

FEYZİ EFENDİ DİVANI
İNCELEME, TRANSKRİPSİYONLU METİN, SÖZLÜK

YÜKSEK LİSANS TEZİ
Sevinç KARAGÖZ

Enstitü Ana Bilim Dalı: TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI
Enstitü Bilim Dalı: ESKİ TÜRK EDEBİYATI

148424

Tez Danışmanı: Yard.Doç.Dr.Raide SAİD

Haziran:2004

**T.C.
SAKARYA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ**

**FEYZİ EFENDİ DİVANI
İNCELEME, TRANSKRİPSİYONLU METİN, SÖZLÜK**

**YÜKSEK LİSANS TEZİ
Sevinç KARAGÖZ**

**Enstitü Ana Bilim Dalı: TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI
Enstitü Bilim Dalı: ESKİ TÜRK EDEBİYATI**

tez 22/06/2004 Tarihinde aşağıdaki jüri tarafından Öybirliği ile kabul edilmiştir.

I.Doç.Dr. Rıza SAİD
Jüri Başkanı

Yard.Doç.Dr. Bayram Ali KAYA
Jüri Üyesi

Yard.Doç.Dr. Mehmet MEMİS
Jüri Üyesi

ÖNSÖZ

Bursa'nın bizim yaşamımızda tarihi önemi arz ettiği gibi kültürel zenginliklerimizin de membarlarından biri olduğunu hepimiz kabul ederiz.

İşte bize bağrındaki madenden nice cevherler, nice dürr-i yektalar sunan Bursa,şairler zümresine bir feyz-i nadide daha katmış ve bizlere böyle bir şiirin sözün eserini inceleme şerefini vermiştir.

18.yy.da Osmanlı İmparatorluğu içerisinde yeni bir söyleyiş,taze sühanlar söz ve safa meclislerinde,işretgehlerde,aşkı kendine düstur edinmiş nice şairin dilinde ve şiirinde hakim olmaya başlamıştır. Bu yeni anlayışa göre Divan Şiiri,yüzyıllardır dünyaya örmüş olduğu duvarları yıkmaya başlamış,yaşanan çevre,sosyal hayat,gerçek,yaşayan güzeller klasik şiirin zengin mısraları içinde nefes almaya başlamış,şiir ayrı bir renge bürünmüştür. Ayrıca yaşanan çevreyle birlikte günlük konuşulan dil,halk söyleşileri,deyimler ve atasözleri de divan şiirinde hayat bulmuş ve anlatımı daha da güçlenmiştir. Bu yeniliklerin mimarı olarak özellikle de Lale Devri Şairi unvanını taşıyan Nedim'dir.

Mahallileşme Cereyanı olarak adlandırdığımız bu akımın ve Nedim'in etkisini,n giderek Anadolu'daki kültür merkezlerinde yaşayan şairleri de etkilemiştir. Bu şairlerden biri de Bursa'da doğmuş ve yaşamış "Seyyid Feyzi" namıyla da anılan Feyzi Efendi'dir.

Yüksek Lisans Bitirme Tezi olarak ta üzerinde çalışmaya başladığımız Feyzi Efendi Divanı hem 18.yüzyılın bu yeni aşk,şarap ve meclislerle donanmış şiirleri hem de tasavvufun insan ruhunu etkileyecek bu dünyanın geçiciliğini hatırlatan çırpınışlarını dile getiren şiirleriyle bu divanını tertiplemişlerdir.

Bu çalışmamızda 18.yy'dan günümüze ulaşan, Bursa Yazma Eserler Kütüphanesi'nde bulunan Feyzi Efendi Divanı'nı Türk Edebiyatı'na tanıtmayı ve amaçladık. Divan'ın transkripsiyonlu metnini hazırlayarak üzerinde dil,üslup,ve muhteva incelemesi yaptık. İncelemelerimizi derleyerek sizlere sunmaya, bir nebze de olsa Feyzi Efendi'nin dünyasından günümüz dünyasına bir pencere açmaya çalıştık.

KISALTMALAR

msl. : Mesela

vs. : Vesaire

Hz. : Hazreti

nr. : Numara

mec. : Mecazen

1 A-1 : 1. Yaprak, A(sağ) sayfası, 1. şiir

1 B-1 : 1. Yaprak, B(sol) sayfası, 1. şiir

ÖZET

ANAHTAR KELİMELER : SEYYİD FEYZİ EFENDİ DİVAN İNCELEME

18. yüzyılda Bursa'da yaşamış ve Seyyid Feyzi diye bilinen şair Feyzi Efendi, teşekkül ettiği divanıyla bizim inceleme alanımıza dahil oldu. Eserin ele alınıp çeşitli yönleriyle incelenmesi ve metin çevirisinin yapılması eserin tek nüsha olması açısından önem arz etmekteydi. Bu düşünceden hareket ederek ve bilimsel araştırma tekniklerini de kullanarak sonuca ulaşmaya çalıştık.

Çalışmamızın başlangıcında önce konu belirlemesi yaptık, sonra konuyla ilgili esere ulaşım çeşitli bilgiler topladık. Bu aşama ciddi ve sistematik bir şekilde yürüdü. Konu seçilirken süre dikkate alındı. Daha sonra konuyla ilgili gerekli kaynaklara ulaşıldı. Kaynaklar gözden geçirildikten sonra gerekli bilgiler tasnif edildi. Tasnif edilen bilgiler nesnel olmak kaydıyla metnimize dahil edildi.

Elimizdeki tezde önce, Feyzi Efendi Divanı'nı günümüz alfabesine aktardık. Bu aktarım sırasında transkripsiyon esaslarını uyguladık. Eserin transkripsiyonunu yaparken Türkçe kelimelerde mümkün olduğunca günümüz Türkçesinin ses ve telaffuz değerlerine bağlı kalmaya özen gösterdik. Çalışmamızın sonunda eserin daha iyi anlaşılması için bir sözlük oluşturduk. Bu aşamadan sonra eserin incelenmesini yapıp şairin edebi kişiliği ve divanıyla ilgili bilgiler sunduk. Bu bilgileri çalışmamızın başına ekledik.

İnceleme kısmında gerek şairin hayatı ve gerekse edebi kişiliği hakkında objektif davrandık. Kaynaklardan istifade ederken net ve nesnel bilgileri kullandık ve kendi metnimizi tez kuralları çerçevesinde tanzim ederek sonuca ulaştık.

SUMMARY

THE DÍVAN OF FEYZİ EFENDİ RESEARCHED TRANSCRIPTION TEXT VOCABULARY

KEYWORDS : DIVAN ,FEYZI EFENDI, TRANSCRIPTION ,LITERATURE

The studies were proceeded according to the scientific researches . First of all, the originality of the Divan was determined, however due to the fact that the Poet was illiterate, there were some difficulties during the studies.

Initially, the translation of the original text into contemporary Turkish transcription was performed. During this translation period, the language feature, dictation mistakes were conserved on the basis of the original text without any interferences.

After the translation period, the language and method properties of the Poet were researched and under this title, language properties, the used idioms, literary arts, sayings and phrases are additionally determined and sample couplets and poems were given with their footnotes.

As we detaily look into the poems within the Feyzi Efendi Divanı from the verse structure point of view, we see that they are in accordance with the Divan requisitons. Also, we believe that this Divan is not a regular Divan. Ghazel (gazel), encomium (kaside), five-line verse (muhammes), four-line verse (murabba), kıt'a, müstezat, six-line verse (müseddis), seven-line verse (müsebba), ten-line verse (mu'aşşer) and single-line irregular verse (müfred) are available within the Divan. It is interesting to find out that, within the kaside's, mostly the prologue (nesib) part is available. The spring theme verses (baharriye) were written as six-line verses form at the end of the Divan.

As we study on the content of the Divan, we see that the Poet used the religious and non-religious topics side by side. Since the Poet's father was a Islamic preacher, he knew the religious topics, but on the other hand we understand that he was not away from the carnal enjoyment. from his poets about the wine and love theme. Futhermore, he has some poets about wise sayings.

We hope that, this thesis will be a source and a guide for the studies on the Divan Literature, especially for the researchers on the Divan transcription and surveys.

GİRİŞ

Çalışmanın Amacı

Feyzi Efendi'nin elimizde mevcut bulunan Divan nüshasını gördüğümüz zaman eserin çevirisinin yapılarak bizden sonra gelecek nesillere aktarılmasının ve tanıtılacak olmasının gururunun yapacağımız çalışmanın başarılı olmasına bağlı olduğunu biliyorduk. Amacımız eserin sadece çevirisini yapmak değil, aynı zamanda dil, muhteva, edebi sanatlar, mazmunlar, atasözü ve deyimler, kullanılan nazım şekilleri açısından da bir inceleme yaparak geniş bir yelpazede hem eseri, hem şairi, hem de şairin yaşadığı dönemin kültürel özelliklerini aktarmaktır.

Çalışmanın Önemi

Feyzi Efendi Divanı'nın transkripsiyonlu metni, sözlüğü ve incelemesinin içinde bulunduğu bu tez çalışması bizden diğer divan çalışmaları için de bir kaynak niteliği taşıyacaktır. Dönemin şairler zümresinde kabul görmüş olan Feyzi Efendi'nin düzenlemiş olduğu divandaki şiirler, dönemin kültürel yapısına bir ışık tutacak, sadece İstanbul'da değil aynı zamanda Anadolu'da da edebiyatın ve şiirin ne kadar gelişmiş olduğunu gösterecektir. Özellikle üslup incelemesi içerisine aldığımız edebi sanatlar, mazmunlar, atasözleri ve deyimler sayesinde şairin eğitimsiz olmasına karşın kendini bu alanda ne kadar geliştirmiş olduğunu görebileceğiz. Bu anlamda Türk edebiyatına daha önce çevirisi yapılmamış bir divan olması yönüyle de yaptığımız çalışmanın önemi artmaktadır.

Çalışmanın Metodolojisi

Çalışmamıza başlarken eseri hak ettiği noktaya taşıyıp, daha iyi tanıtılabilmek için tüm imkanlarımızı kullanma yoluna girdik. İlk aşamada eserin nüshalarının ve müsveddelerinin olup olmadığı hakkında bilgi edinebilmek ve sonuca ulaşabilmek için mevcut olan kütüphanelerin kataloglarını taradık. Bursa'da bulunan Yazma Eserler Kütüphanesi, Bursa Belediyesi Kütüphanesi'ndeki Yazma Eserler Bölümü'nde yapmış olduğumuz çalışmaların neticesinde elimizdeki eserin nüsha ve müsveddeleriyle ilgili herhangi bir malzeme ve bilgiye ulaşamadık. Bunun haricinde internet aracılığıyla Türkiye'deki yüz iki kütüphanede sorgulama yaparak başka nüshaların olup olmadığını araştırdık. Bu araştırma sonucunda da herhangi bir bilgiye ulaşamadık. Eserin yurt içi

ve yurt dışındaki özel kütüphanelerde müsvedde ve nüshalarının bulunma ihtimali vardır.

Elimizde bulunan nüsha Feyzi Efendi Divanı'nın şu ana kadarki tek nüshasıdır. Çalışmamızın ana kaynağı da bu nüshadır. Eseri hazırlarken, birinci aşamada Osmanlı alfabesiyle "tâlik" yazı türünde yazılmış tüm manzum parçaları transkripsiyon esasları çerçevesinde günümüz alfabesine aktardık. Bu aktarım sırasında Türkçe kelimelerin yazılışlarında, Türkiye Türkçesi'nin ses ve telaffuz değerlerine bağlı kalmaya özen gösterdik. Şiirlerde geçen Arapça ve Farsça kelimelerdeki uzunlukların tamamını yaygın olan işaretlerle gösterdik. Eserdeki şiirler başlıklar altında tasnif edilmediğinden biz de bölümlere ayırmadan şiirleri eserin içindeki sıralamasına göre verdik. Bu nedenle şiirleri sayfa numaralarıyla belirttik. Her sayfayı da kendi içerisinde numaralandırarak herhangi bir şiirin hangi sayfada, hangi bölümde ve kaçınıcı sırada yer aldığını göstererek orijinal nüshayla karşılaştırılmasını kolaylaştırdık.

Elimizde bulunan Divanın müretteb olmadığı kanaatindeyiz. Bu fikre elimizdeki nüshanın son kısımlarında yer alan birkaç kasideden ve gazeller kısmında bulunan müfredlerden ve yine iç içe geçmiş olan manzum parçalardan ulaşmaktayız. Bilindiği gibi müretteb divanlarda bu manzum parçaların sıralanması bir esasa dayanmaktadır. Kasideler, gazeller ve musammatlar ard arda gelir ve bunlar kendi aralarında türlerine göre sıralanır. Elimizdeki divanda her harfle tanzim edilmiz gazel bulunmaktadır. Biliyoruz ki, Klasik Divanların "Divan" niteliği taşıyabilmesi için her harfle tanzim edilmiş gazellerin bulunması gerekmektedir. Bu bakımdan elimizde bulunan nüsha yapı olarak da hacim olarak da "Divan" niteliğini tam anlamıyla taşımaktadır.

Divanın elimizdeki nüshasında, mukaddime veya dibace kısmına rastlamadık. Eserin tasnif kısmına bakacak olursak gazeller kısmının başlangıç gazellerinden oluştuğunu ve yine her harfle tanzim edilmiş gazellerin ise genellikle Osmanlı alfabesindeki harflerle başlıklandırılmak suretiyle devam ettiğini görmekteyiz. Fakat bu başlıkların devamlı olduğunu söyleyemeyiz. Bazı harflerin başlıkları bulunmamakta, hatta daha önce de söylediğimiz gibi araya başka manzum parçaların girmesiyle bu düzen bozulmaktadır. Kasideler ve musammatlar kısmında ise böyle bir başlıklandırmanın hiç yapılmadığını tespit ettik. Biz de elimizdeki çeviri metnini oluştururken orijinal nüshaya bağlı kalarak sayfalarına göre numaralandırmayı uygun bulduk. Ayrıca yapmış olduğumuz çalışmanın sonuna eklemiş olduğumuz sözlükle de şairimizin daha kolay anlaşılmasını amaçladık. Metnimizin en sonuna eklediğimiz tıpkı basımla da hatalarımızın daha kolay tespiti için bir yol açmış olmayı düşündük.

Tezin İçeriği ve Kapsamı

Çalışmamızın içeriğinde şunlar bulunmaktadır:

1. Transkripsiyonlu metin
2. Sözlük
3. şairin hayatı
4. Dil ve üslup
 - a) Dil incelemesi
 - b) Edebi sanatlar
 - c) Mazmunlar
 - d) Atasözü ve deyimler
5. şekil özellikleri
6. Muhteva özellikleri

Tez alışmamızda divanın transkripsiyonlu çevirisi yapıldıktan sonra sözlüğü oluşturulmuştur. Bunları takiben incelememiz dil özellikleri, kullanılan edebi sanatlar, mazmunlar ile atasözü ve deyimler, divanın içerisinde yer alan nazım şekillerini tespit ederek kapsamlı bir şekilde açıklaması ve örnekleriyle gösterimi yapılarak tamamlanmıştır. Dil özellikleri içerisinde üzerinde durduğumuz nokta şairin imla konusunda yapmış olduğu hatalar oldu. Muhteva özellikleri içerisinde ise şiirlerin hangi konularda yazıldığı tespit edilmiş ve bu konular çerçevesinde örnekler de verilmiştir.

Kültürümüzü yakından ilgilendiren, aynı zamanda İstanbul dışında da kültürel zenginliklerin ve değerli şahsiyetlerin varlığını ispatlayan böyle bir eserin, tarafımızdan çalışılıp hak ettiği noktaya getirilmesini, yüce bir onur, Allah'ın bize bir ihsanı olarak değerlendiriyoruz. Elimizdeki eserin tek nüsha olarak derlendiği kanaatindeyiz; fakat yine de ileriki yıllarda başka araştırmacı arkadaşlarımız tarafından Feyzi Efendi'nin eğer varsa, Divanının diğer nüshalarının veya müsveddelerinin bulunup çalışılması ve eserin daha da hak ettiği noktaya getirilip çalışmamızı tamamlayıcı nitelikte olacak olması bizim mutluluğumuzu artıracaktır.

Eserin hazırlanması aşamasında karşılaştığım bazı güçlüklerin halinde değerli yardımlarını benden esirgemeyen danışman hocam sayın Raide SAİD'e huzurlarınızda teşekkür etmeyi bir borç bilirim. Her gün gelişmekte olan Türk kültür yapısına küçük de olsa bir katkıda bulunmuş olmak ümidiyle saygılarımı sunuyorum.

Sevinç KARAGÖZ

BÖLÜM 1 : FEYZİ EFENDİ

Soyu temiz vaizleri zümresinden H.1171'de ölen Şeyh Hasan Efendi'nin oğludur. Bursa'da doğmuş (Doğum tarihi hakkında bir bilgiye ulaşılamamıştır.) ,orada yaşamını devam ettirmiştir. İlahi feyzin güneşinden anlayış feyziyle nurlanmış Seyyid Feyzi diye bilinir.Şair, şiirlerinin arasında da seyyidlerden olduğunu ifade etmiştir:

Özimi nesl-i Muhammed kılub Cenâb-ı Kerîm
Bañâ virildi elest vaḳti nâm-ı Feyzu'llAh (121 B-1)

Ona sürekli öğütler veren vaizin babası olduğu kanaatindeyiz:

Vâ'iz bizi men' eyledi mey-hânedan ammâ
Mey-hâne gibi dâfi'-i gam-kânımız olsa (126 A-2)

Şairin hangi mesleği icra ettiğini öğrenemesek de onun Osmanlı-Rus savaşlarına katıldığını ve H.1182'de esir düştüğünü, ancak iki yıl sonra kurtulduğunu öğreniyoruz:

Feyziyâ biñ yüzle seksân ikide oldum esîr
Leşker-i küffâr içinde olmuşum ḫor (u) ḫaḳîr (175 A-1)

Feyzi Efendi'nin Şerif İbrahim adında bir oğlu olmuş fakat doğumundan altı ay sonra vefat etmiştir. Oğlunun doğumu üzerine şair bir tarih de düşmüştür. Buna göre Şerif İbrahim'in Muharrem ayının 24'ünde, saat 12.00'de doğduğunu öğreniyoruz.

Feyzi Efendi, asrın kabiliyetli şahsiyetleriyle sohbet edip dostluk kurarak şiir semtine yakışır bir kabiliyet ve akıl sahibidir. Okuma yazma öğrenmeden şiir sanatını icra edenlerin, büyük şairlerin yolunda gidenlerdendir.Döneminde de gazel tarzında olan şiirler, tarihler ve murabbaları itibar görmüştür. H. 1184 senesinde Ahmet Paşa-zâde Veliyyü'd-din Beyefendi Bursa Kadısı olduğunda şu tarihi söylemiştir:

Didüm tebşîr için feyz-i kudümüñ ḫalka bir târiḫ
Veliyyü'd-dîn Efendi ḫâkim oldı şehr-i Burûsada

Şair, H. 1185 yılında vefat etmiş ve Bursa'da Pınarbaşı Mezarlığı'nı defnedilmiştir. Ölümüne Abdüssamed-zâde Seyyid Mehmed Sadık Efendi adlı bir şair tarih düşmüştür:

Şâ'ir-i şehr-i Burûsa Feyzî-i şîrîn-edâ
Şun'-ı Hakk'ı dâ'imâ eyler idi medh ü şenâ

Rûz-ı mahşerde şefâ'at ide fahrü'l-mürselîn
Vardur âşârında nice na't-ı pāk-i Muştafâ

Harf-i cevher-dâr ile Şâdık didüm târîhini
Farq iden bî-çâre Seyyid Feyzîye ide du'â

BÖLÜM 2 : DİL VE ÜSLUP

Feyzi Efendi Divanı XVIII. yüzyılda düzenlenmiş bir eserdir. Şairimiz her ne kadar İstanbul dışında yaşayan bir zat olsa da Bursa gibi bir şehrin de o dönemde kültürel yönden gelişmiş bir yer olduğunu tarihlerden, özellikle de edebiyat tarihçilerinden öğreniyoruz. Feyzi Efendi'nin ümmi bir şair olduğu söylene de bunun daha çok imlasına yansıdığını şiirlerinin içerik ve sanatlar açısından zengin olduğunu görüyoruz. Bu yüzyılda belirginleşen Mahallileşme Cereyanı'ndan onun da nasibini aldığını, özellikle yaşadığı çevreden (Bursa), zaman zaman şiirlerinde kullandığı Nedimâne tarzdan ve atasözleri ile deyimleri şiirlerinde yeri geldikçe zikretmesinden anlıyoruz.

Şairimizin dil ve üslubunu daha net bir şekilde gösterebilmek için bu bölümü dil özellikleri, edebi sanatlar, mazmunlar, atasözü ve deyimler başlıkları altında örnek metinlerin şerhleriyle birlikte vermeyi uygun gördük.

2.1. DİL ÖZELLİKLERİ

Feyzî Dīvānı şiirlerinin yekününe göre ağır bir divan olmasına karşılık özellikle kullanılan dil ve imlâsının zaman zaman bozulduğunu gördük. İmlâ yanlışları bulunmakla birlikte bu hataların bazı şiirlerinde üslubunu zorladığını ,vezin veya kafiye sıkıntısıyla yanlış yazdığını fark ettik.

Feyzi'nin ümmi bir şair olduğunu dikkate alırsak aslında çok yetenekli bir şair olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Özellikle de söz sanatları, mazmunlar, atasözü ve deyimler, halk söyleyişleri, ayet ve hadis örnekleriyle zengin bir dile sahip olduğunu ifade edebiliriz.

Eser içinde yapılan yazım yanlışlarını dipnotlar halinde değil de genellemeler halinde “Dil Özellikleri” başlığı altında örnekleriyle birlikte aktarmayı uygun gördük. Bu hataları, ayrıca bölümler halinde verdik.

Divanda birçok yazım yanlışları bulunmakla birlikte aynı kelimenin farklı şiirlerde, farklı şekilde yazılmış olduğunu da görüyoruz. “h̄āce” kelimesi bunlardan biridir:

“Bilmez eṭfāl-i cihān ey ḥoca ḳadr-i ‘āşıkı

Fehmi der ‘ilm-i vefāyı bir civān olsun bañā” (56 B-4)

“Gördüm hatt-ı ruhsârını ey hoca o tıflîñ

Beñzetsem ‘aceb vār mı haṭā rıḳ’a kitāba” (119 B-2)

Fars dili gramerinde vav-ı ma‘dule denen bir “v” bulunmaktadır. Bu “v” nin telaffuzu Orta Fars veya Pehlevi dilinde mevcuttu. Zamanla fonetikte bu ses kaybolmuş ; fakat yazıda gösterilmiştir. Vav-ı ma‘dule Fars dili gramerinde kelimenin içinde “vav” ile “elif”in ortasına geldiğinde yazılır ; ama okunmaz. Bu kural Farsçadan Osmanlıcaya giren kelimelerde de görülür. Şairimiz veya hattat bu kaideye kimi zaman uymuş, kimi zaman uymamış. Bu yüzden “ḥ`āce” kelimesi, kimi gazellerde doğru olarak “ḥ`āce”, kimi gazellerde ise “ḥāce” , “ḥoca” veya “ḥoca” olarak yanlış yazılmıştır.

Şairin yanlış kullandığı kelimelerden biri de “sebeup olan, icap ettiren, götüren” anlamlarındaki “bā’i” kelimesidir. Bu kelimeyi tüm şiirlerinde “bā’i” şeklinde yazılmıştır.

“Bā’i’-i icād-ı ‘ālem kıldı ol dem Müste‘ān

Vār idüb bir seng gevhersiz mähür ibtidā” (3 B-2)

Yukarıdaki beyitte olduğu gibi “elif” ile “” harfleri arasına “hemze” yerine “ayn” harfini getirmiş olduğunu görüyoruz.

“Gösterme, meydana çıkarma” anlamlarını veren “izhār” kelimesinde de yanlış yazmadaki kararlılığını sürdürmüştür şair :

“Kikmetin bu yüzden izhār eyledi perverd-gār

Emr-i Kaḳḳ’ā oldı ol nūr anda ḥoşnüd ibtidā” (3 B-2)

“Nedir bā’ iş taḥammül mülküni yıkdıñ cefālarla

Nedir ‘uşşāka bu rütbe ğaraż ey dil-ber-i ra’ nā” (6 A-1)

Beyitlerinde yazıldığı gibi “izhār” kelimesindeki “z” harfi “z” olarak imla edilmiştir.

“Nāfile” kelimesinin “enfile” yazılmış olduğunu da fark ediyoruz divanda ; fakat bunun o dönemdeki ağız özelliğinden kaynaklandığı kanaatindeyiz :

“Kerem olur vasf-ı leb-i la’liñle Feyzî şanma merg

Enfile etme nigāh ey şāḳî-yi bezm-i fenāda” (3 B-2)

“h” ve “h”nin karıştırılması da söz konusudur.

“Dil-hasteleriñ hāline raḥm eyle ṭabībim

Bir pāre bula ḥāṭır-ı maḥzūn tesellā” (4 B-3)

Yukarıdaki beyitte yanlış yazılmış iki kelimenin olduğunu görüyoruz ki bu yanlışlıklar diğer şiiirlerde de karşımıza çıkmaktadır. Bu hataya “dil-hāste” ve “ḥāṭır” kelimelerinde bulunan “h” harfinin “h” olarak yazılmasının sebep olduğunu görüyoruz.

Bu iki harfin sürekli karıştırıldığına divanın içindeki birçok şiiirde şahit oluyoruz. Bunlardan birkaç örneği daha veriyoruz :

“Bezm-i şafāda neş’e viren bādedir bañā

Sākī piyāle baḥ‘ine āmādedir bañā” (7 B-2)

Bu beyitte de “baḥ’” kelimesi, “baḥ’” şeklinde yazılmıştır.

“Feyzī-i bī-çāreden gūş eylesün kāmīl olan

Bir muvaşşah nev-gazeldir oldı bu resme binā” (7 A-4)

Beytinde “muvaşşah” kelimesi, “muvaşşah” olarak yazılmıştır.

“Ġırbāle döndi sīne-i mecrūḥum ey perī

Ġamzeñ ḥadengin ātma kāşın yāy idüb bañā” (7 B-2)

Bu beyitte yine aynı hata tekrarlanarak “ḥadeng” kelimesi, “ḥadeng” şeklinde hatta düşmüştür.

“Devr-i felekde pertevi günden güne ziyād

Bir bī-kušūr mihr-i cihān söylerim sañā” (7 B-1)

“Meclisde ayāğ üzre kaçan bāde bulunmaz

Keyfiñ eşeri zerre eḥibbāda bulunmaz” (52 A-1)

Yukarıdaki beyitlerde de yine bir harf karışıklığından bahsedebiliriz ki bu karışıklık divanın içerisinde bulunan birçok şiiirde karşımıza çıkmaktadır. Bu karışıklığın sebebini

şairimizin ümmiliğine bağlayabiliriz. Günümüz Türkçesinde de “ze” sesinin karşılığı olarak tek bir harfin kullanıldığını biliyoruz. Şairimiz ünsüz harfi baz alarak kimi yerde “z” kimi yerde ise “z” olarak imla etmiştir.

Feyzi Divanı’nda gördüğümüz bir diğer imla sıkıntısı ise noktalamadan kaynaklanan yanlışlardır:

“Kanı ecdād-ı ‘azāmın olan `dem (ü) Kavvā

Kanı bu hân-ı harābāta gelen pāy (ü) gedā” (4 B-2)

“Gedā” kelimesiyle genellikle birlikte kullanılan “bāy” kelimesi burada “pāy” olarak yazılmış; ama bunu tüm şiirleri için bir genelleme olarak söyleyemeyiz.

“Feyziyā üç felekde bir hümā-pervāz iken

Söyledim pepgā şıfat esrāı itdim ben bañā” (5 A-1)

“Luḫfi yokdur gerçi ‘uşşāka o nāz-perverin

Püse bahşında velī dil-dār hātemdir bañā” (5 A-3)

Yukarıdaki beyitlerde de “bebğā” ve “büse” kelimelerinde de aynı noktalama yanlışının yapılarak “pepgā” ve “püse” şeklinde yazılmış olduğunu görüyoruz.

“Çünkü” kelimesi şairin söyleyiş özelliğine veya vezne uyum sağlamak amacıyla bazı şiirlerde “çünküm” şeklinde yazılmıştır:

“Felek-i dil girdāb-ı ğamdan bulmadı çünküm necāt

Fā’ide yokdur bu ‘ummān içre yelkenden bañā” (5 A-4)

“Eyledin yā Rabb beni çünküm zemīnimden cüdā

İtme bārī bir dahı ol nāzenīnimden cüdā” (5 B-3)

Feyzi Divanı’nda göze çarpan bir başka dil özelliği de bağlama edatı olan “ü”nün genellikle yazılmamasıdır. “kıl ü kâl, şubh ü mesā” gibi genellikle bağlama edatıyla kullanılan sözlerde vezinde bir sıkıntı yaratmamasına rağmen harf olarak (vav harfi)

belirtilmemiştir. Fakat biz transkripsiyonlu metni verirken bunları parantez işareti içerisinde gösterdik:

“K̄il (ü) k̄āl olsa ‘aceb mi mū-miyānīñ ḥaqqına
Nok̄ta miḳdārı getürmez çün dehānīñ zerre gū” (118 A-4)

“Böyle k̄ān aḡlarken ḥasretle şām (u) seḫer
Çeşm-i pür-ḥūnda bilmem nice kerīm kesilür” (26 B-4)

Yine bağlama edatlarından olan “velākin” kelimesi birçok yerde “veliken” şeklinde yazılmıştır. Bunun vezin gereği böyle yazıldığını düşünüyoruz :

“Degil ḥūrī benī Adem veliken neslini bilmem
Kitāb-ı ḥüsnüni her dem yazar āheste āheste” (122 A-1)

“Bu Feyzī mū-miyānīñ ḥaqqına çok k̄il (ü) k̄āl itdi
Veliken böyle bir merd-i sūḥandān oldı gitdikçe” (130 B-4)

“Etmek” fiilinin yazımı :

“Ġazāle çeşmiñi vaşf itmeyüb bir nev-ġazel yāzmış
Hele dīvān-ı Feyzī-i zāra bāk ey şūḥ nādīde” (126 A-3)

“Takrīr ideyim dirsem eger yār ile ḥālim
Ḥalk içre olur maḫşere dek ḥoşça menākīb” (10 B-3)

Yukarıdaki beyitlerde “etmek” fiilinde olduğu gibi günümüz Türkçesinde “e” ünlüsü ile başlayan bazı fiilerin o dönemin dil özelliği olarak “i” ünlüsü ile başladığını görmekteyiz. Fakat bunu imla hatası olarak algılamamak gerekir.

2.2. EDEBİ SANATLAR

Feyzi Efendi Divanı’nın zengin olduğu yönlerden biri de edebi sanatlardır. Transkripsiyonlu metni hazırlarken bir yandan da eseri edebi sanatların kullanım yaygınlığını ve çeşitliliğini tespit etmek üzere tetkik ettik. İncelemelerimiz sonucunda saptadığımız mecazları, anlamla ve sözle ilgili sanatları aşağıda maddeler halinde

sıralayarak örnek beyitleri şerhleriyle birlikte vermeyi uygun gördük. Daha önce edebiyatla ilgilenmemiş olanların da anlamasını kolaylaştırmak amacıyla önce sanatın kısaca açıklamasını yaptık.

2.2.1. Tezat Sanatı

Divan edebiyatında sıkça kullanılan sanatlardan biridir. İki düşünce, duygu ve hayal arasında birbirine karşıt olan nitelikleri ve benzerlikleri bir arada söylemektir. Bu sanata Feyzî Divanı'nda birçok şiirde rastlamak mümkündür. Tezat sanatını kullandığı beyitlerden örnekler seçerek göstermeyi uygun gördük:

“Haft gelince gitdi şubh-ı şadıkı ol gün yüzün

Şanasın devr-i felekde zulmet-i şâm aldı bu” (117 A-2)

(Hattı –ayva tüyü- gelince o gün yüzün sadık sabahı gitti. Sanasın bu dünyada akşam karanlığı aldı.) Şairimiz bu beyitte sevgilinin yüzünü güneşe benzetmektedir. Bu yüzden sevgilinin yüzü sabah aydınlığı gibi parlamakta ve ışık saçmaktadır. Fakat yüzde çıkan sakallar bu aydınlığı bozarak karanlığına çevirmiştir. Şair burada “şubh” ve “şâm” kelimelerini bir arada kullanarak “tezat” sanatı yapmıştır.

“Köhne dünyaya didiñ urma gibidir Feyzî

Yeñi mazmün ile tanzîr ola eski gazele” (119 B-3)

(Feyzi, köhne dünyaya hurma gibidir dedin. Eski gazele yeni mazmun ile şekilce ve manaca benzeri olsun.) Bu beytimizde de yine birbirine zıt olan kavramlar bir arada kullanılmıştır. “Yeni” ve “eski” kelimeleri tanzir olacak olan gazelde birleştirilmiştir.

2.2.2. Teşbih Sanatı

Sözü daha etkili bir duruma getirmek için, aralarında türlü yönlerden ilgi bulunan iki şeyden, benzerlik bakımından güçsüz durumda olanı nitelikçe daha üstün olana benzetmektir. Feyzî'nin divanında da sıkça rastladığımız sanatların bir tanesidir.

“Sultân-ı Habeş leşkeridir yürir o hâller

Bekler dün (ü) gün kişver-i hüsün nice hindü” (117 A-3)

(O benler Habeş sultanının askeridir, yürür. Gece gündüz güzelliğinin ülkesini nice Hintli bekler.) Bu beyitte sevgilinin benleri renginden dolayı Habeş sultanının askerlerine benzetilmiştir. Habeş de siyah tenlidir. Divan şiirinde sevgilinin benleri anlatılırken “Kabeş”, “hindü”, “Kabeş sultanının askerleri” benzetmeleri de karşımıza çıkmaktadır.

“Meyl ider olma çemen seyrinde her bir lāleye
Sünbül-āsā zülfi deste deste bir maḥbüb sev” (117 A-4)

(Çemen gezintisinde her bir laleye meyletme, gönül verme. Saçı sünbül gibi deste deste olan bir sevgili sev.) Beytinde de şair sevgilinin saçlarını şeklinden dolayı (deste deste olması) sünbüle benzetmiştir. Bu benzetme ayrıntılı bir teşbihtir. “Maḥbüb” benzeyen, “sübül” benzetilen, “deste deste” benzetme yönü, “-āsā” ise benzetme edatıdır.

“Ḥadeng-i ğamzesin her dem bañā atdığça sultānım
Dilimde ḥıkr (ü) fikrim ol kemān-ebrüya hū yā hū”

(Sultanım her zaman bana kirpiklerinin okunu attıkça, aklımda düşüncem ve dilimde sözüm o yay (gibi) kaşa hu ya hu.) Bu beyitte şair iki yerde teşbih sanatını göstermektedir. Bunlardan ilki “ḥadeng-i ğamze”dir ki benzetme yönü olan “atmak” fiili ile birlikte kullanılmıştır. “Ladeng” benzetilen, “ğamze” ise benzeyen unsur olarak karşımıza çıkmaktadır. Benzetme edatı olmayan böyle teşbihe “teşbih-i müekked” denilmektedir. Diğer teşbih ise “kemān-ebrü”da yapılmıştır. Burada ise sadece benzeyen (ebrü) ve benzetilen (kemān) unsurları bulunmaktadır. Bu tür teşbihe de “teşbih-i belig” adı verilmektedir.

2.2.3. Telmih Sanatı

Edebiyatta insanların çoğu tarafından bilinen ünlü bir olay, kıssa, fıkra, nükte, ilim konuları, atasözleri veya inanca işaret etme ve hatırlatma sanatıdır.

“Mekr ile Mecnün ider bu pîre-zen dünyā seni
Her şaçı Leylā’ya olma beste bir maḥbüb sev” (117 A-4)

(Bu kocakarı dünya hile ile seni Mecnun'a döndürür. Her saçı Leyla'ya bağlanma, bir sevgili sev.) Beytinde şair herkesçe bilinen bir aşk hikayesini hatırlatmaktadır. Leyla ile Mecnun hikayesi edebiyatımızda da birçok esere konu olmuştur. Bu bakımdan burada bir telmih sanatı olduğunu görüyoruz.

“Kaçan bezm-i elestde didi bir kere kün Allah

Yed-i kudretle halk oldu o dem Ādem şafi'ullah” (119 A-3)

(Allah ne zaman elest bezminde bir kere “Ol!”dedi; o an kudret eliyle Allah'ın temiz kulu Adem yaratıldı.) Bu beyitte elest bezminden, kün emrinden ve Hz. Adem'in yaratılışından bahsedilmektedir. Alla(C.C.) ruhlar alemini yarattığı zaman bütün ruhlara hitaben “Elestü bi-Rabbiküm?” buyurunca “Kālū: Belā.”dediler. “kün”, kainatın ve her şeyin yaratılış emridir. Hz. Adem, semavi dinlere göre Allah'ın yarattığı ilk insan ve peygamberdir. Kur'an-ı Kerim'de Hz. Adem hakkında birçok ayetler vardır. (Msl. Bakara/31,33,34,35,37)Yine birçok hadislerde de adı geçen Hz. Adem “Ebü'l-Beşer(İnsanlığın Babası)” künyesiyle ve “Safiyyullah(Allah'ın temiz kulu)” sıfatıyla anılır. Tüm bu unsurların hepsi birden hatırlatılarak “telmih” sanatı yapılmıştır.

“Kaçan bezm-i elestde didi bir kere kün Allah

Yed-i kudretle halk oldu o dem Ādem şafi'ullah” (119 A-3)

(Allah ne zaman elest bezminde bir kere “Ol!”dedi; o an kudret eliyle Allah'ın temiz kulu Adem yaratıldı.) Bu beyitte elest bezminden, kün emrinden ve Hz. Adem'in yaratılışından bahsedilmektedir. Alla(C.C.) ruhlar alemini yarattığı zaman bütün ruhlara hitaben “Elestü bi-Rabbiküm?” buyurunca “Kālū: Belā.”dediler. “kün”, kainatın ve her şeyin yaratılış emridir. Hz. Adem, semavi dinlere göre Allah'ın yarattığı ilk insan ve peygamberdir. Kur'an-ı Kerim'de Hz. Adem hakkında birçok ayetler vardır. (Msl. Bakara/31,33,34,35,37)Yine birçok hadislerde de adı geçen Hz. Adem “Ebü'l-Beşer(İnsanlığın Babası)” künyesiyle ve “Safiyyullah(Allah'ın temiz kulu)” sıfatıyla anılır. Tüm bu unsurların hepsi birden hatırlatılarak “telmih” sanatı yapılmıştır.

“Bu bezm-i şafâ 'âdet-i Cem üzre düzülse

Sākî ele alsa ayağı bāde süzülse” (120 B-3)

(Bu safa, eğlence meclisi Cem'in âdeti üzre düzülse, oluşsa. Saki kadehi eline alsa, şarap süzülse.) Cem, Pişdadiyan sülalesinin dördüncü hükümdarı olup İran mitolojisine göre yedi yüz yahut bin yıl yaşamıştır. Nuh Peygamber zamanında yaşadığı söylenir.

Şarabı bulanın içki, eğlence meclisleri geleneğini başlatanın o olduğu söylenir. Cem meclisi bu itibarla söz konusu edilir. Şairimiz de dahil olmak üzere divan şairleri, şaraptan ve içki meclislerinden bahsederken buna atıfta bulunurlar.

2.2.4. Tevriye Sanatı

İki ya da ikiden fazla anlamı olan bir sözcüğü bir dize ya da beyit içinde yakın anlamını söyleyip uzak anlamını kastetmektir.

“Düşdi gönlüm ol periniñ zülfinüñ sevdāsına
İltifāt itmez nedendir bu dil-i şeydāsına” (120 B-4)

(Gönlüm o perinin saçının sevdasına (siyahına) düştü. Bu çılgın gönlüne (âşığına) yüz vermez, nedendir?) Burada saç rengi sevda ile ifade edilmiştir. Sevdalanmak, aşka tutulup bedendeki sevda sıvısının artmasıdır. Şair sevda kelimesini hem renk, hem de aşka düşme anlamında kullanmıştır.

“Küh-i gamda gâlib oldum seng-i miḥmet kesmede
Bir leb-i Şirin için ben şimdi Ferhād üstüne” (124 A-3)

(Gam dağında bir şirin dudak için (Şirin’in dudağı için) mihnet taşını kesmede ben Ferhat’ı yendim.) Şair burada sevgiliye duyduğu aşktan dolayı çektiği sıkıntının Ferhat’ın Şirin’e kavuşma uğruna bir dağı delmek için çektiği sıkıntıdan daha fazla olduğunu ifade etmektedir. “Şirin” kelimesi burada iki anlamda kullanılmıştır. Hem “tatlı” anlamıyla hem de “Ferhat ile Şirin” hikayesindeki kahramanlardan olan “Şirin” anlamıyla bu beyiti açıklayabiliriz.

2.2.5. Mübālağa Sanatı

Sözün etkisini arttırmak için bir şeyi olamayacağı biçimde yahut olduğundan çok veya az gösterme sanatıdır.

“Tāḫatim yok çille-i cevri (ü) cefāsın çekmege
Tāḡlar kılmaz taḫammül nāz-ı istiḡnāsına” (120 B-4)

(Eziyet ve cefasının çilesini çekmeğe gücüm yok. Nazına, nazlanmasına dağlar bile tahammül edemez.) Sevgilinin nazı ve nazlanması o kadar çoktur ki bunu dağlar bile çekemez, diyerek şairimiz “mübalâğa” yapmıştır.

“Süz-i ‘aşk ile disem bir kere yâna yâna hû
Düd-i âhımdan şerer hâşıl olur devrâna hû”

(Aşk ateşiyle bir kere yana yana hû desem âhımın ateşinden bütün dünyada kıvılcımlar meydana gelir.) Ah, divan şiirinde aşıkların aşk ateşiyle gönlünden çıkan bir duman olarak düşünülür. Aşık bazen öyle ateşli ah eder ki onun ateşinden gökte yıldızlar, ay ve güneş tutuşur, yanar. Nitekim bu beyitte de aşığın ahıyla bütün devran tutuşmuş, bu nedenle parlamaktadır.

2.2.6. Tenasüp Sanatı

Anlam bakımından aralarında ilgi bulunan iki veya daha fazla kelime, terim veya deyimini tezat olmaksızın bir araya getirme sanatıdır.

“Hân-ķâh-ı ‘âlemiñ bir sine-çâk abdâhıym
Pîr-perver girdim ey şüfi bugün meydâna hû” (117 B-2)

(Dünya dergahının yüreği yaralı bir dervişiyim. Ey sufi, bugün meydana (Bektaşî tekkelerinde ayin yeri) pir seven (biri olarak) girdim.) Şairimiz bu beyitte din ve tasavvufla ilgili terimleri bir arada kullanmıştır. “Lân-ķâh, abdâl, pîr, şüfi,hû” kelimeleri birbiriyle ilgili olarak aynı beyit içerisinde bulunmaktadır. Bu nedenle “tenasüp” sanatının varlığından söz edebiliriz.

“Bu bezm-i şafâ ‘âdet-i Cem üzre düzülse
Sâķî ele alsa ayağı bâde süzülse” (120 B-3)

(Bu safa, eğlence meclisi Cem’in âdeti üzere düzülse, saki kadehi eline alsa ve şarap süzülse.) Burada ise bir eğlence meclisinin tasvirini yapmıştır şair. Bu mecliste her zaman bulunan unsurlardan bazıları sıralanmıştır. “Bezm, safâ, sâķî, ayağ, bâde” kelimeleri birbiriyle ilgili olan kelimelerdir. Bir arada kullanılmalarıyla da “tenasüp” sanatı yapılmıştır.

2.2.7. İstiâre Sanatı

İstiare sanatında herhangi bir varlığa benzerlik dolayısıyla asıl adın yerine benzediği başka bir varlığın adı kullanılır.

“Ey Feyzî şâyılmaz o mehiñ hâl-i siyâhı

Hiç şâh-ı Habeş ‘askeri gelsün mi hisâba” (119 B-2)

(Ey Feyzi o ayın(ay yüzlü güzelin) siyah beni sayılmaz (sayılamayacak kadar çoktur). Hiç Habeş şahının askeri hesaba gelir mi, hesaplanır mı?) Yukarıdaki beyitte “meh” kelimesi sevgilinin yerine kullanılmıştır. Sevgili güzelliğinden ve etrafına saçtığı ışıktan dolayı divan şiirinde genellikle aya benzetilmektedir. Fakat burada sadece “kendisine benzetilen” unsur, yani “meh” kelimesi yer almaktadır. Benzeyen, yani “sevgili” söylenmemiştir. Bu nedenle “Açık İstiare” sanatının yapılmış olduğunu görüyoruz.

“Dürler şâçılır güfte-i Feyzîden efendim

Bu rişte-i gam dilde nümâyân üzülünce” (121 A-3)

(Bu gam ipi gönülde ortaya çıkınca efendim, Feyzi'nin güftesinden inciler saçılır.) Şair burada kederlendiği, üzüldüğü zaman daha güzel sözler söyleyerek daha güzel şiirler inşa ettiğini ifade etmektedir. Feyzi güzel sözleri inciye benzetmiştir. Fakat teşbihte benzeyen unsuru olan “güzel sözü” söylemeden sadece kendisine benzetilen unsuru olan “inci” kelimesini kullanmış ve “açık istiare” sanatını örneklemiştir.

2.2.8. İstifham Sanatı

Dikkati daha fazla çekmek için anlatılmak istenen şeyi soru şeklinde ortaya koyma sanatıdır. İstifhama cevap beklemeyiz, heyecan ve duygudan doğarlar.

“Çekmesek zerre kısavet biz eger dînimize

Ğam-ı dünyâ mı gelürdi ‘acebâ ‘aynımıza” (120 A-3)

(Eğer dinimiz için zerre kadar sıkıntı çekmesek acaba gözümüze, aklımıza dünyanın gamı gelir mi?) Feyzi, bu beyitte soru sormuş; fakat bu soruyu sormasındaki amaç cevaplanması değil, sözünün doğruluğunu etkili bir şekilde anlatabilmesidir.

“Hoş değil mi ‘andelīb-i zāra zevk-i gül-istān
Dāmen-i güllerde bī-ḥadd cevri-i ḥārī olmasa” (123 A-2)

(Güllerin eteğinde sayısız dikenin eziyeti olmasa inleyen bülbüle gül bahçesinin zevki hoş değil mi?) Beyitin anlamına bakarsak aslında şairin cevabını almak için soru sormadığını kolayca anlayabiliriz. Divan edebiyatındaki en sık kullanılan mazmunlardır “gül ve bülbül”. Gülün dikenleri aslında bülbül için rakiptir, her zaman sevgilinin çevresinde, yanındadırlar. Bu sebeptendir ki dikenler bülbüle eziyet verirler. Elbette onların olmaması bülbül için büyük bir mutluluktur.

2.2.9. Teşhis Sanatı

İnsan dışındaki canlı ve cansız varlıkları düşünen, duyan ve hareket eden bir insan kişiliğinde göstermek, kişileştirmektir.

“Bahār oldu diyü giymiş çiçekli cāmesin ezhār
Şafā kesb eyledik ṭoğrusı sünbül (ü) yāsemenlerle” (122 B-2)

(Çiçekler, bahar oldu diye çiçekli elbisesini giymişler. Doğrusu sünbül ve yasemenlerle safa ettik, eğlendik.) Çiçekleri şairimiz kişileştirerek onlara çiçekli elbiseler giydirmiştir. Giyinmek insana özgü bir davranıştır. Çiçeklerin giyinmesiyle “teşhis” sanatı yapılmıştır.

“Kūy-ı cānāna revān olmak murādım neyleyim
Bāña yol göstermedi ṭāğlar o yāriñ semtine” (123 B-4)

(Arzum sevgilinin semtine akmak, gitmek. Neyleyim ki dağlar o yarin semtine giden yolu bana göstermedi.) Yol göstermek insana özgü bir harekettir. Şair burada da dağlara rehberlik vazifesini yükleyerek “teşhis” sanatını sergilemiştir.

2.2.10. Nidā Sanatı

Şairin, çok duygulanması ve heyecanlanması sonucunu doğuran olayları ve varlıkları göz önüne getirip “ey, hey” gibi ünlemlerle onlara seslenmesidir.

“Felek devrinde rif’at görmedi hiç ahter-i bahtım
Dil-i bî-çâre ey meh-rû olaldan sâña efgende” (125 A-1)

(Çaresiz gönül, bu dünyada sana tutkun olduğundan beri ey ay yüzlü, bahtımın yıldızı hiç yükselmedi.) Sevgilinin aydınlığıyla aya benzeyen yüzünü görmüş; fakat ona kavuşamamanın verdiği üzüntü ve isyanla ona seslenmektedir.

“Hezâr-ı ‘aşka ey gonca-dehen bir dem açılmazsın
‘Adû-yı hâr ile ülfet idersin seyr-i gülşende” (125 A-1)

(Ey gonca ağızlı –güzel- ! Rakiplerle gül bahçesinde dostluk edersin; ama aşk bülbülüne bir an bile açılmazsın –ona yüz vermezsin-) Şair bu beyitte de aşk bülbülü olmuş, rakiplerle ahbablık eden; ama ona bir an bile yüz vermeyen gonca karşısında isyan ederek ona seslenmektedir.

2.2.11. İstihdam Sanatı

Bir sözcük ya da deymi hem gerçek, hem de mecazlı anlamlarını kastederek kullanmaktır.

“Kurbânıñ olam didim o gül-fâmı görünce
Güldi didi şabr it hele bayrâmı görünce” (125 B-1)

(O gül renkli dudağı görünce kurbanın olayım dedim. Güldü, hele sabret, bayramı görünce dedi.) Bu beyitte “canımı vereyim, yalvarırım ne olur” anlamlarını karşılayan “kurbanın olayım” deymi kullanılmaktadır. Fakat beytin anlamını tam olarak irdelemek istersek sadece deyim anlamıyla değil, aynı zamanda Kurban Bayramı’ndaki kesilen kurbanı da bir gönderme yapılmaktadır. Yani “kurbanın olayım” sözü her iki anlamıyla da açıklanabilir.

“Yer yer ruḥ-ı cānānede mûlar yüze çıktı
Şândım ki siyeh rûy-ı ‘adûlar yüze çıktı” (148 B-3)

(Yer yer sevgilinin yüzünde tüyler yüze çıktı. Sandım ki rakiplerin yüzlerinin karası ortaya çıktı.) “Yüze çıkmak” deymi hem gerçek hem de mecaz anlamlarıyla birlikte kullanılmıştır. Bunu beytin birinci mısraında açık olarak görebiliyoruz.

2.2.12. İrsâl-i Mesel Sanatı

Söylenen bir düşünceyi inandırmak ve pekiştirmek amacıyla söze bir atasözü ya da atasözü değerinde bir örnek katmaktır.

“Çirk-i ‘ișyânı Hudâ’nıñ rahmetidir pāk iden
Kenzün lâ-yüfnâdadır deryâyı bir göz görmedi” (150 A-3)

(İșyanın pasını, kirini temizleyen Allah’ın rahmetidir, affediciliğidir. Bu rahmet “Kanaat tükenmez bir hazinedir.” sözündedir ki bu rahmet deryasını bir göz görmedi.) Allah’ın rahmetinin kanaatte, tokgözlülükte olduğunu ispatlamak için şair atasözü örneğini öne sürmüştür.

“El öpmeden aşınmaz ağız darb-ı meşeldir
Te’sîr ide söz lutf ile cânân elin öpsem” (98 B-1)

(“El öpmeyle ağız aşınmaz.” Bu bir atasözüdür. Sevgili lutfetse bu sözün tesiriyle onun elini öpsem.) Bu beyitte de şair sözünü vurgulamak amacıyla “El öpmeyle ağız aşınmaz.” atasözünü kullanmıştır.

2.2.13. Tarsi‘ Sanatı

Şiirde, dizelerdeki sözcükleri, sayı, ölçü ve uyak bakımından birbirine denk getirmektir.

“Bir sencileyin gonce-i ra’nâ bulunur mı
Bir bencileyin bülbül-i şeydâ bulunur mı” (140 A-5)

Beyitte kullanılan sözcüklerin sayıları (Her iki mısradaki da beşer kelime ve soru edatı vardır.), ölçüleri (Mef’ülü / Mefâ’ilü / Mefâ’ilü / Fe’ülün) ve uyaklanışları (bir / bir; sencileyin / bencileyin; gonce-i / bülbül-i; ra’nâ / şeydâ; bulunur mı / bulunur mı) birbirine denktir.

2.2.14. Kinaye Sanatı

Bir sözcüğü ya da sözü gerçek anlamının dışında benzetme amacı gütmeyen mecazlı anlamda kullanma sanatıdır.

“Nice bir hâb-ı tegâfülde yatarsuñ gözün aç
Der-geh-i Kağğ’a niyâz eyle sirişkiñ yere şâc” (16 A-3)

(Nice zamandır gaflet uykusunda yatıyorsun gözünü aç. Hakk’ın dergahına sığın, gözyaşı dökerek yalvar.) Feyzi Efendi bu beyitinde bu dünyanın var oluşunun anlamını kavrayamayan, gaflete düşen mücrimlere seslenmekte ve çok geç kalmadan Allah’a sığınmalarını, günahları için tövbe etmelerini öğütlemektedir. Birinci mısradaki “gözün aç” sözü mecazi anlam kastedilerek söylenmiştir. Dolayısıyla bu sözde kinaye olduğunu görüyoruz.

“Nağd-i dili ‘arz ideli ol dürr-i yetime
Başım dün (ü) gün uğradı bir kayd-ı ‘azıme” (125 A-4)

(O yetim inciye –tek,eşsiz sevgiliye- gönlümü vereli başım gece gündüz büyük bir endişeye, derde düştü.)”Dürr-i yetim” sedefinde tek olarak çıkan iri, büyük inci için kullanılan bir sözdür. Aynı zamanda mecazen Hz. Muhammed’i işaret eder. Şairimiz “dürr-i yetim” sözünü mecazi anlamını kastederek kullanarak bize kinaye sanatının bir örneğini vermiştir.

2.2.15. İştikak Sanatı

Aynı kökten türemiş en az iki sözcüğü bir dize ya da beyit içinde kullanmaktır.

“Feyz-yâb eyle bu Feyzi kuluñı feyziñle
Zikr ü fikri dün ü gün oldu anñ yâ feyyâz” (64 B-4)

(Feyzi kuluna ilminle feyzlendir. Onun sözü ve düşüncesi gece gündüz Allah olmuştur.) “Feyz” kelimesiyle aynı kökten türeyen feyz-yab, Feyzi ve feyyaz kelimeleri aynı beyit içerisinde kullanılarak istikak sanatı yapılmıştır.

“Etfâl-i dehre ta‘ lîm-i ‘aşk it
‘İlm-i vefâdan ey pîr-i hâriş” (15 A-2)

(Ey çiftçilerin piri, dünyanın çocuklarına vefa ilminden aşkı öğret.) “İlm” ve “ta’līm” kelimeleri aynı kökten türemiştir. Bu sözcüklerin aynı beyitte kullanılmasıyla iştikak sanatı yapılmıştır.

2.2.16. Devr-i Dâim Sanatı

Devr-i daim sanatına göre şair ilk beytin ilk mısraından son beytin ilk mısraına kadar her beytin ilk mısraında birer birer artmak üzere aynı kelimeleri kullanarak son beyitte bir mısra oluşturur. Buna şairin deyişiyle devr-i daim diyoruz.

“Ey perî mir’ât-ı hüsniñ itme ‘aşıkā nihān
Tā ki olsun šāni’iñ šun‘ı cihān içre ‘ayān

Ey gül-i nāzik beden cism-i laṭıfsiñ şübhesiz
Lîk yoḡdur iltifātıñ ādem-i zāra inān

Ey gül-i bāḡ letāfet-i Kaḡḡ mašūn etsūn seni
Şerr-i bed-hār-ı ‘adūdan böyle rüz (u) şebān

Ey gül-i bāḡ-ı şafā baḡ ben hezārıñ ḡāline
Şevḡ-i la’liñle dem-ā-dem eylerim āh ü fiḡān

Ey gül-i bāḡ-ı şafā ḡıl ḡānde luṭfuñla beni
İḡtirāz eyle açılma bezm-i dūşmende amān

Ey gül-i bāḡ-ı şafā ḡıl bendeñi ḡamdan ḡalāş
Tîr-i müjḡāniña olmuş ḡaşlarıñ taḡt-ı kemān

Ey gül-i bāḡ-ı şafā ḡıl ben hezār-ı zārıñı
Vaşlıña şayetse zirā oldı aḡvālim yamān

Ey gül-i bāḡ-ı şafā ḡıl ben hezārı şād-mān
Kūn ile oldı derūnum külbe-i bād-ḡazān” (172 B-2)

Yukarıdaki gazelde birinci beyitte “ey” sözcüğüyle başlayan silsile;

“Ey gül

Ey gül-i bāğ

Ey gül-i bāğ-ı şafâ

Ey gül-i bāğ-ı şafâ kı1

Ey gül-i bāğ-ı şafâ kı1 ben

Ey gül-i bāğ-şafâ kı1 ben hezâr” şeklinde devam etmiş, son beyitte şair;

“Ey gül-i bāğ-ı şafâ kı1 ben hezârı şād-mân” mısraıyla bu devr-i dâ’imi bitirmiştir.

2.2.17. Pür Üstün

Bir şiirin, beyitin veya mısraın sadece üstünle okunan harflerle yazılmış olduğunu gösterir. Aşağıdaki gazel şairin böyle bir harf oyunuyla oluşturduğu bir şiirdir:

“Gelmesen bezme şehâ bāde ayakdan el çeker

Qalmaya dem-beste mest-âneñ ele cām ol yeter

Ey kamer-i tal‘ at melek-i manzar ve ey cennet-cemāl

Cā-be-cā ğam-ĥāneye gel eyleme benden ĥazer

Nā-sezālar bendeye sayeñde azād eylemez

Şāh-zādem sāña senden eylerim şekvā meger

Her qalender-meşrebe cānā keremler eylersiñ

Ser-be-ser ‘ālemde qalmaz bañā beñzer der-be-der

Şalma ferdāya meded raĥm eyle Feyzī bendeñe

Nāleler çerĥa kemend atmayalar şeb-tā-seĥer” (26 A-2)

Şairin bunun gibi harflerle yaptığı sanatlardan biri de “Bî-noĥta” başlığı altında verdiği gazeldir. Bu gazelde kendi adı haricinde noktalı harf kullanmamıştır:

“Olmadım dil-dāra vāşıl vārdurur dilde melāl

Dūd-i āhım ‘āleme memlūdudurur her māh (u) sāl

Dehrde kām almadım hālim mükedderdir dilā
Tek degildir dürlü dürlü gelür gelse kelāl

Hem-demim hem-maḥremimdir āh (u) vāhım her seḫer
Serverā ‘ālemde ašlā olmadım mesrūr ḫāl

Dehrde her gevhere mālİK olur herkes meger
Ehl-i derde ḫāşıl olsa merhem mihr ü sāl

Olmasa derd-i elem dil-dāde o kes mesrūr olur
Feyziyā her dem mükedderdir meger ehl-i kemāl” (90 B-4)

Gazelin mısralarının başında ve sonunda aynı harfi kullanarak yazdığı ve “Evveli ve ‘ḫir
Mim” başlığıyla verdiği bir başka şiirini de burada vermeden geçmeyelim:

“Mescid-i ‘aşk içre bir kes her kaçan olsa imām
Müttefiḫ heb iktidā iderler āña ḫāşş (ü) ‘ām

Maṭla‘-ı envār-ı ‘aşk olan olur ḫalb-i selīm
Meşreb-i tiz olma cehd eyle cihānda şubḫ (u) şām

Menzil-i vīrānda ḫıl kendüñi mānend-i büm
Meskeniñ rüz-i cezāda ola bir ‘ālī maḫām

Meh gibi tāb ile ḫalbiñ tā‘atile dem-be-dem
Men ‘araf-i sırrın ‘ayān itsün sañā Rabbü’l-enām

Medd-i ṭab‘ından bilinsün Feyziyā tecvīd-i naẓm
Ma‘rifetdir bu müzeyyel-i nev-ğazel şīrīn kelām” (104 B-4)

2.2.18. Harflerle Yapılan Oyunlar

Bu oyunlar türlü yönlerden bir şeye benzeyen harfleri birleştirerek, anlamı o durumla ilgili olan bir sözcük meydana getirme biçiminde yapılır.

“İsmiñi ḫaddim degil Feyzī lisāna almağa

Bir ‘ayn bir lām ile bir yāya virdim gönlümü” (145 A-1)

Yukarıdaki beyte göre şairin ismini ağzına almanın haddini aşmak olduğunu düşündüğü ve adının “‘ayn, lām ve yā” harflerinden oluştuğunu ima ettiği kişi Hz. ‘Ali’dir.

“‘Ayn dāl tā ile ülfet iderse lām-elif

Ḳufl-i nuşret feth olur tedbiri olmaz muhtelif” (175 B-1)

Yukarıdaki beyitte de harflerini vererek birleştirmemizi ima ettiği kelime ise “‘adālet”tir.

2.2.19. Leb Değmez Sanatı

İçinde “b,p,f,m,v” gibi dudak ünsüzleri bulunmayan sözcüklerle yazılan şiiirdir.Feyzi Efendi Divanı’nda bu sanatla yazılmış şiiirler de bulunmaktadır. Bunlardan birini örnek olarak vermeyi uygun gördük:

“Yāk çerāğ-ı ‘aşkı ey dil āteş-i dil-dār ile
Dār-ı dilde her seher yānsa sezādır zār ile

Zārī zārī ‘aşık-ı dil-ḥasteler iñler nice
Nicenîñ derdine Ḥaḳḳ’dan çäre geldi yār ile

Yār egerçi bāde-i ‘aşkıñ şorarsa ser-te-ser
Ser-te-ser eyle nihān-ı esrārîñi inkār ile

Kār iderse kâle-i ‘aşḳ ile ey dil her gedā
Her gedādan diñlenilse sırr-ı ‘aşḳ eş‘ār ile

‘Ār iden ‘aşık degildir geçse serden Feyziyā
Feyziyā taḳrîr iderler ‘aşıkı tekrār ile” (133 B-1)

2.2.20. İade Sanatı

Bir şiir içinde, her beytin son sözcüğünü, ondan sonraki beytin ilk sözcüğü olarak kullanmaktır.Şairimiz bu sanatı “zencir” diye nitelendirerek iade sanatıyla yazdığı şiirlerini bu başlık altında vermiştir:

“Dilā dil-āver-i ‘ālem ol ‘ārīñ añla meded
Meded süvār-ı hevā olma dārīñ añla meded

Meded gönüldür der-gāha dūr olma er ol
Er ol dilersen eger Kird-gārīñ añla meded

Meded ilāhıñna ışmarla her emürüñ diliñ
Diliñde vār ola her sūd-kārīñ meded

Meded gerek saña ‘ālemde her dem ‘ilm-i kemāl
Kemālīñ añla müdām elde vārīñ añla meded

Meded Mekke’dir olursañ gönülde dursa sürür
Sürür-ı hāl ola Feyzī gel ‘ārīñ añla meded” (21 B-4)

2.2.21. Akrostiş

Her dizenin ilk harfi, yukarıdan aşağıya doğru okununca bir ad çıkacak biçimde düzenlenmiş şiirdir. Aşağıda akrostiş sanatına göre ilk harfleri okununca “Süleymān-ı Zemān” çıkan bir gazeli veriyoruz:

“Sālik-i rāh-ı muḥabbet mi olur hiç ‘uḫalā
Levm iderken dün (ü) gün ‘āşık-ı şeydāya dilā

Yāri āgyār ile görmek gibi bir derd yokdur
Mübtelālar çeker ol derd-i zārūrī hālā

Āh (ü) zār ile geçer ‘āşık-ı zārīñ ‘ömri
Nice men‘ itmesün anı ‘ilmā vü fuzalā

Zen-i dünyāyı görüb naḫşına aldanma şāḫın
Mārdır zehr ile ālūdedir ol ey budalā

Ol kişi kim yeri vār olsa Süleymān-ı zemān
Nuḡkuna rām ola Feyzī anıñ ednā (vü) a‘lā” (135 B-1)

2.2.22. Lügaz Sanatı

Herhangi bir nesnenin ya da varlığın özellikleri anlatılarak yazılan bilmecedir. Aşağıda şairimizin “mināre” üzerine yazmış olduğu bir lügazı örnek olarak sunuyoruz:

“Luğaz-ı Mim Nün Elif Rā He
Ol nedir kim bir ayāklü bir dede
Virmiş arķāsın dayānmıř mende

Gün řārınmıř bāřa ābā mestān
şems (ü) māhı göricek virir niřān

Ağzın indirmiş kuşağı üstüne
Nāzır olmuř dūřmenine dostuna

Kuşağına bağlamış yıldızları
‘Āřık itmiş kendine genç kızları

Doldurur āđāzı cümle ‘ālemi
Bezmine da‘vet ider her ādemi

Güş ider āvāzını bāy ü gedā
Her maķāmda gāh olur ider řadā

Kim temāřa eylese řayrān olur
Nuḡkı ānıñ herkese fermān olur

Kim bilürse bu luğazı Feyziyā
şad hezārān āferīn olsun añā” (180 B-2)

2.3. MAZMUNLAR

Edebiyatta bazı özel kavram ve düşüncelerin ifadesinde kullanılan klişeleşmiş söz ve anlatımlardır. Divan edebiyatı bir mazmunlar edebiyatıdır, demek yanlış olmaz. Her divan şairinde rastladığımız bu mazmunlar dizisini doğal olarak Feyzi Efendi Divanı'nda da görmekteyiz. Bu bölümde divanın inceleme çalışmaları içerisine dahil ettiğimiz mazmunları, tespit ettiğimiz ölçüde birer örnek beytin içinde göstererek şerhleriyle birlikte aktardık.

2.3.1. Dām

“Dām” kelimesinin sözlük anlamına bakarsak karşımıza “tuzak, ağ” kelimeleri çıkar. Fakat divan edebiyatında bu anlam farklı boyutlara taşınır. Sevgilinin saçları kıvrımlarıyla şairin gönül kuşuna bir tuzak, bir benddir. Aşığın gönül kuşu bu dāma yakalandığı zaman asla kurtulamaz, belki kurtulmak da istemez. Bu dām onun kolunu kanadını da kırmış sayılır. Ayrılık içindeki aşığın kolunun kanadının kırık olması gibi.

Şairimiz de bu mazmunu şiirlerinde kullanmıştır. Bunu örnekleyecek iki beyiti sizlere sunuyoruz :

“Bülbül-i şeydâ-yı ‘aşkı rüz (u) şeb şayd itmeğe

Sûḡ-i ḡamdan kākül-i zülfi gibi dām aldı bu” (117 A-2)

(Aşk çılgını bülbülü avlamak için gam pazarından bu saçın kıvrımları tuzak aldı.) Bu beyitte şair sevgilinin saçını bir avcı olarak görmektedir. Sevgili aşığı avlamak için saçlarında bir tuzak kurmuştur. Burada ayrıca sevgilinin saçının uzunluğundan dolayı çekilen bir gama da işaret edilmektedir. Sevgilinin saç ne kadar uzun ve çok ise aşık da o saç yüzünden o derece gam çeker.

2.3.2. Hābeş

Afrika'nın doğusunda ve Yemen'in karşı kıyısında bulunan Habeşistan ülkesi ve burada yaşayan halk. Habeşliler siyahi renkte olurlar. Divan şiirinde renginden dolayı kullanılan bir mazmundur.

“Sultān-ı Habeş leşkeridir yürür o hâller

Bekler dün (ü) gün kişver-i hüsnün nice hindü” (117 A-3)

(O benler Habeş sultanının askeridir, yürür. Gece gündüz nice Hintli güzelliğinin ülkesini bekler.) Yukarıdaki beyitte benler Habeş sultanının askerlerine benzetilmiştir. Habeşliler daha önce de belirttiğimiz gibi siyah renklidirler. Renginden dolayı sevgilinin benleri Habeş olarak nitelendirilir. Bu benler bir asker gibi sevgilinin güzellik ülkesi olarak adlandırılan yüzünü beklerler.

2.3.3. Hindü

Hintli, Hint ahali anlamındadır. Hintlilerin siyahi ırktan olmaları nedeniyle divan şiirinde birçok güzellik unsuru hindüya benzetilmiştir.

“Sultān-ı Habeş leşkeridir yürür o hâller

Bekler dün (ü) gün kişver-i hüsnün nice hindü” (117 A-3)

(O benler Habeş sultanının askeridir, yürür. Gece gündüz güzelliğinin ülkesini nice Hintli bekler.) Habeş kelimesinde olduğu gibi sevgilinin benleri, aynı zamanda renginden dolayı Hintlilere benzetilir. Bu Hintliler bir asker gibi sevgilinin güzelliğinin ülkesini yani güzel yüzünü beklerler. Divan şiirinde “Kabeş” ve “hindü” mazmunları çoğu zaman sevgilinin benlerini anlatmak için bir arada kullanılırlar.

2.3.4. Nahl

Gümüş veya mumdan yapılarak gelinlerin önünde götürülmesi ve sonra gelin odasına konulması, vaktiyle âdet olan süs ağacı ve hurma ağacı anlamlarına gelen “nahl” kelimesi divan edebiyatımızda “ince, uzun, narin vücutlu dilber” anlamıyla da kullanılır.

“Çemen seyirinde reftârın gören ol nahl-ı zibânî

Didiler birbirin ol kâmet-i dil-cüyı hû yâ hû” (118 A-2)

(Çemen gezintisinde o güzel ince, uzun, narin vücutlu dilberin salınarak edalı yürüyüşünü görenler, o gönül çeken boyu birbirlerine dediler hu ya hu.) Nahl kelimesinin burada bir mazmun olarak kullanıldığını görüyoruz. Feyzî Divanı'nın

birçok yerinde “nahl” kelimesinin sevgilinin ince, uzun, narin vücudu için kullanılması bu tespitimiz destekler niteliktedir.

2.3.5. Şeb

Sözlük anlamı “gece”olan şeb, divan şiirinde daha çok rûz (gündüz) ile birlikte kullanılır.

“Şeb-i firkatde kâldım rûz-i vaşlîñ göster ey meh-rû

Revâ mı dūr-ı hüşnüñde çeker üftâdeler ğayġü” (118 A-2)

(Ey ay yüzlü, ayrılık gecesinde kaldım kavuşma gününü göster. Tutkunların güzelliğinin devrinde kaygı, keder çekmesi reva mı?) Bu beyitte gecenin “karanlık” olması nedeniyle aşıkların sevdalarının geceleyin arttığı dile getirilmiştir. Aşıklar geceleri sevgilisini düşünüp dertlenir, ağlayıp inler. Buna “şeb-i firkat” sözüyle dikkati çekmektedir şair. Geceleyin ay doğmasına istinaden sevgiliyi “meh-rû” olarak nitelendirmiştir.

2.3.6. Gonca

Gonca açılmamış çiçek, tomurcuk anlamındadır. Divan şiirinde ise ; sevgilinin ağzı yerine kullanılır ve açılmamışlık özelliğiyle kendini gösterir.

“Āçılmadıñ ey ğonce-dehen yâ nice bir bû

Dil mürġi ider bir ġül için hâre tekâpü” (118 A-3)

(Ey gonca ağız açılmadın, ya bu koku niye? Gönül kuşu bir gül için dikene dalkavukluk eder.) Goncanın gülmesi, açılmasıdır. Tıpkı insanın güldüğü zaman ağzının açılması gibi. Gönül kuşunun (aşığın) güle kavuşmak için çektiği sıkıntılar da “dikene dalkavukluk etmesi” olarak nitelendirilmiştir. Bu sıkıntıların başında zaman, rakip, cevri ü cefa ve gam gelir

2.3.7. Meh, Māh, Meh-tāb, Meh-i Nev

Meh, māh kelimelerinin sözlük anlamı “ay”dır. Ay bir ışık kaynağıdır. Işığı ise, güneş gibi ateş değil, nurdur. Gecelerin güzelliği ay ile kaimdir. Feyzi Divanı’nda ay ve ayla ilgili mazmunlara sıkça rastlıyoruz :

“Ebr-i zülfün şeb-i vuşlatda gider ey meh-i nev

Tāb-ı rüyūnla ser-ā-ser bula ‘ālem pertev” (118 B-2)

(Ey yeni ay, vuslat gecesinde saçının bulutu (gölgesi) gider. Yüzünün aydınlığıyla dünya baştan başa parlaya.) Sevgilinin saçları bulutu andırır. Daha önce de söylediğimiz gibi ay, bir ışık kaynağıdır. O, nuruyla güzeldir ve geceye güzellik verir. Bu nurlu yüzüyle ay, sevgiliden başkası değildir. Ayrıca ay, sevgilinin gece renkli saçları arasında durur. Ayın buluttan çıkışı, sevgilinin güzel yüzünün ortaya çıkması ve yüzünün aydınlığıyla etrafına ışık saçması şeklendi tabir olunduğu gibi sevgilinin elbisesinden soyunması olarak da açıklanabilir.

2.3.8. Bezm-i Elest

“Kaçan bezm-i elestde didi bir kere kün Allah

Yed-i kudretle halk oldu o dem Ādem şafi’ullah” (119 A-3)

(Allah ne zaman elest bezminde bir kere “Ol!”dedi; o an kudret eliyle Allah’ın temiz kulu Adem yaratıldı.) Allah(C.C.), kullar alemini yarattığı zaman bütün ruhlara hitaben “Elestü bi-Rabbiküm?(Ben sizin Rabbiniz değil miyim?)” buyurunca ruhlar “Kālū:Belā(Evet, Sen bizim Rabbinizsin.)” dediler. İşte o zaman ikrar vermiş olan insanoğlu, dünya hayatına geldiği zaman bu verdiği söze sadık kalmalıdır. Çünkü Allah(C.C.), sözünden dönen olmasın diye ruhları birbirine şahit tutmuştur. Bu olay Kur’an’da da anlatılır. (Ārāf/171-172)Divan şiirinde de şairler “bezm-i elest” mazmununu değişik biçimlerde kullanmışlardır.

2.3.9. Hz. Nūh ve Xūfān

“Dime tūfān-ı gāmdan yoķ rehā ‘ālemde ‘uşşāķa

Ḥalâş oldu hidâyetle meger Nûh necî’ullah” (119 A-3)

(Dünyada aşıklara gam tufanından kurtuluş yok deme ki Nuh neciyyullah hidayetle kurtuldu.) Hz. İdris göğe çekildikten sonra Adem oğulları doğru yoldan ayrıldılar ve putlara tapmaya başladılar. Cenâb-ı Hakk onlara Nuh (a.s.)’u gönderdi. Hz. Nuh nice yıllar kavmini imana davet etti. Nuh (a.s.) kavmine nasihat ettikçe onlar eza, cefa, tahkir ve alay ederlerdi. Sonunda ümitsizliğe düştü ve onlara beddua etti. Duası kabul oldu ve “Gemi yap!” vahyi geldi. Geminin inşası bitince tufan alametleri görüldü. Hz. Nuh mü’minler ile gemiye bindi ve her çeşit hayvandan birer çift aldı. Her taraftan su görünerek dağları aştı. Yeryüzündeki insanlar ve hayvanlar tamamen yok oldu. Gemi bir rivayete göre Cudi dağına üzerine oturdu ve gemidekiler kurtuldu. Kur’an-ı Kerim’de Nuh Peygamber hakkında birçok ayet vardır (Msl. A’raf / 59-64, Nuh / 1-28). Divan şiirinde gemi ve Tufan birlikte anılır. Tufan aşığın gözyaşını andırır. Nuh(a.s.) da bu tufan içinde batmamaya çalışan aşığın kendisidir. Yukarıdaki beytin ilk mısraında “tûfân-ı ğam”dan kasıt budur.

2.3.10. Tūr-ı Sīnā

“Te’ālā Tūr- Sīnā’da tecellī eyledi bir kez

İdüb elṭāfa maẓhar kıldı Mūsā’yı kelīm’ullah” (119 A-3)

(Allah Sina dağında bir kez görüldü. Musa’yı kelimullah ederek (Hz. Musa ile konuşarak) iyiliklerle şereflendirdi.) Tur, Sina çölünde bir dağın özel adı olup Tur-ı Sina veya Tur dağı olarak bilinir. Musa peygamber, kendine inananlar ile Mısır’dan çıkıp orada Allah(c.c) ile konuşmuştur. Bu yüzden “Kelim” sıfatını almıştır. Yine bu dağda Allah(c.c.)’ı görmek isteğinde bulunur ve Allah dağa tecelli edince dağ paramparça olur. Hakkındaki bu inanışlar ile divan şiirimizde çok anılır.

2.3.11. Ağyār

Sözlük anlamıyla “başkaları, yabancılar” demektir. Divan edebiyatındaki aşk üçgenini oluşturur. Bunlar seven, sevilen (yār) ve sevgilinin diğer aşıkları (ağyār)’dır.

“İd-gehde şālnurmuş dünki gün ağyārla

Ne revâdır söyleyün ol yâre Allah ‘aşkına” (120 A-4)

(Sevgili dün ağyarla bayram yerinde gezinirmiş. Allah aşkına o yare söyleyin, reva mıdır?) Aşığın nazarında, ağyâr, sevgili ile sıkı münasebettedir. ‘şığı üzen de budur. Bu nedenle âşık daima sevgiliye tembihlerde bulunur ve ağyâr hakkında onu uyarır. Buna rağmen yâr, âşıktan çok ağyâra imkan tanır ve onunla beraber olur, ona yüz verir.

O, âşığa adeta içten içe güler ve onunla alay eder gibidir. Sevgilinin çevresinden asla uzaklaşmadığı için âşığı da ona yaklaştırmaz. Kıskanç ve dedikoducudur. Sevgilinin bir âşığı da odur. Bunun için âşık ile aralarında daimi bir mücadele sürer.

2.3.12. Bende, Kul, Çâker, hulâm, Esîr

“Bağlı, kul, köle” anlamlarına haizdir. Divan edebiyatında bende çok zaman padişah ile birlikte kullanılır. Çünkü sevgili sultan, âşık ise bir kuldur.

“Adûlar sâye-i hüsnünde kesb itdi şehâ pâye

Revâ mı bendeñi kıldıñ ayaklar altına sâye” (121 B-3)

(Ey şeh, rakipler güzelliğinin gölgesinde mevki kazandılar. Köleni ayaklar altında gölge etmeye reva mı kıldın?) Aşık, bende olarak sadakatin yegane temsilcisidir. Bu uğurda birçok eza ve cefalar görür. Beytimizde âşık, ayaklar altında kalacak kadar sultanına sadıktır; fakat düşmanların sultanının gözüne girmesi ve onlara yüz vermesi âşığa eziyet olmaktadır. Bu nedenle isyanını dile getirmektedir.

2.3.13. Tabîb

Hekim, doktor anlamlarına gelen tabîb kelimesi, Divan şiirinde aşk derdine ilaç bulamayan bir kişilikte ele alınır.

“Yok yere bîmâr-ı vuşlat itmesün yâri zâr

Derd-i ‘aşkıñ çâresi vâr sen tabîb-i cânda” (122 A-4)

(Vuslat hastası yok yere sevgiliyi inletmesin. Sen can tabibinde aşk derdinin çaresi var.)Aşk hastasının can ve gönül derdine en iyi tabip hiç şüphesiz sevgilinin kendisidir.Sevgilinin aşkı ise hem derttir, hem de o derdin çaresinin bulan tabiptir.

2.3.14. Loqmān

Halk geleneğinde değişik kişiliklerle karşımıza çıkan tarihi bir şahsiyettir. Kur'an-ı Kerim'de adına bir sure vardır.(sure nr. 31)

“Derd-i ‘aşka mübtelā oldukça dermān isteme

Hzret-i Eyyub veş şabr eyle Loqmān isteme” (129 A-1)

(Ařk derdine dūřtüke derman isteme. Hz. Eyyub gibi sabret, Lokman isteme.) Anlatılanlara göre o hikmet ve hekimliğin sembolü olarak bilinir. Bu beyitte de derde derman olması yönüyle hekimliği ele alınarak kullanılmıştır.

2.3.15. Pīrāhen

Türkçe karşılığı gmlektir. Divan şiirinde ise farklı şekillerde karşımıza çıkmaktadır.

“Pīrāheni olsam o řūhun boylu boyunca

şarılsam o řimīn tene tā kendi doyunca” (125 B-2)

(O řuh sevgilinin boylu boyunca giydiği gömleği olsam. O beyaz tene ta kendi doyuncaya kadar sarılsam.) Divan şiirinde aşığın kendi teni de bir pirahen olarak dūřnlr. Ayrıca sevgilinin piraheni aşık tarafından kıskanılır.çünkü o, sevgiliyi sarıp kucaklamıştır. Bu beyitte de aşık pirahenin yerinde olmayı istemektedir.

2.3.16. Hz. Süleymān ve Karınca(Mr)

Davud peygamberin oğlu olan peygamberdir. On iki yaşındayken babası yerine tahta geçmiştir.Hem padişah hem peygamberdir.

“Bir nām-ı Süleymān’a gönül oldu şarınca

‘Arz eyledi tuhf-e-i cānım şadrince” (125 B-3)

(Gönül bir Süleyman namındaki sevgiliye şarınca oldu. Ona can hediyesini kudretince verdi.) Beytimizde Hz. Süleyman ile şarınca arasındaki olaya atıfta

bulunmaktadır.Buna göre bir gün Süleyman peygamber ordusuyla birlikte sefere giderken bir vadiye ulaştıklarında karınca beyinin diğer karıncalara “Kaçınız ! Süleyman’ın orduları sizi ezmesin.” dediğini duydu. Bunun üzerine gülümsedi ve karıncaların beyini davet etti. Karınca beyi, kendince çok değerli sayılan bir çekirge budu ile onu ziyarete geldi. İşte şairimizin asıl hatırlatmak istediği olaydır bu. Karınca her ne kadar Hz. Süleyman karşısında zayıf bir varlıksa da yine de elinden gelenin en güzeliyle sevilen kişiye hediye sunmaktadır. Şair de kendini karınca, sevgiliyi de Hz. Süleyman yerine koyarak kendi acizliğine rağmen sevgiliye verilecek en güzel hediyenin canı olduğunu ifade etmektedir.

2.3.17. Hz. Süleymān, Yüzük, Dev

“Hâtem-i hüsn ile ben sâña Süleymān dir idim

Olmasa raġbetiñ ‘âlemde raġib-i dīve” (127 A-1)

(Rakip olan deve raġbetin olmasa güzelliġinin mührüyle ben sana Süleyman derdim.)Hz. Süleyman’ın üzerinde İsm-i A’zam yazılı bir mühürlü yüzüğü varmış. Bu yüzüğün taşı kibrit-i ahmerden olup bütün vahşi hayvanlar ve kuşlar bu yüzük sayesinde ona boyun eğmişlerdir. Süleyman peygamber bu yüzüğü yalnızca abdesthaneye giderken çıkarır ve Asaf adlı vezirine veya hanımına emanet edermiş. Yine bir gün bu yüzüğü hanımına emanet etmiş. Süleyman peygamber dışarıdayken bir dev onun kılıġına girip hanımından yüzüğü almış. Biraz sonra gelip mührü isteyen Süleyman’ı sahtekarlıkla suçlamışlar ve saraydan çıkarmışlar. Yüzüğü alan dev ise onun yerine geçip icraata başlamış. Dev, yüzük Hz. Süleyman’ın eline bir daha geçmesin diye denize atmış. Şairimiz sevgilinin güzelliġinin kimsede bulunmadığını, sadece onda mühürlü olduğunu anlatmak için bu mazmunları kullanmıştır. Fakat güzelin başkalarına yüz vermesi nedeniyle aşık ona elindeki bu mührü rağmen Hz. Süleyman diyemeyeceğini anlatmıştır.

2.3.18. Ĥarābāt

“Ėam helāk eylerdi ‘âlemde Ĥarābāt ehlini

Yād-gār-ı Cem şarāb-ı cām-ı ‘işret olmasa” (126 A-1)

(Cem'in yadigarı şarap olmasa meyhane ehlini gam helak ederdi.) Eskiden meyhanelerin izbe, rutubetli, mahzen ve bodrum katları gibi ve gizli işletilen yerler olması yönüyle harabat olarak zikredilmiştir. Şair mest olduğu için meyhane üzerinde durmuştur. Hayatın zorluklarını, gamlarını ve kederlerini unutturmak için meyhane bir sığınaktır.

2.3.19 Hz. Eyyüb

“Derd-i ‘aşka mübtelâ olduğça dermân isteme
Hâzret-i Eyyüb veş şabr eyle Loğmân isteme” (129 A-1)

(Aşk derdine düşdüğüce derman isteme. Hz. Eyyub gibi sabret, Lokman isteme.) Hz. Eyyub sabır timsali olan peygamberdir. Çok zengin olduğu, Şam taraflarında birçok emlake sahip bulunduğu, Rahme adında bir hanım ve birçok evladı olduğu, kısacası dünya adetine malik olduğu için Allah onu imtihan etmek istemiş. Malı ve mülkü elinden gitmiş. O şükretmiş. Evlatları birer birer ölmüş. O sabretmiş. Hastalanmış, vücudunda yaralar açılmış, hatta yaralarına kurt düşmüş, yine sabretmiş. Ancak Rahme ona hizmet ediyor ve ibadetini yapıyormuş. Sonra Allah'ın emriyle ayağını yere vurarak fıskıran sudan içip yıkanarak bütün dertlerinden, hastalıklarından, yaralarından kurtulmuş. Sabır imtihanını kazanmış. Allah insanlara sabır örneği olsun diye Eyyub peygamberi yaşatmıştır. İşte şairin Hz. Eyyub gibi aşğa derdinden dolayı sabretmesini öğütlemesi bundandır. Eğer aşık sabretmesini bilirse sevgiliye kavuşma, dertten kurtulma gerçekleşecektir.

2.4. ATASÖZÜ VE DEYİMLER

18. yüzyılın divan edebiyatı açısından farklı bir cereyanın etkisiyle daha önce ilerlediği yoldan ayrıldığı bilinmektedir..Bu akımın en önde gelen şairlerinden biri de Nedim'dir. Mahallileşme akımının ve Nedim'in etkisinde kalan birçok şair yetişmiştir. Nedim'in şiirlerinin bir özelliği de atasözü, deyim ve halk söyleyişlerine yer vermiş olmasıdır. Feyzi Efendi Divanı'nda da atasözü ve deyimlerin şiirler içerisine serpilmiş olduğunu fark ederek bunları üslup bölümünde ayrı bir başlık altında göstermek istedik. Yalnızca içinde geçtiği beyitleri ve anlamlarını vermeyi yerinde bulduk.

2.4.1. Atasözleri

Kenzün lâ-yüfna

Kanaat, tükenmez bir hazinedir.

“Çirk-i ‘ișyâni Hudâ’niñ rahmetidir pāk iden
Kenzün lâ-yüfnâdadir deryâyı bir göz görmedi” (150 A-3)

Ba‘de harâbi’l-Başra

Basra yıkıldıktan sonra. Mec.İş işten geçtikten sonra.

“Dinür darb-ı meşel ba‘de harâbi’l-Başra ey cânım
Bilürsiñ qadrimi ammâ geçer bu çâğ-ı hasenât“ (178 B-7)

El-ħasūd lâ-yesūd

Hasetçi doymak bilmez.

“Sūd-mend olmaz bu sūk-i ma‘rifet içre ħasūd
Nuṭq-ı kāmildir ezelden el-ħasūd lâ-yesūd” (20 A-4)

Dil kime mâ’il olursa odur meşhur

Gönül kimi severse güzel odur, güzellik anlayışı herkese göre değişir.

“Sevdi cânım iderim vaşfını tâ maħşere dek
Dil kime mâ’il olursa güzel oldur meşhūr” (24 A-2)

Arayan elbet bulur Mevlâ’sını

Asıl başarı aramak, yani çaba göstermektir.

“Bu meşeldir ârayan elbet bulur Mevlâ’sını

Āra bul cānānı̄nı kim cān içinde gizlidir” (31 B-4)

Seyl gider de kum kalır yerde

Sel gider; fakat geride iz bırakır.

“Bu Türkçe meşeldir seyl gider de kum kâlur yerde
Geçer tûfân-ı ğam elbet de bünyād olmamız vârdır” (35 B-1)

Her ne kim söylerse divane kalemsizdir

“Harâbât ehlini ‘ayb eylemez pîr-i muġân görse
Meşeldir her ne kim söylerse dîvâne kalemsizdir” (35 B-3)

Ehl-i hâlin gizlû sırrın ehl-i hâl anlar

“Maḳâl-i râzînı keşf eyleme nâ-dâna beyhûde
Meşeldir ehl-i hâliñ gizlû sırrın ehl-i hâl añlar” (38 B-1)

Cefâyı çekmeyen bilmez şafâ

“Bu meşeldir kim cefâyı çekmeyen bilmez şafâ
Cevrine şabr eyle kim olsun ‘aḫâsı dil-beriñ” (83 B-3)

Bir deli yânnca bir uşlu gerek

“Bu meşeldir kim cefâyı çekmeyen bilmez şafâ
Cevrine şabr eyle kim olsun ‘aḫâsı dil-beriñ” (86 A-3)

El öpmeden ağız aşınmaz.

Bir işi sonuçlandırabilmek için gerektiğinde yalvarıp yakarmak gerekir.

“El öpmeden aşınmaz ağız çarb-ı meşeldir
Te’sir ide söz luḫ ile cānān elin öpsem” (98 B-1)

Başıma nem gelenüñ behemmā edilmez.

Aklını kaybedene hesap sorulmaz.
“Dünyā didigin gerçi beğim zıll-i ḫayāldir
Bāşa nem gelenüñ behemmā edilmez” (51 B-4)

Kervan göçer bir köhne han kalır.

“Meşeldir āyet odur kerbān göçer bir köhne ḫāndır bu
Ḳaḫār-ı ehl-i ‘aşḫ içre şāḫın bī-gāne kes gelmez” (54 B-1)

2.4.2. Deyimler

Gönüller bir olmak

“Gönül gel sen de yek dil ol bu Feyzī-i zār ile her dem
Gönüller bir olunca fetḫ olur ‘ādetçe müşkil rāh” (122 A-3)

Dilden dile düşmek

Herkesin ağzında söylenmek, konuşulmak. Dedikodu konusu olmak.

“Dilden dile düşdüm ne ‘aceb ben yine Feyzī
‘Āşık olalı cān ile bir ḫalb-i selīme” (125 A-4)

Kurban olmak.

Canını vermek, yalvarmak.

”Kurbānıñ olam didim o gül-fāmı görünce
Güldi didi şabr it hele bayrāmı görünce” (125 B-1)

Suyunca gitmek.

Onun huylarına göre davranmak.

“Ġam-ĥ~āneye teşrīf ider elbet o sehī kıadd
Bir tāze fidāndır vārahım bāri şuyunca” (125 B-2)

Kulağına küpe olmak.

Başına gelen herhangi bir olaydan hiç unutulmayacak bir ibret dersi almak.

“Bu pendimi Feyzī idegör gūşuñā mengūş
Kendiñ tama‘-ı cām ile sevdāya düşürme” (128 A-4)

Canı ağzına gelmek.

Ansızın çok korkmak.

“Sākī-yi gül-çehre mey şundukça cānān ağzına
Bezm-i ‘işretde gelür ‘āşıklarıñ cān ağzına” (128 B-3)

Ağzını bıçak açmamak.

Çok üzölmek.

“Dehān-ı nātıkım açmaz bıçaklar Feyziyā gamdan
Beni çerĥ-i kec refitār-ı cānımdan āyırdı āh” (129 B-1)

Eski defterleri açmak.

Bir karara bağlanmış, sonuç alınmış eski olayları yeniden söz konusu etmeye çalışmak.

“Nev-devletân-ı ‘âleme medyûn olma kim
İkide birde yoqlar açar eski defteri” (138 B-4)

Āhı yerde kalmamak.

Zulüm görenin ilencinin yerini bulması.

“Yerde qalmaz ‘âşiqiñ āhı meşeldir Feyziyâ“ (138 B-4)

İpliği pazara çıkmak.

“İpligi pāzāra çıqđı göz göre ‘avretleriñ
Tālibi yoqđur ki bulsun her biri bir müşteri” (179 A-15)

İki yakası bir araya gelmemek.

Geçim sıkıntısı içinde borçtan kurtulamamak.

Şeydā-ter eyledi beni hūy-gerde gerdeniñ
İki yakāyı görmeye bir yerde gerdeniñ (180 A-6)

Günahı boynuna olmak.

Olsun günāhı boynuña bir dāhı söylemem
Çöz düğmeñi ki olmasun āzerde gerdeniñ (180 A-6)

Kulağını burmak.

Dikkatli olması için önceden uyarıda bulunmak.

Bañā ser-keřlik eylerse nađam ol dūřmen-i bed-ĥāh
‘ Adūnuñ gūřunu burmađ yine merdāna řābildir (27 B-4)

BÖLÜM 3 : ŞEKİL ÖZELLİKLERİ

Feyzi Efendi Divanı için müretteb bir divandır, diyemeyiz; fakat içerisinde her türlü nazım şeklini bulundurması yönüyle divançeden çok uzak olduğunu rahatlıkla ifade edebiliriz. Şiirleri şu şekilde tasnif edebiliriz:

- 11 Kaside
- 1095 Gazel
- 13 Murabba‘
- 10 Muhammes
- 34 Müseddes
- 4 Tarih
- 3 Müsebbba‘
- 4 Mu‘aşşer
- 4 Müstezad
- 1 Satranç
- 15 Kıta‘at
- 90 Müfred

Bu nazım biçimlerinin elimizdeki nüshada düzenli olarak yer almadığını gördük. Özellikle kasidelerin aslına uygun olarak düzenlenmediği ya “Bahariyye” başlığı altında sadece nesib bölümünün bulunduğu ya da sadece övgüden ibaret bulunduğunu tespit ettik.

Divanın içerisinde musammat gazellerin de bulunduğunu belirtmemiz gerekir. Ayrıca bu musammat gazellerin bazıları dörtlü mısralar haline getirildiğinde varsağı nazım şekline uymakta ve hece ölçüsünün 8’li kalıbıyla da örtüşmektedir.(27 B-3 / 55 A-3)

Yine Divan’da Sabit’in(14 B-3), Haşmet’in(9 A-1) ve Ragıb’ın(128 A-3) gazellerine yazılmış olan tanzirlerle ve Nedim’in(154 B-3) bir gazelinin tahmisiyle karşılaşıyoruz.

Gazellerini her harften kafiye kullanarak düzenlemiştir. Şairin kendi çıkardığı hesaba göre her harften ne kadar uyakla gazel yazdığını onun tespitlerine sadık kalarak veriyoruz:

- 42 Gazel-i Kafiye-i Elif / 28 Kafiye-i Bâ / 25 Kafiye-i Tâ / 5 Kafiye-i Sâ
- 12 Kafiye-i Cim / 10 Kafiye-i Ha / 6 Kafiye-i Hı / 21 Kafiye-i Dâl
- 2 Kafiye-i Zâl / 170 Kafiye-i Râ / 58 Kafiye-i Zâ / 13 Kafiye-i Sin

33 Kafiye-i Şın / 6 Kafiye-i Sad / 8 Kafiye-i Dad / 8 Kafiye-i Tı
4 Kafiye-i Zı / 11 Kafiye-i ‘Ayn / 7 Kafiye-i Gayn / 17 Kafiye-i fe
40 Kafiye-i Kaf / 78 Kafiye-i Kef / 53 Kafiye-i Lam / 96 Kafiye-i Mim
79 Kafiye-i Nun / 25 Kafiye-i Vav / 125 Kafiye-i He / 8 Kafiye-i La
115 Kafiye-i Ye

Şairin divanında bazı gazellerin tamamlanmamış olduğunu da tespit ettik. (39 A-4 / 95 A-1) Bunun yanında elimizdeki orijinal nüshada silik yerlerinde bulunduğunu gördük.(92 B-3)

Daha önce de belirttiğimiz gibi müretteb bir divan nüshası değildir.Kasidelerin düzensizliği, gazellerin arasında yer alan müfredler düzenleme bakımından Klasik Türk Edebiyatındaki divan anlayışının biraz dışına çıkmıştır.

Divanın sonunda bir müfred bulunmaktadır. Bu müfred şairin ölümünden sonra bu divana sahip olan Destâri-zâde Mustafa adlı bir şahsiyet tarafından yazılarak orijinal nüshaya sonradan eklendiği düşüncesindeyiz.

Feyzi Efendi Divanı’nda şiirlerde kullanılan aruz ölçülerini şöyle bir değerlendirmeye alırsak karşımıza şu kalıplar çıkar :

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

— / — / — / —

Mef‘ülü / Fâ‘ilâtü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Fe‘ilâtün / Mefâ‘ilün / Fe‘ilün

— / — / — / —

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

— / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

— / — / — / —

Müfte'ilün / Fâ'ilün / Müfte'ilün / Fâ'ilün

— / —

Müstef'ilâtün / Müstef'ilâtün

— / — / — / —

Müfte'ilün / Müfte'ilün / Müfte'ilün / Müfte'ilün

— / — / — / —

Fe'ülün / Fe'ülün / Fe'ülün / Fe'ülün

Divanın transkripsiyonlu metnini verirken orijinal nüshaya bağlı kalarak bir düzenleme yapmadık. Olduğu gibi aktarmaya çalıştık. Şiirleri de sayfa numaralarına göre sıralandırdık . Şairin düzenine müdahale etmeden sırasıyla aktardık.

BÖLÜM 4 : ESERİN MUHTEVA ÖZELLİKLERİ

Feyzi Efendi eserine Klasik Divanlarda olduğu gibi tevhidlerle başlamıştır. Tevhidlerden sonra ise Hz. Muhammed'e medhiyelerin bulunduğunu görüyoruz. Fakat bu medhiyeler sadece divanın başında yer almakla kalmamış birçok yerde peygambere övgülerini anlatan gazeller de bulunmaktadır. Feyzi Efendi'nin seyyidlerden olduğunu hatırlarsak bunun çok doğal olduğu kanaatine varırız.

Feyzi Efendi'nin tasavvufi şiirlerinin çokluğu onun dini konulara olan yakınlığını da göstermektedir. Bunun en büyük sebeplerinden biri de sanırız babasının vaiz olmasıdır. Hz. Adem ve Hz. Havva'nın yaratılışları, dünyanın geçiciliği, Hz. Muhammed'e övgü ve her zaman ona salât getirilmesi ve şefa'atine kavuşabilme arzusu, Hz. Ali'ye övgü ve Kerbelâ Olayı'nın hatırlatılması, Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin'in kederi gibi dini içerikli şiirlerine rastlamaktayız . Burada onun bu konulardaki şiirlerini örneklemesi bakımından bir gazelini vermeyi uygun görüyoruz:

Çekmesek zerre kı̇sâvet biz eger dînimize
Ėam-ı dñnyâ mı gelürdi 'acebâ 'aynımıza

Belki uymaz idik 'âlemde hevâ-yı nefse
Girmese vesvese-i şerr-i 'adû beynimize

İftihâr itmedeyüz fakr-ı fenâ birle müdâm
Beñzemez devlet-i şâhâne selef zeynimize

Sâlik-i râh-ı muhâbbet olalı 'âlemde
Giydik âlâm (u) Ėamıñ hırķasını eynimize

Feyziyâ çekmez idik Ėuşşâ-i dehri kaç'â
Yâver olsa eger elťâf-ı Hüdâ dînimize

Şairin Osmanlı-Rus savaşlarının yaşandığı dönemde bizzat kendisinin de bu savaşlara katıldığını, hatta H. 1182'de Ruslara esir düştüğünü, Osmanlı İmparatorluğu'nun Rusları onun deyimiyle Moskov'u alt etmesi, İslam devletinin Moskov'u ele geçirmesi onun en büyük arzularından biridir. Bu coşkuyla gazeller de yazmıştır:

174 A-4

Der-gehiñde bir bölük sâ'illeriz merd-i garîb
'Arz-ı hacet itmege geldik kapuña yâ mücîb
Yâ İlâhî hürmeti çün âyet-i Feth'ine qarîb
Moskov'uñ fethin kerem kı l ehl-i İslâm'a naşîb

Olmaya gâzîleriñ bu yolda hâli ıztırâb
Eyle manşûr (u) muzaffer ola cümle kâm-yâb
El-meded yâ Rabbenâ eyle du'âmız müstecâb
Moskov'uñ fethin kerem kı l ehl-i İslâm'a naşîb

'Asker-i küffârı kahr eyle habîbiñ hürmeti
Ehl-i İmâna müyesser eyle feth-i nuşreti
Şâd ola luţfuñla yâ Rabbî Muhammed ümmeti
Moskov'uñ fethin kerem kı l ehl-i İslâm'a naşîb

İlticâ eyler kapuñda lâ-yu'add mu'aşaram pāk
Ağlaşub feryâd ile eyler du'âlar sîne çāk
Kıl meded şâh-ı cihâna eyle küffârı helāk
Moskov'uñ fethin kerem kı l ehl-i İslâm'a naşîb

Bâd-ı nuşretle âçılsun tâ ki sancâğ-ı resûl
Çıkdı âfâk üzre gül-beng-i Muhammedü'r-resûl
Feyzî-i zârîñ du'âsın Rabbenâ eyle kabûl
Moskov'uñ fethin kerem kı l ehl-i İslâm'a naşîb

Şair devrin tarihi olaylarıyla birlikte halkın o dönemdeki durumunu da göz ardı etmemiş, şiirlerinde bu yaşananları, adaletsizliği, insanların nasıl bir hırsla bencilleştğini, diğer ülkelerin nasıl bir fırsatla Osmanlı'nın zayıf düşmesini beklediğini ve hiçbir fırsatı kaçırmayarak saldırdığını, ülkede zalimlerin egemen olduğunu ve mazlumlara eza ve cefa ettiğini tarihiyle birlikte vermektedir:

175 B-1

Her kaçan bin yüzle seksân bir sene gâyet bula
Bid'at zulm (ü) ta'addî halk içinde çok ola

Def' ola 'adl (ü) 'adâlet ketm ola hakk-ı 'ibâd
Şâh (u) begler itmeye bir vech ile mazlûma dâd

Gevher-i İslâm'a râğbet itmeye eşhâb-ı zer
Âl-i 'Osmân devletinde ola altûn mu'teber

Dîni dünyâya değışmek ola halk içre mübâh
Sûk-i sultânide kıymet bulmaya zırh (u) silâh

Eyleye eşrât-ı sâ'atden 'alâmetler zuhûr
Bâr ola heft-i belâ bir nice sâl içre mürûr

Moskov Efrenc İsvec eyleye yer yer hurûc
Kevkeb-i idbârî halka göstere gökde burûc

Şahramânlar şahrına bulmaz giderler çâresin
Kâf-i dâl içre şabîb olan 'ilâcın ârasın

Bu 'aliyyü'l-mürtefi şafrinden istihrâcıdır
Tâ nihâyet penc harfe çâr harf muhtâcdır

'Ayn dâl tâ ile ülfet iderse lâm-elif
Şufl-i nuşret feth olur tedbiri olmaz muhtelif

Ola manşûr (u) muzaffer 'asker-i İslâm-ı dîn
Şayn (ü) râ içre olunca 'avn-i Rabbü'l-'âlemîn

Pertev-i nuşret zuhûr eyler ricâl'ullahdan
Şulmet-i küfr-i 'adû maşv ola bu der-gâhdan

Feyziyâ almak dilerseñ fenn-i şî'rimden sebak
Seb'atü'l-âlâm bahşin bul çıkar da hoşça bak

Şair her ne kadar dini bilgilerle donanmış, tasavvufi şiirlerinde bu bilgilerini ustaca kullanıyorsa da diğer yanda o dönem şair meclislerinde artık iyice yerini almış bir üslubun da pek uzağında kalamamış, hatta bazı şiirlerinde şuhâne bir üslupla duygularını mısralara dökmüştür :

45 A-3

Tabîm şerbet-i la'l-lebiñ derd-i dile emdir
Devâ bulsun anı gel ' aşık-ı dil-ğasteye emdir
Hatt-ı rüyuñ gelüb vaqtin geçer zann itme sultânım
Ne deñlü geçse de çağın yine hüsniñ müsellemdir

Ne mâni' âsitânin yaşlanursa rüz (u) şeb ağıyar
Ziyânı yokdur ' uşşâka o bir kelb-i mu' allemdir

Nigâh-ı luţfuña mazhar düşen bî-çäreler dirler
Şu zât-ı muhterem şimdi kerem bahşında hâtimdir

Güzel bâde iç kırtul humâr-ı guşşadan Feyzi
Hakîm-âne şarâb-ı la'l-i dil-ber dâfi' -i gamdır

Severler hatt ile şâhım seni gam çekmez ' aşıklar
Hatt-ı nev-hize yüz sürmek dahı bir başka ' âlemdir

Vücûdum zer gibi zerre oldı dâ'im püte-i gamda
Muhabbet âteşi dilde meger iksir-i a' zamdır

Feyzi Efendi'nin Divan'ında aşk, şarap ve işret meclislerine de sıkça rastlıyoruz. Aşık olmayı, şarap içmeyi seven şair kendisini bunlardan men eden kişilere "ebleh" diyecek kadar da ileri gidebiliyor :

34 A-3

Her h ar b t ehlini n menzil-gehi mey-h anedir
Gam-g s r-ı duhter-i rez munisi peym nedir

Meclis-i rind na gel ey s k -yi g l-çehre kim
H lk-ı   alem ha k mızda  o dis n mest- nedir

Bilmeyen keyfiyyet-i şahb -y  dil-d n  şanur
  Aşık-ı b -çareler    lemde hep d v nedir

Zevk-i vaşl nla  er g itse n nola ş him beni
Dil cem li n şem  ine her r z (u) şeb perv nedir

Feyziy  mey içme dil-ber sevme dir n -d n ba n 
Böyle her kim h lt ider ebleh degildir y  nedir

Genel bir değerlendirme yapacak olursak şairimiz Divan şiiiri kalibının pek dışına çıkmamış genellekle aşk, sevgi, meclisler, ilahi aşk, Hz. Muhammed'e sevgi konularında şiirler yazmıştır. Onu dönemindeki diğer şairlerle kıyaslayacak olursak onların biraz gölgesinde kalmış olduğunu görebiliriz.Fakat şairin eğitimli biri olmamasına rağmen bu kadar üretken olması kayda değer bir özelliktir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Bursa Yazma Eserler Kütüphanesi'nde Genel 4775/2 numarada kayıtlı bulunan Feyzi Efendi Divanı'nın transkripsiyonlu çevirisi, sözlüğü ve incelemesinden oluşan bir tez çalışması hazırladık. Başından itibaren büyük bir özveriyle çalışarak bizden sonra da bu alanda yapılacak çalışmalara bir kaynak olması umudunu taşıdık.

İlk aşamada eserin transkripsiyonlu çevirisini yaptık. Çeviri yaparken Türkçe kelimelerin yazılışlarında Türkiye Türkçesi'nin ses ve telaffuz değerlerine bağlı kalmaya özen gösterdik. Şiirlerde geçen Arapça ve Farsça kelimelerdeki uzunlukların tamamını yaygın olan işaretlerle gösterdik. Eserdeki şiirler başlıklar altında tasnif edilmediğinden biz de bölümlere ayırmadan şiirleri eserin içindeki sıralamasına göre verdik. Bu nedenle şiirleri sayfa numaralarıyla belirttik. Her sayfayı da kendi içerisinde numaralandırarak herhangi bir şiirin hangi sayfada, hangi bölümde ve kaçınıcı sırada yer aldığını göstererek orijinal nüshayla karşılaştırılmasını kolaylaştırdık. Ayrıca yapmış olduğumuz çalışmanın sonuna eklemiş olduğumuz sözlükle de eserin daha kolay anlaşılmasını amaçladık.

Transkripsiyonlu çevirinin yapılmasından sonra eserimizin şu başlıklar altında incelemesini yaptık:

1. Feyzi Efendi
2. Dil ve Üslup
 - 2.1. Dil Özellikleri
 - 2.2. Edebi Sanatlar
 - 2.3. Mazmunlar
 - 2.4. Atasözleri
 - 2.5. Deyimler
3. Şekil Özellikleri
4. Muhteva Özellikleri

Birinci bölümde eserin şairi olan Feyzi Efendi' nin hayatı hakkında yaptığımız araştırmalar çerçevesinde tüm bilgilerimizi aktardık.

İkinci bölümün ilk aşamasında şairin dil özellikleri hakkında bilgi vererek eser içerisinde tespit ettiğimiz yazım yanlışlarını genel hatlarıyla verdik. Bunu yaparken yazım yanlışlarının bulunduğu şiirlerden örnekleri de vermeyi ihmal etmedik.

İkinci bölümün ikinci aşamasında şairin şiirlerinde kullanmış olduğu edebi sanatları tespit ederek örnekleri ve şerhleriyle birlikte verdik. Bulduğumuz sanatlar şunlardır :

1. Tezat sanatı
2. Teşbih sanatı
2. Telmih sanatı
4. Tenviziye sanatı
5. Mübalağa sanatı
6. Tenasüp sanatı
7. İstiare sanatı
8. İstifham sanatı
9. Nida sanatı
10. Teşhis sanatı
11. İstihdam sanatı
12. İrsal-i mesel sanatı
13. Tarsi' sanatı
14. Kinaye sanatı
15. İştikak sanatı
16. Devr-i daim sanatı
17. Pür üstün sanatı
18. Harflerle yapılan oyunlar
19. Leb değmez sanatı
20. İade sanatı
21. Akrostiş sanatı
22. Lügaz sanatı

İkinci bölümün üçüncü aşamasında ise eserde bulunan mazmunları tespit ederek bunları da örnekleri ve şerhleriyle birlikte verdik. Tespit edebildiğimiz mazmunlar şunlardır:

1. Dam
2. Habeş
3. Hindu
4. Nahl
5. Şeb
6. Gonca
7. Meh, mah, meh-tab, meh-i nev
8. Bezm-i elest
9. Hz. Nuh ve Tufan

10. Tur-ı Sina
11. Agyar
12. Bende, kul, çaker, gulam, esir
13. Tabib
14. Lokman
15. Pirahen
16. Hz. Süleyman ve Karınca (Mur)
17. Hz. Süleyman, Yüzük, Dev
18. Harabat
19. Hz. Eyyub
20. Gül
21. Bülbül
22. Mürg
23. Erguvan
24. Zencir

İkinci bölümün dördüncü aşamasında eser içerisinde tespit edebildiğimiz atasözlerini örnekleriyle verdik. Bulduğumuz atasözleri şunlardır:

1. Kenzün la yüfna.
2. Ba'de harabi'l-Basra.
3. El hasud la-yesud.
4. Dil kime mail olursa odur meşhur.
5. Arayan elbet bulur Mevlasını.
6. Sel gider de kum kalır yerde.
7. Her ne kim söylerse divane kalemsizdir.
8. Ehl-i halin gizlü sırrın ehl-i hal anlar.
9. Cefayı çekmeyen bilmez safa.
10. Bir deli yanınca bir uslu gerek.
11. El öpmeden ağız aşınmaz.
12. Başıma nem gelenün behemma edilmez
13. Kervan göçer bir köhne han kalır.
14. Bostana sığır baksa ziyandır.
15. İt ürer, kervan geçer.
16. El elden üstündür.

İkinci bölümün son aşamasında eser içerisinde tespit edebildiğimiz deyimleri örnekleriyle birlikte verdik. Tespit edebildiğimiz deyimler şunlardır:

1. Gönüller bir olmak
2. Dilden dile düşmek
3. Kurban olmak
4. Suyunca gitmek
5. Kulağına küpe olmak
6. Canı ağzına gelmek
7. Ağzını bıçak açmamak
8. Eski defterleri açmak
9. Ahı yerde kalmamak
10. İpliği pazara çıkmak
11. İki yakası bir araya gelmemek
12. Günahı boynuna olmak
13. Kulağını burmak

Üçüncü bölümde divanın içerisinde bulunan şiirlerin şekil özellikleri hakkında bilgiler verdik. Tespitlerimize göre Feyzi Efendi Divanı'nda 11 adet kaside, 1095 adet gazel, 13 adet murabba, 10 adet muhammes, 34 adet müseddes, 4 adet tarih, 3 adet müsebba, 4 adet muaşşer, 4 adet müstezad, 1 adet satranç 15 adet kıtaat ve 90 adet müfred bulunmaktadır.

İnceleme kısmının dördüncü ve son bölümünde ise şiirlerin muhteva özellikleri hakkında bilgi vererek örnekler sunduk.

Feyzi Efendi'nin bu eseri umarız 18yy.Türk şiirinin İstanbul dışında nasıl gelişmiş ve kendine yön bulmuş olduğunu gösterebilir.

Bu bakımdan Feyzi Efendi Divanının gerek kültür ve zevk ,gerekse anlayış ve yaşayış bakımından edebiyatımızdaki diğer divanların yanında müstesna bir yere sahip olacağını söyleyebiliriz.

Bunu dışında eser ,divan şerhi yapmak isteyenlere yol gösterecek zenginlikte ve hacimdedir. İleride eserin tekrar geniş boyutlarıyla ele alınması ve her yönüyle tahlil edilmesi mümkündür.

KAYNAKLAR

- 1.ATLANSOY ,Kadir,Bursa Şairleri (Bursa vefatnamelerindeki şairlerin Biyografileri)Asa Kitabevi,Bursa,1998
- 2.LEVEND, Ağah Sırri,Divan Edebiyatı ,Enderun Kitabevi,İstanbul,1984
- 3.PALA ,Doç.Dr.İskender,Ansiklopedik Divan şiiri sözlüğü,Akçağ Basım yayım,Ankara,1995
- 4.MENĞİ,Prof.Dr.Mine ,Eski Türk Edebiyatı Tarihi ,Akçağ Basım yayım ,Ankara 1994

Ek 1. Transkripsiyonlu Metin

DİVÂN-I FEYZİ EFENDİ

2 A-1

Ser-nâme olursa matla' inşâ-yı bismi'llâh
Olur gencîne-i nazma külliyyet icrâ-yı bismi'llâh

Kelâmîñ nâ-fezâ olmaz şâh olub etseñ dağı fermân
Çeker küttâb-ı 'aşk elbet añâ tuğrâ-yı bismi'llâh

Hezâr 'aciz ile te'lîf eylemişdir şerhîni keşşâf
Gören terkîbini cüz'î şanur ma'nâ-yı bismi'llâh

Elifdir gerçi her maṭlabda maḳşûd evvel ü âḫir
Kelâm'-ı cerr içün geldi muḳaddem pâ-yı bismi'llâh

Sözün âb-ı ḫayyât olsa sezâdır mürde-i 'aşka
Revândır çeşme-i güftâra çün mecrâ-yı bismi'llâh

Yazılsa ḫâme-i himmetle bâlâ-yı maḳâlâta
Virir ser-levḫa-i mektûba reng imlâ-yı bismi'llâh

Muṭavvel bir kitâb olsa eger manzûme ey Feyzî
Gerekdir şafḫa-i evvelde imzâ-yı bismi'llâh

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

2 A-2

Olur miftâḫ her bâbîñ maḳâl-i satr-ı bismi'llâh
'Aceb mi olsa ser-nâme-i me'al-i satr-ı bismi'llâh

Yazılmış muşḫaf-ı 'aşk içre gör kim sûre ber sûre
Muḳaddem dest-i ḫudretle cemâl-i satr-ı bismi'llâh

Dem-i 'İsî ki ihya ider her mürde-i 'aşkı
Kim olsa ağzına âb-ı zülâl-i saır-ı bismi'llâh

Cihân pertev-i ma' nâ ile pür-nür ider lâ-şekk
Tulû' etse kaçan dilden hilâl-i saır-ı bismi'llâh

Gel ey tâlib ta'allüm eyle ânı hocadan evvel
Zevale irmeye hergiz kemâl-i saır-ı bismi'llâh

Gerekmez şanma güftâr-i muhabbetde Hudâ ismi
İder erbâb-ı 'aşk elbet su'âl-i saır-ı bismi'llâh

Tefâ'ül eyledi bezm-i ezelde şî'ri ey Feyzî
Göründi ibtidâ ferhunde-fâl-i saır-ı bismi'llâh

— / — / — / —
Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

2 A-3

Celâl eşhedü en lâ ilâhe ill'Allâh
Cemâl eşhedü en lâ ilâhe ill'Allâh

Zevâle irmeye tâ haşra dek bula yerinü
Kemâl eşhedü en lâ ilâhe ill'Allâh

Cevâba hâzır ol elbet seniñ çün olsa gerek
Su'âl eşhedü en lâ ilâhe ill'Allâh

Dinür şu aşıkâ mü'min ki zıkr ü fikri olur
Vişâl eşhedü en lâ ilâhe ill'Allâh

Şafâ virir dil ü câna bulunmaz 'âlemde
Mişâl eşhedü en lâ ilâhe ill'Allâh

Nedâmet olsun añâ kim ne olduğunu bilmez
Me'âl eşhedü en lâ ilâhe ill'Allâh

İlâhî Feyzî-i zârîñ dilinde ola temâm
Maķā eşhedü en lâ ilâhe ill'Allâh

---- / ---- / ---- / ----

Mefâ'ilün / Fe'ilâtün / Mefâ'ilün / Fe'ilâtün

2 B-1

Çün ibtidâ-i kitâb oldı saır-ı bismi'llâh
Oķurlar anı kemâl ehli ĥasbeten-li'llâh

Vesîledir bize dîdâr-ı Hâķķ'a irmek için
Bu reh-nümün tarîķata bu ism-i zıkr'ullâh

Kâm-ı Hâķķ'ı hidâyetle eyleriz ezber
Çün oldı bâb-ı 'ulüm 'âşıkâ fütüh'ullâh

Yazıldı levĥa-i ĥab'ımda sırr-ı nür-ı Hüdâ
Müyesser olmaĥa tâ rü'yet cemâl'ullâh

Özimi nesl-i Muĥammed kılub cenâb-ı kerîm
Bañâ virildi elest vaķtı nâm-ı Feyz'ullâh

---- / ---- / ---- / ----

Mefâ'ilün / Fe'ilâtün / Mefâ'ilün / Fe'ilâtün

2 B-2

Elif-nâme

Elif Allah için olsun zıkr (ü) fikriñ dâ'imâ
Bâ Bu dehriñ ĥâliķidir çün cenâb-ı Kibriyâ

Tâ Tevekkül bâbıdır maılab meger kim 'âşıkâ
Sâ Senâ vü ĥamd ü şükr it ĥâliñe şubĥ (ü) mesâ

Cim Cennet'den ğaraz çün rü'yet-i dîdârdır
Hâ Hâbîbi hürmeti çün göstere bâr-ı Hudâ

Hı Hudâ'nın nuḡkıdır lâ-taḡantü min raḡmeti
Dâl Devletdir bu müjde ḡaşş ü 'amma zâhidâ

Zâl Zillet semtine meyl etme ' işyân eyleyüb
Râ Rehâ bulmaḡ dilersenâ ibtidâ vü intihâ

Zâ Zen-i dünyâya meyl etmez o kim merd-ânedir
Sîn Sâlimdir ğamum derhrden müjde añâ

Şın Şübheñ vâri ise ey tâlib eyle tecrübe
Şâd Şubḡ (ü) şâmın olsun maḡlâ'-ı zevḡ sañâ

Dâd Dâll olma uyub her dem hevâ-yı nefsiñe
Tâ Tahûr eyle riyâdan kendiñi ey mübtelâ

Za Zâlâm -ı şebde paydâr ol yûri encüm gibi
'Ayn 'İbretle nazâr ḡıl 'âleme ḡikmet nola

Ğayn Ğayret ḡıl ḡarîḡ-i ḡaḡḡ'da ir bir menzile
Fâ Ferâġat küşesinde ola emniyyet sañâ

Ḳâf Ḳurbiyette ' anḡâ-meşreb ol her vecihle
Kâf Kerkes veş düşme cîfe-i dehre dilâ

Lâm Levḡ-i dilde taḡrîr it naşîḡat sözlere
Mîm Maḡşûduñ ola der-ġâh-ı ' izzetde revâ

Nûn Naḡd-i ' ömrüñi şarf etme ' âlemde tehî
Vâv Vâr dem-i kâle-i nuḡḡumda sûd-ı bî-riyâ

Hâ Hidâyet iste Hâdî'den hidâyet bulasın

Lām-elif Lâ-ıayd olur Hakk' dan kula olsa ' atâ
Yâ Yeter nazmı uzatma münhasır kıl pendini
Olmasun bîzâr ânı güş eyleyenler Feyziyâ

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

3 A-1

Fehm eyleriz ki hâlik-i devrândır Hudâ
Müjdâd-ı rahmet idici rahmândır Hudâ

ıayd-ı ma' aş için dün (ü) gün çekme sen elem
Zîrâ kerîm (ü) râzık (u) sübhândır Hudâ

Der-gâh-ı ' izzetinde şadâkatle hizmet it
Lâ-şekk kadîm (ü) kâdir (ü) sultândır Hudâ

Mînnet Hudâ'ya yaraşur ' âlemde Feyziyâ
Bir lâ-nazirâ bize Yezdân'dır Hudâ

— / — / — / —

Mef'ülü / Fâ'ilâtü / Mefâ'ilü / Fâ'ilün

3 A-2

Nür-ı Maḥmūd oldu kandîl içre mevcûd ibtidâ
Cümleden evvel yaratdı ânı ma' bûd ibtidâ

ııldı nezzâre o nür-ı pâke bir kez Kird-gâr
Girdi řâvus şekline ol nür-ı Maḥmūd ibtidâ

Bir şecer halk eyledi hallâk-ı ' âlem ol zemân
Ol şecerde kondu ol nür-ı mükerrrem râygân

Bâ' iş-i icâd-ı ' âlem ııldı oldum Müste' ân

Var idüb bir seng gevhersiz mähür ibtidâ

Qıldı bir kez luğf ile ol gevher-i pāk nazār
Gör anîñ hāqķında rāvîler ne yazmışdır hāber

Didiler ol gevher-i qandîl-i nūrāndır meger
Durdı ol qandîl-i nev ol āsūd ibtidâ

Nūr-ı Aħmed çün o qandîl içre oldu ber-qarār
Yoğdı ol demde ‘arş-ı kürsî devr-i rüzgār

Hikmetin bu yüzden izhār eyledi perverd-gār
Emr-i Hāqķ’a oldı ol nūrānda hoşnūd ibtidâ

Her qaçan Ādem-i şafî ’ullāhı vār itdi Hudā
Escid vār oldu melekler üzre Kibriyā

Secde-i şükr eyledi cümle melā’ik Feyziyā
Kibr ile bāş egmedi İblîs-i merdūd ibtidâ

— / — / — / —

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

3 A-3

Merhabā ey şehri gufrān cenāb-ı Kibriyā
Merhabā ey yād-gār-ı fahr-i ‘ālem Muştafā

Hās (ü) ‘āmm dehr teşrîfiñle server eylediñ
Merhabā ey bā’ iş-i zîb (ü) fer-i bezm-i şafā

Gicesin qadr eylediñ ‘āşıklarıñ eyyāmın ‘id
Merhabā ey mäh-ı şavm tuğfe-i bār Hudā

Mürde diller oldı teşrîfiñle ihyā ser-te-ser

Merhabā ey rūh-i ‘ālem-tāb-ı hürşid-i bekā

Feyzī-i zārı şıyāmıñla feraḥ-yāb eyledi
Merhabā ey nām-ı pāk-i mäh-ı rahmet merhabā

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

3 B-2

Medḥ-i Resül

Nice şerḥ eylesün metn-i cemāliñ nā-sezā cānā
Yed-i kudretle tahrır etmiş anı kim yā cānā

Ḥaṭṭ-ı ruhsār ki dirse ‘aceb mi ḥüsn-i ḥaṭṭ-ı ‘ālem
Yazılmāz kıl kalemle böyle ḥaṭṭ-ı ḥoş-edā cānā

Vezīr-i kıṭ‘a it ber-kenār-ı ābādı kāğıddır
Ḥaḳīkat-i muşhaf-ı ḥüsnüñ degerdir kāt bahā cānā

Cebñiñ saṭr-ı bilmi’llāh zātñ süre-i ve’n-Nür
Oḳurlar zülfüni velleyli vechiñ ve’d-Duhā cānā

Muḥarrir kāba ḳosın o ednā ebruvānında
‘Adūlar ḳaşdına ğamzeñ olur bāb-ı ḳazā cānā

Dehānıñ sırrıdır ancak fe sübhān’ellezī esrā
Lebiñdir süre-i Kevşer biḥaḳḳın Kibriyā cānā

Vücūduñ zāhir (ü) bāṭın meger Yāsın ü Ṭāhā’dır
Ḳıyāmet ḳāmetiñ Ṭübā veyāḥud müntehā cānā

Seniñ evşāfiñı vaşf eyleyen ancak hādīdir
Ḥabīb-i Kibriyā’sın gerçi nāmıñ Muştafā cānā

Ƙapuña intisâb etmekdir ancak ƙaşdı Feyzî'niñ
Şeffî-i halk-ı 'âlemsiñ şefâ'at ƙıl añâ cāñâ

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

3 B-2

Maqlüb-ı Ba'z

İsm-i 'azamdır bizim ezƙârımız şubh (ü) mesâ
Ecrin eylersek 'aceb mi ƙazret-i Hakk'dan ricâ

Dür olan dil-dâra eyler eşkini mânend-i rüd
Alıb odur kim şabr ider yârdan gelince bir belâ

Mâlik olmaz her ƙişi maqlübuna ƙaşıl-ı kelâm
Eşk-i çeşm ile olur bâb-ı ƙazâ ancak güşâ

Şekk (ü) şübheñ olmasun yoƙ ben gibi bir hür ƙişi
Emn-i luţfuñdan görünmez gözüme zerre nemâ

Kerem olur vaşf-ı leb-i la'liñde Feyzî şânma merg
Enfile etme nigâh ey sâƙî-yi bezm-i fenâ

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

3 B-3

Diger / Maqlüb-ı Ba'z

Der-geh-i hüsnüñde ey şâh-ı kerem budur ricâ
Ecr ider misiñ bende-i fermâniña şubh (ü) mesâ

İsm-i 'azam hürmeti seylâb-ı çeşmim ƙılma dür
Dür olub nezzare-i elţâfiña buldum fenâ

Anñ cāna bÿy-ı zülfüñ kelmedi oldum şâh-ı merg
Kerem olunca bezm-i meyde itdim ol sırrı güşâ

Eşk-i çeşmim ğarğa viridi ‘âlem (ü) şahrâyı âh
Hây zâlim derd-i ‘aşkıñ başıma olur belâ

Alıb imiş tütî gibi bu Feyzî-i kârın itdiñ âh (ü) zâr
Râz-ı ‘aşkı keşf idüb oldı ğamıñla ħak-i pâ

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

4 A-1

Bir şeh-i hüsne kaçan mâ’il olursañ ibtidâ
Cevr-i istignâsına kâ’il olursuñ ibtidâ

Hâtim olsa fî-zemâne dil-beri bilmez kerem
Bâb-ı luţfunda tehî sâ’il olursuñ ibtidâ

Ğurbet-i hicrinde dil-dârîñ cefâ-yı ħak gerek
Şanma ey dil vaşlına nâ’il olursuñ ibtidâ

Feyziyâ bilmek dilerseñ ger fûnûn-ı vuşlatı
Pend-nâmem okuyub ‘âmil olursuñ ibtidâ

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

4 A-2

Gel ey tabîb-i dil cân-bağş-ı luţf-ı Hüdâ
Gel ey hekim-i emm-i cism mâ-ĥayât-efzâ

Nevâlar eyle bugün cilve-gâh-ı ‘işretde
Gel ey hezâr-ı gül-istân şevk-i bezm-i şafâ

Zemâniñi görelim devlet-i melâĥatle

Gel ey şeh-i hemmim âşâr-ı Kayser-i Kisrâ

Kerem didikleri bî-çâre şöyle alb-i arîb
Gel ey ferîd-i cihân-baş Hâtim-i Dârâ
Nigâh-ı çeqm-i kerem- başını diler Feyzî
Gel ey nezâret-i çeqmân-ı ‘âşık-ı şeydâ

---- / ..--- / ---- / ---

Mefâ‘ilün / Fe‘ilâtün / Mefâ‘ilün / Fe‘ilün

4 A-3

Gel ülşen-i ‘aşa ül açıl ey ül-i ra‘nâ
Bülbül-i zâr eylesün ‘âşık-ı şeydâ

Bed-âr ile ey once niçün ülfet idersiñ
Dâmânîna yüz sürmege dil-teşne eibbâ

‘Arz eyleme nâ-dâna meded kâle-i vaşlıñ
adriñ bilene ‘arz olunur gevher-i yek-tâ

Dil-asteleriñ âline ram eyle abîbim
Bir pâre bula âtır-ı mazûn tesellâ

Feyzî gibi bir ‘âşık-ı şâdık ele girmez
Dür etme kerem-başına ey âtim-i dünyâ

--- / ..--- / ---- / ---

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

4 A-4

Dökme ül kisveleriñ uc bir yañâ baş bir yañâ
Zülf-i ‘anber berleriñ uc bir yañâ baş bir yañâ

Şanurum ilîm-i üsne geldi sultân-ı Habeş
Göricek Hindüleriñ uc bir yañâ baş bir yañâ

amzelerden tîr-i yârân itdi cânım aşdına
Ol kemân-ebrüleriñ uc bir yañâ baş bir yañâ

Nahl-ı hüsünden döker bād-ı şabā ‘ aşıklara
Tāze şeft-ālularıñ uc bir yañā baş bir yañā
Feyzi-i şeydā yāzar ser-levḫa-i mecmū‘ aya
Nāzik-āne güzelleriñ uc bir yañā baş bir yañā

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

4 B-1

Fehm ider misiñ āyā ṭālib-i vuşlaṭ ‘ acebā
Künc-i firḫatde ne çille çeker ‘ uşşāk-ı nevā

İremez menzil-i maḫşūduna her sālīk-i rāh
Reh-nümā olmayıcaḫ himmet-i pīrān añā

Tīr veş ṭoḡrı giden menzil ālur bu yolda
Yāy veş egri olan ḫıldı yerinde molā

Devlet-i dehre dayānma sañā bāḫī ḫalmaz
Pāy-dār olmaya bir kimseye zīrā bu fenā

Eyle āyīne-i devrāna naḫar-ı ‘ ibret ile
Feyziyā gör ki nelerden gerü ḫāldı dünyā

— / — / — / —

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

4 B-2

Ḳanı ecdād-ı ‘ aḫāmīñ olan Ādem (ü) Ḥavvā
Ḳanı bu ḫān-ı ḫarābāta gelen pāy (ü) gedā

Bu fenā mülkete her kim gelür elbet de gider
Ḳanı şāḫān-ı selef bunca ḫakīm ü ḫükemā

Bezm-i fāñide iḫer bāde-i müddeti herkes
Sāḫī-yi dehrīñ elinden gerek a‘ lā (vü) ednā

Küştigîr-i ecele şânma ki ğalib vardır
Çahramân olsa kişi olmaya akrân añâ

Maraż-ı mevte devâ bulmadı gitdi Loqmân
Çanı İskender-i Hâkân vü Süleymân-ı Dârâ

Çanı ol şâhib-i Mi‘râc-ı Resülü’s-şâkaleyn
Çanı ol Aħmed ü Maħmūd ħabib-i Mevlâ

Feyziyâ şanma kalur sâña bu dünyâ bâķî
Çanı ülfetler idüb gördüğün aħbâb-ı şafâ

..... / / /

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

4 B-3

Degildir Ādem’e bâķî fenâdır bize dünyâ
Müsâfir-ĥânedir olmaz saña hergiz vaţân dünyâ

Nice Ya‘kûb (u) Yûsuf lar gelüb kâm almadan gitdi
Kime cây-i feraĥ olsa gerek beytü’l-ĥüzn dünyâ

Boyânma rengine aldanma ey dil ‘ahdine zinhâr
Yalandır bî-vefâdır bu ‘acûze-yi pür-fiten dünyâ

İder bir demde biñ şâh-ı cihânı ĥâk ile yeksân
Nice Ĥusrevleriñ nâm (ü) nişânın güm iden dünyâ

Metâ‘-ı cân ile naqđ-i ĥayât ister hemân Feyzî
Cevâhir olsa bilmez ĥadrini almaz süĥan dünyâ

..... / / /

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

5 A-1

Bülbül-i kıdsî gerekmez fânide gülşen bañâ
Büm veş vîrânelerdir rüz (u) şeb meske bañâ

Zînet-i dünyâya rağbet itmezem tāvus veş
Hühdüd-i hādî getürdi köhne pîrâhen bañâ

‘Andelîb-âsâ nice feryâd (ü) nâlân etmeyem
Bir gül için oldu heb zâğ ü zağan düşmen bañâ

Cife-i dünyâ degildir maṭlabım kerkes gibi
Küh-i Kâf ‘anķāsıdır dirseñ ‘aceb mi sen bañâ

Feyziyâ üç felekde hümâ-pervâz iken
Söyledim pepgâ şıfat esrârı itdim ben bañâ

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

5 A-2

Dād-ı Hakk’dır böyle bir kalb-i selîm olmak bañâ
Halk-ı ‘âlem içre bu resme halîm olmak bañâ

Tâ ezelden baḥr-ı ‘aşkıñ cân-fedâ ağvaşyım
Hiç ‘aceb mi nâ’ildir yetîm olmak bañâ

Ol kıyâmet-i kâmetimle bir nefes ḥaşr olmdan
Ne revâdır râğıb-ı dârü `n-na‘îm olmak bañâ

Yâ İlâhî bunda yaqđıñ âteş-i ‘aşka beni
Görme lâyıķ sākin-i nâr-ı Caḥîm olmak bañâ

Hakk beni terbiyye kıldı Feyziyâ rüz-i ezel
Bezm-i ‘irfân içre ‘ayb olmaz nedîm olmak bañâ

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

5 A-4

Zü’l-Kāfiyeteyn

Heb rāz-ı nihānım yār-i maḥremdir bañā

Künc-i ğamda şānmañuz aġyār hem-demdir bañā

Kimyā-yı vaşl-ı dil-berdir murādım rüz (u) şeb

Sen kıyās itme benim dīnār elzemdir bañā

Luṭfi yoġdur gerçi ‘uşşāka o nāz-perveriñ

Püse baġşında velī dil-dār-ı ḥātimdir bañā

Āteş-i ‘aşkında başka ḥāl vār İbrāhim’iñ

Şānurum yandıķca bir gül-zār-ı ‘ālemdir bañā

Hālimi Feyzī diyü şormaz ṭabīb-i rüzgār

Ey perī la‘l-lebiñ sen bār gel emdir bañā

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

5 A-4

Bezm-i ḥüsnünde şafā yoġ nāle-i benden bañā

Şunmadıñ sākī eliñle bir ayāk meyden bañā

Bulmadı sāz-ı derūnum muṭrıbā āhengini

Şevķ ḥāşıl olmadı āġāz-ı heyheyden bañā

Dest-i luṭfuñla dil-i vīrānım ābād itmesiñ

Himmet olmaz şānurum gelür ses ile giden bañā

Felek-i dil girdāb-ı ğamdan bulmadı çüñküm necāt

Fā‘ide yoġdur bu ‘ummān içre yelkenden bañā

Feyzyā beyhüde şarf itdim nuķūd-i ‘ömrümi

Ṭālī‘ midir behre yok ‘ālemde bir şeyden bañā

----- / ----- / ----- / ----

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

5 B-1

Āf-tābım geldi ḥaṭṭıñ kim gider senden yañā

Şānki aḥşām oldı herkes döndi senden yañā

Berg-i ḥüsnüñ dökdi nice dehen bād-ı ḥazān

Bülbül-i cān nāle kılar gayrı senden yañā

Zerre keşf itmezdiñ ‘uşşāka metā‘ -ı vaşlıñı

Naḫd-i ḥüsnüñ ‘arz iderken cümle düşmez yañā

Sevdirir ḥaṭṭ ile ‘uşşāka seni bu rüzgār

Küşte-i dil bilürüm elbetde yelkenden yañā

Bu meşeldir Feyziyā ḥarmān şoñı dervişlerin

Gel gel ey vaḫtin geçer meşrebi vefāyından yañā

----- / ----- / ----- / ----

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

5 B-2

Eyleseñ dehre ne vār ey şāh ‘adālet cā-be-cā

Ser-be-ser ḥālķ eylese ‘ālemde rāḫat cā-be-cā

Serv-i rāgım çekmese her dem fenāda bendeler

Gelse ḫalbe zerrece dem dem şetāret cā-be-cā

‘Arşā-gāha ne revā her dem gele aḡyār-ı şād

Bendeye ḡam-ḫānede gelmez letāfet cā-be-cā

Her zemān ḫalķa cefā şāyeste şānma ey şanem

Gel yeter eyle gedāya sen de raḡbet cā-be-cā

Ne kadar cevri eyleseñ Feyzî çeker gayretle âh
Gelmese kalbe şehâ ğamdan nedâmet cā-be-cā

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

5 B-3

Eylediñ yâ Rabb beni çünküm zemīnimden cüdâ
İtme bâri bir dağı ol nâzenīnimden cüdâ

Gönlümüñ eglencesi cismimde cânım pâresi
Kul u kurbân olduğun şâh-ı giryenimden cüdâ

Devlet-i dünyâ değil maqşūdum ‘izzīñ haqqı çün
Ben fakīre eyleme devlet-i qarīnimden cüdâ

Kalırım ğamda muhâlif-i rüzgâra dūş olub
Olmasun bu felek-i dil dürr-i simīnimden cüdâ

Feyzî-i zârım bi-haqqın şâdıku ‘l-va‘dü‘l-emīn
El-amân etme beni yâ Rabb emīnimden cüdâ

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

5 B-4

Sâkiyâ sensiz içerseñ bāde kân olsun bañâ
Şun leb-i la‘liñ şarâb-ı erguvân olsun bañâ

Bilmez etfâl-i cihân ey hoca kâdr-i ‘âşıkı
Fehm ider ‘ilm-i vefâyı bir civân olsun bañâ

Olmasın servi gibi başı haremde taşra âh
Bâğ-ı hüsn içre yetişmiş bir fidân olsun bañâ

Şabr iderdim tîr-i cevriñ sīnemi kılsa nişân

Bir kemān-ebrū ile şoĥbet hemān olsun bañā

Şarf iderdim zulumet-i ‘aşkında naĥd-i ‘ömrümi

Feyziyā ‘işve-ger bir nev-civān olsun bañā

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

6 A-1

Nedir ey şāh-ı ĥüsnüm bendeki bu cevri-istignā

Nedir bu kec edālar kec nigeĥler dem-be-dem āyā

Nedir bā‘ iş taĥammül mülküni yıĥdıñ cefālarla

Nedir ‘uşşāka bu rütbe ĥaraż ey dil-ber-i ra‘ nā

Nedir derdiñ diyü bir kez taĥābim şormadıñ ĥālim

Nedir bu kāse kāse şunduĥun ben zāra zehr ammā

Nedir maĥşüduñ ‘uşşākı idersiñ rüz (u) şeb nālān

Nedir der-ĥāh-ı ĥüsnümde dimezsiñ böyle vā-veylā

Nedir bu Feyzī-i zāra ‘adāvet etmeden maĥşüd

Nedir bu kibr ü kīn inşāfa gel ey Ĥusrev-i Dārā

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

6 A-2

Muşanna‘ / Zū‘l-Ĥāfiyeteyn

Eski düşmandır begim āĥyār yār olmaz bañā

Dost yüzünden çektiĥim idbār bār olmaz bañā

Naĥd-i ‘ömrüm bezl-i ĥāk-pāy-i yār etsem ĥi-süd

Ĥaĥkımy eyler o şūĥ inkār kār olmaz bañā

Sırr-ı ‘aşkımy ‘āleme fāş itmedim Manşür veş

Ol sebebden kākül-i dil-dār dār olmaz bañā

Ġurbet-i hicriñde ‘ayb etme nemed-püş olduġum

Ġayrıdan hāşıl olan Ġcār cār olmaz bañā

Gelmişim Feyzī cihāna böyle bir ser-sevā-yı ‘aşk

Hasb-ı hālīm ‘arz için eş‘ār ‘ār olmaz bañā

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

6 A-3

Neydi zālīm bir zemān ol āşınālıklar bañā

Nīm-nigāh ile nebtim dil-rübālıklar bañā

Şimdi bī-gāne baķarsın bundaki bā‘iş nedir

Ne revā bu kibr ü kīn nā-sezālıklar bañā

Ṭotalım sultān imişsiñ hüşnle ‘ālemlere

Hizmet-i ‘aşkıñda geldi bu gedālıklar bañā

Devlet-i hüşnünde yüz virdiñ raķībe şöyle kim

İltifāt etdikçe eyler kethüdālıklar bañā

Feyzī-i şeydā felekde yā nice rif‘āt bulur

Aḫter-i baḫtım iderken bī-vefālıklar bañā

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

6 A-4

Geçmezem ey māh senden olsa ‘ālem bir yañā

Tāb-ı hüşnünle gönülden def‘ olur ġam bir yañā

Gördüğüm demde nice ‘aqlım perīşān olmasun

Serpilür ziz-i fesinden taşra perçem bir yañā

Kefe-i mîzân-ı tab‘ imda seni vezn eyledim
Kaldı sultânım gönülde gitdi dirhem bir yañâ

Ceddimizden kaldı mîraş ey mülk-i firkat bize
Düşdi Havvâ bir yañâ Cennet ‘den Âdem bir yañâ

Hâtim olsa fî zemâne dil-beri bilmez kerem
Feyziyâ gitdi kerem bir yañâ hâtim bir yañâ

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

6 B-1

Ey gözüm âkıtmâ gel yaşım dimez miydim sañâ
Bir kazâyâ ugrâdır başıñ dimez miydim sañâ

Ağlayub fâş eylediñ râz-ı nihânım ‘ âleme
Bilmesün her sırrı sır-dâşıñ dimez miydim sañâ

Süfre-i nâ-merde hazır olma zinhâr ey gönül
Gelse kâse zehr olur âşıñ dimez miydim sañâ

Taş gibi tek тұr yerinde eyleme terk-i vaţan
Pây-dâr olmaz ayak-dâşıñ dimez miydim sañâ

Feyziyâ mür ise haşmıñ sen anı merd-âne bil
Bâşa varnaz bil ki şabâsıñ dimez miydim sañâ

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

6 B-2

Geldi haţtıñ geçdi vaqtıñ dil-berâ yazık sañâ
İnkisâr-ı ‘ âşık olduñ vâh sañâ yazık sañâ

Naqd-i hüsnüñ sük-i nâ-dân içre şarf itdiñ çi-sûd

Bulmadıñ kadriñ bilür bir āşinā yāzık sañā

Hüsünüñle mağrūr olub ‘uşşāka kıldıñ kec nigāh
Şimdi beyhüde idersiñ merħabā yāzık sañā

Çande kâldı dāmeniñ būs eyleyen bī-çāreler
Almaya şimdi selāmıñ cā-be-cā yāzık sañā

Da‘vetimdir bī-tekellüf gel bugün ğam-ħāneye
Dime Feyzī bir zebān eyler bañā yāzık sañā

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

6 B-3

Neyledim ey māh-rū bilmem sañā küsdüñ bañā
Eylediñ haqqımda bī-ħadd iftirā küsdüñ bañā

Ne revādır bendeki dilden ferāmüş eyleyüb
İtdiñ ağyār ile ülfet dil-ber küsdüñ bañā

Şem‘-i vaşlıñdan ırāğ itdiñ gönül pervānesin
Āteş-i hıcre yaqub ey bī-vefā küsdüñ bañā

Nemden incindiñ ne güc gördüñ ben ednādan ‘aceb
‘İd-gehde itmediñ bir merħabā küsdüñ bañā

Bir zemān Feyzī diyü bezmiñde kılmışdıñ nedīm
Rağbetiñ yok şimdi şāhım ğalibā küsdüñ bañā

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

6 B-4

Vār o cism-i cānına benden selām it ey şabā
Cānımıñ cānânına benden selām it ey şabā
Şāne-āsā hātır-ı şad-pāremi alsun ele
Zülf-i müşg- efşânına benden selām it ey şabā

Etmesün gec gec nigāh ol ğamzesi hunı bañā
Dīde-i fettânına benden selām it ey şabā

Mācerā-yı sergüzeştım söyle vār sultānıma
Leşker-i dīvânına benden selām it ey şabā

Āh ile şoldurmasun yāriñ gül-i ruhsarını
Bülbül-i nālânına benden selām it ey şabā

Vār ol zülf-i āteş-engiziñ su'āl it hālını
Kaşs-ı ser-gerdânına benden selām it ey şabā

Feyzī bī-çāre temennā-yı vişāl eyler diyü
Hübleriñ sultānına benden selām it ey şabā

---- / ---- / ---- / ----
Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

7 A-1

Nola dirlerse bañā ' aşk-ı dil-dāde sañā
Halk-ı ' ālem ola bu hüsle üftāde sañā

Yürüyüb geldi ayāğıyla ' arak meclisiñe
Sākiyā oldı müsahhar o harām-zāde sañā

Nüş-ı meyden yañāğın gül gibi gül gül olmuş
Yarāmış şerbet-i Loqmān şıfat bāde sañā

Ey Süleymān-ı zemān hātem-i hüsnün görelı
Mür olur hizmet için bu dil-i āzāde sañā

Gerçi rengin değil Feyzī-i zāriñ şi' ri

Tuħfe ‘arz itdi begim bu ğazel sâde sañâ

— / — / — / —

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

7 A-2

Diĝer Ğazel

Bezm-i şafâda neş’e viren bâdedir bañâ

Sâķī piyâle baħşine âmâdedir bañâ

Yüz buldı çıķdı bâşıma keyf-i ‘arâķ yine

Biñ dürlü iş iden o ħarâm-zâdedir bañâ

Virdim metâ‘-ı ħüsnüne dil naķdin ol şehiñ

Dirse ‘aceb mi ‘âşık-ı dil-dâdedir bañâ

Rif’at görür mi devr-i felekde gözüm ‘aceb

Dirken o mihr-i ‘âlem üftâdedir bañâ

Düşdüm ħayâl şi‘rini tanzîre fitneniñ

Feyzî dimem ki böyle ğazel sâdedir bañâ

— / — / — / —

Mef‘ülü / Fâ‘ilâtü / Mefâ‘ilü / Fâ‘ilün

7 A-3

Žāyi‘ Şi‘r / Zü‘l-kāfiyetyn

Zemîn üzre düşürme ķatre kerîm yemm olur peydâ

Düşer vaķt-i seħer gül üzre şeb-nem nem olur peydâ

Şafâsın bulmadım sâķī bu bezm-i ‘âlemiñ sensiz

Kaķan bir kâse maħfî bâde içsem semm olur peydâ

İder aĝyâr ile nâzik tekellüm ol perî-peyker

Gör nice bende-i miskîni ebkem kem olur peydâ

Haṭâdir bezm-i dil-dâra gelürse ol yezîd aġyâr
Ḥabîbim düşmeni gördükçe Âdem dem olur peydâ

Tehî vaşf eylemem la‘l-i leb-i dil-dârı ey Feyzî
Marîz-i ‘aşka bir kez dirse gel em emm olur peydâ

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

7 A-4

Muvaşşah / Muḥammed Nûrî Çıkar
Mün‘im-i kân-ı keremsin devr-i ḥüsnünde şehâ
Ḥavlet-i luṭfuñdan ib‘âd olmadı bây u gedâ

Mürtefi‘ dir kadriñ eflâk üzre ey hür-ı cemîl
Dinse ḥaqqıñda sezâ nûr-ı cenâb-ı Kibriyâ

Nâm-ı pâkiñ bu murabba‘ içre pinhân eyledim
Çeşm-i bedden tâ seni ḥıfz eyleye bâr-ı Hudâ

Sen şeh-i ‘âl-i cenâba intisâb etmek için
Pây-mâl itdim yolunda naḫd-i ‘ömri bî-riyâ

Feyzî-i bî-çâreden gûş eylesün kâmil olan
Bir muvaşşah nev-ğazeldir oldı bu resme binâ

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

7 B-1

Ḥıfz eyle dilde râz-ı nihân söylerim sañâ
Zevk-i vişâl şoḥbet-i cân söylerim sañâ

Güşeñde ola kırât-ı mücevher naşîhatim
Keşf itme nâ-sezâya ‘ayân söylerim sañâ

Bir serv-i nāza mā' ilmiş sīn-i gönül hele
Gördüm çimende tāze fidān söylerim sañā
Devr-i felekde pertevi günden güne ziyād
Bir bī-kušūr mihr-i cihān söylerim sañā

Oldum esīr-i kākül-i sultānımıñ inān
Feyzī kıryās etme yalān söylerim sañā

— / — / — / —

Mef'ülü / Fā'ilätü / Mefā'ilü / Fā'ilün

7 B-2

Žāyi'dendir / Evvel Harf-i Ğayn

Ğaça virir cihānı sirişkim benim şehā
Ğamdan şikāyet etsem eger rüz (u) şeb sañā

Ğırbāle döndi sīne-i mecrūhum ey perī
Ğamzeñ hadengin ātma qaşıñ yāy idüb bañā

Ğırra olur mey-i devlet-i hüsn ile dil-ber
Ğuşşa çeker nihāyeti buldukça ol fenā

Ğurbetde kıldı gitdi dil-i nā-nevlin hayf
Ğayret helāk ider beni elbetde dil-berā

Ğār-ı muhabbet içre tehī Feyzī beklemez
Ğā'ib erenler ile ider rüz (u) şeb şafā

— / — / — / —

Mef'ülü / Fā'ilätü / Mefā'ilü / Fā'ilün

7 B-3

Žāyi' Şi'r / Leb İrmez

Cānā sañā kec kec nażar eylerse ger a' dā

Qahr eyleye tã anlara her lahza Te'ãlã

Ednãya 'atã eylese a'lã kaçan ey şãh
Nã-dãn hasedden yanãr ateşlere hãlã

Sen şãha gerek saltanat-ı ãzãde be cãnãn
Şãyeste eger cãn gerekse sañã cãnã

Agyãra kaçan yãr 'ayãn eylese esrãr
'Arz eyleye halkã 'alenĩ kãleler-ãsã

Feyzĩ sañã çokdan gele her lahza 'atãlar
El-hakq sañã şãyetze 'atãlarla hedãyã

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefã'ülü / Mefã'ülü / Fe'ülün

7 B-4

Zãyi' Şi'r

Ey hür-peyker nesl-i muţahhar
Cism-i münevver maĥbüb-ı ra' nã

Güftãri sekker bebgã-yı dürr-i fer
Hãlim mükedder oldı benim tã

Ey şems tal' at kãn-ı sa'ãdet
Şeh-i 'adãlet kıl bãña şefkat

A' dãya nisbet eyle şadãkat
Yoq bende takat bu cevre hãlã

Ey pãd-şãhım sensin penãhım
'Afv-ı günãhım çeşm-i siyãhım

Ey yüzi mãhım devlet-i külãhım
Güş eyle ãhım doldı bu dünyã

Dürr-i semînsiñ izzet-i qarînsin
Bir meh-cebînsiñ biñ nâzenînsiñ

Fahr-ı zemînsiñ şâh-ı kerîmsiñ
Nâm-ı emînsiñ dâd eyle baña

Çeşm-i âşinâyım luğf-ı sezâyım
Bir mübtelâyım hâk-i pâyım

Feyzî-i gedâyım feyz-i Hudâ'yım
Bir dil-i nevâyım oldum şeydâ

— / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

8 A-1

Ğazel-i Mergübe

Şevk-i la' liñle idersem nola işrâb-ı şarâb
Başka hâlet vire mest-âneye çün nâb-ı şarâb

Âğz-ı yariñle lebiñ ağızıma alsam dirler
Halı idüb içdi hakîm-âne yine âb-ı şarâb

Bezm-i ğamda gözime zerre görünmez ' âlem
Dil-i vîrânı eger itmese pür-tâb şarâb

Ayâğı al ele sâkî seniñ olsun devrân
Yâ bilür bezm-i ferağ devr ola yâb yâb şarâb

Fikr-i vaşf-ı leb-i yâr eyledi bî-dâr beni
Nite ey Feyzî getirmez göziñe hâb şarâb

.. / .. / .. / ..

Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilün

8 A-2

Ġazel-i Mergübe

Şeb-i ğamda cihānı nūr ile tenvīr ider meh-tāb
Tecellī nūrunı ‘ aşıklara tebşīr ider meh-tāb

Degildir hāle hengām-ı seher āġuş iden māhı
Yed-i beyzā-yı yāra nūrdan zih-gīr ider meh-tāb

Gezer şanma tehī cününü vādī-i ğamda
Dil-i dīvāneye tār-ı ferin zencīr ider meh-tāb

Şeb-i yeldāda bu arza düşen şeb-nem kıyas etme
Meger anıġ ğamdan eşkimi taġtīr ider meh-tāb

Görüb bu ħarmen-i ‘ ālemdede her şeb şanma seyyāre
Seherde dāne-i ‘ ömrümi çıkar te‘ şīr ider meh-tāb

Dolaşma semtine zūlf-i perīşānın görüb yārīñ
Ĥicābı ref ‘ idüb bir şeb seni teşhīr ider meh-tāb

Kaçan taġrīr idersem vaşf-ı ħal-i dil-beri Feyzī
Kitāb-ı çerĥa encümler gibi taġrīr ider meh-tāb

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

8 A-3

Ġazel-i Mergübe

Çünkü o şūhı eyledi mest-i ħarāb şarāb
Çeksün derün ħumda hezār ıztırāb-ı şarāb

Bulmazdı tā bu resme revāyic piyāleler
Meclisde yār eger demeseydi şarāb şarāb

Eşkin şarāb baġrını ‘ aşık kebāb ider
Dil-ber dilerse bezm-i şafāda kebāb şarāb

Ma' mür idince ehl-i ħarābātı dehrde
Çekdi elinde pīr-i muġānīñ ' azāb-ı şarāb
Ol ġonca-leb verirse ' aceb mi şafamıza
Feyzī-i neşāta bā' iş olur lā' l-nāb-ı şarāb

— / — / — / —

Mef'ülü / Fā'ilätü / Mefā'ilü / Fā'ilün

8 A-4

Žāyi' Şi'rdendir / Müselseldir

Kevkeb-i baġtıñ güşāde himmetiñ kendiñe heb
Böyle he 'yetde hüveydā olmadı yārā edeb

Bed-du' ā eyler rüsüm-ı mihrine hicriñ gören
Nā-ehl-i luţfuñ görüb bulur rüsüm-ı münteġab

Bezm-i meyde hem-demim mihr-i ruġuñdur rayġān
Nuġl-i la' liñ lebleriñ gördükçe her dem müstecāb

Pā-yı yoġsul luġme-i iġsāniña hep pāy-māl
LİK girmez zihn-i nāsa her resāil leb-be-leb

Bāb bekler rāġıb-ı bezm-i ma' ārif Feyzīyā
İstemez zīrā enām-ı meşveret-i tiġ-i ġazāb

— / — / — / —

Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilün

8 B-1

Görüb ey nūr-ı dīdem şānma hengām-ı seġer meh-tāb
Şabā zülfün perişān itdi yāriñ oldı ' ālem-tāb

' Aceb mi ħüsne bu rütbe pertev bulsa sulţānım
Du' ā-ġü bendesidir āsitānında anıñ aġbāb

Dilersen ħible-i maġşudı ey dil muġarrif olma
Yāzılmış ħāb-ı ħavseyinde yāriñ heze' l-ħarāb

Şeb-i hicrinde encüm veş gözüm pey-dâr olmazdı
Mişâli ol mehiñ devr-i feledte olmasa nâ-yâb

Nice şerh eyleyem Feyzî kitâb-ı hüsn-i dil-dârı
Ki zîrâ ‘acz ider metn-i cemâlin yâzmada küttâb

— / — / — / —

Mefâ‘îlün / Mefâ‘îlün / Mefâ‘îlün / Mefâ‘îlün

8 B-2

Şahbâ-yı lebiñ inmise mest-âneler eşrâb
Def ‘ eylemez derd-i ser-i şeyh gerek şâbb

Aldatma ‘ arakla bizi ey sâkî-yi devrân
Fehm eyleriz ‘ âlemde nedir neş ‘e-yi mey-nâb

Haṭâ vâ r olub geçdi zemânım dime şâhım
Haṭṭ ile sever cân-ı gönülden seni aḥbâb

Sen Yûsuf-ı gül-çehreye mâ ‘il olur elbet
Ya ‘kûb şıfat çeşmi olur maḥzen-i seylâb

Feyzî nicesin kıble-i dilden çevirir yüz
Câmi ‘ yıkılır gerçi yerinde tura mihrâb

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘îlü / Mefâ‘îlü / Fe‘ülün

8 B-3

Burc-ı ḥâverden tülû ‘eyler şanursuñ âf-tâb
‘ Arz-ı didâr etse ḥalka ol şeh-i ‘ âlî-cenâb

Maṭla ‘ -ı nûr-ı tecellîdir cemâli ol mehiñ
Olmaya bir nûrdan aña perde-i zulmet niḳâb

Āsmānī telli bu o ḥaymedir heft-āsmān
Şāhım ūzre kāt Allahū a‘lem bi’ş-şāvāb
Devlet-i ḥüsnünde olduḡça esīr-i kākūli
İstemez bī-çāre gönlüm ġayrı şāḥa intisāb

Vaşf-ı ḥüsnün Feyzīyā ‘arşa çıkārsam vār yeri
Kıanı sultānım gibi bir nesl-i pāk ḥoş-ḥitāb

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

8 B-4

Beste kıldım boynuma zencīr-i ‘aşkıñ şānma ib
Leyle-i zūlfūñ görüb tıtdı dil-i mecnūnı teb

Şerbet-i vaşlıñla dermān eyle bu dil-i ḥasteye
Derd-i hicriñle tabībim oldu ḥālīm mużtarīb

Ter bahālarla ferḡat eyle metā‘-ı vaşlıñı
Sūk-i ‘aşk içre şehā bu neri bilmez muḥasīb

Keşt-gīr-i ‘aşk ġalibdir sañā olsun eger
Ḥamza-yı şāḥib- kırān İbn-i ‘Abdü’l- Muṡṡalīb

Feyzī-yi bī-çāreden şor ‘aşk-ı dil-ber neydüġin
Olmaḡ isterseñ eger sultān-ı ‘aşḡa müntesīb

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

9 A-1

Nazīre-i Ḥaşmet Efendi

Gelince meclis-i rindāna la‘l-i nāb-ı şarāb
Bu resme virdi leb-i yāra āb ü tāba şarāb

Ḥumār-ı derd-i seri def‘ iderdi dil-ḥaste

Şunaydı bār-ı hakīm-āne yāb yāb şarāb

Neşāt-ı mey gibi albe fera virir leb-i yār
Alınca azıma dedim daı şarāb şarāb

Gōñül tanur mubbet-i bisāt-ı ‘ayş-ı dem-i āb
Bu bezm-i nūşa anıñ çün gelür kebāb (ü) şarāb

O şüh-ı nāza gōñüldeñ ‘azāb ider Feyzī
Derün-ı humda çeker böyler ıztırāb-ı şarāb

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Fe‘ilātün / Mefā‘ilün / Fe‘ilātün

9 A-2

‘Aceb mi ol mehiñ yānında ölsem bir doar kevkeb
Cihāmı rüz (u) şeb seyrān ider zīrā amer (ü) kevkeb

Felek ondan ona atdı beni yānında ol māhiñ
Zemīn üzre düşer zann etme hengām-ı seher kevkeb

Şerār-ı süz-i āhımdır ki oldu çera peyveste
Şanur tā şuba dilā pey-dār olan anı meger kevkeb

Görünmez ebr-i amdan ater-i batım ne seyrāndır
Nav-ı sitemi olur ‘ālemde hiç bundan beter kevkeb

Alursam ol mehi hāle şıfat āūşa ey Feyzī
Harīm-i vuşlata şem‘-i fūrüzān ola her kevkeb

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

9 A-3

Hayāl-i yār encüm veş gözüm pey-dār ider her şeb
Şānursuñ hāb-ı rāhatda beni ey girye-yi ter her şeb

Gelürdi meşämm-ı cāna bŷy-ı zŷlfi dil-dārĩn
Muhālif olmasa bu rŷtbe ol bād-ı seher her ŷeb

Megesler uğdı ŷanmañ çeŷmine ben haste-i zārĩn
Hayāl-i kevkeb-i vuŷlatdır anlar kim uçar her ŷeb

İŷitdim ŷohbet-i helvāya gitmiŷ yār ‘adŷlarla
Cevāb-ı telh olur mı ‘aŷıka bundan beter her ŷeb

Seriñ ŷāę olsun ey Feyzĩ bulunmaz yār olsun tek
Giceler yŷklŷdŷr ęarb-ı meŷel bir meh doğar her ŷeb

— / .— / .— / .—

Mefā‘ilŷn / Mefā‘ilŷn / Mefā‘ilŷn / Mefā‘ilŷn

9 A-4

Fehm ider misiñ nedendir haste hāl-i ‘andelĩb
Bulmadı derdiñ devāsın pŷr-melāl-i ‘andelĩb

Ėonca-yı maķŷŷd açılmaz geçdi hengām-ı bahār
Gŷl gibi ŷoldı bu mātemle cemāl-i ‘andelĩb

Ťa‘n-ı a‘dā bir yañā hārĩn cefāsı bir yañā
Rŷz (u) ŷeb feryād ider gŷge maķāl-i ‘andelĩb

Nār-ı firķat ney gibi yaķmıŷ faķĩriñ bağrını
Nāle eyler gŷl ięŷn gŷrmez viŷāl-i ‘andelĩb

Vaŷl-ı dil-dārı tehĩ dest eyleme Feyzĩ ŷmĩd
Zār olursuñ hier ile sen de miŷāl-i ‘andelĩb

— / — / — / —

Fā‘ilātŷn / Fā‘ilātŷn / Fā‘ilātŷn / Fā‘ilŷn

9 B-1

İndi yŷzŷnden kağan ref ‘-i niķāb āf-tāb

Virdi fūrūġ ile bu ‘ālemde tāb āf-tāb

Tāb-ı ruĥı dil-berin dilde omaz ebr-i ġam
Görse açan ref ‘olur yerde serāb āf-tāb

Pertev-i Őahpā ider bezm-gehi rüşen
Oldı cihān-ı ġama bāde-i nāb āf-tāb

Māni‘-i vuşlat gibi haı-ı ruĥ-ı dil-berān
ġam getirür dillere pūse-i sehāb āf-tāb

Nāzla ‘azm eylese zev-i kenāra o Őūĥ
Zann ider ‘uŐŐaq-ı zār itdi Őitāb āf-tāb

Haı gelüb ol mehiñ pertevin eyler nihān
Perde-i tār Şey kıldı hicāb āf-tāb

Kevkev-i tāli‘ doġar bāŐımıza Feyziyā
Bulsa felekde eger rāh-ı Őavāb āf-tāb

--- / --- / --- / ---

Müfte‘ilün / Fā‘ilün / Müfte‘ilün / Fā‘ilün

9 B-2

Bilmem dil-i maĥzūnum pür-Őād ola mı yā Rabb
Yoĥsa bu hevālarla ber-bād ola mı yā Rabb

EndiŐe-i ‘iŐyānım yıdı dil-i vīrānım
Dest-i keremiñ birle ābād ola mı yā Rabb

Bu pīr-zen-i dehrin bī-add bañā teklīfi
Hi Ādeme bu rütbe isnād ola mı yā Rabb

Ben zārı esīr itdi bu nefsi-hevā-dārım
Bī-āre gönül bilmem āzād ola mı yā Rabb

Feryādına bu halkıñ dādıñ irişür bî-ḥadd
Bu Feyzî-i bî-çâre dād ola mı yâ Rabb

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

10 A-1

Çâr-ender-çâr

Nedir bu şüh-ı nev-meşreb ne meşreb meşreb-i meşrüb
Vişâliñ ' aşıkça maṭlab ne maṭlab maṭlab-ı maṭlûb

Bilür bu ḥüsne sultân-ı ' âlem olduḡuñ ' âlem
Ne ' âlem ' âlem-i mel'ab ne mel'ab mel'ab-ı mel'üb

Ṭarîḡ-ı ' aşıkına sâlik olur ' âlemde her sâlik
Ne sâlik sâlik-i mezheb ne mezheb mezheb-i mezhûb

Kerem-i bahşında ḥâtimsiñ veliyy ḡuldur sañâ Ḥâtim
Ne ḥâtim ḥâtim-i maḡleb ne maḡleb maḡleb-i maḡlûb

Kemâl-i ḥüsünüñi Feyzî görüb ' arz-ı kemâl eyler
Ne kâmil kâmil-i mekteb ne mekteb mekteb-i mektûb

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

10 A-2

Ka'be-i bünyād ise maḡşüduñ ḡalilim yıḡma
Ḳâb-ı ḡâṭırım yâb olmaḡ istersen eger ' âlemde elb

Kimdir üstādıñ ' aceb kimden ta'allüm eylediñ
Ey ṭabîb-i cân idersiñ her dil-i bîmarı ḡalb

Ne revâdir düşdi aḡyâr aḡzına vaşf-ı lebiñ
Lezzetin bilmez şeker-ḡiz tehî güyâ o kelb

Boynuma ṭâḡsam kemend-i zülfiñi şânur gören

İtdiler bî-çâre Mansûr'ı henüz ber-dâra şalb

Zü'l-fiķâr-ı ķahrını görsen 'Alî'niñ Feyziyâ
Düldül-i dilden 'inân ihtiyârim ola seleb

--- / --- / --- / ---

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

10 A-2

Ķaşd-ı a'dâ destime aldım kaçan âlât-ı ħarb
Ey ħabîbim ħaraf-ı Ħaķķ'dan nâ-gehân irişdi ħarb

Bâr-ı cevrin çekmege yok ħâkatim bir vechile
Fi'l-meşel yükletdi dil-ber ben naĥîf-i zâra çerb

Menzil-i maķşûda vâşil olmaĝa yok reh-berim
Dostlar râh-ı muĥabbet yolları v'Allahî ħarb

Ķande vârsañ her dünüñ miĥneti eksik degil
Şânmañuz cây-ı şafâdır sūya sū bu şark (u) ĝarb

Feyziyâ beyhüde ceng itme o mehle fâriĝ ol
Bu cihân-dâr-ı itâ' atdir degildir dâr-ı ħarb

--- / --- / --- / ---

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

10 A-4

'Aşķ-ı dil-berden midir 'aşıķa bu sevdâ 'aceb
Beste-i zencîr-i zülf-i dil-rübâdır cümle heb

Ĥâlib-i vuşlat bulurdi menzil-i maķşûdunu
Cidd ü sa'y itse ħarîk-ı 'aşķ içinde rûz (u)şeb

Gel bir ay sâlik-i râh-ı muĥabbet ħut sözüüm
Rü'yet-i dîdâr-ı yâri eyle cân ile ħaleb

Hâb-ı gâfletden uyân terk it şafâyı râhatı
Budur âyîn-i muhabbet içre farz (u) müstehabb

Feyziyâ ‘ arz itme qâl-i râzıñı dil-dâra kim
Hâşıl olmaz kimseniñ maqşûdı zîrâ bî-sebeb

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

10 B-1

Žāyi‘ Şi‘r / Zū‘l-kāfiyeteyn

Nür ile dehri şanma ebedî âf-tâb tâb
‘ Arz-ı cemâl ider bize dil-dâr yâb yâb

Ol mâhı seyre çıkdı refik iki gözi
‘ Uşşâka körlük itmededir intihâb-ı hâb

Gönlüm civâna mâ’il olur ihtiyârsız
Der-gâh-ı vaşla açsa eger her şeb bâb

Mey nûş idince ref-‘i hicâb etdiñ ey perî
Bâd-ı şabâya kim didi yüzden nikâb qâb

Tahrîr iderken ağız şulanmazdı hâmeniñ
Feyzî lebinden öpmese dil-dârı şâb şâb

— / — / — / —

Mef‘ülü / Fâ‘ilâtü / Mefâ‘ilü / Fâ‘ilün

10 B-2

Yûsuf gibi qân ağladı mı ben gibi Ya‘ qûb
Derd ile ‘ aceb inledi mi hâzret-i Eyyûb

Bir şâha esîr itdi beni bâr-ı Hudâ kim
Kadem-i reh-i ‘ aşkında yüzüm emşel-i çârüb

Ėam çekmez idim öldüğüme luşfunı görsem
Eyler kerem-i vaşlını dil-şasteye maşlub

Güyā ki cerāĖ itdi şulun ol şeh-i şüsnüm
Āteř-gede-yi hicri bañā eyledi menşüb

Tahrır idemez biñde bir ahvālimi řāme
Feyzī o sebep vārmaz elim yāzmaĖa mektüb

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefā'ılı / Mefā'ılı / Fe'ülün

10 B-3

Reşk eylese meh-pārem için çarş münāsib
Řüsn ile Ėudā virdi añā ālı merātib

Alsam nola hāle gibi āĖuşa o māhı
Bīdār gözüm her gice mānend-i kevākib

'Ayb itme nemed giydigim ey merd-i Ėired- mend
Pejmurde gezer ekşeri 'ālemde mecāzib

Taķrır ideyim dirsem eger yār ile řālim
Ėaķ içre olur maşşere dek şoşça menāķıb

Feyzī reh-i 'aşķ içre yūri menzil alursuñ
Sa'y ile bulur Ka' be-i maķřūdunı řālib

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefā'ılı / Mefā'ılı / Fe'ülün

10 B-4

Günāhım 'afv için kılsam yüzüm der-gāhına çārüb
Yaķār nār-ı firāķa bendesin her rüz (u) şeb maşbüb

Beni dūr itdi Mıřr-ı řüsnüne ol Yūsuf-ı řānı
Gözüm řān āĖlasa şoşdur miřāl-i řāzret-i Ya'ķüb

Devāsız dert imiş dilde meger bir sūziş-i ḥasret
Şarāb-ı vaşlını bīmāra dirîĝ itdikçe bir maḥbūb

Hevā-yı leyle-i zülfi ider sevdāları taḥrîk
‘ Aceb mi derse erbāb-ı ḥired ‘ aşıklara meczūb

Keder yok idi cānāna şabādan ğayrı ey Feyzî
Yazub irsāl iderdim ḥāme-i ḥasretle bir mektūb

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

11 A-1

Figān-ı bülbül-i ‘ aşkı eylersiñiz ta‘ yīb
Kim itdi gülşen-i ‘ ālemde āniñ ḥātırın taṭyīb

İder ḥār-ı ‘ adūlarla müdām ol ğance-fem ülfet
Aniñ çün tez geçer ‘ ömri güşād oldukça bu taḥrīb

Zemāne dil-beri ‘ uşşāka böyle kec edādır heb
Şānursuñ şüretā görsüñ vezīr-i kıṭ‘ a-yı nūş-ı terkīb

Geçirme naḥd-i ‘ ömrüñ sūḳ-i ğamda fā‘ide ydḳdur
Metā‘ -ı vaşla beyhūde idersiñ kendüyi terĝib

Şadākat ‘ arz ider olma tehī ‘ ālemde ey Feyzî
Eger şıddīḳ-ı dehr olsañ seni yārān ider tekzīb

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

11 A-2

Gevher-i ‘ aşk imiş insāna meger kim maṭlab
Baḥr-ı ‘ irfān iseñ eyle gevher-i ‘ aşkı ṭaleb

Gel gel ey ṭalib-i vuşlat olagör ḥ‘āce-i ‘ aşk

Zerrece fâ'ide virmez sañâ hergiz mekteb

Kimyâ-yı zer-i iksîr cihânda 'aşkıdır
Virmediñ nağd-i hayâtı yolına sen ne 'aceb

Dün (ü) gün düzağ-ı cehl içre ço yânsun câhil
Yânmadan ğayrı ne kâra yarâr 'âlemde haşab

Çokdur 'aşıkları taqlîd ider ammâ Feyzî
Düldülün menziline sa'y ile vârmaz merkeb

..... / / /

Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilün

11 A-3

Derd-i 'aşkıñ çâresin bilmez cihân olsa şabîb
'Aşıkdan haste ister şerbet-i vaşl-ı habîb

Hayli demdir mübtelâ-yı derd-i hicrân olmuşum
Ey şabîb-i cân devâ-yı vaşlın it bañâ naşîb

Ka'be-i maşşud için düşdüm diyâr-ı firqate
Nağd-i ümmîdim yolunda şarf idüb kâldım ğarîb

Bir gülüne degmedim bu gülistân-ı 'âlemiñ
Böyle feryâd eylerim her dem mişâl-i 'andelîb

Geçdi eyyâm-ı sürûrum rûze-i firqatle âh
Feyziyâ 'îd-i vişali göstere Hakk 'an-ğarîb

..... / / /

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

11 A-4

Haft-ı siyehim geldi diyü olma mu'azzeb
Yañlış hareke kınsa kitâba kızınur heb

Ağzı şulanur vaşf-ı lebiñ hâme yazınca
Ey hokka-dehen şânma anı la' l-i mürekkeb

Görsem diyü ' uşşâk-ı nevâ rûz-i vaşlîñ
Huffaş şıfat biñ dola nûr-ı kûyunı her şeb

Sen mâhı temâşâya çık dîde-i ' aşık
Zann itme feleklerde gezer her gice kevkeb

Feyzî nola bir kalb-i selîm isterse Hakk'dan
Cânından uşândırdı ânı ol perî-meşreb

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

11 B-1

Af-tâbım gibi pertev bula şânmañ meh-tâb
Bahr-ı ' ummâna kıyâs olmaya ' âlemde serâb

Yağdı pervânelerin şem' -i cemâl-i dil-dâr
Nitekim sûz-i muhabbet ider ' uşşâkı kebâb

Şânurum ol mehi bir şems-i cihân-ârâdır
Pertev-i hüsnüni müjdâd ide Rabbü'l-erbâb

Biz de bir bir buluruz dâ'ire-yi luţfunda
Ey hevâdar gönül yâr ile olma şeker-âb

Vaşf-ı hüsnün yeri vâre ' arşa çıkârsam Feyzî
Velvele virdi cihâna o şeh-i ' âlî-cenâb

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

11 B-2

Harf-i Tâ

Sûd ile düşdüm yola yâ taht ola yâ baht
Maşşûdumı bilmem nola yâ taht ola yâ baht

Şahin şıfat püfterden âtdım o sühı
Bir lu‘b ile aldım kıola yâ taht ola yâ baht

Ya‘ kıüb-ı dıl ol Yûsuf-ı şânı hevesiyle
Yâ ağlaya yâhûd güle yâ taht ola yâ baht

Ṭâlibse ‘aceb mi harem-i vuşlata gönül
Bir vaht ola kim bula yâ taht ola yâ baht

Feyzî ol kesik başda güzel ṭâli‘i vârdır
Yâri ola vâri ola yâ taht ola yâ baht

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘îlü / Mefâ‘îlü / Fe‘ülün

11 B-3

Meskenim devr-i felekde oldu beyt ‘ül-‘ ankebût
Kısmetim olsa nola şeb (u) rûz kuvvet-i lâ-yemût

Ey gönül eyle şadağ-âsâ teveccüh râzıka
Bağr-ı gaflet içre besler çün seni mâned-i hût

Fakrîni arz eyleme nev-devletân-ı ‘ âleme
Devlet isterseñ eger fakr-ı fenâda kııl sükût

Olmasa kıulluğda taşşîrâtı ‘abd (u) çâkeriñ
Der-geh-i ‘izzetde bulurdu du‘â elbet sübût

Feyz-i Hağğ’dan feyz-yâb olmak dilerseñ Feyziyâ
Zikr ü fikriñ ola Hâlik ğayrı sevdâyı unût

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

12 A-1

Nîk sermâyedir insân olana nağd-i hayât
Almasa âhîr elinden anı cellâd-ı memât

Ey gönül yok yire şarf eyleme bâr-ı ‘ömrüñ
Kâr-ı kesik ola bu dehrde hayr-ı hasenât

‘Ömr-i Nüh olsa dağı müddet-i ‘ömr-i insân
Yine tûfân-ı ecelden bulmaz kimse necât

Kendüñi hâk ile yeksân idegör tâ‘atde
Bulasıñ tâki Cenân içre sen ‘âlî derecât

Rüz-i maşşerde günah-kâra şefâ‘at vardır
Feyziyâ sen vieregör rûh-ı Resûl’e şalavât

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

12 A-2

Nedir bu hâb-ı râhat rüz (u) şeb ey tâlîb-i vuşlat
Dem-â-dem hâne-i dilde yanârken âteş-i firqat

Seherde çeşm-i ‘aşıklar olur encüm gibi bîdâr
Bağar dürbîn-i ‘ibretle doğarken mâh-ı kurbîyyet

Feşân it eşk-i çeşmiñ lüle-veş vaqt-i seherlerde
Sirişk-i dîdedir ‘aşığa ancak bâ‘iş-i rahmet

Tabîb-i ‘aşğa şor derd-i muhabbet nedir kim añlar
Ne bilsün haste hâlin görmeyen ‘ömründe bir ‘illet

Hazer kıl Feyziyâ olma esîr-i nefis-i emmâre
Şehen-şâh-ı muhabbet ol eliñde vâre iken fırsat

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

12 A-3

O tıfl-ı taze üstâdı ider ta' lîm-i Farsiyyât
Anîñ çün bizden öğrenmez vefâ ' ilminde Türkiyyât

' Aceb mi sūd-mend olmazsa ' âşık sūk-i hüsünde
Ḥatt-ı tezvîri ol şâhîñ ider ibtâl-i sun' iyyât

Şerâr-ı süz-i âhımdan olur seyyâreler hâşıl
Şeb-i ğamda görüb ol meh didi vâ size taḫşîrât

Düşümde gördüm ol şūhuñ dolanmış boynumda zülfi
Nedir ' uşşâka ey hoca şeb-i firḫatde ta' birât

Cemâl-i yâr vaşf itmekde dil ' âcizdir ey Feyzî
Kitâb-ı hüsününñ şerhinde var biñ dolu taḫrîrât

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

12 A-4

Vâr mıdır ben gibi ' âlemde ' aceb bir bî-baḫt
Dimem ḫâlimi yârâna zemânım daḫı saḫt

Ma' rifetle tütalım ' âleme sultân imişim
Ṭâli' im yok neme lâzım ' acebâ tâc ile taḫt

Başı boş gezdigim ' ayb itme bu vâdîde benim
Yok ' inân anda henüz esb-i dile urdum raḫt

Şol kadar pişe-ger-i üstâd-ı fûnün oldum kim
İstermez sūk-i muḫabbetde metâ' ım perdaḫt

Neylesün mâl-i menâli kişi sâĝ oldukça
Feyziyâ baḫt gerek ' âşık-ı bî-çâreye baḫt

— / — / — / —

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

12 B-1

Dil-haşetleriñ bulmadı derdiñden ifâkat
Efkendeleriñ zerrece bilmez nola rif‘at

Bî-çäreleriñ hâline raħm eyle tabîbim
Öldürmesün ‘aşıklarınını derd-i muħabbet

Qurbân olalım ‘îd-i vişâliñde efendim
Gel gel yetişir itme bizi şâ‘im-i ħirfet

Allah şabırlar vire ‘aşıklara yoħsa
İnşâfı unutduñ sen âyâ mihr-i âfet

Feyzî gibi bir şâ‘ir-i pür-güya deġişdiñ
Bir nâ-ħalef aġyârı gelür mi buna tākāt

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

12 B-2

İntihâ-Şod

Ey şâħib olur ceħd ile taħşîl-i kemâlât
Hâşıl ola taqđîr ile tedbîr-i murâdât

Şarf eyleme beyhüde şâķın naķd-i ħayâtı
‘Älemde tehî geçmeye ‘ömrüñ gibi herġât

Gir maħkeme-i ‘aşķa sözün vâr ise şer‘î
Da‘vâ-yı muħabbet iden elbet ider işbât

Şanmañ gözine üşdi meges ħaste-i ‘aşķın
Endîşe-i yâr ile uçar dürlü ħayâlât

Ey Feyzî bu sūk içre sañâ fâ‘idedendir
Erbâb-ı kemâl ile metâ‘-ı sūħan âl sât

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

12 B-3

Sâkiyâ şanma bizi bâde-i hamrâdan mest
Bulmuşuz câm-ı muhabbetle ferağ-ı bezm-i elest

Zâhidiñ zühd-i ribâsın görüb 'uşşâk-ı nevâ
Oldı 'âlemde bu gün cümlesi mahbûb-perest

Rif'at-i çerh-ı sitem-kâr ile şadî degilüz
Pâyemiz sâye mişâli egrülse dahı pest

Şîşe-i 'ârı çâlâr taşlara gerçi 'aşık
Şanma meydân-ı muhabbetde anıñ kalbi şikest

Hâme-i hasret ile nâmeñi tahtır eyle
Feyziyâ 'arz ideyim dil-berime dest-be-dest

— / — / — / —

Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilün

12 B-4

Sûd-mend olmaz bu sük-i ğamda şâhib-i ma'rifet
Mübtelâ-yı derd ü elemde nice bulsun 'âfiyet

Baht-ı muğlak kalsa 'uşşâkın 'aceb mi rûz (u) şeb
Dil-rübâlarda açılmaz oldı bâb-ı merhamet

'Abd-ı pür-takşiriñ 'afv eyle günâhın Husrevâ
Mücrim ü 'aşî içündür çün şefâ'at-i mağfîret

Bir 'Arab mahbûbuna didim nazar kıl hâlîme
Nâz-ı istignâ ile güldi didi geş-maşlahat

Pâh-şâh-ı 'aşka Feyzî devlet-i vaşlîñ gerek

‘Aynına gelmez serây u tâc taht u saltanat

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

13 A-1

Leb İrmez

Ey dil seherde ‘aşkla nâleni kesret it

Terk eyle nâ-sezâyı reh-i Hakk’da gayret it

Hâhiş-ker-i kazâ-keş-i didâr iseñ eger

Endiše-i cihânı yeter dilde killet it

Naqd-i hayâtı kâle-i ‘aşka degiş dilâ

Kaşdıñ egerçi kâr ise halka şadâkat it

Râzık’dan iste rızkıñı ihsân ider sañâ

Râz-ı nihânı der-geh-i Hakk’a hikayet it

Sâlik iseñ tarikat-i ‘âlîde Feyziyâ

Gir hân-kâh-ı ‘aşka şehirlerde tâ‘ at it

— / — / — / —

Mef‘ülü / Fâ‘ilâtü / Mefâ‘ilü / Fâ‘ilün

13 A-2

Yâñilub dirseñ ‘aceb mi küşti-gir-i ‘aşka pest

Resm-i hâlimdir ezelden dest-ber-bâlâ-yı dest

Râgibuz faqr-ı fenâya nutq-ı Mevlânâ ile

Çün buyurdu ehl-i dünyâ kâfirân muṭlaḳ est

Sûḳ-i dehrîñ atlas-i zîbâsı degmez yırtula

Ol sebep ehl-i harâbât olmuşuz rûz-i elest

Añlamaz keyfiyyet-i esrârımız zâhid bizim

Bezm-i rindân içre ‘uşşâkı şânur bâde-perest

Feyzîyâ feyz-i Hudâ'dır neş'e-dâr olmak bize
Taht-ı iştiğnâda olduk ibtidâ sultân-ı mest

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

13 A-3

Şerî' at

Şüfi olagör cân ile huddâm-ı şerî' at

Sultân ide dehre seni ahkâm-ı şerî' at

Şer' olmasa bitmez bir işi ehl-i tarîkiñ

Mengüş ola güşuñda meger nâm-ı şerî' at

Ey ka'be-i maşşüdümü görsem diyen 'aşık

Evvel alagör eyniñe ikrâm-ı şerî' at

Da'vâ-yı haqîkat idemez bir kişi Feyzî

Bürhânı eger olmasa mâ-dâm-ı şerî' at

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

13 A-4

Haqîkat

Āfet iki gözden şeb (u) rüz âb-ı haqîkat

Dür ide felekler gibi dolâb-ı haqîkat

Dur kıble-yi maşşüduña sen münharif olma

Maţlab yetişir doğruya mihrâb-ı haqîkat

Nefsinde bilür men 'araf-i esrârımı ol kes

Feth olmaya mı hiç añâ evbâb-ı haqîkat

Ey dil nice bir hâb-ı teğafülde yâtursuñ

Encüm gibi pây-dâr olur erbâb-ı haqîkat

Feyzî yine bir tâze zebân söylediñ el- haqq
Tahrîr ide mecmû' aya küttâb-ı haqîkat

— / — / — / —

Mef'ûlü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

13 B-1

Ṭarîkat

'Āşîk yoludur vuşlat için dâr-ı tarîkat

Şadık yeridir maṭlaba der-gâh-ı tarîkât

Bilmez ne şafa etdüğün erbâb-ı sülükün
Beyhüde şânur vâ' iz-i kübrâ-yı tarîkat

Ezkâr-ı Hudâ'dan dün (ü) gün lezzet alanlar

Bin cân ile derler şeh-râ-yı tarîkât

Der-gâhına hizmet ide bir bende-i şadık
Az vâkt (ü) zemañ içre olur şâh-ı tarîkât

Sa'y eyle eriş menzil-i maqşûduña Feyzî

Ġurbetde qomaz sâlik 'ullâh-ı tarîkât

— / — / — / —

Mef'ûlü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

13 B-2

Fehm itmese bir kimse nedir bâb-ı şerî' at
Düşmez añâ bir vechile da' vâ-yı haqîkat

Şarf it dün (ü) gün ma' rifete naqd-i hayâtı

Kesbiñ ola ' âlemde haqîkatle tarîkât

Şâf eyle muqaddem özünü şer' ile şüfi

Ƙıl ba' de-zîn erkân-ı ıarıkât içre 'âzîmet

Dervîşe gerek şânma hemân celle ve bâ-lehû
Güşunda gerekdir dahı mengüş-ı naşîhat

Pîriñ bu naşîhatleri virmez saña Feyzî
Güş eyle sözüm gel vireyim saña bî' at

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'îlü / Mefâ'îlü / Fe'ülün

13 B-3

Câhil-i dūna tehî itme su'al-i ma' rifet
Hiç ĥor lâ-yefhem añlar mı ma'âl-i ma' rifet

Ekl (ü) şürbün lezzeti fehm eyler erbâb-ı şekmm
Görmemiş bilmez nedir âb-ı zülâl-i ma' rifet

Tâlib-i dünyâya şorma min 'araf esrârını
Maĥrem-i 'irfâna şor añlar kemâl-i ma' rifet

Ma' rifet 'arz itme nâ-dâna bilmez kıymeti
Baĥr-ı ĥikmetden çıkar dürr-i mâ'il-i ma' rifet

Feyziyâ âyîne-i devrâna itdikçe nazar
Feyz-i Ĥaĥĥ'dan görünür bâña cemâl-i ma' rifet

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

13 B-4

Muĥabbet

Pervâne gibi yaĥdı beni şem' -i muĥabbet
Âyine-i dilden görünür lem' -i muĥabbet

Şeb-tâ-seĥer eflâke çıkar âh (u) fiĥânım
Nâmin o mehiñ güş ideli sem' -i muĥabbet

Ağlamağla yâr ele girmez bu meşeldir
Ey dîde-i ter dökme yeter dem‘-i muhabbet

Zülfi gibi ‘ aqlım o perî kıldı perişân
Başımda mı idrâk idemem cem‘ -i haķıķat

Feyzî nice ĥandân ola işkefte-i şî‘ rim
Kıldı çemenis-tân-ı dili kam‘-ı muhabbet

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

14 A-1

Tehî raķs itmez ol şūhuñ girüb koynunda zer sâ‘ at
Bu nice fırsat işlermiş meger dil-dâra her sâ‘ at

Turunc u sîb-i pistânın bize göstermez ol meh-rü
Ĥased itmez misiñ ey dil müdâm oķşar öper sâ‘ at

Hevâdâr olduğum ‘ ayb eyleme sevdâ-yı zülfüñle
Girüb zencîr-i ‘ aşkıñda nice demdir döner sâ‘ at

Öper başıma ķordum dest-i yâri devlet el virse
Başında devleti var dest-i yâri pūs ider sâ‘ at

Olursuñ Feyzîyâ sen de müşerref vaşl-ı dil-berle
İder bir derde biñ dürlü devâ geldiyse ger sâ‘ at

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

14 A-2

Oldı cām-ı ‘ aşkla bezm-i ezelde cān mest
Eyledi şanmañ beni bu sâķî-yi devrân mest

Bilmeyen keyfiyet-i şahbâ-yı rindânı şanur

Āb-1 engür ile oldı ‘ aşık-1 nālân mest

Zāhidā gel sen de nūş eyle muḥabbet cāmını
Bilmek isterseñ ne resme oldılar yārân mest

Meclis-i ‘ irfāna ol kim başmaz ‘ âlemde ḳadem
Zann ider erbāb-1 ‘ aşkı dehrde her ān mest

Feyzīyā naḳd-i ḥayātı bāde-i ‘ aşḳa deḡiş
Ḳo düşünler ḥalk-1 ‘ âlemde ḥaḳḳıñıa sultān mest

--- / --- / --- / ---

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

14 A-3

‘ Āşık-1 dīdār olub çağırırım dost dost
Bülbül-i gül-zār olub bağırırım dost dost

Çekdigim ism-i vedūd vārımı kıldım nuḳūd
Ḳabre girince vücūd çağırırım dost dost

Dūzaḡ-1 firḳatdeyim ḳulzüm-i ḥayretdeyim
Güşe-i vaḥdetdeyim çağırırım dost dost

Dildeki rāz-1 nihān oldı bu ḥalka ‘ ayān
Maḥşere dek her zemān çağırırım dost dost

Maḥrem-i sırr-1 Hudā olalı şubḡ ü mesā
Vuşlat için Feyzīyā çağırırım dost dost

--- / --- / --- / ---

Müfte‘ilün / Fā‘ilün / Müfte‘ilün / Fā‘ilün

14 A-4

Bī-çäre gönül kimse sözüm tutmadı sen tut
Mengüş ola güşuñda gevher-pāre süḥan tut

Bir bülbül-i kıdsî ediñ ervâh-ı ezelde
Kim didi sañâ gülşen-i fânide vañan tüt

Olduñ m' aceb bir gül için ' âlemde rüsvây
Lâyık mı sañâ mihr ile dâmân-ı diken tüt

Gimez ele bil kıadrini bu naqd-i hayâtin
Şarf itme tehî kesb-i hüner eyle tümen tüt

Mellağ şıfat felek-i dili bahra düşürdüñ
Feyzî yüri bu şudâ velî hoşça dümen tüt

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

14 B-1

Ey perî-peyker görüb cism-i lañifin ten-dürüst
Hın-i vuşlatda olur ' aşıklarıñ endâmı büst

Bir şeh-i hüsnün nola tahtında görseñ ' aşığı
Şiše-i dehr içre kıomaz gâh alt gâh üst

Genc-i dilde râz-ı aşkın şaklıram cânım gibi
Kâşif-i esrâr olur çün ekşerî ' ağıyar-ı cüst

Âb-ı vaşlın va' d-i kümün ideli dil-teşneye
Dâs-ı miñnet bî-hadd semerim hâşılı misli-i süst

Tır-i ğamzen ey kemân-ebrü geçirdiñ cânıma
Nice âmâc ola Feyzî kıabze-i muhkem şayd dürüst

— / — / — / —

Fâ'ilätün / Fâ'ilätün / Fâ'ilätün / Fâ'ilün

14 B-2

Devr-i hüsnünde ferağ-yâb oldu halk-ı kâinât

Mürde-diller derd-i ‘aşkıñ içre bulmuştur hayât

Rüze-i hicriñde ‘aşıklar kamu memnundur

‘İd-i vaşlıñla egerçi feth olursa müşkilât

Muşhaf-ı hüsnünde kaçışın şusar bismi’llâh der

Kâkülün velleyl yüzün süre-i ve’l-mürselât

Şâh-ı ‘âlemsiñ habîbim hem vezîr-i kıt‘ asiñ

‘Abd-ı memlûkündür ancak mü‘ min’in (ü) mü‘ minât

Kıl şefâ‘ at rüz-i maşşerde bu Feyzî kem-tere

Zât-ı pâkiñ hürmet için hem bi-haqqın mu‘ cizât

---- / ---- / ---- / ----

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

14 B-3

Ey tabîb-i dil (ü) cân hâlîme bir kez nazar it

Derd-i ‘aşka düştü kim didi sañâ incît

Nâr-ı ‘aşkıñla degişsem nola âhen-i göñlüm

Alınur kâ‘ idedir eski demirle Girît

Bu edâlarla atarlar seni bir beftereden

Yüce pervâz ile şâhin şıfat vâd dūna git

Veche-i vaşlıñı feth anı bî-müşkil işdir

Genc-i Kârūna urulmuş nite fülâd kilit

Uyutub ‘aşıkları bir lu‘b ile gitdin ammâ

Bir dağı gel de kütük vâd ise ‘aşık sür gît

Kâle-i hüsnüñi şât hüsn pahâ bulduqça

Kadrini bilmez keşf itme metâ‘ -ı pürkît

Ġazel-i Şābit'i tanzīr ideyim mi dirseñ
Feyzīyā gitmez eliñden kalem u levh-i dīvīt

— / — / — / —

Fe'ilatün / Fe'ilatün / Fe'ilatün / Fe'ilün
15 A-1

Der Ġafiye-i Şā

Keşf eylesem esrārım olur halka havādīs
Söyletme beni olmayayım bir söze bā' is

Hengām-ı seher gördüm o gül-fām-ı çemende
Dāmānımı tutmuş nice bed-hār-ı habā' is

Ġam-hāneye teşrīfini va' d eyledi bir şeb
Yazıb o mehi eylemesin kıluna hā' is

Takrīr idemem biñde birin derd-i derūnum
Beyhūde nice ' arz ideyim şānī vü şalış

Feyzī geçmem cennet-i vaşlıñdan o şūhuñ
Kaşşām-ı ezel kıldı o melege beni vāriş

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefā'ilü / Mefā'ilü / Fe'ülün

15 A-2

Fehm etmeyenler meşnā vü şalış
Beyhūde eyler naql-i havādīs

Erbāb-ı ' aşka düzaħdır ancak
' Ālemde hergiz bezm-i habā' is

Etfāl-i dehre ta' līm-i ' aşk it
' İlm-i vefādan ey pīr-i hāriş

' Uşşāka söyleñ olsun ciger-dār

Mağşūda irmez bu yolda hāniş

Rūz-i ezelde emlāk-i ‘aşka

‘Uşşāk-ı zārı Hāḳḳ itdi vāriş

Feyzī belāgat ‘arz eylemekdir

Bezm-i sūḫanda güftāra bā‘ iş

— / —

Müstef‘ilātün / Müstef‘ilātün

15 A-3

Olmaya hem-dem ḳafesde bülbül-i ḳuddise beğāş

Bu nev‘a neyler gülşen-i ‘adn isteyen beyt-i eşās

Mişl-i ḫatt-ı ālā-nişin esrārını keşf eyleyin

Feyz-i Hāḳḳ’dan ḫisse-dār olsa nola şenā-yı şelās

Bilmezler mertūḳalīlān-ı temütü sırrını

Añlamaz ma‘nā-yı ḫaşr u neşr ba‘ş -i inbi‘ās

Nice men‘eyler bizi vā‘iz cenān-ı ‘aşḳdan

Ceddimizden ḳaldı ancak bize ḫāne-i virās

Dest-gīr-i Kībriyā’dır Feyzī-i üftādeniñ

Zikr ü fikri rūz (u) şeb oldukça dilde yā ḡiyās

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

15 B-1

Gel meclise sākī idelim nūş-ı müşelles

Keyfiyet-i efyün bizi ḳıldı muḫannes

Bir şāha esir itdi beni bār-ı Hudā kim

Eyler dün (ü) gün bendeye ta‘zīr-i şülles

Bu pire-zen dehr ile hiç üfletimiz yok
Zirā er olan olmaya mağlūb-ı mü'ennes

‘Āşıklara āyīn-i muḥabbet ezelīdir
Zann eylemesūn vā' iz-i güm-rāh anı muḥaddeş

Ey Feyzī yeter tūl-i tırāz itme külāhı
Defa' āt ile bu mes'ele oldı çü mübahḥeş

— / — / — / —
Mef'ülü / Mefā'ilü / Mefā'ilü / Fe'ülün

515 B-2

Ṭālib-i pīr-zen-i dehre gerek beyt-i eşāş
Neyler erbāb-ı ḥarābāt olan esbāb-ı ināş

Ser-fürü' eyleme bu çerha iki üç gün için
İmtinan itme yanalım sāña şenā vü şelāş

Sākin ola Qāf-ı kanā' atde mişāl-i 'anqā
Gördüğün dāneye meyl eyleme mānend-i buğāş

Her kime keşf ola bu ma' nā-yı eklen lemmā
‘Arz olur cānib-i Ḥaqq'dan āña in'ām-ı terāş

Feyzīyā zevk-i cenāndan seni kim men'eyler
Qaldı bu ḥāne-i pederden sañā ancāk mirās

— / — / — / —
Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilün

15 B-3

Der-Gāfiye-i Cim

Bülbül-i kudsiye cihān baḥr-ı cenān olsun mı hīç
Bu ḥarābāt içre ādem şād-mān olsun mı hīç

Ğırra olma kuvvet-i pāzūya ey merd-i cihān
Küşti-gİR-i mevte ğālib behlevān olsun mı hİç

Devlet ile ‘ālemiñ sultānı olmuşsuñ çi sūd
Cİfe-i dūnyā ile taḥşil şān olsun mı hİç

Ḥayf kim sermāye-i ‘ömrüñ geçirdiñ yok yere
Bundan üzre sūḳ-i ‘ālemde ziyān olsun mı hİç

Feyzīyā çün bu ḳadar A‘rābdan muḥallili cāhiliñ
‘İlm ile ma‘lūm olub ğatfiyān olsun mı hİç

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

15 B-4

‘Ādetidir ‘aks-i devr eyler dem-ā-dem çerḫ-i kec
Rāst olmaz kec-ḫabī‘ at eyleme beyhūde kec

Şabr ḳıl derdiñ ḫabīb rüzgāra etme keşf
Fāḫr-i ‘ālem nuḫkudur eş-şabr-ı miftāhü’l-ferec

Şerbet-i vuşlatdır ancak derd-i hicrāna devā
Ey ḫabīb-i cān gerekmez ‘āşḳa ma‘cūn-ı ferec

Bilmek isterseñ neşāt-ı bāde-i ‘āşḳı ey er
Perde-i nāmūsı çāk it meclis-i rindāna gec

Ḳadrini fehmi eyle bu gevher kelāmiñ Feyzīyā
Kim bahādır bu söze gencİne-i cāsār-ı pec

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

16 A-1

‘Aqlım olalı kākül-i dil-ber gibi tārāc
İdrāk idemem kendümi ey şāh-ı gevher-tāc

Dür itme beni h̄ār-ı vaşlıñdan efendim
Lāyık mı ola bendeleriñ ğayrıya muhtāc

Vaşlıñ hevesiyle nola ‘üryān qalursam
‘Üryān tavāf itmededir Ka‘ bei Haccāc

Peykāne müjüñ sīneme atsiñ yeri vārdır
Olmaz sañā ey qaş-ı kemān dağlar āmāc

Aldıqça lebiñ vaşfını bu Feyzī dehāna
Bī-çāreye gūyā ki gelür sekker-i güllāc

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefā‘ilü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

16 A-2

Üftāde vişāliñle bulur pāye-i maḥrec
Erkān-ı muḥabbetde gelür yolları er gec

Sākī yıqılıb gitdiñ kim ‘ayb itme yanıñdan
Mest-āne olan ğāh yürür rāst gehī kec

Maḥsül-i dil-i şāḥne-i ğam eyledi te‘ şīr
Bu ḥarmen-i ‘ālemde görüb ḥāşıl mı mesec

Devr eyledi mağlata-i dehri gönüldeñ
Maqşūdum içün ḥulq ile hīç eylemedim lec

Āyīn-i belāgatde işim rāst gelürdi
Devr itmese ey Feyzī eger çerḥ-ī felek kec

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefā‘ilü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

16 A-3

Nice bir h b-1 teġ f lde yatarsu n gözünü  c
Der-geh-i H k k'a niy z eyle siriŐki n yere Ő c

Ş h-1   aşk ol bu cih n devletini terk eyle
Efser-i   aşk-1 muh bbet ola t  başına t c

K le-i    mri ne aldanma fen  bulsa gerek
B c-d r-1 ecel elbet ala senden daġı b c

Künc-i vaġdetde   ib det ola k ri n d n ( ) gün
H k k seni etmeye bir ġayr  apuya muġt c

Feyziy  derdi ni keşf eyleme Lokm n'a daġı
Yed-i luŐfuyla ider b r-1 H d  sa na   il c

..— / ..— / ..— / ..—

Fe'ilatün / Fe'ilatün / Fe'ilatün / Fe'ilün

16 A-4

Mücerred  ahbe-zen-i dehri idersin kendi ne tezv c
Olur evl d-1 a'm li n ne de l  h Őıl olsa p c

Teh  Şarf eyleme naġd-i ġay tı s k-i    lemde
Sa na ey ġ  ce virmez f 'ide beyh de maşraf h c

Nazar k l çeşm-i   ibretle ġar b t ehline ey dil
Y k lmıŐ görse vaz' itmez ser y-1 dehre bir kerb c

Dilerse n men   araf-i s r n  adem b Ő bezm-i   irf na
SeŐ him Rabbikim ma' n s n a la c m-1   aŐk   c

16 B-1

H d  taŐŐiri ni   afv eyleye Feyzi seni n yoġsa
Tutar maŐŐer birin ġaram ( ) g n hi n b c-ender-b c

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

16 B-2

Dilerseñ menzil-i maqşudı rāh-ı mā-sivādan gec
Şafā-yı vuşlat isterseñ bu fikr-i mā-‘ adādan gec

Nedīm-i bezm-i haşş ol şāh-ı ‘aşka zāhidā bir dem
Ṭarīk-i ‘aşka sālīk ol yeter zāhid-i riyādan gec

Esīr-i nefis-i emmāre taqarrüb eylemez Ḥaqq’a
Beķā mülkünde kām almaq dilersen bu fenādan gec

Dilerseñ Hızır veş sen de içersin āb-ı hayvānı
Veliken cidd (ü) sa’y it zulmet-i cürm-i hevādan gec

‘Arz-ı cennetden ancak rü’yet-i didārdır Feyzī
Saķīm olma şırāṭü’l-müstakīm üzre sivādan gec

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

16 B-3

Güzellik luṭf-ı bārıdır o şūha şanma istilāc
Anı ey ḥoca-yı ‘uşşak eyledi ‘ilm ile istihrāc

Ruḥ-i gül gerdanı kāfūra beñzer ḥaqq zātında
Göreñler zann ider yāri sürünmüş la’l isfidāc

Süleymān-ı zemāndır ḥātem-i ḥüsn ile sultānım
‘Aceb mi başına almasa bu resme bir selīm-tāc

Çekilmez çillesi saht-kemāndır ebruvānıñ āh
Zarūrī tır-i müjgāna olur ‘aşıkları āmac

Görünce çeşm-i yāri hīn-i vuşlatda şānur Feyzī
Henüz atmış kemān-ı ‘aşk ile bir penbe-i ḥallāc

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

16 B-4

Ey tabīb-i cān eger derd ehline kılsañ ‘ilāc

‘Āşık-ı dil-ḥaste olmazdı devāya ihtiyāc

Şāne veş şad-pāre gönüm destiñe alsañ nola

Ḳayd-ı zülfüñle ezelden eylemişdir imtizāc

Devlet-i ḥüsnüñde sultān-ı muḥabbet olalı

Āteş-i sevdā-yı ‘aşkıñ eyledim başımda tāc

Ṭa‘n-ı a‘dā kıldı işkeste gönül ayınesin

Sen ki ḥārāna bilürsüñ pāy-dār olmaz züccāc

‘İd-i vaşlıñla bulur Feyzī ḥayāt-ı cāvidān

Rüze-i firḳatde sultnāım taşih olmaz mizāc

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

17 A-1

Tār-mār eyleme zülfüñ olur ‘aqlım tārāc

Beni küllabe-i gerdüna idersüñ muḥtāc

Bañā nezzāre-i luḥfuñla nigāh eyle begim

Yetişir ğamze-i ḥün-ḥārīña oldum āmāc

Görse ‘aşıklara cevriñ dün (ü) ālemde

Belki zulm eylemeden ferāğ olurdu Ḥaccāc

Seyr iden deşt-i muḥabbet şānur reftārīñ

Çıkdı bñ nāz ile şahn-ı çemene bir tārāc

Defter-i dilde ‘aceb var mı ola nām-ı Feyzī

Yohsa aldıñ mı anı bendelerinden ihrac

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

17 A-2

Yā Hū

Zālīm dūn (ū) gūn itdūgin ‘aşıqlara işkenc

İtmez şānurum düşmen-i İmān olan Efrenc

Loqmānı imişsin tūtalım halk-ı cihānıñ

Dil-astelerin̄ hicriñ ile hāşıl ider renc

Zıkr eylemeden almadı dil isimiñi şeb (u) rūz

Devr eylemeden ıldı bu tesbīh-i bezr-i benc

ār-şū-yı muabbetde ulu fā’ide şanma

Ey nad-i dili kāle-i vaşla viren İsbenc

Bir lu’ b ile aldatmadasın Feyzī-i zārı

Rūum saña maşūş meger nerd ile şaranc

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefā‘ilü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

117 A-3

Bilmezem bende mi dilberde mi batımda mı şūc

Oldı her vechile vuşlat baña dil-dār ile gūc

Tīr-i āhım o āşı yāya hiç itmez te’sīr

alibā ab’ ı hūmāyūnı ola āhen tūc

Şerer-i aker-i sūz-i dilim arza şıgmaz

ıldı encüm gibi tā seb’ -i semavāta ‘urūc

Ben gibi ater-i batım daı üftādedir āh

Mūrtefi’ dir tūtalım menzil-i eflāk-bürūc

Beni dil-dār ile mā-beyn iden aġyār-ı ‘adū
Şimdi ferş-i ġam-ı miħnetde yātarmıř meflūc

Feyziyā hiç bañā dād itmedi sultān-ı feraħ
Cünd-i ġam eyledi dil-i řehrini řeb-hūn-ı ġurūc

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilātūn / Fe‘ilātūn / Fe‘ilātūn / Fe‘ilūn

17 A-4

Der Ġāfiye-i Ĥā

Būlbūl idince nāle vū efgān ‘ale’ş-řabāħ
Oldı ġuşāde bāb-ı ġül-istān ‘ale’ş-řabāħ

Ey ġence-fem açılmadıñ ‘ālemde bir nefes
Yer yer açıldı sūnbūl reyħān ‘ale’ş-řabāħ

Bāġ-ı řafāda durdı temāřā-yı dil-bere
Cümle piyāde serv-i ġurāmān ‘ale’ş-řabāħ

Hūsūñle pād-řāh-ı eġālīm-i seb‘asiñ
Etsiñ ‘aceb mi ġullara fermān ‘ale’ş-řabāħ

Feyzī ġapuñda bende-i bī-çāredir seniñ
Vařlıñla eyle derdine dermān ‘ale’ş-řabāħ

— / — / — / —

Mef‘ulū / Fā‘ilātū / Mef‘ālū / Fā‘ilūn

17 B-2

Taħt-ġāh itse ġōñūl řehrini sultān-ı feraħ
Daħı bir ġüne virirdi bize ‘ūnvān-ı feraħ

Ĥayli demdir ki esīr-i ġam u miħnet oldum
Rabbenā eyle kerem bendeñe iħsān-ı feraħ

Baħr-ı ġam içre teveccūhdeyim emřāl-i řadef

Ṭaraf-ı Hakk'dan irişe kıatre-i nĩsān-ı feraḥ

Derd-i ḥüznüm nice 'arz eyleyeyim Loḳmān'a
Olmadıķça dil-i bĩ-ĉāreye dermān-ı feraḥ

Feyzĩyā ḥāme-i ğam itmede taḥrĩr-i ğamum
Nice taḳrĩr ideyim ben saña dĩvān-ı feraḥ

..— / ..— / ..— / ..—

Fe'ılātün / Fe'ılātün / Fe'ılātün / Fe'ilün

17 B-3

Her kıaçan başdı kıadem meclis-i rindāna kıadeḥ
'Arz ider kendüsini sākĩ-yi devrāna kıadeḥ

'Aḳd olunmuş gibi aña ezeli duḥt-i reze
Aldı ŝaḥbāyı bu şeb kıoynuna merd-āne kıadeḥ

Mey-perest eyledi taḥmĩnim anı perĩr muĝān
Gezdırır kendüyi mey-ḥāne vü mey-ḥāne kıadeḥ

Belki ser-beste kıalurdı ḥum-ı 'āb-ı 'engür
Yād-ĝār olmasa Cem'den bize dür-dāne kıadeḥ

Feyzĩyā bāde şunub 'arz-ı ḥulüŝ eyleyerek
Söyledir rāz-ı nihānı saña mest-āne kıadeḥ

..— / ..— / ..— / ..—

Fe'ılātün / Fe'ılātün / Fe'ılātün / Fe'ilün

17 B-4

şanma sākĩ meclis-i meyde ŝafā eyler kıadeḥ
Sen gibi ḥün-rĩz elinden durma kıān yudār kıadeḥ

Añlamaz keyfıyyet-i ŝaḥbāyı mest-āne şıfat
Ṭotalım pürdür ŝarāb ile derün her kıadeḥ

Hâlet-i meyden kızardı şanma levni şâgârîñ
Şerm-sâr oldu alınca destine dil-ber kadeh

Dâmenin püs eylesem kâ' il degil ol gül-beden
La' l-i nâb lebleriñ durmaz döner öper kadeh

Bezm-i meyde cüş idersiñ Feyziyâ deryâ şıfat
Sâkî-yi devrâna şunduqça saña gevher kadeh

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

17 B-5

Tîr-i ğamzeñ zahmıdır sînemde gördgün cerâh
Ey kemân-ebrü bu dertden bulurum şanma felâh

Zulmet-i hicriñde feryâd eylerim şâm (u) seher
Âf-tâb-ı hüsnuñi görsem diyü vaqt-i şabâh

Gül açıl ey ğonca-fem söyle mişâl-i 'andelîb
Tâ şudür ' aşık-ı dil-ğaste bulsun inşirâh

Buldı rif at devr-i hüsnuñde ' adû-yı nâ-sâz
Ne revâdır ħâk-i yeksân oldu erbâb-ı şalâh

İnkisârı şanma geçmez Feyzî-i zârîñ saña
Tüb-ı âha pây-dâr olmaz beğim zirh u silâh

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

18 A-1

Gelse o şüh bezm-i şafâya ' âle 'ş-şabâh
' Âşık bulurdu derd-i serinden o dem felâh

Pürdür ğamum dehr-i deniden derünümüz

Dil-dāra söyledikçe gelür kalbe inşirāh

Kār itdi cāna tīg-i cefāsı güzelleriñ
Bilmez tabīb çāresini dildedir cerāh

Qorqutma zāhid bizi ‘işyānımızla kim
Yüz biñ günāhı maḥv ide tekbīr-i iftitāh

Uyma hevā-yı nefse dilerseñ vişāl-i yār
‘Uşşāq-ı zāra lāzım imiş Feyzīyā şalāh

— / — / — / —

Mef‘ülü / Fā‘ilātü / Mef‘āilü / Fā‘ilün

18 A-2

Dilde zikriñ ola her şubḥ (ü) mesā yā fettāh
Feth ola bāb-ı kerem (ü) baḥş-ı Ḥaḥḥ’iñ bī-miftāh

Men ‘araf-i sırrına bir kimse degilse vāqıf
Nefs-i emmāresi tā‘ at ile olmaz ıslāh

Ġayret it menzil-i maḥşūda iriş bu yolda
Olmaya rāh-ı mezelletde қalanlar iflāh

Naqd-i ‘ömri dün (ü) gün eyleme beyhūde telef
Sūd-mend olmaḥ ise maḥşadıñ aḥşām (u) şabāh

Feyzīyā çün bize bākī degil iqlīm-i fenā
Olalım bāri beḳā semtine ğayrı seyyāh

.. / .. / .. / ..

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

18 A-3

Büy-ı zülfünden meşāmm-ı cānıma gele geçe riḥ
Dil olur der-ğāh-ı ḥüsnünde dem-ā-dem müsteriḥ

Kā' ilim bir büseye sen şāha olduḡa nedīm
Hizmet-i 'aşkıñdan gelmez hāḡıra fi'l-i kabīh

Tāze cān-baḡş eyler 'uşşāka dem-i vuşlatda yār
Mürdeeler ihyā ider gūyā bugün 'İsā mesīh

Naḡd-i 'ömrüm sūk-i 'aşkıñda geçirdim lā-cerem
Kāle-i vaşlıñ nola olsa baña ḡaḡḡ-ı şarīh

Ka' be-i vaşlıñda Feyzī giyse iḡrām-ı 'aşḡ
Ey ḡalīlim mürde-i ḡaḡḡı olamaya ḡaccı şaḡīh

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

18 A-4

Tehī terk-i vilāyet eylemez 'ālemde bir seyyāḡ
Gezermiş tā bulunca böyle bir cism-i laḡīf-i ervāḡ

Tehī dest-i ādeme bāb-ı vişāl açılmaz ey 'āşık
Meger dilde ola leyl (ü) nehār ezkarı yā fettāḡ

Yañārsañ ḡam degildir āteş-i 'aşkıyla dil-dārīñ
Olurmuş pūte-i ḡamda yāñınca sīm ü zer ışlāḡ

Berāt-ı ḡüsnüne ḡaḡḡ-ı siyeh revnaḡ virir yāriñ
Nite ḡıymet bulur tezḡīb-i ḡaḡḡla ḡıḡ' a ve 'l-vāḡ

'Aceb mi yāri medḡ itesem ziyāde vaşf-ı ḡüsnünde
İder ifrāt-ı medḡi Feyzīyā her şā'ir-i meddāḡ

— / — / — / —

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

18 B-1

Şafā kesb eyler ol cism-i laḡīfe şarılınca rūḡ
Öḡülür merhem-i kāfūr şarınca sīne-i mecrūḡ

Siriş-k-i dide hicr-i yâr ile tûfâna dönmüşdür
Necât-ı vaşlı vir yâ Rabb bi-haqqın mu' cizât -ı Nüh

Ṭarîk-i ' aşk-ı dil-berde beray-ı menzil-i maqşûd
Dilimde oldu ezkârım benim tesbîh yâ Sübbüh

Ḥayâliñ naqş iderdim hâne-i dilde bugün ammâ
Gerekmez çün nazar-gâh-ı Ḥudâ'da şüret-i zî-rüh

Didim hattıñ gelüb vaqtiñ geçirdiñ ol şeh-i nâza
Didi Feyzî seniñ çün gam degil bâb-ı kazâ meftûh

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

18 B-2

Şoqmuş o şüh başına güller sepîd (ü) sürh
Giymiş vücüd-ı nâza ser-â-ser sepîd (ü) sürh

Mest-i mey olmuş itmedir cilve-i ' arâk
Sağı görünce bir iki şâgır sepîd (ü) sürh

Yâriñ lebiyle dişleri mercân incidir
Gör kim dehâni tobtolu gevher sepîd (ü) sürh

Sağı kenâr-ı cüya döşensiñ bisât-ı ' ayş
Bezm-i şafâya zeyn ola yer yer sepîd (ü) sürh

Bir dürlü vaş olunmaz o sühun edâları
Feyzî giyince eynine dil-ber sepîd (ü) sürh

— / — / — / —

Mef'ülü / Fâ'ilâtü / Mef'ailü / Fâ'ilün

118 B-3

Utanub lâ' l-lebiñden kızarır cām-ı sürâh
Nice mest-âneleriñ eyleye icrâ-yı mizâh

Ta' n-ı a' dâ ile işkeste-i hâtır olma
Sâkiyâ bezm-i şafâda olur elbet küstâh

Şarılub boynuña şeft-âlû alursam cā' iz
Mîve-dâr olmasa bâğ içre añlamaz bir şâh

Hatt-ı rüyuñ görinüb geçdi zemânım şanma
Nüşâ-i hüsne meger hâşiye yazdı nessâh

Beyt-i zünbûr degildir görinen ey Feyzî
Eyledi tîr-i cefâsını mey sürâh sürâh

..... / / /

Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilün

18 B-4

Mürğ-i dilde kâkülleri dâm eyledi ol şüh
Her hîleleri şânki temâm eyledi ol şüh

Çektirdi bize rûze-i hicri nice demdir
Bayrâm-ı vişâlinde selâm eyledi ol şüh

Mecnûn şıfat leyle-i zülfi hevesiyle
Şahrâya şalub hâbı harâm eyledi ol şüh

Uşşâkı görüb ebkem olur gülmez açılmaz
Maḥfice 'adûlarla kelâm eyledi ol şüh

Sultân-ı muḥabbet iken ey Feyzî cihânda
Kendüye beni şimdi gulâm eyledi ol şüh

..... / / /

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

19 A-1

Kaatre-i eşk-i terimden hazer eyle ey süh
Eridir hân-kâh-ı cismiñi mânend kilüh

Gerçi kim görem diler sen gibi bir nev-reste
Sâlik-i râh-ı muhabbet olalı şeyh-i şüyüh

Hüsünüñe gırra olub itme cefâ ‘ uşşâka
Diyesiñ bir gün ola geçdi zemânım benim üh

Ėam-ı zülfüñle siyehler giyer üftâdeleriñ
Sen giyiñdikçe yeşil üstüne âl ü ten-süh

Biñde bir şerh idemez muşhaf-ı hüsünüñ Feyzî
Olmaz âyât-ı ruhuñ haññ ile zîrâ mensüh

..... / / /

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

19 A-2

(1182)

Nice bir ‘ aşık-ı zâra bu ‘ itâb-ı tevbîh
Bağrımız deldi sitem sözleri mânende-i sîh

Cevriñe yok mı nihâyet seniñ ey zâlim ‘ aceb
Sene biñ yüz dağı seksân iki oldı târih

Ėorğarım fitne bırâkdı yine ağıyar-ı yezîd
Gel gel ey Ahmed Zemcî çaçalım başına mih

Nice bir elde nâlem nağşına çerh-i felegiñ
Bize göstermedi bir dürlü elinden zırnih

Bâğ-ı dilde gün ola mîve-i mağşûda irişe
Feyziyâ haste-i vuşlat ola bizden bitîh

..... / / /

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

19 A-3

Ṭarīḫ-i ‘aşk-ı dil-berde çeker ‘aşık olan berzah
Muḥabbet âteşi deryâ yanında kaçredir düzah

İrişmez menzil-i maḫşûda münker rāh-ı ‘aşk içre
Anıñ çün şūfiyâ zāhid kaçır bizden nice fersah

Bizimle şol kadar zāhid bürüdet ḫāsıl itmiş kim
Kesildi tār-ı düzah şānasıñ mā-beyimizde bir yah

Na‘ım-i rü’yet-i dīdār için dīlde yanār âteş
Gerekdir ‘aşıka it‘ām-ı vaşl-ı yāra bir matbah

Ḳopar her dem kıyāmet başıma ah eylesem Feyzī
Derūnum nefḫa-i şūza şānasıñ itdi Ḥaḫḫ minfaḫ

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

19 A-4

Der Ğāfiye-i Dāl

Eyledi vaşlın güzelleri ‘aşıka iḳrār-ı ‘îd
Ḥamd ola gördük hilāl-i îd hem tekrār-ı ‘îd

Cāmeler giydi çiçekli cümle etfal-i cihān
Oldı ey ḫoca şānasıñ bu cihān gül-zār-ı ‘îd

Kāle-i vuşlat için virsen nola naḫd-i ḫayāt
Ḳurdu maḫbüb-ı zemāne böyle bir pāzār-ı ‘îd

Bî-tekellüf büse cerr itmektedir ‘uşşāk-ı zār
‘îd-gehde olagelmişdir faḫîre kār-ı ‘îd

Eyledi çün rûze-i firḫat ḡamum ile gezer

Feyziyâ bezm-i şafâda idelim güftâr-ı ‘îd

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

19 A-5

Müfred

Berâd üzre felekden kâm olur yok dehrde bir ferd
Şifâ -yı şadr olur derd ehline ey Feyzî bu müfred

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

19 B-1

Hâtır-ı mahzûnı mesrûr eyledi teşrîf-i ‘îd

Bu dil-i vîrânı ma‘mûr eyledi teşrîf-i ‘îd

Zulmet-i ğamla bu ‘âlem ser-be-ser memlû iken

Şâldı pertev-i dehri pür-nûr eyledi teşrîf-i ‘îd

Dostân-ı şavm-ı eltâf ile hândân eyleyüb

Düşmen-i îmânımız hür eyledi teşrîf-i ‘îd

‘îd-gehde yâr ile güldük açıldık hamd ola

Gönlümüzden ğuşşayı dür eyledi teşrîf-i ‘îd

Rûze-i tâ‘ atde gerçi vâridi noğşânımız

Feyziyâ her ‘aybı mestûr eyledi teşrîf-i ‘îd

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

19 B-2

Oldı hağķıñ çün bize ihsânı ‘îd-i ‘îdiñ sa‘îd

Eyle şâhım bir zemân ‘unvân ‘îd-i ‘îdiñ sa‘îd

Merhaba kılsañ ‘aceb mi bende-i bî-çāreye
Oldı h̄ān-ı vaşlıña mihmān‘īd-i ‘īdiñ sa‘īd

Hayli demdir rûze-i hicriñle pā-māl olmuşuz
Kıl vişāliñle bizi şādān ‘īd-i ‘īdiñ sa‘īd

Ülfet-i aġyārı terk it ol bizimle āşinā
Raġm-ı a‘dā idelim seyrān ‘īd-i ‘īdiñ sa‘īd

Der-geh-i vaşlıñda Feyzī ‘abd-ı pür-taķşīrdır
Ey şeh-i h̄üsnüm nedir fermān ‘īd-i ‘īdiñ sa‘īd

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

19 B-3

Velvele virdi cihāna güft (ü) güy-ı nām-ı ‘īd
Söylenür geldi diyü dilden dile hengām-ı ‘īd

Merhabā kılsa ‘aceb mi dil-rübālar ‘āşıķa
Resm-i ‘ālemdir fakīre olunur ikrām-ı ‘īd

‘īd-i vuşlatdır ġaraż bu rûze-i hicrāndan
Bā‘iş-i ülfetdir ancak ‘āşıķa eyyām-ı ‘īd

‘Āşıķa bākī ķalurdı bu meserret günleri
Taraf-ı Hāķķ’dan olmasa encām-ı kār aķşām-ı ‘īd

Feyz-i Hāķķ’dır Feyziyā ‘āşıķlara ‘īd-i vişāl
Cennet-i ‘aşķa girenler gördiler in‘ām-ı ‘īd

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

19 B-4

Burc-ı h̄üsnünden tülü‘ itdi bu şeb meh-tāb-ı ‘īd

Eyledi bugün anıñ çün dil-berā aḥbāb-ı ‘īd

Rūze-i hicriñ çekerdi gün-be-gün ‘aşıkların
Müjde-i vaşlıñla fetḥ oldu bu yüzden bāb-ı ‘īd

Micmer-i ‘aşkıñda yānsun cān (u) dil mānend-i ‘ūd
Dest-i laṭifinle saçıldı yüzüme güllāb-ı ‘īd
‘īd-gehde çerḥa çıkdı na‘re-i ‘uṣṣāk-ı zār
Dil-berān eyler tağannı hem döner dolāb-ı ‘īd

Defter-i ‘uṣṣāka kim kayd eylesün Feyzī seni
Çıkdı dil-ber seyrine bugün ḫamu küttāb-ı ‘īd

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

20 A-1

Açıldı ey ḫoca etfāl-i dehre mekteb-i ‘īd
Ḥuṣṣul-i kām ola dā’im gönülde maṭlab-ı ‘īd

Bırak yeter sitem-āmiz sözleri dilden
Seniñ çün olmaya ḫalk-ı cihān mu‘azzeb-i ‘īd

Çekerse rūze-i hicrān-ı dil-beri ‘aşık
Viṣāl-i yār ile ṣād eyler ānı meṣreb-i ‘īd

Ṭarīḫ-i ‘aşka sülük ile kām alam dirseñ
Göründi ‘aşık-ı zāra bu yolda mezheb-i ‘īd

Laṭife-güy olagör ‘andelīb veṣ Feyzī
Bu gül-istān-ı cihān oldu çünkü mel‘ab-ı ‘īd

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Fe‘ilātün / Mefā‘ilün / Fe‘ilātün

20 A-2

Gevher-i ‘aşk olmaz ey ḫoca bu sūk içre mezād

Sakla genc-i dilde zîrâ şimdi bu 'âlem kesâd

'Aşk bir gevher-i dürr kim baħr-ı hikmetden çıkar
Nağd-i cândır kıymeti bu sözüme kıl i'timâd

Hâtem-i 'aşk âdemi eyler Süleymân-ı zemân
Nefs-i emmâre aña diyü olsa eyler inkıyâd
Reh-beri 'aşk olsa erbâb-ı sülüküñ rüz (u)şeb
Vâsıl-ı cânân olur kalmaz bu yolda nâ-murâd

Her ne deñlü saħt ise çek çile-yi 'aşkı meded
Hân-ķâh-ı dehrde Feyzî dilerseñ neng âd

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

20 A-3

Çerhiñ sitemi gün-be-gün ancak bize 'â'id
Âzâde-i ğam şanmasun 'aşıkları zâhid

Bir şaha esîr itdi bizi bâr-ı Hudâ kim
Var hizmet-i' aşkında nice zâhid ü 'âbid

Gerçi çekeriz rûze-i hicrin biz o mâhîñ
Bugün gözümüz 'îd-i vişâlin göre lâ-bidd

Bu mahkeme-i 'aşkda lâzım imiş elbet
Da'vâ-yı muħabbet idene bir iki şâhid

Feyzî o şehiñ der-geh-i ħüsnünde muķîm ol
Ma'lûm ola tâ kim sañâ ķânün-ı kavâ'id

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

20 A-4

Sûd-mend olmaz bu sük-i ma'rifet içre ħasûd

Nuḡ-ı kāmildir ezelden el-ḡasūd lā-yesūd

Kāle-i ‘aşka degiş naḡd-i ḡayāt-ı denide
İtme beyhüde telef zāyi‘ olur elden nuḡūd

Cürmüni fikr eyle eřkiñ şaç gül-áb-āsā yüze
Micmer-i ‘aşḡ içre yān tüt řevḡ ile mānend-i ‘ūd
Tutar elbet dāmeniñ bir gün gelür peyk-i ecel
‘Ālemiñ İskender-i Ḥākānı olmuřsin ři-sūd

Mā-sivāyı ḡāne-i dilden çıkār Feyzī yeter
Tā nazar-ḡāha tecellī ider ol luḡf itdi cūd

---- / ---- / ---- / ----

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

20 B-1

Dest-i ḡudretle yapılmıř ‘arř-ı a‘lādır vücūd
Çār ‘anāřırdan mürekkeb beyt-i ‘alyādır vücūd

Ka‘be-i penāḡ ḡālī‘ullāḡdır lā-şekk velī
Sun‘-ı pāk-i ḡazret-i bār-ı Te‘ālā’dır vücūd

Ḳadrini fehme eyle řarf etme vücūduñ yoḡ yire
Baḡr-ı ḡikmetden çıkār bir dürr-i yektādır vücūd

Dil şadefir gevher-i İmān içinde gizlidir
Sāḡil-i ‘aḡl u ḡayā ‘ummāndır (u) deryādır vücūd

Metnini řerḡ eylemek ḡābil degildir biñde bir
Feyzīyā ḡiç anlanılmaz bir mu‘ammādır vücūd

---- / ---- / ---- / ----

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

20 B-2

Naḡd-i ḡayāt ādeme gencinedir vücūd

Hıfz eyle naqd-i genci dilerseñ hezâr-ı sūd

Beyhūde şarf itme meded ‘ ömri her yere
Kārîñ ola mūdām şekk dilde yā vedūd

Meşrūr olur mı devlet-i dünyā ile kişi
Mālik olur çün āñā naşārā eger Yehūd
Her dem rızā-yı Hakk’da feşān eyle eşkiñi
Olsun bu ‘ arşa-gāh-ı miḥanda mişāl-i rūd

Nā-dāna ‘ arz itme bu gevher kelāmıñı
Feyzî maḥallde şarf olur ‘ ālemde her nuḳūd

— / — / — / —

Mef’ülü / Fā’ilätü / Mef’ailü / Fā’ilün

20 B-3

Bir muḥabbet-nāme yazmaḳ eyledi dilden vürüd
Bilse aḥvālim teraḥḥum eyler ol luḫf-ı assı cūd

Tütüyā-yı dīde kıldım ḥāk-i pāyın ol şehiñ
Eşk-i çeşmim rû-yı ‘ arza eyleyüb mānend-i rūd

Dil bedestānında dollāb-ı vişālin itüb
Ḥamd ola kâle-i ter-i vaşlından itdim nice sūd

Cem’ idüb sermāye-i naqd-i ḥayātı bir yere
Bez-i ḥāk-i pāy-i yār itdim ne vār ise nuḳūd

Feyziyā hıç kalmadı sulṫānıma ‘ arz itmedeñ
Derd-i ḥüzn-i ṫab’ımı dönmezden aḡyār-ı Yehūd

— / — / — / —

Fā’ilätün / Fā’ilätün / Fā’ilätün / Fā’ilün

20 B-4

Zülfün hevesi eyledi ‘ aşıkları berbād

Üç felege çıksa nola nâle vü feryād

Bî-çârelere zerre kadar merhametiñ yok
Ey şüh-ı cefâ-cü saña senden idelim dād

Sen mâhı görelden çekeriz rûze-i hicri
Bâri bizi kıl ‘îd-i vişâliñle bugün şād

Mir’ât-ı gönülsün şanma gayra bakınca
Hayrân ola her vech ile görse seni Bih-zād

Feyzî nice şerh eyleye bu metn-i cemâliñ
Hakkıñda rivâyet katı çok eyledi üstād

— / — / — / —

Mef’ülü / Mefâ’îlü / Mefâ’îlü / Fe’ülün

21 A-1

Kâküdür leyle-i kâdr-i cemâliñ rûz-i ‘îd
Leyle-i kâdrin mübârek ola hem ‘îdiñ sa‘îd

Püs-i demân itmege geldim bugün sultânıma
Bende-i fermâniñ itme bâb-ı luţfuñdan ba‘îd

Hayli demdir rûze-i hicriñle çekdim intizâr
‘îd-i vaşlıñ fikr idüb ihsânıñ eylerdüm ümîd

Bu dil-i şad-çâkim oldıñ destîñe şane mişâl
Olsun ey zülf-i perîşân devlet-i ‘ömrünñ mezîd

Feyzî-i zârı niğâh-ı iltifâtıñdır bugün
‘Arş-ı fenn-i hünerde eyleyen böyle ferîd

— / — / — / —

Fâ’ilâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilün

21 A-2

Olsañ bu kâr-hâne-i ğamda eger ferîd
Nev-devletân-ı dehrden etme kerem ümîd

Virmez metâ‘-ı fenn-i hüner fâ‘ide sañâ
Ey hoca elde sîm (ü) zer oldukça nâ-bedîd

Yokdur bu ‘îd-gehde ‘abâ-pûşa i‘tibâr
‘Uşşâka dil-berân o sebep oldıkar ba‘îd
Devr-i felekde muhabbetle rif‘at bulur kişi
Bed-nâm olur o kimse degil tâli‘-i sa‘îd

Çek Feyziyâ bu rûze-i hicrân-ı dil-beri
Bir gün olur ki ola seniñ çün vişâl-i ‘îd

— / — / — / —

Mef‘ûlü / Fâ‘ilâtü / Mef‘âilü / Fâ‘ilün

21 A-3

Çapuñda bende-i fermânîñ olmaz ğuşşadan âzâd
Anıñ çün ey şeh-i hüsnüm ider ‘âşıklar feryâd

Nolur bî-çäreñe lutfuñla bir kere nigâh etseñ
Ferağ kesb eylese ‘âlemde cüz‘î hâtır-ı nâ-şâd

Vişâliñ zevķine irmek müyesser olmadı gitdi
Ğam-ı hicriñle dil mülkün bu resme eylediñ berbâd

Bu küh-sâr-ı muhabbetde seni yânimca kim görse
Şanurmuş bir yere geldi yine Şîrîn ile Ferhâd

Esîr-i kâkülüñdür Feyzî-i bî-çäre sultânım
‘Aceb mi hizmet-i ‘aşkıñdan anı itmek âzâd

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

21 A-4

Güzel odur saña her dem mu'în ola yâhüd
Sitem-ger olmaya ona yakın ola yâhüd

Felekte pertev-i hüsnün görenler 'âşık ola
Revîş ü cümbüşü hoş meh-cebîn ola yâhüd

Niyâz-nâme-i 'aşkıñ me'âlin añlaya hem
Ziyâde nâzik ola nâzenîn ola yâhüd
Kelâmı tûfî-i güya lebi ola sekker
Öpünce ruhlarını engebîn ola yâhüd

Keremde hâtim ola dil-berân ey Feyzî
Velâkin ismi Muhammed Emîn ola yâhüd

---- / ---- / ---- / ----

Mefâ'ilün / Fe'ilâtün / Mefâ'ilün / Fe'ilâtün

21 B-2

Felek-i dil 'ummâna düşdi rüzgâr oldukça serd
Ey taḥammül câna kâr itdi dem-â-dem bād-ı derd

Şabr (ü) sāmānım ḥarâb itdi cefâ-yı rüzgâr
Bilmez aḥvâl-i perişānım benim 'âlemde ferd

Zârıma bâ'îş budur kim olmadı bahtım güşâd
Oldum 'âlemde esîr ḳahve-i şatranc (u) nerd

Pire-zen-i dehrîñ şafâsı baña olmuşdur ḥarâm
Minnet-i nâ-merdi çekmez bezm-i 'irfân içre merd

Ğonce-i şî'rim açılmaz Feyziyâ bir vechile
Gülşen-i dilde bu resme vār iken güftâr-ı bürd

---- / ---- / ---- / ----

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

21 B-3

Kâr ider şanma derün-i 'âşık-ı şeydâya pend

Neylesün dīvāne pendī vār iken ey ḥoca bend

Mā-teḳaddem olmuşuz bu resme çün şeydā-yı ‘aşḳ
Zülf-i dil-berler gibi olmaz bize a‘lā kemend

Şānmañuz erbāb-ı ‘aşḳı guşşadan āzādedir
Gönlümüz kıldı esīr-i kākūli bir şeh-levend
Çille-i cevri çekilmez ol kemān ebrūnuñ āh
Nice irsün menzil-i maḳşūda ‘āşık-ı derd-mend

Devr-i ḥüsnünde o māhīñ buldı rif ‘at gün-be-gün
Feyzī-i zāra ‘aceb mi eylese ‘ālem pesend

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

21 B-4

Žāyī‘ Şi‘rdendir / Bī-naḳd

Dilā dil-āver-i ‘ālem ol ‘ārīñ añla meded
Meded süvār-ı hevā olma dārīñ añla meded

Meded gönüldür der-gāha dūr olma er ol
Er ol dilersen eger Kird-gārīñ añla meded

Meded ilāhīña ışmarla her emürün diliñ
Diliñde vār ola her sūd-kārīñ meded

Meded gerek saña ‘ālemde her dem ‘ilm-i kemāl
Kemālīñ añla müdām elde vārīñ añla meded

Meded Mekke’dir olursañ gönülde dursa sürür
Sürür-ı ḥāl ola Feyzī gel ‘ārīñ añla meded

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Fe‘ilātün / Mefā‘ilün / Fe‘ilātün

21 B-5

Zü’l- Ḳafiteyn

Añlamaz derd-i derûnum zerrece ferdâ-yı hadd
Ey tabîb-i cân olur mı böyle bir derd-i eşedd

Hüsnüñe hayrân iken bezm-i şafâda sâkıyâ
Kıldı mînâ dil-i işkeste bir nâ-merd-i bed

La‘l-i nâb lebleriñ şunsuñ dil-i mest-âneye
Katrece nüş eylemezdim bâde-i serd ebed

Seyr-i gülşende görünce humret-i ruhsârıñı
Şerm-sârından kızardı eyledi verd-i hâsed

22 A-1

Mu‘ahhar-ı hîn-i vuşlatda gerekmez beynimizde nerd-i sedd
Muğaddem ey Sikender-ıtab‘ Feyzî-i zâra kıl vaşlıñ güşâd

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

22 A-2

Hurûf-i Zâ

Sevdâ-yı zülf-i dilberi kâm itdim ittiḥâz
Kıyd-ı cününü kendüme dâm itdim ittiḥâz

Dil buldı kâkülünde o şuhûñ konağ yeri
Şandım ki künc-i gamda maḳâm itdim ittiḥâz

Encüm şıfat o mâhı şeb-i gamda görmege
Çeşm-i ‘alîle ḥâbı ḥarâm itdim ittiḥâz

İRmez bu yolda menzil-i maḳşûda çün kişi
Esb-i murâd bend-i licâm itdim ittiḥâz

Şahbâ-yı la‘l-i nâb-ı lebiñ sâkıyâ görüb
Pür-ḥün çeşmi bezmiñe câm itdim ittiḥâz

Ḥaṭṭ-ı 'izārı ḥüsnüni nefy itdi ol şehiñ
Mâtemle böyle ḥayl kelâm itdim ittiḥâz

Feyzî kesildi rişte-i ümmîd-i vaşl-ı yâr
Lü'lü'-i nazmı temâm itdim ittiḥâz

— / — / — / —

Mef'ülü / Fâ'ilâtü / Mef'âilü / Fâ'ilün

22 A-3

'Âşık-ı zârâ güşâd oldukça der-gâh-ı melâz
Pehre-dâr eyler anı elbetde rabb-ı müste'âz

Bahtımız muğlak diyü gam çekme hoş tut ḥâtırñ
Kıl teveccüh bâb-ı Ḥaḥḥ'a olasıñ luṭfuyla şâz

Ḥaḥḥ'dan ister isteyen bir derde bîñ dürlü devâ
Çâre bulmaz biñde bir kıldan iden kâm-ı ittiḥâz

Bulmadı emniyeti 'âlemde erbâb-ı 'aşk
Ḥân-kâh-ı 'aşkdır 'uşşâka süknâ-yı ma'âz

Dilde evvel âdım budur Feyzî benim leyl (ü) nehâr
Hevl-i maḥşerde Ḥudâ yâ saña senden el'ıyâz

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

22 A-4

Ḥurûf-i Râ / Muşanna'

Ḥâtem-i vaşlıñ çün oldum emriñe me' mür-ı mür
Ey Süleymân-ı zemân itme beni mağdûr-ı dūr

Âf-tâb-ı tal' atıñ görsem kızarmış bâdeden
Şanurum bu bezm-i 'âlemde olur mey-ḥür-ı ḥür

Ḥatt-ı tezviriñ gelüb nefy eyledi ‘ aşıkları
Şehr-i ḥüsnünde iderken ehl-i dil mansûr-ı şûr

Bir zemân kim cennet-i ḥüsn içre bir ğılmân ideñ
Olmuş iken zîr-i ḥükmünde kâmu meshûr-ı ḥûr
Ḥayli pertev aldı Feyzî tâb-ı ḥüsnüñ vaşf idüb
Eyledi dîvânı güyâ şî’r ile zû’n-nûr-ı nûr

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

22 B-1

Bezm-i ‘ âlemde aniñ kim ğam-güsârı bâdedir
Derd-i ser bilmez cihânda ğuşşadan âzâdedir

Etmesün devr-i felekde rif‘ati zerre ümîd
Şol kişi kim cân ile bir dil-bere üftâdedir

‘ İd-i vuşlat ka‘be-i maqşûd imiş ‘ aşıklara
Kebş-i diller yolına cân virmege âmâdedir

Bâr-ı cevriñ fi’l-meşel yoqdur çeker dil-berleriñ
Kıl nazâr her kim çekerse ‘ aşık-ı dil-dâdedir

Fâriğ olmam cevri iderse dil-berimden Feyziyâ
Şehr-i ḥüsn içre seker kim sûd kim beg-zâdedir

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

22 B-2

‘ Âdetçe fî zemâne beşerden beşer doğar
Ḥardan doğarsa resm-i qadîm üzre ḥar doğar

Kâmil olur mı bir kişi terbiyye olmadan

İnsân efendi evvelî zîrâ püser doğar

Şehrîde şanma hâşıl imiş cümle ma‘rifet

Hoş bāk kim nār-ı ‘āleme şems (ü) kamer doğar

Mihr-i vişâli seyre çıkar çeşm-i ‘āşıkân

Zâhid şanur ki her gice necm-i seher doğar

Şabr eyle Feyziyâ şeb-i firkat gelür geçer

Gün toğmadan bu devr-i felekde neler toğar

— / — / — / —

Mef‘ülü / Fā‘ilätü / Mef‘āilü / Fā‘ilün

22 B-3

Ƙıldı sultân-ı muhabbet bizi bir şâha esîr

Hizmet-i ‘aşkı büküb kâmetimiz eyledi pîr

‘Aybı yok gerçi güzellikde yegâne ammâ

Hüsüne gırralanub olmasa bu resme vezîr

Ƙalmadı tākâtimüz cevri (ü) cefâsın çekecek

Rahmı yok bilmez o zâlim ne şağîr ü ne kebîr

Her gören zann ider ebrûsu ile müjgânîñ

Cân helâk itmege gezindi kaçâyâ yine tîr

Feyziyâ devlet-i hüsünde o şâhîñ şimdi

Leşker-i derd-i ğama eyledi Mevlâ beni mîr

— / — / — / —

Fe‘ilätün / Fe‘ilätün / Fe‘ilätün / Fe‘ilün

22 B-4

Peykâne müjüñ sîneme gerçi eşer eyler

Ey kaçşı kemân şanma derünâ keder eyler

Mir'ât-ı cihân çeşmine bir zerre görünmez
Âyîne-i ruhsârîna her kim nazar eyler

Dil-i nakdini virmezse eger kâle-i vaşla
Bu sük-i muhabbetde ol 'âşık zarar eyler
Tîğ-i ğamiñ 'uşşâka tehî itme havâle
Erbâb-ı belâ şânma ölümden hâzer eyler

23 A-1

Sâkı bilürüz kadriñi gel bezm-i şafâya
Mest-âneleriñ pâyîna başında yer eyler

Encüm degil ey meh görinen vaqt-i seherde
Süz-âver âhim felegi pür-şerer eyler

Ma' lûm ola sultânıma hâlim dirim ancağ
Zann eyleme Feyzî sañâ 'arz-ı hüner eyler

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

23 A-2

Žâyî' Şi'rdendir / Mühmil
Küh-sâr-ı ğamda hînime gelmez hatır matır
Ferhâd-ı 'aşka zerre görünmez keder meder

Cehd ile kâm alır kişi 'âlemde rûz (u) şeb
Bir âlet imiş esb-i murâda eger meger

İRse bu yolda menzil-i maqşûda 'âşıkân
Gelinmez derûna zerrece fikr-i sefer mefer

Sen mâh için kuruldı meger kûbbe-i felek
Zirâ fezâ-yı 'aşka gerekmez kemer memer

Sürüş nemâ-yı âteş-i hicriniñ evvelî
Ey şüh oldı Feyzî-i zâra sağar mağar

— / — / — / —

Mef'ülü / Fä'ilätü / Mef'ailü / Fä'ilün

23 A-3

Nā-murādım sā'il-i Hakk olduğum 'alem bilür
Ehl-i Hakk'ım kâ'il-i Hakk olduğum 'alem bilür

Hizmet-i rāh-ı hakikat içre istihkām olub
Cān-ı dilden mā'il-i Hakk olduğum 'alem bilür

İstemem rāh-ı mecāza bir vech başmaq kadem
Diğkat ile dāhil-i Hakk olduğum 'alem bilür

Hamd ola oldum şırātü'l-mustağimîn sāliki
Åşinā-yı vāşıl-ı Hakk olduğum 'alem bilür

Ŧutsa āfākı nola eşrāf-ı rūhāniyyetim
Feyziyā çün kāmil-i Hakk olduğum 'alem bilür

— / — / — / —

Fä'ilätün / Fä'ilätün / Fä'ilätün / Fä'ilün

23 A-4

İrer murādına elbet iden taleb dirler
Velī Hudā'dır işiñ aşlına sebep dirler

Şadākat eyle şadākat dilerseñ 'alemde
Bu nuḡk-ı çarb-ı meşel şa'ir-i 'Arab dirler

Kemāl ü fazl ile yād olmadan kişi yekdir
Egerçi vār ise anda hayā edeb dirler

Hayāt-ı nağdini şarf eyle kıl hūner taḡşil

Hünersiz âdeme heza hataḫ hataḫ dirler

Ḍurüb-i emṣale denmiş meger ki ey Feyzî
Bulunca şormalı şāhib-i ḫaseb neseb dirler

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Fe'ilätün / Mefâ'ilün / Fe'ilätün
23 B-1

‘Āşık dün (ü) gün ağlamadan ḫālî degildir
Eşk-i göziniñ çağlamadan ḫālî degildir

Sevdâ ile âteş-gede-i hicre düşenler
Her bār ciger dağlamadan ḫālî degildir

Kaşdı nedir ‘aşıklara ol ḫün-feşânî
Tığ-i sitemin zāğlamadan ḫālî degildir

Şeb (u) rüz gelür bÿy-i meşamm-ı dil-i zāra
Zülfün o perî yağlamadan ḫālî degildir

Dil-beste olaldan o şeh-i ḫüsne bu Feyzî
Dīvānına el bağlamadan ḫālî degildir

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

23 B-2

Ey cefâ-cü cevriñe hergiz nihâyet yok mudur
Zulmle ‘âlem yıkıldı sende ğayret yok mudur

Ḥâtem-i ḫüsnüñle olduñ tüt Süleymân-ı zemân
Ḥalka ‘aşrında qarınca deñlü rāḫat yok mudur

‘Āşık-ı zârı eliñden gelse eylersiñ helāk
Sende ey zâlim ‘aceb zerre mürüvvet yok mudur

Hizmet-i ‘aşkıñda vardır gerçi kim takşîrimiz
Lîk sultânım güneş-kâra şefâ‘ at yok mudur

Şavm-ı hicriñ tutmağa Feyzî’de tākāt kalmadı
Söyle Allah’ı severseñ ‘îd-i vuşlat yok mudur

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

23 B-3

Çemende çeşm-i fettâniñ gören âhü kıyâs eyler
Perişân zülfüni sünbül veyâ şebbü kıyâs eyler

Göñül me‘şüd mudur bilmez ne resme lezzet-i vuşlat
Hemân bâğ-ı cihânda mîve-i şeft-âlû kıyâs eyler

‘Aceb mi kaddiñe bir nahl-ı zîbâ dirse ‘âşıklar
Kızarmış şâh-ı hününde lebiñ kıyâs eyler

Seni dil-teşnelere görse tabîbim bu harâretle
Pür olmuş câm-ı billûra bir içim şü kıyâs eyler

Ġam-ı zülfüñle sînende degildir zerrece dünyâ
Görenler Feyzî-i şeydâyı bir bed-hü kıyâs eyler

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

23 B-4

Ġonciler hânde olub nâle kılar bülbül-i zâr
Açıl ey gül-beden açıl idelim ser-kenâr

Yokdur ‘aczim sañâ ‘âşıklığım işbât iderim
Göñlüm aldıñ niçün eylersin efendim inkâr

Heves-i vaşlıña düşdükçe dil-i aşüfte
Başladıñ cevri (ü) cefâyâ olub ağıyâr-ı bed-yâr

24 A-1

İtme sünbül gibi tälân-ı perîşân zülfün
Beni şeydâ-ter idersiñ geliyor faşl-ı bahâr

Bâb-ı luţfuñda bu Feyzî ne kadar kem-ter ise
Bezm-i sultânıma şâyetse ider hoş güftâr
..... / / /

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

24 A-2

Şehr-i hüsn içre yine eyledi bir şüh zuhûr
Çeşm-i a‘ dâdan ânı hıfz ide ol rabb-i ğafûr

Hakk-ı zâtında yaratmış yed-i kudretle Hudâ
Tavrı hoş cünbüşü hoş zerrece yok anda kuşûr

Barek-Allah-ı Te‘ âlâ dimege şâyestedir
Gülmez ‘uşşâka temâşasına durduğça fütûr

Sevdi cânım iderim vaşfını tâ maşşere dek
Dil kime mâ’il olursa güzel oldur meşhûr

Bezm-i hüsnünde şafâlar sürelim ey Feyzî
Sevdiğim destine aldı yine câm-ı billûr

..... / / /

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

24 A-3

Şâhım kerem it olma şağın hüsnüñe mağrûr
‘Uşşâkı dahı eyleme dîdârına mehcûr

Bir vaqt ola hayfâ diyesiñ geçdi zemânım
Hürşîd-i cemâliñ ola güyâ şeb-i deycûr

Bil kadriñi girmez ele her bâr bu fırsat

Bîçâreleriñ kıl kerem vaş lile mesrûr

Bülbül gibi söyle gül açıl gül gibi her dem
Açılrsa bulur hüsni bahâ kale-i lâhûr

Vaşfında haţâ eyler ise Feyzî-i şeydâ
Bilmez meger ol kendüyi ma' zûr ola ma' zûr
— / — / — / —
Mef'ülü / Mefâ'îlü / Mefâ'îlü / Fe'ülün

24 A-4

Çapuñda nâ-sâzlar oldu luţfuñla bugün mesrûr
Niçün eylersiñ ey şâhım beni didârıña mehcûr

Süleymân-ı zemânsiñ hâtem-i hüsniñle ammâ kim
Gerekmez mi ' aceb sen şâh-ı nâza ben gibi bir mûr

Göñüller şehrini yağma iden Tâtâr gamzeñdir
Yeter igmâz-ı ' ayn itdiñ yeter ey hüsniñe mağrûr

Nolur bu sine-i mecrûhuma şârsam seni bir kez
Gerekdir zaħm-ı tîğ-i cevre zîrâ merhem-i kâfûr

Güzel sevmek mey içmek ' âdetidir Feyzî-i zârîñ
Görüb ' ayb itme sulţanıñ elinde kâse-i billûr

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

25 A-5

Hevâ-yı leyle-i zülfüñ beni mecnûn ider âhir
Yeter kâkül-i perîşâniñ baña ' arz itme ey kâfir

Nedir bu cünbiş-i etvâr vâdî-i nâz-ı istiğnâ
Yeñi fitne bırağdıñ ' âleme ey gözleri sâhir

Şu rütbe âşinâ-yı ' aşk bigâne bağarsıñ kim
Metâ' ı vaşlıña güyâ ziyân idegördiler vâfir

24 B-1

Nazar-gâh-ı Hudâd'ır dil hâzer kıl yıkma sultânım
Sezâdır yâpsa maḥbûb-i zemâne günde biñ ḥâṭır

Nedîm-i bezm-i ḥâşîñ olmağa şâyestedir Feyzî
Gerekdir ey şeh-i ḥünüm sañâ çün böyle bir şâ'ir

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

24 B-2

Kitâb-ı ḥüsnün ey meh dest-i kudret eylemiş taḥrîr
Anıñ çün tâlib-i vuşlat ider açmazdan taḥrîr

Yazılmış muşafa ruḥsârîñ üzre sûre-i ve'n-Nür
Sezâdır ḥaşra dek dâñâ iderse şerḥini tefsîr

Bize sîm ü zerin 'arz etmesün ol ḥoca-i dünyâ
Tılsımı genc-i 'aşkıñda ezelden bulmuşuz iksîr

Gice rü'yâda görse yâri kim dūş görmeye 'aşık
Anı 'îd-i vişâliñle mu'abbirler iderler ta'bîr

Ġam-ı hicriñ elif ḳaddin büküb dâl itdi Feyzîniñ
Görüb 'ayb etme şâhım ḥizmet-i 'aşkıñda ânı pîr

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

24 B-3

Hürşîd cemâliñ olalı gün gibi zâhir
Hengâm-ı seḥer evleri gözüm küyuña nâzır

Sultânıma aḥvâlimi 'arz eyler idim âh
Ağyâr duyub fitneye bâ'îş ola kâfir

Bir pul yerine geçmedi sermāye-i ‘ömrüm
Bu sūḳ-i muḥabbetde gerek dürr-i cevāhir

Ferhād şıfat bir leb-i Şîrîn yolunda
Oldum dün (ü) gün seng-i cefā kesmede māhir

Takrîr idemem derd-i derūnum sañā Feyzî
Mecmū‘aya şıgmaz dir isem evvel ü āhir

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefā‘ilü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

24 B-4

Şeh-levendim esb-i istignāya oldukça süvār
Selb olur destārim tenden ‘inān ihtiyār

Derd-i firḳatle helāk olursam gerekidir ‘ākıbet
Şerbet-i vaşlın dirîğ eyler ṭabīb rüzgār

Ḥasret-i dil-dār ile ḳopdı ḳıyāmet bāşıma
Bir nefes ḥaşr olmadı zîrā benimle ol nigār

Budur ümmîdim ki yakmaz cismimi nār-ı caḥîm
Çün beni dünyāda yakdı böyle nār-ı intizār

Feyzîyā varmaz lisānım ḥālimi ‘arz itmege
Bir şeh-i ḥüsne esîr itdi beni perverd-gār

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

25 A-1

Ḳaşdıñ nedir ‘aşıklara ey şüh-ı cefā-kār
Geçdir nigeñ ḥançer-i ḥuşmıñ gibi her bār

Üftādeleriñ cürmi nedir saña efendim
Gel söyle güzel başıñ çün eyleme inkār

Lâyık mı bizi âteş-i hicriñle yaqarsın
Olmaz saña ‘ aşık olan ‘ âlemde güneş-kâr

‘ Aqlım gibi gönüllerini itme perişân
Tâ olmaya diller gam-ı zülfünle hevâ-dâr
Hiç şormadıñ ahvâlini Feyzî-i zârîñ
Sen eylediñ ey şüh anı bu derde giriftâr

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

25 A-2

Ey tabîb-i cân dil-i bîmârîña eyle nazâr
Derd-i hicriñle yamañdır hâlimiz şâm (ü) seher

Şerbet-i vaşlın devâdır ‘ aşık-ı bî-çâreye
Ferş-i miñnetde egerçi olsa hâl-i muhtażar

Cânıma kâr itdi süz-i firqatiñ şeb (u) rüz âh
Çerha çıkdı nâle vü feryâdım inşâf it yeter

Şabr-ı sâmanım gibi yaqdıñ taħammül mülküñi
Eylemez misiñ a zâlim inkişârımdan hâzer

Feyzî-i bî-çâre bir kem-ter-gülâmıñdır seniñ
Ey şeh-i hüsnüm revâ mı böyle olsun der-be-der

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

25 A-3

Felekden kâm alır ey meh düşenler luţfuña mazhar
Beni seyyâre-i bahtım kapuñda itdi bir kem-ter

Hevâ-yı leyle-i zülfün degil mi yoħsa ‘ âlemde
Perişân eyleyüb ‘ aqlım iden bu resme şeydâ-ter

Ümîd-i 'îd-i vaşlıñla çekerdim rûze-i hicriñ
Beni ferdâlara şaldıñ revâ mı ey perî-peyker

'Adûlar devr-i hüsnüñde dem-â-dem buldılar rif 'at
Nice hâk ile yeksân olmasun bî-çâre 'âşıklar

Yatur zencîr-i zülfüñde 'aceb dîvânedir Feyzî
Gerekdir şerbet-i vaşlıñ aña şâyeste ey dil-ber

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

25 B-1

Qanı dildâr ile seyr-i gül-sitân itdigim demler
Hezâr-âsâ çemen şahnında nâlân itdigim demler

Gül açıl ey gül-i nâzım diyüb yâri açardım ben
Niyâz-ı vaşlıña çâk-i girîbân itdigim demler

Hâzer eylerdi yâriñ nâ-sezâlar bezm-i hününde
Rağîb-i kâfiri cebren Müselmân itdigim demler

Ġam-ı devrânile bir dem şafâ vaqtin geçirmezdîm
Şabûh-ı meyle 'ayş (u)nüş-ı devrân itdigim demler

Dehân-ı nâţıkım ġamdan bıçaqlar açmaz ey Feyzî
Qanı nuţka meserretle hoş elhân itdigim demler

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

25 B-2

Muşanna' / Zü'l-kâfiyeteyn

Bâġ-ı hüsnüñ haţ-ı ihâta eylemiş dîvâr-ı vâ
Vâr iken naħl-ı cemâliñ üzre ter-i gül-nâr-ı nâr

Vaḳti geçdi gül-‘izârînda ḥarâret ḳalmadı
Bûlbûl-i ‘aşḳa unutturdu ‘aceb gül-zâr-ı zâr

Rûze-i hicri çeken bî-çâreler ğam çekmesün
‘Îd-gehde şâlnur gördüm bugün aġyâr-ı yâr
Gülşen-i dehriñ dirîġâ degmedi bir güline
Bir nefes râḥat ḳomazdı bûlbûl-i ğam-ḥâr-ı ḥâr

Feyzîyâ tâġ olsa bir âdem taḥammül eylemez
Cevr-i dil-berler ulu ‘aşıḳlara her bâr-ı bâr

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

25 B-3

Zü’l-kâfiyeteyn

Vaşf eylesün mi gülşen-i ḥüsnüñ hezâr zâr
Ḥaṭṭ-ı ‘izârîñ oldı ‘aceb bî-şümâr mâr

‘Uşşâḳı şanma cevır (ü) cefâñı çeker seniñ
Mir’ât-ı dilde böyle olurken ġubâr bâr

Bilmez tabîb zerrece aḥvâl-i ‘uşşâḳı
İtdi derûna çünki ġam-ı rüzġâr kâr

İslâmbul içre sevdigim ol tâze bir perî
Cevr ile ḳıldı bâşıma âḥ Üsküdâr dâr

Feyzî ḥaḳîmdir gehî cânâna ol yürî
Bilmezse şimdi ḳadriñi soñra duyâr yâr

— / — / — / —

Mef‘ülü / Fâ‘ilâtü / Mefâ‘ilü / Fâ‘ilün

26 A-1

Diger / Zü’l-kâfiyeteyn

Kāle-i vaşlından eylerse beni dil-dār dūr
Neylerim nakd-i hayātı hātırım kār kūr

Cān virmek cānıma minnet o şūh-ı nāza līk
Meyyit-i ‘aşkı bulunmaz dehrde deyyār-ı yūr
Hātem-i vaşlı çün olmuşdur müsaḥḥar emrine
Ol Süleymān-ı zemāniñ ins ü cinn mār (u) mūr

Seyr iden yāriñ yed-i beyzāsını vaqt-i seḥer
Zann ider Tūr-ı tecelliden görüñdi nār-ı nūr

Mekteb-i ‘uşşāka gelmez qorqarım ey ḥoca yār
Saña kim didi o tıflıñ gülşeni her bār būr

Şun şarāb-ı la‘liñi sākı dil-i mest-āneye
Dāfi‘-i ğamdır ezelden kāse-i şerm-sār şūr

Sūḳ-i şiriñ bir Ferīd-i ‘aşrı olmuşsuñ çi sūd
Feyziyā ancaḳ revāyic buldı şimdi zār zūr

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

26 A-2

Pür-Üstün

Gelmesen bezme şehā bāde ayakdan el çeker
Qalmaya dem-beste mest-āneñ ele cām ol yeter

Ey kamer-i tal‘ at melek-i manzar ve ey cennet-cemāl
Cā-be-cā ğam-ḥāneye gel eyleme benden ḥazer

Nā-sezālar bendeye sayeñde azād eylemez
Şāh-zādem saña senden eylerim şekvā meger

Her qalender-meşrebe cānā keremler eylersiñ
Ser-be-ser ‘ālemde qalmaz bañā beñzer der-be-der

Şālma ferdāya meded raḥm eyle Feyzī bendeñe
Näleler çerḫa kemend atmayalar şeb-tā-seḫer

— / — / — / —

Fā'ilatün / Fā'ilatün / Fā'ilatün / Fā'ilün

26 A-3

Şafā bezminde merd-i ḫired ğam şoḫbetin söyler
Ne cāhildir o kim ehl-i kemāliñ zilletin söyler

Niçün me' mül idersiñ bed-aşldan biñ güftār
Resmdir nā-ḫalef nā-merd elbet ḫilḫatin söyler

Bahā-yı geheri gevher-fürüş olan kişiden şor
Ki zīrā bile vār seng-i ḫazfdan kıymetin söyler

Beni 'ayb itme ey güllāb-ı bī-mār-ı vuşlat kim
Cünün-ı 'aşḫ olan zencīr-i 'aşḫıñ şıḫletin söyler

Ṭabīb rüzgāra derdiñi beyhūde keşf itme
İfade eyleseñ aḫvāliñi kendi ḫāletin söyler

Kerem umma şāḫın nev-devletān-ı dehr-i fānīde
Faḫīre virse bir loḫma edānī ḫizmetin söyler

Şikest-i ḫātır olma Feyzīyā ṭa' n-ı 'adūlardan
Eḫibbān-ı zemāne birbiriniñ ğıybetin söyler

— / — / — / —

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

26 B-1

Per-i perī ol tāze pür-āteş ocāğında yātur
'Āşıḫ-ı dil-ḫastesi gül-ḫen bucāğında yātur

Bāşıma sevdā-yı zülfi oldı püsküllü belā

Bu dil-i mecnûnı gör perçem konâğında yâtur

Hatt-ı nev-hızın görüb yârîñ ferâğ olmaz gönül
Bülbül-i aşüfte zîrâ gül budâğında yâtur

Hâtem-i hüsn ile hayfâ ol Süleymân-ı zemân
Vâr iken ben mûrı bir dîvîñ kucâğında yâtur

Ol halîlîñ ka'be-i vaşında kurbân olmağa
Kebş-i cânım Feyzîyâ zîrî bucâğında yâtur

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

26 B-2

Per ü bâlîñ 'aceb ey mürğ-i dil şikeste midir
Yoğsa bir dâma mı düşdüñ kademiñ beste midir

Âh (ü) zâr ile geçirdiñ dün (ü) gün eyyâmîñ
Bir gül için bu cefâlar sañâ şâyeste midir

Böyle aşüfte vü şeydâ-ter iden bülbül veş
Seni bî-çâre 'aceb bir gül-i hüceste midir

Sañâ ney nâlede uymazsa 'aceb mi her dem
Âh (u) feryadı nîk-gönüllere peyveste midir

Feyzîyâ derd-i derünuñ bañâ söyle yoğsa
Sañâ ol şuğ dimez 'aşîk-ı dil-ğaste midir

.. / .. / .. / ..

Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilün

26 B-3

Zülf-i nigâr mürğ-i dil-i zâra telledir
Dil-ber kemend-i zülfi niçün gayra elledir

Bakmaz kuşür-ı ‘âşıkâ sultân-ı hüsni olan
Zîrâ ki hizmet içre kuluñ kârı zilledir

Bir ‘âlem oldı hüsni ol şüh-ı şîve-kâr
Şormaz maķâm-ı ‘âşıkı kanğı mahalledir
Lâyık olaldan emrine ol pād-şâhımıñ
Nâm aldı ‘âlem içre şükr gerçi külledir

Rencide itme yâr içün aġyârı Feyziyâ
Kâmil odur ki câhile çok ‘arsa belledir

— / — / — / —

Mef‘ülü / Fâ‘ilâtü / Mef‘âilü / Fâ‘ilün

26 B-4

Dil-rübâlarda kaçan kâkül-i perçem kesilür
Şanmañuz kim dil-i ‘âşıkda olan ġam kesilür

Kişi tûfân-ı ġazâdan bulmaz gerçi necât
Rüzgâr el viricek lücce kederim kesilür

Böyle kân aġlarken hasretle şâm (u) şehër
Çeşm-i pür-hünda bilmem nice kerim kesilür

27 A-1

Nola hâlim diyü ġam çeker şeb-i firķatde
Şubh-ı vuşlat görünür dildeki mâtem kesilür

‘Arz-ı hâl eyleme aġbâb-ı zemâna zinhâr
Meclisiñde dün (ü) ġün şöġbet-i âdem kesilür

Kerem-i luġf taleb eyle kerim Allah ‘dan
Kısmet-i rüz-i ezel şanma ki bir dem kesilür

Feyziyâ bâb-ı keremden kim olur istişķâl
İbtidâ esb-i murâda virilen yem kesilür

..... / / /

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

27 A-2

Bahāriyye

Ƙıldı dūnyāyı müşerref yine teşrif-i bahār

Pür-sürür oldu se-ā-pā nice ıqlim-i diyār

Ravza-i ‘adna dönüb ba-heme gül-zār-ı cihān

Başladı gülleri vaşf eylemege bülbül-i zār

‘Āleme virdi ziyā pertev-i hürşid-i felek

Ƙıldı çün burc-i hamlde şeh-i nev-rüz qarār

Cümle eşcār-ı cihān giydi çiçekli cāme

Lāle-zār oldu gül-istān-ı fenā leyl ü nehār

Çemen-istānı vārüb biz dağı seyrān idelim

Hep açılmış semen sünbül gül zülf-i nigār

Sīm ü zerrīn kadeh eyle içelim şahbāyı

Sākiyā zevkimiz olsun bir iki gün şu kenār

Tüğ-i şahī dökülüb kaldı çemen şahnında

Aña nezzāre ider dīde-i nergis her bār

Şerm-sār oldu şaķāyıķ göricek reng-i güli

Boynunı bükdi benefşe ideli lāle vaķār

Zıkr ider hāliķını dem-be-dem ezhār-ı çemen

Ĥamd’Allah yine geldi diyü hūceste bahār

Biñde bir vaşf idemem faşl-ı bahārı Feyzī

Yetişir leşker-i nuţķa virelim bunda qarār

..... / / /

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

27 A-3

GüŖe-i firqatde zann itme beni esmâ çeker
Dilve-î çeŖmim meger çâh-ı zeķandan mâ çeker
Hâk-i pâyıdır diyü sultânımıñ her rüz u Ŗeb
Dide-i pür-hünuma keħħâl-i ğam tütüyâ çeker

Ŗâh-bâzım müg-i cân olmaz mı hıŖmıñdan ħalâŖ
Ebruvâniñ katlime kaŖd eyleyüb tuĝrâ çeker

Püte-i ‘ aşkıñda ķâl idüb vücüd-ı ‘ âŖıķı
Lâ-cerem ol tıfl-ı zer-ger ħadden Ŗırmâ çeker

Ŗeyħ-zâdem ħân-ķâh-ı ħüsnüñ dervîŖdir
Feyzî-i bî-çâre Ŗimdi çille-i sevdâ çeker

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

27 B-1

MuŖanna‘ / Zü‘l-ķâfiyeteyn
Sâķiyâ bezm-i ‘ adüda bâde içsem semm olur
Ĥasret-i la‘l-i lebiñle ķatre giryem yemm olur

Ŗerbet-i vaŖlıñla dermân it dil-i bî-çâreye
Ey Ŗabîbim Ŗânma derd-i ‘ aşķa her emm emm olur

Aĝladır ol Yüsuf-ı Ŗânî beni Yâ‘ķüb veŖ
Ĥiç dinmez eŖkim revân olduķça dîdem dem olur

Ĥâlimi ‘ arz itmege vârmaz dilim sultânıma
Dil-rübâsın göricek ‘ âŖıķ bir ebkem kem olur

Feyziyâ ol mâh-rü ħoŖ-gerdedir ser-tâ-ķadem
Ŗânma aħŖâm üsti gölde miŖl-i Ŗeb-nem nem olur

--- / --- / --- / ---

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

27 B-2

Muşanna' a / Diğkat Ola

Almasun muşhaf-ı hüsnün ele şâh qaralar

Zeng-bâz-ı ' asker yürür müy-ı siyeh yüz qaralar

Düşeli küşte-i dil hicr ile girdâb-ı gama

Semt-i vuşlatda gözüm görmedi aşla qaralar

Reh-güzârında vücudum nola oldıysa gubâr

Buyur ey şüh sirişkimle bu yerde qaralar

Ni' met-i vaşlıña hâller nice fülfüllerdir

Halt ider her kim añâ dirse nedir bu qaralar

Şevk-i hüsnün ile hengâm-ı seher Feyzî-i zâr

Hâme-i himmet alub destine dîvân qaralar

... / ... / ... / ...

Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilün

27 B-3

Muşanna' / Vârşâğı

Murâda irdiler câna düşenler luţfla mazhar

Gerek a' lâ gerek ednâ kapuında şâh olur diller

Nedir ol çeşm-i şeh-bâziñ nedir bu resme per-vâziñ

Nihâyet yakındır nâziñ beni öldürdi ey dil-ber

Bañâ cevritme Allah 'ı severseñ hûblarıñ şâhı

Kerem bâbiında vallahi bulunmaz ben gibi çâker

Getürdiñ bezme ağıyarı bugün yalvârı yalvârı

İçirdiñ câm-ı serm-şarı yıkılmaz gitmez ol kâfir

İşim hep yās ile matem sen olduñ başka bir ‘ālem
Bu Feyzī-i zāra hiç ādem dimezsiñ ey perī-peyker

— / — / — / —

Mefā‘īlün / Mefā‘īlün / Mefā‘īlün / Mefā‘īlün
27 B-4

Zü‘l-kāfiyeteyn

Dil-i bī-çāre bir maḥbüb-ı ‘ālī-şāna mā’ildir
Ġam-ı zülfüyle şad çāk olsa mişl-i sele kâ’ildir

Görenler bāb-ı luḫfunda beni sultānımıñ hergiz
Şanurlar ḫizmet-i ‘aşkında çok işşāna zā’ildir

28 A-1

Keremler kılmağa mā’ilsēñ aġyāra ‘aceb şāhım
Anı bilmez misiñ ‘ālemde bir çingāne sā’ildir

Bañā ser-keşlik eylerse naġam ol düşmen-i bed-ḫ‘āh
‘Adūnuñ ġuşunu burmağ yine merdāna kâbildir

Meşeldir şı‘ri Feyzī söylemekten añlamak yeğdir
Sözünde ehl-i ‘aşkın fā’ide insāna ḫāşıldır

— / — / — / —

Mefā‘īlün / Mefā‘īlün / Mefā‘īlün / Mefā‘īlün

28 A-2

Ni‘met-i Resül

Nola dirsem cemāliñ dil-berā şems-i muzeyyādır
Şeb-i zülfüñ içinde ebruvāniñ mäh-ı ġarrādır

Yazılmış muşhaf-ı ḫüsnünde evvel satır-ı bismi‘l-lāh
Ḥabībim nām-ı pākiñ süre-i Yāsın ve Ṭāha’dır

Cebīniñ ve‘d-Ḍuḫā kākülleriñ ve‘l-leyl oğur ‘aşık
Yüzüñ ve‘n-Nür şadıñ süre-i İnnā Feteḫnā’dır

Kelāmu'l-lāha ḥatmim olsa 'aceb mi heft 'uzvunda
Āyā maḥbūb-ı Hakk zāt-ı şerīfīn 'ayn-ı ma' nādır

Hudā'dan ğayrı her kim medḥiñi etse ḥatā eyler
Efendim sāña Feyzī'niñ murādı tuḥfe-i inşadır

— / — / — / —

Mefā'ılün / Mefā'ılün / Mefā'ılün / Mefā'ılün

28 A-3

Ey ğonce-fem ruḥuñ gül-i aḥmer degil nedir
La' l-i lebiñ dehānıma sekker degil nedir

Eyler meşāmm-ı cānımı ta' tır buları
Zülf-i nigār mişk ile 'anber degil nedir

Çün geldi bezme sāķi-yı şaḥbā ayāğıyla
Mest-i müdāma neş'e-i müsahḥar degil nedir

Kec kec nigāhı cānıma kār itdi dil-berin
Peykân-ı ğamze-i nāzın ḥançer degil nedir

Zülfüñ ğamından oldı āzāde bir nefes
Feyzī ḳapuñda bende (vü) çāker degil nedir

— / — / — / —

Mef'ülü / Fā'ilätü / Mef'älü / Fā'ilün

28 A-4

Ey mürğ-i dil olduñ yine āvāre nedendir
Beñzersin 'aceb bülbül-i ğam-ḥāra nedendir

Yokdur hevesin gelsen gül-zarı fenāya
Eyninde seniñ ḥırḳa-i şad-pāre nedendir

Ben gibi seni ğonce gülünden mi ayırdı
Güçdür nigeñin çerh-i sitem-kāra nedendir

Neyler gibi nālānıñ eflāke çıkardıñ
Kim deldi ‘aceb bağrıñı bu yāre nedendir

Bārī yed-i kudretle devā eyleye ihsān
Derdiñ seniñ ey Feyzī-i bī-çāre nedendir

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefā‘ilü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

28 B-1

Tāc-ı sa‘ādet ol şeh-i hüsünñ seriñdedir
Mürg-i hümā-yı devlet baht-ı efserindedir

Olsam esīr-i zülfi nolur pād-şāhımın
Göñlüm müdām hizmet-i ‘aşk-ı terindedir

Açmaz kitāb-ı vaşlını nā-dāna ola perī
Ey hoca ‘ilm-i cevri ü cefā ezberindedir

Şanma unuttı bende-i bī-çāresin o şüh
‘Uşşāk-ı zār cümle meger defterindedir

Feyzī çıkarsa ‘arşa sezā vaşf-ı dil-berim
Zirā kemāl-i rütbe güzeliñ yerindedir

— / — / — / —

Mef‘ülü / Fā‘ilatü / Mef‘ālü / Fā‘ilün

28 B-2

Seher-i ‘aşkımdır hikmet heb kenārımdan çıkar
Zulmet içre āb-ı hayvān aḥşama sārımdan çıkar

Taht-ı istignāda sultān-ı muḥabbet olalı
Leşker-i ğam rüz u şeb burc-ı ḥişārımdan çıkar

Ol kıyāmet-i kāmetimle bir nefes ḥaşr olmadım
Dūd-i āhım hicr ile ölsem mezārımdan çıkar

Gördüğün vaqt-i seherde şanma kim seyyâredir
Bil ki ol süz-i şererdir âh u zârımdan çıkâr

Feyziyâ sermâye-i şî'rim nola nüzl eylesem
Çârşü-yı ma'rifetde kesb ü kârımdan çıkâr

---- / ---- / ---- / ----

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

28 B-2

Açılıb gonce-dehenler seyr-i gül-zâr itdiler
Bülbül-i 'aşkıñ mekânın dâmen-i hâr itdiler

Bir 'alâmet kim bize eşrât-ı sâ'atde gelür
Ehl-i 'aşkıñ haqqını zâlimler inkâr itdiler

Korkarım halka ene'l-Haqq sırrını keşf etmege
Hazret-i Mansur'ı zîrâ dâra ber-dâr itdiler

Yâr ile ağıyârı gördüm bezm-i meyde dün gece
Mest olub tâ şubha dek ben zârı bîzâr itdiler

Feyziyâ beyhüde şarf etme nuqûd-ı 'ömriñi
Kâle-i vaşlın güzeller açmağa 'âr itdiler

---- / ---- / ---- / ----

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

28 B-4

Her kaçan virsem derünü âh cânım tâzeler
Eşk-i çeşmim cüy olur cismimde cânım tâzeler

Sâkiyâ kânım kurutma al ayâğı destine
Meşrebimdir bâde nüş etdikçe kânım tâzeler

Kâ'il olmaz dil-ber-i âfetle kanâ'at eylesem

Sürmedim dil-ber şafâsın kim hikâyet eylesem

‘Ayb olur mı bilmezem dostlar şikâyet eylesem
Kesdi tîğ-i cevri ile tâb ü tüvânım tâzeler

29 A-1

Âçılur bezm-i ‘adûda dil-rübâlar gül gibi
Bî-tekellûf ‘arz ider kâküllerin sünbül gibi

Gül-şen-i hüsünde nâlân eylesem bülbül gibi
Zerrece gûş eylemez âh (u) fiğânım tâzeler

İhtiyârımla civândan fâriğ olmak güç bañâ
Bükdi kıddim cevri dil-ber hâlim ‘arz itdim sañâ

Menzil-i Haydar’da lâ-şekk taş dikerdim Feyziyâ

Âh kim atdı okum yâşdı kemânım tâzeler

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

29 A-2

Göñül biñ cân ile bir şâh-ı hüsne bendelenmişdir
Esîr-i ‘aşk olub bî-çâre beg efgendelenmişdir

Düşen girdâb-ı hicrâna görür mi sâhil-i vuşlat
Yemm-i hayretde şimdi felek-i dil pergendelenmişdir

Felek mürğ-i dili dūr itdi gül-zâr-ı şafâlardan
Bugün ol gonce-fem bezm-i ‘adûda handelenmişdir

İşiddim meclis-i rindâna gelmiş mey ayâğıyla
Görünce sâkiyâ la‘l-lebiñ şermendelenmişdir

Ne deñlü şî‘rimiz hâm-dest ise mağrūr ola Feyzî
Velâkin kâfiye teng olduğundan rendelenmişdir

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

29 A-3

Neşâtı bâde-i 'aşkı içüb serhoş olandan şor
Şafâyı bezm-i rindânı görüb hāmūş olandan şor

Sefâhim Rabbihim sırrın şâkın nâ-dandan şorma
Anı bezm-i ezel ehl-i kemâle dūş olandan şor

Ṭarîk-i uçmağı bilmez libās-ı zūhd ile zāhid
Ḳabā-yı atlas eyninden alub ḳūş olandan şor

Ne bilsün gūşe-i vahdet şafâsın ṭalib-i dünyâ
Ḥarâbât içre ol zevḳi hemân peyḳūş olandan şor

Ne rütbe saht olur bu çille-i faḳr u fenâ Feyzî
Cihânîñ devletin terk eyleyüb cüll-pūş olandan şor

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

29 A-4

Diger

Bir perî-ruhsâra 'aşık ibtidâ mâ 'il olur
Çille-i cevrin çeker şubḥ (u) mesâ ḳâ 'il olur

Zîr-i fesden taşra görsem ol mehiñ kākülleriñ
Bâşım üzre 'aḳl (u) fikre bir hevâ zâ 'il olur

Büse ihsân itse 'uşşâḳa o şūḥ-ı şîve-kâr
Bâb-ı luṭfun bekleyüb bây (u) gedâ sâ 'il olur

Vaḳti geçmişdir diyü geçme civânından gönül
Ḥaṭṭa gelmiş tâzede başka şafâ ḥâşıl olur

Muḥterif olma bulursuñ ḳible-i maḳşüduñı

İsteyen cānāna elbet Feyziyā vāşıl olur

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

29 B-1

Zü'l-kāfiyeteyn

Mir'āt-ı hüsün ey gül-i ter jeng içindedir

Açmaz dehānı gönca meger reng içindedir

‘Uşşāk-ı zārı maqşadıñ öldürmedir seniñ

Cānım ferāgat eyle haıtr ceng içindedir

Mizān-ı ‘aql-ı ‘āşıkı nākış şānur gören

Bilmez ki seng-i gam gibi pâr-seng içindedir

Hazm eyledikçe dil-berimiñ telh güların

Gönlüm kıyās ider ki şükr deng içindedir

‘Arz-ı belāgat itmese Feyzī ‘aceb degil

Deryā-yı hikmet içre gevher seng içindedir

— / — / — / —

Mef'ülü / Fā'ilātü / Mef'ailü / Fā'ilün

29 B-2

Haddince göñül şimdi bir ‘ālī-neseb ister

Hem hüsni gibi hulķı güzel pür-edeb ister

Mālik olunur böyle gevher-pāreye ammā

Pāzār-ı muhabbetde eliñde zeheb ister

Hāl-i siyehi hüsüne yāriñ virir ‘ünvān

Yānınca kibār-zādeler ekşer ‘Arab ister

Der-gāh-ı vişālinde işiñ bitmeye şānma

Ahvāliñi ‘arz itmege senden taleb ister

Gitmezse elimden nola mecmûa-yı şî' rim
Feyzî bilürüm şayd-ı civâna sebep ister

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

29 B-3

'Ārif iseñ efendi 'arîfi 'arîfe şor
Gel bezm-i 'arîfâna zarîfi zarîfe şor

Nâ-dâna şorma rütbe-i erbâb-ı 'izzeti
Hâşıl-ı kelâm zât-ı şerîfi şerîfe şor

Ādem bilür ne olduğın insân-ı kâmilîñ
Nâ-merde şorma merd-i harîfi harîfe şor

Nâm-ı nigîn-i hâtem zâtında bellüdü
Ol şâh-ı bî-naẓîri bu mûr-ı ha'îfe şor

Feyzî ne resme şâ'ir-i mu'ciz-sühân imiş
Vaşşâf-ı hüsni oldığı 'abdü'l-laṭîfe şor

— / — / — / —

Mef'ülü / Fâ'ilâtü / Mef'âilü / Fâ'ilün

29 B-4

Kimyâ-yı vaşlîñ ehl-i 'aşka sîm ü zer yeter
La'l-i nâbiñ ey dürr-i yek-tâ bañâ gevher yeter

Beste oldukça ser-i zülfünde âşüfte kâkül
Bu meşâmm-ı câna büy-ı mişk ile 'anber yeter

Bâğ-ı hüsni içre yeşiller gibi şâlin ey serv-ḳadd
Sâye-i luṭfuñda ben ḳâke siyeh çullar yeter

Pâd-şâh-ı mülk-i istiğnâsıyım 'aşkın velî

Bâşım üzre âteş-i ‘aşkın begim efsar yeter

‘Aynıma gülmez cihânın nakş-ı hûb şüreti
Bañâ mir ‘ât-ı felekde sen perî-peyker yeter

Kürsîne çeşmân olur ‘âlemde gerçi ‘aşıkân
Ben kanâ‘at ehliyim çün bânâ bir dil-ber yeter

Söylesün bezmiñde Feyzî tütî-i güyâ gibi
Lebleriñ vaşfi dehânında anıñ sekker yeter

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

30 A-2

Haţtıyla mir ‘ât-ı hüsniñ başka ‘âlem gösterir
Şânma şâhım hüsniñ ü haţtı seyri bize gam gösterir

‘İd-gehde dil-i perişân itmege bir lu‘b eyle
Dil-rübâlar rû-be-rû ‘uşşâka perçem gösterir

Sâķî-yi gül-çehre bezm-i meyde destine ayâğ
Her dil-i mest-âneye ‘ayş dem-â-dem gösterir

Bir Süleymân-ı zemâna çerh esîr itdi beni
Kim vişâlin istesem ben mûra hâtem gösterir

Vaşf-ı hüsniñde o şühniñ Feyzîyâ vârdır kuşûr
Lîk ‘üvnân-ı sühân ânı müselleme gösterir

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

30 A-3

Nüş-i meyden şânma dil-i mest-âne serilmiş yâtur
Zahm-ı tîr-i gamzeden bir yâne serpilmiş yâtur

Ey tabīb-i cān firāqıñ derdine eyle devā
‘Āşık-ı dīl-hāsteler meydāna serpilmiş yātur

Şehr-i hüsniñ şānma ġārāt itdi sultān-ı Habeş
Leşker-i Hindūlarıñ gerdāna serpilmiş yātur

Bestedir zeñcir-i zūlfünde hezār ‘uşşāk-ı zār
‘Aklı yoqdur her biri dīvāne serpilmiş yātur

‘Īd-i ekber itdi Feyzī ka‘be-i hüsniñ görüb
Kış-i cānı yolıña qurbāna serpilmiş yātur

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

30 A-4

Zann itme derūnumda tabībim veremim vār
Kār itdi ġamıñ cānıma ġāyet elemim vār

‘Aşkıñla giriftār olalı derd-i belāya
Āh ile güzer eylemediñ kañkı demim vār

Girdāb-ı tefekkürde ‘aceb hayrete düşdüm
Ġarqı oldu şānāşın yemm-i qulzümde gemim vār

Düz başmadı ‘ālemde ayāğım benim aşlā
Bahtım gibi kecrevlik ider şüm qademim vār

TakrİR idemem biñde bir aḡvālimi Feyzī
Allah’ı seversen beni söyletme ġamım vār

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefā‘ilü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

30 B-1

Açılmış bāğ-ı hüsniñde o şūhuñ tāze ter güller

Nice feryād-ı nālān itmesün aşüfte bülbüller

Görüb zülf-i nigārı itdi sevdālar amu tarık
anāşın nev-bahār oldu henüz açıldı sünbüller

arāb-ı ergüvānı yār içüb zerrīn adelerle
Görünmez nergis-i ehlāsına hi güller ü müller

Görince serv-addın lāle āmet ‘arz ider yāna
Açıldı gerden-i sīmin görüb yer yer aranfiller

Ele al tı-i nazmı haşmla ıl mu‘āreke Feyzī
Metā‘-ı vaşl-ı dil-berdir bu meydān içre öndüller

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

30 B-2

Seyr-i gülşende o onca açılıb ter gül olur
Nağme bahşında terennümler ider bülbül olur

Nice mest-āneler āh eylemesün meclisde
Ru-ı dil-dār neşāt-ı mey ile gül gül olur

Nār-ı ‘aşıyla yanārsam beni ‘ayb etme önül
O āteş-pāreye kim düş olur elbet kül olur

Beste ıldıkça o meh kākül-i ‘anber iken
Bā-ı hūsnünde açılmış nice tāb-ı sünbül olur

Zülf-i dil-berlere dil-besteleriñ hali nola
Feyzī-i bī-āre gibi giydüi dā‘im ul olur

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

30 B-3

‘Uşşā-ı zārı şanma ki beste-i nigār our

Gül devridir hezâr-ı muhabbet hişâr okur

Bir gördi dil-ber yine gönül mübtelâdır âh
Kâr-ı naķşda nazmı bañâ şümâr okur

Bir lahza büselikde karar etmez ol perî
Zâlim dübr-i murâdımızı üçe kâr okur

Semt-i ‘arâķa meyl ider ekşer hevâyîler
Bezm-i şafâda sâzıyla faşl-ı bahâr okur

Olmuş nedîm şi‘r ile şeh-nâza gâlibâ
Feyzî şabâ maķâmıyla dîvân-ı yâr okur

— / — / — / —

Mef‘ülü / Fâ‘ilâtü / Mefâ‘ilü / Fâ‘ilün

30 B-4

Şol dem ki sînesin bize cânân açar kıpar
Güyâ ki bâb-ı Cenneti Rıdvan açar kıpar

Girmek müyesser olmadı ‘âlemde bir nefes
Der-gâh-ı vaşlın ol şeh-i hûbân açar kıpar

Bu sük-i gamda fâ’ide virmez metâ‘-ı aşkı
Hûb-ı zemâne naķd ile dükkân açar kıpar

Beyhüde nâle eyleme ey mürğ-i dil yeter
Bâğ-ı vişâl-i dil-beri bâğ-bân açar kıpar

Ol mâhiñ bir zülfi yüzünde peridedir
Güyâ fenâr şem‘-i şeb-istân açar kıpar

Hıyât-ı gâmım libâs-ı kıhrlar keser bize
Miķrâs-ı cevri miñneti her ân açar kıpar

Almaz gâzel kışide zemâne güzelleri

Feyzî elinde defter-i dîvân açar kıapar

— / — / — / —

Mef'ûlü / Fâ'ilâtü / Mefâ'ilü / Fâ'ilün

31 A-1

Râh-ı muhabbet içre kıazâ dürlü dürlüdür

Erbâb-ı aşkıa derd ü belâ dürlü dürlüdür

Girdâba şâlma küşte-i maqsûdı yok yere

Ummân-ı gamda bād-ı hevâ dürlü dürlüdür

Aşk-ı mecâzı aşkıa haķıkatle vār deĝiř

Zîrâ tarîķ-ı Hakk'da şafâ dürlü dürlüdür

Nev-devletân-ı dehre esîr olma rızķ için

Faķr-ı fenâda luţf-ı aķâ dürlü dürlüdür

Feyzî hayâl ider müsün âyâ bu remizi

İhâm-ı şi'r tavr-ı edâ dürlü dürlüdür

— / — / — / —

Mef'ûlü / Fâ'ilâtü / Mefâ'ilü / Fâ'ilün

31 A-3

Eşkin zemîne aşkıa şeydâ döker şaķar

Güyâ sebûdan âb-ı muşaffâ döker şaķar

Zâhid bilür mi bâde-i aşkıa neşatını

Meclisde balsa câm ile şahbâ döker şaķar

Naķd-i hayâtı râh-ı muhabbetde aşkıa

Ümmîd-i vaşl-ı yâr ile cânâ döker şaķar

Sâlik olan bu râh-ı muhabbetde rüz (u) şeb

Naķd-i hayât birle hedâyâ döker şaķar

Vaşf eyledikçe Feyzî-i bî-çâre dil-berin
Bezm-i sühanda çok dürr-i yek-tâ döker şâçar

— / — / — / —

Mef'ülü / Fâ'ilâtü / Mefâ'ilü / Fâ'ilün

31 A-4

Haṭṭ-ı nev şânma o meh-i ḥüsnüñ niķâbın gösterir
Utânub 'uşşâka bu yüzden ḥicâbın gösterir

Görmemiş 'ilm-i vefâ bâbında bir ḥarf ol perî
'Āşık-ı bî-çâreye cevriñ kitâbın gösterir

Her mülk-i ḥübuñ cenân-ı vaşlını itme taleb
Düzaḥ-ı hicre âtub nârîñ 'azâbın gösterir

31 B-1

Zevķ-i şahbâ-yı lebin yâd eyledikçe dil-berîñ
Sâkî-yi devrân bize rengin şarâbın gösterir

Söyleme derdiñ ṭabîb rüzgâra bir vech
'İlletin bilmez marîziñ ızırâbın gösterir

Bin günâh etse görünmez çeşmine zâhidleriñ
Ehl-i 'aşka itdügi ḥayriñ şevâbın gösterir

Virme dil-i naķdin ḥazer kıl Feyziyâ dil-berlere
Ḥüb-ı devrân 'âşıka barmaķ ḥesâbın gösterir

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

31 B-2

Zü'l-kâfiyeteyn

Nâr-ı ğam-ı hicriñ beni cânâ yâkayım dir
Mir'ât-ı vişâle dil-i şeydâ bâkayım dir

Ey şüh ‘ adularla şâkın eyleme ülfet
Fursat gözedir her biri tenhâ kaçacağım dir

‘Uşşâk-ı nevâ rişte-i maşşûdına her dem
Hulyâlar idüb bir dürr-i yek-tâ tâkayım dir
Mehcür olalı hüsnuñe bu girye-i çeşmim
Iрмаk gibi hün ile mülemmâ âkayım dir

Biñ minnet ile Feyzî’ye bir bûse viren hîz
Almaz gerü hem bâşına durmâ kaçayım dir

— / — / — / —

Mef’ülü / Mefâ’ilü / Mefâ’ilü / Fe’ülün

31 B-3

Çâr ‘ anâşır-ı halk olan Âdem şafî’ullâhdır
Şânî-i peygamberân Şît benî’ullâhdır

Buldı tûfân-ı gâzabdan emr-i Hakk birle necât
Mücid-i zevrak-ı cihân Nüh-ı necî’ullâhdır

Len terânî sırrına vâre ise mahrem ibtidâ
Tür-i Sînâ’ da hemân Musâ kelîm’ullâhdır

Ger şorarsañ mürdeler ihya iden kimdir diyü
İbn-i Meryem bî-gümân ‘ İsa rûh’ullâhdır

Bahr-ı ‘ isyânım diyü çekme te’essüf Feyziyâ
Çün şeffî‘ in hâzret-i sultân-ı habîbu’llâhdır

— / — / — / —

Fâ’ilâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilün

31 B-4

Merd-i kâmil kubbe-i devrân içinde gizlidir
Dürr-i yek-tâ bahr-ı bî-pâyân içinde gizlidir

Bu meşeldir ārayan elbet bulur Mevlā'sını
Āra bul cānānıñı kim cān içinde gizlidir

Ma'rifet keşf eylemez nā-dāna erbāb-ı kemāl
La' l ü mercān ü gevher hemān içinde gizlidir
Zāhir ü bātin egerçi ibtidā vü intihā
Nuṭṭ-ı bārī ḥāzret-i Kur'ān içinde gizlidir

Feyzīyā iksīr-i 'aşkıñ tālībi çoḡdur velī
Fetḥ-i müşkil duḡme-i 'irfān içinde gizlidir

— / — / — / —
Fa'ilātün / Fa'ilātün / Fa'ilātün / Fa'ilün

32 A-1

Muşanna' / Nazīre-i Ḥaşmet Efendi

Kaçan şarāb ile meyā tolar taşar boşılır
Bezmdē şāḡar-ı şāhbā tolar taşar boşılır

Gelince meclis-i rindāna sākī-yi devrān
Sebū-yı bāde-i ḥamrā tolar taşar boşılır

Şabūḥ-ı mey-i ḥum ser-besteden idince ḥurūş
Mişal-i dilve-i sıḡā tolar taşar boşılır

Alınca koynuna 'üryān o şūḥ-ı ḥūy-gerde
Miyān-ı ḥavz-ı muştaffā tolar taşar boşılır

Firāk-ı yār ile eşkim dönerse tūfāna
Şu telḥ-i āb ile dünyā tolar taşar boşılır

O dem ki çāḥ-ı zenaḡdān-ı yāri vaşf etsem
Sirişk-i dide-i bīnā tolar taşar boşılır

Aḡarsa şatṭ gibi Baḡdād ṭab' a nehr-i mezād
Derūn-ı Feyzī-i şeydā tolar taşar boşılır

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Fe'ilätün / Mefâ'ilün / Fe'ilün

32 A-2

Ḥikmet-i kânün kudret-i ibtidâ âdemdedir

Sırr u şun' hazret-i bār-ı Ḥudâ âdemdedir

Âdemiñ yoçdur meleklerde dahı bir haşleti

Kaatre-i luṭf cenâb-ı Kibriyâ âdemdedir

Ka' beden efdaldır el-ḥaḳḳ ḥâne-i ḳalb-i beşer

Ser-be-ser zırâ ki şer'-i Muştafâ âdemdedir

Vaḥş-ı tayr cinn (ü) perî olmasa olmaz velî

Cümle ' âlemde ḥışâl-ı sırr-ı mâ âdemdedir

Ma' rifet bilmez tarikat añlamaz hoş u tıyur

Hem şerî' at hem ḥaḳîḳat Feyziyâ âdemdedir

— / — / — / —

Fâ'ilätün / Fâ'ilätün / Fâ'ilätün / Fâ'ilün

32 A-3

Söyle zâlim ' âşıḳa bu rütbe istiğnâ nedir

Maḳşadıñ dil şehrini yakmaq degildir yâ nedir

Tiğ-i cevriñ kesdi tâb (ü) tãḳatin ' âşıḳlarıñ

Ey cefâ-cü söyle bir kez cürmümüz ammâ nedir

Ġırra olma ḥüsnüñe her bār fânîdir cihân

Fehm ider misiñ ' aceb bu itdügün da' vâ nedir

Leyle-i zülfün hevâsı itdi şeydâ beni

Dimediñ bir kere ey bî-çâre bu sevdâ nedir

Vâr iken Feyzî gibi dīvân-ı ḥüsnünde nedim

Bezm-i hâşînda efendim rûz (u) şeb a' dâ nedir

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

32 A-4

Sûz-i gamla tâb-nâk itdim cihânı ser-te-ser

Meyl-i dilden çâk itdim cihânı ser-te-ser

İrmedim maşşûduma esb-i sebük pâyım ile

Zîr-i pâde cümle hâk itdim cihânı ser-te-ser

Girye dökdüm Yûsuf-ı şânî için Ya' kûb veş

Ûatre-i eşkimle pâk itdim cihânı ser-te-ser

32 B-1

Ûurı sevdâya düşürdi kâkûl-i dil-ber beni

Âteş-i aşkımla kân itdim cihânı ser-te-ser

Cezbe-i cânân ile bir kere Feyzî hû diyüb

Dûd-i vâhımla helâk itdim cihânı ser-te-ser

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

32 B-2

Sermâyesi erbâb-ı diliñ naqd-i hünerdir

Şarf eyleme beyhûde anı sâña zararadır

Fehm eylemeyen sûk-i gamıñ sûd-ı ziyânın

Ey h'âce meger kim har-ı lâ-yefhem-i terdir

Zen meşreb olur pîr-zen-i dehri sevenler

Hâşâ bu fenâ devletine meyl iden erdir

İksîr-i du'â birle murâda irer âdem

Zann eyleme kim işi gören sîm ile zerdir

Nā-dāna tehî ‘ arz-ı hüner eyleme Feyzî
Gencîne-i dilden çıkar ol dürr-i güherdir

— / — / — / —

Mef’ülü / Mefâ’îlü / Mefâ’îlü / Fe’ülün

32 B-3

Şanma ey h̄āce bu sūḡ-i ğamda kesb (ü) kār olur
Yoḡ yere naḡd-i hüner ehl-i kemāle bār olur

Ḥayf añā kim faḡr-ı faḡr-i devletin terk eyleyüb
Nefs-i nev-devletān-ı dehre ḡizmet-kār olur

Yār ile aḡyār ‘ aceb mi hem-dem olsa rüz (u) şeb
Resmdir dāmān-ı gülde nice yüz biñ ḡār olur

Cāhîl-i dūna ene ‘l - Ḥaḡḡ sırrını keşf eyleyen
Tā nihāyet ḡazret-i Mansūr veş ber-dār olur

Şāhda ḡacet degildir itse da‘ vā-yı kemāl
Feyzî-i bî-ḡāreniñ ḡaḡḡı nice inkār olur

— / — / — / —

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

32 B-4

Kākül-i burc-ı vefāda bir cemāl-i āf-tāb ister
Şehriñ ser-firāzı pür-edeb bir māh-tāb ister

‘ Aceb mi mürḡ-i dil ‘ anḡā şıfat meşel etmez ednāya
Kişi ḡāf-ı muḡabbetde meḡer ‘ ālî-cenāb ister

Pür olsun kāse-i dil şevḡ-i la‘ liñle hemān sāḡî
Bahār eyyāmıdır zīrā gönül rengiñ şarāb ister

Nukûd-i ‘ömrümi şarf eyleyüb bir büsesin aldım
O zâlim bu dil-i bî-çâreden şimdi hisâb ister

Nedîm it bezm-i hâşşü’l-hâşşîna bu Feyzî-i zârı
Nedîm-i hâşş olan sultânıma hâzır-cevâb ister
—— / —— / —— / ——
Mefâ‘îlün / Mefâ‘îlün / Mefâ‘îlün / Mefâ‘îlün

33 A-1

Ne gökde kevkeb-i bahtım ne bir yerde kararım vār
Ne şâhim tâc (u) tahtım ne cihân mülkünde vārım vār

Esîr-i miñnet oldum künc-i firkatde tek (ü) tenhâ
Ne aḥvâlim şorar vār ne yânimda ğam-güsâr vār

Tehî şarf eyledim naḫd-i ḥayâtı sûḫ-i ‘âlemde
Ġam-ı aġyârdan ġayrı ne yârim vār ne kârım vār

Hemân bülbül gibi feryâd (u) nâlân oldı mu’tâdım
Bu gül-zâr-ı muḥabbetde şânursiñ gül-‘izârım vār

Hünerde Feyzîyâ dehriñ ferîd-i ‘aşrıyım tüt kim
Ne şân (u) şöhretim vār ne fenâya i‘tibârım vār

—— / —— / —— / ——

Mefâ‘îlün / Mefâ‘îlün / Mefâ‘îlün / Mefâ‘îlün

33 A-2

Diger / Müstezâd

Uyumaz bir dem ‘âşık-ı nâlân

O yâr uyur

Uyumaz bende vār iken efġan

O yâr uyur

Nice da‘vet idem seni sâķi

Piyâde ben

Olâ şâyed bu meclisim nâlân

O yâr uyur

Āşiyān-ı melāmetim oldı
Benim cihān
Tıġ-i ƙahr ile sīnemi ālān
O yār uyur
O ŧeh-i ħüsni gör ‘adūlarla
Gezer yürür
Ƙatl-i ‘amma çıkardılar fermān
O yār uyur
Ne ‘aceb derde düşdüñ ey Feyzī
Nedir sebeb
Bulmaz kimse añā dermān
O yār uyur

33 A-3

İncitme ƫabībim beni sen derd-i serim vār
Rāh-ı ‘āzme toġrı gider bir seferim vār

Zālim ne ‘aceb ben gibi bī-çāreye ƙıydıñ
Şemşīr-i müjüñden nice biñ yārelerim vār

Ʀāƙ-i felek üzre görinen ŧānma kevākib
Āhım ŧererinden göge bī-ħadd eŧerim vār

‘Arz eylemiş aġyāra viŧālin yine ol ŧūġ
Hengām-ı seħer peyk-i ŧabādan ħaberim vār

Taƙrīr idemem biñde birin derd-i derūnum
Feyzī beni söyletme ziyāde kederim vār

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefā‘ilü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

33 B-1

Ol ŧūħa rāz-dārlıġım āŧikāredir
Ĥizmet-i geŧ-ŧümārlıġım āŧikāredir

İkrâr eyledim aña naqd-i hayâtımı
Va' dimde bir qarârlığım âşikâredir

Zâhid egerçi mest-i mûdâm dirse haqqıma
Tahkîk-i bâde-kârlığım âşikâredir

Gelmez zebân bâğıma hiç turre hatlar
Âdâb-ı şehri-yârlığım âşikâredir

Nâ-dân iderse haqqımı inkâr Feyziyâ
Ecdâdıyla kibârlığım âşikâredir

— / — / — / —

Mef'ûlü / Fâ'ilâtü / Mefâ'ilü / Fâ'ilün

33 B-2

Dâmen-ı gülde ser-â-pâ hârlar kim bitdiler
Bülbül-i bî-çâreyi dîdâra mehcür itdiler

Mürg-i 'aşkıñ nâlesin 'ayb eyleme ey bâğ-bân
Derd-mendi bir gül-i ruhsâr için incitdiler

Haqqı geldi ol şehriñ 'aşıkları nefy itmege
Şânma beyhûde bizi gayrı diyâra gitdiler

Devr-i hüsñünde o mâhiñ hoş geçerde vaqtimiz
Gör bu devrân içre şimdi biz gedâya netdiler

Feyziyâ sen hasb-ı hâliñ kime 'arz erseñ gerek
Bâb-ı luṭfun ol şehiñ hüsni gidüb pür gitdiler

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

33 B-3

Maḥbûb-ı zemân 'aşığa kaddâre çekerler
Bî-çâreler olmazsa da çok yâra çekerler

Seyyidād-ı muḥabbet görüb ol çeşm-i ğazālî
Küh-sār-ı melâletde şâkın ‘âra çekerler

‘Arz itmek için müşteriye kâle-i vaşlın
Etfâl-i cihân kendüyi bâzâra çekerler

Keşf eyleme esrârını nâ-dâna ḥazer kıl
Şayed seni Manşûr gibi dâra çekerler

Dil pûte-i miḥnetde yânuḅ tûtse ‘aceb mi
Feyzî zer dil sâf ola âyâra çekerler

— / — / — / —

Mef‘ûlü / Mefâ‘îlü / Mefâ‘îlü / Fe‘ûlün

33 B-4

Zü’l-kâfiyeteyn

Nâ-tüvân olsam da birdir zürkâr olsam da birdir
Nev-cihân olsam da birdir ihtiyâr olsam da birdir

İntikâm aldım ‘adûdan ḥamd ola her vechile
Pehlevân olsam da birdir şerm-sâr olsam da birdir

Âtdım İbrâhîm Edhem veş cihânîñ devletin
Şeyh-i fâni olsam da birdir şehr-yâr olsam da birdir

Ḳuvvet-i bâzûya mağrûr olmaz ‘âlemde hiç
Ḳahramân olsam da birdir şâm (u)süvâr olsam da birdir

Feyzîyâ dehrîñ ferîd-i ‘aşırıyım eş‘ârıyla
İmtihân olsam da birdir ḥâk-sâr olsam da birdir

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

34 A-2

Gül görse la' l-reng-i ruhuñ şerm-sâr olur
Bülbül işitse nağmelerin işi zâr olur

Zinhâr açılma düşmen-i bed-ğâra gonce veş
Ey şüh bil ki râz-ı nihân âşikâr olur

Maşşûş idersin ' âşık-ı nâlâna cevriñi
Lâyık şafâ-yı vaşlıña bir nâ-bekâr olur

Tîğ-i ğamın açarsa nolur zahmı sîneme
Ben derd-mende ol dağı bir bir güzâr olur

Vaş eyledikçe Feyzî-i bî-çâre zülfüñi
Bâşından ' aklı fikri anın târ-mâr olur

— / — / — / —

Mef'ülü / Fâ'ilâtü / Mefâ'ilü / Fâ'ilün

34 A-3

Her harâbât ehlinin menzil-gehi mey-ğânedir
Ğam-güsâr-ı duhter-i rez munisi peymânedir

Meclis-i rindâna gel ey sâkî-yi gül-çehre kim
Halk-ı ' âlem haqqımızda ço disün mest-ânedir

Bilmeyen keyfiyyet-i şahbâ-yı dil-dânî şanur
' Âşık-ı bî-çâreler ' âlemde hep dîvânedir

Zevk-i vaşlıña çerâğ itseñ nola şâhım beni
Dil cemâlin şem' ine her rûz (u) şeb pervânedir

Feyziyâ mey içme dil-ber sevme dir nâ-dân bañâ
Böyle her kim halı ider ebleh degildir yâ nedir

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

34 A-4

Āvāre eyleyen bizi ahr-ı zemānedir
Sevdā-yı zūlfi bāşda hemān bir bahānedir

Ağyāra yār olub nice bir zār ider bizi
Maşūdımız o şūha füsün-ı fesānedir
Çekdiñ şarāb-ı sākī-yi dehrin ħumārını
‘Ādetçe şimdi meskenimiz ahve-ānedir

Otlar bitirdi cevri-i felek bāşımızda kim
Ferhād (ü) ays ışşası yānında yār nedir

Sevdā-yı ħāma dūşme yeter ğayrı Feyziyā
Olunca belki mīve-i vaşl-ı zemānedir

— / — / — / —

Mef‘ülü / Fā‘ilātü / Mefā‘ilü / Fā‘ilün

34 B-2

Şecā‘ at bahşini zann itme pür-dāstān söyler
Dil-i bī-āreye ahr itdüğün ol ahramān söyler

Hevā-yı leyle-i zūlfünde çodur ser-güzeştim āh
Mişal-i ışşā-i Mecnūn anı ħalk-ı cihān söyler

Ne bilsün derd-i ‘aşkıñ çāresin ey dil derūnumda
abīb rüzgāra i‘ timād itme yalān söyler

Neden meyl eyledim ol kāfire ben ey Müslimānlar
Dilin bilmem dilim bilmez murādım tercümān söyler

Göñül ma‘şüm umar elbet o şūhuñ mīve-i vaşlın
‘Aceb sevdā-yı ħāma dūşdi Feyzī nev-zebān söyler

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

34 B-3

Serveriñle ğamıñ cānā yānımda bes berāberdir

Şafā vü cevri-ı istiġnā yānımda bes berāberdir

Yed-i luṭūñla tek şun aĝzıma zehr ile bir luḳme
Semm eyle sekker-i ḫelvā yānımda bes berāberdir
Çapuñda pāye kesb itmek degildir maḳşadım zīrā
Gerek a‘lā gerek ednā yānımda bes berāberdir

‘ Aceb mi nīk bed olursa ‘ aşıĳ-ı zāra
Efendi medḫ ü zemm ḫālā yānımda bes berāberdir

Niĝāḫ-ı lutf-ı dil-berdir murādım Feyziyā ancaḳ
‘ Abā vü atlas zībā yānımda bes berāberdir

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

34 B-4

‘ İzārıñ ḫaṭṭıyla görmek bize şāhım sa‘ ādetdir
Şafā kesb eyler ‘ aşıĳ ḫüsn-i ḫaṭṭ seyrinde ‘ ādetdir

Esīr-i zülfüñ eylersen nola sultānım ‘ uşşāḳı
Cihānıñ şāhı olmaḳdan ḳul olmaḳ sāña devletdir

35 A-1

Geçerdi ‘ ömrümüz ḫoş günde bir buse kerem ḳılsañ
Bilürsün ṭālib-i vuşlat ḳanı ehl-i ḳanā‘ atdır

Görenler cennet-i ḫüsnüñle Tübā ḳāmetiñ dirler
Mülk-i ḫaşr oldı Ādemle ḳıyametden ‘ alāmetdir

Me‘āl añlar mısın şāhım maḳāl-i ḫasb-ı ḫālinden
Murādı Feyzi-i zārıñ sañā ‘ arz-ı belāĝatdır

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

35 A-2

Āşinā-yı 'aşkı bilmez zāhidā bīgāneler
Girmese yānmaz derūn-ı āteşe pervāneler

Bezm-i 'ālemde nedir bilmez neşât-ı bādeyi
Devlet-i dehr ile bāşı hoş olan mest-āneler

Gūşe-i vahdet gibi yok 'aqla cāy-ı menāş
Beste-i zencir olursa uşlanur dīvāneler

İstemez kaşr-ı cihān olsa serāy-ı 'ālemi
Oldı erbāb-ı harābatıñ yeri vīrāneler

Feyziyā cām-ı muḥabbet içmişiz bezm-i elest
Neş'emizden bī-ḥaberdır sākīn-i mey-ḥāneler

— / — / — / —

Fā'îlātün / Fā'îlātün / Fā'îlātün / Fā'îlün

35 A-3

Ol mehiñ māhiyyetin mihr-i cihān olsun da gör
Pertev-i ḥüsn şeb-i vuşlat 'ayān olsun da gör

Bilmez ol nūr-ı sezāyı ḥoca henüz 'ilm-i vefā
Mekteb-i 'irfān içinde mihr-bān olsun da gör

Hātem-i vaşlın görenler rām olur fermānına
Ḥüsnüyle dehr-i Süleymān-ı zemān olsun da gör

Göster mir'āt-ı ḥüsnünde cihānıñ 'aksini
Leyle-i zülf cemālinden nihān olsun da gör

Tiğ-i ḳahrın ḳahrāmanlar görse yāriñ ḳahr olur
Feyziyā meydāna çıksun imtihān olsun da gör

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

135 A-4

Elem çekme gönül bir vaqt ile şād olmamız vârdır
Dil vîrân iken ma' mür (u) âbâd olmamız vârdır

Bizi gerçek esîr-i miñnet itdi çerh-i kec-reftâr
Zemân ile veliken ğamdan âzâd olmamız vârdır

Nola bed-nâm iderse rüzgâr erbâb-ı ' irfânı
Taħammül eyleyeniñ nâmıyla yâd olmamız vârdır

35 B-1

Bu Türkîce meşeldir seyl gider de kum kâlur yerde
Geçer tûfân-ı ğam elbet de bünyâd olmamız vârdır

' Aceb mi tâlib-i vuşlat olursak Feyziyâ şimdi
Bu fenn-i şi' r ile bir tıfla üstâd olmamız vârdır

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

35 B-2

Neşât-ı meyle meclisde mücib ' ünvanımız vârdır
Bilür keyfiyyeti bir sâkı-yi devrânımız vârdır

Bize zünnâr-ı zülfün gel yeter ' arz itme ey kâfir
Giriftâr olmayuz zîrâ bizim îmânımız vârdır

Mecâziden gelen ' âşık bu sırra olmadı maħrem
Haķıķat-i râh-ı ' aşk içre ' aceb seyrânımız vârdır

Nola ma' mür kılmazsañ yed-i luţfuñla ' uşşâkı
Bir erbâb-ı ğarâbâtız nice vîrânımız vârdır

Degil mi feyz-i Rabbânî bize ' âlemde ey Feyzî
Ħamd' Allah süħanverlikde nâm (ü) şânımız vârdır

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

35 B-3

Ayâğ elde şikest oldu dime sâķī ķademsizdir
Sürâh-ı bâde sâğ olsun içen mest-âne ğamsızdır
Harâbât ehlini ' ayb eylemez pîr-i muġân görse
Meşeldir her ne kim söylerse dîvâne ķalemsizdir

Tabîb rüzgâra derd-i ser ' arz itme beyhüde
Felâṭün olsa heb halk-ı cihân bâşına emsizdir

Mükedder olmadık bir kimse yok bu dehr-i dün içre
Yeter kendüye derdi herkesiñ şanma elemsizdir

Ḥazer kıl Feyzîyâ nev-devletâna fakrîñ ' arz itme
Kerem-i hâtemle gitdi halk keremsizdir keremsizdir

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

35 B-4

Ne zerre tâb (ü) tûvânım ne ḥod-mecâlim vār
Tabîb derdimi bilmez za'îf ḥâlim vār

Fenâda bir nefes âsüde olmadım ğamdan
Bu miḥnet-i şüma aniñ çün bin infi' âlim vār

' Aceb mi sâkin-i vîrâne olsa bûm-ı göñül
Müdâm seng-i sitemden şikeste bâlim vār

Ferâh şânur beni meclisde sâķî-yi devrân
İçirdi bâde-i zehrin bañâ melâlim vār

Ferâgat it beni söyletme gel yeter Feyzî
O şâha şunmaġa destimde ' arz-ı ḥâlim vār

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Fe'ilâtün / Mefâ'ilün / Fe'ilün

36 A-1

Nice bir yâr için ağıyara temennâ nice bir
Nice bir dehrde mürdâda müdarâ nice bir
Ey gönül fâriğ ol Allah'ı severseñ yetişir
Nice bir düşmen-i bed-ḥ'âh ile gavgâ nice bir

Bir zemân güşe-i vahdetde şafâlar sürelim
Nice bir hây ḥaşem-i seyr (ü) temâşâ nice bir

Bilmediñ mi daḥı mâhiyyetini ol mehiñ
Nice bir vaqt-i seher vâhla veylâ nice bir

Feyziyâ ḳaddiñi dâl eyledi endüh-ı felek
Nice bir virmelidir sâña tesellâ nice bir

— / — / — / —

Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilün

36 A-2

Şemşîr-i ḥaşmı cânıma yâriñ resîdedir
Bilmez amân 'aşîḳı bir nev- resîdedir

Ağmâz-ı 'ayn ider bizi gördükçe ol perî
Dostum me'âli añlayan 'âlemde dîdedir

Ebr içre ḳaldı şânma seher vaḳti ol mehi
Zühre şıfat cemâline kâkül perîdedir

Yoḳdur bahâne ḥüsnüne miḳdâr-ı zerre hîç
Ḥüb-ı zemâne içre civânım güzîdedir

Ḳayd eylediñ mi defter-i 'uşşâḳa ismiñi
Feyzî eliñde nâme-i şî'riñ cerîdedir

— / — / — / —

Mef'ülü / Fā'ilätü / Mefā'ilü / Fā'ilün

36 A-3

Muşanna'

Ey meh ruhuña nūr maqdem de dimiş vār

Gül-i ter de dimiş vār zībā da dimiş vār

Bu mürğ-i dilin nālesine dem de dimiş vār

Neyler de dimiş vār veylā da dimiş vār

Ey pād-şāhım şāhib-i eltaf (u) keremsiñ

Erbāb-ı hünersiñ maşşül-i şafāsıñ

'Ünvānıyla 'ālemde sañā Cem de dimiş vār

Qayşer de dimiş vār Kisrā da dimiş vār

Qılsañ kaçan 'uşşāk ile bir laḥza tekellüm

Def 'ola tekeddür dil bula tesellā

Güftar-ı dürer-bārıña hoş ğam da dimiş vār

Sekker de dimiş vār bebġa da dimiş vār

Dirlerse sezā zātıña aḥlāk-ı mekārim

'Aql ile müzāhir ey cūd-i 'aṭāyā

Mişk-i dem ki 'İsī-yi Meryem de dimiş vār

'Anber de dimiş vār maḥyā da dimiş vār

Bu Feyzī-i bī-çāre-i devrānıma girmeden

Ferhunde ḥaberdan iḥsān-ı vefādan

Sen şāha kerem-baḥşıyla ḥātım de dimiş vār

Cā' fer de dimiş vār Dārā da dimiş vār

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

36 B-1

Ġam-hāneye ol meh-liķā geç geç gelür tiz tiz gider

Şubḥ (ü) mesā ḳalbe ziyā geç geç gelür tiz tiz gider

Āşüfte-hāl eyler beni sünbül gibi kākülleri

Bāğ-ı şafāya bī-vefā geç geç gelür tiz tiz gider

Şunmaz ayāğı destime meclisde sākī şevḳ ile

Keyfim anıñ çün dā 'imā geç geç gelür tiz tiz gider

Bī-minnet-i ağıyarıñ o mehe rüşen ḳılar ğam-hānesin

Teklif ile gelse bañā geç geç gelür tiz tiz gider

Baḥt-ı siyāhımdır benim olmaz müsā' id rüzgār

Feyzī ḥabībim Muştafā geç geç gelür tiz tiz gider

--- / --- / --- / ---

Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilün

36 B-2

Hātem-i 'aşḳ ile ḳişi dehre Süleymān olur

Ehremen-i nefse uyān şānma ki insān olur

Eyler iseñ giryeñi Ya' ḳüb veş 'ālemde nıl

Mısr vücūduñdaki cān Yūsuf-ı sulṫān olur

Men 'araf-i esrārına vāḳıf olan elbet gönül

Zāhir ü bātında meger şāḥib-i 'irfān olur

Bilmeye bī-çāre seniñ derdiñi hergiz ṫabīb

Vaḳt ola kim cānib-i Ḥaḳḳ'dan sañā dermān olur

Rūze-i hicrānı çeken 'id-i vişāle irer

Feyzī-i bī-çāre gibi vāşıl-ı cānān olur

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

36 B-3

Baħr-ı hikmetdir gönül bî-ḥadd dürr-i yek-tâ çıkar
Bağma bu terkibe ḥor ey ḥoca çok ma‘ nâ çıkar
Kenzün lâ-yüfnadır ‘ âlemde vücūd-ı âdemi
Her ne isterseñ derünuñ bu kula pek a‘ lâ çıkar

Şarf idersiñ ‘ ömriñi ey ṭalib-i dünyâ teñi
Şanma ferdâda ‘ imâretten sañâ çorbâ çıkar

Bâb-ı luḫfundan ba‘ id olma ḥanıñ bir nefes
Kula Mevlâ senden elbet ni‘ met-i adhâ çıkar

Güft-i gūyumdan ğaraž ancak naşihatdir sañâ
Güş iderseñ Feyziyâ ma‘ nâ-yı müsteşnâ çıkar

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

36 B-4

İbtidâ insâna Mevlâ’dan ‘ inâyet ‘ aşkıdır
Şâniyâ ḥulv-i ṭab‘ına hidâyet ‘ aşkıdır

Bir nefes dūr olma ey ‘ âşık ṭarîk-i ‘ aşkıdan
Âşıkâna künc-i sekenâ-yı melâḫat ‘ aşkıdır

37 A-1

‘ Aşkıdır ‘ âşıkları terbiyye-i dil eyleyen
Mâ-teḫaddem sâña teslîm-i irâdet ‘ aşkıdır

Mâ-sivâdan geç şehen-şâh-ı muḥabbet ol yüri
Sâña taḫt-ı salṭanat tâc-ı sa‘ âdet ‘ aşkıdır

Feyziyâ tek dilde ‘ aşk olsun mecâzî ise de

Didi kâmiller aña gerçi hakikat 'aşkıdır

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

37 A-2

Maħbûbla soħbet kişiye zevk (u) şafâdır

Nâ-ehl olana böyle şafâ cevr (ü) cefâdır

Geldikde güzel meclis-i 'uşşâk-ı nevâya

Yânınca bile kelb 'adü yâ ne belâdır

Nâ-dâna şâkın sırrını fâş eyleme bir dem

Ser virmek olur sırr-ı 'ayân 'ayn-ı ħatâdır

Bu 'aşkla sen ħüsn-i dil olduñ ise ey gül

La'l-leb-i yâriñ saña bir ħamr-ı şifâdır

Ķıldan Ķula bahş oldu mı hiç böyle ma'ârif

Feyzî saña Ħakk'dan bu şi' r luřf-ı 'atâdır

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

37 A-3

Münellâ bezmine ferħunde-i muĶaddemi gelür

Dil ħamum ile müreddeb ola ħurremi gelür

Gülemez devlet-i dünyâ ile aşlâ kimse

Evveli zevk (u) şafâ âhiri mâtemi gelür

Ķille-i ħam çeker elbet kişi bu menzilde

Her gelen 'arşa-i 'aşk içre müsellemi gelür

Bâħlamıř ellerini 'âşık-ı nâ-şâda durur

Zib-i âlâ bile şâh-ı mu'azzamı gelür

Ğazab-ālūde nigāh itmededir ‘uṣṣāka
Feyziyā ol ṣanemiñ bezmine ādemi gelür

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

37 A-4

Her kaçan dil-ber gazari üzre gīsular döker
Bir gazele nāfesinden ṣānurum bular döker

Ol hümā pervāz ider üç felekde rüz (u) ṣeb
Važ‘ -ı elṭāf eyleyüb ‘uṣṣāka buzular döker

Kendi kerīmdir beni Mustagrıķım deryā iden
Ṣānañuz ol nūr-ı dīdem başıma ṣular döker

İcdihādlar zann idüb ‘aķlım perīṣān eylerim
Ṣāne zūlfünden nigārıñ her kaçan mular döker

Vaṣf idince diṣlerin ḥoķķa dehānın dil-berin
Ṣaḥn (u) meydān içre Feyzī kumdan incular döker

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

37 B-1

Dil-ber ne kadar cevri ider ‘uṣṣāka maḥalldir
Her derdi çeker ‘āṣıķ olan resm-i ezeldir

Geçmez gönül ol ṣūḥa cefā-cūdan ‘aceb mi
Erbāb-ı ğama nāz-ı sitem zevķe bedeldir

Cān naķdini dil-dāra dirīğ eylemezin ben
Cānān yolına cān virilür çarb-ı meṣeldir

Mey içme güzel sevme diyü itme naṣīḥat

Zâhid bu hâb-ı ehl-i harâbâta keseldir

Ol çeşm-i gâzâlânım vaşf eyledigim çün
Feyzî nazar it şi' rime hoşça gazeldir

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

37 B-2

Şânma nâyîñ nâlesi beyhüde bir âgâzedir
Bağrını sîh-ı muhabbet deldi zağmı tâzedir

Zülf-i yâri bād-ı âhımdır perîşân eyleyen
Şânmañuz destindeki bād-ı hevâ yelpâzedir

Ṭurre-i 'anber-feşânın şoram o şûha mıydı
Tel örülmüş muşaf-ı hüsnumde bir şîrâzedir

İrmedim ol mâhîñ 'îd-i vaşlına hîç dostlar
Rûze-i hicrinde dâ'im çekdigim hamyâzedir

Feyziyâ haṭṭ-ı 'izârın gördüm ol şeh-bâzımıñ
Mürg-i hüsni perin açmış niyyet-i pervâzedir

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

37 B-3

Nâleñ ey mürg-i hezâr ol gül-i mümtâze midir
Yoğsa bu nağmelerîñ tâze bir âgâze midir

Gülüb açamadı ol gonce diyü şâm (u) seşer
Çedügün çille-i gayret ile hamyâze midir

Ney gibi nâle idersîñ evvelî vaqt-i seşer
Sîh-i miñnetle diliñ yâreleriñ tâze midir

Niçün bülbül-i bî-çâre hevâ-dâr olduñ

Ġaraẓiñ üç felekde yine pervāze midir

Etmediñ şabā semtine aşlā raġbet

Feyziyā ‘azmiñ o şeh-nāz ile şīrāze midir

..... / / /

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

38 A-1

Hāme-i kudret kaçan haṭṭ-ı civāna tel çeker

Müy-ı zülfi saṭr-ı bismi ‘İllāhına cevdel çeker

Güleñ himmet-i nokṭa-i hüsnün düzeldir şānasın

Bir mecele-i muşhaf-ı ruhsāra altun hel çeker

Naẓar-gāh-ı dīde-i a‘dāya sebeb olsun diyü

Āb-ı istiġnāsına edi‘ ye-i heykel çeker

Şām-ı hüsnün zulmet-i gamdan biter kılmaġa

Biñ āhım pīşe-gāhına düşüb müşkil çeker

Feyziyā bir haber alsa añā aşıklıġım

Lā-cerem sūz-i şerārım birle añā kül çeker

..... / / /

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

38 A-2

Şāh-ı hüsnüm hışmla ‘aşıklara hañçer çeker

Zü‘l-feḡārı düşmen üzre şānurum Ḥaydar çeker

Ṭāġa teklīf eylesen çekmez cefā-yı dil-beri

Bi‘z-zarūrī neylesün bī-çāre ‘aşıklar çeker

‘Ayb olur mı şārı haṭṭ görseñ ‘izār-ı yārda

Rüm iline leşkerin elbet beni aşfer çeker

Gerden-i kâfûrî üzre gördüğün beñler degil
Bil ki şehr-i hüsne sultân-ı Hâbeş ‘ asker çeker

İmtinân çekmezim vü tehîzerrece
Feyzî belâ-yı dehrde âster çeker

---- / ---- / ---- / ----

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

38 A-3

Mâr-ı zülfüñ ‘aşığı gördükçe zâlim dem çeker
Künc-i firkatde anıñ çün mübtelâlar gam çeker

Âteşim teskîn olurdu rû-be-rû âh eylesem
Korğarım âyîne-i ruhsârıñ andan nem çeker

Tâkatim yok tîğ-i cevriñ zahmını hiç çekmeğe
Zü’l-fekâr-ı kahrı güyâ Haydar-ı ‘ âlem çeker
Ehremenler çekmege kâdir degildir cevriñi
Ey Süleymân-ı zemânım yâ nice âdem çeker

Fesâdıñ cevriñ çeker bu Feyzî’ye şad âferiñ
Ki birden kemâniñ çillesin hâtim çeker

---- / ---- / ---- / ----

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

38 A-4

Tariğ-i müstaķim ancak cihân içre şerî’ atdir
Şaķın dür olma âh şer’ a kim ‘ âlî tariğatdir

Kemâl-i ma’ rifet çün men ‘ araf-i sırında dâhildir
Nice fehm eylesün nâ-dân anı ‘ ilm-i haķiğatdir

Bu çâr-ı erkânı sa’ y it çâr ‘ anâşır ile zâtında

Beni güş eyle şüf ĩ sãna pĩr-ãne naşĩhatdir

Mücerred ol ‘arūs-ı dehre dãmäd olma bu yüzden
Fenãniñ atlas zĩbãası ancak kırılı zĩnetdir

Nihãyet rü’yet-i dĩdãr-ı Hãkk’ dır cümleye.....

Ğaraz zevķ-i şafã dã’im Feyziyã.....cennetdir

— / — / — / —

Mefã’ĩlün / Mefã’ĩlün / Mefã’ĩlün / Mefã’ĩlün

38 B-1

Rumüz-i men ‘araf-i esrãrın erbãb-ı kãmil añlar
Esĩr-i nefis-i emmãre bu ma‘nĩden hayãl añlar

Maķãl-i rãzĩnĩ keşf eyleme nã-dãna beyhũde
Meşeldir ehl-i hãliñ gizli sırrın ehl-i hãl añlar

Kıyãs eyler misiñ herkes fũnũn ‘ilmi fehmi eyler
Cihãnın hãlkı şimdi biñde bir ancak me‘ãl añlar

Şãķın nevd-devletãn-ı dehre deryũze-gũnãn olma
Faķĩr-i bĩ-kimseñ hãlin faķĩr-i pũr-melãl añlar

‘Ayãn itme meded kec-ķab‘a Feyzĩ şĩr-i mevzũnı
Bücũzcãzı fark etmez sũzũnden ķil ü ķãl añlar

— / — / — / —

Mefã’ĩlün / Mefã’ĩlün / Mefã’ĩlün / Mefã’ĩlün

38 B-2

Bahãriyye

Cãn-ı meşãmmına gelince mişk-bũ-yı nevd-bahãr
Düşdi pĩr-i nevd-civãna arzũ-yı nevd-bahãr

ķaraf-ı Hãkk’dan emr olub açdı ķumãş-ı hũsũni
Heb çiçek gibi donãndı ķãrşũ-yı nevd-bahãr

Ġonceler ħandān olunca ‘andelīb itdi fiġān
Dehri doldurđı Őadā-yı hāyı hevā-yı nev-bahār

Al ayāġı destiñe mest-āneler bulsun neŐāt
Geldi bezme Őāķiyā meyle sebū-yı nev-bahār

Hān-ı vaŐl-ı dil-rübālar ‘āleme mebzūl iken
Bāġ-ı dehr iĉre firāvān oldu cū-yı nev-bahār

Őāh-ı nev-rūzuñ sa‘ādetle görüb teŐrifiñi
Mūnhazim oldu Őitā āġardı rū-yı nev-bahār

Feyzīyā taķrīr idince nev-bahārīñ faŐlını
Çıķdı üç āsmāna ġüft (ü) ġū-yı nev-bahār

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

38 B-3

Beni nālān-ı giryān eyleyen heb bühāta dönemdir
Tābīb-i cānımı nā-ĉār iden derd-i derūnumdur

Ne çekdim ol leb-i Őīrīn iĉün geġi miñnetde
Benim seng-i elem kesmekde Hūsevler zebūnumdur

Hevā-yı zūlf-i dil-berle ‘aceb sevdāya dūŐ oldum
BāŐımdan ebr veŐ tārāc olan i‘tyı yekūnumdur

Nazar kılmaz bañā ol nūr-ı dīdem reh-güzārında
TemāŐā etdüġi cūlar meġer ki eŐk-i ħūnumdur

Beni Őeydā kılan zūlf-i perīŐānıdır ol Őūħuñ
Kıyās eyler misiñ Feyzī hemān kendi cūnūnumdur

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

39 A-1

Ol ğonce-leb açılsa nolur gül zemânıdır
Oldı bahâr neĝme-i bûlbûl zemânıdır

Bu dâĝ-ı sînem üzre görünce añladıñ
Nev-rûz vaĝtı geldi ħaranfil zemânıdır

Dil-i ħahr içimden nice demdir ferâĝımdır
Sâķī ayâĝı destîne al meyl zemânıdır

Zülf-i nigâr açılsa ħemende ‘aceb degil
Şeb-bûy-ı mîsk-i rûm ile sünbül zemânıdır

Seyr-i ħemende başıñı Feyzî yârarsa yâr
Sen yâr-i Cem dâd-ı taħammül zemânıdır

— / — / — / —

Mef‘ülü / Fâ‘ilatü / Mefâ‘ilü / Fâ‘ilün

39 A-2

Gül-zâr-ı ‘aşķa bûlbûl-i şeydâ gelür gider
Bir tekyedir ki pîr-i tüvânâ gelür gider

Ta‘n itme ħân-ķâh-ı şafâ-baĝşa zâhid
Her dem velî-yi bâr-ı te‘âlâ gelür gider

Faĝr-ı fenâda devlet-i ‘uķbâya mâlik ol
Dehriñ ‘atâsı destîne zîrâ gelür gider

Bekler mi kûh-i Ķâf-ı ħanâ‘atde dil teĥî
Her bâr âşiyânına ‘anķâ gelür gider

Aldanma Feyziyâ bu cihân vârina şâķın
Bu câna sen gibi nice dâñâ gelür gider

— / — / — / —

Mef‘ülü / Fâ‘ilatü / Mefâ‘ilü / Fâ‘ilün

39 A-3

İç bāde-i ‘ aşkı sañā mest-āne disünler
Ki sākin-i mescid-gehi mey-ḥāne disünler

Zencīr-i belā şıkletine şabr ider ol kim
Allah ‘ aқıllar vire dīvāne disünler

Yān sūz-i muḥabbetle gönül vaқt-i seḫerde
Erbāb-ı şafā ḫaқkıña pervāne disünler

Dil-dāra dirīğ itme şaқın naқd-i ḫayātı
Cān virdi bugün şol kişi cānāna disünler

Bī-ma‘ nā-yı cevāb eyleme mecmū‘ aya taḫrīr
Feyzī bu ḡazel-i şi‘ r-i zarīfāne disünler

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefā‘ilü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

39 A-4

Görüncē tīğ-i ḫışmīñ ey perī cisminde cān tüter
Ne ḫūnīsīñ ki ḫūnuñdan ṭamarlar içre ḫān tüter

Nigāḫ itme ḡazab-ālūde her dem ‘ aşık-ı zāra
Yamān ḫaşdın görüb cellād-ı ḡamzeñ ‘ aşıkān tüter

Bī-hicriñdir ‘ uşşākıñ vücūdun eyleyen taḫrīk
Muḫalif rüzgār esdikçe çün berg-i ḫazān tüter

Yürüt sākī ayāğı bezm- meyde rāḫat görsünler
Ḥıram itdikçe rakḫās elde çār-pāre yamān tüter

Yāmnında görse dil-dārın cevāba ḫādir olmaz ḫiç

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

39 B-1

Tenvir-i âteş-i ‘aşkıñ gönül yānmış kebābīdir
Gözüm yāşı belālar bezminiñ şular şarābīdir

Beni dūr itme ey pīr-i muğān mey-hāne sazından
Dil-i bī-çāre bir muğ-peçeniñ mest-i ħarābīdir

‘ Aceb mi ħāk-i pāy-i dostān etse beni devrān
Ezelden cism-i ādem ey perī-peyker tūrābīdir
Ger aldımsa bir būsēñ gerü āl imtinān itme
İşitmişdim zemāne dil-beri cümle ħesābīdir

Beni bezm-i sūħanda böyle pūr-gū eyleyen Feyzī
Dem-i vaşlınıñ ol şūħuñ hemān taqvā cevābīdır

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

39 B-2

Ĥüsñle ol nūr-i siyehim ‘āleme Süleymān olur
Ĥizmet-i ‘aşkıñda diller bende-i fermān olur

Maṭla‘-ı nūr-ı tecelīde cemāli ol mehiñ
Pertev aldıqça felekde bir ‘azīm elşān olur

Baḡsa mir’āt-ı mücellāya o şūħ-ı şīve-kār
‘ Aksini gördükçe kendi ħüsñüne ħayrān olur

Ey marīz-ı ‘aşq olan ‘arz itme ħāliñ ħayra
Ol ṭabīb-i cān bir gün derdiñe dermān olur

Vaşf-ı ħüsñüni Feyziyā ‘arşa çıkardıñ dil-beriñ
Ḳorḡarım kim ol perī bir āfet-i devrān olur

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

39 B-4

Der-geh-i hüsnünde gönlüm pād-şāhım bendedir
Hizmetin terk eylemem tā kim bu cānım tendedir

Ḳā'ıl oldum bir ' azāb eylersiñ sultānım bañā
Cürmümi fehm eylerim zīrā ḳabāḫat bendedir

Dūr-ı hüsnünde ' aceb mi ḫāk-i pāy olsa vücūd
Bu güzellik sende olur ' ālem sañā efgendedir

40 A-1

Almadıñ şāne şıfat şad-pāre gönlüm hīç ele
Hāṭıra gelmez mi zülfüñ aşınāsı ḳandedir

Şabr-ı sāmānım yāḳub yıḳdı firāḳıñ āteşi
Feyzī-i bī-çāre güyā şimdi bir gül-ḫendedir

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

40 A-2

Yā ne olur alsam civānımdan peyām üç günde bir
Ḳā'ıl oldum virse ben zāra selām üç günde bir

Ādım añmaz ol perī ādım bir kez benim

Ḳande ḳāldı luṭf ile etsün kelām üç günde bir

Dāfi'-i ḡamdır şabūh-ı bāde şun sāḳī bize

Raḡm-ı a' dā içsem bir ki cām üç günde bir

Vaşlına irmek müyesser olmadı çün ol mehiñ

Alalım devr-i felekde bār-ı kām üç günde bir

Söz seniñdir Feyziyā ben fırsatı fevt eyledim

Almadım düşmeden aḫd ü intikām üç günde bir

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

40 A-3

Gözümden ol cefâ-cü şu yerine hün âkıtmışdır
Yolunda dil-berin ‘uşşâk-ı zâr altün âkıtmışdır

Ferâğ ol naqd-i ‘ömrün ey gönül şarf itme beyhüde
Biñde biriñ ‘uşşâk-ı zâr altün âkıtmışdır

Harâbât ehliniñ kânın içer bu sâkı-yi devrân
Bu bezm-i gamda şânma bâde-i gül-gün âkıtmışdır

Öğütü dâne-i ‘ömrün dem-â-dem âsiyâb-ı çerh
Şânursiñ kuvvet-i yevmiyye seniñ çün ün âkıtmışdır

Güşâde olmadı gencine-i vuşlat sañâ Feyzî
Aniñ üstâd-ı ezelden kızañ kırsün âkıtmışdır

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

40 A-4

Zü’l-kâfiyeteyn

Dil-i gam-h̄‘arı şādân eyleyen feyz-i ilâhîdir
Kamu düşvârı âsân eyleyen feyz-i ilâhîdir

Açan jâle degildir gonce-i maqşüd-ı gül-şende
Gül-i gül-zâr-ı handân eyleyen feyz-i ilâhîdir

Tabîb rüzgâr añlar mı hiç derd-i muhabbetden
Sañâ tımârı dermân eyleyen feyz-i ilâhîdir

Kerem umma şakın nev-devletân-ı dehrden ey dil
Bize her bârı ihsân eyleyen feyz-i ilâhîdir

Neşât-ı bâde sänmañ neş’emiz bu bezm-i ‘âlemde

Bu Feyzî-i zârı sekrân eyleyen feyz-i ilâhîdir

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

40 B-1

Bâşımda dürlü sevdâ 'aşk-ı cânân olduğundadır
Hevâ-dâr olduğum zülfün perîşân olduğundadır

Benim mür-ı za'îfi olduğum bu rütbe gerdünüñ
Efendim hüsne dehre Süleymân olduğundadır

Yânuv yâkıldığım pervâne veş süz-i muhabbetde
Yanımda böyle bir şem'-i şeb-istân olduğundadır

Münevver olduğu heft-i zemiñ ü âsmân ancak
Cemâliñ dil-ber âhir rahşân olduğundadır

Nedîm-i bezm-i hâşîñ olduğu bu Feyzî-i zârîñ
Meger 'âlemde bir merd-i sühân-dân olduğundadır

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

40 B-2

Bir ğarîb-i üftâdeyim yokdur benim çün âğlar
Ka'be-i maqşûd için oldu mekânım tığlar

Bir şaç-ı Leylâ'ya Mecnûn eyledi gönlüm beni
Lâne yapıdı küh-i ğamda bâşım üzre zâğlar

'Ayb olur mı ney gibi nâlân idersem rûz (u) şeb
Sîh-i miñnet bağrıma bu resme urdı dâğlar

Āğladır ol Yûsuf-ı şânî beni Ya' kûb veş
Eşk-i çeşmim durmayub Ceyhûn mişâli çâğlar

Şormadıñ Feyzî diyü bir kere ahvâlim benim

Ey tabīb-i cān ne bilsün haste hālını şāğlar

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

40 B-3

Girdāb-ı baħr-ı ‘aşkı efendi batān bilür

Tūfān-ı hicri felek-i elemde yatān bilür

Deryā-yı ğamda derdiyle giryān olduğum

Seyl-i sirişki baħr-ı ‘amīķa ķatān bilür

Beyhūde düşme keşti-yi vuşlat hevāsına

Semt-i şafāyı zevraķ-ı haşma ķatān bilür

Herkes çeker kepāze gümān çillesin velī

Ķavs-ı dürüsti şeh-i haķīķat atān bilür

‘Arz-ı belāğat eyleme nā-dāna Feyziyā

Sūķ-i hūnerde gevheri alub şatān bilür

— / — / — / —

Mef‘ülü / Fā‘ilātü / Mefā‘ilü / Fā‘ilün

41 A-1

Vādī-i miħnete tāli‘ sin bāşım bir mīldir

Gözlerim şeb-tā şehir yānar iki fenār-ı dīldir

Kimseye keşf eylemezdim dostlar esrārımı

Dehrden içre beni rüsyāv ider bu dīldir

Ben gibi Yūsuf için Ya‘ķüb giryān oldu

Mışr-ı ‘ālemde gören şānur sirişkim Nīl’dir

Tāķatim yokdur ķarınca deñlü cevşin çekmege

Zann ider ol şāh-ı hūsnüm bendesin bir fīldir

Ğam degil h k itse Feyz  rif atim cevr-i felek
P ye v  serm yemiz  unki ezelden kildir

--- / --- / --- / ---

F 'il t n / F 'il t n / F 'il t n / F 'ilün

41 A-2

Kaçan ki bülbül-i aşüfte g l-ist na gider
Bah r faŐlını vaşf itmege fiġ na gider

'Acab mi olmasa nemed-puŐ 'andel b gönül
G l b açılmadı güller dili n yab na gider

Dimez mi bendesin ol Şeh Őik yet itmege
Bu  h (u) z r ile d v n-ı müste'  na gider

'Ar kla bizi aldatma gel yeter s k i
NeŐ t-ı meyle kişi IŐfah n'a gider

Elinde Şeş-per nazmın gören bu Feyz 'ni n
Kıy s ider ki 'ad larla imtiŐ na gider

--- / --- / --- / ---

Mef 'ilün / Fe' l t n / Mef 'ilün / Fe' l n

41 A-3

R h-ı y ri gören Ő nur g ld r
Naġam t itdikçe bülbüldür

Beni aşüfte-h l ider z lf i
emen içre miŐ l-i s nb ld r

Leb-i la' li bu bezm-i meyde ba  a
O mehi n s kiy  meġer ki meyd r

İremez vaşlına kemiyet-i dilim

O ‘alā veş süvâr-ı düldüldür

Hüner vār ise gel ey Feyzî
İşte meydân vişâl-i öñdüldür

..— / ..— / ..—

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

41 B-2

Muşanna‘ / Bu ğazeliñ içinde elif yok
Göñül bir dil-ber-i gül-çehre zülf-i çine meftündür
Gezer küh-i ğamı hayl-i hışmda mişl-i mecnündür

Felekde sersenîş-i ser ğam kılmışdır tezkîr
Bu yüzden tab‘ -ı derd-i serd miñnetden diger gündür

Göñül derd-i derünun keşf kılmaz kimseye şimdi
Meşeldir çün bulursuñ her sühan bir vakte merhündür

Dü çeşmimde sirişkim görse görse her kim cüşünü
Dirmiş bu rütbe her biri bir silsîl-i ‘ayn-ı ceyhündür

Meger kim şübhesiz baħr-ı hünersiñ dehrde Feyzî
Bilinmez kıymetiñ her sözleriñ bir dürr-i meknündür

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

41 B-2

Bu rütbe nâle-keşlik bülbül-i şeydâya kâlmışdır
Bu rütbe ağzı peklik ğonce-i ra‘ nâya kâlmışdır

Gül açıl ey gül-i nazik-beden bezm-i muħabbetde
Neşâtiñ vaktidir dünyâ ğamı ferdâya kâlmışdır

Güzel sevmeñ diyü va‘ iz bizi kürsîde men‘ eyler
Anı bilmez ki ‘ aşıklık bize sermâye kâlmışdır

Düzen-bâz cefâ-kâr olma şâhım âdem-i zâta
Bilürsün bî-vefalık қаһbelik dünyayâ қалmışdır

Vâşıl-ı yardım kesdim ümîdim riştesin Feyzî
Dem-â-dem künc-i firqatde işim Mevlâ'ya қалmışdır

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün
41 B-3

Efendim h̄ânım vaşlñla dil-i bî-çâre қâni'dir
Bu rütbe devletiñ ber-bâd iden müsrif nevâbi'dir

Nola ben zâra maḥşüş itseñ istiğnâlarıñ cânâ
Derün-ı 'aşık-ı şeydâ bilürsün ḥayl-i vâsi'dir

'Aceb mi mürde ihyâ itseñ ey 'İsî-nefes her dem
Ki zîrâ şerbet-i lâ'l-lebiñ her derde nâfi'dir

Ḥazer kıl inkisârından beni incitme sultânım
Meşeldir âh-ı mazlûmuñ felekde tiğ-i қаtı'dir

Yeter Feyzî şikâyet itme dehrîñ bi-vefâsından
Seni bed-nâm iden siyehle naḥs-ı tâli'dir

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

42 A-1

Ol ṭabîb-i câna ben bî-çâre yok sevқ ider
Her kime derd-i derünüm keşf idersem 'avқ ider

Bir şeb ol meh-pâre teşrîf eylemez gam-ḥâneme
Bî-tekellüf bed-liқâlar ḥânesin pür sevқ ider

Bulsa sultânım beni taḥtü'l-râya nefy idüb
Nâ-sezâniñ қadrin eflâke berâber fevқ ider

Qolların boynuma dil-ber etse gâhî şânurum
Hırka-i şad-pâreme hayyât-ı vuşlat tavk ider

Ben nice hâlim şikâyet itmeyim Feyzî sañâ
Bâña nisbet yâr ağıyâr ile her dem zevk ider

---- / ---- / ---- / ----

Fâ'îlâtün / Fâ'îlâtün / Fâ'îlâtün / Fâ'îlün

42 A-2

Âşinâ-yı 'aşk olan 'âlemde heb bî-baht olur
Sırrın bîgâneye açmaz zebânı saht olur

Menzil-i 'aşkı gören İbrâhim Edhem gibi
Bu tarîk içre muqaddem terk-i tâc (ü) taht olur

Sîne-i bendi çille-i bi'l-heng imiş esb-i diliñ
Şanma dervîşim diyenlerde mücevher raht olur

Hîn-i vaşında gerekmez pîrehen 'aşıklara
Yâd-ı süz-i kâr ehliniñ beyninde âhın laht olur

Feyzîyâ tebiyye-i üstâda hâcet mi kâlur
Bir gevher kim dest-i kudretle ezel perdaht olur

---- / ---- / ---- / ----

Fâ'îlâtün / Fâ'îlâtün / Fâ'îlâtün / Fâ'îlün

42 A-3

Bezm-i meyde sâķiyâ bu na're-i hûlar ki vâ
Yân verir bizden kaçır ol çeşm-i âhûlar ki vâ

Dâfi'-i gamdır gönülde gam kıomaz gerçi şarâb
Âh kim yer buldı çıkmaz dilde gaygûlar ki vâ

Mürg-i dil dâm-ı belâdan bir nefes bulmaz halâş
Dil-rübâlarda perişân böyle gîsûlar ki vâ

Kevkeb-i ‘ünvânı çerhîñ zerre gülmez ‘aynıma
Gerden-i kâfurı üzre hâl-i Hindûlar ki vār

Feyzîyâ ol şâh-ı hüsne bir nedîm olsañ gerek
Sende bu resme zebân-ı pāk hoş gûlar ki vār

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

41 B-1

Kaçan ki sîneye bir kerre ol civân çekilir
Vücûdum içre ser-â-pâ o demde cân çekilir

Bu ‘aşk menziline çek cefâsın ol şûhuñ
Ne deñlü sıhhat ise idmân ile kemân çekilir

Ah mâh-ı tal‘ati seyr itmege feleklerde
Şâl-i şeb-pere her gice encümân çekilir

‘Urûc iden seher-i âsmâna şâna serâb
O düd-i süz-i dildir ki her zemân çekilir

Kaçar meh fırsatı sen kıl ü kâl idüb Feyzî
Fırâş-ı ‘âşıka ‘üryân o mü-miyân çekilir

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Fe‘ilâtün / Mefâ‘ilün / Fe‘ilün

41 B-2

Görse ‘uşşâkı o şûhuñ gâmzesi perçin olur
‘Ayb olmaz fi-zemâne dil-beri hod-bîn olur

Kânmaz içse tesellî hâtır etmez ol perî
Dostlar bilmem cihânda buna kibr (ü) kîn olur

Ah kim atdıqça tîr-i gâmzesin ol kâşı yâyi
Bî-tekellûf sîne-i mecrûhuma tezyîn olur

Sākīyā meclisde bāri şun ayāğı destime
Nūş idince bir iki cām āteşim teskīn olur

Feyzīyā lā' l-leb-i dil-dārım vaşf eylesem
Nazm-ı gevher-pārem 'ādetçe benim rengīn olur

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

42 B-3

Ol tabīb-i cān dil-i bī-çāresin hurrem şānur
Mübelāsın fī-zemāne dil-beri bī-ğām şānur

Hizmet-i 'aşkında nā'il olmadım ihsānına
Bilmeyen luţf (u) keremde ānı bir hātım şānur

Vaşlını ikrār ider bīñ kerre durmaz 'ahdine
'Aşık-ı şeydā o şevki kıluna muhkem şānur

Hān-ı vaşlıyla ziyāfet eylemiş ağıyāra yār
Ol perī-peyker raķīb-i kelbi bir ādem şānur

Āçmayın Feyzī dehān-ı nāţıkım iğzābdır
Bu sūkūt ile beni hergiz gören ebkem şānur

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

42 B-4

Pād-şāh-ı 'aşk olanlar atlas-ı hākān giyer
Taht-ı istiğnāda gāhī eynine kaftān giyer

Tālib olmaz dehr-i dūnuñ atlas zībāsına
'Ārif billah ancak halvet-i İmān giyer

43 A-1

Ceddimizden kaldı bir hâne dahı bir kat libās
Şanma Cennet'de hemān bu hulle-i ğilmān giyer

Küfrüni hüküm eyleyen ehl-i tarīkiñ zāhidā
Görmüşüz kerāt ile paşkalīde fistān giyer

Feyziyā 'üryān iderse ğam degil devrān seni
Ki selāmet hırkasın kim ānı dervişān giyer

---- / ---- / ---- / ----

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

43 A-2

Şanmañ bizimle ol şanemiñ ihtilātı vār
Yäkmiş çerāğ-ı şüle-i meyden neşātı vār

Sākī kenār-ı cüya düşensiñ bisāt-ı 'ayş
Mest-āneler çün ol şeh-i hüsnüñ simātı vār

Bağdād-ı vaşl-ı dil-beri fetḥ eylemek güzel
Liken yolunda māni'-i neşāt ü fūrātı vār

Bakma bahār-ı hüsnüne dehriñ şafası yok
Bir dil-i 'acūze nāmle mäh-ı şebātı vār

Pāyınla saķım üzre saķın bāsma Feyziyā
Kaşr-ı hisāra geçmege hattıñ sırātı vār

— / — / — / —

Mef'ülü / Fā'ilātü / Mefā'ilü / Fā'ilün

43 A-3

Her kaçan bir kimse erkān-ı şerī' atden çıkār
Tābi'-i İblīs olur zirā tarīkatden çıkār

Men 'araf-i esrārını bilmedir ancāk ma'rifet

Ma'rifet fehmi etmeyen rāh-ı hāqīqatden çıkār

Hān-kāh-ı 'aşka gir çek çille-i seyrānı kim
Çilesiz dervīş elbet ādemiyetden çıkār

Şūfiyā şāf eyle mir'āt-ı dili āyīne veş
Nāzır-ı gird-i ğubār 'ayn-ı başiretden çıkār

Feyziyā bu dürr-i nazmı itme beyhüde telef
Kādrini fehmi eyle kim deryā-yı hikmetden çıkār

---- / ---- / ---- / ----

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

43 A-4

Dideden şol dem ki āb dāmlar döner hem serpilür
Şānki āb-ı āsiyāb dāmlar döner hem serpilür

Hūn-feşānımdır ki sākī kıldı bezmiñ lāle-zār
Şānma mīnādan şarāb dāmlar döner hem serpilür

Ömr-i 'aşkıñda yāndıkça vücūd emsāl-i 'ūd
Şīşe-i dilden gül-āb dāmlar döner hem serpilür

Çerh-i miñnetde çevirdikçe bir cism-i lāğarī
Nār-ı ğam üzre kebāb dāmlar döner hem serpilür

43 B-1

Feyzī-i bī-çāre la'l-lebleriñ vaşf eylese
Şulanur ağızı lu'āb dāmlar döner hem serpilür

---- / ---- / ---- / ----

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

43 B-2

Bülbüller şad müjde açıldı yine güller

Şād oldı görünce nice ğam-ġin ğönüller

Zerrīn kadehle içelim bāde-i sākī
Ġül-i selīd-i sīmiñ şıġa berzā it bize müler

Nev-rüz-ı bahār oldı diyü gice şafāda
Kandiller yeni yākdı nice sünbül ü füller

Maġbūbumı ğördükçe melek zann ider ādem
Bu cennet-i ħüsn içre ġiyer eynine ħüller

İşkefte-i dünyā benim ‘aynımda degildir
Ey Feyzī meger bir ola yār ile ğönüller

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefā‘ilü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

43 B-3

Derdiyle kaçan ‘aşıġ-ı bī-çārele añlar
Maġbūb-i zemān şānma ki feryādını diñler

Tās-ı felege deġdi kożā mühresi ħadem
Yārim beni egmiş kulaġım ġāhice çekeler

Yüz virmiş idim yāra ġülüb başıma çıġdı
Viridim yoluna naġd-i dili bir nice bekler

Şansımı şaşırđı işidüb gökde melekler
Sīnem döküb āh etmiş idim çarbla sekler

Meydān-ı hünerde nice bir na‘re çekersem
Feyzī eşidir ħaşım koy beliñe bilekler

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefā‘ilü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

43 B-4

Ġonceler hāmūş olup gül-zāra serpilmiş yātūr
Bülübül-i şeydā ḥarīm-i ḥāra serpilmiş yātūr

Ġalibā dehr-i denīde bir sitem görmüş gibi
Çeşme-sār-ı ğamda ol meh-pāre serpilmiş yātūr

Düşdi dām-ı zülfüne şeh-bāz gönlüm dil-berin
Şanasın mecrūḥ bir āvāre serpilmiş yātūr

Tiĝ-i cevri sīneler çāk eyler ol ḥün-rīziñ āḥ
Raḥmı yok ‘ aşıkıları pür-yāra serpilmiş yātūr

Derd-i hicrāna devā virmez ṭabībim ol sebeb
Ferş-i ğamda Feyzī-i bī-çāre serpilmiş yātūr

---- / ---- / ---- / ----

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

44 A-1

Sākīyā gel meclis-i ‘uşşāka ‘işret vaktidir
Nev-bahār oldı marīz-i ‘aşka şerbet vaktidir

Bākma sulṭānım kuşūr-ı bende-i bī-çāreye
‘Afv olur cürmi güneḥ-kārın mürüvvet vaktidir

Rūze-i hicriñle geçti ‘ömrümüz eyyām (ü) sāl
Şimdi hengām-ı meserret ‘īd-i vuşlat vaktidir

Ḥançer-i ğamzeñ delerse baĝrımız māni‘ degil
Faşl-ı lāle geldi çün faşd (u) ḥacāmet vaktidir

Ġam degil cevriñ bu Feyzī-i zāra maḥşūş eyleseñ
Ey cefā-cü neylesün bī-çāre ğayret vaktidir

---- / ---- / ---- / ----

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

44 A-2

Gönlüm o şâha bende-i fermân olub gider
Gitdikçe ‘aşk-ı dilde nümâyân olub gider

Dil-dâr uzatdı kâmeti şahın-ı çemende âh
Bir başı taşra serv-i hırâmân olub gider

Pür-âteş eyledi beni tâze bir perî
Görsem o çağdan âteş-i süzân olub gider
Düşdüm bu resme leyle-i zülfüñ hevâsına
Divâne veş bu ‘aql perişân olub gider

Feyzî maķâl-i vaşf-ı cemâliñde ol mehiñ
‘Älemde böyle merd-i sühân-dân olub gider

— / — / — / —

Mef‘ülü / Fâ‘ilâtü / Mefâ‘ilü / Fâ‘ilün

44 A-3

Nev-bahâr oldı şafâ-yı gül-‘izâr eyyâmıdır
Diñle bülbüller şadâsın âh (u) zâr eyyâmıdır

Bezm-i meyde sâķiyâ añma bugün ferdâ-yı ğamın
Şün şarâb-ı erguvânı kim bahâr eyyâmıdır

Çık çemen şahnında göster kâmetiñ ey serv-ķadd
Def -i sevdâ eyle zîrâ şü kenâr eyyâmıdır

Aķbabâda içelim turna gözi şâfi şarâb
Şâh-bâzım şama kim zevķ-i hişâr eyyâmıdır

Feyziyâ sük-i muħabbetde metâ‘ -ı vaşlı gör
Naķdiñi şarf eyle zîrâ kesb (ü) kâr eyyâmıdır

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

44 A-4

Yâr ü yâr ‘aşıkā ‘aşk cenāb-ı bārıdır
Mā-sivā ‘arīflerī başında ancak bārıdır

Sāña devlet yüz tutarsa şânma kim iqbâldır
Dehriñ ikbâli harâbât ehliniñ idbârıdır

44 B-1

Devlet-i fakr-ı fenâda şükr idenler hâline
Evvel ü âhir hâñ şâkir ü vaşşârıdır

Sāña cebr itmez Hudâ tâ‘atde pâ-mâl o diyü
Gerçi kim bu kâ’inâtiñ hâlik-ı mübârıdır

Şahne-āsâ ‘aşrın almasañ dâne yendiñ yeter
Âhir men ‘âlemde Feyzî ma‘rifet enbârıdır

----- / ----- / ----- / -----

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

44 B-2

Tabîb bir devâ bilmez misiñ derd-i derûnum vār
Yürekde âteş-i ‘aşkıñla dâğ-ı lāle-gûnum vār

Tevâzu‘ eyledikçe ‘âlemde bed-nām-ı dehr oldum
‘Acebdır bu harâbât içre kec-rev baht-ı dūnum vār

Mütecerred gūşe-i vahdetde şöyle nâ-murādım ben
‘Arūs-ı dehr ile şânmañ benim mahfî oyunum vār

Bañā ‘arz itmesün seng-i muhabbet kesdügin Ferhād
Benim Husrev gibi küh-sār-ı gamda biñ zebūnum vār

Göñül zeñcir-i zülfünde yâtur ol şūhuñ ey Feyzî
Hevâ-yı ‘aşka düş oldum bugün gâyet cünūnum vār

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

44 B-3

Mürğ-i dil şâm (u) seher kûy-ı dil-ârâda gezer
Dâne-i hâline meyl itmege âmâde gezer

Dil-i şeh-bâzım esîr itdi o zülf-i kâfir
Müselmânlar dimeñüz siz beni âzâde gezer
Bâgda serv-i hırâm eyledi zann itme şaşın
Sebze-reng câmelerin giymiş o beg-zâde gezer

Keştî-i şab‘ımı gör kim dümen-i şabri tutub
Bir gevher-pâre için sâhil-i deryâda gezer

Leyle-i zülf-i hevâsıyla o şühuñ Feyzî
Âh idüb derd ile Mecnûn gibi şahrâda gezer

— / — / — / —

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

44 B-4

Zîr-i destârından ol şühuñ kaçan gîsü çıkar
Şanurum iki deste sünbül-i şeb-bü çıkar

Rû-yı siyeh a‘dâlarındır yüz bulub baş kâldırân
Ey cîbim şânma ruhsârında yer yer mü çıkar

Bahr-ı telh oldı firâkıñla sirişk-i dîde âh
Güyâ Tûfân-ı Nûh olmuş bu yerden şu çıkar

Bu dil-i ma‘şûm umar bâğ-ı vişâliñ mîvesin
Bahtı vârdır luţfuñuzdan şulu şeft-âlû çıkar

Feyziyâ gam-ğâneye teşrîf idince ol perî

Hāk-i pāya cān-ı dil yüz sürmege karşı çıkar

---- / ---- / ---- / ----

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

45 A-1

Kibr ile şol nā-ḥalef şāh-ı cihān oldum şanur

Mūrı iken kendin Süleymān-ı zemān oldum şanur

Küfr (ü) İmān neydügin fehmi itmeyen nā-dānı gör

Tāc (u) destār ile ḥālī' -i Müslimān oldum şanur

Mālik olsa bir fūrū-māye fülüs-i aḥmere

Devlet ile Ḥusrev-i nūş-i revān oldum şanur

Fakrını ' arz eyleme nev-devletān-ı ' āleme

Sāña bir pul virse güyā ḥāne-dān oldum şanur

Yād elden Feyziyā şol kim tapınca görmemiş

' Arşa-yı fenn-i hünerde kahramān oldum şanur

---- / ---- / ---- / ----

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

45 A-2

Yed-i beyzā seni yāriñ görenler nürdür dirler

Teferrüc-gāh-ı vaşlın küh-sār-ı Tür'dur dirler

Temāşā eyleyenler sīne-i kāfūrın ol şūhuñ

Mücellā şöyle bir āyine-i billürdür dirler

Hevā-yı zülfdür sevdā-yı ' uşşākı iden taḥrīk

Görüb ḥalk-ı cihān bī-çāreler meşhürdür dirler

Şarāb-ı la'l-i dil-berle bezmde def' -i ḡam kılsam

Çoca vār nice bozmuş tevbe-i mecburdur dirler

Güzel vaşında ey Feyzî şu rütbe mâhir olduñ kim
Görenler tab‘-ı şî‘ riñ Rûhî-i meşhürdür dirler

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

45 A-3

Tabîbim şerbet-i la‘l-lebiñ derd-i dile emdir
Devâ bulsun anı gel ‘aşîk-ı dil-ğasteye emdir

Haţt-ı rüyuñ gelüb vaktiñ geçer zann itme sultânım
Ne deñlü geçse de çağiñ yine hüsniñ müsellemdir

Ne mâni‘ âsitâniñ yaşlanursa rüz (u) şeb ağıyâr
Ziyâni yokdur ‘uşşâka o bir kelb-i mu‘allemdir

Nigâh-ı luţfuña mazhar düşen bî-çâreler dirler
Şu zât-ı muhterem şimdi kerem bahşında hâtimdir

Güzel bâde iç kırtul humâr-ı guşşadan Feyzî
Hakîm-âne şarâb-ı la‘l-i dil-ber dâfi‘-i gamdır

Severler haţt ile şâhım seni gam çekmez ‘aşîklar
Haţt-ı nev-hize yüz sürmek dağı bir başka ‘âlemdir

Vücûdum zer gibi zerre oldu dâ‘im püte-i gamda
Muhabbet âteşi dilde meger iksîr-i a‘zamdır

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

45 B-1

Hudâ’niñ emrine her dem itâ‘at lâzımındandır
Kişi bir şâha kul oldukça hizmet lâzımındandır

Tarîk-i Haqq’a sâlik olmak istersen eger şüfi

Sañā bir pīr-i kāmilden inābet lāzımındandır

‘ Aceb mi ka‘ be-i maqşūd için sa‘ y itse ‘ aşkılar
Bulunca vuşlat-ı yāri seyāhat lāzımındandır

İder Hakk-ı ‘ abd pūr-takşiri gerçi ğarqa-i rahmet
Velākin bu güneh-kāra şefā‘ at lāzımındandır

Cihān bāğında Feyzī bülbül-i kudsi dahı olsun
Açılmaz ğonce-i şi‘ riñ belāgat lāzımındandır

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

45 B-2

Ehl-i kemāli şanma efendim sefil olur
Nā-dān bī-hıred ise ādem zelīl olur

Bezm-i hünerde haddiñi bil olma herze-ğüy
Zirā ‘ abes kelām ile şā‘ ir zīl olur

Ağlarsa kendi başına ağlar hemān kişi
Ğayriñ yolunda girye dökene göze il olur

Sa‘ y eyledikçe ka‘ be-i maqşūda ‘ aşıkān
Hergiz öñünde peyk-i muhabbet delīl olur

Feyzī hayāl idersen āyā bu remzimi
Baş-i belāgat içre kaçan kāl (ü) kıl olur

— / — / — / —

Mef‘ülü / Fā‘ilätü / Mefā‘ilü / Fā‘ilün

45 B-3

Cem‘ olub eşhāb-ı hāme hayli tedbīr itdiler
Hāl-i hattıñ muşhaf-ı ruḡ-sāra taḡrīr itdiler

Fāşlarıñ ser-levḡa-i hüsnünde bismi ‘llāh imiş

Süre-i ve 'n-Nür zātın üzere teşhîr itdiler

Ey habîbim âyet-i hüsnünde ma' nâlar görüb
Cild-i Beyzâvî gibi biñ şerh-i tefsîr itdiler

Dün gice vaşlıñla rü' yâda müşerref olduğum
Söyledim dâñalara taḥkîk-i tâ' bîr itdiler

Vaşf-ı pâkiñ yazdı Feyzî bir kitâb-ı muḥtazır
Ṭavr-ı vaşfın hoş görenler cümle tanzîr itdiler

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

46 A-1

Levḥ-i maḥfûza kaçan kim ḥayr (u) şerr taḥrîr olur

Şanma ' âlem içre ey ḥoca añâ tedbîr olur

Cehd kılsañ virmeye taḥdîre tedbîr fâ 'ide

Dest-i ḳudretle o kim pişâniye taştîr olur

Ḥikmet-i zan' -ı Ḥudâ'yı añlamak ḳâbil degil

Bunca gevher baḥr-ı ḥikmetde nice taḳrîr olur

Biñ müfessir bir elif ma' nâsına ' âciz iken

Şanma fi 'l-cümle kelâm-ı Kibriyâ tefsîr olur

Sâlik ol gel ḳorḳuluḳsızdır şîrât 'ül-müstaḳîm

Râh-ı ' aşḳın intihâsı ' adn ile tebşîr olur

Ey maḳber ' âşîḳ-ı şâdıḳlarıñ rüyaları

Şubḥ olunca rü 'yet-i dîdâr ile ta' bîr olur

Feyzyâ bir hoş ḡazel oldı yine bu nev-zemîn

Böyle nazm-ı mu' teber bilmem nice tanzîr olur

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

46 A-2

Şânmañ ol şeh-bâz-ı hüsni siz vefâ semtindedir
Bir hümâ-pervâza meyl itmiş hevâ semtindedir

‘Ayb olunmaz beste-i zencîr-i zülfe erilse gönül
Ekserî diyü enker dâr-ı şifâ semtindedir

Derd-i ‘aşkıñ neydügin bilmez tabîb-i dehr-i dün
Kande vârsa mübtelâ gerçek devâ semtindedir
Dil-berân itmez fakîr-i ‘uşşâka lutfuyla nigâh
Halk-ı ‘âlem şimdi cümle aġniyâ semtindedir

Vaşf-ı hüsni dil-beri taġdîre yokdur taġatim
Feyziyâ bî-çâre gönlüm dil-rübâ semtindedir

--- / --- / --- / ---

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

46 A-3

Zâhidin deh deryâsı bildim ancak dehredir
Ol sebebden her merâ-yı dehrde bî-dehredir

Şavm-ı hicrânı bir eli ‘îd-i vuşlat çün tutar
Ehl-i ‘aşkıñ şânmañuz şavmı hemân bir şehredir

Eşk-i çeşmim cüş idüb çağlar gören ‘ayb itmesün
Kim revân oldukça şular sa‘y ancak nehredir

Mürg-i ‘aşkı dâ‘imâ feryâd-ı nâlân itdüren
Bir semen-bü sîm-ten ġonce-dehen gül-çehredir

Ķalbe zîkr-i yâr ile Feyzî cilâ vir rûz (u) şeb
Kim mücellâ eyleyen sîmi meger zer-mühredir

--- / --- / --- / ---

Fā'ilatün / Fā'ilatün / Fā'ilatün / Fā'ilün

46 B-1

Sevdā-yı ' aşk-ı zülf-i dil-ārā serimdedir
Kayd-ı cünün bu dil-i gam-perverimdedir

Telh-āb-ı eşk-i çeşmimi zann itme çeşme-sār
Bahır-i siyeh bil ki sirişk-i terimdedir

Teskîn olunmaz âteş-i ' aşkım şu rütbe kim
Güyâ tamu benim dil-i süz-āverimdedir

Bih-zād-ı ' aşk nakşını almağda ' acz mi vār
Envā' -ı hüsn zīnet o put- peykerimdedir

' Arz itme rāz-ı vuşlat-ı dil-dārı sen bañā
Feyzī fünün-ı nāz (ü) niyāz ezberimdedir

— / — / — / —

Mef'ülü / Fā'ilatü / Mefā'ilü / Fā'ilün

46 B-2

Bir zemān olmuş idim ben leşker-i ' uşşāka mīr
Gönlüm aldı şimdi bir kāfir itdi beni esīr

Zerre gülmez ' aynıma āyīne-i devrān benim
Şehr-i hüsn içre görelden pād-şāhı bī-naẓīr

Şiše-i gül-āb olaldan giryedir iki gözüm
Mücmere-i ' aşkında cismim yāndı mānend ' abīr

Rüz (u) şeb böyle yānub yākıldığım beyhüdedir
Süz-i firkāt cāna kār itdi o zālīm bī-ḥabīr

Feyziyā kaderim felek ḥāk ile yeksān eyledi
Umarım bār-ı Hudā nā-çāra olur dest-gīr

— / — / — / —

Fā'ilatün / Fā'ilatün / Fā'ilatün / Fā'ilün

47 A-1

Büy-ı zülfün bezm-i 'uşşâka kaçan kim yayılır

Şanki müşk-i bî-bahadır şemm idenler bâyılır

Sâkıyâ şahbâ-yı la'liñ nüş iden mest-âneler

Şerr olunca meclis-i 'âlemde şânma âyılır

Bendesin öldürmege 'ahd eylemiş zâlim bugün

Bilki cân-bâz eridir bu işden eh mey câyılır

Şöyle sevdâ oldı bürüdetle o şüh-ı şive-kâr

Şanasıñ buzun üzre eyyâm-ı şitâda kıyılır

Ser-güzeştım Feyziyâ gelmez hisâba lâ-yu' add

Mâcerâ-yı 'aşk-ı dil-ber şânma bir bir şâyılır

— / — / — / —

Fā'ilatün / Fā'ilatün / Fā'ilatün / Fā'ilün

47 A-2

Muşanna'

İsmimi küttâb-ı 'aşk âhir diyâra yazdılar

Şânmañuz irâdımı ser-ḥadd-i yâra yazdılar

Şöyle feryâd itdi 'aşıklar bañâ ḥayf eyleyüb

Ḥâb-ı nâzıñdan seni şâhım o yâra yazdılar

Hâlimi 'arz itmege sulṭânıma kıbil değıl

Kalb-i 'adûlar başımı âz kıldı yâra yazdılar

Gördü küttâb-ı muḥabbet zahm-ı gamzeñ sінде

Her ne kim vârdır açılmış tâze yâra yazdılar

Mâcerâ-yı ser-güzeştım güş idenler Feyziyâ

Cem idüb aḥvālîmi bir bir o yâre yâzdılar

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

47 A-3

Müzeyyeldir / Su'al

Gül-istânîñ çeşm-i cânı gül müdür bülbül müdür

Bâğ-ı 'aşkıñ bâğ-bânı gül müdür bülbül müdür

Câme-i gül-gün ile zînet viren endâmına

'Âlemiñ hûb-ı zemânı gül müdür bülbül müdür

47 B-1

Hâr-ı düşmen cevrine şabr eyleyüb şubḥ (u) mesâ

Eyleyen âh (u) figânı gül müdür bülbül müdür

Müşk-büyü bu meşâmm-ı cânâ olmuşdur sezâ

Nev-bahârîñ 'izz (ü) şânı gül müdür bülbül müdür

Yârdan mehcür olub Feyzî gibi her rûz (u) şeb

'İd-i vaşlıñ 'aşıkânı gül müdür bülbül müdür

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

47 B-2

Müzeyyeldir / Su'al

Gül-istân içre şafâ gülden mi bülbülden midir

Hoş terennüm hoş şadâ gülden mi bülbülden midir

'İtr-nâk eyler dimâğ-ı 'aşık-ı bî-çâreyi

Müşk-büyü-ı bî-bahâ gülden mi bülbülden midir

Nağmesinde cânâ cânlar bahş ider neyler gibi

Bu tağannî ibtidâ gülden mi bülbülden midir

Gülse açılsa gül-istân içre dil-i ḥandân olur
Derd-i ‘uşşâka devâ gülden mi bülbülden midir

Cân fedâ kılsam diyü feryâd ider leyl (ü) nehâr
Böyle sevdâ Feyziyâ gülden mi bülbülden midir

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

47 B-3

Müzeyyel / Su’âl

Dem-â-dem kâkül-i dil-dâra mahrem gül mi bülbül mi
Esîr-i ‘aşk olan şeydâ-yı ‘âlem gül mi bülbül mi

Meşâmm-ı cânı ta‘îr itmege büyun neşşler eyler

Ḥamr vaḳti düşen ağzına şeb-nem gül mi bülbül mi

Derûnı bir gül-i ruḥ-sâr için gülşende her şeb (u) rûz
Tekâpü eyleyen bed-ḥâra her dem gül mi bülbül mi

Füyûzât-ı ilâhîden açılmış gül gibi gülmüş
Cihân mergûbı ol zât-ı mükerrerem gül mi bülbül mi

Ḥayâl-i yâr ile Feyzî gibi gül-zâr-ı ‘âlemde
İden şubḥ (u) mesâ yâs ile mâtem gül mi bülbül mi

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

48 A-1

Ḥarf-i Ḥâ

Ḥatt-ı ‘izârîñ göricek şânma şehâ el çekeriz

Nüşâ-i ruḥsârîña gülün gam ile tel çekeriz

Metn-i cemâliñ nice şerḥ eyleye nâ-dân-ı raḳîb

Şâḥfaya pür kâr-ı muhabbet ile cedvel çekeriz

Nazra-i â‘dâya nihân olmanicün dillerimiz

Esb-i sitiğnâsına ed‘iyye-i heykel çekeriz

Mihrim alîñ şeb-i zülfüñde ziya virmek için

Pîşe-i dîdârîñâ süz-i dili meş‘al çekeriz

Muḥarrem mi ider bendesin esrârına dil-ber

Ağyâr-ı evvelî kendüsine hem-dem vü hem-râz

Zülfüne dil-beste olandan dil-i Mecnunlarımın
Leyl (ü) nehâr ‘aşkile zencîr-i müselsel çekeriz

Nağşını almakta nola ‘aciz ise Feyzî-i zâr
Hâme-i himmetle kitâb-ı ruhuña hel çekeriz

---- / ---- / ---- / ----

Müfte‘ilün / Müfte‘ilün / Müfte‘ilün

48 A-2

Rûze-i hicriñde her kim şarf-ı emlak eylemez
‘İd-i vuşlat zevkîni bir dürlü idrâk eylemez

Çande görseñ dîde pey-dâr olmayan ey meh seni
Şubha dek encüm mişâli seyr-i eflâk eylemez

Olmasun beyhüde bend-i zülfünün dîvânesi
Şâne-âsâ sînesin ol kimse ki şad çâk eylemez

Cân virirse gurbet-i ‘aşkıñda ‘âşık secde kıl
Kibriyâ hergiz şeh-i leyliñ cismîni hâk eylemez

Feyziyâ ‘işyânımız ‘afv eyleye bâr-ı Hudâ
Çirk-i cürmi mağfiretden gayrı şey pâk eylemez

---- / ---- / ---- / ----

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

48 A-3

Du‘âm içre lutf-ı haqq-ı Te‘âlâ artar eksilmez
Nite âyât-ı Kur‘ân içre ma‘nâ artar eksilmez

Şâfâ-yı rü‘yet-i dîdârı fikr etdikçe ‘âlemde
Derün-ı ‘âşık-ı şeydâ sevdâ artar eksilmez

Ümîd-i vaşl için yâre mudârâ etdügim çokdur

Dil-i bî-çārede hergiz temennā artar eksilmez

Güneh-kārim diyü kesme ümīdīñ Hāḫḫ'dan ey 'āṣī
Yemm-i rahmet olan 'ummān (ü) deryā artar eksilmez

Çıkarma gevher-i ūi' riñ bilür yoḫ ḳadrini Feyzī
Girān ḳıymet bulunca dürr-i yektā artar eksilmez

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

48 B-1

Nīgīn ḫātīm-i ḫüsni çiçek bozmaḳla nadr olmaz
Yüzi ūāf olmaz elmāsiñ velī ḳıymetde ḡadr olmaz

— / — / — / —

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

48 B-2

Metā' -i ḫüsni dil-dārı çiçek bozsa ḳınār olmaz
Bahārın dökmeſe bir naḫl-i ḫībā iyve-dār olmaz

— / — / — / —

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

48 B-3

Degildir o ūeh-i ḫüsniñ ḡırārında ḫaṭṭ-ı nevhīz
Yed-i ḳudret ḳumāū-ı vaūla tel çekmiū

Ne ūirīn lebdir ol ḫoḳḳa dehen sīm semen sīmā
Göreydi cānımı virmezdi yolunda Ḥusrev-i pervīz

Ölürsem cānıma minnet ūarāb-ı 'aūḳ-ı dil-berden
Ṭabībim muḫtaṫır bīmāra virmez fā'ide perḫīz

Nigāḫ-ı luṫfuna nā'il olurdu belki 'aūıḳlar
Eḡer nezzāreye fuṫūat vireydi ḡamze-i ḫün-rīz

Gedası olduğum yekdir o mâhûñ Feyziyâ şimdi
Bulur rif' at tevâzu' eyledikçe bende-i nâ-çîz

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

48 B-4

Rûz-nâme Faşlıdır

Geldi sultân-ı bahârıyla cünûd-ı nev-rûz
İmtizâc eyledi bir yerde berâber şeb (ü) rûz

Ravza-i cennete dönmüşdi gül-istân-ı cihân
Bülbülün nâlesi yâğdı cemen-istana sûz

Faşî nîsân ile mâyısında geçer vaqt-i bahâr
Kurudur cümle-i ezhârî hazîrân temmûz

Loş gelür şab' a ağustos ile âb-ı eylül
Erişür bād-ı hazân gibi düşmüş nile gûz

Feyziyâ oldu dükkânun şubâţ içre şitâ
Bu bürüdetdir iden yârile mâ-beynimi bûz

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

48 B-5

Ey dil uzadır kâmeti ol sev-i ser-efrâz
Vaşfinda zemân kâşır olur eylese âgâz

Neyler gibi her dem ideriz nâle vü efgân
Derd-i gama ey muṭrib olur çünki şifâ sâz

Üftâdesiniñ irmez eli dâmen-pûsa
Rif' at bulalı hûsnle ' âlemde o şeh-bâz

Feyzî açılır gonce-i maḫşûdımız elbet

Dil-mürği hemân eylesün ‘ aşıklığın ibrâz

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

48 B-6

Halîm ol selîm ol ‘ azîz ol ‘ azîz

Ziyân eyler ol kim tab‘ -1 tîz

Naşîhatdir ancak kelâmım sañâ

Ġubâr-ı günehten diliñ kıl temîz

‘ Arûs-ı felekden alınmaz murâd

Vişâlınden ey dil hemân kes ümîd

49 A-1

Naķûd-ı hayâtı virirseñ tehî

Pul itmez bu pâzâr-ı ħüsn içre ħîz

Duyarlarsa nâziñ naġam Feyziyâ

Gezen qarada elbet ider bellü Ġz

— / — / — / —

Fe‘ülün/ Fe‘ülün / Fe‘ülün / Fe‘ül

49 A-2

Eski Şehr içre yeñi ‘ âdet ider Şimdi o ħîz

‘ ĀŐıķı ħür ħelîl eyledi aġyârı ‘ azîz

Ķanmaz içmege ‘ ahd itmiş işitdim gerĶek

El-ħaħer ħûb-ı zemâne olur ekşer ħûn-rîz

Derd-i hicrâna devâ bulmasın isterseñ eġer

İdegör âb-ı vişâlınden o Őûħûñ per-ħîz

Zülf-i seħħâresi ‘ uŐŐâķı hevâ-dâr eyler

Pürleri‘ aķilla eĶrâfiña bir dâ’ire Ķîz

Feyziyâ kalb-i selîm isterim Allah'ımdan
Beni gavgâya şerîk eyledi bu meşreb tîz

..... / / /

Fe'îlâtûn / Fe'îlâtûn / Fe'îlâtûn / Fe'îlûn

49 A-3

Şâne veş eyledi şad çâk muhabbet-i dilimüz
Kâkülûn dâ'iresinde göreler menzirimüz

Bizi erbâb-ı harâbât ideli bâde-i çerh
Sâkiyâ küşe-i emm-hâneler oldı elimüz

‘Âşık öldürme beyhûde şağın itme heves
İtdügün buldı ne deñlü vâre ise katlimüz

Bendeye cevri (ü) cefâdan ne bulursuñ şâhım
Söyle bir kere nedir fetih ola her müşkilimüz

Nev-zebân ‘arz ider olma şağın ehl-i sühana
Bize ey Feyzî yeter dehrde kendi dilimüz

..... / / /

Fe'îlâtûn / Fe'îlâtûn / Fe'îlâtûn / Fe'îlûn

49 A-4

Şavm-ı firkatde çıkar elbet de bir gün cânımız
‘İd-i vaşlın çün bize gösterdi cânanımız

Künc-i gamda mübtelâ-yı derd-i hicrân olmuşuz
Ol tabîb-i cân kerem kılsa nolur dermânımız

Mihr-i ‘âlem şanma kim devri felekde kör değil
Âf-tâbe-yâb-ı hüsnün ‘arz ider sultânımız

Mürde ihyâ eyler ol ‘İsî-nefes bir demde bîñ

Ġam degildir ġamze-i ġün-rîzi dokersem ġânımız

Feyziyâ bir mür iken olduk Süleymân-ı zemân
Ĥâtem-i nazm eyle şöhret buldı nâm (ü) şânımız

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

49 B-2

Ruġsâr-ı yâre bâġ hele ġaġ-ı izârsız
Āyîne-i Sikender’e beñzer ġubârsız

Çıkmaz ġönüldeñ ol şeh-i ġüsnüñ ġayâli ġiç
İġlîm-i ‘aşġ olur mı begim şeh-r-yârsız

Ġülşende nâle etdüġin ġayb itme bülbülün
Bir laġza olmaz ‘aşġ-ı şürîde yârsız

Sevġ-i muġabbet içre şehî olma pây-mâl
İçmez metâ‘-ı vaşlını ol şüh kârsız

Ġüftâr-ı ‘aşġı söyle ġamıñ vârise daġı
Bâġ-ı belâġat olmaya Feyzî hezârsız

— / — / — / —

Mef‘ülü / Fâ‘ilâtü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

49 B-3

Zen-i dünyâyı ġörüb ġüsnüne meftün degiliz
‘Aġl (ü) idrâk ideriz meġer ki mecnün degiliz

Serfürü‘ eylemeyüz rif at içün ġerdüna
İrtikâb itmeyüz açġlıġı bize dün degiliz

Bilürüz süġan ġisminâdaki ġismetlerimiz
Vârlıġa ġurrem olub bu ġulluġa maġzün degiliz

Nola dūr itnese dil-ḥāhımız üzre eflākiñ
Biz bu dehriñ ezeli lutfuna memnūn degiliz

Virmez nabza göre ‘āleme şerbet hergiz
Feyziyā biz bu cihān içre Felātūn degiliz

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilātūn / Fe‘ilātūn / Fe‘ilātūn / Fe‘ilūn

49 B-4

Mühemmil vü Zencīr

Ḳā‘ilim her dem iderse bāña ol şeh-nāz nāz

Nāzenīnim ğayra zīrā eylemez ibrāz rāz

Rāz-ı ‘aşkı nā-sezāya āçma ey dil fāriğ ol
Ol hümā üç felekde gelmedi per-vāz vāz

Vāz gel ey ğonce mürğ-i ‘aşka olma türüş-rüy
Rüy-ı dil-berle güzer kılsun himmet-i ḥam-yāz yāz

Yāz geldikçe men riyāz-ı ‘adn olur dār-ı diyār
Yāri gör seyr-i çemende nāy ile dem-sāz sāz

Sāz (ü) sözüñ Feyziyā yoğ rağbeti bir pül kadar
Kadriñi üç felekde bilmez ol şeh-bāz bāz

— / — / — / —

Fā‘ilātūn / Fā‘ilātūn / Fā‘ilātūn / Fā‘ilūn

50 A-1

Maḳāmāt Faşlıdır

Ḥāk-pāy olsam ‘aceb mi yoluña ey şāh-nāz

Çün tevāzu‘ birle buldı rif‘ati ehl-i niyāz

Eyle ‘uşşāka muḥayyer büselikden itme dūr
Üç gerdāniyyeden feyz aldı şeh-nāzım birāz

Geldi gül dūdī diyü dil-i bülbüli eyler nevā
Dostlar ol gördi şūhı etmesün ‘azm-i hicāz

Nağme-i mähürü kār-ı naqş ider şavt-ı ‘acem
Şu‘ be virdikçe şabānıñ faşlına nāz (ü) niyāz

Güş idenler fetḥ-i Bağdād’ı kālur dem-beste lık
Çār-gāh ile hevā-tebdıl ider ehl-i mecāz

Faşl-ı nıkrızı ‘arz-ı bārile maḥlūt eylemeyen
Eylesün bir dem beyātiden maḳām-ı ser-firāz

Fāriğ ol Feyzī uzatma gel maḳāmātı yeter
Etmesün ehl-i hevāsından uşānub ihtirāz

----- / ----- / ----- / ----

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

50 A-2

Ferāğat itmez ‘aşıklar ḥaṭṭ-āver olmasa ol şeh-nāz
Şafālar kesb ider ṭālib olunca ḥüsn-i ḥaṭṭ ibrāz

‘Aceb mi ḥākile yeksān olursam künc-i firḳatde
Tenezzül eylemez ben ḥāke bir dem ol hümā per-vāz

Nigāh-ı luṭfuna mazḥar düşürdi yār ile ağıyarı
İder ‘ādetçe ülfet ḥār ile her bir gül-i ṭannāz

Bañā mest-āne gibi bākdıñ bugün meclisde ey sāḳiyā
Ḥumār-ı bāde zann itme benim bu çekdiğim ḥamyāz

O mähıñ devr-i ḥüsnünde felek ḥāk eyledi ḳadrin
Ṭotalım Feyzī-i bī-çāre olmuş şā‘ ir-i mümtāz

----- / ----- / ----- / -----

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

50 A-3

Muşanna' / Zü'l-kāfiyeteyn

Meserret kesb ider dil sūḳ-i gamda hıç keder bilmez

Ḳalender ṭab' olan dehrîñ ziyânından ḥaḥer kılmaz

Hevādār evvelî sevdâ-yı zülf-i dil-rübâlarla

Ser-i kūyunda yâriñ ben gibi bād-ı seḥer yelmez

Benim dostuñ yüzünden çekdiğim bār-ı gamı hergiz

Eğer mîzân-ı 'aḳla ursañ 'âlem içre tartılmaz

Eyler dāmânıma bir gül için gülşende bî-ḥadd ḥār

Müsâ' id rüzgâr-ı 'âlemde ḥâra kimseler eylemez

Nice ḥâlim şikâyet itmeyim ey Feyzî yârâna

Ṭabîbim eşk-i çeşmim nice mâh u sâl geçer silmez

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

50 B-1

Zü'l-kāfiyeteyn

Cevr itmeden 'aşıḳlara cānânım uşânmaz

Görsem daḥı luṭf (u) keremin cānım inânmaz

'Arz itme derd düşmen-i bed-ḥ'âra vişâlin

Dostlar ne'aceb ol şeh-i ḥübânım utanmaz

Düşdükçe hevâ semtine dil seyr-i çemende

Şâlinmadan ol serv-i ḥirâmânım uzânmaz

Biñ kere ider ḳullarını teşrebe günde

Kâh luṭf ile kâh ḳahr ile sulṭânım üşenmez

Feyzî dün (ü) gün nâlesin âfâka çıkarsa
Hâb içre yâtur âfet-i devrânım uyânmaz

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

50 B-2

Bir ben gibi sen dil-bere âvâre bulunmaz
Bir sen gibi ben 'âşıka meh-pâre bulunmaz

Naqd-i dil ü çân al güzelim kâle-i vaşlın
Eşnâf-ı muhâbbetde geçer pâre bulunmaz

Dil-ğasteñe bir kere tabîbim nazâr eyle
Derd ehline zann eyleme bir çâre bulunmaz

Biğâne müjûñ cânıma kâr itdi efendim
Yer buldı derûnumda benim yâre bulunmaz

Eltâfiña şâyeste şehâ 'âşık arârısañ
Feyzî gibi bir bende-i bî-çâre bulunmaz

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

50 B-3

Şâne-âsâ pârelense sine-i şad-çâkimiz
Kıyadı zülfünden açılmaz bu dil-i gam-nâkimiz

İltizâmında olaldan sen sipâhî-hâdeniñ
Cevr (ü) zulmünden harâb oldu kamu emlâkimiz

Deyr-i 'âlem bir kafesdir ey şanem ancak bize
Per (ü) bâl açmaz bu yerde mürğ-i rûh-i pâkimiz

Eyleyen da'vâ-yı 'aşkı gelsün işbât eylesün
'İzn-i sulţân muhâbbetle bu yerde hâkimiz

Nağsın aldıķ pîre-zen-i dehrîñ vefâsı yok bize
Feyziyâ vârdır Hüdâ'ya hamd ola idrâkimiz

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

50 B-4

Ol perî adım diyü yâd itmez oldı âdımız
Rûz (u) şeb âfâķa çıķdı ol sebep feryâdımız

Leyle-i zülfün hevâsıyla cünün-ı 'aşķ olub
Serserî gezmekdedir şahrâları mu'âdımız

Tîğ-i cevriñ kesdi tâb (ü) tākātini 'âşıklarıñ
Kim olur ey ğamzesi cellâd senden dâdımız

51 A-1

Nağd-i cân verdiñ metâ'-ı vaşlıña yok fâ'ide
Sûķ-i 'âlemde kesildi ğâlibâ irâdımız

Nev-zebân 'arz eyler eţfâl-i cihân ancak bize
Eski taķvîm öğredirken Feyziyâ üstâdımız

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

51 A-2

'Âşık-ı dil-ħasteleriz derd-i muħabbet çekeriz
Mihr ile âşüfteleriz ğuşşâ-i firķat çekeriz

Menzil-i maķşûdumuza irmeĝe her şâm (ü) seher
Râhımız mezelletde begim çille-i ĝayret çekeriz

Ehl-i ĝarâbât evvelî sâkin-i mey-ħâneleriz
Meclis-i rindâna şabûħ-ı mey ülfet çekeriz

‘Arşa çıkarsak yeri vār vaşfını dil-dârimiziñ
Baḡs-i belâgatde bugün şânma hacâlet çekeriz

Ḥaṭṭı degildir o mehiñ ebr-i heft tutdı yüzün
Nazra-i a‘dâdan perde-i ‘işmet çekeriz

Leyle-i zülfiñ hevâsı eyledi mecnûn bizi
Lâyık-ı zencîr olalı ḡayli ḡasâvet çekeriz

Feyz-i Lüdâdır dün (ü) gün neş’emiz ey Feyzî bizim
Dâ’ire-i bezmimize şânma ki şerbet çekeriz

---- / ---- / ---- / ----

Müfte‘ilün / Müfte‘ilün / Müfte‘ilün / Fâ‘ilün

51 A-3

Bize la‘l-leb-i dil-ber gibi rengîn şarâb olmaz
Niçün süz-i muḡabbetde yânuv ‘âşık kebâb olmaz

Ḥaṭṭ-ı rüyuñ görüb ey meh mükedder olma ‘âlemde
Ḥaçan şerḡ olmasa nüşḡa girân-ḡıymet kitâb olmaz

Şeb-i vuşlat müyesser olmadıḡça ‘âşık-ı zâra
Ġam-ı hicriñle sulṭânım geçen günler ḡisâb olmaz

‘Aceb mi çeşm-i ‘âşıḡdır disem seyyâreler gökde
Muḡabbet ehliniñ şeb-tâ-seḡer çeşminde ḡâb olmaz

Ḥaçan vaşf-ı lebin alsam o şūḡuñ aḡzıma Feyzî
Dehân-ı nâṭıḡımda öyle bir tatlu cevâb olmaz

---- / ---- / ---- / ----

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

51 B-1

‘İzz ü ikrâm u sa‘âdet-perverim ḡoş geldiñiz

Şāh-nāzım dil-nūvāzım serverim hoş geldiñiz

Hāk-i pāyınla müşerref eylediñ hum-hānemiz
Mihr-bānım nev-civānım dil-berim hoş geldiñiz

Hayli demdir rü 'yet-i dīdārına müstāk idik
Hamd ola gördi cemāliñ gözlerim hoş geldiñiz

Hātır-ı şād-pāremiz aldıñ ele şāne mişāl
Müyna cān virdigim tāk-i serim hoş geldiñiz

Hizmet-i 'aşkıñda Feyzī kā 'im olsun rüz (u) şeb
Şeh-i hüsñüm sevdiğim meh-peykerim hoş geldiñiz

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

51 B-2

Gerçi yok devr-i felekde dün (ü) gün rif'atimiz
Mihr-i hüsñüñle ziyād oldı velī şöhretimiz

Çekeriz çille-i cevriñ ne kadar saht ise de
Yok mı şāndiñ 'aceb ey kâşı kemān gayretimiz

Muhtaızır hastelere fā'ide virmez tedbīr
Ey tabībim viregör nabza göre şerbetimiz

Bāde-i la' l-lebiñden buluruz neş'emizi
Sākiyā kimseye keşf eyleme keyfiyetimiz

Bahr-ı hikmetde gevher-pārede olsağ Feyzī
Bilmez ol şüh-ı sitem-kār bizim kıymetimiz

— / — / — / —

Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilün

51 B-3

Bu sāye-bān-ı çerha sūtün oldı āhımız
Şerbet-i bezmle olmadı ol yüzi mähımız

Gün gösterir mi şād (u) ferāhla ‘aceb bize
Devr-i felekde aḡter-i baḡt-ı siyāhımız

Şāyed bulurdı menzil-i maḡsūdı ‘āşıkān
Gül-i civāna toḡrı gider olsa rāhımız

İtme ‘aḡāb düzaḡ-ı hicriñde ḡullara
Ey pād-şāh-ı hü’l-kerem ‘afv it günāhımız

Feyzī kesildi rişte-i ümmīd-i vaşl-ı yār
Bād-ı hevāya gitdi āh (ü) vāhımız

— / — / — / —

Mef’ülü / Fā’ilätü / Mefā’ülü / Fe’ülün

51 B-4

Her demde gelür ḡātırā Mevlā unutulmaz
Defterde muḡayyed ola esmā unutulmaz

Dil-dār ile vuşlat demini şānma unuttum
Bir demdir o kim maḡşere dek tā unutulmaz

Tīḡ-i sitemiñle bize gel yāreler açma
Dil yāresi bir vechile cānā unutulmaz

Dünyā didiḡin gerçi beḡim zıll-i ḡayāldir
Bāşa nem gelenüñ behemmā unutulmaz

Bir tuḡfe bırāḡ sen daḡı aḡbābıñā Feyzī
Aşḡāb-ı eşer dehrde zīrā unutulmaz

— / — / — / —

Mef’ülü / Mefā’ülü / Mefā’ülü / Fe’ülün

52 A-1

Meclisde ayâg üzre kaçan bâde bulunmaz
Keyfiñ eşeri zerre ehibbâda bulunmaz

Büz virme şâkın bâşa çıkar bezm-i şafâda
Mânend-i ‘arâk şimdi haram-zâde bulunmaz

‘Âşıklar esîr-i gam-ı zülfüñdür efendim
Erbâb-ı muhabbetde bir âzâde bulunmaz

Ağyâr ile şarf eyleme sermâye-i hüsnüñ
Her demde sañâ cân virir üftâde bulunmaz

Beyhüde ararsıñ güzelim bende-i şadıķ
Feyzî gibi bir ‘aşık-ı dil-dâde bulunmaz

— / — / — / —

Mef’ülü / Mefâ’ilü / Mefâ’ilü / Fe’ülün

52 A-2

Hezâr-ı gülşen-i ‘aşkıñ figânsız gönlüm eglenmez
‘Aceb bir lahza ol gonce-dehânsız gönlüm eglenmez

Ṭutâlım bâğ-ı cennetdir ser-â-ser ‘âlem-i fânî
Çemen seyrende ol serv-i revânsız gönlüm eglenmez

Degil elde ‘inân ihtiyâr-ı düldül ṭab‘ıñ
Muhabbet-i Kerbelâsında civânsız gönlüm eglenmez

Beni ‘ayb itme eṭfâl-i cihâna hem-dem oldukça
Benim ey ḥâce zîrâ nev-ḥebânsız gönlüm eglenmez

Almadan gitse ḥâme ‘aceb mi bir nefes Feyzî
Maķâlîm ‘arz için vaşf-ı civânsız gönlüm eglenmez

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

52 A-3

Muşanna' / Sâyesiz

Derd ider üç felekde mâh-ı tâbân sâyesiz

Seyri der 'âlemleri hürşid-i rahşân sâyesiz

Ravza-i cennetde her dem tâ şabâhü'l-ħaşra dek

Ķadd-i kâmet 'arz ider hûriyle ğilmân sâyesiz

Bahr iseñ bil kaçre kendün düşmesiñ seliñ yere

Kendüyi alçağ tutar deryâ-yı 'ummân sâyesiz

Cümleden efđal yarâtdı Ādemi bâr-ı Ĥudâ

Zâtına mağrûr olur beyhûde şeytân sâyesiz

Feyziyâ nûr-ı Ĥudâ'dır kâmeti ser-tâ-ğadem

Fahr-i mevcûdât serv-ğadd-i sultânım sâyesiz

----- / ----- / ----- / -----

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

52 A-4

Dil-beste olub zülfüne ğayğü çekeriz biz

Ķann itme beğim şâne şıfat mü çekeriz biz

Düşerse nola çâh-ı zeğana dilve-i diller

Bîmâr-ı muħabbet olana şü çekeriz biz

Dür itme bizi ħâne-ğah-ı vuşlata pîrim

Devrâna ğirüb şevğ ile yâ hû çekeriz biz

Peykân-ı müjün itme ħavâle yeter ey dost

Yok taşatimiz çille-i ebrü çekeriz biz

Çün 'aşık-ı şadıklarız ey Feyzî cihānda
Dīdār-ı Hakk'ı görmege 'arzū çekeriz biz

— / — / — / —

Mef'ülü / Fā'ilātü / Mefā'ilü / Fe'ülün

52 B-1

Dil-berān añladı gedālīgımız

İstemezler hīç āşinālīgımız

Nice dermān ider tabīb 'aceb

Çatı dertdir bu mübtelālīgımız

Geçmiş a' dā bizi o şūha yine

Çorçarım çekdi nā-sezālīgımız

'Aqd-i baḥs olalı duḡter-i rez

Oldı pīr-i muḡān pūyālīgımız

Kim alūr kim şatār metā' -ı hüner

Feyziyā açma pūr vefālīgımız

— / — / —

Fe'ilātün / Mefā'ilün / Fe'ilün

52 B-2

Düş olaldan meh-ruḡsārīna cānā gözümüz

Gicemiz ḡadr hem 'īd oldı bizim gündüzümüz

Hāk-pāya yüzümüz sürmege rif' at bilürüz

Der-geh-i luḡfuñuza vārmaḡa yoḡdur yüzümüz

Dilümüzden nola bir ḡille olursa şadır

Reh-i 'aşkıñda şehā doḡrıdur ancaḡ özümüz

Seyre çıkmış bugün ağıyar ile mer' a yerine
Süd-i gice zevkını terk eyledi körpe kızumuz

Ğıl (ü) kâl olsa belî haqqına yârîñ yeri vār
Feyziyâ nokta kadar ağızına yokdur sözümüz

..— / ..— / ..— / ..—

Fe'îlâtün / Fe'îlâtün / Fe'îlâtün / Fe'îlün

52 B-3

Bu sük-i ğamda ey hoca kimesne süd-mend olmaz
Bu bir bazar-ı eşkaldır ki himmetle bülend olmaz

Yapıl bir iki cām ile ğumār-ı derd-i ser çekme
Ħarābāt ehli olmağla bir ādem derd-mend olmaz

‘ Arūs-ı dehre dāmād olma ey dil hergiz ‘ ālemde
‘ Acūze (vü) ğağbedir zîrā sañā bir lağza bend olmaz

Göñül zencîr-i zülfünde yātur her rûz (u) şeb yârîñ
Cünün-ı ‘ aşğ olan dîvāneye ğayrı kemend olmaz

‘ Adūdan intikām fırsatı fevt etme ey Feyzî
Naşîhat ğuş iderseñ bundan özge saña pend olmaz

.— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

52 B-4

Bende-i sultān-ı ‘ aşğ serbāb-ı vuşlat bekleriz
‘ Āşîğ-ı şadıklarız genc-i şadāğat bekleriz

Lāşe-i dehre tenezzül itmeyüz kerkes gibi
Bir bölük ‘ anğalarız Kāf-ı ğanā' at bekleriz

Şîşe-i devr-i felekde bir avuç ğum olmuşuz

Maḥv olunca ‘ömrümüz güyâ ki sâ‘at bekleriz

53 A-1

Āsiyâb-ı dehre geldik dâne-i kendiñ gibi

Bir iki iknâ olunca vaqt-i nevbet bekleriz

Sâlik-i rāh-ı muḥabbet olalı pîr ü civân

Ḥân-ḳâh-ı ‘aşḳ içinde künc-i vaḥdet bekleriz

Leşker-i âlâm ile yek-dil olub her rûz (u) şeb

Küh-sâr-ı gamda derbend-i ḳasâvet bekleriz

Feyziyâ feyz-i Ḥudâ’dan feyz-yâb olmaḳ için

‘Arz-ı ḥacât eyleyüb dergâh-ı raḥmet bekleriz

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

53 A-2

Emr-i künle aḥsen-i taḳvîm iḥsân olmuşuz

Men ‘araf-i sırrın bulub erbâb-ı ‘irfân olmuşuz

Zâhidâ bezm-i ezelde cām-ı ‘aşḳı nûş idüb

Rü`yet-i dîdâr için ser-mest (ü) ḥayrân olmuşuz

Dehr-i dünüñ aḫlas zîbâsın ‘arz itme bize

Hırḳa-i ‘aşḳı giyüb bir güne sultân olmuşuz

Ḥâllerden bî-ḥaberdir tâlib-i dünyâ bizim

Devlet-i faḳr (ü) fenâda mîr-i erkân olmuşuz

Feyziyâ bizden te‘allüm eyle fenn-i şî‘ri kim

Ḥamd’Allah böyle bir merd-i süḥandân olmuşuz

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

53 A-3

Göñül kağı leb-i şirine Ferhād olduğın bilmez
Kesr-i seng-i elem beyhüde berbād olduğın bilmez

Şānur şeydālığı ‘ālemde ‘āşık-ı nîk-nām ancak
Velî bed-nāmile her rüz (u) şeb yād olduğın bilmez

Şadā-yı bülbüli gūş eyleyüb nağme şānur zāhid
Cefā-yı hār için gül-şende feryād olduğın bilmez

Çemen seyrende gördüm ol gözi āhūyı pür-ħande
Bu vādilerde ol bî-çāre şayyād olduğın bilmez

Esîr-i zülf-i didārim diyü hîhmetdedir Feyzî
Bükülmüş kadd-i miskiñiñ hiç āzād olduğın bilmez

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

53 B-1

Gülşen-i hüsnünde yāriñ bülbül-i şeydālarız
Nāle eylerseñ ‘aceb mi ‘aşkıyla rüsvālarız

Sākin-i mey-ħāneyüz ehl-i ħarābāt olalı
Dāfi‘ -i ğamdır diyü biz mā’il-i şāhbālarız

Ṭālib-i dünyā maḳāl-i rāzımızdan bî-ħaber
Mekteb-i ‘irfān içinde gerçi bir ednālarız

Cîfe-i dehre tenezzül itmeyüz mānend-i zāğ
Bekleriz Kāf-ı ḳanā‘ at bir bölük ‘anḳālarız

Leblerin vaşf eyledikçe dil-beriñ sükker gibi
Zann idersin Feyziyā biz tūṭi-i güyālarız

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

53 B-2

Şikāyet eyleyüb ' aşık dime bahtım güşād olmaz
Resmdir āşinā-yı ' aşk olan ' ālemde şād olmaz

Tabīb rüzgāra derdiñi keşf itme beyhūde
Dil-i bīmāra tıbb-ı kibriyādan ğayrı dād olmaz

Tehī rif' at için gerdūna ey dil ser-fürü' itme
Muḥabbet ehliniñ bir vechile ḳadri ziyād olmaz

Zemāne dil-beri ' ahd-vefā eylerse aldanma
Bilürsün mā'il-i dīnār olanda i' tıḳād olmaz

Çıkarma baḫr-ı dilden Feyziyā bir gevher-i şiri
Girān-ḳıymet cevāhir sūḳ-i nāşide mezād olmaz

— / — / — / —

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

53 B-3

Maṭla' -ı nūr-ı tecellīdir ruḫ-ı cānānemiz
Rüşen olmuşdur bu yüzden gün gibi kāşānemiz

Beyt-i ma' mūr-ı Lüdā veş her mülk ider ṭavāf
Menzil-i ' aşk olalı zāhid dil-i vīrānemiz

Şol ḳadar kem oldı tāb-ı şu' le-i didāriyle
Şem' -i bezm-i yāre pür yāḳmaḳ diler pervānemiz

Bezm-i vaḫdetde şarāb-ı lā-yezāli içmege
Kāse-i gerdün olubdur sāḳiyā peymānemiz

Pād-şāh-ı mülk-i istignā olaldan Feyziyā
' Arş (u) a' lāya dikildi efser-i ḫāḳānemiz

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

53 B-4

Hizmet-i 'aşkıñda şāhım gerçi vār taqşırımız
Lik yokdur sü-i kaşde zerrece tedbirimiz

Mā'ilüz eţfāl-i dehri sevmeğe bī-ihtiyār
Pir-perver 'aşıkız zann itme yokdur pīrimiz

54 A-1

Muşhaf-ı hüsnünde āyāt-ı cemālīñ haqqına
Vārdır ey şeh-zāde kādī hān gibi tefsīrimiz

Gice rü'yāda gören kem düş görür şanma şekk
Rü'yet-i zevk-i vişālīñle olur ta'birimiz

Vaşf idelden hüsnüñi 'uşşāka Feyzī bī-rü'yā
Vārdır 'unvān-ı cemālīñ haqqına taħrīrimiz

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

54 A-2

Dil-ber zülfüñ gibi oldı perīşān hālimüz
Cem'olub her yerde yārān söyleşür aħvālimüz

Menzil-i maqşūda irmek 'aşıka āsāndır
Rāh-ı 'aşk içre bu rütbe olmasa ihmālimüz

Muşhaf-ı hüsnüñ tūfāl eyledi Ya'kūb-ı dil
Hüsn-i haţtla süre-i Yūsuf görüñdi fālimuz

La'l reng bir nokţadır ağızıñ götürmez ğayrı
Mū-miyāñıñ haqqına vār hayl kıl (ü) kālīmüz

Nağd-i cān al Feyzī-i bī-çāreden tek sevdiğim

Devlet-i hüsnünde zirâ zerre yokdur mâlımuz

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

54 A-3

Âteş-i 'aşka ezelden yâna gelmişlerdenüz

Şem' -i bezm-i hüsnüñe pervâne gelmişlerdenüz

Sâkin-i mey-hânedir zann itmesün zâhid bizi

Câm-ı 'aşkı nüş idüb mest-âne gelmişlerdenüz

Leyle-i zülfüñ hevâsıyla cünün-ı 'aşk olub

Küh-sâr-ı vaşlıña dîvâne gelmişlerdenüz

Sâlik-i râh-ı muhabbet olmuşuz bîñ cânile

Menzil-i cân baħşına merd-âne gelmişlerdenüz

Haşmımızla ma' reke kılsak 'aceb mi Feyziyâ

Pehlevân-ı şî' r olub meydâne gelmişlerdenüz

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

54 A-4

Tâ ezelden rü 'yet-i dîdâra 'aşıklardanuz

Evvel (ü) âhir belâ kuluna şâdıklardanuz

Lüsrevâ şîrîn maqâli bizden öğrensiñ cihân

Der-geh-i hüsnünde hergiz medhe lâyıklardanuz

Bâde-i dehrile zann itme bizi mest-i harâb

Meclis-i 'âlemde idrâk-i ehl-i lâyıklardanuz

Derd-i 'aşkıñ hikmetin fehm eyleriz 'illet nedir

Biz Felâtün'a bedel insân-ı hâzıklardanuz

Feyziyâ feyz-i ilâhîde neşât-ı tab‘ımız
Hâmd’Allah yüzümüz aķ alnı açıklardanuz

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

54 B-1

Bükâ (vü) ta‘n-ı ‘adü ‘âlemde bir dürlü ‘abes gelmez
Mu‘arız oldukça tâlib-i vaşla heves gelmez

Meşeldir âyet odur kerbân göçer bir köhne hândır bu
Kâtar-ı ehl-i ‘aşķ içre şâkın bî-gâne kes gelmez

Hayâl-i yâr uçar şeb-tâ-seher çeşmiñde bîmârñ
Gice şâhib-firâşñ yanına zîrâ meges gelmes

İrdüm menzil-i maķşâda ihmâl itmesem elbet
Kemiyyet-i tab‘ıma beñzer cihân içre ferş gelmez

Kelâmñ mürde-i ‘aşķa hayât (u) cân verir Feyzî
Bu bezm-i ‘âlem içre sen gibi ‘İsî-nefes gelmez

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

54 B-2

Yâr gelmezse eger bezme hâlâvet gelmez
Dil-i mest-âneye bir dürlü şetâret gelmez

Zevķ-i vaşlın dileriz ol şeh-i hüsñüñ ancak
Yüzine bâķmadan ‘uşşâķa kanâ‘at gelmez

Sâķiyâ la‘l-lebiñ ağızıma alsam vaşfin
Rûz-i maķşerde bile ķalbe harâret gelmez

Cevr idersiñ nice bir kullarıña pād-şāhım
Şānma kim kendüye encām-ı nedāmet gelmez

Feyzī-i zāra taḥammül sañā inşāf vire Ḥaḳḳ
Bilürüm senden o bī-çāre ferāgat gelmez

..... / / /

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

54 B-3

Ṭabībim olmasa derdi sañā bir mübtelā gelmez
Ki zīrā ḥaste-i merd-i garībe āşınā gelmez

‘ Aceb mi bī-vefālīk eyleseñ ben ‘ aşık-ı zāra
Ezelden resm (ü) ‘ ādetdir güzellerden vefā gelmez

Tek tenhā gezersiñ vādī-yi ḥüsñ içre sultānım
Ḥoten āhūsı dirsem sañā güftāra ḥaṭā gelmez

Firāş-ı ğamda cān naḳdın ‘ aceb mi yāre ‘ arz itsem
Ṭabībīñ olmasa ḥoş ḥāṭırın derde devā gelmez

Günāhımla nice maḥşerde mes’ül olmayam Feyzī
Şefā‘ at itmege bir kez ḥabībim Muştafā gelmez

..... / / /

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

54 B-4

Pençe şālmışdır cihān bāğında gerçi pencimiz
Büstān-ı dehrde bitmez velī bitmişimiz

Bir cemāl-i āf-tābiñ pāyınıñ na‘ leyniyüz
Dirseñ ‘ ayb olmaz kevākibdir semāda mīḥimiz

Sûk-i ‘aşk içre biz ‘atfâr-ı muhabbet olmuşuz
Kimyâ kılsa nola ehl-i vefâ zer nîhimiz

55 A-1

Olsun erbâb-ı garaż bizden arâğ ‘âlemde kim
Berķ-i hâtıf veş geķer tahte ’s-şerâya sîhimiz

Dest-i ķudret hâme-i hikmetle taķrîr eyledi
Feyziyâ sūhan kısmınâ bizim târihimiz

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

55 A-2

Muşanna‘dır / Diķķat Ola

Bir kere geleydim o perî-peykere yüz yüz
‘Arz eyler idim naķd-i dili ben añâ yüz yüz

Ey h‘âce raķîbiñ der isen murâdım iderdim
Ol cism-i laķîfim dise gel gel şunu yüz yüz

Baķr-ı gama düşdüm bañâ cānım gerek ol şūh
Tîz tîz bañâ ibrām ider ‘aşık daķı yüz yüz

Ebrûsı ķalemdir o mehiñ hem yüzi kâğad
Bir kere nażar ķıl ne bu ķaşdır ne bu yüz yüz

Ķālmaz yānına fitnessi ey Feyzî ‘adūnuñ
Ağyār ile yāri gün ola kim ide yüz yüz

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

55 A-3

Vārşāğı

Tabîbim vār mı bir çāre gönül bir laḥza eglenmez
Ġam-ı zülfüñle āvāre gönül bir laḥza eglenmez

Beni ‘ayb eyleme zīrā ki oldum ‘aşkıyla şeydā
Kesildi tākātım ḥālā gönül bir laḥza eglenmez

Bakārsıñ bañā bī-gāne niçün ey çeşm-i mest-āne
Gezer mey-ḥāne mey-ḥāne gönül bir laḥza eglenmez

Cehennemdir bañā gūyā ki sen sezā-yı mülk-i sīmā
Olursa meskenim me’vā gönül bir laḥza eglenmez

Bu Feyzīye ne ḥāl oldı ḥayāl-ender-ḥayāl oldı
İşim fikr-i vişāl oldı gönül bir laḥza eglenmez
—— / —— / —— / ——
Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

55 A-4

Zü’l-kāfiyeteyn

‘Uşşāka sezā sen gibi cānā güzel olmaz
Tāb-ı ruḥuñā şems-i müzeyyā bedel olmaz

Sen ḥātem-i ḥüsnüñle Süleymān-ı zemānsıñ
Fermāndurur bāriñā aşlā ‘ilel olmaz

Ey Yūsuf-ı gül pīrehenim yok sañā şānī
Maḥbūbe imiş tūt ki Zelīḥā meşel olmaz

Dil ḫand-i lebiñ bāla nice eyleye teşbīh
Zātında sekker vaşfiyla zīrā ‘asel olmaz

Zü’l-kāfiyeteyn oldıḡı ma’lüm ola şı’rīñ
Feyzī o ḡazel tārzına a’lā ḡazel olmaz

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

55 B-1

Sañâ beñzer cihânda dil-berâ bir nbir nâzenîn olmaz

Felek devrinde sulţânım gibi bir meh-cebîn olmaz

Nola bâb-ı vaşlın ‘ aşıkâ dârü ’l-âmân olsa

Emînim sensiz ‘ uşşâk-ı nevâ ğamdan emîn olmaz

Yâpârsın hâtır-ı ‘ uşşâkı bezm-i ğamda luţfuñla

Anıñçün câm-ı ‘ aşıkıñ nüş iden diller hâzîn olmaz

Süleymân-ı zemânsıñ hâtem-i ğüsnüñle zîrâ kim

Çapuñda mür olan ‘ aşıkda zerre kibr (ü) kîn olmaz

Reh-i ‘ aşıkında pâ-mâl olduğum ‘ ayb itme sulţânım

Bilürsüñ Feyzî-i nâ-çâre bir kimse mu‘în olmaz

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

55 B-2

Ĥayret almış bülbül-i ğam-h‘ârı gördüm söylemez

Seyr-i gül-şende gül-i ruhsârı gördüm söylemez

Sâkiyâ peymâne şun meclisde ref‘ olsun ĥicâb

Ol göz-i mest-âneye yalvârı gördüm söylemez

Çorçarım fitne peydâ itdi ağyâr-ı Yehüd

‘ İd-i kühde pür ğazab ol yâri gördüm söylemez

İltifât itmez geçer bî-çâreye subĥ (ü) mesâ

Ol perî-peyker şanem eţvârı gördüm söylemez

Feyzî-i şeydâ nice şi‘r-i meserret söylesün
Vaşf-ı hüsnün itdüğim dil-dârı gördüm söylemez

--- / --- / --- / ---

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

55 B-3

‘Aşk-ı vehbî bir gevherdir degme insân aňlamaz
Naqd-i cândır kıymeti ey h̄‘ace nâ-dân aňlamaz

Câm-ı ‘aşkıñ kaçresin nüş itmeyen bezm-i ezel
Noldıgım keyfiyet-i şaħbâyı rindân aňlamaz

Zâhide ma‘nâ-yı ‘aşkıñ sırrını keşf eyleme
Zühd ile zîrâ mer‘â-yı ‘ilm (ü) ‘irfân aňlamaz

Bülbül-i şeydâ gibi zâr itmeyen şeb-tâ-saħer
Gülşen içre neydügin feryâd (ü) nâlân aňlamaz

Feyziyâ ehl-i kemâliñ qâdrin añlar ehl-i hâl
Yoħsa herkes kıymet-i merd-i sühândân aňlamaz

--- / --- / --- / ---

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

55 B-4

Cân virsem eger yolına cânânım inânmaz
Bîmâr-ı muħabbet ne çeker cânım inânmaz

Neyler gibi deldi cigerim siyeħ firâkı
Āfâka çıkar nâle vü efgânım inânmaz

Bilmem nola bu hâl-i diger-günüm efendim
‘Arz eylesem aħvâlimi sultânım inânmaz

56 A-1

Ya' kûb-ı dile rahmı yok ol Yûsuf-ı hûsnûñ
Mânende-i Nîl olsa da giryânım inânmaz

Feyzî kaçır ol çeşm-i gâzâle beni görse
Şayyâd şânur bendesin ol hânım inânmaz

— / — / — / —

Mef'ülü / Fâ'ilâtü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

56 A-2

Beni ol meh reh-i 'aşkında püyân olduğum bilmez
Bu rütbe tâb-ı ruhsârına hayrân olduğum bilmez

Metâ'-ı vaşlın açmaz sîm (ü) zersiz sük-i hûsnünde
Benim abdâl olub dil-ber gâzel-h'ân olduğum bilmez

Dil-i mecnûnumı zencîr-i zülfünden âyırılmazdı
Meger ol şîve-kâr 'aql-ı perîşân olduğum bilmez

Tahammül eylerim bâr-ı cefâsın çekmege yâriñ
Gelür inşâfa bir gün şimdi bî-cân olduğum bilmez

Benim ol gül-beden Feyzî işitmez şânma feryâdım
Bahâr-ı hûsnüne mürğ-i hoş-elhân olduğum bilmez

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

56 A-3

Faşl-ı Makâmât

Bahâr geldi diyü 'azm-i sük-i nâr ideriz
Hezâr-ı mürğ-i dil 'aşıkânı zâr ideriz

Egerçi şür-i hümâyün iderse şâh-ı Mansûr

Girift-sāzıyla āheng-i ūç-kār ideriz

Muḥayyer eyledi ‘uṣṣākı çün nevāda o ūḥ
Maḳām-ı būseliği biz de ihtiyār ideriz

Fiğānına düşdi ‘acem semtine hicāz ehli
Peyāmı peyk-i şabādan alub güzār ideriz

Hezār için yine geldi irişdi gül devri
Beyātī faşlın anıñ çün biz āşikār ideriz

Nihāvent faşlına rāğıb olursa ehl-i şafā
Segāh nağmelerinde durub qarār ideriz

O gördi ūḥı görünce şabāda nāz (ü) niyāz
Bu resme nağme-i şeh-nāzı bir hişār ideriz

Girince dā’ire-i ūvke vaşf-ı tāhirimiñ
Uşul-i devr-i zemāna biz i’tibār ideriz

Uzatma gel yetişir Feyziyā maḳāmātı
Bu kār-ı naḳşda dil-dārı bī-qarār ideriz

---- / ---- / ---- / ----

Mefā’ilün / Fe’ilātün / Mefā’ilün / Fe’ilün

56 A-4

Ehl-i dil devlet-i dünyā ile server olmaz
Maḥrem faqr (ü) fenāda şānıyla meşhūr olmaz

Şūfiyā ḳalbiñi şāf eyle tarīḳ-i Ḥaḳḳ’da
Gönül āyinesi müfetter ola pür nūr olmaz

Dest-i ḳudretle yapılmazsa ḥarābāt ehli
Ser-be-ser himmet-i dünyā ile ma’ mūr olmaz

Tevbe kıl cürmüni ‘afv eyleye rahman (ü) rahîm
Mu‘terif olmasa kesin cürmüne mağfûr olmaz

Feyziyâ feyz-i Hudâ’dır dü gün maṭlabımız
Dil-i ‘aşıkda neşât-ı mey-i engûr olmaz

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

56 B-2

Ol ğonce-dehen süz-i dilden haḥer itmez
Hâra açılı bülbül-i zâra ḥayr itmez

Dâmânına yüz sürsem o şūḥuñ gice gündüz
Îm‘ân ile ben zârına bir kez naẓar itmez

Dâğ olsa taḥammül idemez âhıma ammâ
Ol seng-i dile zerrece âhım eṣer itmez

Keşf itse nolur bâña o meh kâle-i vaşlın
Bu sūḳ-i muḥabbetde metâ‘-ı zarar itmez

Erbâb-ı kemâle âçar esrârını Feyzî
Nâ-dân-ı ‘adü bezmine ‘arz-ı hüner itmez

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

56 B-3

Muşanna‘ dır Ḳâfiyesi

Tâ ezelden biz ocâğ-ı ğamda yänmiş yälñuz
Şanmañuz kem nâr-ı ‘aşka şimdi yändik yälñuz

Bulmadık semt-i vefâda ey gevher-pârem seni

Ġalibā vârdır leb-i deryâda rûşen yâlnûz

Kem-bahâdır naqd-i cân virsem metâ^ç-ı vaşlîña

Devlet-i hüsniñde şarf itdim hezâyîr yâlnûz

Gelüb ağıyar emr-i nûr olsa ^ç aceb mi rûz (ü) şeb

Ey gül-âb gûy-ı dil-ber şöyle yerken yâlnûz

Feyzî-i zârı helâke kaçdıñız vâr ġalibâ

Ey zemâne hûbları bir bir çekiliñ yâlnûz

---- / ---- / ---- / ----

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

56 B-4

Gerçi yokdur çeşm-i insân içre bu cândan a'az

^ç Aşk-ı cânân ^ç aşıkâ a' lâ gelür cândan biriz

Fehm idem dirseñ eğer mu^ç ciz kelâmiñ remzini

Qıl şabiñ-âsâ seyâhat bir zemân dünyâyı gez

Sırr-ı^ç aşkı açma bir dürlü ħarlâ lâ-yefhemu

Kimdir erbâb-ı şekm insân-ı kâmil ânı sez

Gezilüb atamaz maşşuduñ kemân-ı ^ç aşkla

Menzil-i kâm içre taş dik keç nişânı nice kez

Feyziyâ feyz-i Ĥudâ'dır matlab-ı a' lâ sañâ

Mazhar-ı luţf-ı Ĥudâ gayrıdan ihsân istemez

---- / ---- / ---- / ----

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

57 A-1

Ḳāfiye-i Sîn

Vaşl-ı dilimden gönül sen rişte-i ümmîdi kes
Rüzgâr olmaz murâdıñca müsâ‘ id bir nefes

Cennet-i ‘aşk içre maqşad rü`yet-i dîdârise
Sâlik-i râh-ı muḥabbet ol yüri görme ‘ abes

Ehl-i derdiñ giryesinde feyz-yâb olmak diler
Ey ḫabîbim çeşm-i bîmâra teḫî üşmez meges

Kârbân-ı himmet içre nâlemiz ‘ ayb itme kim
Menzil-i maqşûd için feryâd ider çâk çeres

Feyziyâ kerât ile çekdim ‘ ayâra zer şıfat
Kimyâ-yı ‘aşka yoqdur sen gibi bir nev-heves

---- / ---- / ---- / ----

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

57 A-2

Mürde ihyâ idici seniñ âyâ ‘ İsî-nefes
Sañâ cân virmege ‘ aşık nola eylerse heves

Ḥüsn ile dehre Süleymân-ı zemânsiñ el-Ḥaḫḫ
Ḥâtim-i luḫfuña ‘ âlem üşer emşâl-i meges

Ḍarb-ı çevgân eliñde seniñ ancak meydân
Şeh-süvârım sañâ nâni‘ olmaz hiç bir kes

Menzil-i tür kopâr anda yine bir taş değıdiñ
Geçdi tîr-i müjüñ ey kâşî kemân cânıma bes

Yetişir dil-beri vaşf eyleme ḫalḫa Feyzî

Bilki teşhîr ola hüsni bu cihâna sesi kes

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

57 A-4

Şâh-nâzım gel güzellik tahtına eyle cülûs

Sîne-i ‘ aşık kapuñda çâlına mânend-i kûs

El virirdi devlet-i vuşlat bu ‘ abd-ı çäkere

Eylesem bir kere şâhım destîni maḥfice bûs

Dest-i luḥfuñla dil-i vîrânem âbâd eyle kim

Ḥâke yeksân olmasun mânend-i mülk-i Engürüs

Şânurum aḡyârı görsem şânî-i deccâldir

Olmaya kâfir gibi ‘ âlemde bir vech-i ‘ abûs

Pâye-i ‘ aşkıñ re’îs-i ‘ aşıkâna ‘ arz idüb

İmtihânıyla bu Feyçî destine aldı rû’ûs

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

57 B-1

Ḥân-ı vaşlı o şehiñ gerçi nefîs illâ nefîs

Beñzer ol mâla ki gencînede qâlmış dürr kîs

İltifât eylemez ‘ âşıqlara ol şûḥ-ı cihân

Evvelî rûz (u) şeb aḡyâr ile bir yerde enîs

Bize ḡayyât-ı felek kesdi cefâ tonlarını

Çille kesdikçe cenân içre bu ḡalka İdrîs

Cânıma minnet o şâhiñ yolına cân virsem

Yād iderler beni ‘ālemde mişāl-i cercīs

Hāme-i ḥasret ile ḥālîmi taḥrîr etsem
Feyziyâ ol şeh-i ḥüsne bir aydır yok telḥīs

..... / / /

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

57 B-2

Ne gerek ehl-i ḥarābāt olana beyt-i esās
Hırka-i ‘aşkı giyer istemez ‘ālemde libās

Şāne-āsā dili şad-pār olur ‘uşşākıñ
Āşinā-yı gam-ı zülfün ola her dem işi yās

Bî-sütün-ı gam içinde bañā Şîrîn sūḥanıñ
Kesdirir seng-i cefâ Ḥusrev (ü) Ferhād’a kıyās

Felegiñ aṭles zībāsına mā’il degilüz
Başka sultān olur ‘ālemlere erbāb-ı pelās

Feyziyâ faşlımız eylerse ‘aceb mi yārān
‘Aybetme mā’il olur ekşerī bu dehrde nās

..... / / /

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

57 B-3

‘Īd oldı diyü giymiş o meh cāme-i aṭles
Olsam nola ben ḥil‘at-i ‘aşkıle mülebbes

Şanmañ görinen ḳavs-i ḳüzah üç felekde
Gösterdi bañā ḳaşını ol mäh nuḳavves

Tā ‘arşı çıkarsam yeri vār vaşf-ı ḥabîbi

Yerden göge ‘âdetçe çıkar beyt-i muḳaddes

Şeh-bâzıma beñzetme her eṭfâl-i cihânı

‘Anḳâya nice beñzeze pervâzile keskes

Dil-dârım için bir ğazel inşâ ideyim kim

Feyzî şu‘arâ eyleye taḥmîs (ü) müseddes

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

57 B-4

Bilmezem ol mâh-rû kimlerle olmuşdur enîs

Dostlar yoḳdur benimçün ne enîs ne cülîs

Dest-şüy oldum o şüḥuñ ḥ‘ân-ı vaşlından bugün

Künc-i firḳat ehline şunmaz felek luḳme-i nefîs

Baḫr-ı gam içre muḫâlifdir bañâ bu rüzgâr

Ṭotalım felek-i vücûda müstaḳill oldum re’îs

Sürfe-i nev-devletân-ı ‘âlemde olma yaḳîn

Derd olur derd üzere zîrâ ni‘met-i merd-i ḥasîs

Bâḳmasam âyîne-i dehre ‘aceb mi Feyziyâ

Bañâ nisbet oldu meh-pârem ‘adûlarla enîs

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

58 A-1

Her gördiğimi ḳann iderim Hızır ile Elyâs

Ṭutmaz bilürüm ḫâṭır için dehrde Elyâs

Nüş itmiş idim bezm-i ezel bâde-i ‘aşḳı

Sākī-yi felek şimdi şunar zehrini taş taş

Kār eyledi cāne semi bu zen-i dehrin
Bu resme mükedder idemez ādemi vesvās

Zehr içmesi hoşdur bañā cānānıñ elinden
‘Arz itmesün agyār bañā şerbet-i hammās

Yā-Rabb kerem it feyziñi bu Feyzī-i zāra
Umar dün (ü) gün raḥmetiñi cennet-i ve’n-nās

— / — / — / —

Mef’ülü / Mefā’ilü / Mefā’ilü / Fe’ülün

58 A-2

Yokdur şānurum aḥter-i baḥtım gibi menḥūs
Mā-dām döner çerḥ-i felek bāşıma ma’kūs

Āgūşa alan hāle degildir seni ey meh
Oldı bu cihān şem’-i ruḥuñ üstüne fānūs

Nā’ilsin ‘aceb zīnete ey hūr-i cidānım
Kim görse seni zann ide bu ḥüsnle ṭāvūs

Çün ḥātem-i luṭfuñla Süleymān-ı zemānsıñ
Aldıñ ne’aceb ehremen agyār ile me’nūs

Āzāde-i ğam oldı bu Feyzī-i nā-şād
Göñlüm evvelī çāh-ı zenaḥdānıña maḥbūs
— / — / — / —

Mef’ülü / Mefā’ilü / Mefā’ilü / Fe’ülün

58 A-3

İtmem vişāl-i yāri ‘adūlardan iltimās

Minnet Hüdâya virdi bañâ şabr-ı bî-kıyâs

Dest-i ‘adûdan âb-ı hayât olsa içmem

Yekdir o şüh şunsa bañâ zehr tās tās

Qısmet gelür âyâğına baykûş meşrebiñ

Ehl-i harâba yok yere t’an ideyor bu tās

Şād olmayuz ‘aţāsına bu çerh geçirdik

‘İrfân ehli faqr (ü) fenâda ider mi yās

Bünyâd-ı şi‘re şâ‘ir-i dānā çeker emek

Beyt-i hünerde lâzım imiş Feyziyâ esās

— / — / — / —

Mef‘ülü / Fā‘ilätü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

58 A-4

Dönmese bu çerh geçer fetler dā’im böyle ‘aks

Ṭālī‘im olmazdı ‘âlem içre tā bu resme naḥs

Kesdi hayyât-ı muḥabbet itme bir hırқа kim

Görmedi erbâb-ı ‘aşk ‘âlemde aşlâ böyle lebs

Fehmi derdi nidügin sevdâ-yı ‘aşk-ı dil-rübâ

Görse zencîr-i muḥabbetde beni bir kere nays

İmtinân-ı dehri çekmez çille-i ‘aşkı çeken

Ol sebebden mâ’il olmaz pîre-zen dehre bu nefis

Bülbül-i kāsî gibi söyler maḳâl-i rāzını

Künc-i gamda olmasa Feyzîmâdem böyle ḥabs

— / — / — / —

Fā‘ilätün / Fā‘ilätün / Fā‘ilätün / Fā‘ilün

58 B-1

‘Arūs-ı dehr ile olmaz dil-ber olan me’nūs
Fülūs-ı aħmere deĝmez o ħurşe-i ma’fūs

Hürūs veş zene meyl itme zīnetin yāricek
Nuħūseti çekenler evde olsa bir tāvūs

Ne tāvus kām alabildi ne ħod Key-ħüsrev
Bir kūs-i riħleti güş itdi Keykāvūs

Cülūs eyleyegör taħt-ı himmete şāhım
Rü’ūs-ı päye-i rif at idince destiñi pūs

Nüfūsı eyleme zāyi‘ tehī sen ey Feyzī
‘Abūs-ı çehredir ‘uşşāka tāli‘ -i menħūs

— / — / — / —

Mefā’ilün / Fe’ilätün / Mefā’ilün / Fe’ilün

58 B-2

Maħlüb-ı Ba‘z / Māfiye-i Şım

Şān-ı ħüsnuñ dil-ber fehm eylemez ‘ālemde nāş
Şāb-ı ‘ālemsiñ ki olduñ zümre-i ħübāna bāş

Dür olan dīdārıña eşkin döker mānend-i rūd
Şātt-ı revān oldı şānursuñ boz bulanık kıl (ü) tāş

İsm-i gül yād itse bülbül bāĝda şubħ (ü) mesā
Şāħ-ı ħaddın ħār-ı düşmen yakmak ister ħāş ħāş

Semm ħātma āşıña yā ne zarūret itdi mes
Şāf-i ħurşīdim cemāliñ nā-sezāya itme fāş

Mūrı oldı sen Süleymān-ı zemāniñ ħalħ-ı Rüm

Şam-ı zülfünde bu Feyziniñ ğıdāsı oldı mās

---- / ---- / ---- / ----

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

58 B-3

Kemālin bulmuş ol nevres-i nihālim pek güzellenmiş

Ğam-ı 'aşka lāyık mīve-i hüsni 'asellenmiş

Nūr-ı encüm sīb-i büstānın çürütmüşler kıyās etme

O bir nev-pāre-i terdir hemān cüz'ice allanmış

Haft-āver şanma ey dilsiz 'izārın ol mülk-i rüyuñ

Sen bī-hüsni yer yer hāme-i kudretle tellenmiş

Vezir-i kıt' a güyā cismi bir ābād kāğıddır

Naft her hāli zer-i zīver halletmiş

O serv-kāmetiñ şalındığın 'ayb itme ey 'aşık

Hevā-yı 'aşklar me'luf olaldan bās bellenmiş

Cihānındır gerçi hüsünde bīgāne çok güzel amā

Habībim ravza-i cennetde ğilmāna bedellenmiş

Zemāne dil-beri murād-ı tab'ımdan görünmez hīç

Hadeng-i gamzesinde ol kâşı yāyın helāllenmiş

Yıkılmaz gitmez ağyār (u) 'adū hīç bezm-i hüsünde

Kişeddād-ı bināberin kāfirdir temellenmiş

Ğazāle çeşmini vaşf edüği çün ben o dil-dārıñ

Bu nazm-ı şî'rim ey Feyzī yine hoşça ğazellenmiş

---- / ---- / ---- / ----

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

59 A-1

Neşât-ı mey değil sâkî ' izârîñ al al olmuş

Saňa bezm-i ' adüda kırkırım bir şetm-i hâl olmuş

Miyân-ı yâr incitmiş diyü dün gece bir nâ-dân

İşitdim şehr-i hüsnuñde bugün çok kıl (ü) kâl olmuş

Niçün eksik bahâ virdiñ metâ' -ı vaşl-ı dil-dâra

Bilürsün kendüñe ey hoca ne kıymetlü mâl olmuş

Şâkın kim mâh-ı nev şânma felek devrinde ey ' âşik

Meger ebrü-yı cânânı görürseñ bir helâl olmuş

Güzeller vaş idelden Hüsrevâ ' âlemde Feyzî

Fehîm-âsâ ' acebdır şöyle bir şîrîn maqâl olmuş

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

59 A-2

Ey hoca seng-i gâmda nedir çekdiğin telâş

Açdığı yoğsa ben gibi nâ-ehle sen kumâş

Teşhîr-i ' âlem olmadan eylerseñ ihtihâr

Esrâr-ı ' aşkı dilde nihân eyle itme fâş

Ta' n-ı ' adüya olma mükedder gönül şâkın

Her nağl-ı mîve-dâra atarlar hezâr tâş

Nağd-i hayâtı eyleme bir yevm gel telef

Bu kâr-hâne içre gerekdir saña ma' âş

Nev-devletân-ı dehre seyr olma luğf için

Feyzî dilerseñ olmağı ' âlemde sen de bâş

— / — / — / —

Mef'ülü / Fā'ilätü / Mefā'ilü / Fe'ülün

59 A-3

Zencir

Dehrden kām almağa ey dil gerek tal'alı bāş

Bāşa varmaz bu fenānın bir āteşi ğāfil mübāş

Bāş açık yālin āyağ cehd eyleseñ her rüz (u) şeb

Şeb-i çerāğ-ı 'aşka beñzer olmaya kıymetlü tāş

Tāş tāş üzre kıomaz ehl-i ħarābāt 'aqlı vār

Vār ise dīvānedir dūnyā için kim dökse yāş

Yāşadıkça zer gibi zerd olur 'ālemde o kim

Kimyā-yı seri 'aşkı eylemez nā-dāna fāş

Fāş iderseñ kıorķarım rāz-ı nihānım Feyziyā

Feyz-yāb feyz-i Ĥakk olmaz cihānda bed ma'āş

— / — / — / —

Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilün

59 A-4

Ey tábīb-i cān bilürsün olduğum şāhib-firāş

Bār-ı derd-i ħasretiñle virem ben zāra telāş

Şerbet-i vaşlın dirīg itme dil-i bī-çāreye

Āteş-i hicriñle yānmışdır derūnum ħāş ħāş

Ĥalk-ı 'ālem içre rüsvā-yı cihān itdiñ beni

Eylediñ rāz-ı nihānım düşmen-i bed-ĥāha fāş

'İd-gehde sen şālım āgyār ile ey serv-ķadd

Sāye-i tuftuñda hergiz bāşayım bağrıma t̄aş

Vaşfoluñmaz mācerāsı Feyzī-i bī-çāreniñ

Küşte-i dil baħr-ı ğamda çekmede dā'im ħırāş

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

59 B-1

Dolanur şānma tehī her gice küyüñ ħuffāş

Bil ki cāsūs-ı 'adūdır viresin şūħa telāş

Kāle-i vaşlıñı ħıfz eyle meded sultānım

Nür eyle ħüsn-i bahā bulmaya 'ālemde kumāş

Dil-berāna dūn (ü) ğün düşmen olur pīrchen

Niçün aġyāra idersiñ güzelim sırrıñı fāş

Şabr (ü) sāmānımı nār-ı ğam-ı hicriñ yakdı

Ķomadı bu dil-i vīrānem t̄aş üstüne t̄aş

Bezm-i ħāşıñda nedīm olsa 'aceb mi Feyzī

Sen şehr-i ħüsne gerek sırrına maħrem sırdāş

.. / .. / .. / ..

Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilün

59 B-2

Dil nazar-ġāh-ı Ĥudā'dır 'ayb olur mı dense 'arş

Ķizlūdür ħalb-i selīm içre hezārān 'arş (ü) ferş

Şūfiyā şāf eyle ħalbiñ mā-sivā-yı dehrden

Bir t̄arīķ ile yakışmaz şüret-i mir'āta naķş

Nüş idüb şahbā-yı 'aşķı bul ħaķīķat-i münşid

Bezm-i 'irfān içre olmaz şoħbet-i afyon-berş

Bâb-ı Hakk'da cürmüni fikr eyle kı1 ' arz-ı niyâz
El açub bük boynuñı maşşud için mişl-i benefş

Rahm iderdi ol habîbim hâlime her vechle
Feyziyâ rāh-ı muhabbet içre gelse qarşū qarş

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

59 B-3

' Afv id şehā kıula kabāhat olagelmiş
' Ādetçe güneh-kāra şefā' at olagelmiş

Naqd-i dilim aldñ nola bir buse virirseñ
Bu sūķ-i muhabbetde ticāret olagelmiş

Dür itme beni gül-i harem-i vaşla hālilim
Hac mevsimidir Ka' be ziyāret olagelmiş

Agyār meded ' ibret için öldür efendim
Resm-i ezeli ' adl (ü) ' adālet olagelmiş

Feyzī nola keşf eylese esrār-ı nihān
Şā' irler için ' arz-ı belāgat olagelmiş

— / — / — / —

Mef'ülü / Fā'ilātü / Mefā'ilü / Fe'ülün

59 B-4

Āt perde-i fenāyı beķā bābına yapış
Cürmüñ tefekkür eyle ricā bābına yapış

Dergāh-ı Hakk'dan iste ne isterseñ ey gönül
Kimdir bu yolda sāna gedā bābına yapış

Cevr-i ' adūya eyle taħammül vişāl için

Miftāh-ı şabr birle şafâ bâbına yâpış

‘Arz itme halka faqrını şükr eyle hâliñe

Ehl-i kanâ‘at ol da ğınâ bâbına yâpış

60 A-1

Nev-devletân-ı dehre şakın itme ilticâ

Feyzî işit bu pendî Hudâ bâbına yâpış

˘— / —˘ / —˘ / —˘

Mef‘ülü / Fâ‘ilâtü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

60 A-2

Nîze-i müjgâniña dersem ‘aceb mi bâr-keş

Velvele virdiñ cihâna Rüstem Sührâb veş

Gerden-i kâfuruñ üzre göricek Hindûlarıñ

Şehr-i hüsnüne şânurum ‘asker çeker şâh-ı Hâbeş

Câna yeksân etdi meydân-ı muhabbetde beni

Küşti-gîr-i ‘aşk-ı dil-dârile etmişdim güleş

Âb-ı vaşlın ‘arz idelden ol yezîd ağıyâra yâr

Teşne-gânın heb şehîd-i Kerbelâ itdi ‘ateş

Nür-ı vuşlat Feyzî-i zâra nola olsa güşâd

Haşmını bir pulluk eyler her kaçan düşse düşeş

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

60 A-3

Humâr-ı derdimiz eliñden oldı dil ‘ayyâş

Ayâğı al ele sâķi bezmde çekme telâş

Şarāb-ı la‘l-lebiñdir devāsı derd-i seriñ
Tabīb-i cān olıcağ ğam çeker mi ehl-i firāş

Şafā değil midir ‘uşşāk-ı zāra ‘īd-i vişāl
Şıyām-ı hicrile diller çekerdi hayli dil-ıırāş

Humātla eyle derūña ‘aşk-ı dil-dārı
Meded ‘adūlara rāz-ı nihānımı eyleme fāş

Bu kār-hāne-i miñnetde kesb-i zevk eyle
Nedir ‘aceb dün (ü) gün Feyziyā bu kayd-ı ma‘āş

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Fe‘ilātün / Mefā‘ilün / Fe‘ilün

60 A-4

Ķomuşlar adını sūz-i muħabbet bir yanār āteş
Ne ‘işyān etdi ‘āşıklar düşer bu dūzaħa beş beş

Nice zār itmeyem kalb-i selīm isterdim Allah’dan
Cefāsın çekmege kıldı kerem ben zāra bir ser-keş

Görüb ol sitem-i çeşmi vücūdum içre cān dıtrer
Süvār-ı esb-i nāz olmuş elinde nıze-i bār-keş

‘Aceb mi bezm-i ħüsnünde o şūħuñ ser-nigün olsam
İçüb hāmūş olur sākī ziyān-ı keyf olan ‘ayyāş

Müyesser olmadı ‘īd-i vişāle irmek ‘ālemde
Çeker bu rūze-i hicrānı Feyzī bulmadı bir eş

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

60 A-5

Cānım diyerek eylesem ol şāh-ı dil āğūş

Etmezdi gönülden beni vallahî ferâmûş

Ḥaṭṭıyla görenler o şeh-r-i ḥüsnüñ ‘izârîñ
Gördüm şabâ nür-ı ‘âlemde bu şeb mâh-ı siyeh-pûş

Mazlûm diliñ âhı geçer zâlîme elbet
Ṭürânı ḥarâb etdi begim âhı Siyâgûş

Ġam-ḥâneye gelse nola ol sâķî-yi devrân
Kâh ‘arz-ı niyâz eyler idik kâhî ‘araķ nûş

İrmezse nola menzil-i maķşûduna Feyzî
‘Uşşâķıñ ele girmeye dil-ḥâhı eli bûş

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

60 B-2

Ey zülf-i şeb-ârâ sañâ sırrım idemem fâş
Küyuñ dolanur mürġ-i dilim emşel-i ḥuffâş

Bâzâr-ı muḥabbetde terâzû gibi her dem
Hicr-i güle başar baġrına ‘uşşâķ-ı nevâ tâş

Şeydâ-ter olub leyle-i zülfüñ hevesiyle
Mecnûn-ı felâket-ḥedeye oldum ayakdâş

Vârmazken elim başıma meydân-ı ġam içre
Kârım olalı düşmen-i bed-ḥ‘âhla şâbâş

‘Ayb itme beġim sâkin-i mey-ḥâne olursam
Bir muġ-beçedir Feyzî-i zârı iden ‘ayyâş

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

60 B-3

Baħr-ı dilden dürr-i yektâlar çıkar etdikçe cüş
Nâ-sezâ bilmez bahâsın fehm ider gevher-fürüş

Şânma zâhid bezm-i ‘âlemde bizi mest-i müdâm
Meclis-i rûz-i ezelde etmişüz peymâna nüş

‘Ayb olur mı sîne-çâk abdâlı olsağ ‘âlemiñ
Ekşeri ‘üryân olan ey dil olur ‘aşka düş

Pîr-i ‘aşka hân-kâh-ı ğamda dervîş olalı
Olmuşuz künc-i muħabbet içre böyle hırka-püş

Mâcerâmuz Feyziyâ bu resme tağrîr eylediñ
Ĝam deĝildir düşmen-i bed-h‘âh eğer tutmazsa

--- / --- / --- / ---

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

60 B-4

Bâ‘ş nedir ey ğonce-dehen olmağa hāmüş
Dil-i bülbüli mâtemle olur böyle nemed-püş

Aĝyâr ile ülfet ideli ğayl zemândır
Dilden ne‘ aceb eylediñ ‘uşşâtı ferâmüş

‘Aceb eyleme sâķî süzumuz bezm-i şafâda
Şahbâ-yı meyin etdi bu resme bizi ser-ħoş

Āfâka çıkar şubħ u mesâ nâb-ı ‘âşık
Etmezmiñ ey mâh-liķâ zerrece sen ğüş

Sen şâha tehî ‘arz ider aħvâlini Feyzî
Bitmez işi bir kimseniñ ‘âlemde ey ğüş

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

61 A-1

Sâkı-yi dehrin elinden kim iderse mey nüş
'Ömri oldukça âyılmaz olur elbet ser-hoş

Bezm-i rindāna gel ey dil içelim bāde-i 'aşk
Yemm-i kұлzüm gibi her dem idelim hoş hoş

Hātem-i cām-ı muḥabbetde Süleymān olagör
Emriñe rām ola insān tıyūr ile vuḥuş

Қаsr-ı ğamdan āzād eyleyegör mürġ-i dili
Gül mişāli gül açıl ğonce veş olma ḥāmüş

Feyziyā olma 'arūs-ı feleġiñ dāmādı
Bu naşihatlerimi ġuşuña eyle mengüş

— / — / — / —

Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilün

61 A-2

Ey dil beni öldürmege dil-ber қasm itmiş
Gerçek ise vallahı bu sözler kerem itmiş

Kār etmiş idi cānıma derd-i ğam u hicrān
Ġüyā ki ṭabībim dil-i bīmāra emm itmiş

Ḥasretle mekānım dün (ü) ġün nār-ı caḥimdir
Ṭut kim o mülk-i vaşlını bāġ-ı irem itmiş

Ben zāra şunub kāse-i dehrin bugün ol şūḥ
Maḥfice 'adūlarla vārub def' -i ğam itmiş

Mey içme güzel sevme disün haqqına ‘âlem
Feyzî seni Haqq tevbe-i şâbit-ka-dem itmiş

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

61 A-3

Vâr iken sende a zâlim bu levend-âne revîş
Gelür üftâdeleriñ başına ‘âlemde çok iş

Qaşîñ üstünde gözün vâdimedden kimse sañâ
Nedir ‘âşıqlara sende bu kadar deyiş bilîş

Sûk-i hüsnünde telef oldu nice naqd-i hayât
Kâle-i vaşlîñ açılmaz ne alış vâd ne verîş

Güle bir lahza ferible güzer etsün günümüz
Gam-ı hicr-i güle dil-i zâra pür oldu teşvîş

Tekye-i gamda çeker çille-i cevriñ Feyzî
Himmet-i pîr-i muhabbet anı etdi dervîş

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

61 A-4

Haţtıyla görüb ol şeh-r zann itme müterreş
Bir kıt‘adır ol kim yed-i kudretle münakkaş

Käküllerini peyk-i nesim eylese perişân
Mecnün şıfat halkıñ olur ‘âklı meşevveş

Efgendesidir halk-ı cihân ol şeh-i hüsnün
Zann eyleme ey ‘âşık-ı şeydâ her ân üç beş

61 B-1

Mey nüş idelim gel bezm-i şafâda
Ağyar-ı mu'ânidle yeter etme keşâkeş

Bir kalb-i selîm istedim ey Feyzî Hudâ'dan
Bir serv-i revân etdi kerem bendeye ser-keş

— / — / — / —

Mef'ûlü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

61 B-2

Sâkiyâ muhtâc olur elbet sañâ erbâb-ı 'îş
Neş'e virmez 'âşîka hum içre bâde yâz u kış

Qoynuma bir sâ'at ey cism-i laţîf alsam seni
Bindirirsen cevri-nâzı kolıña bir iki dîş

Çille-i cevri çekilmez ol kemân ebrûlarıñ
Tîr-i gamzeñ cânıma kâr etdi cânâ bir qarış

Tag çekmez çekdigim cevri (ü) cefâsın ol mehiñ
Ben gibi görmüş mi vâri devri-felekde serzeniş

Sergüzeştim naql olunmaz biñde bir vaşf eylesem
'Aşk-ı dil-ber başıma Feyzî getürdi dürlü iş

— / — / — / —

Mef'ûlü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

61 B-3

Nîk-nâm insâna hüsni-halk ile hûb devâmiş
Lalkı bed-nâm eyleyen kec çehre hem bed-h'â imiş

Mürğ-i 'aşka dâm-ı sevdâ-yı belâ didikleri
Gül-'izârıña o şuhûñ ham olan gîsü imiş

‘Aynına göstermeyen mir’ât-ı dehrî-zede veş
Ol iki fettân-ı ‘âlem dîde-i cādū imiş

Bu dil-i Ferhād’a dā’im seng-i miḥnet kesdiren
Bî-sütûn-ı ğamda bir Şîrinden hoş-gū imiş

Her kaçan vaşf-ı ruḥ-ı dil-dârı alsam ağzıma
Şânurum Feyzî dehânım bir şulu kayşū imiş

— / — / — / —

Fā’ilātūn / Fā’ilātūn / Fā’ilātūn / Fā’ilūn

61 B-4

Düstân-ı dehri fehmi etdim ḥaḳîḳat nîm imiş
‘Arz-ı şefḳat fi-zemāna ḳuru burakūr terkum imiş

Şâdıḳ-âne ülfet etmez birbiriyile âşinā
Nāmı ḳalmışdır ḥulūşuñ dilde bir taḳvîm imiş

Ḥâliñi ‘arz eyleme nev-devletân-ı ‘âleme
Faḳr ile görse nemed-pūşu dimezler kim imiş

Devr ider dil-ḥāḥ üzre ba‘zınıñ çerḥ-i felek
Dehr-i dünüñ güle ḳaşdı şânma kim ta‘zîm imiş

Sūḳ-i ğamda bîñ ğazel bir pul ḳadar kār eylemez
Feyziyā ancak revāyic-i ‘aşrımızın sîm imiş

— / — / — / —

Fā’ilātūn / Fā’ilātūn / Fā’ilātūn / Fā’ilūn

62 A-1

Ḥâtem-i ḥüsnle ol şūḥ Süleymân olmuş
Emrine ḥalk-ı cihân bende-i fermân olmuş

‘Aklımı ğamze-i tâtârı virir yâğmaya
Görsem ol dil-berimiñ zülf-i perişân olmuş

Hayli cevr itmişdi bendesine sultânım
Gelmiş inşâfa hele şimdi pişmân olmuş

Bañâ rif at yetişür devr-i felekde dün (ü) gün
Diseler ol mehi ğam-ĥâneñe mihmân olmuş

Dil-berin vaşf-ı cemîlinde olaldan Feyzî
Ne güzel pāk-edâ merd-i sūhandân olmuş
— / — / — / —
Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

62 A-2

Zü‘l-kāfiyeteyn / Zencir

Cânımı ‘ arz eyledim cānāna vāşıl olmamış
Vāşıl olmuş gerçi kim bir cāna kâ‘il olmamış

Kâ‘il oldum luţfumu görmem o şūhuñ zerrece
Zerrece andan kişi ihsāna nâ‘il olmamış

Nâ‘il olmaz bu gönül maqşūdına ‘ âlerde hiç
Hiç idüb ‘ ömrin bir ‘ âlî-şāna mâ‘il olmamış

Mâ‘il oldu bir saçu Leylāya bu dil Kayser veş
Kayser veş sahrâ gezer dīvāne-i ‘ âkil olmamış

‘ Âkil iseñ bu hevādan Feyziyā ger fāriĝ ol
Ol periden fā‘ide insāna ĥāşıl olmamış

— / — / — / —

Fā‘ilâtün / Fā‘ilâtün / Fā‘ilâtün / Fā‘ilün

62 A-3

‘İzârı üzre hattı şânam ol dil-ber yapışdırmış
Yed-i kudrete meger ser-levhaya teller yapışdırmış

Noқта zann eyleme cism-i lañfinde olan hâli
Nigâr-ı muşhaf-ı hüsne o tıfl-ı ‘anber yapışdırmış

Meges şekli hayâl-i yâr uçar çeşminde bîmârîñ
Müje tîrine ol kâşî kemânım pür yapışdırmış

Gören ‘aksin şânur mir’ât-ı ruhsârında dil-dârîñ
Muşavvir şahñ-ı billür içre bir peyker yapışdırmış

Ceyş bekler degildir gerden-i kâfûr-ı dil-berde
Bu Feyzî büse aldıkça yerine zer yapışdırmış

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

62 A-4

Vârîb biñ nesîm ol şûhî hâbından uyândırmış
Dâğıtmış zülf-i müşgin ‘âlemi ‘ıtra büyândırmış

62 B-1

Göñül pervânesi perin baqar zann etme beyhüde
Şeb-i vuşlatda sultânım meger bu şem‘ a yândırmış

Ayâğı dest-i dil-dâra şunarsañ sâkiyâ şık şık
Dimezsiñ nüş-ı meyden ol mihr-i devrân uşândırmış

Bahr-ı bezm-i şafâda muñrib-i dem-sâz içre ağzın
Anı ol tütî güyâ sekker sözle utândırmış

Güzel sevmez mey içmez tevbe-kâr oldı diyü Feyzî

Yalānlar söyleyüb yār ‘adū aġyār ināndırmıŝ

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

62 B-2

Yed-i kudretle çemen şahnında bir serv-i revān deġmiŝ

Gören ol naĥl-ı dil-cüyı ŝānur bir bāġ-bān deġmiŝ

Beŝāret ‘andelīb-i zāra kim gül-zār-ı dehr içre

Kenār-ı cūya gül-çın-i muĥabbet bir fidān deġmiŝ

Gönül pervānesi ŝeb-tā-seĥer yānmaġa mūm oldı

Ĥabībim bezm-i ĥüsnünde bir altün şem‘ dān deġmiŝ

Deġildir keh-keŝān üç felekde gördüġün her şeb

Meger seyyāre ol meh-rū-yı seyre nerd-bān deġmiŝ

Elif kaddin nola dāl eylese cūd ile Feyziniñ

Oġun atmış yāyın yazmıŝ bu menzilde niŝān deġmiŝ

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

62 B-3

Bāŝımız üzre yerin vār efser-i ĥākān veş

Gel cülüs eyle güzeliñ taĥtına sultān veş

Mür iderseñ ĥātim-i luĥfuñla ĥalk-ı ‘ālemi

Velvele verdiñ cihān içre Süleymān Lān veş

Nār-ı hicriñ ser-be-ser yıġdı taĥammül mülküni

Dūd-i āhım çıġdı çerĥa āteŝ-i sūzān veŝ

Eyle teŝrifiñle rüsen bir gice ġam-ĥānemi

Pertev-i hüsnüñ ziyād olsun mihr-i tábân veş

Ğonce-i vuşlat açılmaz Feyzî-i zâra tehî

Çıkdı eflâke şadâsı bülbül-i nâlân veş

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

62 B-4

Olaydım hân-kâh-ı vasl-ı dil-dâra eger dervîş

Çekerdim çille-i cevriñ gelince başıma bir kış

Beni rüz-i ezel pîr-i muhabbet eyledi irşâd

Tarîk-i ‘aşk-ı dil-berde beni zann etme bî-endîş

‘Aceb mi leşker-i ‘uşşâka sâlar olsam ‘âlemde

Ġamum dil-i dehr-i ‘aşk içre olmuşdur muqarrer hîş

‘Adüdan intikâm almak olur her vechle âsân

Benim bu resme ihmâlim getürdi başıma çok iş

Nedîm-i hâş olurdum Feyziyâ bezminde ol şâhiñ

Belâgat ehli ‘âşıklar olunsa gâhice tefîş

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

63 A-1

Rakîb-i nâ-halka ey dil-i civânıma hâsed etmiş

Hasüd dehr-i denîdir ki şanıma hâsed etmiş

Benim bu baht-ı siyâhım açılmadı ne ‘acebdir

Zemâne düstları ol mihr-bânıma hâsed etmiş

‘Adü-yı kelbi görüñ kim o tıfla sâkı-yi devrân

Gelince bezm-i muhabbetde yânıma hâsed etmiş

Hezār ni' metine ğıbta etmedim ben ' adūnuñ
Elimde gördügi bir päre nānıma ħased etmiş

Görünce ülfetimi ol mülk-i ħışāl eyle Feyzī
Riyāz-ı cennet-i vasl içre kânıma ħased etmiş

— / — / — / —

Mefā'ılün / Mefā'ılün / Mefā'ılün / Mefā'ılün

63 A-2

Muĥabbet āteşi dilde қо yānsun etme sırrıñ fāş
Virir şem'a gibi rāz-ı nihānı ' arz idenler bāş

Ferāgat eyle bu bezm-i fenānıñ ' ays (ü) nūşundan
Ĥumār-ı ğuşşadan ħāli deĝildir dehrde ' ayyāş

Ġazā-yi ekber eyler ' āşıkān ' ālemde her şeb (ü) rüz
' Adū-yı nefsele dā'im ider iĳbāl içün şābāş

Beni men' etme ey vā' iz yeter kūy-ı dil-ārādan
Ĥayāl-i vaşlıle her şeb dolanur semti bir ħuffāş

Nedīm-i bezm-i ħāş olsa ' aceb mi yāra bu Feyzī
Bu bir resm-i ezeldir herkesiñ vār sırrına sırdāş

— / — / — / —

Mefā'ılün / Mefā'ılün / Mefā'ılün / Mefā'ılün

63 A-3

Ĥudāvendā müyesser kıl bi-ħaĳķın sūre-i iĳlāş
Bu ' abd-ı pür-ķuşūra sen ħulūş-i ĳalble iĳlāş

Benim rüy-ı siyeh ' āşā esīr-i nefsi emmāre
Yed-i luţfuñla vir yā-Rabb bu ben nā-ĳāra tahlāş

Bu sūĳ içre benim bī-sūd ' āciz-mend pür el-ħaĳķ

Metâ'ım nehî (ü) gârât etdi cünd-i nefî-i bed-eşhâş

Maşûn it gevher-i imânımı baîr-ı hâkîkatde
Benim girdâb-ı 'ışyân içre müstagrık olan gavâş

Şırâtü 'l-müstakîmiñde beni sâbit kadem eyle
Hevâlarla bu Feyzî olmaya zehre gibi vaqqâş

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

63 A-4

Neş'e-yâb olsa tarîkatde nola ehl-i hulûş
Feyz-i eltâf-ı Lüdâ ehl-i hulûşa maşşûş

Hizmet-i 'aşk-ı ilahîde şadâkat idegôr
Şânma ısmarlana nâ-dâna emürile huşûş

Dil nazar-gâh-ı Hudâ'dır ne gerek anda sevâd
Kim nazar eyleye mir'âta eğerçi ola yûş

63 B-1

Nân-pâre yeme nâ-merdiñ elinden şâyed
Diye bir vaqt ola ni' metlerimi ey dil kûş

Ŧoğrı söz söyleyecek sen misiñ ey Feyzî hemân
Sañâ bu halk-ı cihân düşmen olur şâyed şûş

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

63 B-2

Derd-i firkatden habîbim olmadım bu dem halâş
Duydı heb râz-ı nihânım ins (ü) cinn 'âmm ü hâşş

Büm veş vîrâne bî-mesken etdükim ‘ayb eyleme
Bu h̄arâbât içre yoğdur bañâ bir cāy-ı menâş

Tîr-i müjgānîña âmâc olmağa yoğ tâkatim
Yâ şikest it ebruvānîñ çillesin yâh̄ud ki yâş

Dāğıtr ‘aqlım kemiyet-i h̄üsnünüñ reftâr(1) ah
Şeh-süvārım gel ‘inān cevriñi bir pâre kâş

Sırr-ı vaşlıñ keşfi derse dil-berā Mansûr veş
Dâğ kemend-i zülfüñi boynuna Feyzî-i zârı âş

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

63 B-3

Yanarsañ âteş-i ‘aşka olursuñ ey pür h̄âlîş
Yanârısa pûte-i ğamda olurmuş sîm ü zer h̄âlîş

Kemâl ehline teşbîh eyleme nâ-dân bed-nāmı
Bahâda bir olur mı pîleverle bir gevher-i h̄âlîş

Geş ‘irfânla rağbet bulur ‘âlemde her yüzder
Bilenler men ‘örf-i esrârın olmuşdur şer h̄âlîş

Fer ü mâye nemâ kesb eylemez tebdîl-i şüretle
Boyânsa hayli bir seniñ olur mı la‘l-i ter h̄âlîş

H̄ulûş ehli gerek ‘âlemde erbâb-ı sūhan Feyzî
Ola bezm-i h̄ünerde şi‘ri tā şîrîn şeker h̄âlîş

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

63 B-4

Dest-i 'adādan ilāhī eyle dāmānım ھاalāş
Leşker-i ھاamdan ola tā kim dil ü cānım ھاalāş

Nefs-i emmāre esīr etdi beni yār-ı binā
Olmadı bir dem elinden bu girībānım ھاalāş

Kūsn-i ھاatimler müeyyesser kııl bañā āhır nefesde
Şerr-i şeytān-ı la'inden ola imānım ھاalāş

Dest-gīr-i ھاalk-ı 'ālemsiñ meded senden meded
Kullarıñ cevır (ü) cefādan eyle sultānım ھاalāş

Feyzī-i zārım işim ھاaldı kemāl (ü) feyziñe
Meyle girdāb-ı belādan küşte-i cānım ھاalāş

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

64 A-1

ھاatimce kerem olsa şehiñ ikrāmıñı maħşūş
ھاatimim luţfunda meger nāmına maħşūş

Şāyed şula dil-dārı gūla eyleme teşbih
Humretle tarāvet dahı gül-fāmına maħşūş

Āyine-i ruhsārına baқ ol şeh-i ھاüsñüñ
Mir'āt-ı cemāli hemān endāmına maħşūş

Sāķi ayāğı al ele devrān-ı bezm olsun
Ol gonce-femiñ la'ı lebi cāmına maħşūş

Feyzī dehen-i nāţıkım açılmaya şānma
Yariñ dem-i vuşlatda bir ibrāmına maħşūş

— / — / — / —

Mef'ülü / Fâ'ilatü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

64 A-2

Eyledim derd-i derünüm ser-be-ser cânâna 'arz

Mübtelâ çün hâlini eyler tabîb-i cânâ 'arz

Olmuşum bâb-ı kerem bahşında dürr-i yüze günân

Ben fakîr bir aydır yok ol şeh-i hûbâna 'arz

Şânmañuz üç felekde devri der seyyâreler

Nür-ı çeşmin 'âşıkân eyler mihr-i tâbâna 'arz

Süz-i âhımdan yanârsıñ çeke ey gam nâmesin

Yâna yâna hasb-ı hâl idelim sultâna 'arz

Feyziyâ râz-ı nihânı yâra keşfetsiñ nolur

Sırrını 'âşık olan elbet ider cânâna 'arz

— / — / — / —

Fâ'ilatün / Fâ'ilatün / Fâ'ilatün / Fâ'ilün

64 A-2

Qurb-ı vuşlatdır tarîk-i 'aşk-ı sevdâdan gârağ

Zât-ı pāk-i Kibriyâ'dır cümle eşyâdan gârağ

Şânma kim mecâzîdir haqîkat-i 'aşk olan

Gevher-i 'aşk-ı ilâhîdir bu deryâdan gârağ

Vâ'izâ 'uşşâka vaşf itme şafâ-yı cenneti

Rü'yet-i didâr-ı Haqq'dır zevk-i me'vâdan gârağ

Süd yok bir sük-i fânîdir cibân kâşanesi

Hâne-i dürr-i beğâdır nağd-i dünyâdan gârağ

Söylemekden ańlamk yegdir kelâmı Feyziyâ
Şanma kim ‘arz-ı hünerdir şi‘r gırrâdan ğarâz

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

64 A-4

Zü‘l-kâfiyeteyn

Eylenürseñ teng tuda yârsız cãnâna tarz
Bir dem olmam etmesem ben hâlimi cãnâna ‘arz

Hicr ile ah ile geçer şaçılur süz-i şarâb
Ağzımı açdırma şâyed âteşimden yâna arz

Büse cebr etmek degildir maqşadım dil-dârdan
Resm-i ‘âlemdir virir insân olan insâna qarz

64 B-1

Râz-ı ‘aşkı dilde pinhân eylerim cãnım gibi
Fî zemâne sırrı hıfz etmek olur yârâna farz

Nice bir hulyâyı vaşl-ı yâr idersin Feyziyâ
Künc-i miñnetde yeter bir gün gelü bu cãna marz

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

64 B-2

‘Ayb olur mı naqd-i hüsnünden dilersem büse qarz
Olagelmişdir ider a‘lâya ednâ faqrı ‘arz

Gerçi istignâ ider ‘uşşâka mañbüb-ı zemân
Toğrı söyle başın çün cevri derler mi bu tarz

Qâ‘il oldum her ne kim luţfuñ olursa bende ki

Ne yağar gökden kabul itmez efendi anı arz

Kerbelâ hakkı yezîd ağıyar öldürsem gerek
Furşatın fevt eyleyemem olsun şehâ boynuma farz

Mağsadım ‘ arz-ı belâgat şânma ey Feyzî benim
Sergüzeştim eyledim bu vechile dil-dâra ‘ arz

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

64 B-3

Der ki Mevlâ’ya yüz tutmağdır ihsândan ğarağ
Derdiñ açmağdan tabîb-i câna dermândan ğarağ

Süz-i ‘ aşğ ile yânuv yâkılmadan pervâne veş
Ey dil-i bî-çâre ancağ vaşl-ı cânândır ğarağ

Âdem iseñ men ‘ araf-i esrârını fehm ideğör
Gerçi insân olmadı ‘ âlemde ‘ irfândır ğarağ

Gir tarîğ-i ‘ aşğa kesb eyle hağığat-i ma‘ rifet
Bu şerî‘ at içre şânma ‘ arz-ı ‘ unvândır ğarağ

Feyziyâ bu sük-i bî-sevdâ içre dükkân açmadın
Hâşıl-ı mağşül ancağ dîn (ü) îmândır ğarağ

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

64 B-4

Ĥâb-ı ğafletden ilâhî beni eyle ikâğ
Zevğ-i vuşlat göremez dîde idince ağmâğ

Yed-i luṭfuñla derdime dermān eyle

Oldı bu ḥāb-ı tegāfūl bañā müşkül-i emrāz

İhtiyāc etme beni kendi kapundan gayra

Nice bir eyleyeyim ḥācet için istikrāz

Mürğ-i dil bu kafes-i guşşada kâldı maḥbūs

Fikr-i vuşlatla görünmez ḥevk-i riyāz

Feyz-yāb eyle bu Feyzî kuluñı feyziñle

Zikr ü fikri dün ü gün oldı anıñ yā feyyāz

..... / / /

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

65 A-1

Kaçan kim yārdan ister gönül bir büse-i istikrāz

Görüb ‘abd-ı fakīrin ol gözüm nūrı eyledir aḡmāz

Gelür vaqt-i seḥer büy-ı meşāmmım cāna zülfünden

İder biñ şabā ol şüh-ı nāzı Ḥāyy’dan ikāz

Gehi zār etmez ‘uşşāk-ı nevā ferş-i muḥabbetde

Ṭabībim derd-i firqatle gelür dil-ḥasteye emrāz

Libās-ı ‘aşkı ḥayyāt-ı muḥabbet kesdi ben zāra

Elinde rüz (ü) şeb açar kapar ālāne bir mıkırāz

Dilerseñ Feyziyā feyz-i Ḥudā’dan feyz-yāb olmaḡ

Tariḡ-i ‘aşka sālīk ol vire maḡşūduñı feyyāz

..... / / /

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

65 A-2

Yarādılmaz

‘Aşıkım luṭf-ı cenāb-ı kibriyādır kām-ı feyz

Feyz-i Ḥaḳḳ’dır ibtidāsı her işiñ encām-ı feyz

Şöyle fehmi et kim yarāmaz idi dārü’l-cenān

Cānib-i bār-ı Ḥudā’dan olmasa in‘ām-ı feyz

Feyz bārıdır kamu sun‘-ı Ḥaḳḳı āşikār

İşbu bu maḥlūka server-i feyz hem alam feyz

Evvel evlād-ı Muḥammed eylemiştir Ḥaḳḳ beni

Ol sebebden oldu zātım eşrefü’l-İslām-ı feyz

Ḥalk olunmazdı du‘ā kim Feyziyā feyz olmasa

Ḥamd’Allah oldu Ḥālik’den bize ikrām-ı feyz

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

65 A-3

Bāde-i ‘aşkıñ virir mest-āneye feşz-i neşāt

Bezmele sāki bizimle eyle bir dem ihtilāt

Maḳşadı ‘uşşāḳ-ı zārīñ ḥ‘ān-ı vaşlıñdır meger

Künc-i firḳatde gerekmez olsa şāhāne simāt

Bār-ı cevriñ file çekmez ey perī ferzānesiñ

Eyledi satranc-ı ḥüsnüñ zümre-i ‘uşşāḳı māt

Ḳorkudur vā‘iz şirāṭile bizi kürside ah

Mes’ele ma‘lūmumuzdur Ḳorkuluksuzdur şirāt

Feyziyâ takrîr-i şî' riñdir şafâ hâşıl olur
Beyt-i tab'ında bu resme vâir iken hoş inbât

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

65 A-4

Vaz' etmese gülşen hareket kıt' aya hattât
Hatt-ı siyehiñ böyle kazanmaz idi ifrât

At sürme yeter üstüme ey rûh-ı revânım
Bir lu'bla şatranc ruhuñ etdi beni mât

Her kim reh-i 'aşkıñda kalender olur elbet
Encâmı keser hırka-i 'aşkı añâ hayyât

Her kimesne çeşmine şakın h'ân-ı vişâliñ
Bu mısır-ı melâhatde beğim eyleme simât

65 B-1

Feyzî sañâ 'arz etdi şehâ gevher-i nuṭṭı
Kâbil idi şatmak anı kırât-be-kırât

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

65 B-2

Etme 'uşşâka şehâ cevri (ü) cefâyı ifrât
Feyz-i luṭfuñla gönüller bula bir lahza neşât

Nola bu resme bürüdet dil-i bî-çârelere
Eylediñ faşl-ı bahârı bize eyyâm-ı şubât

Şerbet-i vaşlıñı dil-ḥastelere etme dirîğ

Derd-i hicrāna devā etmede ‘aciz sıkrāt

Bizi men‘ eyleme zāhid bu tarīk-i ‘aşkıdan

Dūzahı geçmege āsān olur elbetde şırāt

Nice āt oyunda oynadayım vādī-i fende Feyzī

Beni satranc-ı cemālī o mehiñ eyledi māt

— / — / — / —

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

65 B-3

Vādī-i gamda sirişkim eylediñ mānend-i şatt

Çeşm-i şeh-bāzīnla me’lūf olalı agyār-ı batt

Mū degildir gördüğün yer yer ‘izānında şehā

Şadır oldu nefy için ‘aşıklara tez vir hatt

Dest-i nā-dāna revā görme kitāb-ı hüsnüni

Añlamaz cāhil maqāl-i vuşlatı söyler galat

Ey perī cism-i luţfuñ söz götürmez herrece

Bir elifdir kāmetiñ güyā kabül etmez faqat

Feyzī-i zāra gerekmez rif‘at-i gerdün dün

Sāye-i luţfuñda şāhım olsa aḥvāli vasat

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

65 B-4

Sultān-ı muḥabbet gibi yokdur bize zāyiḫ

Vārdır yed-i ‘aşıkda begim böyle ḫatā it

İdrāk idemez hālimüz ol cāhil iter
Bu rāh-ı muḥabbetde olur nice şerā 'iṭ

Bāşında degil şol kişiniñ 'aql-ı yekūnı
Teklif-i cihān andan olu cümle sākıṭ

Ḥaṭṭ-ı siyeh şānma 'izārında o şūḥuñ
Çekmiş yed-i kudret ḥarem-i ḥüsnüne ḥā 'iṭ

Dil virme zen-i dehre görüb naqşını Feyzī
Derlerse 'aceb mi sañā 'ālemde şarābiṭ

— / — / — / —

Mef'ülü / Fā'ilatü / Mefā'ilü / Fe'ülün

65 B-5

Gördükçe 'izārında nümāyān o mehiñ ḥaṭṭ
Çıkmış şānurum nefyine 'aşıklarınıñ ḥaṭṭ

Rif at bulunmaz bāy-ı gedā künc-i elemde
Kā 'il olurum geçse günüm mihrile evsaṭ

Üsküflü Toğandır o perī çifitçi elinde
Ağyār 'adü olalı dil-dāra musallaṭ

66 A-1

Hicriñle sirişkim dün ü gün böyle revādır
Bağdād-ı vişāliñde görüb şānma aḫar şaṭṭ

Dil felek-i yemm-i ğamda gezerse nola Feyzī
Devrān müsā' id ola bir gün ese inbaṭ

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefā'ilü / Mefā'ilü / Fe'ülün

66 A-2

Ey şehri-hüsnüm yed-i hükmünde olsun kabz (u) bast

Etmesün ağıyar-ı bed-kâr ' aşıkâ beyhüde hâlât

Pend ü nâşih kâr ider mi hiç dil-i dîvâneye

Bend-i zülf-i dil-rübâdır eyleyen ' uşşâkı zabât

Yâr için medyün-ı müstağrıq olursam gam değil

Resmdir merd-i fakîre ola ey dil dîni savt

Zevk-i vuşlatdan cenân içre bizi kim men' ider

Mâ-tekkadem şâhibü'l-vakf eyledi ' uşşâka şart

Dimesünler hakkına bezm-i sühanda zi-eşhâs

Feyziyâ olmak gerekdir her maqâlâtında rabt

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

66 A-3

Muşhaf-ı hüsnünde hâli şehin oldı maqt

Noқта vaz' eylemez kimse elif kaddine kast

Mû degildir görünen yer yer ' izârında şehâ

Çekdi bir kâr-ı muhabbet ânâ ıklîl ile hatt

Kâ'ilüz devlet-i hüsnünde biz ' alâdan

Olsa ahvâl deger dönmez ey meh evsat

Hatt-ı nev-hiziñ elem vermeye ' aşıklarına

Fî-zemâne çüg olur pād-şehim tezvîr-i hatt

Vaşf-ı hüsnünde hatâ etse ' aceb mi Feyzî

Şi' r-i mevzûnun okur şehv ile yârân gâlať

— / — / — / —

Fe'îlâtûn / Fe'îlâtûn / Fe'îlâtûn / Fe'îlûn

66 A-4

‘ Aceb mi eylesem vaqt-i seher peyâm-ı şabâdan hazz

Kişi resm-i ezeldir kim ider bād-ı hevâdan hazz

Benim ol vâriş-i mülk-i muhâbbete gerçi ‘ âlemde

Müeyesser olmadı lakin bañâ hevķ-i şafâdan hazz

Bañâ mîrâş ceddinden hemân bir ağlamak kâldı

Anuñçün bulmadım naķd-i vişâl-i dil-rübâdan hazz

Tabîb rûzgâra ben nice keşf eyleyim derdim

Tehî dest-i ulu raĝm çün eylemez ben mübtelâdan hazz

Ğazel-i nazîrim ey Feyzî görünce sâlik-i üstâd

Didi şad âferîn etdim bu şi' r-i hoş edâdan hazz

— / — / — / —

Mefâ'îlûn / Mefâ'îlûn / Mefâ'îlûn / Mefâ'îlûn

66 A-5

Güzel sevmekden ‘ uşşâkı ‘ acâib men‘ ider vâ‘ iz

Muhabbet ‘ ilmini bilmez bu ‘ âlemde meĝer vâ‘ iz

Hevâ-yı ‘ aşķa tâbi‘ olmasun bir kesr diyü dâ‘ im

Muhalîf-i rûzgâr âsâ hemân gözden eser vâ‘ iz

66 B-1

Bugün kürsîde tâ ‘ arşa çıkardı zâhidiñ başın

Yârin erbâb-ı ‘ aşķı hâk-pây eyler gider vâ‘ iz

Muhabbet-i baħr-ı ‘ummāndır ki ğavvāş olmayan bilmez
Yānında kaṭredir ‘ālem diseñ kaħ kaħ güler vā‘ iz

Gerekdir Feyziyā elbetde ‘aşk insān-ı kāmilde
Kādīmīdir bu erkān-ı muhabbet bī-ḥayr vā‘ iz

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

66 B-2

Güş eylemez erbāb-ı muhabbet seni vā‘ iz
Naql etmekle kürsüden vālānma vā‘ iz

Ezberlemişüz rüz-i ezel muşhaf-ı ‘aşkı
Derlerse ‘aceb mi bize bu dehrde ḥāfız

Sultān-ı muhabbet bize ışmarladı dehri
Olşak nola bu ḥaşn-ı vişāl içre muḥāfız

‘Āleme olur menkabe naql eylese cāhil
Ādemi olur mürġ-i kaḫesde ola lāfız

Kıfz ide Ḥudā zāhid-i riyādan bizi Feyzī
Zāhidler olur ekşeri ‘āşıklara ğābız

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefā‘ilü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

66 B-3

Kār eylemez ah ol yüz-i gül-zāra telaffuz
Beyhüde ider bülbül-i bī-çāre telaffuz

Keşf eyleme bārī yetişir derd- derünüñ
Bir dürlü ‘ilāc olmaya bī-çāre telaffuz

Mînet mi ider yâr için ağıyâra hiç âdem
Geçmez bilürem câhil-i bed-kâra telaffuz

Girmez o mehiñ güşuna güftâr-ı muhabbet
Güyâ ider mürûr-ı gerdiş dülara telaffuz

‘ Arz-ı sühan etmek değil ey Feyzî murâdım
Te’sîr ide bu resmle dil-dâra telaffuz

— / — / — / —

Mef’ülü / Mefâ’ilü / Mefâ’ilü / Fe’ülün

66 B-4

Haṭr-ı behiñ oldı şehâ hüsünüñe nâni[‘]
Yüz yoldı hacîl etdi seni şânki tevâbi[‘]

Müyun harem-i vaşla iden kızlar ağası
Yüz kâralığı böyle olur ‘ âleme şâyi[‘]

‘ Âşıkları nefy etmek imiş maқşadıñ ey şüh
Gel etme yüzi bu haṭṭ-ı tezvîrle zâyi[‘]

Güldürmedi bu aḥter-i baḥtım beni bir dem
Olmuş tatalım cây-ı ferah burc-i metâli[‘]

Vaşl-ı leb-i dil-dâra lisâna kem olurdu
Dehen açmağa ey Feyzî şeker olmasa nâfi[‘]

— / — / — / —

Mef’ülü / Mefâ’ilü / Mefâ’ilü / Fe’ülün

67 A-1

Nüş etse müselleş okur yâr merba[‘]
Mest eyledi ‘ âşıkları bu mışr u maṭla[‘]

Ağyār helāk olsa nola derd-i ḥasedden
Bir gelüb kelb-i sekür oldugı olur bize enfa‘

Şārsam ḥoşa bu sine-i mecrūhuma yāri
Zahm üzre çekerler nite kāfūrı meşma‘

Gel pād-şāhim taht-ı güzelligde cülüs it
A‘lā yarāşur bāşına bu tād-ı merşā‘

Mecmū‘ aya ser-levḥa olur medḥet ḥüsniñ
Ḥoş söyledi Feyzī yine bir şi‘r-i muşanna‘

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefā‘ilü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

67 A-2

Olmuşuz her her cehle esrār-ı ‘aşka muṭalli‘
Olmuşuz bezm-i muḥabbetden anuñçün münḳaṭı‘

‘Aşq bir dürr-i gevherdir baḥr-ı ḥikmetden çıkar
Naḳd-i cāndır kıymeti olduḳça ‘āşığı münṭefi‘

Zāhidā rāh-ı muḥabbetden bizi men‘ itme kim
Ehl-i ‘aşkıñ ḳalbi oldı ‘arş ü kürsiden mürtefi‘

Menzil-i maḳşūd elbet bulur erbāb-ı sülük
Rāh-ı Ḥaḳḳ’da fā’ide şānma ḥuşül-i mümteni‘

Behre-dār olmak muḳarrerdir vişāl-i yārdan
Feyziyā güftār-ı ‘aşka kim olursa müstemi‘

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

67 A-3

Ḥazer kıl olma ey dil bu hevā-yı nefsiñe tābi‘
‘ Adūdur nefsi-i emmāre olur ṭā‘ ātiñe māni‘

Ḥalāş olmaz kişi meger zen-i dünyādan ‘ ālemde
Meger evrād-ı iskārı ola her demde yā dāfi‘

Dilerseñ mü‘ tekif olmaḵ sevāyı sūr çıkar dilden
Dil-i ‘ aşık gibi olmaz ‘ ibādet etmeḡe cāmi‘

Ṭabīb rüzgāra derdiñi keşf etme beyhūde
Sañā ṭıbb-ı Ḥudā’dan ḡayrısı yok devā nāfi‘

Bilürsün Feyziyā taḡdīre virmez fā’ide tedbīr
Dime ‘ ālemde beyhūde başımda yok benim ṭāli‘

— / — / — / —

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

67 A-4

Etmeyüz rif‘ at için gerdün-ı dūna serfürü‘
Ne revādir beyt-i Kaḡḡdan ḡayrıya etmek rükü‘

Zāhidin olsun bu çerḡin aṭlas zībāları
Ḥayli demdir etmişüz ḡamd ola nirāndan rücü‘

67 B-1

Bir bölük ehl-i ḡarābātuz cihān mülkünde kim
Terk-i dünyā olduğımız oldu ‘ ālemde şüyü‘

Reh-nümāmız oldu bu yolda bizim sultān-ı ‘ aşḡ
Menzil-i maḡşūd için ḡıldık reh-i ‘ aşḡa şürü‘

Feyziyā ketm etmeyüz ḡüftār-ı ‘ aşḡıñ ḡarfini

Āsmān-ı ʔab'ımızdan her ne eylerse ʔulū'

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

67 B-2

Cezbe-i mihr-i güle hürşid-i cihān eyler semā'

Şevk-i hüsünüle bu çerhi āsmān eyler semā'

Leyle-i zülfün hevāsından şabāhü'l-ħaşra dek

Ehl-i dil-i mecnün mişāli her zemān eyler samā'

Kevkeb-i ikbāl-i hüsünü görmeye şeb-tā-seher

Ahter-i bahtımla ey meh encümān eyler semā'

Şeyh-zādem hān-ķāh-ı hüsünüñ āyinedir

Kim kudüm-i nāy-ı demle 'aşıkān eyler semā'

Her kaçan hikr eylesem yār-ı habibi Feyzi

Bāşım üzre ser-te-ser gün ü mekān eyler semā'

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

67 B-3

Āf-tāb-ı ʔal'atın kıldıkça dehri pür şu'ā'

Ehl-i diller pertev-i hüsünüden aldı irtifā'

Sūk-i 'āleme metā'-ı 'aşka dil-i naķdin viren

Kāle-i vaşlıñdan eyler şad hezārān intifā'

Ey şehr-i hüsnum nigāh-ı luṭfiye eyle nazar

Ĥizmet-i 'aşkıñda pā-māl olmuşuz bi'l-ictimā'

Şanemā ehl-i vefādan kimseye gelmez ziyān

İtme şâhım bende-i şâdıklarından imtinâ‘

‘Arşa çıktı nâle-i feryâdı Feyzî kemteriñ
Ah (ü) zârın ey mülk-i hû etmediñ hiç isitmâ‘

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

67 B-4

Bu sük-i gamda naqd-i hüner itmez intifâ‘
Nâ-dâna açma fâ‘ide virmez sañâ metâ‘

Ġavgâ-yı dehri terk idüb erbâb-ı ‘uzlet ol
Künc-i ferâgat içre gerekmez bize nizâ‘

Hürşid-i ‘ömrüñ irdi ğazveye görür misiñ
Levh-i memât eliñde alam derseñ ittifâ‘

Ser-pâ pür hüner haşr ola maşer yerine halk
Fermân-ı müste‘âna ider yokdur imtinâ‘

Ger râh-ı Hakk’ a menzil-i maşşuduña eriş
Feyzî hulûş-i kalble kıl bizi istimâ‘

— / — / — / —

Mef‘ülü / Fâ‘ilâtü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

68 A-1

Olmasa kâkül-i dil-dâr bu resme maqtü‘
Belki olmazdı heädâr gönül bir mecmü‘

Biz şâhîh olduĝını müşâ-i ‘aşkıñ bilürüz
Vâr imiş minaşşâ-i ey h‘âce hadîş-i mevzû‘

Olmuşuz menşabe-i fende yegâne el-ḥakk
Şanmasun vâ' ız vü zâhid bizi lafzâ-i merfû'

Severiz dil-beri ḥatr-ı siyehle gelse dahı
Eylemez şâh-ı muḥabbet bizi ḥaṭṭla memnû'

Denmedik kâlmadı ' âlemde işitdiñ Feyzî
Bu zemîn üzre ğazel söyle olunsun mesmû'

..— / ..— / ..— / ..—

Fe'îlâtün / Fe'îlâtün / Fe'îlâtün / Fe'îlün

68 A-2

Rif' at isterseñ felekde ola ḥikriñ yâ refî'
Alınca sen nüş etmez kimse kuluñ âlâ semî'

Ḥalk-ı ' âlem oldı heb muḥtâc Rabbü 'l-' âlemîn
İns ü cinn vaḥşî ṭayr dehrde vârdır cemî'

Ġırra olma kuvvet-i bâzûya terk it ğafleti
Geldi bu ḥân-ı fenâya nice biñ ḥâkân-ı şeci'

Ḳahramân olsañ seni biñ ecel maḥhür ider
' İbret al ey dil ḳanı Rüstem ḳanı Kazma-i bedî'

Feyziyâ faḥr-ı cihâna ḳalmadı bâķi felek
Mübed-i pâk ile faḥr eyler iken mâh-ı rebî'

..— / ..— / ..— / ..—

Fe'îlâtün / Fe'îlâtün / Fe'îlâtün / Fe'îlün

68 A-3

' Azm-i iḳlîm-i firâķ etdim idüb yâra vedâ'
O sebeb rûz (u) seb eyler dil-i bî-çâre fezâ'

Şerbet-i vaşlı dirîğ etdi tabîb-i cânım
Derd-i firqatle getürdüm dil-i bî-çâre şudâ^c

Başıma bir dönerim yok şu cihânda ey dil
Şanma gerdün benimçün ide yek-pâre semâ^c

Emri üzre iderim ol şeh-i hüsne hüñmet
Nice yârile ider ‘ aşık-ı âvâre nizâ^c

Feyziyâ naqd-i hüner ‘ arz idemem nâ-dâna
Keşf olunmaz nitekim düşmen-i bed-kâra metâ^c

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

68 A-4

Hâliñ ey meh görünür hâlede mânende-i dâğ
Şanurum fülful olur kâle-i mânende-i dâğ

Perteviñ seyre çıkar dîde-i ‘ aşık her şeb
Encümîn olmağa cevvalê mânende-i dâğ

Şerer-i ahker süz-i dil ‘ aşık o kim
Bâğ-ı hüsniñde olan lâlede mânende-i dâğ

Ney gibi bağrımızı sîh-i muhabbet deldi
Gördüğün süziş-i dil vâlede mânende-i dâğ

Lâl-i zerdin nice vaşf eyleye Feyzî yariñ
Zer olur kâle-i bengâlede mânende-i dâğ

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

68 B-2

Ṭālî' imdir tâ ezel mürğ-i hümāya kırsam āğ
Ağıma kıuzğün düşer yâhūd zağan yâhūd ki zâğ

Şöyle fehmi etdim muhâlifdir bu devr-i rüzgâr
Rüz u şeb maqşûdum üzre bâña yakdırmaz çerâğ

Bâşıma dâr oldu miñnetle cihân kâşanesi
Bir tarîka sâlik oldum yokdur encâm-ı durâğ

Neş'e-dâr olmaz gönül mest-i müdâm olsam dahı
Bezm-i 'âlem içre devr eyler tehî elden ayâğ

'Ayb olmaz Feyziyâ şî'rimde lehhet olmasa
Dil-rübâlar 'îd-i vaşlı etdi 'uşşâka yasâğ

---- / ---- / ---- / ----

Fâ'îlâtün / Fâ'îlâtün / Fâ'îlâtün / Fâ'îlün

68 B-3

Gülşen-i fânide yokdur bülbül-i kadse dulâğ
Halk-ı 'âlem bulsa 'ankâ kaçdına kıurar düzâğ

Bu harâbâtı nice ma' mür ider ey hoca halk
Himmet-i lutf (u) keremden herkes olmuşdur ferâğ

Bezm-i 'âlemde gamum dehrile bây (ü) gedâ
Ser-be-ser oldu humâr-ı guşşadan yuya çenâğ

Meclis-i rindâna gel keyfiyet-i şahbâyı gör
Yâd-gâr-ı Cemdir elde devr olan billür ayâğ

Feyziyâ gamı keserse başımı mıkırâz-ı 'aşk
Pertevi olmaz fitilin almadıkça çerâğ

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

68 B-4

Nice bir sūz-i gāmīla yaqayım sīneye dāğ
Nice bir dilde bu resme erisün derdiyle yāğ

Ey tabībim nola bu derdime dermān etseñ
Def' olurdu üzerimden şanāsın kara t̄āğ

Rūzgār atdı bu felek-i dili bir 'ummāna
Sāhil-i vuşlat-ı yār oldı bañā şimdi ırāğ

Gülşen-i hūsnüne dil mürğünü dūr etdi o şūh
Tutdı dāmān-ı vişāli nice bed-hār ile zāğ

Feyziyā bilmedi dil-dār seniñ kadriñi hayf
Gevher-i nutqa telef kılmadan it sen de ferāğ

— / — / — / —

Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilün

69 A-1

Sirişk-i dīdem olmuşdur firāğ-ı yārile ırmāğ
Şulansun meyve-i maqşūd için 'ālemde rāğ (u) bāğ

Şafādır hem-dem olmağ ol mülk-i manzarla dūzahda
Gerekmez rü'yet-i dīdārsız zīrā bañā uçmāğ

Nice perhīz idem āb-ı vişālinden ben ol şūhuñ
Tabībim haste şabr etmez görünce şu ile bir dāğ

Elimden celd-i ağıyārı tulum etmek gelür ammā

Yapışmaz post-1 hınzîre hezârân ile dibâğ

Hatt-âver oldu dil-dârım diyü gam çekme ey Feyzî

Geçirdiñ vaqtiñi sen de gerü kâldı ezelki çağ

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

69 A-2

Hatt gelüb geçdi kıyâs eyleme çağ

Mîve verdikçe nañl hoş ola bâğ

Âşinâ-yı gam-ı zülfüñ olalı

Dil-i şeydâya ferañ oldu irâğ

Cânıma kâr ider oldu firqat

Beni vaşlıñla meded eyle çerâğ

Luţfuña mazhar olan ‘âşık-ı zâra

Ġam-ı dünyâdan olur cümle ferâğ

Oldı dîdârıña hayrân Feyzî

Vermeyedir pād-şâhım göze yasâğ

— / — / —

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

69 A-3

Ķatlim kaçd eyleyüb cellâd-ı gamzeñ cekdi tîğ

Bî-günâh olsam gerek ey şâh-ı hüsnum ben dirîğ

Serpilür fermânıñ üzre hün-feşânımdır benim

Şanma küttâb-ı muhabbet şaçdı tañrîrâta rîğ

Fülk-i dil baħr-ı elemde düşdi ğam girdäbına
Rüzġâr oldu muħälif tütalım eṡrâf-ı sıġ

Düd-i ähımdan ğörünmez oldu heft-âsmân
şanma eyyâm-ı şitâda ġapladı eyyâm-ı mîġ

Ķâfiye teng olduġundan lezzeti yok şi‘ rimiñ
Bu zemîn üzre ġalâvet virmeye belki belîġ

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

69 A-4

Ferħunde ġılmadı beni ol nev-civân ġayf
Endüh (u) ġamda ġaldı dil-i nâ-tüvân ġayf

Ġörmez vişâl-i zevġine şâyeste bendesin
Cevr (ü) cefâdır anca işi her zemân ġayf

Ol ġonce-fem açılmadı dil-i ‘andelîbine
Beyhüde eylerim nice demdir fenâdan ġayf

Yok iltifatı säye-i ġüsnünde ‘âřıġa
Ķayřü lebin ‘adüya şunar ol fidân ġayf

69 B-1

Feyzî o şüh-ı nâzile çok ġıřsamız bizim
Olduġ bu ġalk-ı ‘âleme bir dâstân ġayf

— / — / — / —

Mef‘ülü / Fâ‘ilâtü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

69 B-2

Etseñ nolur ey şüh bizim ġâneye teşrif
Ġam-ġâne siziñ bende siziñ isteme teklif

Havf eylerim ağvā virir ol düşmen-i bed-ḥāh
Bāri ideyim kendümi sultānıma ta‘rif

Zencir-i muḥabbet bañā şıķlet mi gelürdi
Dīvāne diyü etse ‘ālem beni taḥff

Metn-i rengi görse kitāb içre muşannef
Şerḥinde nice ḥāşiye eyler idi taşnif

Feyzī dün (ü) gün vaşf-ı cemilinde efendim
‘Āşıklar için ḥayl fūnūn eyledi te’lif

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefā‘ilü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

69 B-3

Naqd-i ḥayātı eyleme beyhüde gel telef
Sūķ-i hünerde kāle-i ḥātuñ bula şeref

‘Ārif dinlemez evvel (ü) āḥir lā-yefhem ādem
Keşf olmadıkça kendüye tā sırr-ı men ‘örf

Hıfz eyle dürr-i ‘aşkı gönülde gerek sañā
Ḳıymet bulur mı lü’lü’ tersiz ‘aceb şadef

Beyhüde atma tırım adı hevā yere
Ḳavs-i muḥabbet elde iken bulunur hedef

Şād olma ‘izz ü rif at-i dehrile Feyziyā
Fikr eyle noldı vü nolsa gerekdir ḥalef (ü) selef

— / — / — / —

Mef‘ülü / Fā‘ilätü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

69 B-4

Beyhüde idersiñ dūn (ū) gün vārını maşraf
Olmuş mı vār ol mehile bir gıce müşerref

Sinem döküb ah etdikçe ‘ayb etme dem-ā-dem
Bir dürlü çıkarmaz sesini kızmasa bir def

‘Āşıklalra keç keç nıgeh etdikçe dü çeşmi
Cân kâsdımıza gamzesi bağlar o mehiñ şaf

Ey tālib-i vuşlat dime ol tıflı çömezdir
Yārān geçinür medreseden cümle müzellef

Ey Feyzī esīr olma şakın nefsi ‘adüya
Bil kâdriniñ halk etdi Hudā hātunı eşref

— / — / — / —

Mef‘ülü / Fā‘ilätü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

70 A-1

Nüşa-i hüsn içre gördüm kâmetiñ toğrı elif
Ey perī lāyık mı nuṭkuñ ola eğri lām-elif

Ka‘be-i hüsnüñ tavāf eylerdi her dem ‘āşıkān
Kâşlarıñ mihrābı böyle olmasaydı nünharif

Hatt-ı nev-hiziñ üzre görsem şānurum
Leyle-i kâdr içre meh-tāb oldu güyā müsteħıff

Cāmi‘-i vaşlıñdan ey meh ‘āşıkı dūr eyleme
Şavm-ı hicrāniñ çekenler olur elbet mu‘tekif

Kıl ü kāl eyler bu Feyzī bu meyāniñ haqqına
Kıldı erbāb-ı sūhan zirā rivāyet-i muhtelif

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

70 A-2

İsterim bir tıflı Hakk'dan ola tā hayr-ı halef

Mülk-i hüsnüñ kadrini fehm eylemez her nâ-halef

Himmet-i pîrânla bir nev-civân sevsem gerek

Sâlik olmuşdur tarîk-i 'aşka 'uşşâk-ı selef

'Aşk-ı dil-berdir viren 'uşşâka hergiz şehrini

Hüsnüne hür-i zemâne nitekim bulur şeref

Dilde pinhân eyle râz-ı 'aşkı izhâr eyleme

Ka' r-ı deryâda olur zîrâ dürr-i gevher şadef

Feyziyâ nâ-dâna 'arz etme muhabbet-i gevherin

Eylemez ehl-i sühan sermâye-i şi'ri telef

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

70 A-3

'Ârif geçinür hüb-ı zemâne değil 'ârif

Cinbenleri heb 'ârif-i 'irfâna muhâlif

Gam-hâneye ol mâhı tehî eyleme da'vet

Ednâya tenezzül mi ider şimdi o zârif

Etfâl-i cihân 'aşkı eritmekdedir ancak

Ey h'âce yeter etme tehî 'arz-ı ma'ârif

Qısmet mi değil ka'be-i vuşlat bize bilmem

Şânkim yerimiz oldu bugün hicrile tâlif

Ey Feyzî o seng-i dile söz bil ki geçirdi

Yolunda ola nakd-i sūhan hayli maşārif

— / — / — / —

Mef'ülü / Fā'ilatü / Mefā'ilü / Fe'ülün

70 A-4

Esdi nesīm-i zerd-i elemeler taraf taraf

Doldı derūna bŷy-ı sitemler taraf taraf

'Uşşaka kaşdı vār gibi Tātār-ı gamze gelse

Ūstine çekdi tŷğ-ı 'alemler taraf taraf

70 B-1

Mihr-i muhabbet 'arz ider 'aşıklar o şŷh

Şāndım ki hānım etdi keremle taraf taraf

Meclisde şöyle 'işret-i devrān oldıgım

Āfāka çıkdı hāy-ı hışmlar taraf taraf

Feyzī görünce haţţ-ı siyeh-fām-ı dil-beri

Tahrir-i mātem etdi qalemler taraf taraf

— / — / — / —

Mef'ülü / Fā'ilatü / Mefā'ilü / Fe'ülün

70 B-2

Keşf eyleme nā-dāna sen esrār-ı ma'ārif

Erbāb-ı kemāle olur izhār-ı ma'ārif

Esrār-ı ene'l-Hakķı 'ayān eyledi Mansŷr

Qıldı o sebep kendŷyi ber-dār-ı ma'ārif

Bir herre daħı ma'rifetiñ vārise ey dil

Açma hāzer it cāhile diyār-ı ma'ārif

Taḥşil-i kemāl etmeğe sa'y eyle bu yolda
Vallahî gerekdir sañâ her bâr ma' ârif

Bil kâdrini Feyzî bu gevher-pâre kelâmîñ
Söylenmeye her dem sañâ güftâr-ı ma' ârif

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

70 B-3

Vârşâğı

Beni vaşlıñla kıl ḥande meded ey nev-civân inşâf
Taḥammül ḳomadı bende firâkıñ el-amân inşâf

Nedir bu nâz-ı istiğnâ yeter ey dil-ber-i ra' nâ
Bañâ tâḳat vire Mevlâ sañâ şâhım hemân inşâf

Yıkıldı şabr (ü) sāmânım ḡam-ı hicriñle sultânım
Ümîd eyler dil-i cânım vaşlıñ her zemân inşâf

Çekerdik çille-i serdiñ murâda ermedim erdiñ
Bañâ bir bûse mi verdiñ nedir bu imtinân inşâf

Bu Feyzî bendeñi şâd it dil-i vîrânen âbâd it
Esîr-i zülfüñ âzâd it gel ey şâh-ı cihân inşâf

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

70 B-4

Şânmañuz devr-i felekde âf-tâb oldı kûsûf
Pertev-i ḥüsnün o mâhıñ eyledi ḥaṭr-ı ḥusûf

Oğunur ba' de ħarābi 'l-Başra bu ħarb-ı meşel
Bilmedi ħadrin geçürdi vaqtını dil-dār yūf

Ezber eylerdi vefā ' ilmin o şūh-ı bī-vefā
Mekteb-i ħüsn içre bir kez etse taḥşil-i vuḳūf

Nā-sezālar ' aşk-ı dil-ber nidügin fehmi eylemez
Zāhirü'l-lafzın görüb şānur bir iki üç ħurūf

'İd-gehde merḥabā kılmaz bu Feyzī çäkere
Ol şehri ħüsnüm efendim sevdigim 'abd-ı ra'ūf

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

71 A-1

Her kime keşf olsa i' lām içre sırr-ı men ' örf
Dü cihān içre bulur ' izzet (ü) sa' ādet hem şeref

Pür olur gencine-i ṭab' ında ma' nā-yı kemāl
Dürr-i gevherle şānāsın pür olur baṭan şādef

'Aşk pür gevherdir ey ḥoca bilürseñ kıymetin
Künc-i dilde ḥıfz olur şānma anı seng-i ḥāḥef

Rāh-ı ' aşka sālik ol bul menzil-i maḳşüduñı
Bu ṭarīḳ içre murāda erdi pīrān-ı selef

Ma' rifet taḥşiline şarf eyle naḳd-i vaḳtiñi
Olmasun ser-māye-i ' ömrüñ tehī Feyzī telef

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

71 A-2

Ğurra olma kuvvet-i bāzūya ey merd-i harīf
Kūştigīr-i mevt elilnde qahramān oldu za‘īf

Hūsn-i halk ile geçer naqd-i hayātın ruz (u) Őeb
Diyeler haqqında ‘ālem halkı bir hāt-ı Őerīf

Zer gibi kıymet bulam derseñ yeriñde ağır ol
Rif‘ ati yokdur felekde ādem oldukça hafif

Bezm-i ‘irfān içre nā-dāna kim eyler i‘tibār
Kāmiliñ nukı ola kendi gibi her dem zarīf

Mazhar-ı feyz-i Lūdā olmak dilerseñ Feyziyā
GūŐuña mengūŐ ola ‘ālemde bu pend-i laṭīf

— / — / — / —

Fā‘ilātūn / Fā‘ilātūn / Fā‘ilātūn / Fā‘ilūn

71 A-3

Fehm etse eęer mūselle-i ‘aşkı muŐannif
Őāyed ki olurdu bu fūnūn içre mü‘ellif

Sulṭān-ı muḥabbetden olur bir kiŐi me‘hūn
Elbet ola bu menŐib-ı ‘aşka mutaŐarrif

Vārdır yeri tā maḥŐere dek eylese ta‘rif
‘UŐŐāka muḥabbet yolunı pīr-i mu‘arrif

İsrāf-ı nefes eylemeyüz münker-i ‘aşka
Sermāye-i ‘ōmri dūkedir Őarf ile mūsrif

Feyzī bilürüm meclis-i ‘ālemde bulunmaz
Gūftār-ı muḥabbet gibi insāna mūñif

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

71 A-4

Bilmez ey h'âce elifbâdan har-ı nâ-dân iki harf
Baş ider ehl-i kemâlile dem-âdem 'alem şarf

Añlamaz zarf (u) zurûf kâ'ide A'râb fen

Zann ider fağfûr-ı fincâna gerek altun zarf

Âsyâb-ı 'âlem içre onu görse her kaçan

Şanur eyyâm-ı şitâda rüy-ı arza düşdi berf

Feyz-i Hakkla feyz-yâb olmaz kamu halk-ı cihân

Rahmet-i bâr-ı Hudâ dehre düşmüş taraf taraf

71 B-1

Feyziyâ erbâbına 'arz it kelâm-ı gevheri

Eyleme sermâye-i 'ömrüñ tehî nâ-dâna şarf

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

71 B-2

Bendesin dilden ferâmüş etdi cânân hayf hayf

Süz-i firkatle yanâr her demde bu cân hayf hayf

Reh-güzârında olur kerem dâ'imâ mür-ı za'if

Mihr-i vaşlın verdi bir dîve Süleymân hayf hayf

Gördüğün zulmet değildir ey perî şeb-tâ-seher

Dür-ı ahımdan qarâlar giydi devrân hayf hayf

Ney gibi sîh-i muhabbet deldi bağrım lâ-yu'add

Künc-i gamda eylerim feryâd (ü) nâlân hayf hayf

Feyziyâ nuṭṭ-ı meserret söylesem vârmaz dilim
Şi' r-i mâtemlerle memlû oldu dîvân hayf hayf

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

71 B-3

Sûfiyâ mir'ât-ı kâlbîñ kıl tarîḳ-i Hakk'da şâf
Jeng-i ğamdan olmak isterseñ dü ' âlemde mu' âf

Merhem-i luṭf-ı Hudâya tâlib (ü) râġıb iseñ
Sîne-i mecrûhı tîġ-i ' aşķile eyle şikâf

Men ' araf-i esrârına vâķıf olur lâ-reybe-şekk
Cürmüni ol kimse ' âlemde iderse i' tirâf

Kamd ola oldum ğamum dehrden cüz'î ḫalâş
Câmi'-i ' aşķ içre şeb (u) rûz eyleyelden i' tikâf

Müddet-i ' ömründe meger ğuşşadan bulma rehâ
Bir nefes her kim ' arûs-ı dehr ile olsa zifâf

Nefsine ġâlib olur elbet kişi her vechile
Eylesek ceng (ü) cidâl aḫşâma dek birkaç maşâff

Ḳulına fi'l-i muṭâbıķ olmak ister ' aşıķıñ
Zerre miḳdârı sözüñde olmasun Feyzî-i ḫallâf

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

71 B-4

Bülbül gibi feryâd iderim bir vaṭanım yok
Bu ġülşen-i ' âlemde mu' in çemenim yok

Küh-sār-ı muhabbetde anı ben gibi Ferhād
Bir kere orar ālimi ırın dehanım yok

ān aqlamada imdi benim ānı-i Ya'ūb
Ekim selcek Yūsufa gūl-i pırehenim yok

Gūl-zār-ı cihān cūmle yıılsun yere gesūn
Bir tāze aılmı gūl-i nāzik bedenim yok

Feyzı sañā vaf eyleyemem derd-i derūnum
Bir vechile avālime ram eyleyenim yok

— / — / — / —

Mef'ūlü / Mefā'īlü / Mefā'īlü / Fe'ūlūn

72 A-1

Civānım eyledi ben zāra itiyār-ı firā
Ne derd imi dil-i bı-cāre intizār-ı firā

Bu 'ālem ire niūn 'ayrı utmadı mesken
Bu ūsn-i ab'ımı eyler hemān diyār-ı firā

Ferala rūz (u) eb geer mi bir dem 'aceb
Gōñūlde vāriken ey dil amum zār-ı firā

Metā'-ı valını ayāra adı dil-dārim
Nad-i 'ōmrūmi zāy etdi aztırār-ı firā

Cihānda ben nice yānub yāılmayam Feyzı
Nūr-ı dilde yanārken mūdām nār-ı firā

— / — / — / —

Fā'īlātūn / Fā'īlātūn / Fā'īlātūn / Fā'īlūn

72 A-2

Cānıma kār etdi ey nāzik beden ahr-ı firā

Cüş idüb dil şehriñi yıkdı ‘aceb nehr-i firāk

Bezm-i ğam içre helāk olsam gerekdir ‘ākıbet
Sākı-yi devrân şundi destime zehr-i firāk

Olmadı görmek müyesser ‘İd-i vaşlın o mehiñ
Rüze-i hicr oldı ancak bâña bu şehr-i firāk

Ṭotalım ‘âlem ser-â-ser mülküm olmuşdur benim
Teng-dâr eyler dem-â-dem başıma dehr-i firāk

Bir zemân geşt ü güzâr itdim cihân şahrâsını
Meskenimdir Feyziyâ şimdi benim şehr-i firāk

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

72 A-3

El-firāk ey şehr-i ğufrân-ı mübârek el-firāk
El-firāk ey luṭf-ı Yezdân-ı mübârek el-firāk

Gicesi kâdr idi ḫalefiñ gündüzi eyyâm-ı ‘İd
El-firāk ey künc-i nürân-ı mübârek el-firāk

Def‘-i ğam iderdi ‘âşıklar seniñle rüz (u) şeb
El-firāk ey vech-i şadân-ı mübârek el-firāk

Bir daḫı görmek müyesser ola mı dîdârıñı
El-firāk ey sırr-ı sübhân-ı mübârek el-firāk

Rüz-i maḫşerde şefâ‘at eyle Feyzî kemtere
El-firāk ey mâh-ı tâbân-ı mübârek el-firāk

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

72 A-4

Ey meh-i t b n-1   izzet el-fir k ah el-fir k
Ey b şimda t c-1 devlet el-fir k ah el-fir k

Ola mı env r n  görmek müyesser bir dah 
Çeşm-i d ny  birle k smet el-fir k ah el-fir k

Künc-i firkatde bırağd n   aramdır   aşıqları
Ey şıyam-1 n r-1 c hcet el-fir k ah el-fir k

İbtid  v  intih  medhi n iderdi r z (u) şeb
Ş h-1 g z n-i sa  adet el-fir k ah el-fir k

Şerm-s r etme bu Feyz   kere r z-i cez 
El-meded eyle şef   at el-fir k ah el-fir k

— / — / — / —

F 'il t n / F 'il t n / F 'il t n / F 'ilün

72 B-1

Taht-g h etdi v c dum şehrini sult n-1   aşđ
Dil ser yında kuruldı bir   aceb d v n-1   aşđ

Edn -y    aşđ-1 c n n eyleyen gelsün beri
V r ise serde geçer bir bende-i ferm n-1   aşđ

İhtiy cız ş nma uz nev devlet n-1    leme
Kenzün l -y fn dan oldu bizlere her ihs n-1   aşđ

M -siv dan  albimiz p k eyledi  y ne veş
Hamd 'Allah-1 te   l  himmet-i p r n-1   aşđ

 ahram n-1   aşđım ey Feyz  şal    aşıqlar
Pehlev n-1   aşđ olan gelsün budur meyd n-1   aşđ

— / — / — / —

Fā'ilatün / Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilün

72 B-2

Käkülün fikriyle geldi başıma sevdâ-yı 'aşk

Dest-i gamda olmuşum mecnün gibi rüsvâ-yı 'aşk

Sen gül-i ruhsâr içündür etdügüm ah (u) figân

Bâg-ı hüsnünde olaldan bülbül-i şeydâ-yı 'aşk

Ah zâlim bendeñi pâ-mâl hicrân eylediñ

Luţfuña mağrūr etdim her kaçan da'vâ-yı 'aşk

Küşte-i dil neylesün oldı muhâlif rüzgâr

Sâhil-i vuşlat görünmez cüş ider deryâ-yı 'aşk

Feyziyâ hıfz eyle dilde sırr-ı 'aşkı vaqt olur

Zâhir ü bâtın sañâ keşf ola bu ma'nâ-yı 'aşk

— / — / — / —

Fā'ilatün / Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilün

72 B-3

Olmuşum ah muhâbbet içre çün üstâd-ı 'aşk

Bize hatm olsa 'aceb mi ser-be-ser icâd-ı 'aşk

Bir leb-i Şîrîn için küh-sâr-ı gamda Husrevâ

Seng-i muhâbbet kesmede oldum bugün Ferhâd-ı 'aşk

Naqd-i 'ömrüm sük-i hüsnünde o şühûñ şarf idüb

Şimdi ey h'âce idindim kendüme İrâd-ı 'aşk

Çille-i cevrin çekelden hân-kâh-ı vuşlatın

Eyledi pîr-i muhâbbet bende-i irşâd-ı 'aşk

Gülşen rüz-i ezelde bülbüle kudsi iken

Feyziyâ şimdi idersin sen tehî feryâd-ı aşk

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

72 B-4

Burc-ı tab'ımdan tülû' etse nola envâr-ı aşk

Ol mehin dilde yeri vâ eylerim izhâr-ı işk

Leşker-i uşşâk cem' etsem 'aceb mi başıma

Eyledi şâh-ı muhabbet bendesin sâlâr-ı aşk

Sırr-ı aşkı 'âleme keşf eylerim Mansûr veş

Bâña rif atdır bu yolda rütbe-i ber-dâr-ı aşk

73 A-1

İhtiyâcım kalmadı nev-devletân-ı 'âleme

Bulınur gencine-i dilde nice dînâr-ı aşk

Feyziyâ râz-ı mağâlî açmamak kâbil değil

Söylerim her kim su'âl etse baña güftâr-ı aşk

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

73 A-2

Eyledi peyk-i muhabbet çün baña tebşîr-i aşk

Şaklarım cânım gibi etmem saña takrîr-i aşk

Leyle-i zülfün hevâsıyla dil-i mecnûnumuñ

Boynuma tākđım elemle dil-berâ zencîr-i aşk

Sende inşâf-ı mürüvvet bende yok şabra mecâl

Kesdi tâb ü tākātım ey bî-vefâ şemşîr-i aşk

Nev-heves şânmañ tarîk-i ‘aşka sâlik olduğum
Etmişim rûz-i ezelde ibtidâ tedbîr-i ‘aşk

Metn-i hüsün ol mehiñ şerh eyledim ‘aşıklara
Bende hatm olsa ‘aceb mi Feyziyâ tefsîr-i ‘aşk

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

73 A-3

Vuşlat yoluna efendi el-ğakğ
Oldı bir sirişk-i dîde ırmağ

Lâyık mı ‘adü kapuñda iken
Mehcür idesin beni sen ancağ

Luţf eyle şehâ kuluñ kapuñda
İhsân-ı visâliñe gör lâyığ

Käkülleriniñ esîr oldum
Āzâde iken gönül muğakğakğ

Feyzî nola tâlib olsa şi‘re
‘Ālem içre durur sa‘âdet ancağ

— / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

73 A-4

‘Aşk âteşi yakdı beni yariñ haberi yok
Od düşdüği yerde yanâr aña şabri yok

Bir kere tabîbim gelüb ahvâlimi şormaz
Bî-çâresiniñ herrece kalbinde yeri yok

‘Āşık dimesün kendüye āzāde olanlar
Erbāb-ı muḥabbet gibi zīrā kendi yok

Yüz buldı ‘ihhet (ü) devlet-i ḥüsünden o şūḥuñ
Gel bak o sebep ibn-i beşerden ḥezeri yok

‘Āçmaz dehen-i nāṭıkım ey Feyzī bıçaklar
Ġamdan dün (ü) gün dilde serveriñ eşeri yok

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefā‘ilü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

73 B-2

Çekme dehrin çillesin ey dil benimle ol refik
Menzil-i maḫşüd elbet bulur erbāb-ı tarik

Ġam degildir ta‘ n ider zāhid tarikat ehline
Ḥaşm olur dil-dār için ‘uşşāka a‘yār-ı refik

Ġurfe-i ğufrān-ı sārīden ümīdiñ kesme kim
Raḫmet-i Ḥakk’ın yanında katredir baḫr-ı ‘amik

Nār-ı düzaḫdan ḫalāş olmak dilerseñ ey gönül
Olagör ‘ālemde hergiz āteş-i ‘aşka ḫarik

Feyziyā nā-dāna ‘arz etme bu gevher sözleri
Görmemiş bilmez nedir bu resme dürrile ‘akik

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

73 B-3

Dil şehri nola belde-i ḫudsi olsa muḫakḫak
Ġım serim üzre görünür seng-i mu‘allak

Bî-baht imişim kim başıma bir dönerim yok
Dönse dahı 'aksi döne ne çerh-i muṭabbak

Ednā ise a' lā ola encāmı cihānda
Tevfik-i ilāhī kime ol dise muvaffak

Güş eylediğün gökde şadā-yı berķ değıldir
Nā-merd felek başa fakr-ı luṭfunı ṭak ṭak

Ey Feyzī şî'r söyledin anlamı yekdir
Ehl-i dile 'ayb ola sözüñ aşlını şormak

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

73 B-4

Zü'l-kāfiyeteyn

Beni dil-dāra bugün eylemiş ağıyār nifak
Ḥavfim oldur düşe mā-beynimize nār-ı firāk

Ermedim 'id-i vişāline o māh-rü itdi
Rüze-i hicr ile olsun mı hıç ezhār-ı mezāk

Bir karar üzre degildir dün (ü) gün 'ālemde
Ben gibi aḥter-i bahtımda dahı vār merāk

Ḥalka fāş eyledim esrārımı Manşūr gibi
Nola encāmı olursa baña bir dār-ı durāk

Feyziyā dāfi'-i ğamdır mey-i gül-fām içelim
Şonumuz oldu bize mīnā ile dil-dār 'arak

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

74 A-1

Rüzgâr oldu muhâlif idem etrâf fark

Ḥavfım oldur küşte-i dil baḥr-ı ğamda ola ğark

Ṭüb-ı âhımdır meĝer güş etdiĝiñ şit-i şadâ

Velvele-ârâ olan çerḥ-i felekde şanma berḥ

Maṭla'ın nûrı tecellî olmasa ey meh seniñ

Tâb-ı ḥüsnüñle ziyâ bulmazdı böyle ğarb (u) şark

Kasretüñle eşk-i çeşmim ğarka verdi 'âlemi

Seyl-i bârân olduĝundan doldı şanma cümle 'arḥ

Muḥtesib ḥalt etmesün sük-i hünerde Feyziyâ

Ḥoşça şat gevher kelâmıñ olmaz ehl-i ṭab' a narḥ

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

74 A-2

Muşhaf-ı ruḥsârına nev-restemiñ ey ḥ'âce bak

Ḥâme-i kudretle taḥrîr eylemişdir anı Ḥaḥḥ

Bir vezîr-i kıṭ'adır ol şâh-ı ḥüsnüm kıl nazar

Ḥüsn-i ḥaṭṭdır ḥaṭṭ-ı rüyı seyre ancak müstahaḥḥ

Ezber etmişdir cefâ dersin oḥur açmâzdan

Hîç ta'allüm etmemiş 'ilm-i vefâdan bir sebak

Bestedir şîrâze-i zülfünde 'aḥlı 'âşıkıñ

Lâl-i Hindüsın nokṭa şânur görünce her varak

Feyziyâ vaşfında 'âcizdir zebânı şâ'iriñ

Bârek-Allah hûb yarâtmış ol mehi Rabbü 'l-ḥalak

74 A-3

Nolur ben zârı şâhım bende kâne eyleseñ el-ḥakḳ
Bulur ḥakḳı şarīḥan dehrde erbâb-ı istiḥkāk

Cemâliñ şem' ine pervânedir biñ çânile göñlüm
Bilürsün olduğum her rûz (u) şeb didârıña müştāk

Rakīb-i nâ-sezâ sāyeñde rif' at buldı sultānım
Revâ mı ḥākile yeksân ola derdiñ çeken ' uşşāk

Muḥabbet âteşi yaqdı beni hergiz bu ' âlemde
Yârin düzahda yândırmaz ümîdim ben kulun felāk

Sen âteş-pâre-i vaşf eyledikçe Feyzî-i bî-çâre
Kalem eşkin döker yoḥsa yanardı eldeki evrāk

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

74 A-4

Ḥabîbim aña yâr ol ben saña yâr olmuşum taḥkîk
Bi-ḥakḳın çâr-yâr başafâ Ebü Bekr Şiddîk

Reh-i ' aşkıñda pâ-mâl olduğum ma' lüm iken ḥalqa
İder ah elinde dem-be-dem ' aşıklığım taşdık

Yezîd ağıyâra yüz verme şehîd-i Kerbelâ ḥakḳı
Revâ mı mîve-i cennet ala destine bir zındık

Güzeliñ başıña güyâ şehâ bir eşrefî tâcdır
' Aceb mi taḥt-gâh-ı ḥüsnüñ olsa belde-i ezniḳ

Süleymân-ı zemânsıñ hâtem-i hüsniñle sultânım
Nedîm-i bezm-i hâşîñdan bu Feyzî olmasun tefrîk

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

74 B-2

Zü'l-kâfiyeteyn

Hengâm-ı seher yâr ile bir pâre uyurduk
Ėaflet ile esrârımız ağyâra duyurduk

Öldürmege 'âşıkları 'ahd eylemiş ol şüh
Ėüftâret için bir nice bî-çâre toyurduk

Seyr etmek için ol meh-i ruhsâr felekde
Şeb-tâ-be-seher emşel-i seyyâre olurduk

Dil mürĖini ol kelbden ürkütse 'aceb mi
Bu lânedey dil nice âvâre uçurduk

Kim didi sañâ bend-i vişâlin çöz o şühün
Ol hîhmeti biz Feyzî-i nâ-çâra buyurduk

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'îlü / Mefâ'îlü / Fe'ülün

74 B-3

Günâhım derdine yâ Rabb ricâdan Ėayrı çârem yok
Derûnum içredir 'illet belî zâhirde yârem yok

Tabîb ü pâd-şâhımsıñ benim bir sâ'il-i miskîn
Tehî destim bugün geldim kapuñâ ki elde pârem yok

Firâş-ı Ėamda ahvâlîm şorur yok baht-ı dünümden
Bu ben bî-çâre veş düşdi felekde bir sitârem yok

Giyindim devlet-i fakr (u) fenāda hırka-i ‘aşkı
Bu çerç-i atlese nisbet benim āyinemde hārem yok

Ben ol Feyzī-i gedāyım der-geh-i luḡfunda yā Rabb kim
Günāhdan ġayrı taḥrīr etdügüm aḡ üzre ḡaram yok

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

74 B-4

‘Arūs-ı dehre dāmād olmağı zann etme kām ancak
Mücerred ol yeter yānında bir tıfl-ı ġulām ancak

Zen-i dünyā ile tut kim iderseñ o luġati şad sāl
Nihāyet şānasın rü ‘yāda olduñ iḡtilām ancak

Hevā-yı nefsine tābi‘ olan bed-nām olur elbet
Tecerrüd-i ‘ālemīn bekle dilerseñ nīk-nām ancak

Ḥalīlim gönül-yāb-ı ka‘be bünyād etmek isterseñ
Derün-ı ‘aşıḡ-ı zārīñ meġer ‘ālā maḡām ancak

Bu meydān-ı muḡabbet Feyziyā çok pehlevānlıġdır
Alursuñ ḡarb-ı destīñle ‘adūdan intīḡām ancak

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

75 A-1

Safā lāyık mı gönül ġül gibi ḡandān olmaḡ
Yarāşur ‘aşıḡa bülbul gibi nālān olmaḡ

Ḥayf kim ḡadriñi bilmezlere olduñ bende
Vār iken ‘aşḡ ile ‘ālemlere sultān olmaḡ

Yänmadıñ ben gibi firqat odına ‘ âlemde

Yändın güldi sañä âteş-i süzân olmak

Naqd-i ‘ ömrüm dün (ü) gün sük-i elemde geçdi

Görmedi gitdi gözüm vâşıl-ı cānān olmak

Feyziyā defter-i ‘ uşşāka geçirdiñ nāmıñ

Hācetin miydi seniñ merd-i sūhandān olmak

— / — / — / —

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

75 A-2

Zü’l-kāfiyeteyn

Sırr-ı mehmer olur bir yār yok ağıyār çok

Sük-i ‘ aşk içre ‘ acebdir kār yok gaddār çok

‘ Andelīb-i dil nice feryād (ü) nālān etmesün

Nev açılmış bir gül-i ruhsār yok bed-hār çok

Pây-māl etse nola ‘ arzım benim ol şive-kār

Fî zemāne hüblarında ‘ ār yok bî-‘ār çok

Hāne-i zünbūra döndi sine-i mecrūhum ah

Yārama merhem şārar dil-dār yok hūñh’ār çok

Hāme taḥrīr idemez Feyzī derūnum derdini

Kendüme bir mahrem esrār yok güftār çok

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

75 A-3

Hezār-ı zār-ı ‘ aşkım dostlar bir gül-istānım yok

Cihān bā’ -ı iremdir tüt içinde bir fidānım yok

Naķūd-i ‘ōmrūmi şarf eyledim bāzār-ı hūsnünde
Velakin herrece ol şūh-ı nāza imtinānım yok

Kaçan kim görmesem cānānımı bir lahza yānımda
Efendi şānurum öldüm vücūdum içre cānım yok

Getür ey sākī-yi gül-çehre çām-ı bezm-i ‘işretde
Benimçün bāde-i la‘lin şunar bir nev-civānım yok

Yākub nār-ı muhabbet Feyziyā ben zārı maḥv etdi
O şūhuñ defter-i hūsnünde hiç nām (u) nişānım yok

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

75 A-4

Muşanna‘dır

Āteş-i la‘l-i semen reng gülde vār bülbülde yok
Düşmen-i ḥārile ceng bülbülde vār gülde yok

Çeşm-i mizānū‘l-terāzū sūķ-i ‘ālemde meşel
Kefe-i hūsnünde perseng gülde vār bülbülde yok

Devḥa-i gülde hezār-ı dil gubār-ı ālūdedir

Şişe-i ṭab‘ında zeng bülbülde vār gülde yok

75 B-1

Şerm olur ruḥsār-ı gül şānma kızardı alile

Mürğ-i ‘aşka dürlü pā biñ gülde vār bülbülde yok

Ney gibi kıl nāle açılmazsa ol ḡonce-dehen

Feyziyā āheng ü çeng bülbülde vār gülde yok

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün

75 B-2

Žāyi' Ői'rdendir

Birdir Allah iki erkānı olan İmāna bağ

Farz-ı gusli yāzdılar üç dört kitāb-ı nur'āna bağ

Beşdir İslām'ın şurūhı altı İmāna şıfat

Hem yedi düzah sekizdir cennet-i Raħmān'a bağ

Vār toğuz tekbir-i şalāt 'ayda on şafha iden

On bir āyetdir mu' avveğler oğı Furķān'a bağ

On iki burc üzre devr eyler dem-ā-dem şems (ü) māh

Kādir-i muğlak neler ĥalk eylemiş devrāna bağ

Cehl ile tanzır olur mı böyle nazm mu'teber

Feyziyā şarf eyle dehenin şan'at-ı merdāna bağ

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

75 B-3

Zencir

Bu pıre-zen-i dehr ile ünsiyetimiz yok

Ünsiyet idenlerle dağı ülfetimiz yok

Ülfet ideriz kāmil-i devrānla emmā

Emmāremiz nefsdir dün (ü) gün rāhatımız yok

Rāhat idemez gerçi kişi dehrde ey dil

Dil nağdini şarf eylemede ĥissetimiz yok

Kissetle bu sūđ içre alınmaz dürr (ü) gevher

Gevher biziz ey ĥāce veli kıymetimiz yok

Kıymet mi olur nuğk-ı dürer-bārına Feyzi

Feyz-i ĥazel almaz zürefā kıymetimiz yok

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

75 B-4

Fenâdır bî-bekâdır bu nihân bir köhne cân ancak

Çonan elbet göçer bu bir serây-ı kârbân ancak

‘Arûs-ı dehre hiç dâmâd olur mı âdem ey gâfil

‘Acûze kâhbenîñ kârî dem-â-dem imtinân ancak

Dayânma pây-dâr olmaz sañâ bu bî-sütün-ı eflâk

Mu' allâk vâdî-yi gâmda kurulmuş sâye-bân ancak

Metâ'-ı sük-i 'âlemden kimesne fâ'ide görmez

Meger tâ'ât-i Rabbânî ola kârîñ hemân ancak

Hzret kıl gırra olma devlet-i dünyâya ey Feyzî

Fenâ-ender-fenâdır ol âhir cihân ancak

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

76 A-1

Cihân-ı hâzret-i Ya'kûb gibi beytü'l-hüzn bulduk

Bu zindân içre biz cân-ı Yûsuf'uz zann etme şen bulduk

Değişdiñ bu serây-ı dehri bir vîrâneye şimdi

Harâbât ehliyüz künc-i melâmetde vañan bulduk

Gerekmez mürğ-i 'aşka dehr-i dünüñ bâg (u) bostânı

Ki zîrâ bir gülüñ dâmânîñ almış diken bulduk

‘Arûs-ı 'âlemi 'arz etme ey meşşâte 'uşşâka

Görünce nağşın aldık kâhbe-i bir pîre-zen bulduk

Maḳāl-i rāzımız keşf etmeğe şehri bir düzah
Su 'âl etdik hele Feyzî gibi merd-i sühan bulduk

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

76 A-2

Şehâ âyîne-i hüznün görüb hayrân olur 'aşık
Nigâh-ı iltifâtınla meger handân olur 'aşık

'Aceb mi meyl idersem gördüğüm maḥbûba 'âlemde
Bilürsün tâ ezelden mâ'il-i hûbân olur 'aşık

Nola lutfuñla şâd etseñ dil-i maḥzûnı sultânım
Ġam-ı zülfüñle her dem zâr-ı ser-gerdân olur 'aşık

Temennâ-yı vişâl etdikçe artar cevri dil-dârın
Anuñdün ney gibi her rûz (u) şeb nâlân olur 'aşık

Şabûh-ı la'l-nâb-ı lebleriñ vaşf eylesün Feyzî
Şarâb-ı erguvân içmiş gibi sekrân olur 'aşık

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

76 A-3

Sen saña niçün ey göz-i âhü acımâzsın yazık saña yazık
Şayd etdi seni düşmen-i bed-h'âh acımâzsın yazık saña yazık

Bil ḳadriñi her vechle diyü sen efendim güş eyle bu pendim
Bir gün diyesin hûsnüñe yâ hevâ acımâzsın yazık saña yazık

'Uşşâḳ çeker gerçi seniñ çille-i cevriñ saḥt oldı tavriñ
Sen kendüñe ey şüh-ı cefâ-cü acımâzsın yazık saña yazık

Şabr ile tuta ‘ aşık-ı bî-çâre cefâya her derd-i belâya
Yok merhâmetiñ ey dil-i kanlu acımâzsiñ yâzık sañâ yâzık

Beyhüde figân etmededir Feyzî-i şeydâ bülbül gibi hâlâ
Âhım işidüb ey gül-i hoş-bü acımâzsiñ yâzık sañâ yâzık

— / — / — / —

Müstef’ilâtün / Müstef’ilâtün / Müstef’ilâtün / Müstef’ilâtün

76 A-4

Manşıb-ı devlet-i dünyâyı biz aldık şâtdık
Atlas-i çerh-i mu‘allâyı biz aldık şâtdık

Görmedik fâ’idesin zerrece fânî dehrîñ
Nîk (ü) bed pend-i tesellâyı biz aldık şâtdık

Bize deryâ-yı gamıñ gevherini ‘ arz etme
Mâ-tekkaddem dürr-i yektâyı biz aldık şâtdık

Hırka-i ‘ aşkla zâhid bize ta‘n eyler imiş
Nice şamûr ile zîbâyı biz aldık şâtdık

Feyziyâ feyz-i Hudâ’dan dün (ü) gün maṭlabımız
Almayuz zîb-i dil-ârâyı biz aldık şâtdık

.. / .. / .. / ..

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

76 B-2

Zü’l-kâfiyeteyn / Zâyi‘ Şi‘rden
‘ İlm-i vefâyı gel oḡu cânâ varak varak
Ta‘lîm ider sañâ anı dâñâ sebak sebak

Gel kaçma sen de sâkı-yi devrâna ol yaḡın
Ey şüh geldi bezmiñe şahbâ ayak ayak

Gül-şende havf-ı hâr-ı ‘adûdan kaçar geçer
Derd-i elemle bülbül-i şeydâ bucağ bucağ

Mest olsa ‘ayb olur mı nev-res-i nihâl ‘aceb
Meclisde içdi bâde zîrâ çanak çanak

Feyzî simâ-ı nazmıñı meydâna çekdiler
Ehl-i sühân görünce ser-â-pâ tabağ tabağ

— / — / — / —

Mef‘ülü / Fâ‘ilâtü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

76 B-3

Zencîr

Bir kâf-ı kanâ‘atdeki ‘ankâlarız el-hakğ
El-hakğ bizi zâğ-ı zağana eyleme melhakğ

Melhakğ olamaz zümre-i ‘irfâna her âdem
Âdemde olur gerçi kerâmât-ı Hakğ ancak

Ancak sañâ mahşûş bu nuğkum benim ey dil
Dil virme zen-i dehre degildir sañâ elyakğ

Elyakğ ola gör rü‘yet-i dîdârına hakğıñ
Hakğ’ıñ keremi ehl-i behište ola muğlakğ

Muğlakğ bu naşîhat sañâdır cümlesi Feyzî
Feyzî diyesiñ güş idicek pendimi şadağ

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

76 B-4

Zü‘l-kâfiyeteyn

Eyledim hâl-i perişânım o zülf-i târa sevğ

Eyledi tuţfuyla ihsânın bu ben nâ-çâra ‘avķ

Zulmet-i hicrinde şormaz hâţırım ol mâh-rû

Pertev-i hûsnle virmiş hâne-i aġyâra şevķ

Eynime bir hırķa kesmiş kim benim hayât-ı gam

Âteş-i düzahla gûyâ kapılmış aşâra tavķ

Taht-gâh etdi bu gönlüm şehrini ol şâh-ı nâz

Sâye-i luţfunda pâyım olmadı bir pâre fevķ

Güş ider yok Feyziyâ derd-i derûnum söylesem

Ah (u) efgânım gelür her vechle dil-dâra hevķ

---- / ---- / ---- / ----

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

76 B-5

Zann etme şehâ etdiğin ‘iş ‘adle muvâfık

Râzı mı olur cevri (ü) cefâ etmeġe hâlik

Aġyâra iderseñ dün (ü) gün dürlü keremler

Beyhüde ider hîhmetiñi bende-i şâdık

77 A-1

Fikre ye güzel başıñçün ey şeh-i hûsnüm

Şâyeste midir vaşlıña aġyâr-ı münâfık

Mihnetle geçirdi güneşi devr-i felekde

Ey meh saña biñ cânla mâ‘il olan ‘aşık

Fehm eylemediñ kadrini bu Feyzî-i zârıñ

Bir merd-i sühandân eyledi kim bezmiñe lâyıķ

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

77 A-2

'Arūs-ı dehre hîç dāmād olur mı âdem ey aḥmak
Geçilmez imtinānından o bir mekkāre ancak

Elinde pīr-zen dehrīñ zebūn oldı nice Rüstem
Dayanma kuvvet-i bāzūya 'ālem fānīdir muṭlak

Bu çerhiñ aṭles zībāsı kalmadı kimseye bākī
Fenā-ender-fenā köhnedir meş'ūmdur el-ḥakḥ

Denīdir dūndur dūnyā ider ancak kerem dūna
Anuñdün rütbe-i rif'at bulur 'ālemde bir el-ḥakḥ

Ferīd-i 'ālem olduñ ma'rifetde Feyziyā tüt kim
Kemāl ehline rağbet yok kamu medyün müstağrak

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

77 A-3

Ey dil dimedim ben sañā ol yār ayıḳ yıḳ
Meclisde iḥer bāde-i ağızına kaṭıḳ tıḳ

Keyfiyetle al ele miftāh vüṣālin
Āgūşı alub dil-beri cüz'ice kaşık şık

Bir demdir o kim cānı dirīğ eylemez 'āşık
Maḳşūd-ı dili tül-i tırāz etme çabuḳ buḳ

Şerunuñ iden cest ola mānende-i vefā-bād
Maḳşūdunı dilin ḥaşıl ide nice tāvıḳ baḳ

Mengüş ide gör güşuña bu pendimi Feyzî
Ma' hür ola vār ise kelāmında kalık vaq

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefā'ilü / Mefā'ilü / Fe'ülün

77 B-1

Harf-i Kāf

Nedir ey mürğ-i dil bu nāleler sen isem olmazsıñ
Maqāl-i rāzına ol gül-^c izārıñ mahrem olmazsıñ

Dem-ā-dem ney gibi nālān idersiñ bezm-i 'ālemde
Gelüb bir lahza 'uşşāk-ı nevāya hem-dem olmazsıñ

'İmāret kaçd idersiñ bu harābāt-ı cihān içre
Niçün peygüle-i vaḥdetde büm-i 'ālem olmazsıñ

Bāşıñdan bu cihān gavgāsın dūr etmediñ gitdi
Sivāyı terk idüb bir pāre āsūde-i gam olmazsıñ

Kemāl 'arz etme bilmezseñ eğer kim men 'araf-i sırrın
Ferīd-i 'aşr olursuñ gerçi Feyzî ādem olmazsıñ

— / — / — / —

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

77 B-2

Gir dā'ire-i 'aşka dilerseñ eger aheng
Zann etme hemān dāfi'-i gamdır ney ile çeng

Ey sākī-yi gül-çehre ayāğı ele al gel
Bu bezm-i şafādır içelim bāde-i gül-reng

Vir albe cilā makūle-i ‘akla her dem
Mir’at-ı gōnūl olmaya ālām ile jeng

Ferdā-yı amın oyma bugūn āne-i albe
Bilmez misiñ ey űūh-i cefā-cū dilimiz teng

Alsa ele Feyzī nola űeű-per nazmı
Meydān-ı hūner ire olur aűmla o ceng

— / — / — / —

Mef’ulū / Mefā’ilū / Mefā’ilū / Fe’ulūn

77 B-3

Pertev-i hūsnūñ cihānı etdi meh-tāb-nāk

Hāle veű bir űeb seni āgūűa alsam sīne-āk

Bāg-ı hūsn ire uzatdñ āmeti ey serv-add

Ne revādır sāye-i lufuñla ‘aı ola āk

‘İd-gehde dāmeniñ būs eylemekdir maűadım

Kec nihāl etme kerem ıl bendeñe ey nesl-i pāk

Kūnc-i firatde űmīd-i vaűl ile oldum ‘alīl

urudum gitdim nazār ıl ālime mānend-i kāk

Feyzī-i bī-āreye ıl űerbet-i vaűlñ devā

Olmasun bīmār-ı hicriñ ey abīb-i cān helāk

— / — / — / —

Fā’ilātūn / Fā’ilātūn / Fā’ilātūn / Fā’ilūn

77 B-4

Bir dōner yo bāűıma dehrde ālā eflāk

Bir űorar yo dūn (ū) gūn ālimi aldım am-nāk

İrmedim 'îd-i vaşlına o mâhîñ gitdi
Korqarım rûze-i firqat ide ben zâr-ı helâk

78 A-1

Ġam degil vermese rif' at bañâ bu çerh-i felek
Sündüs-i cennet (ü) firdevs olur 'âşıqlara hâk

Heves-i leyle-i zülfüñ beni mecnûn etdi
İdemem deşt-i melâmetde cihâm idrâk

'Aşk-ı dil-berle Feyzî nola abdâl şıfat
Görmedim böyle ğazel-h'ân vü hem sinesi çâk

..... / / /

Fe'îlâtün / Fe'îlâtün / Fe'îlâtün / Fe'îlün

78 A-2

Dökme yetişür eşkiñi ey dîde-i nem-nâk
Seylâya dayânmaz bilürüm aşlı olan hâk

Bir şâha esîr etdi beni bâr-ı Hudâ kim
Cevr etmede mânend ola güyâ aña zaḥḥâk

Dil şehrini yağmâladi ol ğamzesi tâtâr
Ben kendüme mâlik deĝilim kıande ki emlâk

Şahrâ-yı muḥabbetde beni eyledi mecnûn
Ol kâkül-i leyli kıomadı herrece idrâk

Feyzî kime aḥvâlimi 'arz eyler isem der
Dünyâya ne geldi ne gelür sen gibi dehhâk

..... / / /

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

78 A-3

Cihānıñ işleri añlamaz ey dil cümlesi heb dek
Hilāfım yok sözümde ol Ludā haqqı kamu gerçek

Şaķın nev-devletān-ı ‘āleme ‘arz eyleme fikriñ
Kerem bir yāna dursun belki yersin bir nice deynek

Mücedded eyniñe alsañ libās-ı fāhire hergiz
Olursuñ hemİşe ‘ayān dehr-i dūna bir müshek

Ümİd etme ‘avām-ı nāsdan altūn ey miskīn
Kefe-i destinde göstermez fülüs-ı aķmerinden tek

Eğerçi haqqā dār olduñ ise Feyzī naşihatden
Bilürsüñ ser-be-ser haķ-ı cihānıñ ser-be-ser yek yek

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

78 A-4

Cihan bāķı değıldir kimseye eyler misiñ idrāk
Fenā-ender-fenā olsa gerekdir bī-sütūn-ı eflāk

Yetişmez mi sañā ‘ibret gelenler gitdiler āķir
Qanı Cemşid (ü) Key-ķusrev qanı İskender fetħāk

Kişi ‘üryān gelür ‘üryān gider dünyādan ‘uķbāya
Bu çerħin atlas zībāsı olmaz kimseye emlāk

Tabīb rüzgāra derdiñi keşf eyleme zinhār
Budur aķvāli bīmārıñ gehī ħande gehī ħam-nāk

Maķāl-i rāziñi ehl-i kemāle söyle ey Feyzī
Ne bilsün kıymet-i dürr-i gevher dil-i cāhil-i Etrāk

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

78 A-5

Çalmadı lehheti hiç meyve-i bāğ-ı feleğîñ

Bostān kim bozulur dād olur mı kelğîñ

Ol harāmi baķacar dil-bere hizmet etdiñ

Luţf yoķdur saña bî-çāre helāl it emeğîñ

78 B-1

Rağbet etmezse nola ben gibi ednāya o şūh

Olmaya ülfet-i simürğle zirā seniñ

Ne günāh işledim ādem diyü baķmaz yüzüme

Cennet-i vaşlın dūr oldum ‘aceb ol meleğîñ

Yeter ey Feyzî yeter minneti ķo ‘ālemde

Bilürüm geçmeye vallahî o şāha dileğîñ

— / — / — / —

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

78 B-2

Aldanma ‘arūs-ı feleğîñ naķşına sen pek

Yüf ol ere kim dil vere bir ķahbeye gerçek

Mey içme güzel sevme dimem ben saña ey dil

Dünyāya değişme dün (ü) gün vārîñi yek yek

Erbāb-ı hıred bir pula almaz zen-i dehri

Ey merd-i cihān ‘āķil iseñ fāñiden el çek

Gel dā‘ire-i ‘aşķa leyle-i şafā sür

Her bār hevā-yı hevesiñ olmaya dem tek

Ferdâ-yı ğamın terk idelüm dem bu dem ancak
Feyzî bize mi kâldı cihân kaydını görmek

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

78 B-3

Nola dür etnese dil-hâhımız üzre bu felek
Dimediñ rif' at içün bir feleğe çünki kelek

Ûulle-i kâf-ı kanâ' atde biz ' anķâyuz kim
Dimeyüz debdebe-i faķr ile sîmürge sinek

Zen-i dehrîñ bize ' arz etme şafâ-yı vaşlın
Merd olan etmez o mekkâreye hiç şarf-ı emek

Olmuşuz dâ'ire-i faķr (u) fenâda sâkin
Virmişüz devlet-i dünyâyı hevâya gerçek

Feyziyâ feyz-i Ludâdır bize bu hâlet kim
Nef için eylemeyüz câhil-i gerdûna dilek

— / — / — / —

Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilün

78 B-4

Žāyi' Şi'r / Zū'l-ķāfiye

Kefe-i mîzân-ı ŧab' im istemez perseng seng
Her ne taħmîn eylesem destimde olur deng deng

Gâh rast gâh kec kılma maķâl-i râziñı
Dimesün bir kimse vârdır sende pür pâbeng beng

Baķmasun âyiñe-i ruhsâr-ı yâra nâ-saz
Ola şâyed mişl-i mir'ât-ı şeh erjeng jeng

‘Aşk-bâzlık etme eţfâl-i cihân ile şakın
Atmadı gitdi bir ‘aşık dehrde hüşeng şeng

Lendhâle-i‘aşr olub meydâna çıkdım Feyziyâ
Gördi rahş-ı tab‘ımı haşmım didi şeb-reng reng

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

79 A-1

Şöyle dolâb-ı meşakqatdir ki bu çerh-i felek
‘Ömrümüz oldukça ‘aks-i devri der tâ haşra dek

Merd-i kâmil kâm alur şânma ‘arûs-ı dehrden
Pîre-zendir qahbedir mekkâredir lâ-reybe-şek

Şarf iderseñ naqd-i ‘ömrün sük-i ‘âlemde çe sūd
Kim bilür ey hâce qadr-i gevheri çekem emek

Çünkü bu dünyâ denîdir dūna eyler i‘tibâr
‘İbret al ehl-i kemâle i‘tibâr eyler mi pek

Ferş-i gamda cân virirsek faqr ile hoşdur bañâ
Feyziyâ nev-devletân-ı dehre minnet etme tek

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

79 A-2

Fâ‘ide virmeye tedbîrine yüz pād-şehiñ
Devletinde bula zulm erleri yüz pād-şehiñ

.. / .. / .. / ..

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

79 A-3

Yoğdur ey gonce-dehen tār-ı şeyri sāña nālemiñ

‘Andelīb-i dil çeker beyhüde ye’s-i mātemiñ

‘Ays ü nüş eyle bugün endiše-i ferdāyı ço

Sāña işmarlanmadı her işi halk-ı ‘ālemiñ

Nik-nām al sūk-i ‘ālemde kerem bahşıñ eyle

Gitdi dünyādan velakin nāmı kaldı hātemiñ

Dostān olsun cihānda sen de bir iş ide gör

Ey cefā-cü yoğsa bir yeri yoğdur kemiñ

Bir Süleymān-ı zemānsıñ hüsle ‘ālemde kim

Rüzgāra hüküm ider gevher-i nigīn hātemiñ

Cennet-i vaşlıñda hıfz it dāne-i hāliñ meded

Al şunar gördükçe elbet şabrı yoğdur ādemiñ

Nā-sezāya ‘arz iderseñ heb şafā-yı vaşlıñı

Feyzī-i şeydā çeker beyhüde ey meh-rū gamıñ

---- / ---- / ---- / ---

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

79 A-4

Şāh-ı hüsnum sitāmiñ ağıyar-ı sek

Çağırır burc-i bedenden ‘āşıkān Allah yek

Havf idersiñ inkisārından dil-i bī-çāreniñ

Sāña kim der ey cefā-cü hātır-ı yārānla dek

Bir fūrū-māye dağı etmez cihānda etdiğini

Ne revâdir keç nigâhlar sâña ey belâ-zâr bek

Neşter-i gamzeñ niçün kân dökme ister dâ'imâ

Taşra çıkmaz oldu havfımdan vücûdum içre dek

El irişmez dâmeniñ bûs eylesem ey serv-ğadd

Mü-miyânıñ hâtır-ı Feyzî için bir pâre ek

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

79 A-5

Gel ey dil hân-kâh-ı aşka ger şeyhine bâşın eğ

Eğer olduñsa 'âlemde bir pâşâ veyâhüd beğ

79 B-1

Nazar-gâh-ı cenâb-ı Kibriyâ'dır mü'miniñ kalbi

Ele al hâtır-ı 'uşşâkı yoğsa sâña kim der değ

Huğûk-i sâbıka rağbet idersiñ âdem olduñsa

Meşeldir nân (u) ni' met bilmeyenden yeğ imiş bir seg

Tabîb dehre muhtâc olmamış bir kimse yok ammâ

Veliken zâbt-ı 'aşkı fehm ider yok olmasa bu reg

'Adûdan intikâm olmak müyesser olmadı Feyzî

'Aceb mi tutsa âfâk-ı şadâyı yekdir Allah yek

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

79 B-2

'Acebdir ey perî 'uşşâkla hiç ülfet etmezsiñ

Tabîb-i cânsiñ ammâ mübtelâya rağbet etmezsiñ

Yānub yākıldığım bilmez misiñ sūz-i firākıñıla
Gelüb gam-ḥāneye bir kere ‘arz- vuşlat etmezsiñ

Ne çille çekdüğün ‘uşşāk-ı zārıñ ey kemān ebruvān
Nigāhıñıla bu menzil-gāh-ı gamda diğğat etmezsiñ

Yıkılsun ḥāan-ḳāh-ı ḥüsnüñ ey şeh-zāde meşreb kim
Bu ben dervīş-i dil-rīşe vişāliñ himmet etmezsiñ

Görürsüñ menzil-i maḳşüduñı ammā ki ey Feyzī
Reh-i ‘aşkıñda ol şāh-ı cihāñıñ ğayret etmezsiñ

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

79 B-3

Gör ḥaḳıḳatde ne resme açılır mişl-i bir çiçek
İ‘timād eyle bu nuḳḳa olmasun ḳalbiñde şekk

Ğonceler bāğ-ı keremde āb-ı rahmet olmasa
Ḥande olmazdı hezārıñ nālesinde ḥaşra dek

Kāmil ol rāh-ı Ḥudā’da eyle taḥşil-i kemāl
Ṭāli’ iñ naḥs üzre devr etdi mestin çerḥ-i felek

Bu rumūzāt-ı hayālim fehmi ider ‘āḳil olan
Zıkr-i Ḥaḳḳ’ı ḳor mı dilden gör ki insān vü melek

Feyziyā gel hikmet ü hey’etden ayırma özüñ
Ḥākim ‘aşḳ ol sañā maḥşüş edilsün ‘ilm-i şanek

— / — / — / —

Fa'ilatün / Fa'ilatün / Fa'ilatün / Fa'ilün

79 B-4

Sözüm tutarsañ eğer öğredem sañā bir dek
Bu nuḡ-i pākimi gūş it saḡın ki eyleme şekk

Maḡāl-i rāziñı açma bu pīre-zen dehre
Maḡāl-i rāzı fehmi eylemez bu ḡahbe felek

Ferīd-i ṡab' la birdir yānında cāhil-i dūn
Bilürüm ḡadr-i gevher-i māyesiz kişi gerçek

Bu kār-ḡānede şol kār ider ki cāhil ola
Kemāl şāḡibi görmez elinde aḡçe-i tek

Bu rüzḡār-ı müsteḡir deḡil bize Feyzī
Süvār-ı küşte-i baḡr-ı ḡam olmuşuz ne gerek

---- / ---- / ---- / ----

Mefā'ilün / Fe'ilatün / Mefā'ilün / Fe'ilün

80 A-1

Ey eşk-i dīde cū gibi her dem āḡar mısıñ
Rāz-ı nihānı ḡalkḡa duyurduñ bāḡar mısıñ

Dil böyle bes çāḡ-ı zenaḡdān iken daḡı
Boynum kemend-i zülfüne yāriñ ṡāḡar mısıñ

Meydir ḡaraż bu meclis-i rindāna gelmedin
Sāḡī dinür mi mest-i müdāma çāḡır mısıñ

Būs-i lebiñle bendeñi şermende etdüḡiñ
Zālim müdām başıma böyle ḡāḡar mısıñ

Haşr olmadan o kıdd-i kayâmetle Rabbenâ
Nâr-ı ceħıme Feyzî-i zârı yâkar mısıñ

— / — / — / —

Mef'ülü / Fâ'ilâtü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

80 A-2

Hezâr-ı 'aşka açılmaz o gonce nâz idecek
Bu gül-şen içre 'aceb kim añâ niyaz idecek

Açılma seriñe mahrem olur 'adü ey dil
Bulunmadı sañâ güyâ ki keşf-i râz idecek

Vişâl-i yâr ise maķşüduñ anca 'âlemde
Ne vâd bu resme sözüñ tül hem ıtrâz idecek

Ne cân-bâzlar oynar bu kâr-hânede gör
Felek o dil-beri encâm-ı mihre baz idecek

O hünî kâniñ içer kırkırım senin Feyzî
Bu bezm-i ğamda şaķın andan ihtirâz idecek

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Fe'ilâtün / Mefâ'ilün / Fe'ilün

80 A-3

Mürĝ-i dil çeşm-i şeh-bâz elinde pâyındır seniñ
Bu şikâr-ĝâh-ı muħabbet çünki câyındır seniñ

Yâ ne olur ĝamın ne 'uşşâka teşrif eylersiñ
Gerçi ey meh bu cihân düşün serâyındır seniñ

Sürme vişâliñden meded dil-gede meylin

Anadan öksüzce kalmış geriye tã yekdir seniñ

Tã bu resme hîhmet-i ‘aşkıñda bedenim oldu semm

Fikri der misiñ efendi hod-râyıñdır seniñ

Nã-sezãlar sãye-i hüsñüñde rif‘ at buldılar

Ey sihr-i kãmet bu Feyzî hãk-pâyıñdır seniñ

— / — / — / —

Fã‘ilâtün / Fã‘ilâtün / Fã‘ilâtün / Fã‘ilün

80 A-4

Gördüm o mehiñ pertev-i ruhsarı ne nãzik

Ruhsâr gibi çatılmış eţvârı ne nãzik

Ṭãvus-ı cenãn serv-i hürãmãn gibi ol şûh

Her dem şãlınur nãzla reftãrı ne nãzik

Şeh-zãde şıfat geçir vü ider tãcını amã

A‘ lâ yarãşur bãşına destãrı ne nãzik

Divãne ider ‘aşıkı mest-ãne bãkışlar

Ey nür başar bak hele dil-dãrı ne nãzik

Vaşf eyleyemem ol şeh-i hüsni sañã Feyzî

‘Unvãn-ı cemãli gibi güftãrı ne nãzik

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefã‘ilü / Mefã‘ilü / Fe‘ülün

80 B-1

Bir diyãra beñzemez hevķ-i şafãsı Bursa’niñ

Kãn-ı gevherdir ki hîç olmaz bahãsı Bursa’niñ

Her taraf kıldım teferrüc vãdî-i şãhrãların

Olmaya m nenend v rdır  ablic sı Bursa'nı 

Ma la -ı   irf n burc-i evliy dır Şübhesiz

Bi  kit b olsa sez  med  ( ) Ően sı Bursa'nı 

B g-ı cennetdir  dem teşnedir seyr nına

M rdeler i y  ider  b (u) hev sı Bursa'nı 

Bi nde bir vaş etsem olmaz  aŐra dek Feyz  tem m

Defter-i d v na Şıgmaz m cer sı Bursa'nı 

--- / --- / --- / ---

F 'il t n / F 'il t n / F 'il t n / F 'ilün

80 B-2

Ş h-ı  hsn m herkesi  fery dına d d eyledi 

Der-gehi nden ben gibi miskini ib   d eyledi 

Dest-i lu fu la dil-i v r nı ma  m r etmedi 

Cevr ( )  ahrı la beni    lemede berb d eyledi 

Eski Şehr içre ye ni    det bir kdi  Lusrev 

Haçı gelmiş dil-ber na n zi  c d eyledi 

H tir-ı n -Őadımı Şormaz ge cersi  r z (u) Şeb

Ne rev dır b n  nisbet-i    leme Ő d eyledi 

B -s t n-ı g mda d 'im ey leb-i Ő r n beni

Seng-i mi net kesdir b bu resme Ferh d eyledi 

H zmet-i   aŐkı nda p -m l olduğum ma  l m iken

Bu beni sevmez diyü  a kımda isn d eyledi 

Nağsıñ aldım vār yüzri ey bî-vefâ şimden geri
Feyzî-i zâr bu erkân içre üstâd eylediñ

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

80 B-3

Ey mürğ-i dil figân ço nâ-dân işitmesiñ
Şekvâ-yı hârı ol gül-i handân işitmesiñ

Heb dil belâsıdır ki çekersiñ bu çileyi
Güftâr-ı ‘aşkı pîr-i civânân işitmesiñ

Bezm-i şafâda ney gibi nâlân olduğum
Keyf-i ‘arâkla sâkı-yi devrân işitmesiñ

Güftâr hîn-i vuşlat cânâna ol ketüm
Râz-ı nihânı herrece yârân işitmesiñ

Erbâb-ı ‘aşka söyle maqâl-i muhabbeti
Feyzî bu güft (u) gūyuñı nâ-dân işitmesiñ

— / — / — / —

Mef‘ülü / Fâ‘ilâtü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

80 B-4

‘Acebdir pîr iken bî-çâre ma‘şüm olmağ istersiñ
Girü sūz-i elemde yānmağa mūm olmağ istersiñ

Geçirdiñ gün-be-gün sâ‘at sâ‘at hāşılı ‘ömrün
Yine bu şişe-i gerdūna sen kŭm olmağ istersiñ

81 A-1

Şafâyı rü‘yet-i dîdâr fikr eyle cānân içre

Harābāt-ı fenāda sen dahı büm olmak istersiñ

Cihāna gelmeden maqşad-ı ‘amel-i taḥşıldir ancak
Tehī dest-i ‘ilm ile ‘ālemde ma‘lüm olmak istersiñ

Ser-ā-ser ‘āleme sultān-ı ‘aşq olmuşken ey Feyzī
O şūhuñ kabza-i ḥükmünde maḥküm olmak istersiñ

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

81 A-2

Eyledi teşhīr dil-i ‘aşık-ı cādū gözleriñ
‘Ālemin fettānı oldu ey cefā-cū gözleriñ

Āfet-i devrān yāḥūd fitne-i āḥir zemān
Velvele verdi ‘aceb dünyāya āh o gözleriñ

‘Ākıbet deşt-i muḥabbetde seni şayd etdirir
Kec-nigehle dā‘imā ‘uşşāka āḥū gözleriñ

Ġamze-i ḥün-rīziniñ cevrin unutturdı bize
Hışmla baqdıqça eyler cāna ‘arzū gözleriñ

Çeşm-i bādāmıñ begim aldıkça vaşfin ağzına
Eyledi bu Feyzī-i şeydāyı pür-gū gözleriñ

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

81 A-3

Māhiyyetin añla o mehiñ māhı severseñ
Encüm veş uyān vaqt-i seḥer-gāhı severseñ

Menzil eylemez yâ kibr-i kec dil olan ‘ aşık
Râsîr eyle özüñ toğrı olan râhı severseñ

Si‘ rîle bulur ka‘ be-i maķşüdü Kaccâc
Dür olma yolundan ulu der-gâhı severseñ

Şer‘ inde şadâķat eyle hıķmetde olursañ
Maķbüb-ı te‘ âlä olan ol şâhı severseñ

Mir‘ât-ı dili pâk idelüm jeng-i güneheden
Feyzî yeter inşâfdır Allah’ı severseñ

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘îlü / Mefâ‘îlü / Fe‘ülün

81 A-4

Deryâ-yı diliñ gevheridir hât-ı kemâliñ
Gencîne değer her biri zellât-ı kemâliñ

Bir vechle nezzâre-i nâ-dâna dayânmaz
Gösterme şaķın kimseye mir‘ât-ı kemâliñ

Şarf eyle maķallende velî eyleme isrâf
Beyhüde güzer etmesün evķât-ı kemâliñ

Tefsîrine ķâdir edilmez bil ki müfessir
Taķrîr olunursa eger âyât-ı kemâliñ

Feyzî yine da‘ vâ-yı kemâl eylediñ ammâ
Müşkil şânurum dehrde işbât-ı kemâliñ

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘îlü / Mefâ‘îlü / Fe‘ülün

81 B-1

‘Aşkım bañā ben ‘aşk-ı dil-i cān münāsib

Dīvāneleriñ

Küsnüñ sañā ḥüsn-i cihān-bād-ı münāsib

Cānāneleriñ

Ġamzeñ oķı bu sīneme çok yāreler açdı

Dermān iderim yok

Zaḥm bañā ben zaḥma cerāḥāta münāsib

Hicrāneleriñ

Meh-tāb-ı reng olmasa zulmet tuta dehri

‘Ālemde efendim

Pertev sañā sen pertev-i raḥşāna münāsib

Raḥşāneleriñ

Ey şāh-ı kerem yakmadadır cism-i za‘īfim

‘Aşk āteşi her şeb

Şem‘iñ bañā ben şem‘-i şeb-istāna münāsib

Pervāneleriñ

Bezmiñde nedīm olsa sezā Feyzī-i şeydā

Ey şāh-ı cihāmım

Devlet sañā sen devlet-i şāhāna münāsib

Hākāneleriñ

— / — / — / —

— / —

Mef‘ülü / Mefā‘ilü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

Mef‘ülü / Fe‘ülün

81 B-2

Açma Allah ‘aşkına ey māh-rü gīsüleriñ

Dāğıdır ‘aqlım gibi bād-ı hevā ḥoş-büleriñ

Tīr-i ğamzeñ zaḥmı te’sīr eylemişken cānıma

Bâña hayli çille çekdirdi kemân-ebrûlarıñ

Nâ-sezâya ‘ arz idüb her dem şafâ-yı vuşlat
Ben gibi gam-ğ̃âra maşşûş eylediñ gaygûlarıñ

Ah zâlim kim alur sîneden ‘ aceb dâdım benim
Şabr (u) sāmānımı ħarâba verdi ser-keş ħûlarıñ

Mîve-i ħüsnüñ müyesser olmadı ħiç Feyzî’ye
Vâr iken ey nahl-ı kâmet tâze şeft-âlûlarıñ
---- / ---- / ---- / ----
Fâ’ilâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilün

81 B-3

Gülşen-i dehrîñ açılmış bir gül-i ħandânisîñ
Bu çemen-zâr-ı cihânîñ mürğ-i ħoş-elĥânisîñ

Emriñe oldı müsahĥar ins (ü) cinn nâr (u) mür
Ĥâtem-i ħüsn ile dehrîñ bir Süleymân ħânîsîñ

Tâb-ı rüyuñ maṭla-ı nür-ı tecellîdir meĥer
Pertev-endâz-ı kerem hem ‘ âlemiñ sulṭânîsîñ

Zât-ı pâkiñ olmasa ‘ âlem giyerdi fâreler
Sen ki heft-âsmânîñ bir mihr-i tâbânîsîñ

Nerevâdır ħevk-i vaşlıñdan bugün meh-cür ola
Feyzî-i zârîñ ezelden cân hem cânânîsîñ

---- / ---- / ---- / ----
Fâ’ilâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilün

81 B-4

Cân fedâ kılsam ‘aceb mi yolına cānānımıñ
Olmuşum bīmār-ı hüsni ol ṭabīb-i cānānımıñ

Āsitānında nola olsam bir ‘abd (ü) çākeri
Halk-ı ‘ālem ḥiḥmet-i ‘aşkındadır sultānımıñ

Büs idüb dāmānını ‘arz eyle ey dil ḥālīñi
Luṭfuna yokdur nihāyet ol ṣehr-i ḥübānımıñ

Ağlamaqla yār ele girseydi ‘ālemde eğer
Bāña bir luṭfı olurdu çeşm-i ḥün-efşānımıñ

Vārñ ‘arz it Feyziyā der-gāhına mānend-i mūr
Ḥātem-i vaşlın dilerseñ ol Süleymān ḥānımıñ

---- / ---- / ---- / ----
Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

82 A-1

Bu sūḳ-i gāmda sūd (u) ziyānı bilür müsüñ
Bey‘-i vefāyı devr-i zemānı bilür müsüñ

Şarf etme naqd-i ‘ömriñi beyhūde gel meded
Kālā-yı vaşl-ı yāra āmānı bilür müsüñ

Ey ḥāce gerçi olmaya ser-māyesiz kişi
Bir kār-ḥānedir bu cihānı bilür müsüñ

Ṭut kim kemāl-i ‘ālem ile olduñ ferīd sen
Derler efendi sāña fülānı bilür müsüñ

Bilmedim kıyās eyleme her fenn Feyzī
Bezm-i fenāda meger zenānı bilür müsüñ

--- / --- / --- / ---
Mef‘ülü / Fā‘ilātü / Mefā‘ilü / Fā‘ilün

82 A-2

Helāk etse nola ben zārī ṣāhım hūr ile ahrıñ
Eliñden rüz (u) ṣeb kerrātla nūṣ eyledim zehrıñ

Bañā sāı degilsıñ Hamza-i ṣāhib-ırān olsam
Yolunda verdi nad-i cānı gevher tāc gül ahrıñ

Beni dūr eyleyüb bezmiñden āgyār ile yār olduñ
Āyırdıñ tātlı cānımdan arām olsun bañā ṣehrıñ

Ṣehīd-i Kerbelā olsam ‘aceb mi rāh-ı aṣıñda
Yezīd āgyār göstermez bañā bir atresin nehriñ

ayāt-ı cāvidāndır Feyziyā ölmek bu ‘ālemde
Vaṭanımdan dūr olub dā’im cefāsın ekmeden dehrıñ

— / — / — / —

Mefā’ılün / Mefā’ılün / Mefā’ılün / Mefā’ılün

82 A-3

amd ola yine geldi ṣehā ‘īd-i mübārek
‘Arz etmege ‘uṣṣāa vefā ‘īd-i mübārek

Oldı dil-i nā-ṣādımız kām-ı müyesser
Baḣṣāyıṣ-i elāf-ı Hudā ‘id-i mübārek

Ṣad-āk-i dil olmuş iken ‘ālêmdede bu yüzden
ıldı beni biñ derde devā ‘īd’i mübārek

urbān ola Feyzī yoluna sāg ol efendim
Sen māh ile buldı ṣi’r-i ‘īd-i mübārek

— / — / — / —

Mef ‘ülü / Mefā’ılı / Mefā’ılı / Fe‘ülün

82 A-4

Ḥamd-ı bî-ḥadd hele cānān ile bayrām etdik

Nice nev-reste-i ḥübān ile bayrām etdik

Gerçi tıtduḡ o mehiñ rūze-i hicrin ammā

Ḥīn-i vuşlatda bugūn cān ile bayrām etdik

Gicemiz ḡadr daḡı gūndūzūmūz ‘īd oldı

Ne ‘aceb yār ile yārān ile bayrām etdik

Ser-be-ser ‘ālemi nūr ile mūnevver ḡıldı

‘īd-gehde meh-i tābān ile bayrām etdik

Bezm-i ‘irfān-ı neşāt ile pūr etdiñ Feyzī

Bir bölük merd-i sūḡandān ile bayrām etdik

..... / / /

Fe‘ilātūn / Fe‘ilātūn / Fe‘ilātūn / Fe‘ilūn

82 B-1

Ḳullarıñ vārdır şehā bir iki üç dōrt beş bölük

Ḥizmetiñde dā’imā bir iki üç dōrt beş bölük

Ey ṡabībim ‘aşḡıñla ‘aceb nolsa gerek

Ferş-i ḡamda mübtelā bir iki üç dōrt beş bölük

Leyle-i zūlfūñ esīr oldılar Mecnūn gibi

Şol ḡadar bāy (u) gedā bir iki üç dōrt beş bölük

Şem‘iñe şeb-tā-seḡer pervāne olmuş ‘aşḡkān

Yānmaḡ ister dil-berā bir iki üç dōrt beş bölük

Feyzī-i şeydā degildir ṡalib-i vaşlıñ hemān

Nice ‘aşḡ vār sañā bir iki üç dōrt beş bölük

..... / / /

Fā‘ilātūn / Fā‘ilātūn / Fā‘ilātūn / Fā‘ilūn

82 B-2

Hey ne fettân oldı gitdikçe şehâ kâşîñ gözün
Ėamzeniñ cevriñ unutturdu bañâ kâşîñ gözün

Dâne-i hâl-i siyâhiñ şayd ider mürĖ-i dili
Dâm-ı zülfiñe nigeñ-bân belâ kâşîñ gözün

Hışm-ı kahrından şikâyetler idersin ‘aşıkân
Oldı halkla başına ‘în-i fezâ kâşîñ gözün

Devr-i hüşnünde ‘aceb yüz buldı çıkdı başıña
‘Aşıkı başdan çıkardı dil-berâ kâşîñ gözün

Luţfuña mazhar düşürdi Feyzî-i şeydâ meger
Vermedi nezzâreye fırsat şehâ kâşîñ gözün

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

82 B-3

Ey perî müştâk-ı didâr olduğum bilmez misîñ
Cân-fedâ bir ‘aşık-ı zâr olduğum bilmez misîñ

Âşinâ-yı ‘aşkıñım bigâne bakma bendeñe
Fikr-i zülfünle hevâ-dâr olduğum bilmez misîñ

Ey tabîb-i cân devâ kıl şerbet-i vaşlıñ bañâ
Hasret-i la‘lîñle bîmâr olduğum bilmez misîñ

‘İd-gehde bûs-i dâmâna icâzet vermediñ
Rûze-i hicriñde nâ-çâr olduğum bilmez misîñ

Feyzî-i zârı ‘aceb dilden ferâmüş eylediñ
Hizmet-i ‘aşkıñda Ėam-h‘âr olduğum bilmez misîñ

— / — / — / —

Fā'ilatün / Fā'ilatün / Fā'ilatün / Fā'ilün

82 B-4

Bu resme ey göñül bilmem niçün cānāna yüz verdiñ
Cihānīñ fitnesi ol āfet-i devrāna yüz verdiñ

Sañā nisbet 'adūlar hānesin ol meh kı l rüşen
Yine ol kıadr (ü) kıymet bilmeyen fettāna yüz verdiñ

Dimez miydim ferāgat kı l cihānīñ bī-vefāsından
Beni güş etmediñ bī-'ahd (ü) bī-peymāna yüz verdiñ

Meger āşüftesiñ bülbul gibi gül-zār-ı 'ālemde
Eliñde bir gülüñ yok nice biñ hārāna yüz verdiñ

Görürseñ hem-nişin ol yār āgyārile şabr eyle
Taħammül eylemez saña Feyziyā çün yāna yüz verdiñ

— / — / — / —

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

83 A-1

Ol mehi görmege 'āşıkda meger dīde gerek
İşte böyle kişiniñ sevdiği nā-dīde gerek

Yoħsa dil-bere olma şakınub dil-dāde
Güzel oldur ki vefası dün (ü) gün zīde gerek

Oħşayub ıtmalı ma'şüm dili her yüzden
Şānma ey şüh-ı cihān 'āşıka rencide gerek

Sühan 'arz etme tehī sük-i hünerde Feyzī
Şā'iriñ her sözi incü gibi sencide gerek

— / — / — / —

Fe'ilatün / Fe'ilatün / Fe'ilatün / Fe'ilün

83 A-2

Olmasa 'âlemde derd-i bî-şümârı kimseniñ
Çerha peyveste olur mu âh (u) zârı kimseniñ

Jeng-i 'işyânla muğayyer etme mir'ât-ı dili
Kim nazar-gâh-ı Hudâ'dır kalb eri kimseniñ

Merd-i kâmil 'add olunmaz bu harâb-âbâda
Pîre-ze-i dünyâ olursa yâr-ı gârı kimseniñ

Sûk-i ğamda naqd-i 'ömrüñ gel tehî şarf eyleme
Olmalı bu yüzden elbet kesb (ü) kârı kimseniñ

Feyziyâ feyz-i Hudâ'dır ibtidâ vü intihâ
Bâ'ış-i rahmet ola şöhret-şi'ârı kimseniñ
--- / --- / --- / ---
Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

83 A-3

'Aks-i devr etdiñ felek hâlim degeriñden eylediñ
Diger-gün-ı ğamda 'ömrüm hâşılın un eylediñ

Şabr u sâmanım yâkub yıkdıñ taħammül mülküni
Bir cefâ-cü rahm yok ğaddâra meftün eylediñ

Ben nice bu vâdî-i şahrâda nâlân olmayım
'Aqlım aldıñ bir şâçı Leylâ'ya Mecnün eylediñ

Ney gibi nâlem nola âfâka çıksa dem-be-dem
Bağrımı sıh-i muħabbetle delüb hün eylediñ

Feyziyâ hayl şikâyet eylediñ devrândan
Cümle gerçektir sevâbıñ dehri sen dün eylediñ

--- / --- / --- / ---
Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

83 A-4

Cânıma kâr eyledi cevri (ü) cefâsı ğurbetiñ
Başıma bâr oldu biñ dürlü belâsı ğurbetiñ

Hey ne ahmaqdır o kim terk-i vilâyet eyleyüb
Nedh ider vârdır hergiz şafâsı ğurbetiñ

Ṭotalım gerdün-i dūna etmediñ hiç serfürü‘
Menziliñ hâk eyler elbet iktizâsı ğurbetiñ

Künc-i ğammda ğam-ġüsârım yok tesellî eyleye
Hâtırım şormaz gelüb bir âşinâsı ğurbetiñ

Çille-i saht ġümândır Feyziyâ bilür çeken
Vaşf olunmaz ibtidâ vü intihâsı ğurbetiñ

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

83 B-1

Ey dil nice bir sâhil-i deryâda gezersiñ
Zâhir o gevher-pâreye dil-dâde gezersiñ

Gelmez şeb-i yeldâ dahı çeşmiñe hiç hâb
Huffâş şıfat küy-i dil-ârâda gezersiñ

Düşdük heves-i vaşlına ol kakül-i leyliñ
Mecnün-ı belâ-keş gibi şahrâda gezersiñ

Sermâye-i ‘ömrüñ geçirüb yok yere şimdi
Cânâniña cân vermege âmâde gezersiñ

Allah ‘ağıllar vire Feyzî sañâ yoḡsa
Beyhüde bu resme kırmı sevdâda gezersiñ

— / — / — / —

Mef 'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

83 B-2

Nāzenīnim hūsnüne gırrālananlardan mısıñ
Yoħsa ehl-i 'aşka istiğnālananlardan mısıñ

Sāye-i luṭfuñda ben hāke tenezzül etmediñ
Kāf-ı hūsn içre 'aceb 'anqālananlardan mısıñ

Gerçi ṭāvus-ı cenān serv-i hırāmānsıñ begim
Ravza-i 'ālemde müsteşnālananlardan mısıñ

Ey sekker-şırīn dehen yoħ sen gibi hāzır-cevāb
Tā bu resme ṭūṭī-i gūyālananlardan mısıñ

'Aşq-ı dil-berden eser mi vār bāşında yoħsa kim
Feyzī-i şeydā gibi şeydālananlardan mısıñ

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

83 B-3

Pād-şāh-ı 'aşq iken oldum gedāsı dil-beriñ
Bāşıma bār oldu her dürlü belāsı dil-beriñ

Derd-i 'aşkıñ çāresin bilmez ṭabīb rüzgār
Şerbet-i vaşl içün oldum mübtelāsı dil-beriñ

Öldürürse ğam degildir cevri-i a'dāları
'Āşıkā cānlar bāğışlar her şafāsı dil-beriñ

Bu meşeldir kim cefāyı çekmeyen bilmez şafā
Cevrine şabr eyle kim olsun 'aṭāsı dil-beriñ

'İbret ile kıl nazar-ı bīgāneler fikr eyleyüb
Olmağ ister cān-ı dilden āşınāsı dil-beriñ

Mā'il oldum h̄in-i vuşlatda şafâsın sürmege
Kā'il oldum vār ise yüz biñ cefâsı dil-berin̄

Feyziyâ çok vaşf idersen̄ dâ'imâ dil-beri
Ġalibâ olmak gerekdir iktizâsı dil-berin̄

— / — / — / —

Fā'ilâtün / Fā'ilâtün / Fā'ilâtün / Fā'ilün

83 B-4

Gerçi ey mürğ-i dilim feryād (u) nālân eylediñ
Lîk açdıñ ol gül-i ruhsâr-ı handân eylediñ

Meyl idüb bir şüh-ı nâza h̄âk-i pây etdiñ beni
Devlet-i h̄üsnünde ammâ hayli 'ünvân eylediñ

İñleyüb râz-ı nihânım fâş idersen̄ 'âleme
Şânma kim bu çâresiz derdime dermân eylediñ

84 A-1

Âteş-i 'aşka düşüb yâkdıñ gönüller şehrini
Şabr u sāmânım yakub h̄âk ile yeksân eylediñ

Dil-berin̄ vaşf etdürüb bezm-i belâgatde 'aceb
Feyzî-i şeydâyı bir merd-i sühândân eylediñ

— / — / — / —

Fā'ilâtün / Fā'ilâtün / Fā'ilâtün / Fā'ilün

84 A-2

Derdi 'aşka ey tabîb-i cân devâ bilmez misin̄
Ferş-i gamda muztarıbdır mübtelâ bilmez misin̄

Nâ-sezâya 'arz idersen̄ şerbet-i vaşlıñ hemân
'İllet-i hicriñ çeken oldı hebâ bilmez misin̄

Devlet-i hüsnünde pāye kesb ider bîgāneler
Hāk-i pāyındır şehā çeşm-i āşina bilmez misiñ

Ṭotalım cevriñ çeker bî-çāre ‘āşık fi’l-meşel
Ey cefā-cū zerrece mihr-i cefā bilmez misiñ

Hizmet-i ‘aşkıñda oldı Feyzî bir mūr-ı za‘îf
Ey Süleymān-ı zemānım ibtidā bilmez misiñ

— / — / — / —

Fā‘ilatün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

84 A-3

Nām-ı hüsnüñ vār şehā ‘ünvān-ı İşpanyā’ya dek
Heft-kişver rām olur fermāniña Yānyā’ya dek

‘Abd (u) memlūküñdür āzād etme ‘uşşākı şakın
Şānma sulṭānım esīr-i kākülün Hānyā’ya dek

Beste-i zencīr-i zülfüñdür kamu halk-ı cihān
Niceler Mecnūn gibi şahrā gezer Mevrā’ya dek

Sen gibi bir dürr-i yek-tā bulmaya ğavvāş-ı ‘aşq
Sāhil-i deryāları geşt etse Mudānyā’ya dek

Ġurbet-i hicriñde seyr etmiş cihānı ser-be-ser
Şānma Feyzî gördi dünyāyı begim Konyā’ya dek

— / — / — / —

Fā‘ilatün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

84 A-4

‘Uşşāka şehā bende-i fermān niçün etdiñ
Üftādeleri hüsnüñe hayrān niçün etdiñ

Mürġ-i dili şayd etmege çün yoġ idi kaşdıñ

Käküllerini dām-ı perīşān niçün etdiñ

Ma'mūr idecekseñ yed-i luţfuñla cihāmı
Yā qaşr-ı dili hāk ile yeksān niçün etdiñ

Ey şāh nedīm eylemediñ meclis-i hāşa
Feyzī kuluñı merd-i sühandān niçün etdiñ

— / — / — / —

Mef 'ülü / Mefā'ülü / Mefā'ülü / Fe'ülün

84 A-5

Bu cihān fānīdir elbet fān olur bilmez misiñ
Şeş cihātñ açılur meydān olur bilmez misiñ

Bu harābātı 'aceb ta'mır iderseñ rüz (u) şeb
Her 'imāret kim şoñı vīrān olur bilmez misiñ

84 B-1

Devlet-i dünyā ile merd-i fakire bakma hor
Hāk içinde bā gedā yeksān olur bilmez misiñ

Derdiñi açma tabīb rüzgāra sen tehi
Taraf-ı Haqq'dan dertlere dermān olur bilmez misiñ

Ġam degildir Feyziyā kadriñ felek hāk eylese
Ekşeri ehl-i hüner 'üryān olur bilmez misiñ

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

84 B-2

Gel ey 'uşşāq-ı zārīñ cānı hem cānānı hoş geldiñ
Gönüller tahtınıñ İskender-i hākānı hoş geldiñ

Şeref-yāb oldı 'ālem ser-be-ser envār-ı hüsnüñle
Leţāfet burcunuñ hürşid-i meh-i tábānı hoş geldiñ

Görüb ayıne-i ruhsârîñ oldı dîdeler rüşen
Gel ey mihr-i muhabbet ehliniñ sultânı hoş geldiñ

Ğubâr-âlûde olmuşduk reh-i ‘aşkıñda her şeb (u) rûz
Nesîm-i şubh veş şâd eylediñ yârânı hoş geldiñ

Tabîb-i dehre muhtâc etmediñ bu Feyzî-i zârı
Gel ey bîmar-ı ‘aşkıñ derdiniñ dermânı hoş geldiñ

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

84 B-3

Def gibi sînem döküb ben âh (u) zâr etsem gerek
Şîşe-i nâmûs (u) ‘arı târ-mâr etsem gerek

Faqr-ı tākât ise ursun başını gelib ‘adü
Bir civânıñ bendeligin ihtiyâr etsem gerek

Dâm kırub deşt-i muhabbet beklerim leyl ü nehâr
Bir hümâ-pervâzı maħfice şikâr etsem gerek

Künc-i vahdet içre çekdim hırçaya başım bugün
Kendüme bir nev-resîde gam-güsâr etsem gerek

Oğşayub bir kerre gerdâniyyesin şeh-nâzımıñ
Büselikde Feyziyâ âhir karar etsem gerek

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

84 B-4

Yâtursiñ hâb-ı gafletde be hey gâfil uyânmazsıñ
Geçirdiñ ‘ömriñi ‘işyânla şakûn utânmazsıñ

Görüb naqşın ‘arûs-ı dehre dâmâd olmağ isterseñ
Fettândır pîre-zendir qahbedir dersem inânmazsıñ

Hevaya şarf idersiñ naqd-i vaqtiñ rüz (u) şeb hayfâ
'Aceb ey fakr-ı emmâre bu sevdâdan uşânmazsıñ

Bilürsün pây-dâr olmaz sañâ bu bî-sütün-ı eflâk
Emürün sen niçün taqrîz idüb Hakk'a dayânmazsıñ

Dayânmaz nâr-ı dūzahda vücûduñ yânmağa çünküm
Niçün Feyzî muqaddem âteş-i 'aşk ile yânmazsıñ

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

85 A-1

Yıkarsıñ ey perî sen hâtır-ı yârânı bilmezsiñ
Yağarsıñ nâr-ı hicre kıymet-i insânı bilmezsiñ

Niçün kec kec bağarsıñ bilmezem bî-çâre 'uşşâka
Ne şüret gösterir âyîne-i devrânı bilmezsiñ

Cihânın şahısın tut kim bugün hüsn-i le'âfette
Veliken der-geh-i 'aşkıñ nedir erkânı bilmezsiñ

'Acebdır eski şehr içre yeñi 'âdet koduñ
Sezâ-yı nâ-sezâyı fehm idüb 'irfânı bilmezsiñ

Ne yüzdendir bilürsün derdini bu Feyzî-i zârın
Veliken ey tabîb-i cân nedir dermânı bilmezsiñ

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

85 A-2

Bezm-i 'âlemde beni mest-ânedir zann eylemeñ
Vâdî-i şahrâ gezer dîvânedir zann eylemeñ

Sînemi şad pâre kıldı tîg-i cevri dil-rübâ
Şercedir gerçi vücûdum şânedir zann eylemeñ

Bâşım üzre gūna-gūn otlar bitürdi cevri-i yâr
Mürğ-i iķbâle düzülmüş lânedir zann eylemeñ

Feyziyâ feyz-i neşât ancak benim zâtımdadır
Mey-perest sâkin-i mey-hânedir zann eylemeñ

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

85 A-3

Yoluñda hâk-i pây olsam nola bir şeh-levendimsiñ
Haķıķat sâye-endâz-ı kerem serv-i bülendimsiñ

Şararsam sine-i mecrûha 'ayb olmaz seni her dem
Keķil-i vuşlat oldukça mücevher bendimsiñ

Nola sevdâya düşsem leyle-i zülfün hevâsıyla
Cünün-ı 'aşkı dil-beste ider şâhib-i kemendimsiñ

Cihânîñ halkı 'âcizdir begim vaşf-ı cemîliñde
Keremde hârem-dâr gibi 'âlem-pesendimsiñ

'Aceb mi bende-i fermânîñ olsa Feyzî-i şeydâ
Letâfetlü mürüvvetlü aķzemsîñ efendimsiñ

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

85 A-4

Ey tabîb-i cân bu deñlü mübtelâ nolsa gerek
Şerbet-i vaşlıñla olmazsa devâ nolsa gerek

Ŧatalım halka kerem baķşında hâtimsiñ begim
Rüz (u) şeb 'uşşâk-ı zâra bu cefâ nolsa gerek

85 B-1

Maķsadîñ 'âşıkları etmek mi yoksa imtiħân

Ey cefâ-cu tâ bu resme iddi‘â nolsa gerek

Devletiñde pâye kesb etdi raķīb-i nâ-sezâ
Sâye-i ķahrında ‘âşıķlar şehâ nolsa gerek

Bî-vefâsıñ pür cefâsıñ neylesün Feyzî bañâ
Vâr yûri bir yañâ ben bir yañâ nolsa gerek

— / — / — / —
Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

85 B-2

Şâh-ı hüsñüm kıl mürüvvet ben helâk oldum helâk
Vaşlıña yoķ mu icâzet ben helâk oldum helâk

Çille-i cevriñ çekilmez ey kemân-ebrü meger
Bende yoķdur şabra tākāt ben helâk oldum helâk

Nâr-ı ‘aşķıñ yaķdı şabr ile taħammül mülküni
Bulmadım gitdi selâmet ben helâk oldum helâk

Hizmet-i ‘aşķıñda yoķdur zerrece ser-keşligim
Emriñe ķıldım itâ‘at ben helâk oldum helâk

Rişte-i ümîd kesdim Feyziyâ dil-dârdan
Eyleye Mevlâ ‘inâyet ben helâk oldum helâk

— / — / — / —
Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

85 B-3

Fenâ-ender-fenâ ey gönül dünyâyı neylersin
Sañâ bākî degildir atlas zibâyı neylersin

Hümâr-ı ğuşsa-yı derd birin çekdüñ nice demdir
Gerü bu bezm-i ğamda sāġar-ı saħbâyı neylersin

‘Aceb bir gūşe-i vahdetde sākin olduñ ey dil
Bu halk-ı ‘ālem içre rüz (u) şeb gavgāyı neylersin

Düşüb sevdā-yı hāma serserī Mecnūn gibi gezme
Sözümdeñ hişşe-dār ol kışşatü’l-Leylā’yı neylersin

Ferāğ ol Feyziyā olma esīr-i nefsi emmāre
Yeter sultān-ı ‘aşk ol bu kırık sevdāyı neylersin

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

85 B-4

Esüb bād-ı şabā zūlf-i perīşānın dolaşdursuñ
O dāma ‘āşıkıñ mürğ-i dili cānın dolaşdursuñ

Murād eylerse şāne kākūlin tār etmege yāriñ
Nesīm-i şubh müy-ı ‘anber-efşānın dolaşdursuñ

Rakīb-i nā-sezālarla giderse gülşene dil-dār
Te‘ālā hāvek-i hārāna dāmānın dolaşdursuñ

Gül-istānın güşād eyleyüb rüz-i meserretde
Şeb-i yeldā gibi mürğ-i hezārānın dolaşdursuñ

Göñül tahtında sultānım otursuñ Feyzī-i zāra
‘Adūdan hıfz için etrāf dīvānın dolaşdursuñ

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

86 A-1

Dil-ber ‘uşşāk-ı zārīñ dil-rübāsı sen misin
‘Ālemiñ āyine-i ‘ibret-nümāsı sen misin

Mübtelā derd-i derūnun keşf ider ancak sañā
Ehl-i derdiñ ey tabīb-i cān devāsı sen misin

Zulmet-i gamda alur ‘aşık cemaliñ görmese
Yohsa dehrin āf-tāb-ı pür ziyāsı sen misiñ

Yüz virirsin bezm-i hüsnünde niçün bī-gāneye
Sākiyā devrānıñ ancak āşināsı sen misiñ

řormadın maşad nedir Feyzi umūr-ı dil-beri
Yohsa ol sultān-ı hüsnün ket-hüdāsı sen misiñ

---- / ---- / ---- / ----

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

86 A-2

İhtiyarımla yine bir nev-civān sevsem gerek
Nāzenin vü nāz-perver mihr-bān sevsem gerek

Çāk çāk olsun hasedden düşmen-i bed-hāhlar
Hoa-fem nāzik beden bir mū-miyān sevsem gerek

ankı taş atıysa ursun başını ağıyar-ı seg
Der-gehin yaşlanmağı şah-ı cihān sevsem gerek

Nā-tüvān oldum gerekdir bir ‘aşā elbet bañā
Ol sebep taze yetişmiş bir fidān sevsem gerek

Feyziya şi‘rim şekerden bir niřān versün diyü
Tūfi-i güyā řekker-leb bir civān sevsem gerek

---- / ---- / ---- / ----

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

86 A-3

Teşne-gāna çeşme-sār-ı luşfunuzdan şu gerek
Bağ-ı hüsn içre řulānmış taze řeft-ālū gerek

Neylesün pür-hüner bīmār-ı muhabbet ey tabib
Derd-i hicrāna viřāl-i yār ile öncü gerek

Bezm-i 'âlemde şafâ yokdur mey maḥbûbsuz
Bu meşeldir bir deli yâınca bir uşlu gerek

'Aynına gelmez cihânın îzz ü câhı zerrece
Şâm u ğamdan şubḥa dek 'uşşâka bir meh-rû gerek

Her ne söylersem beni 'ayb etmesün 'ârif olan
Şâ'ir merd-i süḥandır Feyziyâ pür-gû gerek

--- / --- / --- / ---

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

86 A-4

Düşdüñ ey dil aşl yok da'vâya ḥaddiñ bilmediñ
Verdiñ 'ömrün naḫdini ifnâya ḥaddiñ bilmediñ

Fikriñi 'arz eylediñ nev-devletân-ı 'âleme
Gevheriñ şarf eylediñ dünyâya ḥaddiñ bilmediñ

Dilde ḥıfz eyle dimez miydım maḳâl-i râziñ
Söylediñ esrârıñı a'dâya ḥaddiñ bilmediñ

Dehr-i dün içre beni rüsvâ-yı 'âlem eylediñ
Mâ'il olduñ böyle bir ednâya ḥaddiñ bilmediñ

86 B-1

Leyle-i zülfün hevâsı eyledi Mecnün seni
Feyziyâ düşdüñ qurı sevdâya ḥaddiñ bilmediñ

--- / --- / --- / ---

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

86 B-2

Bâĝ-ı dehriñ vaḳitle açık bahârın görmedik
Gül-istânın yokladıḳ mürĝ-i hezârın görmedik

Ṭotalım tâvûs-ı qudsî olduḳ cânân fânide
Bir mülk-i ḥübuñ nigâh-ı i'tibârın görmedik

Sâlik-i rāh-ı muḥabbet heb civān-merd olur
Ehl-i derdiñ künc-i ğamda ihtiyārın görmedik

Söze gelse günde bir dil-ber biñ ‘āşık öldürür
Ḥayli teftiř eylediñ aślā mezārıñ görmedik

Feyziyā burc-i bedende yekdir Allah dimeden
Biz bu şehriñ yār ile zevk-i ḥiřārın görmedik

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

86 B-3

Nedendir sende ey şāhım bu resme nāz- perverlik
Nedir bu ‘işve-gerlik şive-gerlik bu dil-āverlik

Felek devrinde mişliñ görmedim dersem yeri vārdır
Sañā maḥşüş imiş ‘ālemde ey māhım münevverlik

Ḳapuñda bende-i nā-çize raġbet etmediñ gitdi
‘Aceb mi vār ise bāşımda şimdi bu ḳalenderlik

Vücüdüm püte-i ğamda eritdiñ sım ü zer-āsā
Meger kim şıfatıñ ey şūḫ ola ‘ālemde zer-gerlik

Nedim-i bezm-i ḥāşa el-ḥāş olaldan sen şeh-i ḥüsne
Bu Feyzi-i zāra maḥşüş oldu sultānım sūḫan-verlik

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

86 B-4

Olma ey şāh-ı ḥüsnum nāz-ı istiġnālarıñ
Serseri gezmezdi böyle ‘āşık-ı şeydālarıñ

Ḥāk-i pāy olmaḳ yoluñda cānıma minnetdir āh
Neyleyim rāḫat ḳomaz bir dem beni hem-pālarıñ

Luṭf (u) iḥsānıñ ‘adūya ‘arz idersiñ dā’imā
Ey gözüm nūrı gözün görmez mi hıç ednalarıñ

‘Ālemi Mecnūn idüb başımdan çıkardı lā-cerem
Ey şacı Leylā bu zūlf-i müşg-i ‘anber-sālarıñ

Ġam degil sūz-i firākıñ Feyzī’yi kılsa helāk
Raḥmı yokdur tā ezelden dil-ber-i ra’nalarıñ

---- / ---- / ---- / ----

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

86 B-5

Ġāfil olma bu cihān ey dil fenā olsa gerek

Hāzır ol menzil-gehiñ dār-ı bekā olsa gerek

Dehr-i dūn içre eger olsun Süleymān-ı zemān

Mār (u) mūra ‘ākıbet cismiñ ğidā olsa gerek

Bir ‘amel taḥşiline şarf eyle naqd-i ‘ömriñi

Sūk-i maḥşerde metā’iñ çün güşā olsa gerek

87 A-1

Yā ne yüzle vārasıñ der-gāh-ı Rabbü’l-‘izzete

Herkesiñ da’vāsına kâdı Hudā olsa gerek

Zıkr (ü) fikriñ ola her dem e’ş-şalāt (ü) ve’ş-şelām

Feyziyā çünküm şefi’iñ Muştafā olsa gerek

---- / ---- / ---- / ----

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

87 A-2

Tār olursa her kaçan ğisūları sultānımıñ

Şānurum dām-ı belādır mūları sultānımıñ

Cāna kār etse nola atdıķça tır-i ğamzesi
Pek ķazālıdır kemān-ebrūları sulţānımuñ

Hüdhüd-i ķudsī olsa māt eyler cihānıñ halkımı
Nāz-ı istignā eyler hoş-gūları sulţānımuñ

Nāfe-i müşğ hattındır şānma eylersiñ haţā
Cān-ı meşāmmına irince būları sulţānımuñ

Bāĝ-ı nazmım Feziyā her dem bahār olsa nola
Vaşf olurken sünbül şeb-būlara sulţānımuñ

---- / ---- / ---- / ----

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

87 A-3

Zü'l-kāfiye

Nā'il oldum ey gönül a'lāsına dil-berleriñ
Ķā'il oldum nāz u istignāsına dil-berleriñ

Kāmil oldum bāña 'arz etme fūnūn-ı vuşlatı
Vāsıl oldum şabr ile arāsına dil-berleriñ

Hāşıl oldu maķsadım aĝyāra minnet eylerem
Sā'il oldum der-geh-i vālāsına dil-berleriñ

Zā'il oldu şānma 'aķlım dostlar Mecnūn gibi
Mā'il oldum bir şāçı Leylāsına dil-berleriñ

Hā'il oldum Feyziyā bār-ı muħabbet çekmege
Fā'il oldum düşeli sevdāsına dil-berleriñ

---- / ---- / ---- / ----

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

87 A-4

Yāra ey dil intisāb etdik daħı netsek gerek

Bendegilin irtikāb etdik daḥı netsek gerek

Pür edüb ğamda raşad kıldıñ tāsımı t̄ab‘ımı
Duḥme-i Efrāsiyāb etdik daḥı netsek gerek

Bezm-i ḥüsnünde o şūḥuñ eyledik aġyār dūr
Bu rüsüm üzre şevāb daḥı netsek gerek

Kām alub nām aldıñ ‘ālemde hezārān āferīn
Ser-güzeştīñ bir kitāb etdik daḥı netsek gerek

Ol şehiñ dīvān-ı ḥüsnünden bu Feyzī kem-teri
Bir nedīm-i āşiyāb etdik daḥı netsek gerek

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

87 A-5

Diñle ey t̄alib ne resme kārı vārdır ebcediñ
Kenzü’n-lā-yüfnāda gevher bārı vārdır ebcediñ

Feth olunmaz bir nihān gencīnedir meftāḥ ile
Hem uşul-i fenn hem izhārı vārdır ebcediñ

İttifākā didi rāvīler añā āmāl-i küttāb
Fehm kıl zīrā hezār āşarı vārdır ebcediñ

87 B-1

Belki ma‘nāsında keşşāf ‘āciz olmuşdur anıñ
Keşf olunmaz birde biñ esrārı vārdır ebcediñ

Feyziyā ebced diyüb geçme ma‘ānī semtine
Ḥāme taḥrīr etmedik güftārı vārdır ebcediñ

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

87 B-2

Ƙadrini bilmez güzeller ‘aşık-ı dil-dadeni
Rif’ati yokdur felekde ol sebep ftadeni

şane veş şad k olursa hatırın almaz ele
Olma beyhde esir-i zülfi her beg-zadeni

Mu’teberdir bezm-i ‘alemde meger ehl-i neşat
Kimse bakmaz yüzine şab’ı bozulsa badeni

Bende olma dehr içün nev-devletn-ı ‘leme
Devlet-i fakr içre vrdır rhatı zadeni

Feyziy rengin degilse ‘ayb olmaz her gzel
Pk olur mazmn ekşer böyle şir’-i sadeni

— / — / — / —

F’iltn / F’iltn / F’iltn / F’ilün

87 B-3

Ben şin-y dide-i fettnn seni
Hem cn-fed-y hançer-i pirhenin seni

Devrnma şem’-i hsnne pervne veş ben
Sziş-nm-y teş-i hicrnn seni

zade olmasam nola bir lahza gşşadan
şhm esir-i zülf-i perşnn seni

erha stn olursa fiğnm ‘aceb değil
Ey meh kdm-i ‘aşık-ı nlnn seni

Feyzi döner mi hizmet-i ‘aşkından ey peri
Hergiz şapunda bende-i fermnn seni

— / — / — / —

F’iltn / F’iltn / F’iltn / F’ilün

87 B-4

Meger zen-i dehri eyleriz biz idrāk
Şarf eylemeyüz yolına naqd-i emlāk

Şeydâ degilüz ki naqşına aldansağ
Dīvâne bilür ne olduğın bu eflāk

Geçmek mi olur tarîk-i Mevlâ'dan hiç
Der-bend-i vişâl bekleriz biz bî-pāk

Cânânımızuñ geçirmeyüz mû-bendden
A'dâ bizi şâne veş ider tût şad çāk

Feyzî ne 'aceb bu halk-ı mâbeyninde
Olduğ meşelâ ayaklar altında hāk

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilün / Mefâ'ilü / Fa'

87 B-5

Müfred

Ruḥ-i yâri çiçek bürümüş diyü ta'n eylerem olduğça
Nihâl-i tâze pür meyve olur işkefte yolduğça

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

87 B-6

Müfred

Çiçek bozmağla neder olmaz metâ'-ı ḥüsn-i dil-dârı
Nite elmâs girân-kıymet bulur pür-güşe olduğça

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

88 A-1

Der-gehiñden ḥâcetim ey pād-şâh-ı zü'l-celâl
Eyleme bu 'abd-ı pür-tağşiriñi dūr-i cemâl

Nefs-i emmāre esīr etdi beni yā Rabbenā
Olmadım āzāde geldi geçti bunca māh (u) sāl

Defter-i a‘māle şıǵmaz etdügüm cürm (ü) günāh
Olmaya ‘ālemde şāyed ben gibi bir bed-fi‘āl

Çün buyurduñ ǵullara lā taǵantü min sırrını
Raḫmetiñden bir nefes kesmez ümīd ehl-i vebāl

Gerçi Feyzī rū-siyeh ‘āşī ǵuluñdur şübhesiz
Līk yoǵdur raḫmetiñ deryāsına yā Rabb mişāl

---- / ---- / ---- / ----

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

88 A-2

Mürǵ-i ‘aşǵa rūy-ı gül oldı ḫayāl-ender-ḫayāl
Rüz-i vuşlat ‘aşıǵa oldu muḫāl-ender-muḫāl

Bülbül-i dil mātem-i firǵatden olmaz hiç ḫalāş
Ol sebeb vārdır derūnumda ‘alāl-ender-‘alāl

Nā-sezālar meclis-i dil-dāra cem‘ olmuş yine
Dem-be-dem şoḫbetleri ancaǵ vebāl-ender-vebāl

Her ǵaçan ǵılsam cemāl-i yāra luḫf ile nazar
Kec niǵehlerle bañā eyler celāl-ender celāl

Feyziyā seyr-i şafāḫat olduǵuñ ma‘lūmdur
‘Arz iderseñ ḫalǵa güftār kemāl-ender kemāl

---- / ---- / ---- / ----

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

88 A-3

Sāye-endāz-ı keremsiñ sen āyā serv-i nihāl
Līk dāmāniña yüz sürmege yoǵ bende mecāl

Yây ider kâmetimi çille-i cevriñ dostum
Meşelâ bir elife iki bû gelüb olmuş dâl

Ezelî devlet-i hüsünüñde gördüm keremiñ
Noldı şimdi sañâ elţâfiñ idersiñ ihmâl

Zerrece merhametiñ yokdur ‘aceb ben mûra
Medediñ ehrimen ağıyâradır ancak ne bu hâl

Ey Süleymân-ı zemân duğme-i vaşlıñ Feyzî
Nice fetḥ eyleye miftâhı anıñ oldı ḥayâl

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

88 A-4

Kaçan râz-ı nihânım yâra keşf etsem olur delâl
Bu sük-i ğamda ey ḥ`âce anuñ çün eylerim ihmâl

Kime şekvâ idem ol şâh-ı nâzımdan bu ‘âlemde
Dem-â-dem ḥizmet-i ‘aşkıñda eyler ‘arzımı pâ-mâl

Ḳumâş-ı vaşlına nağd-i dili ‘arz eyledim bir kez
Cihâna dâstân etdi beni ol mâhir ü fi’l-ḥâl

Ne meşrebirdir o şüḥuñ vaşfiniñ taḳriri müşkildir
Benî âdemle ülfet eylemez bir dem perî emşâl

Celâl-i yârdan ḥavf eylerim ben yoḥsa ey Feyzî
İçirdim ser-güzeştimden sañâ esrârı bâlâ-yı cemâl

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

88 B-1

Sâye-âsâ niçün ‘arzımı eyler pây-i mâl
Bâğ-ı ḥüsün içre dem-â-dem ‘aceb ol tâze nihâl

Bilürüm degme bir ednāya tenezzül etmez
Heb hümā meşreb olur dehrde aşş-ı-leb cemāl

Çille-i cevri ni çekmek bañā şavr-ı teklîfdir
Kālmadı tāb ü tüvānım dahı yoğ zerre mecāl

Künc-i firşatde ümîd eyler idim vaşlını lîk
Şem‘-i hüşnünden ırâğ etdi beni ol müste‘āl

Feyziyā nāle vü feryādımı āyb etme benim
Yās-ı ğamdan gerü kālmađ dün (ü) gün ehl-i kemāl

..... / / /

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

88 B-2

Şehā der-ğāh-ı hüşnüñde ben zann eyleme sâ‘il
Bir ay h‘ān-ı vaslınıdır ki oldum ben sañā mā‘il

‘Adūlar devlet-i luţfuñda rif‘at buldı ‘ālemde
Benim hāk-i mezelletde murādım olmadı hāşıl

Perişān eyledikçe zülfüñi bād-ı şabā ey meh
Cünün-ı aşş olub ‘āklım başımdan eyledi zā‘il

Ne deñlü nāz-ı istignā iderseñ müsteħađ ancak
Dil-i bî-çāre şabr eyler zārürîdir olur kâ‘il

Murādıñ kāle-i hüşnüñ girān-kıymetle şātmađdır
Şānursuñ Feyzî-i zārı bu fennde dil-berā ğāfil

..... / / /

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

88 B-3

Görmedim ol şeh-i hüşnüm gibi ‘ālemde güzel

Meger ‘adn içre cemâli ola ğulmâna bedel

Zulmet-i dehri müberrâ için ol meh-peyker
Pîşe-gâhında kılar pertev-i hüsnün meş‘al

Haft-ı nev-hîz degil muşhaf-ı ruḥ-sârında
Gülün kudretle çekilmiş meger evrâkına tel

Bilse ‘aşıklığım ol şūḥa ‘adûlar şâyed
Lâ-cerem sūz-i şerârım ile andan çeker el

Feyziyâ çeşm-i ğazâlanını vaşf it yârîñ
Yâzıla defter-i dîvânıña bir hoşça gazel

..... / / /

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

88 B-4

Raḥm eyle eşk-i çeşmime ey şâh bî-‘adîl
Tûfân-ı Nûḥ şekli virir ğarḳa dehri sîl

Yûsuf egerçi görse benim eşk-i dîdemi
Ya ‘kûbı zann iderdî veyâ cûşa geldi nîl

Tîrâna döndü girye-i dîdem şu rütbe kim
Bir kaçre düşse mermere eyler o demde kîl

89 A-1

Beyhüde âb-ı dîde revân olmasun şehâ
Der-gâh-ı hüsnün içre ol mişl-i ser-sebîl

Ağlatmadan ne bulduñ ‘aceb Fezî-i müdâm
İster misiñ dü çeşmim efendim ola ‘alîl

..... / / /

Mef‘ülü / Fâ‘lâtü / Mefâ‘ilü / Fâ‘ilün

89 A-2

Şanma bu pîrezen dehri gönül hûb-ı cemâl
Niceden kâldı bakıyye sañâ ol kehr-i hışâl

Şüret-i naqşına aldanma bu dehriñ zinhâr
Naqş için mâr ile ülfet mi olur eyle hayâl

Olma dâmâdı hazer kıl bu ‘arûs-ı felegiñ
Günde biñ kerre ider t̄alibine meger eyle âl

Benden al dersi gel ey t̄alib-i vuşlat bir kez
Sañâ şerh eyleyim metn-i cihânı fi’l-hâl

Câhil dūna virir rif’ati gerdūn-ı dūndur
Hāk-i süflidedir ey Feyzî kamu ehl-i kemâl

..... / / /

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

89 A-3

Muşanna‘ Bahâriyye

Muşhaf-ı hüsünü ‘arz etdi kaçan bülbüle gül
Okudı hüsni-me’âba yakın oldum bülbül

Lâleniñ kaddini gördüğünde çemen seyrinde
Boynunu bükdi benefşe yere bakdı bu ne fül

Zülfüni zülf-i nigâr etdi perişân oldum
Gördü kim zülf-i ‘arûs ile açılmış sünbül

Bezm-i meyde hele zerrîn kadehi gör sâkı
Sâ‘id-i sîm-i semen-sâda gezer emşel-i mül

Misk-i Rümî ne ‘aceb gice şafâya geldi
Vaqt-i nev-rûzı görünce burı kıldı şülfül

Muntaşır hâl-i karanfillere çeşm-i nergîs

Çünkü tûğ-ı şâhı açıldı didi şeb-büy ile fül

Yâsemen şâhına aşdı flemenk ağıyarı
Şandı hercâyî benefşe anı güyâ öñdül

Câme-i sürh giyüb çıkdı şakâyık çemene
Nâz-ı handân utanub oldu cemâli gül gül

Kemendin ezhâr bürüse dimesün şâm zerresi
Hiç ‘Arab şeffi vaşf ile olur mı fülful

Nahl-ı gül ibrişimi seyr-i çemende görsem
Şanurum ‘arz ider ol gonce dehânım kâkül

Gül gibi nâr çiçeği câme giyer maḥbübân
Yâs (ü) mâtemle giyer ‘âşık-ı bülbul gibi çul

Şâh-ı nev-rûza donanmâ getürüb peyk-i nesîm
Şanâsız bâğ-ı cihân giydi çiçekli bir hül

Feyziyâ vaşf-ı bahârı bu kadar vaşf etdim
Bañâ gül-çîn-i muḥabbet dahı der kim kulkul

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

89 B-1

Eşk-i çeşmim oldu her bir kaçresi mânend-i sîl
Gel inânmazsân nazar kıl bârî ey hür-ı cemîl

Giryeye didem kesilmez der-gehiñde bir nefes
Ey şeh-i hüsnüm revân olmuşdur ‘ayn ser-sebîl

Hâzret-i Nüh eşk-i çeşmim görse Tûfân zann ider
Garğa verse dehr-i dümı dâhı iştersistñ delîl

Kaçre-i seylâb didim döndi bir tiz-âba kim

Seng-i hārā üzre düşse eyleye mānend-i kıl

Cennet-i kūyuñda ırmaqlardur iki dīdeler
Şānasın kim biri Tesnīm birisidir zencebīl

Ağladırısñ nice bir ey yūsuf-ı şānī beni
Dīde-i Ya‘kūb veş şāyed ola çeşmim ‘alīl

Mısr-ı hūsñünde sirişk-i dīdeden Feyzī bugün
Etme sultānım ‘aziz başıñ için manend-i nīl

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

89 B-2

Zülf-i dil-berden gönül şimden gerī çek gayrı el
Olmaya sevdā-yı ‘aşk-ı başıña tül-i emel

Leyle-i zülfün hevāsına düşersñ gün-be-gün
Bil ki Mecnūn olmak ‘ālemde seniñ çün muhtemel

‘Aķil ol ser-levha kıl gūş eyle ey dil pendimi
Cedvel-i ‘aķlıñla çek eṭrāfına altün hel

Gerçi sekker olsa telh olur naşihat ‘aşıķa
Söylenür el-ḥaķķu mürrün dilde bir ḍarb-i meşel

Sūķ-i ‘ālemde kemāl ile ferīd olduñ çi-sūd
Sīm ü zer ister zemāne Feyziyā almaz ğazel

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

89 B-3

Mürĝ-i dil Kāf-ı ḳanā‘atde bitür ‘anķa mişāl
Şükr ide ‘ālemde ḳuvvet-i lā-yemüt ehl-i ḥāl

Süd-mend olmaz metâ'-ı dehr-i dün her bir kişi
Nağd-i 'ömrin virmedi dünyâya erbâb-ı kemâl

Şanmañuz üç felekde bir hümâ-pervâzdır
Ta'n-ı a'dâ eyledi mürğ-i dilim işkeste bâl

Bu harâb-âbâdı ta'mîr eyleme 'âkil iseñ
Sâkin-i vîrâne ol bayküş veş her mâh (u) sâl

Ğırra olma pertev olduğça kemâliñ dehrde
Feyziyâ ħurşîd-i 'âlem ise bulur zevâl

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

89 B-4

Vaşlın ide ol şâh-ı cihân bendeye ihmâl
Bilmez mi 'aceb olduğımız hicr-i yâr pâ-mal

Mâbeynimize ħavf iderim fitne birâğdı
Ağyâr ħurûc eyledi mânende-i deccâl

90 A-1

Yârân-ı zemâna nice esrârîñ açarsîñ
Bâzâr-ı muħabbetde olur kârîña dellâl

İdbâr ile hem-dem olalı güşe-i ħamda
Bir laħza müsâfirlige gelmez bize iħbâl

Taħrîr idemem kimseye aħvâlimi Feyzî
Rüsvâ-yı cihân etdi beni bu dil-i meyyâl

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

90 A-2

Şehâ der-gâh-ı ħüsnüñde murâdım olmadı taħşîl

Ne hâcet ser-güzeştım sâna bir bir bilim tafşıl

Benim derd-i derûnum naql olunmaz biñde bir zîrâ
Eger takrîr idersem nâmım haşr olmaya tekml

Meh-i ruḡ-sârîñı devr-i felekde seyr içün her şeb
Dü çeşmim reh-güzârînda yakâr encüm gibi kandıl

‘Azîz bâşîñ çün ey Yûsuf-ı şânî nazâr eyle
Gönül Ya‘kûbı Mışr-ı ḡusnûñe giryânın etmiş nîl

Esîr-i kâkûlûñdür tâ ezelden ey şeh-i ḡusnüm
‘Aceb mi Feyzî-i bî-çâre iderse dâmeniñ taḡbîl

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

90 A-3

Esb-i dil çekse nola râh-ı muḡabbetde Süheyl
İrişür menzil-i maḡşûdına elbetde küḡeyl

Bâḡ-ı vuşlatdan ırâḡ eyleme ben ḡâki meded
Serv ḡaddiñ görelî şu gibi ḡıldım’sañâ meyl

Va‘de-i kümün ile ferdâlara şaldîñ vaşlîñ
Ben Mecnûn’umı şânursuñ ‘acebâ ey şaçı Leyl

Nâ-sezâya dün (ü) gün büse virirseñ ey şehim
Bâña geldiḡinde çekersîñ yüzümi sürmege zeyl

Nice ḡüftâr-ı meserret diye Feyzî bilmem
Zıkr (ü) fikri şeb (u) rûz o ḡamîñla vâveyl

— / — / — / —

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

90 A-4

Ey şeh-i ḡâmet cemâliñ bâḡına ḡıldımsa meyl

Yâ niçün kıldıñ sirişk-i çeşmimi mânend-i seyl

Zerre teskîn olmadı dilde firâkıñ âteşi

Nâr-ı düzahdır derûnum hânesi yâhud ki veyl

Sen şeh-i hüsne gönül vermek meger ‘işyânmiş
Bu ‘azâba müstaḥaqq gördüñ beni her rûz (u) leyl

Şadra geçdi devlet-i hüsniñde a‘dâlar begim
Olmadı bâña müyesser meclis-i ḥâşînda zeyl

Rağbetiñ vār ol ḥar-ı lâ-yefhem ağıyâra ‘aceb
İltifatıñ yok bu Feyzî olsa bir esb-i küheyl

----- / ----- / ----- / -----

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

90 B-1

Her serv-ḳadde bâğ-ı cihânda sen etme meyl
Beyhüde eşk-i çeşmiñi çağlatma rûz (u) leyl

Sür esb-i ṭab‘ı menzil-i maḳşûda irmege
Zirâ ki yolda ḳılmaya ceḥd ile bir küheyl

Ölçüb döken bu dâne-i ‘ömrüñ ne şahnedir
Bu ḥarmen-i fenâda görürsüñ elinde keyl

Olma esîr-i zülf şaḳın bî-vefâlarıñ
Lâ-şekk olur müdâm işiñ âh (u) vâh veyl

Ketm itme na‘re baḥşıñı a‘dâya Feyziyâ
Esb-i küheyl düşmeni görse ider Süheyl

----- / ----- / ----- / -----

Mef ‘ülü / Fâ‘ilâtü / Mefâ‘ilü / Fâ‘ilün

90 B-2

Muşanna‘

Kim kâdir olur olmağa yâr ile belâbil
Maḥşûş olur ol ‘âşık için dürlü belâbil

Mey istesem sâkî-yi devrânîñ elinden
Peymânemi ğayz ile idersem ḥelâhil

Dil-i Kays-ı cihân olması Leylâ hevesidir
Zülf olmasa olmaz idi ahlâl selâsil

Ser-mest olalı bâde-i ‘aşkıñda o şūḥuñ
Āfâkı tutar na‘re ile vecd-i zelâzil

‘Arz eyleyelim ma‘rifetiñ fennini Feyzî
Fehm etmeye eş‘arımız üzre ‘uqalâ kıl

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

90 B-3

Kılısam o mehiñ muşḥaf-ı ḥüsn ile tefâ‘ül
Hüceste-i fâlında çıkar şabr (ü) taḥammül

Pervâz-ı hümâ şekl meger üç felekdir
Ġam-ḥâneye etmez o perî zerre tenezzül

Fevt etme gönül fırsatı dil-dâr ele girse
Men‘ eyler imiş devlet-i ‘âlemde tekâhül

Bî-da‘vet ‘adü bezmini rüşen kılar ol meh
Teklîf ile ‘uşşâka ider dürlü ta‘allül

Feyzî ne ‘aceb menzil-i maḥşûdı dilersin
Raḥş-ı dil kıldıñ bu reh-i vuşlata düldül

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

90 B-4

Bî-Nokta

Olmadım dil-dāra vāşıl vārdurur dilde melāl
Dūd-i āhım ‘āleme memlūdurur her māh (u) sāl

Dehrde kām almadım hālīm mūkedderdir dilā
Tek degildir dürlü dürlü gelür gelse kelāl

Hem-demim hem-maḥremimdir āh (u) vāhım her seḫer
Serverā ‘ālemde aşlā olmadım mesrūr ḫāl

Dehrde her gevhere mālīk olur herkes meger
Ehl-i derde ḫāşıl olsa merhem mihr ü sāl

Olmasa derd-i elem dil-dāde o kes mesrūr olur
Feyziyā her dem mūkedderdir meger ehl-i kemāl

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

91 A-1

İrişdi luḫla yāza ḫaranfil lāle gül sünbül
Açıldı tāzeden tāze ḫaranfil lāle gül sünbül

Niyāz etdikçe bülbüller gül-istān-ı muḫabbetde
‘Acebdir başladı nāza ḫaranfil lāle gül sünbül

Açıldı gonce-i maḫşūd-ı ‘āşık bāğ-ı ‘ālemde
Meger güş etdi āğāza ḫaranfil lāle gül sünbül

Şanursuñ şişe-i ḡamda tehī mihmān olur ezhār
Baḫarlar ḫüb-ı mümtāza ḫaranfil lāle gül sünbül

Dilerken büse-i bü Feyzī gerdāniyye faşlında
İderler meyl şeh-nāza ḫaranfil lāle gül sünbül

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

91 A-2

Dil serâyın pād-şâh-ı 'aşka rüşen-i hâne kııl
Bezm-i hâş içre neyim ol muhabbet-i şâhâne kııl

Çün nazâr-gâh-ı Hudâ'dır bî-riyâ kalb-i sîm
Mâ-sivâdan kalbiñi pākîze bir kâşâne kııl

Ka'be-i dilde gerekmez şüret-i nakş-ı hevâ
Sâña kim der bu mâkâm-ı nakş ile ney-hâne kııl

'Aşk ancak 'aşk-ıbârîdir cihânda 'âşıkâ
'Āşık iseñ nâr-ı 'aşka kendüñi pervâne kııl

Bezm-i rindân içre Feyzî herze-güy olma şâkın
Zâhir ü bâtın maqâl-i nazmıñı pervâne kııl

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

91 A-3

Tâlib-i 'aşka kerem (ü) bahşında hâtimdir halîl
Mübtelâlar derdine dermân (ü) merhemdir halîl

Dest-i luğ ile yâpar dâ'im gönüller ka'besin
Merve-i zemzem haqqı şimdi başka 'âlemdir halîl

Burc-i hikmetden tülû' etmiş mişâl-i âf-tâb
Devr-i ademde egerçi ibn-i âdemdir halîl

Hıfz ider dilde maqâl-i râzını 'âşıklarıñ
Bezm-i 'irfân içre sırr-ı 'aşka mahremdir halîl

Vaşf-ı hüsnün Feyziyâ 'arşa çıkarsañ yeri vâ
Kîl 'aybsızdır güzellikte Müslim'dir halîl

---- / ---- / ---- / ----

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

91 A-4

Yār olub aǵyāra yüz virme efendim sen sen ol
Düşmen-i bed-kāra yüz virme efendim sen sen ol

Gül-beden gonce-dehensin bāğ-ı hüsni içre dağı
Her hezār-ı hāra yüz virme efendim sen sen ol

'İd-gehde merhabā etmez geçersiñ bendeñi
Bār-ı nā-hem-vāra yüz virme efendim sen sen ol

Nāz ile burub şārub bāşımdan çıkārma 'āşığı
Öyle kec destāra yüz virme efendim sen sen ol

Qā'il olsun çin-i vuşlatda miyāniñ kuçmağa
Feyzī-i ğam-h̄āra yüz virme efendim sen sen ol

---- / ---- / ---- / ----

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

91 B-1

İtme tabībim şikenc gel berü gel
Dilde hezār oldı pirinc gel berü gel

Derde devā eyleseñ tab' ola hoş
Qalmaz idi zerre senc gel berü gel

Qafl-i vişāliñ ele girse eğer
Feth olunurdu o künc gel berü gel

Kişver-i hüsniñ dil-ber halk-ı cihān
Gitdiñ 'Arab hem fitenc gel berü gel

Kāle-i vaşla virir Feyzī şehā
Naqd-i dili penc penc gel berü gel

91 B-2

‘Aşık olduñsa cefâ-yı yâra cebr ile gönül

Herze-güyü gıybet-i ağıyâra şabr eyle gönül

Bülbül-i kudsî olmak isterseñ cihân gül-zârına

Bir gül için biñ cefâ-yı hâra şabr eyle gönül

Şem‘-i vaşla rüz (u) şeb pervâne ol biñ cân ile

Cismiñi ser-tâ-ka-dem yâk nâra şabr eyle gönül

Gördüğün eñfâl-i dehre meyl ider olma şâkın

Bir kâdîm-i yâr sev bir pâre şabr eyle gönül

Şabr ile iderdi bu Fezî menzil-i maşûdına

Sen de vâsıl olasñ dil-dâra şabr eyle gönül

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

91 B-3

Ey nûr-ı başar ‘aşık-ı şeydâya nazar kııl

Erbâb-ı gamiñ düşdüğü sevdâya nazar kııl

Didârîña hayrân olanı eyleme ta‘yîr

Bil kâdriñi mir‘ât-ı mücellâya nazar kııl

Keyfiyyet-i la‘l-lebiñi şorma kuluñdan

Bir kerre ayâğ al ele şahbâya nazar kııl

Ne resme tutar ‘âlemi gör pertev-i hüsnüñ

Hengâm-ı seher ol meh-i gırrâya nazar kııl

Luţfuñla nigâh eylemediñ Feyzî-i zâra

Sultânım efendim hele ednâya nazar kııl

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

91 B-4

Bir şeh-i iklim-i hüsnüñ hâk-pâsıdır gönül
Hizmet-i 'aşkında bir kemter-i gedâsıdır gönül

Yâr için 'ayb itme ağıyâra tekâpü itdigim
Bir tabîb-i cân hayâtın mübtelâsıdır gönül

'Aşıka bîgâne bakmâkdan ferâğ olmaz o şüh
Tutalım kim tâ ezelden âşinâsıdır gönül

Kâr iderse cânıma mâni' degildir gamzeler
Hañçer-i pîrân-ı hûbuñ cân-fedâsıdır gönül

Menzil-i maşşûd için dönmem tarîk-i 'aşkıdan
Feyziyâ erbâb-ı 'aşkın reh-nümâsıdır gönül

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

92 A-1

Kâkül-i dil-berdir ancak âşiyân-ı mürğ-i dil
Rüy-ı eţfâl-i cihândır gül-istân-ı mürğ-i dil

Çande vâir bir gonce-leb kim dest-i luţf ile sile
Oldı pür-hün dîde-i giryende kân-ı mürğ-i dil

Bir nefes hâr-ı 'advâdan olmaz 'âlemde emîn
Gülşen-i vuşlatdan bulmuşdur amân mürğ-i dil

Künc-i firkatde mülâzımdır şafâ-yı vuşlata
Bir gül-i ruh-sâr için eyler figân mürğ-i dil

Gülşen-i fazlım içre handân itdi bir şad berg-i gül
Feyziyâ şunâ kahrın ol bâğ-bân-ı mürğ-i dil

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

92 A-2

Nāfe-i müşgi kaçan hüceste hengām açdı gül
Bülbül-i şeydāsına bü-yı ser-encām açdı gül

Müjde olsun kim bugün gül-çin-i ‘aşka bî-kuşūr
Gülşen-i ‘âlemde bî-teklif endām açdı gül

Ğonce-i maqşüdü mürğ-i dilleriñ açılmadı
Düşmen-i bed-hār içinde kıssa-i kām açdı gül

Zāle düşdükçe seherde açılır şānman güli
Feyz-i luṭf gibi yārin sırr-ı ihām açdı gül

Feyziyā söyle hezār-āsā gül açıl gül gibi
Bāğ-ı kuzmünde ser-ā-pā ğoncesin açdı gül

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

92 A-3

Geçdi eyyām-ı şitā faşl-ı bahār ister gönül
Zevk-i gülşen nağme-i mürğ-i hezār ister gönül

Zülf-i dil-ber dilde taḥrîk eyledi sevdaları
Dostlar yārān ile seyr-i kenār ister gönül

Künc-i ğamda cehtim yokdur ğamum dehr ile
Müsterih olmak için bir ğam-ğüsār ister gönül

Oқudurlar ağıyar ile tūrna gözi bāde içüb
Şāh-bāzımla bile zevk-i hişār ister gönül

Feyziyā yüz virme hergiz bu dil-i meyyālîne
Yüz bulunca senden encām-ı hezār ister gönül

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

92 A-4

Nedir kaçdıñ ‘aceb bu nâle vü feryâddan ey bülbül
Şaķın gül-zâr umarsañ bu ħarâb-âbâddan ey bülbül

Ümîd-i vaşl için şîrîn seng-i ğam kesdi
Su’âl itdigimi Aşlı Ĥusrev Ferhâd’dan ey bülbül

Âçılmaz ğonce-i maķşûdı herġiz ‘aşķ-ı zârîñ
Murâdîñ ħâşıl olmaz gerdiş-i bî-dâddan ey bülbül

Delindi baġrı nâyîñ nâliş-i ħasretle ‘âlemde
Muĥabbet âteşin şor bu dil-i nâ-şâddan ey bülbül

Benim de ħâlimi Feyzî diyü şormaz tabîbim ħiç
Bu derd-i mâcerâ ķaldı bize ecdâddan ey bülbül

— / — / — / —

Mefâ’îlün / Mefâ’îlün / Mefâ’îlün / Mefâ’îlün

92 B-1

Ol perî erbâb-ı ‘aşķın sırrına mahrem degil
Vâr ise ey ħoca ol cism-i laţîf âdem degil

Ķaţre-i yemm olub dîdemdir düşenler jāle veş
Ol gül-i ruĥsâr ħüy-gerde iden şeb-nem degil

‘İd-i vaşlın tek bañâ va’d eylesün ol mâh-rû
Rûze-i firķatde çille çekdirirse ğam degil

Ĥüsn ider ol şûĥ dünyâya Süleymân eyleyüb
Emrine râm eyleyen bu ‘âlemi ħâtim degil

Ĥizmet-i ‘aşķında dil-dârîñ muķîm ol Feyziyâ
Ġüft-güy ħalk-ı ‘âlem ħiç sañâ elzem degil

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

92 B-2

Cevr ider ol nev-civānım bir degil iki degil
Zerrece güş eylemez fiğānım bir degil iki degil

Sīnemi 'izz-i bāl ider atdıqça tır-i gāmzesin
Kāşları saht-ı kemānım bir degil iki degil

Cānıma minnet çekerdim çille-i nāzın velī
Kālmadı tāb ü tüvānım bir degil iki degil

Āteş-i 'aşkın dilde hıfz itsem ne deñlü o perī
Fāş ider rāz-ı nihānım bir degil iki degil

Feyziyā gelmez hisāba bāña yāriñ itdigi
Defter almaz dāstānım bir degil iki degil

---- / ---- / ---- / ----

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

92 B-3

Bir şecer-i hālk itdi bārī ibtidā a'lā yeşil
Hālk olundı ba'de-zīn kändil-i nūr-efzā yeşil

Anda vaz' itdi hābīb-i nūrunı bār-ı Hudā
Gerçi bir nūr-ı muḥabbetim dīde ammā yeşil

Oldı yetmiş biñ yol ol nūr o şecerde bir qarār
Kibriyā hālk itdi şoñra gevher-i yek-tā yeşil

Ol gevherden hālk olundı bir baħr-ı kā'ināt
Feyz-i ḥaqq ḥāşıl ider.....

Şānmañ şun'ın ihāta eylemez 'aqlı vü 'ibād
Ravza-i cennetde icād eyledi Tübā yeşil

Sihrini ibtāl için Fir‘avn-i mel‘unuñ ezel
Ezedhâ oldı ‘aşâ-yı hazret-i Müsâyı yeşil

Hüsne-i ma‘rûr oldı tãvûs oldı cennetden ba‘id
Hilmle giydi libâsı tũtî-i gũyâ yeşil

Feyziyâ fahr-ı cihâna nisbetin izhâr için
Bir ‘alâmetdir bañâ destâr-ı müştēsñâ yeşil

----- / ----- / ----- / ----

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

92 B-4

‘Aşık ol tek çiftte çiftta sãña yâr eksik degil
Sũk-i ‘âlem içre halka kesb ü kâr eksik degil

Ehl-i ‘aşk olmaz gamum dehrden bir dem halâş
Diñle ey dil bende her dem âh ü zâr eksik degil

Hoş olur felegi dil-i şalsañ tevekkül baħrına
Bâd-bân-ı himmet üzre rüzgâr eksik degil

Her şafânıñ ‘âkıbet vârdı şoñunda bir cefâ
Bir kadeh nüş etsek encâm-ı humâr eksik degil

Yâr için ağıyar-ı gülbeñ rahmetin çok Feyziyâ
Mürğ-i aşka gül için gül-şende hâr eksik degil

----- / ----- / ----- / ----

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

93 A-2

Ey cemâl-i gül dil-i bülbül deyişi incü güzel
Vey lebi mercân femi hoşka kadd-i dil-cü güzel

Sünbül-i zülfüñ meşämm-ı cãna cãnlar baħş ider

Misk-i ‘anberde bulunmaz sen gibi hoş bñ güzel

Belki şayyād-ı muḥabbet şayd ider ġāfil seni
Geç bu vādiden yeter ey gözleri āhñ güzel

Sāña teşbīh itmesñn ḥñb-ı zemāne kendñni
Görmedim devr-i felekde sen gibi meh-rñ güzel

Naḥl-ı ḥñsnññ vişālinde Feyzīyi dñr itmem kim
Mīve-i vaşlññdan olsun şulu şef-ālñ güzel

— / — / — / —

Fā‘ilātñn / Fā‘ilātñn / Fā‘ilātñn / Fā‘ilñn

93 A-3

Gñlşende āçıldı ġñl-i ḥandānımız öñdñl
Vaşf itmededir bñlbñl-i nālānımız öñdñl

Yāpdı dil-i vīrānemizi dest-i keremle
Şol demege getürdi bize yārānımız öñdñl

Meydān-ı hñnerde ideriz ḥaşmla öñdñl
Tā böyle bu nām-āver zī-şānımız öñdñl

Erbāb-ı sñḥandāna şalā itsek ‘aceb mi
Tezyīn ola bu resmle meydānımız öñdñl

Feth olsa gerekdir bize gencñne-i maḥşñd
Feyzī hele şabr it gelñr iḥşānımız öñdñl

— / — / — / —

Mef‘ñlñ / Mefā‘ñlñ / Mefā‘ñlñ / Fe‘ñlñn

93 A-4

Der-geh-i ḥñsnññde sultānım ġulām eksik degil
Ḥizmet-i ‘aşkıñnda aşlā ḥaşş ü ‘ām eksik degil

Ebr-i zülfün pertev-i ruhsârîna olmaz niķab
Meh yüzünde tâbiş-i kudret temâm eksik degil

Ėam degil hûb-ı zemâne rağbet itmezse bize
Husrev-i ‘aşkıñ olana Şîrîn kelâm eksik degil

Bilmem aĖyârîñ fitnedden Ėazzidersiñ ey perî
Bezm-i Ėüsnünde ‘acebdir uz cüdâm eksik degil

Ser-fürü’ itse nola Feyzî ķaşıñ miğrâbına
Câmi’-i aşkıñda zîrâ bir imâm eksik degil

---- / ---- / ---- / ----

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

93 A-5

MuĖtażır bir Ėasteyim rûĖ-i revânım tezce gel
Ėâlimi ‘arz itmeye dönmez zebânım tezce gel

Ey tağîb-i cân nedir bu derd-i aşkıñ çâresi
Söyle Allah ‘aşkına bir kerre cânım tezce gel

Bükdi dâl etdi elif ķaddim cefâsı dil-berîñ
Ey tağammül ķâlmadı tâb ü tüvânım tezce gel

Ėsiyâb-ı çerĖ öğüttdi dâne-i ‘ömrüm
Dil-berâ mağv olmadan nâm ü nişânım tezce gel

Sâye-i luĖfuñda Feyzî oldı bir mür-ı za‘îf
MerĖamet ķıl ey Süleymân-ı zemânım tezce gel

---- / ---- / ---- / ----

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

93 B-1

RüzĖârîñ cevri ü ķahrından bütün dünya melîl
Ėalk-ı ‘âlem taÇ u taş vâdî-i şağrâ melîl

Ey gönül şanma melûl ancak cihânda kendüni
Vaḥşî (vü) tayr mâr (u) mür ins (ü) cinn ser-pâ melîl

Tab‘ımızda yok serv sürür-ı ‘îd-i vaşl-ı dil-berân
Rûze-i firqatde şadân olmadık âlâ melîl

Sen melâletde eser yok şanma kim dîvânedede
Serserî şahrâ gezer Mecnûn ile Leylâ melîl

Bâ gedâ a‘lâ vü ednâ görmeyor bir dem feraḥ
Kim gamum dehr ile sultânımız zîrâ melîl

Bir nefes gülmez ‘arûs-ı dehr ile ülfet iderim
Zât-ı girân geldi gitdi Hüsrev-i Dârâ melîl

Hâşılı olmaz bu bezm-i fanîde Feyzî neşât
Sâkı-yi devrân maḥzûn şâgar şahbâ melîl

— / — / — / —
Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

93 B-2

Keşf olursa bir kese ey ḥoca esrâr-ı kemâl
Nâ-sezâya eylesün bir dürlü ezhâr-ı kemâl

Behre-dâr olmaz kemâl-i ma‘rifetden ol kişi
Naḥd-i vaḳte itmemiştir bezl âşâr-ı kemâl

Râgıb-ı eczâ-yı ‘irfân olmadıkça müşterî
Çeşmine zırnîhini göstermez ‘aṭṭâr-ı kemâl

Ger dilerseñ bağ-ı fanî içre İrâd-ı beḳâ
Dil ḥadîkanda yetişdi nice eş‘âr-ı kemâl

Zâhirî veş âb-dâr oldu bu şi‘rim mîvesi
Bâğ-ı tab‘a Feyziyâ aḳdıḳça izhâr-ı kemâl

---- / ---- / ---- / ----

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

93 B-3

Gülşende bugün hayli kelâm eyledi bülbül
Vaşf-ı güli şândım ki temâm eyledi bülbül

Güş eyleyüb açıldı ol gönçe nağmeden
Bir tarhına dağı 'arz-ı kelâm eyledi bülbül

Peyveste idüb ney gibi nālân-ı ney çerha
Çeşmine gülün cābî haram eyledi bülbül

Bezm-i güle gül rengi şarāb itdi sirişkin
Mest-ānelere çeşmini cām eyledi bülbül

Güyendelik it gönçe-i maşşüduñ açılsun
Feyzî güli açdı sözi tām eyledi bülbül

---- / ---- / ---- / ----

Mef'ülü / Mefā'ilü / Mefā'ilü / Fe'ülün

93 B-4

Her kim bu kār-hānede taşşî l ider kemāl
Baħr-ı haķıķat içre nolur çok gevher-i kemāl

Şarf eyle naķd-i 'ömri metā'-ı kemāle kim
Sūķ-i hünerde sāña virir kerr (ü) fer kemāl

Dolanla ğırra olmaya 'ālemde bir kişi
Faķr-ı fenāda hāşlı olurmuş meğer kemāl

Heb pīr-i perverīde olur ehl-i ma'rifet
bilmez Hudā-yı perver olan peşrev kemāl

Feyzî maķāl-i ma'rifetiñ açma cāhile
Fehm eylemez ne resme olur mu'teber kemāl

— / — / — / —

Mef'ülü / Fä'ilätü / Mefä'ilü / Fä'ilün

94 A-1

Müstecâb olmaz diyü ey dil du'â olma melül
Der-geh-i lutfunda bir gün Kibriyâ eyler kabül

Vaqtine bir hünerdir 'âlemde çünküm gül-i şey
Şabr kıl taşdık ola tâ kim hadî-i haqq-ı resül

Düşme nâ-dâna şağın bir güne endâm-ı kaydına
Ehl-i kefer İslâm'a gelmez olsa ger âyet nüzül

Vaşl olmaz menzil-i maşşüdına 'âşık meger
İlticâ-yı rahmet-i Haqq eyleye kable'd-duhül

Feyziyâ feyz-i Hudâ'dan feyz-yâb olmağa kasd
Bâ'îş-i rahmet olan râh-ı kadîme sâlik ol

— / — / — / —

Fä'ilätün / Fä'ilätün / Fä'ilätün / Fä'ilün

94 A-2

Gülşende figân itmededir yok yere bülbül
Bî-çareye göstermedi bir goncesini gül

Çaddin göricek lâleleriñ şahn-ı çemende
Açıldı 'aceb kâküli dil-ber gibi sünbül

Aldandı bahâr oldu diyü vaqt-i şitâda
Muhtâc-ı sifâl oldu yazık tâze çaranfûl

Şeydâ-ter ider zülf-i nigâr 'âşık-ı zârı
İşkefte gibi gönli olur beste-i kâkül

Zerrîn çadeh al bezm-i şafâda ele Feyzî

Sā'id-i sîmin şıgđı sākî-yi nedmül

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

94 A-3

Nola 'aşıklara dirlerse cihân içre hamül
Bār-ı cevriñ çeker olmaz güzeliñ zerre melül

Da'vâ-yı 'aşk ideniñ her biri olmaz 'aşık
Bulur erbâb-ı şadâkat cürm-i vuşlata yol

Hizmet it der-geh-i 'aşka dün (ü) gün ez dil-i cân
Ola erkân-ı muhabbetde niyâziñ maqbül

Hande olmaz nola gonce-i maqşud ey dil
Şabr miftâh-ferecdir diyü nuţk itdi resül

Genc-i vuşlat bize fetħ olmadı şanma Feyzî
Vârdır elbet her işiñ fetħine 'âlemde uşul

— / — / — / —

Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilün

94 A-4

Bu gül-istân-ı gam içre figân ider bülbül
Lisân-ı hâl ile söyler müdâm âh kâkül

Menekşe boynunu bükmüş çemende hâli yamân
Āçıldı kâkül-i dil-ber gibi meger sünbül

Çemende kâmetini gördi lälenniñ nergis
Āçıldı mişl-i karanfil kızardı emsel-i mül

Şakâyıqıñ göricek sürh-i câmesin nev-rüz
Buyurdu gice şafâya getürdi sîmle fül

Görince zülf-i nigârı bu Feyzî-i şeydâ
Kumâş-ı nazmı getürdi şecâr için öñdül

---- / ..--- / ---- / ..---

Mefâ'ilün / Fe'ilâtün / Mefâ'ilün / Fe'ilün

94 A-5

Se se sevdim be be ben bir ne ne nev-reste güzel
Hü hü hüsni ge ge gerçi me me meh-tâba bedel

Zü zü zülfi se se sevdâ sı sı sına düşeli
Va va vârdır şi şi şimdi 'a 'a 'aqlımda hel

94 B-1

Be be babgâ mi mi mişli nu nu nuḡ itse o şüh
Şa şa şâçar fe fe femden se se sekkerle 'asel

Ya ya yânar na na nâr-ı 'a 'a 'aşka 'âşık
E e eydil bu bu budur ta ta tarsım ezel

Na na nazmım gö gö gördi di di didi ye yeñi
Fe fe Feyzî o o olmuş bi bi bir hoşça gazel

..... / ..--- / ..--- / ..---

Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilün

94 B-2

Bir leb-i Şirine mâ'il olalı Ferhâd-ı dil
Seng-i miḡnet naḡşın almaḡ katı âsândır bañâ

Ol periniñ naḡşın almaḡ katı âsândır bañâ
'İşveye geldikde netsün yâ añâ Bihzâd-ı dil

Hande olmaz gül gibi ol gonce-fem hâmuş olur
Bülbül-âsâ gül-şen-i gamka ider feryâd dil

Cevr-i zulmetden şikâyet itsem ol şâha çi-sûd
Şehr ma'mûr iken oldı bir harâb-âbâd dil

Feyziyâ etfâl-i dehri bâña vaşf itme tehî
İtdiler bu fenn-i 'aşk içre beni üstâd-ı dil

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

94 B-3

Çün vefâsın görmediñ dil-dâr neylersin gönül
Yâr olursa sâña yâr-i ağıyâr neylersin gönül

Āçılursa hâr ile gülşende ol gonce-dehen
'Andelîb-âsâ dem-â-dem zârı neylersin gönül

Nâ-sezâdan şakla esrâr-ı vişâl-i dil-beri
Gizlüce bir duhmedir izhâr neylersin gönül

Çünki olduñ sâliki râh-ı muhabbet ben gibi
Bu tarîk-i 'aşkda 'ârı neylersin gönül

Sûk-i gamda geçmedi bir pul yerine bir gazel
Feyzî-i şeydâ gibi eş'âr neylersin gönül

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

94 B-4

Derd-i hicrâna tabîbim luţfeyle bir çâre bul
'İlletim tâ kim derûnum içredir gel âra bul

Mâtemiñ mi vâr giyersin ben gibi sen de siyâh
Ey perî-zâdem yarâşur hüsnüñe âl hâre bul

Eylemem nev-devletân-ı dehrden altün ümîd
Diyeler merd-i fakîre vâr kişi pâre bul

Dün gice rü'yâda gördüm meclisiñde kendümi
Didiler ta'bîrin 'âşık kendüñe meh-pâre bul

Bulmadım ben sen gibi 'âlemde dil-ber toğrısı
Sen dağı Feyzî gibi bir 'âşık-ı âvâre bul

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

94 B-5

Ḥurûf-i Mîm

Ḳatı mekkâredir dünyâ bilür ki aldanur âdem
'Acüze ḳahbenîñ zevḳi olurken yâs ile mâtem

Şafâ-yı dehre mâ'ildir hevâ-yı nefse tâbî'ler
Çeker mi imtinân-ı dehri gör kim 'ârif-i 'âlem

Seni zem ideniñ medḥinde ol râḥat bulam dirseñ
Ḳaşd eyler o kim yânında olanı bile şatar kem

95 A-1

Bâşîñ çek hırḳa-i vaḥdet-nişîñ ol tekke-i ğamda
Ferah bulmaḳ dilersenḡ güşe-i 'uzletde ol ebsem

Ḥayâl añlarsañ ey Feyzî maḳâlât-ı rumüzumdan

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

95 A-2

Peykân-ı müjüñ dilde görüb yârem unuttum
Bir derde düşürdüñ beni kim çârem unuttum

Ḳahr ile döner bâşıma bu çerḫ-i sitem-kâr
Ey dil ğam-ı hicrân ile sitârem unuttum

Mecnûn şıfat Leyle-i zülfün hevesiyle
Şahrâyı almada dil-i âvâzım unuttum

‘Üryân gezersem beni ‘ayb itme yoluñda
Ėam-hânede ben hırka-i şad pârem unuttum

Şormuşlar o şüha beni nâz ile dimiş kim
Kimdir bilmem Feyzî-i bî-çârem unuttum

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

95 A-3

Her işim ‘aks ider bu tâli‘-i şümum benim
Kimseniñ yokdur günâhı oldu ma‘lûm benim

Gelmez oldu yânıma ol mâh-rû bir lahza âh
Künc-i firqatde yaqar yok bir gice mûmum benim

Ol gözi bādâmı görsem bâğ-ı hüsn içre kaçan
Sulu şef-âlû umar bu tab‘-ı ma‘şümum benim

Hâtem-i ‘aşk ile tut kim ben Süleymân olmuşum
Olmadı bu tıfl-ı ‘âlem içre maḥkûmum benim

Sûḫ-i Ėamda biñ Ėazel bir pul kadar kâr eylemez
Feyziyâ itme telef beyhûde manzûmun benim

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

95 A-4

Künt-i kenzüñ sırrını benden nihân itme tehî
Kenzün lâ-yüfnâdır ol kâne evvelden maḥremim

Bezm-i ‘âlem içre düşdüm şöyle kim elden ele
Sâḫî-yi devrân elinde şânasın cām-ı Cem’im

Çekmezem ferdâ-yı gamun taḥşîl dünyâ çün bugün
Hâlik'a kıldım teveccüh ol sebebden bî-gamım

Çekdi bâşın hırkaya 'âlemde erbâb-ı kemâl
Çıkdı câhiller yüze bu işde hâcer-i mâtemim

Köhne şalıya degişdim atlas-ı çerhi gönül
Kande vâr bir dest-i bed-püst ben anıñla tü'emmim

Dehr-i dünuñ vârlığıyla yoklığı birdir bañâ
Hamd ola bâr-ı Hudâ'ya hoş zemânı hoş demim

Şerbet-i nuḥkum virir dil-ḥaste 'uşşâka ḥayât
Tıbbda Lokmân nefesde 'İsî-yi ibn-i Meryem'in

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

95 A-5

Bu şeb kühvâre-i ḥüsn içre bir tıfl-ı perî gördüm
Kıyâs itdim ki bedr olmuş nisâda bir kâmer gördüm

Gül-istân-ı muḥabbetde benim 'ayb itme nâlânım
Hezâr-ı 'aşk olaldan dehrde bir gonce-i ter gördüm

95 B-1

Kaçan 'ibretle mir'ât-ı cihân içre nazar kıldım
Haḳîkat-i şun'-ı bārīden efendi ben neler gördüm

Şadef-âsâ teveccüh eyledim baḥr-ı paḳ gülsedde
Girân-kıymet bugün bātında çok dürr-i gevher gördüm

Huzûr-ı şer'de nâ-dan nice inkâr ider ḥaḳkıñ
Şehâdet eylerim Feyzî seni ehl-i hüner gördüm

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

95 B-2

Görince şahfa-i sineñ şehâ billûra beñzetdim
Nazar kıldıkça mir'ât-ı cemâliñ nûra beñzetdim

Der-âgûş eyledikçe sine-i mecrûhuma yâri
Şarılmış yâreye bir merhem-i kâfûra beñzetdim

Hadeng-i gâmzeñe âmâc olaldan ey kemân-ebrû
Bu cism-i lâgarı ben hâne-i zenbûra beñzetdim

Nice yânuv yâkılmaz 'âşık dil-dâra her şeb (u) rûz
Fürûğ-i nâr-ı 'âşkıñ âteş-i tennûra beñzetdim

Süleymân-ı zemân itdi seni bu hâtem-i hüsniñ
Çapuñda Feyzî-i kemter (ü) gedâyı mûra beñzerdim

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

95 B-3

Bâğ-ı hüsniñ men riyâz-ı cennetü'l-me'vâ didim
Nahl-ı kıddiñ serv-i bâlâya bedel Tübâ didim

Mürde-i 'aşka virir nuḡkuñ hâyât-ı câvidân
Ol sebep sâña habîbim şânî-i 'İsî didim

Sedd-i Ye'cüc eylediñ ağıyar ile mâ-beynimiz
Yok hatâsı haḡkıña İskender-i dârâ didim

Hâtem-i hüsniñ musahḡar itdi halkı emriñe
Şevketiñ gördüm Süleymân-ı cihân-ârâ didim

Vaşf-ı hüsniñde gâzel-h'ân olmasun Feyzî teḡî
Belki taḡşîrât ider vaşfında ol şeydâ didim

---- / ---- / ---- / ----

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

95 B-4

Āsitānında şehā bir bende-i fermānıñım

Hizmet-i 'aşkıñda ancak lāyık-ı ihsānıñım

Çille-i şavm-ı firākıñ çekmege yok tākātım

'İd-i vaşla çün olmuş kul-ı karbānıñım

Leyle-i zülfün hevāsı eyledi Mecnün beni

Serserī şahrā gezer bir zār-ı ser-gerdānıñım

Āteş-i 'aşkıñ düşelden bu fitil-i cānıma

Bezm-i hüsnünde yanār bir şem'-i sūz-efşānıñım

Ni'met-i vaşlıñ dirġ itme bu Feyzī kemtere

Ey şeh-i hüsnüm kapuñda hayliden mihmānıñım

---- / ---- / ---- / ----

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

95 B-4

Pād-şāhım devlet-i 'ālem seniñdir sen benim

Tāc-ı 'izz (ü) rif'at-ı 'ālem seniñdir sen benim

'Āşık-ı nā-şāda dersen de sañā şevvā ider

İşbu yüzden ġayret-i 'ālem seniñdir sen benim

İstikāmet buldı bu dünyā meger sensin sebeb

Lā-cerem emniyyet-i 'ālem seniñdir sen benim

Pertev-i hüsnüñle ey meh tāb-dār oldı cihān

Rüz (u) şeb bu şevket-i 'ālem seniñdir sen benim

96 A-1

Şānma Feyzī'dir hemān vaşşāf-ı hüsnüñ sevdiğim

Genc-i nazm midhat-ı 'âlem seniñdir sen benim

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

96 A-2

Şehâ bî-hadd gâyetdir seniñ cevriñ benim şabrım

Қıyametden 'alâmetdir seniñ cevriñ benim şabrım

Raқıb-i aғvâ virir zâhir sañâ ey gözleri sāhî

Beni cünün ider âhir seniñ cevriñ benim şabrım

Olaldan zülfüne beste bu gönüm olmadı reste

Beni âhir ider haste seniñ cevriñ benim şabrım

Ümîd-i vaşlıña hizmet idelden bulmadım rif'at

Beni berbâd ider elbet seniñ cevriñ benim şabrım

Bañâ Feyzî diyü 'âlem iderken rağbeti her dem

Çıkartdı çerha bu nâlem seniñ cevriñ benim şabrım

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

96 A-3

Rabbenâ der-gâha lâyıқ bir 'ibâdet itmedim

İctinâbı tehî idüb emre itâ'at itmedim

Yok yüzüm vaқt-i seher der-gâhıña yüz sürmege

Cürmümi fikr eyleyüb hiç 'arz-ı hâcet itmedim

Sûk-i fânide geçirdim naқd-i 'ömrüm fişқ ile

'Âkıbet-endîş olub bed-i hayra niyyet itmedim

Nefs-i emmâre esîr itdi beni yâ Rabbenâ

Hîç halâş olsam diyü bir pâre gayret itmedim

Feyz-i luṭfuñla bu Feyzî bendeñi kıl feyz-yâb
‘Āşiyim kulluḡda ammâ ġayra minnet itmedim

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

96 A-4

Muḡabbet baḡrına ġavvâş olub ḡayli gevher buldum
Cihâñı ser-be-ser geşt (ü) ġüzâr itdim neler buldum

Seni tîr-i cefâya bir kemân-ebrü nişân itdi
Derünüm yoḡladım peykân-ı ‘aşkıñdan eşer buldum

Nice keşf eyleyim cânım gibi ḡıfz itdiğim sırrı
Maḡâl-i zâr-ı ‘aşkıñdan cihâñı bî-ḡaber buldum

Benim ta‘n-ı ‘adūdan şîşe-i ṡab‘ım şikest olmaz
Ki zirâ himmet-i pîrân ile ḡaşmıma zafer buldum

Temâşâ eyledim mecmū‘a-yı ġüftârıñ ey Feyzî
Maḡâlât-ı gevher-bârıñda nazm-ı mu‘teber buldum

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

96 A-5

Aġyâr ile kim didi sañâ yâr ol efendim
‘Āşıklarıña böyle cefâ-kâr ol efendim

Neyler gibi nâlânımız âfâḡa çıkarken
Lâyıḡ mı daḡı ġayra vefâ-dâr ol efendim

Bir vaḡt ola kim itdüġiñe nâ-dem olursıñ
Cevr itme yeter ‘âşıḡa dil-dâr ol efendim

Erbâb-ı muḡabbet ne çeker ġüşe-i ġamda
Bir laḡza buyur vâḡıf-ı esrâr ol efendim

Öldürse gerek derd-i ğamîñ Feyzî-i zârî
Sen bâri cihân içre hemân vâri ol efendim

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

96 B-1

Bendesine bir nefes rahm eylemez yârim benim
Çıkdı âfâka anîñ çün nâle vü âhım benim

Pertev-i hüsni cihânı rüşen eyler ser-be-ser
Bâña göstermez hilâlin ol yüzi mâhım benim

Olmuşum ser-â-pâ bir hüner ğurbet-i hicrinde hayf
Seyl-i çeşmim ğarğa virdi bâr-ı pengâhım benim

Ben kûlin vaşlıyla itmez ol şeh-i hüsnum çerâĝ
Güşe-i firkatde ğamdır 'izzet (ü) câhım benim

Kesdi tâb (ü) takatim tîĝ-i cefâ-yı dil-rübâ
Ecr ider Feyzî ümidim kesmem Allah'ım benim

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

96 B-2

Bir tîfl-ı zer-ger perî ruhsâra meftûn olmuşum
Püte-i 'aşkında yâhub şâfî altûn olmuşum

Leyle-i zülfi hevâsıyla o şühîñ rûz (u) şeb
Serseri 'üryan gezer şahrâda Mecnûn olmuşum

Dâne-i 'ömrüm öğütüdi âsiyâb-ı çerĝ kec
Maĝv idüb nâm (ü) nişâni bir üç on olmuşum

Evvel tabîb-i cân firâş-ı ğamda şormaz hâlimi
Dostlar bed-güne aĝvâl-i dige-gün olmuşum

Feyziyâ dünyâda kıldım şad hezârân tecrîbe
H̄ande olsam bir nefes encâm-ı maḥzûn olmuşum

— / — / — / —

Fâ‘ilâtûn / Fâ‘ilâtûn / Fâ‘ilâtûn / Fâ‘ilûn

96 B-3

H̄an-kâh-ı ğamda bir dervîş-meşreb âdemim
Pîr-i âyîn-i muḥabbetle dem-â-dem hem-demim

H̄âne-i cân içre cânân ‘aşk-ı mihmân olalı
‘Âlem-i mihr-i muḥabbet içre başka ‘âlemim

Zerre gülmez tâc ü miḥnet devlet-i dünyâ bañâ
Genc-i istignâda İbrâhîm ibn-i Edhem’im

Kevkeb-i bahtım felekde bulmasa rifat’ nola
Ben t̄arîḳ-i ‘aşk-ı cânân içre ḥâk-i muḥaddemim

Yâs-ı firḳatle pelâs-pûş olduğum ‘ayb eyleme
Sîne-çâk abdâl-ı ‘aşk oldum şâyın neylerim

‘Aynıma gülmez benim isfend-i yâr olsa ḥaşm
Ben bu meydân-ı belâgat içre şimdi Rüstem’im

Benden öğrensin fûnûn-ı vuşlatı erbâb-ı ‘aşk
Ehl-i derdiñ derdine emmi zaḥmına hem merhemim

Sâḳî-yi dehrîñ derdine şarâbı neş’e-dâr itmez beni
Bâde-i ‘aşkı içüb bezm-i ezelde Hurrem’im

Minnetim yok zerrece nev-devletân-ı ‘âleme
Ben ki sultân-ı muḥabbet devletinde mûkrimim

97 A-1

Eylerim aḥvâl-i dehr-i dūna ‘ibretle nazar

Şanmañuz dünyâ endüh-ı birle hergiz sersemim

Dost yolunda naqd-i cânım eyledim külli fedâ
Bezî-i hâk-pây-ı yâr itmekde vârim hâtimim

Âçmayın Feyzî dehân-ı nâţıkım efzândır
Bu sükût ile görüb şanma beni sen ebkemim

— / — / — / —

Fâ'îlâtün / Fâ'îlâtün / Fâ'îlâtün / Fâ'îlün

97 A-2

Hevâ-yı leyle-i zülfüñle ben eflâkden geçdim
Cünün-ı 'aşk olub hilyâ ile emlâkden geçdim

Hayâl oldum hayâl guşsa-i zencîr-i zülfüñle
Za'îfim mü şıfat ben şâne-i şad çâkden geçdim

Vücüdüm zer gibi yaqdıñ şu rütbe püte-i gamda
Eliñde sırma veş hadde-i gam-nâkden geçdim

Ümîd-i 'îd-i vaşlıñla çekerdim rûze-i hicriñ
Hilâliñ görmedim iftârü'l-imsâkden geçdim

Felek şöyle tabânce çâldı kim ben zâra ey Feyzî
Düşüb tahte's-serâyâ tâğ (u) taş (ü) hâkden geçdim

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

97 A-3

Dehr-i dünüñ naqşın aldım 'aşrımıñ Bih zâd'ıyım
Şanma ey dil kahbe dünyânın yeñi dâmâdıyım

Rif'at-i çerh-i sitem-kâr ile şâd olmaz gönül
Ben harâbât ehliniñ bir hâtır-ı nâ-şadıyım

Mekteb-i ğamda enîsim oldı eţfâl-i cihân
Tâlib-i ‘aşkıñ bu fennde pîşe-kâr üstâdıym

Bî-sütün-ı ğamda dâ’im bir leb-i Şîrîn için
Seng-i miñnet kesmede ‘aşıkların Ferhâdıym

İftihâr itsem ‘aceb mi Feyziyâ rûz (u) şeb
Ĥamd-ı bî-ĥadd Ĥâlik’a faĥr-i cihân evlâdıym

— / — / — / —

Fâ’ilâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilün

97 A-4

Gül-şen-i ĥüsn içre lâ-şekk ruĥlarıñ güldür begim
Şânurum kılsân terennüm şavt-ı bülbüldür begim

Lâledir güyâ çemende ol kıyâmet-i kâmetiñ
Nev açılmış kâkülün bir deste sünbüldür begim

Gerden-i kâfüruñ üzre ĥâl-i Hindûlar görüb
Şânurum fülful şaçılmış yâķar naĥıldır begim

Lebleriñ vaşfin alınca aĝzına ‘uşşâķ-ı zâr
Dilde neş’e ĥâşıl eyler zann ider müldür begim

Çıkdı meydân içre Feyzî küşti-gîr-i nazm olub
Gelsün ‘aşıklar kumâş-ı vaşlıñ öñdüldür begim

— / — / — / —

Fâ’ilâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilün

97 A-5

Mir’ât-ı cemâliñ görüb ey şâh-ı levendim
Taĥsiñ idüb üstâdını ĝâyetle begendim

Sâyeñ gibi kıлма beni ĥâk ile yeksân
Devletlü ĝâyetlü muĥabbetlü efendim

'Uşşāk ile seyr-i çemene çıkmak olursa
Hıfz eyle meded kendüni ey serv-i bülendim

Tek bir iki çift şöbet-i hâş eyle bizimle
Ey tūfī-i güftâr vây lebleri kıandım

Sevdalara düşdi ğam-ı zülfün ile Feyzî
Dil-dâr benim boynuma dâkdıkça kemendim

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

97 B-1

Dilde şol mertebe vârdır ki efendim kederim
Âh idersem yıkar 'âlemleri süz-i şererim

'İd-gehde şâlinurmuş böyle ağyâr ile yâr
Söyledi peyk-i muhabbet bâña şâfi haberim

Kâle-i vaşlına nakd-i dil cânım almaz
Sûk-i firqatde geçirdim bu kadar sîm (ü) zerim

Himmet-i pîr-i muhabbet beni irşâd itdi
Ney gibi tekke-i ğamda göricek nâlelerim

Âçmazam zerrece nâ-dâna maqâlât-ı vişâl
Feyziyâ feyz-i Hudâ'dır bu kemâl-i hünerim

— / — / — / —

Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilün

97 B-2

Dilde ğam vâr cihânı neyleyim
Şadlık yok bu şanı neyleyim

Menzil-ğâha irmedim ey dil
Böyle yolsuz mekânı neyleyim

Beni dāmād idim şānur tehī
Pīre-zen dehr fānī neyleyim

Kimseye kālmadı cihān bākī
Bī-bekā fānī hānı neyleyim

Feyziyā bu sözüüm sañā gerçek
Kızbi çok dāstānı neyleyim

97 B-3

Hāme aḥvālimi taḥrīr idemez neyleyim
Kimseler derdimi taḥrīr idemez neyleyim

Ser-güzeştım dimege ḥavf iderim eḥibbāya
Ki merāmım gice tedbīr idemez neyleyim

Dest-i luṭfuyla o şūḥ ‘ālemi ma‘mūr itse
Dil-i vīrānımı ta‘mīr idemez neyleyim

Beni dil-dār ile mā-beyn iden a ‘dāları
Bir kişi dehrde dil-gīr idemez neyleyim

Güft-gū eylese Feyzī dün (ü) gün bu dil-i zāra
Yāra aḥvālını tezkīr idemez neyleyim

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

97 B-4

Sitem-gūsundan ol şeyḥiñ bugün pek infi‘āl itdim
Derūnum ḥānesin bī-ḥadd ḡayet pūr-melāl itdim

Ezelden nām (ü) nişānım dehrde meşhūr iken şimdi
‘Adüya şīşe-i nāmūs (u) ‘arım pāy-māl itdim

Cihānda olmadım āsūde ḡamdan bir nefes aşlā
Riyāha çāre yok bin kerre fikr işḡāl itdim

Şu rütbe zâr (u) giryân eyledim künc-i melâmetde
Sirîşk-i hûn-ı firqatle dü çeşmim sürh (ü) âl itdim

Kederden her günüm rûz-i kıyâmet oldı ey Feyzî
Nedâmetden bu şeb der-gâh-ı Hâkık'a 'arz-ı hâl itdim

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

98 A-1

Leşker-i 'aşk içre kerkes fehmi ider severligim
Doydı 'âşıklar tarîk-i 'aşkda reh-berligim

Pâd-şâh taht-ı istignâda olaldan dehrde
Heft-ıklîme duyuldu şâhib-i leşkerligim

Hâkık beni kâ'inâta eyledi sâlâr-ı 'aşk
Eyledi işbât-ı gam da'vâ-yı İskenderligim

Şol bedestân-ı kemâlîñ bendedir zî-kıymeti
Dâstân oldı cihâna hoca-i gevherligim

Doğdı benden 'âleme tâb-ı şerâfet Feyzîyâ
Añladı hâkık-ı cihân âyîne-i enverligim

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

98 A-2

Gülüb açılmadı güller gibi gonce-dehenim
Çıkdı ey mürğ-i dil âfâka benim âh âhenim

İstemez sâkin-i bağ idim olmağ göñlüm
Gelmese külbe-i aHzânıma ol gül bedenim

Qo te'âsürün yere geçsün felegiñ dâ'iresi
Def gibi sînemi dökdürdi minella'da benim

Dil-i Ya'kübunı firqatde qodı şām (u) seher
Va'de-i vuşlat idüb Yūsuf-ı gül-pîrehenim

Şerbet-i la'l leb-i dil-bere hasret olalı
Sâkiyâ şahfa-i mey-hânedir ancak vaţanım

Ğam degil cânıma qaşdı vār ise cânānıñ
Qabrim üzre yine zıkr ider o şūhı çemenim

Feyziyâ devlet-i dîdârı naşib eyleye Hakk
Budur ancak benim 'aşıklara âhir sühânım

..— / ..— / ..— / ..—

Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilün

98 A-3

Zü'l-kâfiyeteyn

Mâ'il-i maḥbûb olub cânân gözler gözlerim
Kâ'il-i mektûb olub erkânı gözler gözlerim

Dil hevâ-yı Leyle-i zülfüñle Mecnûn olalı
Hâşılı meczûb olub 'irfânı gözler gözlerim

Hâtim-i sultân-ı 'aşq olsam 'aceb mi Husrevâ
Nâ'il-i mansûb olub fermânı gözler gözlerim

Ğam degil der-gâh-ı hüsnünde olursam çâkeriñ
Sâ'il-i maḥlûb olub sultânı gözler gözlerim

Şerbet-i vaşlîñ devâ kıl Feyzî-i zâra meded
Vâşıl-ı Eyyûb olub dermânı gözler gözlerim

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

98 A-4

Pertev-i hüsnuñ münevver âya beñzer sevdigim
Leyle-i zülfün şeb-i yeldâya beñzer sevdigim

Lebleriñ kevser cemâliñ ravza-i bâğ-ı cenân
Ol kıyâmet kâmetiñ Tübâya beñzer sevdigim

Gerden-i kâfuruñ üzre hâl-i fülfüller ki vār
Dâne dâne ‘anber-i sārâya beñzer sevdigim

Gülşen-i hüsniñ içre şeydâ eylediñ mürğ-i dili
Humret-i vechiñ gül-i hamrâya beñzer sevdigim

Görmedi ‘âlemde Feyzî ben gibi şîrîn-kelâm
Güft-güyuñ lâ-cerem beyzâya beñzer sevdigim

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

98 B-1

El virse bañâ o şeh-i hübân elin öpsem
‘Uzv eylese işyân mı sultân elin öpsem

Bir kimse benim nazmı fehm itmedi gitdi
Dermân idemez derdime Loqmân elin öpsem

El öpmeden aşınmaz ağız darb-ı meşeldir
Te’sîr ide söz luğf ile cânân elin öpsem

Nâ-merd elin öpdirdi bañâ çerh-i sitem-kâr
‘Âr itmez idim âdem insân elin öpsem

‘İd olmadı o şûha vâralım dâmeni bûsa
Feyzî bañâ el virmedi her ân elin öpsem

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

98 B-2

Mübtelâ-yı derd-i hicrânım devâyı neylerim
Şerbet-i vaşl isterim dâr-ı işfâyı neylerim

Hırka-puşum hân-kâh-ı gamda derviş olalı
Şeyhâ semmür zer-beft kabâyı neylerim

Himmet aldım pîr-i 'aşkıñ dâmenin püs eyleyüb
Minnet ile 'izz (ü) câh-ı kimyâyı neylerim

Zimmetim ibrâ idersem halkı 'âlemden nola
Mâ-sivâdan çekdim el çün iddi'âyı neylerim

Feyziyâ feyz-i Hudâ'dır maţlabım her rüz (u) şeb
Mücrime rahmet gerekdir mâ-sivâyı neylerim

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

98 B-3

Ya'qûb-ı dilimi kulzüm-i giryâna düşürdüm
Cân-ı Yüsufunı hicriyle zindâna düşürdüm

Äzâde iken mürğ-i gönül bâğ-ı şafâda
Ävâre şıfat dâm-ı perîşâna düşürdüm

Esdikçe muhalif dün (ü) gün bād-ı felâket
Bu küşte-i tab'ı yemm-i 'ummâna düşürdüm

Şeb-tâ-be-seher jâle gibi katre-i eşkim
Ey bülbül-i dil bir gül-i handâna düşürdüm

Hâl-i siyehi şânma o şühîñ çillesinde
Dil delvesini çâh-ı zenâhdâna düşürdüm

'Ayb itme kalenderligim ey Feyzî bu yolda

Vārım heves-i vaşlıyla meydāna düşürdüm

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefā'ilü / Mefā'ilü / Fe'ülün

98 B-4

Ey gün gibi cihāna nümāyān olan başım

Ey bezm-i 'aşka şem'-i fūrüzān olan başım

Pervāz iderdiñ üç felekde hümā gibi

Ey dost yolunda hāk ile yeksān olan başım

Seyrān iderdiñ 'ālemi işve-i bir zemān

Ey şimdi hālq-ı 'āleme seyrān olan başım

Ṭa'n-ı 'adāya zerrece şabr eylemez idiñ

Ey tığ-i dil-bere kılqān olan başım

Olduñ esir-i zülfi bu resme güzelleriñ

Ey aşkıyla bu 'āleme sultān olan başım

Yoğ rağbetiñ qarınca kadar bezm-i yārda

Ey hātem-i hūnerle Süleymān olan başım

Feyzī gibi seniñ de güzesteñ hezārdır

Ey ser-güzeşti defter-i divān olan başım

— / — / — / —

Mef'ülü / Fā'ilätü / Mefā'ilü / Fā'ilün

99 A-1

Ḥamd'Allah ki sūğ-i ma'rifetden kām (u) feyz aldım

Nağūd-ı 'ömrümi şarf itdim ammā bār-ı feyz aldım

Ḥudā'niñ luṭfuna mazhar düşüb her cehle ey dil

Ḥaḳīkat-i rāh-ı 'aşk içre bugün āşār-ı feyz aldım

Ben ol gül-çîn-i bâğ gülşen-i ‘aşkıım ki ‘âlemde
Bir ay ‘andelîb tab‘a bir gül-zâr-ı feyz aldım

Devâdır feyz-i rahmet mahv idermiş derd-i ‘işyân
Tabîbe minnetim yok derdime hoş yâr-i feyz aldım

Ezelden feyz-yâb olmuş iken feyz-i haqîkatde
Füyûzât-ı Hudâ’dan Fezziyâ tekrâr feyz aldım

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

99 A-2

Zü’l-kâfiyeteyn

Mâ’il oldum sen şeh-i hübâna kurbân olduğum
Sâ’il oldum lâyıq-ı ihsâna kurbân olduğum

Ķâ’il oldum cân virirsem yolına sultânımıñ
Nâ’il oldum devletiñde şâna kurbân olduğum

‘Âkil oldum kışşa-i Mecnûn-ı Leylâyı görüb
Vâşıl oldum meclis-i ‘irfâna kurbân olduğum

Hâmil oldum bâr-ı cevriñ çekmege dil-berleriñ
Kâmil oldum gelmeden devrâna kurbân oldum

Nâzil oldum hazret-i İsmâ’iliñ kebşi gibi
Ķâ’ilim Feyzî gibi fermâna kurbân olduğum

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

99 A-3

Şevk-i hüsnüñdür benim ey nice hândan olduğum
Bülbül-i şeydâ gibi ‘ayb itme nâlân olduğum

Rüze-i hicrânîñ ey meh cânına kâr eyledi
‘İd-i vaşlıñda göreydim bâri qurbân olduğum

Bir de sen yâkma derûnum âteş-i hasretle gel
Süz-i ‘aşkıñdır dem-â-dem böyle biryân olduğum

Leyle-i zülfün hevâsıdır beni Mecnûn iden
Şanma şahrâda tehî ‘aql-ı perîşân olduğum

Fenn-i nazm içre bañâ kim dirdi bu Feyzî diyü
Vaşf-i hüsnüñdür sebep merd-i sühandân olduğum

---- / ---- / ---- / ----

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

99 A-4

Bâşıma cem‘ oldı cümle leşker-i âlâm (ü) ğam
Olmuşum bu resme sâlâr-ı elem-i bed-nâm (ü) ğar

Şol kadâr âläyiş-i ğam çekmişim ki şâf şâf
Tıtdı âfâkı dem-i şür-ı şeb hengâm-ı ğam

Gird-i devrân-ı zalâm-ı şeble terķib eyleyüb
Çeşmim rüz-i feraħ göstermedi eyyâm-ı ğam

Cismime germâbe-i âlâmı rîzân eyledi
Cüy-ı eşk-i dîde-âsâ tās tās hamâm-ı ğam

Feyziyâ benden feraħ me‘mül ider halk-ı cihân
Olmadılar zerre şî‘r-i ğuşşadan elzâm-ı ğam

---- / ---- / ---- / ----

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

99 A-5

Dostlar kendüye şâh itdi beni leşker-i ğam
Bañâ dirlerse nola dâver-i İskender-i ğam

Āçmadım bāb-ı feraḥ dehr-i denīde bir kez
Oldı her bār müyesser bañā fethdir ğam

Olmadım reste cihānīñ kedirinden aṣlā
Oldı bu yolda bañā cevı (ü) cefā rehber-i ğam

99 B-1

Bulmadım hiç gülüb āçılmağa ferḥunde maḳāl
Mesken olduḳça niçün dün (ü) gün kişver-i ğam

Feyziyā ben nice güftār-ı meserret diyeyim
Yāzdı ğam-i sīḥ felāketde ḳamu defter-i ğam

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

99 B-2

Bu ḥāne-ḳah-ı miḥnetde miḥmān-ı ğam oldum
Ġam-güşā olan 'āşıḳlara sultān-ı ğam oldum

Da'vā-yı ḥilāfet ḳılalı taḥt-ı ḳazāda
Bir gūna daḥı kişver-i ḥāḳāna ğam oldum

Düşdükçe bu resme heves-i vuşlat-ı yāra
Bir vāde-i fırḳat-zede 'üryān-ı ğam oldum

Āçılmadı hiç ğonce-i maḳşūd benim çün
Gülşende tehī mürġ-i ḥoş ezān-ı ğam oldum

Feyzī dimem zerrece ben şı'r-i meserret
Meydān-ı küdüretde süḥandān-ı ğam oldum

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefā'ilü / Mefā'ilü / Fe'ülün

99 B-3

Dime ahvālını dil-ḥasteleriñ ben bilürüm
Ne çeker ‘aşık-ı bî-mār orasın ben bilürüm

Ey tabīb-i dil (ü) cān derd-i muḥabbet güçdür
Çāresi mihr-i vefādır anı aḥsen bilürüm

Yārime şoḥbet-i ḥāş eyler isem gül-ḥende
‘Andelible ol demleri gülşen bilürüm

Olmaya sen gibi ey şāh vezīr-i kıt‘a
Mişliñi vār diyeni kendüme düşmen bilürüm

Ġam degil cevr-i ğamiñ Feyzīye maḥşuş itseñ
Ne kazā kim görinür bār-ı Hudā’dan bilürüm

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

99 B-4

Ġam-ı zülfüñle düşdüm bir ‘aceb sevdāya sulṭānım
Cünün-ı ‘aşk olub çıktım bugün saḥrāya sulṭānım

Bañā nisbet revā mı yüz virüb aġyāra yār olmağ
Niġāh-ı luḫfuñ olmaz ben gibi ednāya sulṭānım

Yüzüm çārüb idüb der-ġāhıña vaşlıñ niyāz itdim
Terahḫum itmeyüb şaldıñ beni ferdāya sulṭānım

Deġişdim käle-i ‘aşkıñla nağd-i ‘ömrümi yek yek
Gönülde āh ser kıldı hemān ser-māye sulṭānım

Ben ol Feyzī gedāyım ḫizmet-i der-ġāh-ı ḫüsnünde
Beni beyhüde bed-nām eylediñ dünyāya sulṭānım

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

99 B-5

Müstezât

Rahm eylemez ahvâlîme ol şâh-ı cihânım

Dârâ-yı zenânım

Bakmaz yüzüme zerrece o çeşm-i civânım

Fettân-ı nihânım

Bâ'ış nola ben zâra vefâ eylemez aşlâ

Ol dil-ber-i ra'nâ

Derd-i ğam-ı zülfiyle geçer rûz (u) şâmım

Sermâye-i cânım

Reftânına cân virsem olur seyr-i çemende

Bu dil ola yerde

Bilmez benim serv-i semen nâm (ü) nişânım

Dökmez idi kıânım

Müştaş-ı gül-ii berg-i ruhı oldum o yârîñ

Ol nâz-şümârîñ

Virmez nideyim mîvesin ol tâze fidânım

Bî-mîve â cânım

100 A-1

Feyzî nağddir söyledim ol yâra cevâbı

Kıldımsa 'itâbı

Güftârımı güş eylemez ol kıand dehânım

O tûñi zebânım

— / — / — / —

— / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

Mef'ülü / Fe'ülün

100 A-2

Burc-i hüsn doğâr bu mâh-rû dir sevdiğim

Teşne-ğâna şânasın bir kıatre şudur sevdiğim

Hâtırım çün ülfet itmez bir nefes ağıâr ile

Düşmen-i bed-ğ̃âha 'âlemde 'adûdur sevdiğim

adrini bilmez kıyās itme o mehe ‘āşıklarıñ
Dāhı yüz görmüş degil bir tıfl-ı hırdur sevdiğim

Bu meşāmm-ı cāna cān bahş eyler ol çeşm-i ğazāl
Vāde-i hüsn içre gūyā müşg-būdur sevdiğim

Ağzıma alsam leb-i vaşfın şekkerdir şānurun
Feyziyā medhe sezā bir tuḡagördür sevdiğim

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

100 A-3

āhirim āhirlere āhir bilür āhirligim

Zāhirim zāhirlere zāhir bilür zāhirligim

attıyla bir şāh-ı hüsnüñ hizmet-i ‘aşkında ben

Nāzırım nāzırlara nāzır bilür nāzırlıgım

ahramānlar ahr olur ahr eylesem a‘dālara

āhirim āhirlere āhir bilür āhirligim

Göz tevāzūdur benī kāmīl olan vezn eylesün

Āğırım āğırlara āğır bilür āğırlıgım

amd ola bu fenn-i eş‘ār içre şimdi Feyziyā

Māhirim māhirlere māhir bilür māhirligim

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

100 A-4

Ben āşinā-yı ‘aşkıda bīgāne bilmezim

Sevdāya düş olanları dīvāne bilmezim

Sākī ayāğı destiñe al bāde şun bañā

Ben kim neşâ-ı şafha-i mey-hâne bilmezim

Şol rütbe vār harâret-i firqat gönülde kim
Nüş eylesem cihânı eger kânabilmezim

Me'lûf olaldan ehl-i harabât dehr ile
Şahrâ-nişînim ey hoca kâşâne bilmezim

Feyzî o dem ki yâr ile bir oldı gönümüz
Tâg üsti bâğ olur bañâ gam-hâne bilmezim

— / — / — / —

Mef 'ülü / Fâ'ilâtü / Mefâ'ilü / Fâ'ilün

100 A-5

O mâhiñ devr-ı hüsnünde zebündür ahter-i bahtım
Şehen-şâh-ı muhabbetken bırâkdım tâc ile tahtım

Benim süz-i şerârım zerre te'sîr eylemez yâna
'Aşâ-yı hazret-i Mûsâ da olsa eldeki lahtım

Dehân-ı nâţıkım açmaz bıçaqlar söylesem hâlim
Bañâ rühanî biñ dürlü 'azâb eyler dil-i sühanım

Ferâğ oldum o tıfla itmeden terbiyye ey hoca
Kâbül itmez kumâş-ı hüsn-i dil-ber zerre perdahtım

Kitâb-ı vaş-lı dil-dârdı tefâ'ül eyledim Feyzî
Çıkdı fâlîma ism-i şabûrı tîli' (ü) bahtım

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

100 B-1

Hamd ola bugün ol şeh-i hûbâna kâvuşdum
Şabr eyledim ammâ nice ihsâna kâvuşdum

Cüş itdigim ‘ayb eyleme m nende-i ceyh n
Bir  atre idim lücce-i ‘umm na  avuşdum

Ben m rına va‘d itmiş idi h tim-i vaşlın
Luş (u) kerme-i H kkla S leym n’a  avuşdum

İdb rımı def‘ eyledi i b l-i muhabbet
Bahtım açılıb y r ile y r na  avuşdum

Ser-m ye-i şi‘ri yeri v r maşraf idersem
Feyz  gibi bir merd-i s hand na  avuşdum

— / — / — / —

Mef‘ l  / Mef ‘ l  / Mef ‘ l  / Fe‘ l n

100 B-2

Bülbül-i ş r desiz ben g l-ist n  neyleyim
G l ki yo dur bülbül b g-ı cen n  neyleyim

Gülşen içre bir g le bir ‘andel b olmak gerek
Bülbül g ls z efendi ben cih n  neyleyim

B g-ı ‘ lemdede eger bülbül ile g l olmasa
Ben  rı b şıma ey dil b g-b n  neyleyim

B gda bülbül cesedde r ha be zer l -cerem
Ben hez rsız gülşen-i cisminde c n  neyleyim

Feyziy  g l olmadıkça bülbül efg n eylemez
Gonce-i ma ş d açılmaz ben fiɡ n  neyleyim

— / — / — / —

F ‘il t n / F ‘il t n / F ‘il t n / F ‘ilün

100 B-3

Eylemez kesb-i meserret  ab‘-ı ma z num benim
Vaş olunmaz bi de bir h l-i dige-g num benim

Seyr iden Ceyhün yâhud kim Kızılıрмаğ şânur
Dostlar bu dîde-i seylâb-ı pür hûnum benim

Güne-gün oğ bitdi başım üzre bu şahrâda âh
Ol şubh-ı Leylâ dimez bir kere Mecnûnum benim

Ol mehi devr-i felekde hiç bañâ göstermedi
Ahter-i bahtımla bir şeb tâli'-i dūnum benim

Hasb-ı hâlim Feyziyâ nâ-dâna keşf eyleme şâkın
Kec hayâl eyler bu şi'rim tab'-ı mevzūnum benim

---- / ---- / ---- / ---

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

100 B-4

Âçdım esrâr-ı dili cânâna ifşâ eyledim
Hilmle gencîne-i 'aşkı hüveydâ eyledim

Mübtelâ kıldım derūnum hâlini aldım haber
Dinmediñ söz (ü) kâlimdi dil-dâra inşa eyledim

Şâkladım ism-i şerîfin çâr-mışra'da anıñ
İctihâd itsün kemâl ehline ibkâ eyledim

Şânmasun nâ-dân beni bu mekteb-i 'irfândan
Güş idüb nâmın o tıflıñ bir mu'ammâ eyledim

Bu muvaşşah duğmesin fetğ eylesün kâmil olan
Feyziyâ bu fenn-i nazmı böyle peydâ eyledim

---- / ---- / ---- / ---

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

101 A-1

Şâkın sünbül gibi zülfün perîşân itme sultânım

Alub ‘aqlım beni mecnûn-ı ‘üryân itme sulţânım

Yanâr pervâne olmuşken cemâliñ şem‘ine her şeb
Derûnum âteş-i hicriñle biryân itme sulţânım

Ƙo öldürürsün ğazâ itsün ser-küyuñda ‘âşıklar
‘Adüy-ı kâfiri cebren Müselmân itme sulţânım

Sañâ ey serv-ğadd şâyed ki bâşı taşra deyer dirler
Çıķub dâ‘im çemen seyrende ‘ünvân itme sulţânım

Bu Feyzî ‘abd (ü) memlûkdür âzâd istemez sende
Hemân ‘afv it ķuşürın öldürüb ķân itme sulţânım

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

101 A-1

Nâ‘il oldum sen perî ruhsâra ķurbân olduğum
Dimediñ âdem bañâ bir yâra ķurbân olduğum

Dâmeniñ püs itmeden ğayrı ne kârım vâr benim
Müsteħak gördüñ beni âzâra ķurbân olduğum

Dil kebüter şekli pervâz itse küyuñdan nola
Eylediñ ‘âşıkları âvâre ķurbân olduğum

Çille-i cevri (ü) cefâñı çekmeye yok tākâtim
Ęapuña geldim bugün yalvâra ķurbân olduğum

Ne revâdır devr-i hüsnüñde şikâyet eylemek
Merħamet ķıl Feyzî-i nâ-çâra ķurbân olduğum

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

101 A-3

Bendesine zerrece rahm eylemez şâhım benim

Ol sebeb āfāka ıkkdı nāle vü āhım benim

Aħter-i baħtım felek devrinde gösterse bañā
Hāle veř āgūřa alsam bir řeb ol māhım benim

Cennete vārdım kıyās itdim seħerde dūn (ū) gūn
Uğramıřdı semt-i cānān ūstūne rāhım benim

Leřker-i ğam ūzre sālār eyledi Mevlā beni
Eşk-i eşmim ğarķa virdi bār-ı pengāhım benim

Sālik-i rāh-ı muħabbet vāřıl-ı dil-dār olur
Umarım Feyzī virir maķřūdum Allah'ım benim

--- / --- / --- / ---

Fā'ilātūn / Fā'ilātūn / Fā'ilātūn / Fā'ilūn

101 A-4

Bir zemān 'ālemde derd-i ğuşşadan āzād idim
'Aynıma gūlmezdi dūnyā zerre deñlū řād idim

Naķřım aldı pīre-zen dūnyā benim encām-ı kār
Ben ezelden 'ālemi tařvīr ider Bih-zād idim

Kūh-i ğamda seng-i miħnet kesidir řimdi felek
Bir leb-i řīrīn iūn bir vaķtle Ferhād idim

Eřk-i eřmim ğarķ-ı āb itdi vūcūdum řehrini
Dest-i ķudretle yāpılmıř bir 'aceb būnyād idim

Ķālmamıřdır zerrece idrākim ey Feyzī benim
Mekteb-i 'irfān içinde bir zemān ūstād idim

--- / --- / --- / ---

Fā'ilātūn / Fā'ilātūn / Fā'ilātūn / Fā'ilūn

101 B-1

Devā-yı derd-i hicrānı bilūr yoķ kim su'al itsem

Tehî destim şabîb-i cânıma bir ‘arz-ı hâl itsem

Zen-i dehri görüñ hınnâ yakâr destine şadından
Sirişk-i hün-ı çeşmimde cihânı sürh (ü) al itsem

Şafâsından ‘aceb gelib tebaşbuş eyler ol ağıyar
Beni âzürde kıldıkça o şüha infi‘âl itsem

Nigâh-ı gamzesin eyler havâle üstüme dil-dâr
Kaçan bezm-i muhabbetde tememmnâ-yı vişâl itsem

Çumâş-ı vuşlatı açmaz güzeller sük-i hüsn içre
Zer (ü) sîm ister ey Feyzî kaçan ‘arz-ı kemâl itsem

— / — / — / —
Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

101 B-2

Hurşid-i cemâliñ görelî âyî unuttum
Düşdüm heves-i vaşlıña dünyâyı unuttum

Şevk-i leb-i la‘liñle bugün bezm-i şafâda
Sâkı ne ‘aceb bâde-i hamrâyı unuttum

Ṭül-i emel oldukça bañâ leyle-i zülfün
Mecnün-ı belâ-keş gibi şahrâyı unuttum

Ey hoca su‘âl itme uşül-i ‘ilmini benden
Derd-i gamla şimdi elif-bâyı unuttum

Takrîr idemem hâlîmi bir vechile Feyzî
Söz çok diyecek neyleyim icrâyı unuttum

— / — / — / —
Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

101 B-3

Meclisde bugün sākī-yı devrānı uyutdum
Aldım ayāğı destine cānānı uyutdum

Ol ğonce-dehen gülmedi āçılmadı şānmañ
Bülbül gibi ağāze idüb ānı uyutdum

Ey pīr-i muḥabbet beni o ḥālime bāri
Çok söyledim ol tıfl-ı beced-ḥānı uyutdum

Benden nice ḥavf eylemesün düşmen-i bed-ḥāh
Bir na're-i yā hū ile biñ cānı uyutdum

Ey Feyzī maḳāmātı uzatdım gibi zīrā
Bu yüzüm şafāda yine bārānı uyutdum

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefā'ilü / Mefā'ilü / Fe'ülün

101 B-4

Zīr-i destinde şehā bende-i fermān oldum
'Adl-dād eyle bañā zılm ile vīrān oldum

Mısr-ı ḥüsnünden 'azīz başın için eyleme dūr
Sen gibi Yūsuf-ı gül-çehreye ḥayrān oldum

Öginürmüş dün (ü) gün zülfüne cānā sünbül
İşidüb bu sözi ben ḥayli perişān oldum

Ezelī mā'il idim her büt peyker şānma
Tapdığım tañrı ḥaḳḳı şimdi peşimān oldum

Feyziyā dil-berimiñ vaşfını taḳrīr iderek
'Arşa-ğāh içre bugün merd-i süḥandān oldum

— / — / — / —

Fe'ilätün / Fe'ilätün / Fe'ilätün / Fe'ilün

102 A-1

Bir kez nazar it hālime sultānım efendim
Raħm eyle bu aħvālime sultānım efendim

Yok çille-i cevri çekecek tākātım ašlā
İşmarlama her zālime sultānım efendim

Āvāreleriñ nāleden ürkütme dem-ā-dem
Luṭf it dil-i meyyālime sultānım efendim

İtdimse kaçan muşhaf-ı hüsñüñle tefā'ül
Fırķat görünür fālıma sultānım efendim

Ben Feyzī-i zārım ki günāhım katı çokdur
Bāk defter-i a'mālime sultānım efendim

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefā'ülü / Mefā'ülü / Fe'ülün

102 A-2

Cihānda hiç feraħ olmaz benim bu ṭab'-ı maħzūnum
Teselli semtini bulmaz bu aħvāl-i digeř-gūnum

Hevā-yı kākül-i Leylā başımdan gitmedi hālā
Mekānım olalı şahrā şanāsın şimdi Mecnūnum

Derūnum derdini bilmez sirişk-i çeşmimi silmez
Vişālin hiç kerem kılmaz bañā ol kıdd-i mevzūnum

Bañā raħm eylemez ol şāh cihānda zerrece billāh
Dimez bir kerre olsun āh benim bī-çāre meftūnum

Şorarlar Feyzī-i zāra qarın olduñ mı dil-dāra
Bugün yalvāra yalvāra ākıtdım eşk-i pūr-ḫūnum

— / — / — / —

Mefā'ülün / Mefā'ülün / Mefā'ülün / Mefā'ülün

102 A-3

Muşanna'dır

O şüh-ı nâz ile seversem kaçan kim bir dem dem
Revân olur iki çeşmim de meşel-i şeb-nem nem

Bu bezm-i meyde sen olsañ müdâm tek sâķi
Devâ olurdı eliñden bañâ içerseñ sem

Meger ki hoşka dehâniñdadır devâ-yı dilim
Tabîb-i cân iseñ eyle bu zaħma merhem hem

Ta'lim eyleye benden huşuş-ı 'işret-i halk
Rüsüm-ı bâde-i 'aşk içre oldu hücem cem

İnanma rüy-ı dil 'arz itse Feyziyâ düşmen
'Adüyü medhe bedel sâña oldu elzem zem

---- / ..--- / --- / ---

Mefâ'ilün / Fe'ilâtün / Mefâ'ilün / Fe'ilün

102 A-4

Muşanna'

Sürür gelüb 'adular bezm-i dil-dâr içre her dem dem
Anıñ çün düşmeni itmek olur 'uşşâka elzem zem

Hezâr-ı zârisın görmez misiñ gülşende her şeb (ü) rüz
Dü çeşmi ağlamağdan oldu ey dil mişl-i şeb-nem nem

Der-âgüş etse 'âşık mü-miyân-ı dil-beri bir kez
Olurđı zaħmına güyâ ki bir kâfûr merhem hem

Kaçan 'uşşâka sâķi bezm-i meyde bir kadeh şunsa
Kerem eyler şânasın taht-ı istiğnâda hücem cem

Beni a'dâ şânur kim bâde hüş eyler hemân Feyzi
Hased eyler bañâ dest-i habîbimden içerseñ sem

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

102 B-1

Ey dil berây-ı dil-ber-i ra‘nâ imiş bu ğam

Bu resme haclet (ü) elem-efzâ-yı bî-çeşm

‘Arz itmedi metâ‘-ı vişâlin bize o şüh

Ger dîde-i belâ-keş ğam kâldı dîde-nem

Selb-i haqqat itmese dil-dâr bendesin

Natîk olur mı derd-i dil (ü) cân için kalem

Yâver olaydı ‘aşık-ı nâ-şâda kâne aşk

Olmazdı zümre-i kerem efzâda mena‘dem

Her kim severse dil-beri ‘âlemde Feyzî

Sâlâr-ı cünd-i ğam olub ahın kılar ‘ilm

— / — / — / —

Mef‘ülü / Fâ‘ilâtü / Mefâ‘ilü / Fâ‘ilün

102 B-2

Olmadı devr-i felekde şâd hurrem hâs (ü) ‘âm

Almadı bir kes murâd üzre fenâ mülkünde kâm

Dü cihânda maţlab-ı a‘lâ olan dîdârdır

Rü‘yetin ide müyesser lâ-yemût lâ-yünân

Herkesiñ haqqı kalurdu bir yerinde lâ-cerem

Olmasa maşşerde dîvân-ı ‘azîz dü natîkâm

Ey gönül olma tarîk-i ‘aşkdan bir lahza dūr

Şerr-i düşmenden emîn itsün seni Rabbül‘l-enâm

Feyziyâ feyz-i Hudâ olduğça maţlab ‘aşıka

Feyz-yâb olur füyüzât-ı Hudâ‘dan şubh (u) şâm

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

102 B-3

İtmek diler 'adūdan kiři aḥz-i intikām
Virsiin ḥiřār-ı ṭab'a muḳaddem ḳavī nizām

'Ařıḳ dilerse menzil-i maḳşūda irmesin
Rāh-ı muḥabbet iḳre ider sa'y şubḥ (u) şām

Ey dil murāda irmedim 'ālemde şānma kim
Emen āmān imiř dū cihān iḳre ānca kām

Olsañ 'aceb mi ḥalḳ-ı cihānıñ ḳalenderi
Faḳr (u) fenādadır meger 'ālemde nıḳ-nām

Feyzī bu pendī gūşuña mengūş eyle kim
Her demde söylenilmese beyhūde bu kelām

— / — / — / —

Mef 'ülü / Fā'ilātü / Mefā'ilü / Fā'ilün

102 B-4

Rütbe-i ğamdan münāsibdir dilā ālāme lüm
Kimseye olmaz ise endişe-i encāma cüm

Ṭālī'-i naḥsim burc-ı mihr dānā yoḳladı
'Aksi düşdi ḳur'a-i ser-levḫa-i erḳāma ḳüm

Menzil-i pır-i muğānı ḳande fehmi itsem gerek
Rumūzuyla ḳābil degil taḫrīre her bir ḥāme ḥüm

Yeñilse bu gül-istān-ı 'ālemi tā ḫaşra dek
Nāle-keşlikde uyur mu mürĝ vaḳt-i bāma büm

Aḫteri baḫtım semāda mün'akis olmuş iken
Ne revādir 'add idersiñ Feyziyā aḫşāma şüm

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

103 A-1

Diger Muşanna' / Zü'l-kāfiyeteyn

Oldı çün bār-ı Hudāniñ kullara in'ām-ı 'ām
Şükrüni bil şunmadan saķı-yi mevt encām-ı cām

Cidd (ü) cehd it olmasun bir dem sañā dil-dār dūr
Hāşıl it bu yolda nāķr-ı beyyit hengām-ı kām

Ėaflet itme merd iseñ meger neden ol āgāh-ı gāh
Pire-zen dünyāda çokdur güne-gün endām-ı dām

Yolına cān virdiğñ viririz sañā cānān nān
Kānde kāldı raķm idüb olsun sañā ikrām rām

Nīk 'amel kıl Feyziyā olsun seniñçün nār nūr
Defter-i a'māle taķrīr eyleme dü şām şām

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

103 A-2

Güş eylemez aşlā benim ol şüh kelāmım
Keşf eylemem zerrece ben Ėayrıya kāmım

Şeb-tā-be-seķer 'īd-i vişālin dilerim līk
Geçdi nideyim mātem ile rüz-i şiyāmım

Āzāde-i Ėam olmadım 'ālemde efendi
Bu sırrımı fehmi itmedi ihvān-ı benāmım

Zülfi hevesine düşeli o şeh-i Ėüsññ
İdrāk idemez oldum 'aceb şubķ ile şām

Ağyār ile yār olmuş o meh-pārem işiddim
Vārdır benim ey Feyzī bugün belki peyāmım

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefā'ilü / Mefā'ilü / Fe'ülün

103 A-3

Şehā der-gāh-ı hüsniinde nola kılsñ bize ikrām
Sezādır rüz (u) şeb 'uşşāk-ı zāra eylesen in'ām

Erişdi 'id-i vaşla rüze-i hicriñ tutar 'aşık
Beni ferdälara şaldıñ revā mı ey perī encām

'Adü-yi nā-sezālar nā'il oldı luţfuña hayfā
efānı çekmege dā'im idersiñ bendeñi ibrām

Derün-ı 'aşıka āteş düşer nār-ı firākıñdan
Ümīd-i vaşlıyla yatar nişāli gül-ğen-i hāmmām

Seniñ bir bağırı yānmış 'aşıkıñdır Feyzī-i şeydā
'Aceb mi men gibi nālān iderse her şabāh (ü) aḥşām

— / — / — / —

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

103 A-4

O tıfl-ı nāza ey ḥoca cefāyı itmesen ta'līm
Vefā semtinde 'uşşāka iderdı vuşlatı teslīm

Sirişk-i dīdelerdir cennet küyunda ol şūḥūñ
Mişāl-i zencebīl olmuş ākar gūyā ki bir tesnīm

Kerem me'mül olur zann itme dehriñ bī-vefāsından
Zamāniñ dil-ber-i ra'nalarında heb ḥaḳīkat-i nīm

Bilür yok 'aşık-ı şeydāsıniñ kadriñ güzellerde
Tehī şarf eyleme gevher kelāmiñ eylemez teğahhīm

Ḥaṭṭ-ı ruḥsâr-ı yâri ḥüsn-i ḥaṭṭ zann itme ey Feyzî
Kitâb-ı ḥüsnüni gördüm o şûḥuñ eski bir taḳvîm

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

103 B-1

Gelmesün yok yere hiç semtime şeyṭânü’r-racîm
Umarım bendesini ḥıfz ide raḥmânü’r-raḥîm

Cürmüme mu‘terifim maḥv ola deryâ ise de
Raḥmet-i bâr-ı Ḥudâ’niñ nice vâḥ baḥr-ı ‘azîm

Beni kôrḳutma yeter düzaḥ ile ey vâ‘iz
Vâr iken rü‘yet-i dîdâr ile cennât-i na‘îm

Ḥayf kim zühdüñe maḡrûr olasıñ maḥşerde
Ḥâkim’Allah olıcak nâ‘ib-i maḥbûb-ı kerîm

Feyziyâ şubḥ (u) mesâ isterim Allah’ımdan
Raḥmet-i feyz-i ḳanâ‘at ile bir ḳalb-i selîm

— / — / — / —

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

103 B-2

Sen gibi olmaya ben mücrime şâhım mükrim
Ben gibi olmaya sen mükrim’e ‘abd-ı mücrim

Ni‘met-i vaşlıña şâyeste isem bâbında
Beni hicr âteşine yâḳma yeter gel şâhım

Vâr mıdır ‘âşık-ı bî-çârelerinde acebâ
Ben gibi ḥizmet-i ‘âşkıñda dem-â-dem muḳaddim

Nola sehv ile günâh itdim ise ‘afv eyle
Ey şehen-şâhım kerem-i baḥş-ı leṭâfet-i mün‘im

Feyzî-i bî-çâre hemân ‘âşık-ı dîdârîndır
Sen kıyâs eyleme vallahi degildir muğlim

·— / ·— / ·— / ·—

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

103 B-3

Ğam degil çeksem cefâsın pür-şafâdır sevdiğim
Gerçi tâze pür-perîdir ‘uşşâkiyâdır sevdiğim

Nağd-i ‘ömrüm bezl-i hâk-pây-i yâr itsem nola
Sûk-i hüsni içre hâkîkat bî-bahâdır sevdiğim

Ķaşları Ķavs-ı Ķûzahdır Ķamzesi tîr ü Ķazâ
Ķâşkın öldürmege pek mübtelâdır sevdiğim

Ķâ’il oldum merhabâ kılsa dil-i bî-çâreye
Ķh dostlar neyleyim yâd-ı âşinâdır sevdiğim

Ķizmet-i ‘aşkında cânım Feyziyâ olsun fedâ
İki ‘âlemde habîbim Muştafâdır sevdiğim

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

103 B-4

Neyledi devr-i felek felekde beni kör tâli‘-i şüm
Biñde bir ‘arz ideyim hâlim olsun ma‘lüm

Bir şehîñ hizmet-i ‘aşkında geçirdim ‘ömrüm
Oldum encâm-ı vişâl kereminden mahrûm

Sîh-i miñnetde kebâb itdi beni hâsretle
Bezm-i hüsniñde gönül yânmaz olmuş idi mûm

Dest-i luţfi dil-i vîrrânemi ta‘mîr itmez

Oldum el-ḥaḫḫ bu ḥarābāt-ı cihān içre büm

Ġazel almaz nideyim çeşm-i ġazālim Feyzī
Bende ḥatm oldı ḫamusı tūtalım fenn-i ‘ulüm

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

104 A-1

Ey hezār eyle beyhūde bu ġülşende naġam
Ġülüb açılmadı dirseñ eġer ol ġonce ne ġam

Çünki bed-ḥār ile ülfet ider ol ġül-bedenim
Dil-i şeydāsına kārı olur elbetde sitem

Fārīg ol eyleme bu ġül-şen-i ġamda feryād
Keşf-i rāz eyleme nā-dāna meded ol ebsem

Naḫdir medḥet ḥüsnünde olursuñ yāriñ
Sîm (ü) zer olmayacak itmededir ‘aşıķı zem

Ḥāl-i şānı budur ey Feyzī cihānıñ gerçek
Çeker ‘aşıķ olan elbet reh-i ‘aşķ içre elem

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

104 A-2

Dād (u) feryādım işit ey pād-şāh-ı muḥterem
Bāña zulm itdiñ yeter ‘adl üzre cüz’i kıl kerem

Ḥayliden çāh-ı zeraḫdānıñ dil-i maḥbūsdur
Dest-i luḫfuñla ḫalāş it cānıma kār itdi ġam

Devlet-i ḥüsnünde sālār-ı muḥabbet olalı
Leşker-i ġam virdi ḫaşen ḫab‘ıma ḫayli elem

Ey habîbim bezmiñe a'dâyı kılmışsın ba'id
Şad hezârân âferîn edâlikde dikmişsin 'âlem

Gel halîl-âsâ bu Feyzî kemteriñ yâp hâtırın
Yâpmaq istersen cihânda Ka'be-i beytü'l-ğarem

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

104 A-3

Ümîd eyler o tıflıñ mîve-i vaşlın dil-i ma'sûm
Velâkin neylesün bî-çâre itmez sırrını ma'lûm

Ne haddim da'vâ-yı 'aşq eylemek yâriñ huzûrunda
Yed-i hükmünde oldu halk-ı 'âlem ol şehiñ maḥkûm

Gönül pervâne veş devr olmaz aşlâ bezm-i ḥüsnünde
O mâhı seyr için şek-tâ-seşer yanmâğa oldu mûm

'Adûya bezl ider beyhûde naqd-i vaşlını dil-dâr
Dirîğadır ki luḫfunda kıldı bendesin maḥrûm

Nice taḫrîr ider ey Feyzî ḥâme ser-güzeştim çok
Velâkin ḥasb-i ḥâlim oldu dîvân içre bu manzûm

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

104 A-4

Zerrece 'aşq-ı ḥaḫîḫat olsa cânâñımda kim
Olmaya bir vechle 'âlemde aşlâ müddehim

Sen siḫâhî-zâdemiñ süvâr-ı 'aşqı gör beni
Müzerri' âlâma kıldı lâ-cerem bir mültezim

Gel beni incitme Allah 'aşqına bâri yeter
Fehm iderseñ bârınıñ bir ismi vârdır müntaḫim

Çille-i cevriñ elif kıddim büküb lâl eyledi
Tîr-i âhımdır hazer kııl ey kemân ebrü benim

Gelmedi ey Feyzî sultân-ı ferağ imdâdına
Ceş-i gam haşen-i dili kılsa ‘aceb mi münhedim

---- / ---- / ---- / ----

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

104 B-4

Nefsim azlâl itmesün yâ Rabb şeytânü’r-racîm
Ey bi-ğakğın sûre-i Yâsin rahmânü’r-rağim

Sâlik-i râh-ı hağığat kııl benl biñ cân ile
Çün buyurduñ kıllara hezâ tarağı’l-müstakîm

Nefs-i emmâre esîr itdi beni âzâde kııl
Olmayım rüz-i mağşer lâyığ nârü’l-ceğim

Rü’yet-i didârına şâyeste kııl ben çakeri
Feth olunca mü’minine bâb-ı cennâtü’n-na‘îm

Yâ İlahî feyzîñ eyle feyz-yâb it Feyzîyi
Bağr-ı rahmet içre tâ kim ola bir kalb-i selîm

---- / ---- / ---- / ----

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

104 B-2

Evvel Âğir Kıımdır

Mescid-i ‘aşğ içre bir kes her kaçan olsa imâm
Müttef iğ heb iğtidâ iderler âña haşş (ü) ‘âm

Mağla’-ı envâr-ı ‘aşğ olan olur kalb-i selîm
Meşreb-i tiz olma cehd eyle cihânda şubğ (u) şâm

Menzil-i vîrânda kııl kendüñi mânend-i büm
Meskeniñ rüz-i cezâda ola bir ‘âlî mağâm

Meh gibi t̄ab ile albiñ t̄a'atile dem-be-dem
Men 'araf-i sırrın 'ayān itsün sañā Rabbü'l-enām

Medd-i t̄ab'ından bilinsün Feyziyā tecvīd-i nazm
Ma'rifetdir bu müzeyyel-i nev-azel Őirīn kelām

---- / ---- / ---- / ----

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

104 B-3

att-āver olduğun yāriñ görüb hayli elem çekdim
Diyār-ı hüsne düşmen başdığın gördükçe ġam çekdim

Őikāyet itdüğüm 'ayb itme dehrīñ bī-vefāsından
Efendi ben güzellerden nice dürlü sitem çekdim

arām olsun ālursam destime peymāne dil-bersiz
Őafā bezminde ey sākī ben 'ādetçe adem çekdim

'Aceb mi turre-i fermāna dönse aşları yāriñ
Berāt-ı hüsne dest-i himmetle ıl alem çekdim

ıub meydāna ceng-i Şi'r idersem aşm ile Feyzi
Őānur herkes beni 'acder gibi ol demde dem çekdim

---- / ---- / ---- / ----

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

104 B-4

TemāŐā eylerim Şerh-i cemālīñ Őānma el çekdim
Kenār-ı Őāhfa-i ruhsāra altün ile hel çekdim

Nolur zencīr-i zülfün boynuma sevdā idüb alsam
Őafā-yı 'id-i vaŐlñ fikr idüb ġisūya tel çekdim

Nice ta'bīr idersiñ gördüğüm rü'yayı sultānım
Bu Şeb ġam-āneye bir mihr-i 'ākım-i bī-bedel çekdim

Hasedden çāk çāk olsun ‘adūlar fers-i mihnetde
Der-āgūş eyleyüb bu sīneye bir iyice bel çekdim

Ayāğı al ele sākī berāy-ı hātır-ı Feyzī
Bugün ben meclis-i zindāna bir tıfl-ı güzel çekdim

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

105 A-1

Lezzet-i la‘l-lebiñ kevserde yoқdur sevdiğim
Reng-i ruhsārīñ gül-i aḥmerde yoқdur sevdiğim

Şöyle bir cism-i laṭīf olduñ civān olduḡa kim
Bu letāfet her perī-peykerde yoқdur sevdiğim

Büy-ı zülfüñ ‘ıtr-ı fitne şānmasun ‘āşıklarıñ
Ḥaqq budur kim böyle bñ ‘anberde yoқdur sevdiğim

Naqd-i cān iste metā‘-ı vaşl için benden hemān
Sīm (ü) zer (ü) dürr veş olan çākerde yoқdur sevdiğim

Ġayrı ‘āşıklar gibi yād itmediñ ādım benim
Korқarım Feyzī kuluñ defterde yoқdur sevdiğim

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

105 A-2

Tende cānım cānımıñ cānānı sensiñ sevdiğim
Hüsnuyle ‘ālemleriñ sultānı sensiñ sevdiğim

Sedd-i Ye‘cüc eylediñ āgyār ile mā-beynimiz
‘Aşrıñ İskender-i ḥākānı sensiñ sevdiğim

Derd-i aşkıñ çāresin bilmez ṭabīb rüzgār
Mübtelālar derdiniñ dermānı sensiñ sevdiğim

Âl ayâğı destine peymânlar reşk eylesesün
Bezm-i ‘aşkıñ sâkı-yi devrânı sensiñ sevdigim

Yâ nice mür-ı za‘îfiñ olmasun Feyzî seniñ
Hâtem-i hüsnüñ Süleymân hâmi sensiñ sevdigim

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

105 A-3

‘Âşıkım biñ cân ile bir nev-civândır sevdigim
Kâ‘ilim fermânına şâh-i cihândır sevdigim

Rügârîñ kerem-i serdinden maşûn etsün Hudâ
Bâğ-ı hüsn içre dahı tâze fidândır sevdigim

Vaşfı hakkında kılı kırk yârısa şâ‘ir vâr yeri
Söz götürmez zerrece bir mü-miyândır sevdigim

Ėam degil mihr-i münevver doğmasa Ėam-hâneme
Devr-i ‘âlemde benim çün mihr-bândır sevdigim

Hâtim-i vaşlı bañâ bir mür iken kıldı kerem
Hüsnüyle Feyzî Süleymân-ı zamândır sevdigim

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

105 A-4

Gönlüm hevesin ben yine bir şâha düşürdüm
Güyâ ki sebû-yı dili bir çâha düşürdüm

İrmek ola mı menzil-i maşûdıma yâ Rabb
Ben kendimi bir gelmeyecek râha düşürdüm

Çok çille çeküb kıavs-i haķıķatde efendi

Bu sehm-i hayâlim ulu der-gâha düşürdüm

Vaşlın dilerim devlet-i hüsnünde o şahıñ
Maķşüd-ı dilimi şânma ki ben câha düşürdüm

Reml eyleyüb ey Feyzî bugün tâli‘-i bahtım
Ancak rakķam-ı maţlabını bir mâha düşürdüm

—· / —· / —· / —·

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

105 B-1

Gerçi mât etdiñ felek devrinde cânâ görmedim
Sen gibi hırşid-rü bir mâh-ı garrâ görmedim

‘Âşık-ı bî-çâreler devriñde rif‘at buldılar
Sen gibi ‘âlî hemim bir şah-ı vâlâ görmedir

Yüsuf‘uñ şânisi sensiñ sâña şânî yok şehâ
Sâña beñzer mışr-ı ‘âlem içre hüsna görmedim

Bâğ-ı cennetden mi geldiñ ey melek dünyâya sen
Ben ben-i âdem böyle kıdd-i tûbâ görmedim

Vaşf-ı hüsnüñ bir kitâb itse Feyzî vâri yeri
Ey habîbim sen gibi bir ‘âlem-ârâ görmedim

—· / —· / —· / —·

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

105 B-2

Ey nigâh-ı şefķat-âlûde şeh-‘ı vâlâcığım
Ey mürüvvet ma‘deni kân-ı kerem Dârâcığım

Gül açıl güller gibi olma cefâ-cü gonce veş
Ey hezâr-ı gül-istân şevķ-i bezm-ârâcığım

Āf-tāb-ı ʔal'atiñ mişlin getürmez bu felek
Ey ser-ā-ber dehri tāb iden meh-i garrācıđım

'İsā demsiñ merde ihyā eylemeñ şanıñadır
Ey hākīm-i derd-i 'aşk mā-i hayāt-efzācıđım

Luţf (u) ihsānıñla handān eyle Feyzī kemteri
Ey saḫāvet maḫzeni ʔıfl-ı 'alā-pāşācıđım

--- / --- / --- / ---

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

105 B-3

Ālsam eğer āgüşuma yāri uyudurdum
Güftār-ı terennümle nigāri uyudurdum

Ol gonce-femi açmak için nağme kılardım
Nālānla şol demege hezāri uyudurdum

Benden nice ḫavf eylesesün düşmen-i bed-ḫ'āh
Bir nağre ile ehl-i ḫişāri uyudurdum

Eţfāl-i cihān rāḫat iderdi bağlemede
Dān dīn diyerek ḫüb-ı şıgāri uyudurdum

Feyzī eğer olsam eyleme şeş-per-i nazmı
Bir ʔarb ile ben ḫām-ı süvāri uyudurdum

--- / --- / --- / ---

Mef'ülü / Mefā'ilü / Mefā'ilü / Fe'ülün

105 B-4

'Aceb mi çıksa āfāka benim feryād (ü) nālānım
Beni der-gāhında dūr eyledi ol şāh-ı ḫübānım

Geçirdim nağd-i 'ömrüm ḫizmet-i 'aşkıñda beyhüde
Metā'-ı vaşlını açar geçer ben zāra sultānım

Cihānda şöyle sūziş-nümāyım nār-ı hasretle
Sevinmez baħr nūş itsem benim sūz-i dil (ü) cānım

Yemm ƙalzüm meger bir ƙatredir yānında her bārı
Ƙaçan kim cūş iderse dem-be-dem bu çeşm-i giryānım

Eğer kim ser-güzeştım eyleşem taħrır ey Feyzī
Muṭavvel bir kitāb-ı nazm olur şi'rimle dīvānım

— / — / — / —

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

106 A-1

Bir zemān sırrım nihān itdim seniñ çün sevdiğim
Şimdi halka dāstān itdim seniñ çün sevdiğim

Bir zemān zencir-i zūlfünde yātur mecnūn idim
Şimdi şahrāyı mekān itdim seniñ çin sevdiğim

Bir zemān tır-i cefāna sīnemi ƙıldım siper
Şimdi bu ƙaddim kemān itdim seniñ çün sevdiğim

Bir zemān yāndım yāƙıldım āteş-i 'aşkıñ ile
Şimdi göz yāşın revān itdim seniñ çin sevdiğim

Bir zemān pirāhenimde şaƙladım esrārımı
Şimdi bir bir heb beyān itdi seniñ çün sevdiğim

Bir zemān Feyzī gibi vaşfında oldum nev-zebān
Şimdi hoş taħşil-i şān itdim seniñ çün sevdiğim

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

106 A-2

Hicriyle şol demeğe āh itdim seniñ çün sevdiğim
Cümle eflāki siyāh itdim seniñ çün sevdiğim

Menzil-i maḳşūdıma irsem diyü her püz (u) şeb
Küyuñ üzre ‘azm-i rāh itdim seniñ çün sevdigim

Vār iken devr-i felekde rif‘atim encām-ı kār
Yok yere ‘arzım tebāh itdim seniñ çün sevdigim

Yār için ağyāra bir dürlü tekāpū itmedim
Şimdi luḫfunla nigāh itdim seniñ çün sevdigim

Çille-i ‘aşkıñ çeküb girdim tarīḫ-i vaşlıña
Beyt-i hicri ḫān-ḫāh itdim seniñ çün sevdigim

Bāña dirlerse nolā sālār-ı ‘aşḫ ‘āşıkān
Ceyş-i ālāmı siyāh itdim seniñ çün sevdigim

Sūḫan-verlikde Feyzī olalı nāmım benim
Ḥaḫḫ bilür kim çok günāh itdim seniñ çün sevdigim

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

106 A-3

Zencīr

Derd-i ‘aşḫa mübtelāyım çāre bilmem sevdigim
Çāresiz ḫaldım ḫabīb-vāre bilmem sevdigim

Vārayım dīvānıña luḫf it bañā ey pād-şāh
Pād-şāh-ı ḡayra ben yalvāra bilmem sevdigim

Yalvārırdım yāra geçse minnetim biñ cān ile
Cān ile bāşım fedādır pāre bilmem sevdigim

Pārelendi ḫa‘n-ı a‘dādan meger mir‘āt-ı dil
Dilde vār zaḫmım velī ben yāre bilmem sevdigim

Yāra ‘arz itse nola Feyzī maḫāl-i vuşlatı
Vuşlat-ı dil-dāra zīrā çāre bilmem sevdigim

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

106 A-4

Gerçi yokdur sen gibi maḥbüb-ı ra'nā sevdiğim
Yār olursuñ rüz (u) şeb aġyāra ammā sevdiğim

Dem-be-dem cevır (ü) cefāñı bāña maḥşuş eylediñ
Sāña inşāf bāña tākat vire Mevlā sevdiğim

Hey meded ser-māye-i ḥüsnüñ geçirdiñ yok yere
Bilmediñ kadr-i cemāliñ gitdi ḥayfā sevdiğim

106 B-1

Ḥaṭṭ-ı tezvır 'arz iderseñ 'āşıkı nefy itmege
Sāña qalmaz itdiğñ bu resme da'vā sevdiğim

Cān virenler ġurbet-i hicriñde olmuşdur şehid
Ġam degil Feyzī olursa yolda ḥālā sevdiğim

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

106 B-2

Derd-i 'uşşāka ṭabīb-i bī-devāsıñ sevdiğim
'Āşıkıñ öldürmege pek mübtelāsıñ sevdiğim

Çille-i cevriñ çekilmez ey kemān-ebrü seniñ
Ṭaraf-ı Ḥaḫḫ'dan 'āşıka tır-i ḫazāsıñ sevdiğim

Kimdir üstādiñ cefāyı kimden öğrendiñ 'aceb
Nev-reside bir civānsıñ pür-cefāsıñ sevdiğim

Gel yeter rencide itme derd-mend 'āşıkları
Ḳorḳarım itdikleriñ bir bir bulāsıñ sevdiğim

Feyzī-i bī-çāreyi pā-māl hicrān eylediñ

Gerçi müşteşnâ güzelsiñ bî-vefâsîñ sevdiğim

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

106 B-3

Bilmezem dostlar yine cânânen netdim neyledim
Çeşmi dâ'im kaçd ider bu cânâna netdim neyledim

Ben gedâsın şâm-ı firkatde görüb rahm eylemez
Ol şabâh-ı lazîr çok sultâna netdim neyledim

Rûz-i vaşlın ârzü itdim kabâhat eyledim
Yohsa gayrı ol meh-i tâbâna netdim neyledim

Dest-i cevrenden halâş olmaz giribânım benim
Bilmezem ol âfet-i devrâna netdim neyledim

Ben gibi mûruñ elinde ne gelür Feyzî 'aceb
Zerre bilmem ol Süleymân hâna netdim neyledim

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

106 B-4

Ḥurûf-i Nûn

Sırrımı gencîne-i tab'ımda eylerdim nihân
Ḥalk-ı 'âlem itnese dillerde ânı dâstân

Pâyına yüz sürmege nevbet mi vâs sultânımıñ
Ḥâlim 'arz itsem añâ 'âşıklığımsa 'ayân

Şâyed eylerdi derûnum derdine dil-dâr 'ilâc
Dostlar nâ-baht ağıyar olmasa mâni' hemân

Mâ-teḫaddem zîr-i ḥükmünde yer etmiş Kibriyâ
Ḥizmetinde mûrım olur nev-civânıñ bî-gümân

Duħme kıldım ismin on satır muvaşşahda anıñ
Feth idersiñ nāmıdır Feyzī Süleymān-ı zemān

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

106 B-5

Muşhaf-ı hüsnuñ vezir-i kıt'adır şâhım 'ayân
Hâl bu kim 'âlem bahâ olmaz aña bil râygân

Müddesi'î bu hüsni-ı hattıñ görse şâyed mâ't olur
Diğkat itsün gar inānmazsa bu nuḡka 'âşıkan

Nazra-i a'dâdan ey şâh-ı cihānım hıfz için
İsm-i pâkiñ oldu bir beyt-i muvaşşahda nihân

107 A-1

Nāmıña şâyeste ancak bir 'ilm kıldım raşad
Kim Muhammed-i şâdiğ olduğıñ bile halk-ı cihān

Luḡfuna mazhar ola Feyzī gibi sultānımıñ
Feth iderse bu müşkil duħmei bunda hemān

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

107 A-2

Küh-sâr-ı gamda gerçi ki vârdır bu ân (ü) in
Dil eglenür mi anda ne kes vâr ne cân (ü) cîn

Ey h'âce bârī almasan o tıflı kucâğıma
Çâlsam terennümâtile dil-dâra dān (ü) dîn

Beñzerse sire dişleri yâriñ güzel velî
Üç nokḡta birle virse nola şân-ı şîn

Tiğinde hün 'alâmeti vârdır o zâlimiñ
Silsün 'adū teninde olur belki kân (ü) kın

Perçin olur görünce temmennâda ‘âşıkı
Feyzi değil mi gamze-i cânâna kân (ü) kîr

— / — / — / —

Mef‘ülü / Fâ‘ilâtü / Mefâ‘ilü / Fâ‘ilün

107 A-3

Çirk (ü) cürmi âb-ı rahmetle rahîmdir pāk iden
Ehl-i derdiñ her cerāmâtın hākîmdir pāk iden

Menzil-i maqşūdına cehdile vâşıl olasıñ
Herkesi ancak şırâtü’l-müstaķîmdir pāk iden

Minnet itme faķr için nev-devlettân-ı ‘âleme
Derd-i faķr-ı ‘âşıkı Rabb-i kerîmdir pāk iden

Cürm ile nâr-ı çekîme görme lâyıķ kendüñi
Emr-i haķķlar mü’mini dârü’n-na‘îmdir pāk iden

Tîz-meşreb olma Feyzî meclis-i ‘irfânda
Dü cihânda âdemi ķalb-i selîmdir pāk iden

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

107 A-4

Ne çille çekdüğün ehl-i tarîķ Allah’dan bilsün
Haķîkatde biter bir iş ânı der-gâhdan bilsün

Bahâne bulmasun ğayra olunca ķulda taķşîrât
Muķadder her ne vâķ‘adır ânı ol şâhdan bilsün

Rumüz-ı men ‘örf-i esrârını bilmek diler şol kim
Vârub ol mekteb-i ‘irfâna bir âgâhdan bilsün

Tarîķ-i ‘aşķdan ‘âşık çıkarsa ger naşîhatle
Sülük ehli ânı ol va‘iz-i güm-râhdan bilsün

Muḥaṣṣıl Feyziyâ ben ‘abd-ı nâ-çârım diyen ‘âşık
Umûdın Hakk’a tevfiż eyleyüb Allah’dan bilsün

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

107 A-5

Yine bîmâr-ı ‘aşk oldum ifâket isterim hakkdan
Tabîbe minnetim yoĸdur ‘inâyet isterim hakkdan

‘Adüyü nefis-i emmâre esîr itdi beni ancak
Bi-hakkın sûre-i Tâhâ selâmet isterim hakkdan

Yüzüm yok der-gah-i âlâsına yüz sürmege ammâ
Günâhım ‘afv için rahmet-i mürüvvet isterim Hakk’dan

Hidâyetden ĸaraż ‘abd-ı fakîre luḡf-ı bârıdır
Ben ol bî-çâre miskînim hidâyet isterim Hakk’dan

‘Aceb mi feyz-i hakkdan feyz-yâb olsam bugün Feyzî
Geline bugüne feyz-i kanâ‘at isterim Hakk’dan

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

107 B-2

Dil ḫalâşolmadı dehrîñ ĸam ĸayĸusundan
Çün rehâ yoĸ bañâ yârîñ sitem-ĸusundan

Kişver-i ḫüsnüne yâĸlaşması kâbil deĸil âh
Ol şehîñ sihr edici dîde-i câdûsundan

Ḫâl şanmañ görinen gerden-i kâfûrunda
Bir nîgeh-bândır ol leşker-i Hindûsundan

Dil-i ma‘şûmum umâr meyve-i ḫüsnün yârîñ

Kerem itmez nideyim lebleri kayşusundan

Feyzî-i zâra naşîhat ider olma vâ'iz
Bilürüm geçmeye ol tûfî şekker-güsunden

..— / ..— / ..— / ..—

Fe'îlâtün / Fe'îlâtün / Fe'îlâtün / Fe'îlün

107 B-3

Vefâ burcunda ey dil sevdiğin bir mâh-rû olsun
Şeb-i yeldâ gibi zülfi muṭavvel ḫayli mü olsun

Cemâli verd-i ter olsun lisânı mürğ-i ḫoş elzân
Lebi ḫand-i nebât olsun kelâmı tûfî-i gû olsun

Şâkın meyl itme her bir şûḫ-meşrebe nâ-ḫalef hîze
Senin çün istemem ḫalk-ı cihân cümle 'adû olsun

Münîb-i pîr-i 'aşḫ ol çille-kadın erkek eşitliği bu ḫan-ḫâh içre
Eger dervîş iseñ ezkârın ey dil ism-i hû olsun

Ḫazer kıl Feyziyâ keşf itme sırrın merde nâ-merde
Sañâ ḫayli naşîhât itdim ammâ bir de bu olsun

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

107 B-4

Sülük itdim tarîḫ-i 'aşḫa başḫa 'âlem oldum ben
Çekelden çillesin bu ḫan-ḫâhın ibsem oldum ben

Kemâl ehline ḫayli aşınalık eyledim peydâ
Bi-ḫamdî lillâh ki bezm-i 'ârifâna maḫrem oldum ben

Bugün ser-mâye-i gönüm nişâr-ı pây-i yâr itdim
Sahâvet zümresinde şârasın 'adüden intikâm almak

Degildir meşrebim hergiz 'adüdan intikâm almak

Şecā'at baḥşine geçdim geçenden neyrem oldum ben

Ben ol Feyzî gedâyım feyz-i haqqdan feyz-yâb oldum
Sipâs-ı minnet-i bî-hadd hudāya mükrim oldum ben

— / — / — / —

Mefā'îlün / Mefā'îlün / Mefā'îlün / Mefā'îlün

107 B-5

Ḥamd eylerim cihānda Rabbü'l-enāma ben
İderdim murādım üzre tarīkimde kāme ben

'İd-i vişāl rü'yet-i dīdār-ı yār ancak
Düşsem 'aceb mi böyle dem-ā-dem şıyāma ben

Nev-devletāna fakrını 'arz itmesün kişi
Bu pendî yād-gār ideyim hāşş (ü) 'āma ben

108 A-1

Virdim naḫūd-i 'ömrümi metā'-ı muḥabbete
Sûḫ-i hünerde nā'il olunca bu nāma ben

Āçmaz bıçak dehānını Feyzî 'adûlarıñ
Bezm-i ḥabībim içre gelürsem kelāma ben

— / — / — / —

Mef 'ülü / Fā'ilätü / Mefā'îlü / Fā'ilün

108 A-2

Cevelān ider eflāki o meh-pārem irāqdan
Encüm gibi pâr pâr yanārım nāra firāqdan

Ḳaydı oluna darb-ı meşel 'aşḫ ḥarāmdır
Sāḳî gideyim bādeyi şun bāña ayāqdan

Güş eylemezem pendini ben vā'iziñ aşlā
'Aşık evvelî ol perî sîmāya ḳulāqdan

Cânım kayışı oldu benim bāğ-ı şafâda
Şeft-âlû virince o fidân bâña dudâğdan

Feyzî nice medh eylmeyim ol şeh-i hüsnî
Ben zâra kerem kıldı iki bûse yanâğdan

— / — / — / —

Mef'ülû / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

108 A-3

Dâne-i 'ömrüm öğütüdi âsiyâb-ı çeğ-i dün
İki taşîñ arasında olmuşum mânend-i ün

Bir kınnârâ cihân îbretle eylersiñ nazâr
Halk-ı 'âlem geldi zirâ âña qurbânîk koyün

Virdigiñ âlur girü bir qahbe zendir bu cihân
Nice dâmâdan 'arûs olmuş işi meğer füsün

Sürme âd fezâna ol rûhum fenâ taşşîline
Fi'l-meşel satranc imiş dünyâ kurulmuş bir oyun

Mâ'il olma zînet-i dünyâyâ ey Feyzî şâkın
Merd-i kâmil-i nefis için olmaz zen-i dehre zebün

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

108 A-4

Yâ Rabb beni âyırma reh-i müstakîmden
Dür eyle nazm pâkim tab'-ı sakîmden

Der-gâh-ı luğf (u) 'izzete geldim yüzüm sürem
Sâ'il olan kerem o meh gelmiş kerîmden

Ancak bu derd-i tab'ıma sensiñ tabîb olan
Bildim ki çâre olmaya gayrı hakîmden

Nev-devletân-ı dehre beni itme ihtiyâc
Faqrımla çünkü kaır idegeldim kadîmden

‘İd-i vişâl rü’yet-i dîdâra gör şahl
Feyzî kuluñ murâdını ister Raḥîmden

— / — / — / —

Mef ‘ülü / Fâ‘ilâtü / Mefâ‘ilü / Fâ‘ilün

108 A-5

Gitmez dün (ü) gün bu feleğin derdi serimden
Dîvâne şânur kim beni görse kederimden

Ḥavf eylerim âh itmeğe bir verme cihânda
Şâyet ki bu ‘âlem yâna süz-i şererimden

Ey nür-i başâr gel beni ağlatma yeter sen
Müstâgrıñ ola ḥalk-ı cihân eşk-i terimden

108 B-1

Mağmûm-ı felek olduğımı bildi eḥibbâ
Her bezm-i şafâlarda benim güftelerimden

Eğlenmeye yergülügüm oldu çü vesîle
zann itme Feyzî gelür ‘arz-ı hünerimden

— / — / — / —

Mef ‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

108 B-2

Müstezât

Bir sencileyin ḥusrev-i ḥâkâna münâsib
Ben bende-i fermân

Bir sencileyin bende-i fermâna münâsib
Sen ḥusrev-i ḥâkân

Bir sencileyin mâh-ı şeb-istâna münâsib
Ben ‘âşık-ı ḥayrân

Bir sencileyin ‘âşık-ı ḥayrâna münâsib

Sen mäh-ı ŧeb-ıstān
Bir sencileyin lebleri mercāna münāsib
Ben çeŧm-i ħūn-efŧān
Bir bencileyin çeŧm-i ħūn-efŧāna münāsib
Sen lebleri mercān
Bir sencileyin ħonce-i ħandāna münāsib
Ben mürġ-i ħoŧ elzān
Bir bencileyin mürġ-i ħoŧ elzān münāsib
Sen ħonce-i ħandān
Bir sencileyin ismi Süleymāna münāsib
Ben Feyzī-i nālān
Bir bencileyin Feyzī-i nālāna münāsib
Sen ism-i Süleymān

— / — / — / —

— / —

Mef'ülü / Mefā'ülü / Mefā'ülü / Fe'ülün

Mef'ülü / Fe'ülün

108 B/3

Müstezāt

Rām itdi beni emrine ol ŧāh-ı Süleymān
Bir mürıyım el'ān
Pā-māl olurum ħızmetine eylese fermān
Ol kiŧver-i ħannān
Tāb-ı ruħunı farħ idemem ŧems (ü) ħamerden
Gitmez ħamı serden
Pür nūr ider 'ālemleri olduħda nümāyān
'Ālem añā ħayrān
Gerħi çekerim rüze-i hicrin ben omāhın
Ol zülf-i siyāhın
Yā 'id-i viŧālinde ider ħuluna iħsān
Yā eyleye ħurbān
Dil-beste-i dīvāne ider bendesin elbet
Zencir-i muħabbet
'Ayb itme beni oldı 'aħl ŧimdi perišān

Ey kākül-i tälân

Ṭa'n eyleme Feyzî bañâ sen gel kerem eyle

Görürdün beni böyle

Bir derde düşürdi beni bu aşkla sübhân

Yokdur oñâ dermân

— / — / — / —

— / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

Mef'ülü / Fe'ülün

108 B-4

Leb İrmez

Neden ey yâr qahrın 'aşıkânı eylediñ giryân

Hezâr-âsâ ider hicriñle diller her gice nälân

Sañâ dâd eyleyen derde irer ey şâh âyinede

Qılar 'aql (u) dil-i nälânı kendi hâline hayrân

Cihânda 'aşık-ı nâ-şâda kâne zerre râhata niyet

Hele seyr hicriñ ile herkes zâr-ı ser-gerdân

Eger çâre kılarşañ dehrde sen 'aşık-ı zâra

Qılar tâ haşra dek derd-i cihândan deste-i hicrân

Kenâr-ı râhıñı cây itse dehr içre eğer Feyzî

Aña lâ-şekk Te'âlâ eyleye her işleri âsân

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

108 B-5

Zü'l-kâfiyeteyn vü Zencîr

Buldı teşrîfîñle ey meh dün dün gice kâşâne şân

Şanıñm artır bâ-ğuşuş olsam seniñle yâne yân

Yandıgım ‘ayb itme şem‘-i hüsnuñe pervâne-vâr
Vârim aldıñ dağı virsem sen gibi mercâna cân

Cân helâk itse nola cellâd-ı ğamzeñ bunda kim
Kim şorar yâ sen gibi Key-Husrev-i hâķâna ķân

Ķâna ķâna câm-ı la‘liñ sâkiyâ nüş eylesem
Semm olur olduķça bâña sâkin-i mey-hâne hân

109 A-1

Hân-ķâh-ı hüsnuñüñ bir çille-kadın erkek eşitliği dervişidir
Dir misiñ ey şeyh-zâde Feyzî-i ‘irfâna fân

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

109 A-2

Su‘âl (ü) Cevâb

Didim bu ne kâkül bu ne ruķ bu ne zülfdür
Didi biri güldür biri sünbül biri reyhân

Didim bu ne cebhe bu ne rü bu ne leb ey şüh
Didi biri şems biri mâh biri mercân

Didim bu ne dil bu ne sühan bu ne şadâdır
Didi biri bülbül biri gevher biri peygân

Didim bu ne ebrü bu ne müjgen bu ne gözler
Didi biri ķavs biri sehm biri fettân

Feyzî didim ol şâha iki bende bu kimdir
Güldi didi serherg biri hem biri der-bân

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

109 A-2

Şanāyi‘

Müzeyyen oldı bu dünyā bu dört maḥluḳla el’ān
Biri cinn biri perī biri hayvān biri insān

Derūnı yār şādıḳdır ḥabīb’ Allah dört kimse
Ebū Bekr ‘Ömer ‘Oşmān ‘Alīdir şīr-i ḥaḳḳ subḥān

Muḥaḳḳaḳ dörtlürür mezheb biri şāfi‘ biri Mālik
Birisi ḥanbelī biri imām-ı a‘zam olan sultān

Vücūd-ı ādemi çār ‘anāşırdan mürekkebdır
Biri bār biri nār biri mā ḥākile yeksān

Dilimde eylerim ikrār ḥaḳḳdır dört kitāb Feyzī
Zebūr hem biri evrāt biri İncīl biri Furkān

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

109 A-4

Derd-i müşküldür cudā düşmek cemāl-i yārdan
Bir ṭabīb el çekse başḳa ḥāl olur bīmārdan

Mürğ-i ‘aşḳıñ nālesin ‘ayb itme ey ḡonce-dehen
‘Andelīb efğān ider düşse cüdā gül-zārdan

Yār ile aḡyār görmek gerçi ḡamdır ‘āşıḳa
Līk ḥālī olmaya dāmān-ı gülşen-i ḥārdır

‘Āşıḳı bāşdan çıkardı küfr-i zülf-i dil-berān
Beste kıldıḳça meyāna farkı yok zünnārdān

Hicr-i yārile dehān-ı nāṭıḳım āçmaz bıçāḳ
Hey meded ḳāldı zekānım Feyziyā ḡüftārdan

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

109 A-5

Şād oldı ‘aşka düşeli bu dil-i mahzûn
Derd-i ğam-ı dil-dâr ile peyk-i ħâli diĝer-gûn

Bir derde düşürdi beni sevdâ-yı civân kim
Dermân idemez zerrece Loĝmân Felâtûn

Şeydâ-ter ider leyle-i zülfi beni yârîñ
Görseydi gülerdi benim aĝvâlîme mecnûn

Güş eylesün ‘aşık olan ‘âlemde bu pendim
Tâ olmayan her şüh-ı cefâ-cûlara meftûn

Kâm aldı şânursuñ beni sen devr-i felekde
Feyzî neler itd bañâ bu ħâne-i gerdan

— / — / — / —

Mef’ülü / Mefâ’ilü / Mefâ’ilü / Fe’ülün

109 B-1

Beni bülbül gibi şeydâ ider ol ĝonce-dehen
Beni ‘ayb itme ne söylersem eĝer ey dil sen

Nice ĝavvâş yemm-i miĝnet-i ĝam olmayayım
Ķa’r-ı deryâda göründi bañâ bir dürr-i ‘adn

Ķo beni ħâlîme ey pîr-i muĝabbet yetişir
Zerre güş eylemezem pend (ü) naşîĝat ħiç ben

Bu ħadr-i ‘âlemde gönül virdiĝimiñ mânendi
Öyle eţvârı müselleme ħanı bir ħalk-ı ħasen

Ķaşr dek vaşfın idersem idemem belki temâm
Feyziyâ gel yetişir eyleyelim ħatm-i sūĝan

— / — / — / —

Fe’ilâtûn / Fe’ilâtûn / Fe’ilâtûn / Fe’ilün

109 B-2

Bu kadar şânma sen gibi bir şüret-i ahsen
Mir'âta nazar eyle inânmazsañ eğer sen

Bir gönce-dehensiñ ki henüz ey gül-i şad-berk
Fahr itmededir hüsnün ile fânî-yi gül-şen

Agyâr ile ülfetler idersiñ bâña nisbet
Dostluk mı ider bir kişiye dehrde düşmen

Ey mâh-liqâ bendeñe yok zerre nigâhîñ
Kıldım ser-i küyuñ dün (ü) gün kendüme mesken

Feyzî gibi ser-kadın erkek eşitliği nola nerm olsa eniñde
Dâvud şıfat mûm ola destiñde bir âhen

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

109 B-3

Haţţ-ı rüyuñ zâhir oldı ey şeh-i ma'cün çün
Gâlibâ baht-ı siyâhım gösterir gerdün dün

Şerbet-i vaşlından itdim her kaçan kıt'a ümîd
Bâña 'arz itdi o demde dîde-i pürhün hün

'İlletim fehmi eyleyen yok bilmezem hikmet nedir
İhtirâz eyler tabîbim bendesinden tün tün

Küşte-i mey-hânedede mest-i müdâmım hicriyle
Destime sâkî ayâğıyla şunar mey-gün gün

Nâmını kıldım mu'ammâ Feyziyâ sultânımıñ
Feth iderseñ sîn hâ içre kodum meknün nün

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

109 B-4

Ḥayāl-i leyle-i zülfüñle oldun dil-berā mecnün
Beni ‘ayb itme şahırälarda bu yān olduğum maḥzün

Bahār oldı devā kı l şerbet-i vaşlıñla ben zāra
Ne bilsin derd-i hicriñ çāresin Loḳman Eflātün

Cihānda zār-ı ser-gerdān olur mu ben gibi böyle
Ḥaber vir ey şeh-i ‘ālem olanlar ḥüsnüñe meftün

Sirişk-i dīdelerdir küyuña ancak revān olmuş
Şaḳın zann itme sultānım kızılıрмаğile Ceyhün

Lisāna gelmez aḥvālim diğeri-gündür benim Feyzī
Belī taḥrīr ider nāme ānı dīvāna güne-gün

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

110 A-1

Fenā mülkün kıyās itme şaḳın ey mürğ-i dil-i gül-şen
Ṭutar mı bülbül-i şeydā görürsün onda hiç mesken

Bu çerḥiñ atlas zībāsına meyl itme ‘ālemde
Dem-i vuşlatda māni‘dir meges ‘uşşāka pirāhen

Şafā-yı ‘adni taḥşīl eyle bunda vār iken fırsat
Düşüb süz-i ğam-ı dünyāya olma sākin-i gül-ḥen

Teşekkür kı l müdām aḥvāliñe ḥüsn-i edālarla
Te‘ālā çünkü iḥsān itdi sāña şüret-i aḥsen

Sözüm te’sīr ider ehl-i kemāle Feyzīyā elbet
Meger kim cāhil-i ebter gibi ṭab‘ı ola āhen

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

110 A-2

Ser-i gūyuñ dil-i bî-çâredir kim eyledi mesken
Gül için 'andelib olmuş şanâsın sâkin-i gül-şen

Meşeldir tâ ezelden 'aşık-ı nâ-çâre sultânım
Bu âyîn-i muhabbetde vefâ gelmez güzellerden

Kefe-i destinde ser-keşler nola nerm olsa 'âlemde
Elinde hazret-i Dâvuduñ oldu mûm veş âhen

Cihân bir gül-istân olsa gerekmez 'aşığa senîr
Yanâr sūz-i firâkıñla yeri gūyâ olur gül-han

Ferâgat eylemez Feyzî habîbim 'aşk-ı dil-berden
Ne deñlü cânıma kaçd eylese 'âlemde bir düşmen

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

110 A-3

Āfâka çıkar âteş-i âhım dönerekden
Eflâki boyâr dūd-i siyâhım dönerekden

Seyyâre-i bahtım nola üftâde görünse
Bâkmaz yüzüme ol yüzi mâhım dönerekden

Firqatle ölürsem o şehîñ boynuna olsun
'Ālemde benim cümle günâhım dönerekden

Çeydân-ı muhabbetde başım eylemişim tob
Çevgân ile oynâtsun o şâhım dönerekden

Devletdir o kim başıma ey Feyzî konarsa
Tâ Mevlevîler şekli külâhım dönerekden

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'îlü / Mefâ'îlü / Fe'ülün

110 A-4

Ey dil gün ola 'aşkla sultān olasın sen
Bir bende iken husrev-i hākān olasın sen

Beyhüde geçirme hele ser-māye-i 'ömrün
Bu sūqda huāce-i 'irfān olasın sen

Ġayrıdan umarsañ kerem-i luṭf ey aḫmak
Lāyık mı sañā perver-i sübhān olasın sen

İnsāna qarış ülfeti ādem ile eyle
Ey dil ne revā hem-dem-i hayvān olasın sen

Meyl itme şākın pīren-i 'āleme Feyzī
Tā dehrde bir merd-i sūhandān olasın sen

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefā'ülü / Mefā'ülü / Fe'ülün

110 A-5

Ben gedādan isterim pīr-i civān incinmesün
Hem Yehüdü'n-nişār-ı Müslimān incinmesün

İstemem rencide-i hātır ola benden meges
Ādem oldu kendüden ḫalk-ı cihān incinmesün

Sālik-i rāh-ı ḫaḫīkat āña dirlər kim gönül
Cenbesid ṭavrından āniñ ins (ü) cān incimesün

Nefsiñi öldür ğazā-yı ekber ile rüz (u) şeb
Yoḫsa bir kimse yüzünden her zemān incinmesin

Bu naşihat sāña maḫşuş ola ancak Feyzī
Her maḫāliñden cihānda zerre cān incinmesün

— / — / — / —

Fe'ilätün / Fe'ilätün / Fe'ilätün / Fe'ilün

110 B-2

İsterim dāmānıña ey gül beden hār eylemesün
Bülbül-i ‘aşka açılma dökme sırrı bilmesün

Ben gibi rüsvây olur rāz-ı nihānı keşf iden
Bir kişi ‘aşıq olan esrāra mahrem kılmason

Ağladırsañ güldürürseñ kâ’ ilim fermānıña
Şāh-ı hüsnum eşk-i çeşmim gayrı kimse silmesün

Boynuma taqđım kemend-i zülfüni sevda ile
Dimediñ hiç ‘aklı yok bî-çāredir aşılmasuñ

Rāh-ı ‘aşkıñ intihāsı yok imiş, ‘ālemde çün
Menzil-i maqşüd için beyhüde Feyzî yılmasun

— / — / — / —

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

110 B-3

Sālik-i sevdā-yı ‘aşq olan cihānda ey civān
Her cihetden luḡfa maḡzar olması günden ‘ayān

Bu rumüzāt-ı hayāli yok mı āyā fehm ider
Herkesiñ hālince bir esrārı vār ey mihr-bān

Elde yoqdur neyleyim fitrāk-i ṭab‘-ı esb-i dil
Zīn-i sevdā nüzhet-i esrār-ı ‘aşq olmaz ‘aşıkıñ

Çekdiği dehr-i deniden zā’il olmaz ‘aşıkıñ
Çille-i derd-i belā bār-ı nihān-ı miḡnetān

Altı fenniml her kim fehm iderse Feyziyā
Ma’rifetde olsa ġamm ider Süleymān-ı zemān

— / — / — / —

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

110 B-4

Ey hâbîbim zulmet-i hicriñde kıaldım el amân
Pertev-i vaşlıñla ben bî-çärenî kıl şâd-mân

Mañla'-ı nûr-ı tecellîdir cemâliñ âşikâr
Zerresidir tâb-ı hüsnüñ mâh-ı hürşîd-i cihân

Teşnedir mâh-ı hâbîbiniñ görmeğe biñ cânile
Dîdeler encüm gibi şeb-tâ-seher günden 'ayân

Ŧalı'ıñ burc-i esedir müy-ı zülfüñ sünbüle
Tîr-i ğamzeñ burc-i 'akreb kışlarıñ kıavs-i zemân

Seb'a-i seyyâre heft 'uzvunuñ hıddâmıdır
Kâkülünden necm-i ğisû-dâra virdi hâkk nişân

Çün bırâk 'aşk ile kıldıñ semavât-ı 'ubûd
Hâşıl oldu peşt pây-ı seyre teñden keh-keşân

Rü'yet-i çeşm-i siyâhından meğer mehcür olub
Sermdân içre siyahlar kıydi kehl-i İşfañân

Rûz-i mañşerde şefâ'at eyle Feyzî bendeñi
Cürmüni andan su'al itdikde Rabbü'l-Müste'an

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

111 A-1

Zül'l-kâfiyeteyn

Müjgân-ı 'aşka ola mı her bir kemân kemîn
Olmazsa tîre çille-i kıavs-i zemân zemîn

Ğafletde olma geldi kıyâmet 'alâmeti
Bezm-i belîğ-i 'âleme vârdır nebân nebîn

Hıfz-ı hürâset olması kâbil değil meded
Kûy-ı ‘adüyü eyledi çün dil-berân berîn

İster iseñ merâtib-i ikrâmı yolmağa
Ferhunde koy vücûda kerem kıl hemân hemîn

Kılmaz servr şab‘-ı dilim rûzgâr hayf
Bir keder hat ‘ömrümi eyler hâzân hazîn

Ğavğâ-yı dehri bâşa şâkın almasın dilâ
Rûz-i cezâda gerçi dilerseñ amân emîn

Aldanma ‘ahd-i mihrine hayli yamân yerîn
Gel nuşh-ı sañâ çün olmayacak bu mekân mekîn

— / — / — / —

Mef ‘ülü / Fâ‘ilâtü / Mefâ‘ilü / Fâ‘ilün

11 A-2

Zencîr

Mâ‘ilim gerçi dil-berâ sañâ ben
Beni dür itme âsitânîña sen

Sen gibi halk-ı hûb olursa yine
Yine sensiñ efendi halk-ı hasen

Hüsn-i vehîñi görünce bu can
Cân viririz dil değil sañâ zî-ten

Tende cânsiñ bu câna cânânsın
Sînemiñ sine ney diseñ sîmden

Sîmden Feyzî bulmadı farkın
Kanı yâ sen gibi gümüş gerden

111 A-3

Mükerrer Muşanna‘

Nāz ile şahrāya çıkdı ik dil-ker yāne yān
Nazra kılsa ‘arz ider ‘uşşāk iki cāna cān

H‘ān-ı vaşlın ‘āşık-ı bī-çāreden eyler dirīg
Sā’il-āsā dest açub isterse reh-i cānāna nān

Kaşdına ‘āşıkların a‘dā çeker tīg-i sitem
Gidelim tā düşmesün ol Husrev-i hākāna kān

Fitne peydā eyleyüb dil-dārile mā-beyn ider
Bulmasun ‘ālemde hergiz ‘adū çengāne-gān

Dil nazar-gāh-ı hudādır Feyziyā pāk idegör
Konmaya pāk olmadıkça dehrde bir hāra hān

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

111 A-4

Gül açıl güller gibi gel bezme ey gönce-dehen
Bülbül-āsā başladı efgāna erbāb-ı sūhan

Sen gibi cism-i laţif olmaz benī ādemde hiç
Ey perī-zādem nedir zātınbu halk-ı hasen

Leyle-i zülfün hevāsı eyledi şeydā beni
Gün-be-gün şahrā-nişin olduğumı ‘aybitme sen

Pād-şāh olsun sezādır ser-be-ser bu ‘āleme
Sende ey mäh-likā böyle güzellik vār iken

Nā-sezālarbuldı rif‘at devr-i hüsünüde sehā
Hāke yeksān olayım Feyzī gibi lāyık mı ben

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

111 B-1

Merd iseñ olma zen-i dehre dilâ bir dem zebün
Dimesünler haqqıña tā kim seniñ ehl-i cünün

Rahm ider zann itme derdiñe tabīb rüzgār
Keşf iderseñ yoq yere dilde cerāhātile hūn

Gün-be-gün sā'at-be- sā'at eksilür 'ömrüñ seniñ
Cism-i ādem şışe-i kŭm oldu güyâ ser-nigün

Halk-ı 'ālem āsiyâb-ı dehrin olmuş dānesi
Nevbetin bekler şanâsin itme maşŭlin ün

Bir kınnārâdır cihân mülki ecel hişşâbına
Ġāfil olma Feyziyâ oldu añâ herkes fünün

— / — / — / —

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

111 B-2

Devr ider şanmañ murādım üzre yügür dŭn dŭn
Kŭnc-i firqatde esir-i miñnetim zâr-ı zebün

Ey tabīb-i cân kerem kıl şerbet-i vaşlın bañâ
Derd-i hicrâna gerekmez dehen hi'l-gār kŭn

Olmadım bir lahza 'ālemde servere āşinâ
Hŭzn ile 'ömrüm geçirdi böyle emr kâf nŭn

Āteşim teskîn olurdu derdile āh eylesem
Korqârim taq-i felek āhimle ola ser-nigün

Leyle-i zŭlfün hevâsıyla hayâl-i vaşlıyla

Feyzî-i zârî şânurlar her gören ehl-i cünûn

---- / ---- / ---- / ----

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

111 B-3

Ne zemân zâlâm-ı gâmda görünürse mâh-ı tâbâbn

Ne 'aceb ki pertevinden kılar sa dehri nûrân

Dökülünce ebr-i zülfi o mehiñ cebîni üzre

Oliser ne belkü zulmet ne dem ziya ne hürân

Ola mı güşâde ol meh şâla mı cihâna pertev

Ese bād-ı dil meğer kim ide zülfi perîşân

Eger ol mehiñ ziyâsın bu gözile görürse

Aña âşikâr olundı hem sırr-ı nûr-ı Kur'ân

Yine gösterirse bâri gözüme cemâl-i yâri

Bañâ Feyziyâ o maṭlaba ne cihân gerek ne hür-i cân

---- / ---- / ---- / ----

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

111 B-4

Olmaya devr-i felekde sen gibi bir meh-cebîn

Pertev-i hüsnüñle zirâ tâb olur rüy-ı zemîn

Şol elif kaddiñ görenler ihtilâf itdi didi

Yâ şanur birdir bu yâ şimşâd yâhûd yâşmân

Hâtem-i hüsnile olmuşsın Süleymân-ı zemân

Emriñe kıldı müsahhar halkı Rabbü'l-'âlemîn

Mü-miyânîñ haqqına itsem 'aceb mi kıl (ü) kâl

Noḡta veş yoḡdur dehânîñ çün sözüm ey nâzenîn

Gel emîn eyle Feyzî bendeñi gâmdan meded

Nām-ı pākîñ çünki oldu ey şeh-i hüsnüm emîn

--- / --- / --- / ---

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

112 A-1

Men 'araf-i sırrın bilürin ehl-i 'irfânım diyen

Ma'rifet taḥşîl ider 'âlemde insânım diyen

Devlet-i dünyâ için küffâra olmaz âşinâ

Faḫr ile eyler tefahḫur Müslimânım diyen

Çün buyürdü Kibriyâ lâ taḫantû min raḫmeti

Kesmesün ḫaḫḫından ümîd baḫr-ı 'iṣyânım diyen

Dilde ezkârı ola estagfir'ullah-el'azîm

İtdügi cürme cihân içre pişmânım diyen

Ḥaḫḫ budur kim şâ'ir-i pāk-edâsîñ Feyziyâ

Ḥaḫḫîñ inkâr eylemez merd-i süḫandânım diyen

--- / --- / --- / ---

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

112 A-2

Ol şâh-ı kerem kâne bende-i fermân

Der-gâh-ı vişâlinde umar luḫfla iḫsân

Oldum dün (ü) gün ḫizmet-i 'aşḫında o şüḫuñ

'Ömrüm gibi geçdi bu ḫadar naḫd-i dil (ü) cân

Ümmîd-i vişâl eylesem ol mehden 'aceb mi

'Âdetçe kerem baḫş ider ḫullara sultân

Rif'at bulurum şânma göñül devr-i felekde

Mâdem seni dil-ber ider ḫâk ile yeksân

Feyzî çekmem mür kadar bār-ı cefâyı
Yâr olsa dağı hâtim-i hüsnile Süleymân

— / — / — / —

Mef'ülü / Fâ'ilâtü / Mefâ'ilü / Fâ'ilün

112 A-3

Peyâmîñ vār mı ey bād-ı şabâ semt-i dil-ārâdan
Beni dūr eyledi çerh-i felek ol şâh-ı vâlâdan

Hevâ-yı zülf-i dül-kerdir cününüm eyleyen taḥrîk
Cihânda fark olunmaz kışşamız Mecnün (u) Leylâdan

Büküb kıddim kemân itdi cefâsı ol sitem-kârîñ
Geçer bu tîr-i âhım kırkarım 'arş-ı mu'allâdan

Güzel sevmekten ol vâ'iz beni men' itdi kürsîde
Ferâgat eylemez 'aşık olan maḥbûb-ı ra'nâdan

Benim 'ayb eylemezdi Feyziyâ 'aşıklığım dil-dâr
Göreymi 'aks-i hüsnin zerre mir'at-ı mücellâdan

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

112 A-4

Kaşd itdi felek almağa cānānım elimden
Dostlar bendeyim alsa gerek cānım elimden

Sīnem döküb âh eylesem ancak yeri vârdır
Aldı bu felek ol meh-i tābānım elimden

Ğavvâş-ı yemm-i miḥnet-i ğam oldum efendim
'Ummāna düşürdüm dürr-i mercānım elimden

Kimden kime şekvâ ideyim dehr-i denīden
Yād ellere virdim yine sultānım elimden

Vaşf itmek için derd-i derūnum sañā Feyzī
Gitmez dūn (ü) gün defter ü dīvānım elimden

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefā'îlü / Mefā'îlü / Fe'ülün

112 B-1

Gitdikçe şehā husrev-i hākān olacağsın
Hüsnüñle gönül tahtına sultān olacağsın

Dür itme nigāh-ı keremiñden beni bir dem
Bir mihr-i cihān āfet-i devrān olacağsın

İncitme şağın bende-i fermānıñı hergiz
Zirā giderek bir şeh-i hūbān olacağsın

Şöhret bulasın hātım-i hüsnüñle sen āhir
Bāşdan bāşa dünyāya Süleymān olacağsın

Bezmiñde nedim olsa nolur Feyzī-i şeydā
Vaqt ola şehā şāhib-i dīvān olacağsın

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefā'îlü / Mefā'îlü / Fe'ülün

112 B-2

Der-gāh-ı Hākķ'a eyle münācāt cum'a gün
Hāşıl olur cemī' murādāt cum'a gün

Terk eyle mā-sviāyı gönülden müdām sen
Beyt-i Hudā'da eyle 'ibādāt cum'a gün

Gāfil olub geçirme murād üzre furşatı
Ebvāb-ı rahmet ola fenāğhāt cum'a gün

Her kim olursa dest-güşā kılmasa tehi
Mü'min olanlar eyleye hācāt cum'a gün

Feyz-i Hudâ'ya tâlib iseñ gerçi Feyziyâ
Der-gâh-ı haqqdan iste füyûzât cum'a gün

— / — / — / —

Mef'ülü / Fâ'ilâtü / Mefâ'ilü / Fâ'ilün

112 B-3

Bezm-i fânide çeker elbet humâr 'ayş eyleyen
Bir kadeh meydir meğer insâna bîñ iş eyleyen

Merd-i kâmil 'add olunmaz meclis-i 'irfânda
Kendüye bu pîrezen dehri perestîş eyleyen

Devlet-i dünyâyı terk itmez rızasıyla kişi
Çille-i fakr-ı fenâdır halkı dervîş eyleyen

Zâhidiñ zühd-i riyâsından bürüdet halk idüb
Nev-bahârı kâdir-i kıyümdur kış eyleyen

Feyziyâ beyhüde zihniñ şarf idersiñ dâ'im
Sen mi kâldiñ her umûrı böyle teftîş eyleyen

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

112 B-4

Zerre rif'at istemem bu gerdiş-i bî-dâddan
Kimse maşşûd üzre yapılmaz harâb-âbâddan

Şormadı ol nâz-perver bir nefes hâlim benim
Yine hurremlik umar ve hâtır-ı nâ-şâddan

Bir leb-i şîrîn içnü küh-sâr-ı gamda rûz (u) şeb
Mâhir oldum seng-i miñnet ferhâddan

Ta'n idenler âteş-i sevdâ-yı 'aşk-ı dil-beri
Görmemişdir 'ilm-i 'aşkıñ noktasın üstâddan

Rāh-ı aşkıñ Kerbelāsından nola olsam şehid
Çünkü oldı aşlım ey Feyzî benim evlâddan

---- / ---- / ---- / ---

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

112 B-5

Müstezât

Bâbında şehâ bende-i şeydâ olagelmiş

Çökerlenerekden

Çul hizmete me'mür-ı dil-ârâ olagelmiş

Kemterlenerekden

Âyine gibi naqş âlur 'âlemiñ ey şüh

Şol tâbiş-i rüyuñ

'Aşıklara mir'ât-ı mücellâ olagelmiş

manzarlanarakdan

Reftârına cân bahş iderim bâğ-ı çemende

Lâ-şübhe görürsem

Emsâl-i kaddiñ serv-i bâlâ olagelmiş

'Ar'arlanarakdan

Çâyet hünîdurur ol âfer gamzañ

Çân içmege çanmaz

Bâğ bâr-ı heme çabîbâ olagelmiş

Neşderlenerekden

Feyzî çuluña zerrece raħm eyle efendim

Alma gözi yaşın

Her çatresi bir lü'lü-i lâlâ olagelmiş

Gevherlenerekden

--- / --- / --- / ---

--- / ---

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

Mef'ülü / Fe'ülün

113 A-2

Şun'-ı sırr-ı hudâdır âdem olan

Şânma şâhım gedâdır âdem olan

Gerçi halk oldu çâr ‘anâşırdan
Lîk ‘arş-ı ‘alâdır âdem olan

Dil nazâr-gâh-ı bârîdir çünküm
Harem-i Kibriyâ’dır âdem olan

Hufrî bulamk dilerseñ âdeme bâk
Sebeb-i enbiyâdır âdem olan

Feyziyâ hâşıl-ı kelâm el-ğakq
Kândır vefâdır âdem olan

113 A-3

Ey dil kime şekvâ ideyim yârin elinden
Dâmânını kırtarmadı ağıyârın elinden

Dil mürğüne ol gonce-dehen bir dem açılmaz
Dâmânı halâş eylemeye bed-ğuârıñ elinden

Yâpışmasa ‘âlemde girîbânıma a’dâ
Tahlîs iderim kendimi dil-dârıñ elinden

Bir çâre bulurdı bañâ elbetde tabîb
Hergiz ne çeker dehrde bîmârıñ elinden

Feyzî yeter ahvâliñi gel itme şikâyet
Âdem ne çeker çerh-i sitem-kârıñ elinden

— / .— / — / —

Mef’ülü / Mefâ’îlü / Mefâ’îlü / Fe’ülün

113 A-4

İncitme beni çıkmasun âteş dehenimden
Bîzâr olur ‘âlem şerer-i âh enimden

Lāyık mı ümîd eyler iken ni‘met-i vaşlıñ
Mehcür idesiñ bendeñi dâhı vaţanımdan

Bülbül-i zâr olmayayım ben nice her dem
Devrân âyırđı beni ol gül bedenimden

Qabrim bilinür ğurbet-i hicriñde olursam
Levniñ gibi âh ile şararmış çemenimden

Hiç cân mı taħammül ider ol derde efendim
Dür itdi beni çerĥ-i felek sîm-tenimden

Feyzî sañâ bir nev-ġazel inşâ ideyiñ kim
Bilsün beni ol çeşm-i ġazâle sühanimden

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

113 A-5

Şikâyet ĥaddin efzündür şekâ baĥt-ı siyâhımdan
Kime feryâd idem şubĥ (ü) mesâ baĥt-ı siyâhımdan

Görüb üç felekde ebr-i bârândır kıyâs itme
Yine şeh-nigâr ğam tutdı semâ baĥt-ı siyâhımdan

Sañâ şâfi ĥaber virmekde ‘aczim vâr gözüm nürü
Suâl itme dem-â-dem gel bañâ baĥt-ı siyâhımdan

Cihânda her kimi medĥ eylesem zemmimdedir dâ’im
Felek dür eyler ‘aksi dâ’imâ baĥt-ı siyâhımdan

Sözüm diñler tutar yok ğevher-i kimyâ dâhı olsa
Hebâdır naĥd-i ‘ömrüm Feyziyâ baĥt-ı siyâhımdan

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

113 B-2

Şehr-i dil cevriñle şâhım nice vîrân olmasun
'Adl (ü) dâd it kullarıñ hâkile yeksân olmasun

Bestedir zencîr-i zülfünde cünûn-ı 'aşk olan
Çözme Allah 'aşkına diller perişân olmasun

Bâğ-ı hüsnünde revândır eşk-i çeşmim 'âşıkân
Ol şeh-i kıddiñ nice serv-i hırâmân olmasun

Âçma mirât-ı cemâliñ bezm-i 'aşk içre şâkın
Her gören 'âşıklarıñ hüsnine hayrân olmasun

Fitneye bâ'ış olur mâ-beynimizde nâgehân
Ol raķīb-i bed-liķâ yâniñda mihmân olmasun

Görmedim nev'-i beşerde sen gibi cism-i laţif
Şâkın ecdâdiñda ey nev-reste ğilmân olmasun

Vaşf-ı hüsnüñ hizmetinde Feyzî bî-çâre şehâ
Yâ nice bir şâ'ir merd-i sühandân olmasun

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

113 B-3

Tabîblerin şerbet-i vişâliñ diler bir derd-nâkim ben
Devâ kılmaziseñ encâmı bu yolda helâkim ben

Saniñ sâyeñde rif'at bulduğum ey serv-ķod dâ'im
Nigâh-ı iltifâtıñdır sebep zîrâ ne hâkim ben

Seni 'üryân görüb dūr itdi şeyhim hân-ķâhından
Tarîķ-i 'aşka sâlik olalı bir sîne-çâkim ben

Hemân sevdâ-yı 'aşkıñ çillesin Mecnûn çekmezdi
Neler çekdim bu şahrâda anıñla eşrâkim ben

Fermāya kıyās itme bañā Feyzī diyüb şāhım
Sipās (ü) minnet bī-ḥadd ḥudāya nesl-i pākım ben

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

113 B-4

İyilik bulurum rāh-ı muḥabbet hevesinden
Ḥatt eylerim eḫfāl-ı cihānıñ nefesinden

Seyr eyle gönül kâfile-i ‘aşkı bu yolda
Erbābı bilür onları çāk-i çerḥinden

Gör ‘izzetini bir kişiniñ aşlını sorma
Ayırd ola bülbül nite zāgile senden

Dil mürği meger bülbül-ü kudsīdurur ancak
Güyā ki ḥalāş oldu bugün ten kafesinden

Feyzī dilerim menzil-i maḫşūdumı ḥaḫḫdan
Geçmez bilürüm bār-ı Te‘ālā megesinden

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

113 B-5

Vefā añlamaz gönül bu dehr-i dūnuñ bī-vefāsından
Anıñ çün ferāğ oldum ḥüblarıñ zevḫ-i şafāsından

Bu sūḫ-i ğamda şarf itdim yeter ser-māye-i ‘ömrüm
Yine ḫurtulmam bir dem bu ḥalkıñ iftirāsından

Yüzüñ tüt der-gah-ı Mevlāya ḥāşıl ola maḫşūduñ
Ḥudā ḥaḫḫı işiñ bitmez şāḫıñkim mā‘adāsından

114 A-1

Şāḫın me‘mül ider senden sen ānıñ geç ‘aḫāsından

Kerem me'mül ider senden sen ānıñ geç 'aþasından

Benim bu pendimi gūşuñda mengūş eyle ey Feyzī
Gōñül āyinesin pāk eyle dehrin mā-sivāsından

— / — / — / —

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

114 A-2

Şabā o şūhı uyāndırma tatlu hābından

Humār-ı gūşsa-i meyle yātur hicābından

Dolaşma şāne şıfat kākül-i perīşāna
Cemālin eyle temāşā āçub niķābından

'İnān-ı esb-i eliñ yetmez
O şāha eyle temennī tütub rikābından

Ziyāde naķd-i dil ister virince bir būse
Zemāne dil-beri almaz keser hisābından

Dehān-ı nāţıkım āçmaz bıçaklar ey Feyzī
O tıfl-ı tāze-fidānıñ sitem-i cevābından

— / — / — / —

Mefā'ilün / Fe'ilātün / Mefā'ilün / Fe'ilün

114 A-3

Nā-dāna ne vār ehl-i kemāliñ hūnerinden
Kimden göre bir fānide kendi zararından

Diķkat eyle gūş eyle bu gülşende hezārı
Çoķ hişşe ālur kāmil olan maġmelerinden

Bir derde düşüb eyleme bir kimseye ifşā
Allah'a şıġm oy dil-i şeydā beterinden

Āçdırma şākın ‘āşık-ı dil-ḥasteniñ ağızın

Āçmaz dehen-i nāṭıka şā‘iriñ ‘ālem

Geçmez pula manzūmesi dūnyā kederinden

Fāriğ olamam dürr-i yetimimden efendi

Bu sūk-i muḥabbetde gevher-pāre-i nazmıñ

Feyzī n‘aceb eksiğe virdiñ değerinden

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefā‘ilü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

114 A-4

Her kande güzel vār ise üftādesiyim ben

Bir pād-şehiñ ‘āşık-ı dil-dādesiyim ben

Her nā-ḥalefiñ şānma ki ben oldum esīri

Tā kim ezeli bir şehiñ zādesiyim ben

Almazsa nola gönlümi dil-dār ele bir dem

Bu bezm-i ğamıñ ḥāṭır-ı nā-şādesiyim ben

Ḳurbān olayım ‘id-i vişālinde o māhiñ

Çün rūze-i hicrānıñ āmādesiyim ben

Feyzī bañā hūrāne baķarsa nola nā-dān

ḥamd ola cihāniñ bir aşil-zādesiyim ben

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefā‘ilü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

114 A-5

Sākiyā mest-i elestiz biz bu devrān olmadan

Bulmuşuz Keyfiyyet-i dendāni sekrān olmadan

‘İbret al yek ḥande kılsa ğonce elbet ser virir

Yok mı ḥavfiñ gül gibi her demde ḥandān olmadan

Ṭutalım bu gül-şen-i fânî seniñdir ser-be-ser
Ey hezâr-ı dil ne bulduñ böyle nâlân olmadan

Bir kınnâredir cihân insân añâ oldı koyun
Kim halâş oldı nihâyet anda kırbân olmadan

Ġâfil olma aç gözün bu hâb-ı ğafletden yeter
Kâr-bân-ı riħlet ey Feyzî nümâyân olmadan

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

114 B-2

Peyâmîñ vār mı ey bād-ı şabâ ol yariñ ağızından
İşiddim ku't-ı güyü nâ-sezâ ağıyarîñ ağızından

Beni öldürmeğe kaçd eylemiş ol ğamzesi cellâd
Bañâ peyk-i ecel naql eyledi dil-dârîñ ağızından

Yolunda vār ise cānım eğer yüz biñ fedâ olsun
İşitsem tek iki çift şöħbet ol hünkârîñ ağızından

Ṭutarmış dāmenin hār-ı 'adū ol ğonceniñ hergiz
Bugün şāfi ħaber aldım hezâr-ı zārîñ ağızından

Beni server iderdi ni'met-i vaşlıyla sultānım
Eğer ğuş itse şî'rim Feyzî-i ğam-ħuārîñ ağızından

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

114 B-3

Çârşü-yı fende açdım şimdi dükân-ı sūħan
Olmuşum şeh-bender-i ğüftâr hem kân-ı sūħan

Naẓm-ı gevher-pāre kıdrin fehm idenler vār ise
Eylesün bir kez naẓar açıldı dīvân-ı sūħan

Virme nuḡ-ı gevheri dalāle Allah ‘aşkına
Dest-i nā-dāna geçer Őayed ki zı-Őān-ı sūhan

Çün metā’-ı ma’rifet keş oldu hıfz etseñ
Feth olundu ol sebep bāb-ı leb-istān-ı sūhan

İmtihān olmağ dilerse kim benimle Feyzī
E-s-salā erbāb-ı ‘aşka iŐte meydān-ı sūhan

— / — / — / —

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

114 B-4

Bārek-Allah zihī kıldı peyām-ı ramazān
Bāheme doldı cihāna yine nām-ı ramazān

Heme sevāl öñine ceyš-i muğaddim çekdi
Geliyor hāzır oluñ leşker-i Őām-ı ramazān

Nāme-i ‘īd-i vişali bize ilķa itdi
KāŐid-i devlet-i hākān nizām-ı ramazān

Müjde-i ‘īd idegeldi bize sür’atle bugün
Düldül menzil-i kām-ı ramazān

115 A-1

Nice dil hānde olub vaşfını itmez Feyzī
Őād olur mü’min olan olsa müdām ramazān

— / — / — / —

Fe’ilātün / Fe’ilātün / Fe’ilātün / Fe’ilün

115 A-2

Efendim nāzeninim sevdiğim ‘īdiñ sa’īd olsun
Cānım meh-i hābībim sevdiğim ‘īdiñ sa’īd olsun

Bañā birdir cihān içre eğer bayrām eğer seyrān
Seniñ Őāh-ı güzünim sevdiğim ‘īdiñ sa’īd olsun

Yeşilleri giy şalın servi gibi gel 'îd-gâh içre
Hıram-ı hoş-zemînim sevdiğim 'îdiñ sa'îd olsun

Disünler bende-i çâkerleriñ sen şâh-ı hübâna
Benim devlet-i karînim sevdiğim 'îdiñ sa'îd olsun

Vişâliñle sevindir Feyzî-iğamdan emîn eyle
Gel ey ism-i emînim sevdiğim 'îdiñ sa'îd olsun

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

115 A-3

Geçerken tîr-i âhım menzil-i 'aşk içre mermerden
'Acebdir iki kemân-ebürü alınmaz kâm-ı dil-berden

Hamâ'ildir şehâ zâtında çünküm süre-i Yüsuf
'Azîz başıñ için öğret dil-i Ya'kûba ezberden

Muqayyidken cihân 'aşıkları urmağ cengde
Benim ismim resîd itdiñ yed-i cevriñle defterden

Uzatdıñ kâmeti bâğ-ı muhabbetde yeter ey şüh
Bilürsün eksik olmaz hiç hevâ serv-i şanevberden

Bu Feyzî-i zâra ma'lûm oldı ey meh evvel (ü) âhir
Dil-i bî-çârey-yi 'uşşâka vefâ gelmez güzellerden

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

115 A-5

Sâlik-i râh-ı muhabbet olmasun 'âr isteyen
Terk ider nâmûs (u) 'arı vaşl-ı dil-dâr isteyen

Şabr ider ağıyar-ı bed-ğuârıñ cefâ vü cevrine
Rûz (u) şeb bezm-i şafâda şöhet-i yâr isteyen

'Andelîb-âsâ figânile ider 'ômri güzer
Gül-şen-i fânide hergiz gönce-i ruhsâr isteyen

Nağd-i 'ömrin şarf ider dostum metâ'-ı vaşlîña
Bu bedestân-ı muhabbetde güzel kâr isteyen

Oldı mirât-ı dilim âyine-i 'alem-nümâ
Feyzî-i pür-güya bâksun 'aşık-ı zâr isteyen

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

115 B-1

Dirîğ itme nigâh-ı lutfuñı şâhım gedâlardan
Esîr-i zülfuñi dür eyle bu cevır (ü) cefâlardan

Ğubâr-ı rehiñiz dil-i bî-çâre sultânım
Kâdem-i rencide kıl bârî unutma merhabâlardan

Niçün bîgâne bakarsıñ 'aşık-ı zâra
Raķib-i nâsezâyı 'add idersıñ âşinâlardan

Ṭabîb-i bî-devâsıñ derd-i hicrâna 'ilâcıñ yok
Nağd-i cân (ü) dil almağ dilersıñ mübtelâlardan

Şehâ der-gâh-ı hüsnüñde ben ol Feyzî gedâyım ki
Ümîd-i vaşlîña düşdüm kesildim dil-rubâlardan

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

115B-2

Yâd olur mı yâr bañâ bilmem cihân ağıyâr iken
Keşke ağıyâr olsa 'âlem yâr benimle yâr iken

Neyleşem netsem cihânda bulmadım bir çâresin
Şöyle bildim yâr bañâ yâr olmaz ağıyâr vâriken

Gül-şen-i 'aşkıñ hezâr-ı zârıyım ammâ bugün
Bir güle vârmaz elim dâmânı böyle hâr iken

Ferş-i muhnetde yâtur bir 'âşık-ı dil-hasteyim
Şormadı hâlim tabîbim böyle bir nâ-çâr iken

Eyledim ser-mâye-i eş'ârı beyhûde telef
Pul yerine geçmedi Feyzî güzel güftâr iken

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

115B-3

Sâkiyâ leb-i la'lin bañâ şundukça dehenden
Farq eyleyemem sâ'id-i sîmîn semenden

Ser-mest-i harâbider o muğ-pençeniñ 'âlem
Bir kimse yapılmaz gider ol çeşme-i fitneden

Büs itmeğe yârîñ yed-i beyzâsını bir kez
Gör kahve-i rûm-i siyehi geldi Yemenden

Küser mi Ya'kûb-ı diliñ çeşmine katre
Ol Yûnus-ı gül-çehre bugün çâh-ı zeķandan

Elbet bize şemm itmeğe ol bād-ı seher-hîz
Bir kâkül-i sünbül getürür seyr-i çemenden

Miķrâs-ı belâ şem'a gibi bâşım olursa
Bezminde şūhuñ yânarım geçdim

Ser-mâye-i güftârîñı beyhûde geçirdiñ
Ey Feyzî ferâğ ol yetişir nazm-ı sūhanından

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

115B-4

Murāda irmedi şāhım apıñda bende olan
Figān (ü) zār eyler müdām ande olan

Eğreçi üsnüne yokdur bahāne zerre adır
Nedir bu aa dehen-i nāz (ü) ‘işvesinde olan

arī-i vařlıña sālİK olur bu ‘ālemde
Derün (u) dilden efendim saña efgende olan

O dem ki kendümi teşbīh idince
Bu işde cümle atādır didi olan

Kemāl-i üsnüñi Feyzī dimek olur mı amu
Efendi biñde bir inřa olur sūande olan

----- / ..--- / ---- / ---

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

116 A-2

Yā resül’ Allah kerem ıl gāyetā ab‘ım azīn
řād olur der-gāhıña yüz utsa bir ‘āřık-ı hemīn

Olmuşum ün bāb-ı iřsānıñda deryüze günān
Meramet ıl ālİme ey rameten lil-‘ālemīn

Mücrimim ‘āřı güneh-kārım řefā‘at ıl baña
ünkü sensin dü cihān ire řefī-ül-müznibīn

Yānmağa řāyeste görme nār-ı düzada beni
El amān ay şaib-i mi‘rāc ayr-ülmürselīn

Feyz-i lufuñla bu Feyzī kemteri ıl feyż-yāb
Tā ki olsun hüveş-şmaşerden bu bī-āre emīn

----- / ---- / ---- / ---

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

116 A-3

Sen degil misiñ ‘adü bezminde cārā ‘ayş iden
Sen degil misiñ bürudetle bahārim kış iden

Ey çü sensin aġyāra uyub her rüz (u) şeb
Cevr (ü) kahrıñla harāb itdiñ gönül kāşānesin

Hiç dimezsiñ kim gelür bu ulmi bir teftiş iden
Leyle-i zülfün hevāsıdır dil-i mecnūnumı

Hān-kāh-ı mihr-i hüsñünde bu Feyzī kemteri
Şeyh-zādem çille-i ‘aşkıñdurur dervīş iden

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

116 A-4

Seniñ çün mürġ-i dil ey ġonce nālān itmesün netsün
Firāķıñla bugün çāk-i girībān itmesün netsün

Görince turre-i zülfün çözülmüş meh-cebñinde
Dil-i şeyālarıñ ‘aqlın perişān itmesün netsün

Çekenler rüze-i hicriñ ümīd-i şehr-i vaşlıñçün
Meġer biñ cāyında vārise kurbān itmesün netsün

Şañā iġvā virirken yā nice şabr eylesün ‘aşık
‘Adüyü kâfiri cebren Müslimān itmesün netsün

Çumāş-ı vaşlıñı bezm-i hūnerde eylediñ öñdül
Kemāl-i ‘aşkıñı Feyzī nümāyān itmesün netsün

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

116 A-5

Sāķiyā meclise gel kalbe şetāret gelsün

Şûn şarâb lîk ‘uşşâka halâvet gelsün

Țutma destînde ayâğı yürüsün devr olsun
Bize de bir iki câm içmeğe nevbet gelsün

Sâye-i devlet-i hüsniñde şafâlar sürelim
Ey şehen-şâh-ı kerem ‘âşîka rif‘at gelsün

Āçıl ey gonce-dehen olma cefâ-cû güle bak
Gülşen-i hüsniñe cüz’ice tarâvet gelsün

Sende bu hüsniñ edâ şîve ki vār sulţânım
Hizmetiñde nice bu Feyzî ferâgat gelsün

---- / ---- / ---- / ----

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

116 B-1

Hurûf-i Vāv

Felek devrinde bizden ictinâb istedikçe ol meh-rû
Gözüm encüm gibi bîdâr olur her şeb nedendir bu

Sirişk-i hün-ı çeşmim görse rahm itmez bañâ birdem
Ne zâlim merhametsiz oldu ey dil ol dil-i kâtilü

Anı şayd eylemeñ müşkil ferağ ol düşme sevdâya
Bu vâdîde neâğlar çäk ider ol gözleri âhü

Hatt-ı ruhsârı gelmiş itmesün beyhüde istiğrâ
Güzellik ol şeh-i hüsne diye bir gün seni yâ hû

Cihânda Feyziyâ kadriñ bilen sulţâna kûl ol kim
Ne rütbe olduğın idrâk ide bir şâ‘ir-i pürgü

---- / ---- / ---- / ----

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

116 B-2

Zü'l-kāfiyeteyn

Sākiyā gel meclis-i 'irfāna bāk efkārı ҡo
Bāde nūş it 'āşık-a mest-āne bāk ağıyārı ҡo

Vaşlını ben 'āşık-ı ğam-ħuāra ikrār eylediñ
Şādık ol ҡuluñda gel ihsāna bāk inkārı ҡo

Gül açıl ey ğonce-leb olma cefā-cū her zemān
Bülbül-āsa itdüğüm nālāna bāk bed-ħārı ҡo

'İd-gehde ık şālın ey seru add biñ nāzile
Fevc fevc 'āşıkları seyrāna bāk her kārı ҡo

Sen Süleymān-ı zemānıñ mürıdır geri ğöñül
LİK Feyzİ bendeñe merd-āne bāk ğüftārı ҡo

--- / --- / --- / ---

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

116 B-3

Sūziş-i ğasretle didim vir baña dil-dāde şu
Virmedi ol meh dil-i bımārına bir pāre şu

Bu derūnumda ğarāret şöyle müşeddid oldı kim
atre gelmez heft deryā dildeki pür-nāra şu

Ni'met-i vaşlından ib'ād itdi sultānım beni
Bāña nisbet dest-i luţfundan şunār ağıyāra şu

Ağladıka orarım ol Yūsuf-ı şānı için
Çeşmime Ya'ub veş şāyed iner bir āra şu

Bir nefes aĥvālیمی şormaz tabībim Feyziyā
ande āldı āb-ı vaşlından şuna ben zāra şu

--- / --- / --- / ---

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

116 B-4

Yüz sürer şânma tehî her rûz (u) şeb şahrâya şu
Bil ki 'âşıkdır derûnı hâzret-i Mevlâya şu

Şu gibi alçağda bilsün kendüni 'âşık olan
Bağr (u) 'ummân olsa çıkmaz kıl nazar a'lâya şu

Cedd (ü) cihed it menzil-i maşşüdüñâ bu yolda kim
Sa'y ile buldı terâzû üzre zîrâ pâye şu

Hor bâkma âb-ı pāk Feyzî rahmetdir meğer
Çirk-i cürmi pāk için gerdi bütün dünyâya şu
— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

117 A-1

Mürğ-i dil nâlân ider gülşende zâr olsun diyü
Gonce-i şad-bergiñ 'ömri bî-şümâr olsun diyü

Bülbül-i şeydâ çeker hârîñ cefâsın çâresiz
Kendüye gülşen şafâsı karar olsun diyü

Ârzü kılsam nola her dem vişâl-i yâre ben
Nâle eyler 'andelîb evvel bahâr olsun diyü

Kıldı peyveste o mehe âfâka nâlânım benim
Sırr-ı 'aşkı 'âlem içre âşikâr olsun diyü

Feyziyâ şormaz tabîbim zerrece aḥvâlimi
Bu dil-i bî-çâreniñ derdi hezâr olsun diyü

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

117 A-2

Şâh-ı maḥbûb-ı cihândır dehrde nâm aldı bu

Ṭaraf-ı Hakk'dan tā elest vaktinde in'ām aldı bu

Bülbül-i şeydā-yı 'aşkı rüz (u) şeb şayd itmeğe
Sük-i gamdan kākül-i zülfi gibi dām aldı bu

Haṭṭ gelince gitdi şubḥ-ı şādıkı ol gün yüzüñ
Şānasın devr-i felekde zulmet (ü) şām aldı bu

Bāde-i 'aşk ile pürdür çün hum-ı pîr-i muğān
Sākî-yi meydîr ki andan bir iki cām aldı bu

Bir rakîb öldürmüş ol yâri işiddim Feyziyâ
Gerçek ise âferîn 'âlemde hoş kām aldı bu

---- / ---- / ---- / ----

Fâ' ilâtün / Fâ' ilâtün / Fâ' ilâtün / Fâ' ilün

117 A-3

Şayyâdı görüb yân virir ol gözleri âhû
Bîgâne baqar 'aşkına ol dil-i kânlü

Ol gönçe-dehen gülse açılma nola bir dem
Bülbüller yine olmasa tā böyle cefâ-cû

Haṭṭ-ı siyehi geldi geçer vakti o şūḥuñ
Hüsni diye elbet aña ey meh seni yâ hû

Sultān-ı Habeş leşkeridir yürir o hâller
Bekler dün (ü) gün kişver-i hüsün nice hindü

Ey şâh-ı kerem devlet-i hüsünüñde dem-â-dem
Feyzî nice bir eyleye agyāra tekāpü

--- / --- / --- / ---

Mef' ülü / Mefâ' ilü / Mefâ' ilü / Fe' ülün

117 A-4

İbtidâ ‘ aşık iseñ nev-reste bir maħbüb sev
Olmağ isterseñ elemden reste bir maħbüb sev

Meyl ider olma çemen seyrinde her bir lâleye
Sünbül-âsâ zülfi deste deste bir maħbüb sev

Lebleri seker ola hem tûñi-i gūyâ ola
Yolına cân virmeğe şâyeste bir maħbüb sev

Mekr ile Mecnûn ider bu pîre-zen dünyâ seni
Her şaçı Leylâ’ya olma beste bir maħbüb sev

Her tabîb rüzgâra keşf-i râz itme şâkın
Feyziyâ olduñ ise dil-ħaste bir maħbüb sev

— / — / — / —
Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

117 B-1

Devħa-i gülşende seyr it verd-i ħandân tobtolu
Dâmânında nâliş-i mürğ-i hezârân tobtolu

Ben dağı bülbül gibi nâlâna başlarsam nola
Dilde ey gonce-dehen derdiñ nümâyân tobtolu

İtme ağıyar-ı Yehûda ‘ arz-ı îmân ibtidâ
Devlet-i ħüsnünde sulţânım Müslimân tobtolu

Müşkil oldu ka‘be-i vaşlıñ tavâf itmek bize
Ey ħalîlim cân virir yoluñda yârân tobtolu

Vaşf-ı ħüsnüñ eyleyen zann itme Feyzîdir hemân
Ĥizmet-i ‘ aşkıñda erbâb-ı sūĥandân tobtolu

— / — / — / —

Fā'latün / Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilün

117 B-2

Süz-i 'aşk ile disem bir kere yāna yāna hū
Dūd-i āhımdan şerer hāşıl olur devrāna hū

Şānma küt-i lā-yemūt oldı ezelden kısmetim
Viridi Hakk bāb-ı tevekkülde ğidā bu cāna hū

Āb-ı engür olmadan içdim muḥabbet bādesin
Haşra dek söyler zebānım sākıyā mest-āne hū

Hān-ḳāh-ı 'ālemiñ bir sīne-ḳāk abdālıyım
Pīr-perver girdim ey şūfī bugün meydāna hū

Mürde-i 'aşka ḫayāt-ı cāvidāndır şübhesiz
Feyziyā āb-ı ḫayāt oldı meġer insāna hū

— / — / — / —

Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilün

117 B-3

Hān-ḳāh-ı 'aşka cem' olsa ḳaçan aşhāb-ı hū
Feth ider pīr-i muḥabbet anlara ebvāb-ı hū

Hū diseñ bir kerre ey dil def' olur yüz biñ hicāb
Vār kıyās eyle ne rütbe olduġın erbāb-ı hū

Micmer-i 'aşk içre yānsun 'āşıkān emşāl-i 'adū
Bezm-i hūda şaçılı elbet yüze güllāb-ı hū

Hū dise 'āşık añā ma' şūḳı yāman hū diye
Ol sebebden zikr iderler cümle şeyḫ (ü) şābb hū

Defter-i dīvāna şıgmaz Feyziyâ vaşf eylesem

Bil ki tafşîlinde ‘âcizdir kamu küttâb-ı hû

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

117 B-4

Bañâ pîr-i muhabbet eyledi fermân hû yâ hû

Anıñçün oldı ezkârım benim her ân hû yâ hû

Beni dūr eyledi şeyh-zâdem hân-ķâhıñdan

Gelür dervîş olan bunda ider devrân hû yâ hû

Derünüm hânesinde mâ-sivâ bir lahza eylemez

Ki zîrâ oldı bî-teklîf añâ mihmân hû yâ hû

Çalınsun nevbet-i tabl-ı beşâret kişver-i dilde

Cülüs itdi vücūdum tahtına sulţân hû yâ hû

Tabîb rüzgâra derdimi keşf itmezem zîrâ

İrişdi cânib-i Hâķķ’dan bañâ dermân hû yâ hû

Takarrüb hâşıl eylersem ‘aceb mi der-geh-i Hâķķ’a

Bulur zevķ-i cemâl her diyen insân hû yâ hû

Beni zann itme ey Feyzî cihânda sen tehî Rüstem

Elimde bir nefes gitmez benim dīvân hû yâ hû

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

118 A-1

Görüb dirsem nola ol gözleri âhüya hû yâ hû

Dimez mi güş idüb ol dem şadâ-yı hû yâ hû

Şikâr eyler gönül ‘anķasını şeh-bâz hüşniyle

Bu vādilerde pervāz eyleyen yürüye hū yā hū

O şūhuñ gerden-i kâfûrî üzre bir nigeḥ-bāndır
Ḥabeş şekliñde ol ḥāl-i siyeh hindüya hū yā hū

Periṣān eylemiş ‘ aqlım gibi bād-ı şabā zūlfün
Cebîni üzre ol mâhiñ olan kisveye hū yā hū

Çemen seyride reftârın gören ol naḥl-ı zîbâniñ
Didiler birbirin ol kâmet-i dil-cûyî hū yā hū

Ḥadeng-i gâmzesin her dem bañâ atdıqça sultānım
Dilimde zıkr (ü) fikrim ol kemân-ebrüya hū yā hū

Kaçan vaşf-ı cemâl-i dil-berim söylersem aḥbāba
Didiler nev-zebândır Feyzî-i pür-güya hū yā hū

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

118 A-2

Şeb-i firqatde qaldım rûz-i vaşlñ göster ey meh-rû
Revâ mı dūr-ı ḥüsnünde çeker üftâdeler gaygü

Ne mümkün genc-i vaşlñ ide bir vechile ‘ uşşâk
Dem-â-dem ḥıfz için bekler ol iki dîde-i cādū

Vücūduñ şehrini ḥāl-i siyehler şânma zabt itmiş
Ḥabeş sultānı çekmiş ‘ askerin bir nice bñ hindü

Dil-i bî-çäreler nâz-ı ḥırāmıñ görse sultānım
Çekerler şevk-i ḥüsnüñle derünü na‘ re-i yā hū

Şehâ ‘ âciz değıldir vaşfıñı taḥrîr iden ḥāme

Meğer destine dīvān almaya bu Feyzī-i pür-gü

— / — / — / —

Mefā‘īlün / Mefā‘īlün / Mefā‘īlün / Mefā‘īlün

118 A-3

Āçılmadıñ ey gonce-dehen yā nice bir bñ

Dil mürği ider bir gül için hāre tekāpñ

Bu gülşen-i fānīde şafālar sürelim gel

Allah’ı severseñ yetişir olma cefā-cñ

Yār ğamıñı çekmeğe yok bende taħammül

Ağlatma yeter bāri beni ey dil-i kānlñ

Dil-ħastesin ‘ādet mi ola ‘ālemde güzeller

Cān virdiğine ‘āşık-ı zārıñ ide ‘arzñ

Çün Feyzī-i bī-çāreye yok rağbetiñ ey şñh

Bāri gideyim ğayrı yāñıñdan seni yā hñ

— / — / — / —

Mef‘ülñ / Mefā‘īlñ / Mefā‘īlñ / Fe‘ülñ

118 A-4

Pertev-i ħüsnüñle ‘ālem tāb olur ey māh-rñ

Ebr-i zülfüñ olmasa ruħsāra hā’il mñ-be-mñ

Ey ħabībim şānma kim kaçd eyler ‘āşıklar sañā

Kendi ħatıñdır sañā her vechile oldı ‘adñ

Ĥātem-i ħüsnüñ görenler ey Süleymān ey zemān

Didiler ħaĳķā cihānda bir güzel nām aldı bñ

Ḳil (ü) ḳāl olsa ‘aceb mi mû-miyânîñ ḥaḳḳına
Nokta miḳdârı getirmez çün dehânîñ zerre gû

Devlet-i ḥüsnüñde genc-i ma‘rifet olsam çi-süd
Baña sulṫânım dimezseñ Feyzî-i zârım diyü

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

118 B-1

Gülşen-i ḥüsnüñden ey gonce-dehen aḡyârı şāv
Bu meşeldir kim ziyândır bostâna bâḳsa gāv

Pendimi gûş eyle kim râst söylerim sulṫânıma
Eyleme bir kesle ülfet kim ola ṫab‘ı muzâf

Vâr iken şimdi metâ‘-ı vaşla kızgûn müşteri
Şataḡör suḳ-i muḥabbetde geçer şâyed bu ṫāv

Kârbân-ı ehl-i ‘aşḳa bulmaya fırsat ‘adü
Bu meşeldir it ürer kerbân geçer kim diye ḥāv

Ey ḡazâle dîde ḳaçma Feyzî-i bî-çâreden
Kim bu vâdîde seni şayyâd ider elbetde āv
— / — / — / —

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

118 B-2

Ebr-i zülfüñ şeb-i vuşlatda gider ey meh-i nev
ṫâb-ı rüyuñla ser-â-ser bula ‘âlem pertev

Ben gibi ‘aşıḳ-ı dil-dâde iseñ sen de şehâ
Ḡayrı sevme yine mir’âta bâḳub kendüñi sev

Devlet-i hüsnüñe mağrūr olayım şānma beğim
Bu cihāndır katı şāhāne selef Key-ğusrev

Sen leb-i şīrīne mā'il olalı 'ālemde
Seng kesmede Ferhād'a ben oldum pārev

Ser-fürū' itmez iken rif' at için gerdüna
Feyzī-i bī-çāreyi hāl itdi çerh-i kec-rev

... / ... / ... / ...

Fei'lātün / Fei'lātün / Fei'lātün / Fei'lün

118 B-3

Geçdi şānma hatt-ı rüyuñ gelicek şāhım tāv

Āl reng olsa kadīfe yarāşur üstüne hāv

Kaşd-ı a' dāya nefer-i 'amm ile vārdır yūriyiş

Yediñ 'uşşāk ile rü'yāda bu şeb kānlu pilāv

Görmesün der-geh-i hüsnüñde gözüm ağıyārı

Pād-şāhım anı cüz'ice yānıñdan gel şāv

Şöyle çüst oldı ki eflāke 'ubūra kāldır

Dil (ü) cān kaşdına ağıyār ider oldı pertāv

Feyziyā şī'riñi gösterme şākın ağıyāra

Nite bostāna zararđır nazar eylerse kāv

... / ... / ... / ...

Fei'lātün / Fei'lātün / Fei'lātün / Fei'lün

118 B-4

Ey gönül gidelim Hāğğ'dan yañā şimden girü

Bī-bekādır bunda mesken yoğ sañā şimden girü

Dilde ezkârîñ ola estağfîr'u-llah el-' azîm
Cürmüñi ' afv eyleye bâr-ı Hudâ şimden girü

Ne devâdır kim esîr-i nefis-i emmâre olub
Tâ nihâyet olasıñ böyle fenâ şimden girü

Sâlik-i râh-ı haqîkat olagör biñ cân ile
Pîr-i ' aşkıñ dâmenin tüt bî-riyâ şimden girü

Bahr-ı rahmet içre ' ummân olsa maḥv olur günâh
Feyziyâ fikr eyle cürmüñ kıl ricâ şimden girü

---- / ---- / ---- / ----

Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

119 A-1

Şanâyi'-i Şadranc

Her Tarâf Okınur

Ey gönül sen cehd ile çek şıdḡ ile ol yâre hû
Cehd ile ' aşḡ-ı yâri kıta bu dem hem vâra gû
Şıdḡ ile ol kıta bu dem hem feyz ola âşâra bû
Yâre hû hem vâra gû âşâra bû aḡdâra ü

Dil-berânîñ süz-i ' aşḡı bizlere elzemdürür
Süz-i ' aşıkâna başka bir ' âlemdürür
Bizlere el başka bir bezm-i şafâ hoş demdürür
Zemdürür ' âlemdürür hoş demdürür ruhsâra mü

Pek nazâr kııl şu zemâne ḡahr ile ḡam bâḡladı
Şu zemâne ' ibret al kim ' aḡıbet ḡam bâḡladı
ḡahr ile ḡam ' aḡıbet tümüḡ idüb yem bâḡladı
Bâḡladı ḡam bâḡladı yem bâḡladı ebrâre şü

Feyziyâ sen bâḡ bu ' âlem çeşmine heb ḡün dola

Bâk bu 'âlem gülşenine hicr ile gül-gün şula
Çeşmine heb hicr ile eşk-i revân uygun ola
Hün dola gül-gün şula uygun ola envâr-ı rû

---- / ---- / ---- / ----

Müfte'ilün / Müfte'ilün / Müfte'ilün / Müfte'ilün

119 A-2

Şinâyi'

Velvele virdi cihâna 'azîmü's-şân şu
Hüsni ile olsa sezâdır bir şeh-i hübân bu

Şâlinur seyr-i çemende nâz ile ol serv kıdd

Hâk ile yeksân ider 'âşık-ları her ân o

Hâtem-i hüsni ile olmuşdur Süleymân-ı zemân

Kendüye tutsa 'aceb mi ser-be-ser devrân-ı dü

'Âdet eylerse kerem bahşın her 'abd-ı çäkere

Dime bu Kânûnî gel ey Husrev-i hâkân kı

Feyziyâ ger mâye-i hüsni içre halvetdir bu gün

Hüzm-i it mahfice ol nâzük teni 'ürân yu

---- / ---- / ---- / ----

Fâ'latün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

119 A-3

Ta'addâd-ı Enbiyâ

Hür-i Hâ

Kağan bezm-i elestde didi bir kere kün Allah

Yed-i kudretle halk oldu o dem Âdem şafi'ullah

Yarâtdı üstühânından dağı Havvâ'yı ol Bârî

Tevellüd kıldı fi-māba'd Şit nebi'ullah

Dime tūfān-ı ğamdan yoĝ rehā 'ālemde 'uŝŝāka

Ĥalāŝ oldu hidāyetle meĝer Nūh neci'ullah

Te'ālā Tūr- Sīnā'da tecellī eyledi bir kez

İdüb eltāfa mazhar kıldı Mūsā'yı kelīm'ullah

Berāy-ı şun' Ĥaĝĝ-ı kerīm getürdi dehre 'İsā

Aniñ çü küyına oldu ĥazret-i 'İsā rüh'ullah

Çaçan kim ka'be-i bünyād eyledi emr-i Ĥudā birle

Buyurdi ĥaĝĝına Ĥallāĝ İbrāhīm ĥalīl'ullah

Nebiler anda ĥatm oldu ki oldur mufaĥĥam-ı 'ālem

Şehādet eylerim Feyzī Muĥammedü'r-resül 'ullah

— / — / — / —

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

119 A-4

Minnet idemem devlet için ,ayrıya ey ŝāh

Çün rüz-i ezel oldu benim rāzıĝım Allah

Bāb-ı kerem-i Ĥaĝĝ'da nola sā'il olursam

İĥsān umarım yüri tevekkeltü 'al-Allah

119 B-1

Dil çünki nazār-ĝāh-ı Ludā'dır ezelīden

Ka'be gibi dirlerse sezā şeref'ullah

Taĝdīre tehī eyleyemem dehrde tedbīr

Kār-ı ezelligim ola 'ālemde men'ullah

Kāmilce kelām ile maĝālīñ işidenler

Feyzî diye hâkkında seniñ sellem'ullah

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

119 B-2

Tenevvür-i muhâbbetde tenim döndi kebâba

Sâkı nola eşkim dahı beñzerse şarâba

Bu bezm-i şafâda nice dil-teşneleriñ vār

Şun şerbet-i vaşlıñ bizi hâcet qomaya

İncinmese nevbet ile emsek leb-i yâri

Pirim ne itdiñ sen de bu rengin civâna

Gördüm hatt-ı ruhsârını ey hoca o tıflıñ

Beñzetsem 'aceb vār mı hatâ rıç'a kitâba

Ey Feyzî şâyılmaz o mehiñ hâl-i siyâhı

Hiç şâh-ı Habeş 'askeri gelsün mi hisâba

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

119 B-3

Mergûbe

Qâ'ilüz ey hoca biz kısmet-i rüz-i ezele

İtmeyüz minnet bir loqma için mübtezele

Tâş tâş üzre nola qalmasa qaşr-ı felegin

Şanma şimden gerü ta'mir ile dünyâ düzele

İbret al çekdi başın hırqâya erbâb-ı kemâl

Çekdi cümle ser kâra yüze çıkdı hezele

Fâ'ide virmeye taqđır-i Ĥudâ'ya tedbîr
Cidd (ü) cehd ile nite gökde hümâ girmez ele

Dest-i luţfuñ dil-i vîrâneyi yapmaz bir dem
Kâldı erbâb-ı ĥarâbatıñ işi lem-yezele

Leb-i günüñü şun âğzına mest-âneleriñ
Kim didi bezm-i şafâda sâña ĥalk-ı mezele

Gelmesün meclis-i 'irfâna meded mest-i gurûr
Sâkiyâ kâlk ayâğ üzre şu kapuya rezle

İ'tibâr olmaya üftâde vü bî-kes kişiye
Meyl ider ĥalk-ı cihân sîm (ü) zer ile güzele

Köhne dünyâya didiñ urma gibidir Feyzî
Yeñi mazmûn ile tanzîr ola eski gâzele

..— / ..— / ..— / ..—

Fei'lâtün / Fei'lâtün / Fei'lâtün / Fei'lün

119 B-4

Pîre-zen dünyâda ey dil vâş şafâ zann eyleme
Aldanub naqşına hergiz meh-liķâ zann eyleme

Bî-bekâdır bî-vefâdır qahbedir mekkâredir
'Arz iderse valşını bād-ı hevâ zann eyleme

Naqđ-i 'ömrüñ cerr için 'arz-ı cemâl eyler saña
Bir nefes yüze gülünce pür-vefâ zann eyleme

Ülfet olmaz mâr ile ey kâlib-i vuşlat şâkın
Zînet-i naqşın görüb bir ĥoş edâ zann eyleme

Ĥân-ı valşından hele ben dest-i şüy oldum bugün

Güş idüb Feyzî maķālîm sen riyâ zann eyleme

— / — / — / —

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

120 A-1

Na‘t-1 Resül

Cihâna şâldı pertev-i tâb-ı nûruñ yâ Resül’Allah

Ķalevî dehri doldurdu serveriñ yâ Resül’Allah

Ķabîb’ullah-ı ‘âlemsiñ seni medh eyledi Mevlâ

ĶoĶka-i taĶvîzdir her bir emürüñ yâ Resül’Allah

Derünuñ dâ‘imâ âyîne-i nezzâre bândır

Ve memlû-yı Te‘âlâ’dır şudüruñ yâ Resül’Allah

Şefâ‘at eyle ben Ķâke şehîd-i Kerbelâ ĶaĶkı

Umârim olmayım elĶâf-ı devriñ yâ Resül’Allah

‘Aceb nolsa gerek Feyzî gedâniñ Ķâli maĶşerde

Olursa nazra-i çeşmiñde Ķûruñ yâ Resül’Allah

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

120 A-2

Dilerseñ rûz-i maĶşerde şefâ‘at

Şalât ile selâm eyle Resül’e

Müdâm emrine eyle itâ‘at

Şalât ile selâm eyle Resül’e

Anîñ çün ĶâĶ olundu bunca ekvân

Ķabîbimsiñ didi ĶaĶkıñda Sübhân

Eger ister iseñ derdiñe dermān

Şalāt ile selām eyle Resūl'e

Āniñ vaşfiñda 'āciz cümle kātib

Hudā kâđi ola maḥbūb-ı nā'ib

Dilersen kendüye maḥşerde şāhib

Şalāt ile selām eyle Resūl'e

Olam dirsen evzān-ı pāke maḥrem

Olursuñ Feyziyā şer'inde her dem

Ḥaḳīḳat olmak isterseñ sen ādem

Şalāt ile selām eyle Resūl'e

— / — / —

Mefā'ilü / Mefā'ilü / Fe'ülün

120 A-3

Çekmesek zerre ḳasāvet biz eger dīnimize

Ġam-ı dünyāmı gelürdi 'acebā 'aynımıza

Belki uymaz idik 'ālemde hevā-yı nefse

Girmese vesvese-i şerr-i 'adū beynimize

İftihār itmedeyüz faḳr-ı fenā birle müdām

Beñzemez devlet-i şāhāne selef zeynimize

Sālik-i rāh-ı muḥabbet olalı 'ālemde

Giydik ālām (u) Ġamıñ hırḳasını eynimize

Feyziyā çekmez idik ğuşşa-i dehri ḳat'ā

Yāver olsa eger elṭāf-ı Hudā dīnimize

— / — / — / —

Fā'latün / Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilün

120 A-4

Hälimi 'arz eyleyiñ dil-dâra Allah 'aşkına
Raħm ider şâyed bañâ bir pâre Allah 'aşkına

Derd-i hicrâna devâ bilmez tabīb-i rüzgâr
Şerbet-i vaşl ile bulsun çâre Allah 'aşkına

Āçmasun nâ-dâna beyhûde metâ'-ı hüsünü
Çıkmasun esrârımız pâzâra Allah 'aşkına

'İyd-gehde şâlnurmuş dünki gün ağıyârla
Ne revâdır söyleyüñ ol yâre Allah 'aşkına

120 B-1

Hayli demdir hizmet-i 'aşkındadır sulţânımıñ
Hoşdur ihsân etse Feyzî-i zâra Allah 'aşkına

— / — / — / —

Fā'latün / Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilün

120 B-2

Ben didim bir derde düşdüm ol tabīb-i cânıma
Ol didi bî-çâre tâlib olma gel dermânıma

Ben didim ey şâh-ı 'âdil dâd kıl feryâdıma
Ol didi 'uşşâka zulm etmek düşer mi şânıma

Ben didim der-gâh-ı hüsünüñde dil-i bî-çâreyim
Ol didi şabr eyle nâ'il olasın ihsânıma

Ben didim bir dem beni dîdârıma dür eyleme
Ol didi maħfice gel halk içre gelme yânıma

Ben didim Feyzî nedîmiñ olmağa şâyestedir
Ol didi bir şâ'ir-i kâmil gerek dîvânıma

— / — / — / —

Fâ'latün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

120 B-3

Bu bezm-i şafâ 'âdet-i Cem üzre düzülse
Sâkı ele alsa ayağı bâde süzülse

Keyfiyet-i şahbâ ile pür neş'e olurduk
Ağyar-ı küpüñ bâde zehirlense bozulsa

Nutқundan o şūhuñ dürr-i gevher şaçılırdı
Ėayrıdan eger rişte-i maқşüdi üzülse

Üftâdeleriñ 'aklı perîşân ola lâ-şekk
Bir kez o mehiñ turre-i müşgini çözülse

Feyzî düzülür şânma şâkın sâz-ı derûnum
Düşmen toқununca teline keyfi bozulur

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

120 B-4

Düşdi gönlüm ol perîniñ zülfünüñ sevdâsına
İltifât itmez nedendir bu dil-i şeydâsına

Тақатим жоқ çille-i cevri (ü) cefâsın çekmege
Таğлар қılmaz таһammül nâz-ı istignâsına

Bâğ-ı hüsni içre o serv-қadd hırâm-ı nâz idüb
Eşk-i çeşmim cüy-bâr oldukça hâk-i pâsına

Raḥm iderdi ḥālîme şāyed o şūh-ı şîve-kār
Olmasa aġyār-ı gül-bîn fitne-i aġvāsına

Dāfi'-i ġamdır ayā,ı destîne āl Feyziyā
Dökmediñ bezminde yāriñ bir tolu şaḥbāsına

--- / --- / --- / ---

Fā'latün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

120 B-5

Yalvār o şehen-şāha ġöñül luḥfun alınca
Yalvāra gelür bende olan şāha ḥālince

Ṭüt bāb-ı kerem baḥşını ol şāh-ı cihāniñ
İḥsān ālur elbet kişi bir kāpu çālınca

Ġavvāş olagör baḥr-ı muḥabbetde sen ey dil
Gevher bulur ol kimse yemm-i 'aşka dalınca

Ḥavf itme şāķın lücce-i girdāb-ı belādan
Sākin ola felek-i dili 'ummāna şālınca

Cehd ile iriş menzil-i maḫşüdiña Feyzî
Vuşlat ġöremez bir kişi kim yolda kālınca

--- / --- / --- / ---

Mef'ülü / Mefā'ilü / Mefā'ilü / Fe'ülün

121 A-1

O ṭıfl-ı nāzi görsem her kaçan ey ḥoca mektebde
Vefā 'ilmin oġur zann eylerim ġāḥice maḫlabda

Ḥabeş sultān 'askerle kōnāķ virmiş şānur 'āşık
Ġörince fülful-i hindūlar gerdān-ı ġabġabda

Bize da‘vet ile gelmez gider aġyāra bī-teklīf
‘Acebdir ol perī-peyker cihān içre ne meşrebde

Felekde devr iden ol māh ile encüm kıyās itme
Şerār-ı sūz-i āhımdır semāvāta çıkar Őebde

Yezīd aġyārın ey Feyzī dilerseñ katline tekvī
Geline fırsatı cā’izdir öldür çār-meşrebde

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

121 A-2

Zü’l-kāfiyeteyn

Metā‘-ı vuşlat-ı cānān içün encām-ı firatde
Geçirdim nağd-i ‘ömrüm yok yere ālām-ı miñnetde

Hām-ı ġīsū-yı dil-dāra giriftār oldu dil mürġi
Anı āzāde zann eyler gören dām-ı muħabbetde

‘Adū bezminde ol sākī şafā eyler bize nisbet
Şānur ‘uşşāk-ı zārı ‘ay (ü) nūş-ı cām-ı ‘işretde

Ne ille çekdiğim bilmez benim hiç ol kemān-ebrü
Beni seng-i nişān itdi ‘adūlar şām-ı ġurbetde

Nice derd-i derūnumdan Őikāyet itmeyelim Feyzī
Tabībim hālimi Şormaz benim hengām-ı ħasretde

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

121 A/3

Peymāne döner meclis-i rindān düzülünce
Keyfiyet mi def^ç olur erkān bozulunca

Sākī nola alsañ ele bir lahza ayāğı
Devr olsa kadeh dīde-i yārān sūzülünce

İškeste sifāl ile zehirlensün o ağıār
Segler gibi bir köşede sekrān büzülür

Cem' eyleyemem 'aql-ı perīşānımı ašlā
Meclisde kaçan kākül-i cānān çözülnünce

Dürler şaçılur güfte-i Feyzīden efendim
Bu rişte-i gam dilde nümāyān üzülünce

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefā'ilü / Mefā'ilü / Fe'ülün

121 A-4

Bir kesīñ tab'ında olsa zerrece 'aşk-ı ilāh
Ola lā-şekk bu cihān içre mu'azzam pād-şāh

Yāk çerāğ-ı 'aşkı dilde sönmesün her şubḥ (ü) şām
Pād-şāh-ı 'aşka lāyık ola düşen taht-gāh

Güş ider da'vā-yı 'aşkı ḥākīm-i ıklīm-i 'aşk
Eylerim isbāt nuḡkum istemez benden güvāh

Dil nazaz-gāh-ı Hudā'dır ma'şiyetden pāk gerek
Çünki mir'āta bakılmaz olsa tā rūy-ı siyāh

Ġarḡa-i deryā bī-rahmet eyleye Rabb (ü) Raḡīm
Mu'terif olduğça Feyzī cürmüne ehl-i günāh

— / — / — / —

Fā'lātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

121 B-1

Çün ibtidā-yı kitāb oldı saḡr-ı bismi'llah

Oğurlar ânı kemâl ehli hasbeten Allah

Vesiledir bize dîdâr-ı Hakk'a irmek için
Bu neh-nümün-ı tarîkat bu ism-i zikru'llah

Kelâm-ı Hakk'ı hidâyetle eyleriz ezber
Çün oldı bâb-ı 'ulûm 'âşıka fütûhu'llah

Yâzıldı hıttâ-i tab'ında sırr-ı nûr-ı Hudâ
Müeyesser oldı aña rû'yet-i cemâlu'llah

Özimi nesl-i Muhammed kılıb Cenâb-ı Kerîm
Baña virildi elest vaqti nâm-ı Feyzu'llah

..... / / /

Fei'lâtün / Fei'lâtün / Fei'lâtün / Fei'lün

121 B-2

Ne şandıñ nâydan ey dil çıkar bir güne âgâze
Meger sıh-i muhabbetde deldi bağrın tâzeden tâze

Beni 'ayb itme sen feryâd idersem 'andelîb-âsâ
Âçılmış hâra ol gönçe-dehen irdim diyü yâza

Vezîr-i kıt'adır gördüm kitâb-ı hüsni ol şühuñ
Urulmuş cild-i ruhsârında târ-ı zülfi şîrâze

Bize göstermemekdir maşşûdı dîdârını ol meh
Şanursuñ tâb-ı hürşîdiñ tûta destinde yelpâze

Uzatma gel maşâmâti murâdiñ büselikdir çün
Vâr ol şeh-nâza 'arz it Feyziyâ mâ'il ise sâza

..... / / /

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

121 B-3

‘Adûlar sâye-i hûsnûnde kesb itdi şehâ pâye

Revâ mı bendeñi kıldıñ ayaklar altına sâye

Beni dūr eylediñ der-gâh-ı vaşlıñdan nedir cürmüm

Unutduñ mı sañâ ey tıfl olmuş idim t̄aye

Geçirdim naqd-i ‘ömrüm yoğ yere sũk-i muh̄abbetde

Diriğâ geçmedi bir pul yerine elde sermâye

Dil-i bĩ-çâreler gam-h̄ânesin terk eylese yekdir

Keremsiz şâha bir dem olmadan ‘âlemde hem-sâye

Kemâl ehli bulur elbet yerin ‘âlemde ey Feyzĩ

Huşûşâ zerrece dilde muh̄abbetden ola mâye

— / — / — / —

Mefâ‘îlün / Mefâ‘îlün / Mefâ‘îlün / Mefâ‘îlün

121 B-4

O şũh-ı nâza kim olmaz ‘aceb ‘âlemde dil-dâde

Hele biñ cãn ile hûsnün görüb ben oldum üftâde

Diriğ itmem dilerse tuh̄fe-i cãnım fedâ olsun

Beni pâ-mâl-i hicrân itmesün tek ol perĩ-zâde

Egerçi menzil-i maqşûda irmekse murâd ey dil

Reh-i ‘âşkında boyân uz yûri yâriñ bu eñnâda

Nice def‘-i gam itmez bu dil mest-âne bezminde

Kaçan ol sâkĩ-yi gül-çehre cãm ile şunâr bâde

Nedĩm-i bezm-i hâşşü’l-hâşş olub sultânıma Feyzĩ

Maqâm-ı hizmet-i vaşfında oldum şöyle âmâde

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

122 A-1

Dilâ maḥlûḳ-ı yezdânîñ biri yerde biri gökde

Hezârân şun'-ı Sübhânîñ biri yerde biri gökde

Didiler ḥufri yer üzre hem 'İsi-âsâ-ken eflâk

Nebîsi Ḥaḳḳ Te'âlânide biri yerde biri gökde

Birisi beyt-i muḳaddesdir birisi beyt-i İbrâhîm

Bu iki beyt-i zî-şânîñ biri yerde biri gökde

Şerî'at anda ḥatm oldı meger kim tâbir setâ-ḥîz

Ḥaḳîḳat ḥatṭ-ı Ḳur'ânîñ biri yerde biri gökde

Gezer Elyâs deryâda olur Cennet'de hem İdrîs

Meger Feyzî serânîñ biri yerde biri gökde

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

122 A-2

Beni vaşl ile çerâg eylese bir dem o şâh

Neme lâzım idi 'âlemde benim devlet-i câh

Dün (ü) gün ḥîzmet-i 'aşkında geçirdim 'ömrüm

Ol perî bendesine itmedi luṭf ile nigâh

Ḳapânub ḳaldı dirîgâ ne 'aceb bu ṭâli'

Bilmezem kim açılır mı yine bu baḥt-ı siyâh

Bâg-ı ḥüsn içre gör ol tâze fidânım nicedir

Ḳıldı ser-keşlik ile ḳaddimi bu resme gitâh

Feyziyâ zerrece yerüz bilürüm inşâfi
Bañâ şabr ile taḥammül vire bār-ı Allah

— / — / — / —

Fei‘lâtün / Fei‘lâtün / Fei‘lâtün / Fei‘lün

122 A-3

Reh-i ‘aşk içre ey dil olmadıñ bir dem bañâ hem-râh
Nice irseñ gerekir menzil-i maḳşûda sen eyvâh

Gel ey dil bañâ yâr (ü) yâver ol yolda sen bâri
‘Adü-yı nefis ile şâbâşımız vâr ḥasbete’n-lillâh

‘Aceb meyyâsek cûlar gibi bâğ-ı cihân içre
Āḳarsıñ kör değıl semte sañâ inşâf vire Allâh

Yânub yâḳılma der-kârıñ dem-â-dem âteş-i ‘aşka
‘Azâba müsteḥâḳḳ gördüñ cihânda kendüñi nâ-gâh

Göñül gel sen de yek dil ol bu Feyzî-i zâr ile her dem
Göñüller bir olunca fetḥ olur ‘âdetçe müşkil râh

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

122 A-4

Devr olur cām-ı muḥabbet meclis-i rindânda
Başka keyfiyyet bulur erbâb-ı dil devrânda

Bezme gel ey sâkı-yi gül-çehre ḥandân it bizi
Fikr-i şaḥbâ-yı lebiñle ḳâlmışız hicrânda

Yok yere bîmâr-ı vuşlat itmesün yâr-i zâr
Derd-i ‘aşkıñ çâresi vâr sen ṭabîb-i cânda

Hayli demdir gār-ı dilde buldı yer rübüh-ı gam
Düd-i ahım gerçi rahāt virmedi bir anda

'Ayb olur mı hasb-ı hālim söylesem sultānıma
Feyziyā çün nāmımız vār defter ü dīvānda

— / — / — / —

Fā'latün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

122 B-1

Şafā bezminde o dil-ber gezer āheste āheste
Ayağdan bāde-i ahmer süzer āheste āheste

Değil hūrī benī Adem veliken neslini bilmem
Kitāb-ı hüsününi her dem yazar āheste āheste

İder 'aşık olan ahı görünce ol şehen-şāhı
Vişāl-i bendini gāhī çözer āheste āheste

Olaldan hüsne yektā añā 'aşık bütün dünyā
Şadākat ehlini ammā sezer āheste āheste

Fürüz olmaz tehī Feyzī sözümüz bir dahı Feyzī
Sözün incü gibi Feyzī dizer āheste āheste

— / — / — / —

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

122 B-2

Bugün 'azm-i gül-istān eylediñ gonce-dehenlerle
Terennüm-i nāle kıldıñ bülbül-āsā hoş sühanlarla

Bahār oldı diyü giymiş çiçekli cāmesin ezhār
Şafā kesb eyledik toğrusı sünbül (ü) yāsemenlerle

Dil-i Ya'kūbumuz mehcūr iken beyt-i ahzen içre

İrişdiñ rüz-i valsa Yūsuf-ı gül-pîreherlerle

Meşâmm-ı cânımız oldu mu'aṭṭar büy-ı zülfünden

Şabâ me'lûf olaldan kâkül-i müşg-i Ḥotenlerle

Kaçırdık fırsatı beyhûde güftâr eyleme Feyzî

Ḳanı ol ḥaşıl-ı 'ömrüñ bugün gitdi gidenler

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

122 B-3

Girmez gözüme ḥâb o tıflıñ hevesiyle

Mektebde 'aceb ḥoca uyur yâr sesiyle

Ol tûṭî-i gūyâ vü şeker leb benim olsa

Cânım gibi ḥıfz itsem anı ten ḳafesiyle

Evsat görünürse nola aḥvâlimiz ey dil

Ülfet ideriz hem daḥı a'lâ vü pes ile

Nâ-dân-ı ḥurı gör ki ayakdâş olayım dir

Bu râh-ı muḥabbetde bir ehl-i Fûrs ile

Feyzî bu ṭarîḳ içre sülûk eyledim amâ

Bir menzile irdim hele pîriñ nefesiyle

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

122 B-4

Şehâ cām-ı muşaffâyı hemân nûş eyle ḡam çekme

Ḥumârı def' idüb elmâş-ı maḥle hîç elem çekme

Sezâdır 'ayş (ü) 'işret eylesek 'uşşâḳla dâ'im

Elinden ol 'adū-yı bed-likānīñ cām-ı Cem çekme

Gül açıl gül gibi ey gonce-fem mürğ-i hezār güle

Gül-istān-ı vişāle gamla dīvār-ı harem çekme

Nefer-i 'ām eylemiş kâşdına 'uşşāqīñ Hıbeş bekler

Muqaddem-i ceşş idüb ol nāvek gamzeñ 'alem çekme

Bu Feyzī çākeriñ ey meh ele al hātırın bir dem

Müşerref kıl seherde hānesin luḫ it kadem çekme

— / — / — / —

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

123 A-1

Hāliñi 'arz it gönül cānāna her gün her gice

Belki nā'il olasıñ ihsāna her gün her gice

Şem'-i hüsnünden o şūhuñ olma bir lahza ba'id

Nār-ı 'aşka pür yakār pervāne her gün her gice

Hāliş ol altün gibi kıymet bulursuñ dehrde

Püte-i 'aşk içre yāna yāna her gün her gice

Hem-dem olmuş nā-sezā ağıyarı gör kim yār ile

Sen de yalvār mahrem ol sultāna her gün her gice

Hāme taḫrīr itmeden kâldı derūnum derdini

Feyziyā bu defter-i dīvāna her gün her gice

— / — / — / —

Fā'lātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

123 A-2

Sük-i 'aşka vârmaz 'aşık kesb (ü) kârı olmasa
Müşteri olmaz metâ'-ı vaşl (ü) vâri olmasa

Hoş değil mi 'andelîb-i zâra zevk-i gül-istân
Dâmen-i güllerde bî-hadd cevri-i hârî olmasa

Keşf ider miydi 'aceb Manşûr ene'l-Hak̄k sırrını
Rûtbe-i dâr ile elbet iftîhârî olmasa

Bezm-i 'âlemde ayâğı kim kor elden sâkiyâ
Kâr-ı encâmında biñ dürlü humârî olmasa

Şi'r-i Feyzî ne demek añlardı erbâb-ı sühan
Dehrde bî-çâreniñ derd-i hezârî olmasa

— / — / — / —

Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

124 A-3

'Aceb sırrım 'ayân itdiğimiñ başına döndümse
İşim âh-ı figân itdiğimiñ başına döndümse

Kabâhat bende mi bahtımda mı yârânda mı
Bañâ dürlü ziyân itdiğimiñ başına döndümse

Derünüm pür melâl idüb 'ayūbum aşikâr itdi
Benim hâlim yamân itdiğimiñ başına döndümse

Beni tîr-i kazâya eyledi seng-i nişân ancak
Büküb kıddim kemân itdiğimiñ başına döndümse

Maķâl-i râzımı hıfz itmeden kıldım ben ey Feyzî
Cihâna dâstân itdiğimiñ başına döndümse

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

123 A-4

Medh-i Resûl

Metâ'-ı vaşlını kim müşterîdir yâ Resûl-Allah
İki 'âlem bahâ virse yeridir yâ Resûl-Allah

Çekenler rûze-i hicriñ cihânda 'îd-i vaşlını çün
Yağâr 'aşk odına cismin eridir yâ Resûl-Allah

Reh-i 'aşkıñda her kim cân fedâ kılmazsa maşşerde
Seniñ mihr-i cemâliñden beridir yâ Resûl-Allah

Haşâ etse nola dil-i mürğ vaşf-ı gül-'izârında
Ġam-ı hicriñle zîrâ serserîdir yâ Resûl-Allah

Şefâ'at kıl bu Feyzî rû-siyeh mücrim (ü) güneş-kâra
Tarîk-i 'aşkıñın çâkeridir yâ Resûl-Allah

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

123 B-1

Fikr eyle gönül Hâlik'ini gâhî unutma
Dur bâb-ı tevekkülde sen ol şâhı unutma

Geçdik mi şirâtı ne 'aceb hânde olursuñ
Ey gözlerim ağla meded ol râhı unutma

Zann itme fenâ mülki seniñ çün kıla bâkî
Âhîr vâracağın ulu der-gâhı unutma

Maflübünü gayrıdan ümîd eyleme Feyzî

Yoğdan seni vār eyleyen Alla'ı unutma

·— / ·— / ·— / ·—

Mefā'ılün / Mefā'ılün / Mefā'ılün / Mefā'ılün

123 B-2

'Aceb aḥvālim 'arz itsem bugün ol şāh-ı vālāya
Kerem baḥş olur genc-i valşından ben ednāya

Yolunda ḥāk-i yeksān olduğum bilmez mi sulḳānım
'Adūya devlet-i ḥüsnünde virdi gün-be-gün pāya

Bu şahrā-yı muḥabbetde anııla mācerā çoğdur
Şanāsın kışşamız beñzer hemān Mecnün (u) Leylā'ya

Bedestān-ı felāketde geçirdim māye-i 'ömri
Metā'-ı vuşlat-ı dil-dār için yoğ elde sermāye

Ṭabībim ḥālimi şormaz gelüb Feyzī diyü bir dem
Benim ancak işim ḳaldı firāş-ı gamda Mevlā'ya

·— / ·— / ·— / ·—

Mefā'ılün / Mefā'ılün / Mefā'ılün / Mefā'ılün

123 B-3

Ey bülbül-i dil minnet ile gülsene degme
Bāğ nālemize diḳḳat ile gülsene degme

Her demde şafā nağmelerin eyleriz āğāz
Güş eyle itdi 'ibret ile gülsene degme

Maḥrem olayım dirseñ eger rāz-ı nihāna
Āt perdeyi gül gayret ile gülsene degme

Bu bezm-i muḥabbetde nevā eyle ney-āsā
Kesb ile şafā ülfet ile gülsene degme

Vār mı haberîñ Feyzî'ye hiç vuşlat-ı yârdan
Yâkma anı bu firqat ile gülşene degme

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

123 B-4

Dil-i derûnı âh idüb ağlar o yâriñ semtine
Eşk-i çeşmim durmayub çağlar o yâriñ semtine

Küy-ı cânâna revân olmak murâdım neyleyim
Bâña yol göstermedi taşlar o yâriñ semtine

Gül-istân-ı haţ-ı pāk-i zînet-i hüsün görüb
Reşk iderler bağçeler bağlar o yâriñ semtine

Mürg-i dil yaklaşması kâbil değil bir vechile
Kırdı şayyâd-ı felek âğlar o yâriñ semtine

Feyziyâ kâldım bu müşkil derd ile bunda garîb
Heb çekildi hasteler şâğlar o yâriñ semtine

— / — / — / —

Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

124 A-1

Ey bād-ı şabâ küy-ı dil-ârâda işiñ ne
Maşşüdüdür yâr ile tenhâda işiñ ne

Ol şüha 'aceb bād-ı hevâ hizmet idersiñ
Ümmîd-i vişâl itmeyüb ârâda işiñ ne

Gel gel yetişir fâriğ ol ey bād-ı seher hîz

Kām almadı bir kimse bu dünyāda işiñ ne

Üftāde iseñ ben gibi bir kām-i serve

Yüz sür dün (ü) gün pâyına bālāda işiñ ne

Yokdur haberiñ Feyzî'ye çün vuşlat-ı yārdan

Ey bād-ı şabā küy-ı dil-ārāda işiñ ne

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefā'ilü / Mefā'ilü / Fe'ülün

124 A-2

Göz hırelenür ol ruḥ-ı bed-rāya bakılsa

Yer pırelenür ḥaṭṭ-ı dil-ārāya bakılsa

'Uşşāk-ı nevā devr-i felekde ne görürdi

Bir aḥsen-i taqvimde ḥüsnāya bakılsa

Hiç gam mı çekerdi dil-i bî-çāre cihānda

Ey meh dem-i vuşlatda 'aṭāyāya bakılsa

Erbāb-ı muḥabbet ḳadı çok ḥişşe ālurdu

Bu ḳışşa-i Mecnün ile Leylā'ya bakılsa

Ey Feyzî bilürdük ne dimek şā'ir-i kāmil

Mecmū'a-yı şî'rindeki inşāya bakılsa

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefā'ilü / Mefā'ilü / Fe'ülün

124 A-3

Vārma zinhār ey ḡazāle çeşm şayyād üstüne

Bu ne vādīdir ki düşdüñ bî-raḥm-ı yād üstüne

Ḥasret-i vaşlıñla eşkim oldu şaṭṭ ḡüyā benim

Ey gözüm nûrı revândır şimdi Bağdâd üstüne

Haşnâ tab'ım leşker-i ğam kıldı berbâd (ü) ħarâb

Geldi küffâr 'askeri gŷyŷ Belgrâd üstüne

Kŷh-i ğamda ğâlib oldum seng-i miĥmet kesmede

Bir leb-i Şîrîn için ben şimdi Ferhâd üstüne

Feyziyâ 'âlemde sultân-ı muĥabbet olalı

Sikke icâd eyledim nazm ile fŷlŷd üstüne

— / — / — / —

Fâ'lâtŷn / Fâ'ilâtŷn / Fâ'ilâtŷn / Fâ'ilŷn

124 A-4

Her ne giyseñ yâraşur ey gül-beden âl üstüne

Mŷrg-i dil mâtemle giysŷn bedenimiz şâl üstüne

Bâr-ı cevriñ çekmege bende taĥammŷl yoĥ şehâ

Nola yükletseñ ânı aĝyâr-ı ĥamâl üstüne

Cân virir 'âşık nebât-ı lebleriñ emsem diyŷ

Naĥl-ı bî-ĥadd şânasın küb küb düşer bâl üstüne

Ķâf-ı ĥŷsnŷñ mŷrg-i dil bekler bir 'anĥâdır meger

Zerrece itmez tenezzŷl cife-i mâl üstüne

Feyziyâ nâm-ı ĥabîbim bilmek isterseñ

Beste kıldım kıl nazâr kıl dŷrt ĥarfi bir dâl üstüne

— / — / — / —

Fâ'lâtŷn / Fâ'ilâtŷn / Fâ'ilâtŷn / Fâ'ilŷn

124 B-1

Firāk-ı ğonce-i şad-berk için bu ‘âlemde

Hezârîñ ‘ömri geçer yel mişâl mâtemde

Bilinmez oldu bu derd-i durûnumuz ey dil

Ṭabîbi cân didigiñ nâ-sezâ ile demde

Teraḥḥum itmedi gitdi ‘aceb o şâh-ı cihân

Görince bende-i bî-çâresin bugün ğamda

Nevâ-yı mey mi şânursuñ fiğân-ı mürĝ-i dili

Ne nükte vâre beni ğuş it efendi nâlemde

Sirişk-i dîdelerim Feyziyâ bir ‘ummândır

Bu resme lücce-i bî-ḥadd olur mı gözimde

— / — / — / —

Mefâ’ilün / Fe’ilâtün / Mefâ’ilün / Fe’ilâtün

124 B-2

Āçılrsa ğülşen içre feraḥ birle ğül ğüle

Gelmezdi ğuşşa zerre kadar ṭab’-ı bülbüle

Bülbül egerçi çeşmini giryân kılmasa

Düşmezdi jâle şâh-ı çemende қaranfile

Dâmen-i kühî ider miydi Қays ‘aceb

Dil-beste kılmısaydı anı Leylî kâküle

Esb-i murâda kimse yetişmez cihânda

Şol ḥâzret-i ‘Alî ṭatalım bindi düldüle

Sırrıñ cihâna bâ-heme fâş oldu Feyziyâ

Her dem nedir bu sende olan zâr-ı ğulgüle

— / — / — / —

Mef'ülü / Fä'ilätü / Mefä'ilü / Fä'ilün

124 B-3

Dil-berä nezzäre kıl bir kere sînem dâğına
Süz-i hicriñle yānub döndüm hazān yaprâğına

Mîve-i vaşlıñ ümîd eyler gönül ma'sûmdur
Vār nıdır bilmem icāzet girse hüsñüñ bāğına

Berg-i 'ömrüm hāke şaldıysa 'aceb mi rüzgār
Bāğ-ı 'ālemde kişi beñzer hazān yaprâğına

Ka'be-i vaşlıñda ağıyār-ı yezîdiñ yok işi
Sür şerîfim başmasun beytü'l-harem taprâğına

Kim o çağ-ı 'aşkıñıñ itse nāmin lâ-cerem
Āyet-i Naşru'n-min'Allah yazılır sancâğına

Bir zemān üç felekde bir hümā-pervāz iken
Feyzî-i şeydā giriftār oldu zülfüñ āğına

— / — / — / —

Fä'lätün / Fä'ilätün / Fä'ilätün / Fä'ilün

124 B-4

'İd-gehde gözlerim düş oldu ol meh-pāreye
İber-i zülfi pertev-i rahsārın ālmış āraya

Ġalibā şayd itmege 'uşşāka kaçdı vār gibi
Yār kurmuş dām-ı zülfün her dil-i āvāreye

Kāle-i vaşl-ı civāna dil-i nuqādın 'arz ider
İhtiyācı vār iken bî-çāreniñ bir pāraya

Gördi sīnemde bu zam-ı tîğ-i cevriñ ol perī
Şārmadı raḥm eyleyüb bir tāze merhem yāraya

Feyziyā şabr it ol āfet ḳadriñi bilmez seniñ
Vaḳt olur kim mum yāḳub dehri seniñ çün āraya

— / — / — / —

Fā'latün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

125 A-1

Ṭabībim ḥaste ḥāl oldum liyāḳat ḳālmadı bende
Benim bu derdime çāre bulunmaz mı 'aceb sende

Beni beytü'l-ḥüznde şāh-ı Hurrem şanma sulṫānım
İnsem guşşa-i ḡamdır meserret ḳande ben ḳande

Felek devrinde rif'at görmedi hiç aḫter-i baḫtım
Dil-i bī-çāre ey meh-rū olaldan sāña efgende

Hezār-ı 'aşḳa ey ḡonce-dehen bir dem açılmazsıñ
'Adū-yı ḥār ile ülfet idersıñ seyr-i ḡülşende

Ġam-ı zülfünle geçdi naḳd-i 'ömri Feyzī-i zārıñ
Mürüvvet eyle sulḳānım ānı vaşlıñla ḳıl ḥande

— / — / — / —

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

125 A-2

Bahār oldu diyü cān buldı 'ālem tazedden tāze
Ġam-ı dünyādan oldu dil müselleme tazedden tāze

Ġül-istān-ı muḫabbetde fiḡāna başladı bülbül
Ġül üzre her seḫer düşdükçe şeb-nem tazedden tāze

Tabīb-i cāna bīmār-ı muḥabbet keşf idüb derdin
Bulur bir zaḥmına biñ dürlü merhem tazedem taze

Beni ferḥunde zann itme dilā bu bezm-i 'ālemde
Çevirdi ḥaşnā ṭab'ım leşker-i gam tazedem taze

Āçub bu eski derdim tazelendirme benim Feyzī
Yeñi üftāde bulmuş nūr-ı dīdem tazedem taze

— / — / — / —

Mefā'ılün / Mefā'ılün / Mefā'ılün / Mefā'ılün

125 A-3

Gelir meşāmm-ı cānıma büy-ı nesīm ile
Ol şāh-ı nāz bizimle gelürken nedīm ile

Tīr-i cefāsı ḳaddimi yāy itse gam degil
Bir çift şoḥbet olsa o yār-ı ḳadīm ile

Cū'-ı derūmı görmeye rüz-i cezāya dek
Her kim tena'um eyleye luṭf-ı na'īm ile

Teskīne sa'y it āteş-i sevdā-yı dil-beri
Bildiñ ki ülfet olmaya nār-ı Cehīm ile

Nā-dān öginürse nola nuṭṭ-ı Feyzīye
Hiç pīle-ver bir ola mı dürr-i yetīm ile

— / — / — / —

Mef'ülü / Fā'ilätü / Mefā'ilü / Fā'ilün

125 A-4

Manşūr şıfat dāda gelürsem nola ey dil
Esrārımı keşf eyledim ol yār-ı ḳadīme

Fâş eyleme zinhâr şaķın derd-i derûnuñ
Muhtâc olursañ dahı Loķmân hekîme

Pervâne iken şem‘ine ol şâh-ı cihâniñ
Şayetse görür bende seni nâr-ı Cehîm’e

Dilden dile düşdüm ne ‘aceb ben yine Feyzî
‘Âşık olalı cân ile bir alb-i selîme

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘îlü / Mefâ‘îlü / Fe‘ülün

125 B-1

urbânîñ olam didim o gül-fâmı görünce
Güldi didi şabr it hele bayrâmı görünce

Ma‘şüm gönül eyledi ümmîd-i vişâlin
Ol sükker-leb dîdesi bādâmı görünce

Ağyar-ı Yehûda şaķınub eyleme ibrâm
Hâşâ ki Müslimân ola İslâm’ı görünce

Bir kere tavâf itmek için ka‘be-i valşı
‘Üryân olurum yâr ile ihrâmı görünce

Mey içme güzel sevme dimesin bañâ Feyzî
Şabr eyleyemem dil-ber ile câmı görünce

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘îlü / Mefâ‘îlü / Fe‘ülün

125 B-2

Pîrâheni olsam o şûhun boylu boyunca
Şarılsam o sîmîn tene tâ kendi doyunca

Gör kim o perî-peyker pek cism-i latîfdir
İnsâna şehânet getürür ânı şoyunca

Fevt itme şâkın fırsatın ol mâh-liqânîñ
Çek sîneye şeb-tâ-seçer ey dil uyuyunca

Ğam-ẖâneye teşrîf ider elbet o sehî kıdd
Bir tâze fidândır vâralım bâri şuyunca

Dest-şüy olamam ni‘met-i valşından o şūhuñ
Kâm almadan ey Feyzî cihân içre toyunca

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

125 B-3

Bir nâm-ı Süleymân’a göñül oldu qarınca
‘Arz eyledi tuhfe-i cânım kıdrince

Her kıl ü kılim olalı inceden ince
Bezminde şehâ nutķ idemem yerli yerince

Bir fitne kıoyardı yine meclisde ‘adūlar
Sâkı ayâğı dest-i dil-ârāya verince

Ol pād-şeh-i ẖüsni görüb taht-ı şafāda
‘Āşıkıları dīvânına durdı kıtırince

H̱āmüş olur erbāb-ı ‘arz bezm-i sūhanda
Feyzî bu belāgat ile meydāna girince

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

125 B-4

Dil mürği nâle eylese şavt-ı hazîn ile
Açmaz dehen o gonca baqar kibr (ü) kîn ile

Qâbil mi ülfet eylemek 'âlemde bir vech
Bilmem ben 'abd (u) çâker o şâh-ı güzîn ile

Yekdir yanımda şâh-ı cihân olmadan gönül
Bir lahza hem-dem olması bir meh-cebîn ile

Kim görse dil-rübâmı Süleymân zann ider
Engüş üzre hânım gevher nigîn ile

Rûz-i cezâda haşr ide Mevlâ beni bile
Feyzî o nâm-ı pâk Muhammed-i emîn ile

— / — / — / —

Mef'ûlü / Fâ'ilâtü / Mefâ'ilü / Fâ'ilün

126 A-1

Hasteler cân istemez encâm-ı şîhhat olmasa
Cân cânân istemezdi kâm-ı vuşlat olmasa

Ğam helâk eylerdi 'âlemde harâbât ehlini
Yâd-gâr-ı Cem şarâb-ı câm-ı 'işret olmasa

Bezm-i 'uşşâka ayâg âtmazdı agyâr-ı Yehüd
Yârdan bir vechile ibrâm-ı şîklet olmasa

Hüsn için maḥbûbla 'uşşâk ülfet eylemez
Belki ḥüsn-i ḥulḳ ile ikrâm-ı 'izzet olmasa

Feyziyâ vaşf eylemezdim dil-berim dâ'im sañâ
Beynimizde vâşf-ı nâm-ı muḥabbet olmasa

— / — / — / —

Fā'latün / Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilün

126 A-2

Pervâne şıfat şem'-i şeb-istānımız olsa
Şevk ile yanardı nice biñ cânımız olsa

Sākī nola meclisde ayāğı ele alsāñ
Devr olsa piyāle nice devrānımız olsa

Vā'iz bizi men' eyledi mey-ḥāneden ammā
Mey-ḥāne gibi dāfi'-i gam-kānımız olsa

Nev-devlet-i devrāna tekāpū mı iderdñ
Ol şāh-ı keremden bizim iḥsānımız olsa

Ey Feyzī görürdñ bu şi'r sen ne dimekdir
Def'-i gam-ı dünyā idecek şānımız olsa

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefā'ilü / Mefā'ilü / Fe'ülün

126 A-3

Dil-i nāşādımı yā Rabb iki 'ālemde şād eyle
Bu ben nā-çāra yoğdur kimseden imdād dād eyle

'Amel yoğ bende cürmüm çoğ velī bir nā-murādım ben
Der-i der-gāh-ı luṭfuñda beni sen ber-murād eyle

'Adū-yı nefis-i emmāre esīr itdi beni yā Rabb
Kerem kıl dest-gīrim ol elinden sen azād eyle

Beni nev-devletān-ı dehre deryūze-künān itme
Çapuñda çāresiz bir sā'ilim bābñ güşād eyle

İrişdir menzil-i mağşūdına rāh-ı muḥabbetde
İlāhī cidd-i sa'yın Feyzī-i zārñ ziyād eyle

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

126 A-4

Ğubbe-i atlas degildir gördüğün ey pād-şāh
Dūd-i āhımdır bulūd renginde ıurdum bār-gāh

Ğāb-ı kavsinin ıekerken ıille-i cevrin müdām
Tīr-i gamzeñ ıahrı bükdi ıaddimi ııldı kütāh

Bu ne vādīdir görüb şayyādın ey ıeşm-i ğazāl
Yāda virüb hışm ile eylersin 'aceb kec kec nigāh

Şānurum görsem ceş bekler yüzünde lā-yu'add
Genc-i hüsünün bekler ey meh nice hindü-yı siyāh

Vaşf-ı hüsünün hāme taħrīr itmeden ıaldı meger
Himmet-i pīrāna Feyzī ola mazhar gāh gāh

— / — / — / —

Fā'lātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

126 B-1

Beni şeydā-ter eyler nāz ile ol şüh-ı nev-reste
Dil-i bī-ıāre olduğıa kemend-i zülfüne beste

'Aceb mi ol kemān ebrü helāk eylerse ben zānı
Ki zīrā ıille-i cevrenden aşlā olmadım reste

Tabībim şormaz aħvālim firāş-ı ğamda bir kere
Beni derd-i firāğ ile bıraktı böyle dil-ħaste

Zekāt-ı hüsüne muħtāc iken ben efıar-ı aħıar
Rağīb-i nā-sezāyı ııldı bī-ħadd luıfa şāyeste

Şikâyet itme Feyzî ragbet itmezse sañâ ol şüh
Taḥammül eyle ḳadriñ fehm ider âheste âheste

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

126 B-2

Niçün bed-ḥâr ile ey ḡonca olduñ böyle pîçide
İdersiñ her dem açmazdan hezâr-ı 'aşḳa rencide

Gülüb açılsañ olmaz mı gül-istân-ı muḥabbetde
Nolur gül-çin dil derse cemâliñ güllerin çide

Bizi kürside vâ'iz men' iderken ḳatre-i meyden
Bugün keyfiyet-i meyle du'âlar itdi Cemşid'e

Niçün ihmâl idersiñ luḳfuñı 'uşşâḳa sulḳânım
Kerem bahşın olurken zümre-i aḡyâra ânide

Ġazâle çeşmiñi vaşf itmeyüb bir nev-ḡazel yâzmış
Hele dîvân-ı Feyzî-i zâra bâḳ ey şüh nâdide

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

126 B-3

Mühmil Üç Kâfiyelidir

Yine eşkim revân oldı şehâ şeydâne meydâne
Yoluñda ḳatreler döksem ḡoşâ her dâne merdâne

Neşât-ı meyle peymâne şunâr 'âşıklara sâḳı
Nolur meclisde şunsañ sen bañâ kestâne mestâne

Görüb seyr-i çemende mürġ-i dil ey ḡonce-leb ḡüsnüñ

Dem-â-dem ‘arz ider eşkin sañâ nâlâna mâlâna

Şehen-şâh-ı cihânsıñ hüsñ ile ‘âlemde sultânım
Gider fermân idersıñ ibtidâ Īrân’a mîrâna

Bu Feyzî şöyle bir muğ-peçeniñ mest-i harâbıdır
Gezersem ‘ayb olunmaz ol gedâ mey-ğâne mey-ğâne

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

126 B-4

O tıfl-ı nâza ta‘lîm it vefâ ‘ilminden ey h̄âce
Kitâb-ı cev̄r açmazdan okur ‘uşşâka dîbâce

Metâ‘-ı vaşl için maqşûduñ ‘arz itmek mi ey dâna
Bu sük içre ferhat itdi yine bir gû-hüner firâce

Siyeh püş itdi ‘uşşâi ser-â-ser mâtem-i hasret
Ço giysün eynine ol serv-ğadd zer-beft-i alâca

‘Aceb bekler o şūhuñ bâm-ı hüsñün büm veş ağıyar
Yıkılısun başına yâ Rabb raķībiñ bir gice bâca

Ben ol Feyzî gedâyım devlet-i hüsñünde dil-dârıñ
Nola aqvâlîm ‘arz itsem añâ nazm ile tenhâca

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

127 A-1

Çekme ey meşşâta ebrüyı civâna vesmle
Dest-i kudretle yazılmış çifte satr-ı besmele

Ol Süleymân-ı zemânîñ mûrı olsam gam değil
Virdi zîrâ hâtem-i hüsñ ile dehre velvele

Def gibi sînem döğüb âh itdügümdür câ-be-câ
Şanma ey dil oldu gâhî ‘âlem içre zelzele

Fenn-i tecvîdi bize ‘arz itmesün kurrâ-yı ‘aşk
Tâlib-i vaşla gerekmez bâb-ı gunne kulçule

Bir toķât bozmağa nezrim olsun ağyâra bugün
Feyzî-i zârı görürsem dil-ber ile el ele

— / — / — / —

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

127 A-2

Nedir ey şüh ‘aceb sende bu nâz ü şîve
Şanurum koynuma alsam seni güyâ cîve

Hâtem-i hüsñ ile ben sâña Süleymân dir idim
Olmasa ragbetiñ ‘âlemde raķib-i dîve

Nâvek-i gamzeñe destim dağı âmâc olmaz
Nîze ‘âleminde hüner göstere yüz biñ Giv’e

Görmedim sen gibi bir rind-i cihân ‘âlemde
Ey şanem şanma şunam ben seni bir gâlîve

Feyzî-i zâra vişâliñ eger olursa naşib
Bâğ-ı ‘âlemde virir nağl-ı şıñv bir mîve

— / — / — / —

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

127 A-3

Olma dilâ 'âşık-ı dil-dâde şâkın her güzele
'Âşık olan mâ'il olur bir perî-peyker güzele

Bir pehşâlî tâzesine mâ'il olub ez dil-i cân
Nazmla bir kât kesim sürüb ser-â-ser güzele

Pîreheni bükme kenâr ince harîr ola dağı
Gömlek işin penbe itsem nola server güzele

Şırmalı uçkurlar ile çakşırı şâlîden ola
Pîşe-ger üsti işi bir mest-i pâ-püş vir güzele

İçligi dülbend ola hem iç kuşâğı la'l-i gevher
Hind işi bel dâr kesim bir iki 'anter güzele

Nâr çiçegi kaftân ola câm göbegi bir düğme
'Ankaravî cübbe-i şâl kâmeti 'ar'ar güzele

Şalı benefş tûfî yeşil çevka benefş rengi şeker
Zerdüh işlâh peçe körük almalı ister güzele

Bâşta bir kırmızı fes üstüne bûsunda kâvuğ
Çâmemgi bir kârîş ola bendi şarığ şar güzele

Sâ'ati cevri-cebîniñ ola köstegi zencîr-i gevher
Belgamî kabza bıçâğı bir dağı hançer güzele

Koynuna yağlık yemeni kaşnâk işi şırma bütün
Harçlık için destine virsem iki biñ zer güzele

Böyle kerem eylesem ey Feyzî nolur dil-berime
Va'd ile eksilmez imiş vârnı gel vir güzele

---- / ---- / ---- / ----

Müfte'ilün / Müfte'ilün / Müfte'ilün / Müfte'ilün

127 B-1

‘Āşık āvāre olur mişl-i kebūter güzele
Dāne görüb dāma mā’il olan her güzele

‘Āşık olursañ hoş olur ber perînin tâzesine
Eynine kesseñ yarāşur dürlü ser-â-ser güzele

Nazm ile bir kât kesîm diñle beni ‘āşık iseñ
Evvelî al bir fenü fes başına ister güzele

Qırmızı mağrib fesine şarmamlı şakın şalını
Bir kara kolluğu keseyim hoş şarub vir güzele

Gömlegi hem gömlek işi şāfî Bürüncükden ola
Şırmalı uçkur da gerek ol perî-peyker güzele

Fisteni mercānlı ağā mintanı çaprāzlı gerek
Tā ola serceli kesîm bir dağı şalvār güzele

Cübbesi hāliş Flemenk gül-günî renk ise eger
Sebze benefş hoş yarāşur kāmeti ‘ar‘ar güzele

Cübbesiniñ gör ki kücan üstüne semmür-ı siyeh
Eynine bir lāhūr şāl bir beline şar güzele

Bir iki sâ‘at dağı virmez kodı cevr-i çeklān
Qabzası gevherli bıçak bir dağı hançer güzele

Bir de ‘aķık-i Yemenî sehtiyānı ola tünüs
Pâyına nāz ile giyüb kılsa hırām er güzele

Hâtem-i la‘l ile gevher zehgîri elmās ile pür
Destin öpüb parmâğına tākşa o zer-ger güzele

Hâtem-i engüştü ya‘küt ile altündan ola

Nām-ı emîn olsa ne hoş mihr-i münevver güzele

Şırmalı yağlıklar ile koynuna şarf itmek için

Bir iki üç biñ zer-i mañbüb ola añmer güzele

Almasun ey Feyzî benim cânımı ol bār-ı Hudā

Böyle kerem eylemeden bir nice dil-ber güzele

---- / ---- / ---- / ----

Müfte‘ilün / Müfte‘ilün / Müfte‘ilün / Müfte‘ilün

127 B-2

Dil-ber Giydirme

Bir perî pür taze sevsem himmet-i pîrân ile

Zeyn iderdim cismini ser-tâ-ka-dem erkân ile

Âl yeşil bir libās ister o şüh-i şîve-kār

Âlsam ey hoca bedestân içre nağd-i cân ile

İbtidâ pirâhenin etsem harîr şehriden

Sûzen-i uçkûr beyâz dizlik gör mintân ile

Şâl şalvâr cübbe göreñler yâraşûr endâmına

Giyse kuşânsa şâlinsa sevdiğim ‘ünvân ile

Hâtem-i gevher-nigîn alsam Süleymân ismine

Hizmet-i ‘aşkında mûr olsam ânıñ fermân ile

Biñ zer-i mañbübla bir sâ‘at ister ol perî

‘İd-gehde pul yerine harc ide yârân ile

Gerçi kim tül-i emeldir böyle hulyâ ‘aşığa

Lik maqşûdın virir Hakk kulların âsân ile

Ālmasun ey Feyzî cânım ol cenâb-ı Kibriyâ
Yâd olunmazsam cihânda böyle nâm (ü) nişân ile

— / — / — / —

Fâ'latün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

128 A-1

Bâş şâlar ol tıfl-ı beçe cân okudukça
Ey hoca nedir maqşadı Qur'ân okudukça

Envâr ile pürdür dün (ü) gün mekteb-i 'irfân
Etfâl-i cihân sûre-i Raḥmân okudukça

Dem-beste qâlur bülbül-i şeydaları cümle
Ol gonce-dehen ders-i gül-istân okudukça

'Arz itsem olur hâlimi sulṭânıma ammâ
Cânım titrer katlime fermân okudukça

Yâd eyleye ey Feyzî benim rûḥ-i revânım
Bu nev-gazelim merd-i süḥandân okudukça

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

128 A-2

Ey şâh-ı kerem bende-i maḥzûnı unutma
Raḥm eyle bu aḥvâl-i dige-günü unutma

Düşdüm dün (ü) gün leyle-i zülfün hevesiyle
Şâhrâlara şâldın dil-i mecnûnı unutma

Dil naqdini aldıñ güzelim kâle-i valşa
Hiç ḥâṭıra gelmez mi bu meftûnı unutma

Yokdur dime dilde şâkınub zerre neşâtım
Def'-i gam için bâde-i gül-günü unutma

Feyzî gibi bir merd-i sahandân unutulmaz
Mecmûa-yı 'uşşâka geçer şunu unutma

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

128 A-3

Cidd (ü) cihed etsek huşûl-i kâm için tedbîrde
Hâşıl-ı maḥşülün olmaz boyansa taḫdîrde

Levh-i maḥfûza yâzılmışdır muḫaddem her ne kim
Şanma ey tâlib kalem sehv ola ol taḫrîrde

Kısmetiñ olmaz muḫadderden ziyâde itmeye
Tütalım keşşâf-ı Kâdî -hânsiñ tefsîrde

'Aşka şarf it sük-i 'âlemde irâdet naḫdini
Fâ'ide vârdır sañâ bu kâle-i taḫrîrde

Râğib-âsâ mîr-i erbâb-ı sūḫan olsa nola
'Aczi yokdur Feyzî-i zârîñ ğazel tanzîrde

— / — / — / —

Fei'lâtün / Fei'lâtün / Fei'lâtün / Fei'lün

128 A-4

Ey dil hevesiñ cîfe-i dünyâya düşürme
Bir loḫma için kendüni ğavgâya düşürme

Mâ'il mi olur pîre-zen dehre hiç âdem
Bî-çâre şâkın 'ömriñi ifnâya düşürme

Bir şuda yüri ursa püça menzil âlursuñ
Dil mülkini her sâhil-i deryâya düşürme

Mecnûn-ı felâket-zede Mevlâ'sını buldı
'Âkil geçinüb kendüni Leylâ'ya düşürme

Bu pendimi Feyzî idegör güşuña mengüş
Kendiñ tama'-ı cām ile sevdâya düşürme

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

128 B-1

Pinhân idegör rāzıñı cānāna duyurma
Bu hâlet-i 'aşkı hāzer it cāna duyurma

Bed-nāmıla yād eyleye şāyed seni bir gün
Esrār-ı dili cāhil-i nā-dāna duyurma

İsterseñ eger valşımı ol şāh-ı cihāniñ
Efgendeliğñ tābıñı yārāna duyurma

Cāniñ gibi hıfz eyle derūnuñda bu pendi
Bir vechile aḥvāliñi insāna duyurma

Bir köhne zemindir ğazeliñ gerçi ki Feyzî
Maḫşūdundur ehl-i sūḥandāna duyurma

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

128 B-2

Ey şehen-şāh-ı 'atā 'idiñ mübārek 'id ola
Ey meh-i 'ālem-nümā 'idiñ mübārek 'id ola

Hakḳ seni her demde mesrūr eyleye m̄anend-i ‘īd
Ey muḥibb-i āšinā ‘īdiñ mübārek ‘īd ola

Dāmeniñ būs eyleyüb bī-çāre ‘āşıklar didi
Pād-şāhım kııl vefā ‘īdiñ mübārek ‘īd ola

Hāk-i pāya yüz sürüb iḥsāna geldim çün bugün
İdesiñ bir merḥabā ‘īdiñ mübārek ‘īd ola

Feyzī-i bī-çāre esīr-i zūlfüñ olmuşdur şehā
İtme bābıñdan cüdā ‘īdiñ mübārek ‘īd ola

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

128 B-3

Sākī-yi gül-çehre mey şundukça cānān ağzına
Bezm-i ‘işretde gelür ‘āşıqlarıñ cān ağzına

Ni‘met-i valşın urmuş ol şehiñ ağyārsıñ
Yāraşur sekerli ni‘met anca insān ağzına

Dürr olur baḥn-ı şadefde ḳatre-i nīsāna bāk
Zehr olurmuş baḥr-ı ber de düşse mārān ağzına

İlticā-yı ḥalk-ı ‘ālemdir sañā yā Rabbenā
Düşmesün bed-nāmla bir kimse yārān ağzına

Feyziyā ḳadrin bilür merd-i sūḥandānım deyen
Virme Allah ‘aşḳına bu şi‘r nā-dān ağzına

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

128 B-4

Görsem o şehi kaşr-ı hümâyün üstüne
Mehdir şânurum kubbe-i gerdün üstüne

Tîr-i müjûñ ey kâşî kemân âtma yabâna
Vâdır yeri çün bu dil-i pür-ğün üzerinde

Şeydâ-ter olub leyle-i zülfüñ hevesiyle
Kuşlar yuva yâpdı ser-i Mecnûn üstüne

Hüsniñ seni sulţân ider elbet bu cihânda
Nâmiñ okunur sikke-i altûn üzerinde

Düşdi nazarıñdan ne ‘aceb Feyzî-i şeydâ
Nezzâreñiz ey şâh-ı kerem dün üzerinde

— / — / — / —

Mef’ülü / Mefâ’îlü / Mefâ’îlü / Fe’ülün

129 A-1

Derd-i ‘aşka mübtelâ olduçça dermân isteme
Hâzret-i Eyyüb veş şabr eyle Lokmân isteme

Geçmediñ çün zulmet-i benlikden ey tâlib henüz
Hıızr elinden gice gündüz âb-ı hayvân isteme

Cân fedâ kıl kim reh-i ‘aşk içre irir menzile
Bu haste cân terk itmeden vaşl-ı cânân isteme

Sâ’il-i bâb-ı tevekkül ol murâdıñ Hâkk virir
Merd-i nâ-merdden şâkın bir dürlü ihsân isteme

Feyziyâ nev-devletân-ı dehre hâliñ itmeya ‘arz
Fakr-ı fahr-i devletinde gayrıdan hÿân isteme

----- / ----- / ----- / ----

Fā'latün / Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilün

129 A-2

Hāzır ol ey dil ecel bir gün sañā mihmān ola

Ġāfil olma aç gözüñ ancağ gedāsı cān ola

Ferş-i 'işyān üzre bir dil-ħaştesin kim çāresiz

Fazl-ı luṭfundan ħükmün İzid (ü) Yezdān ola

Ne revādır kim ola nefsin esiri bir kişi

Evvel (ü) āhir derūmı bende-i Sübhān ola

Cem' idersin devlet-i dünyayı beyhüdece sūd

Fikri der misiñ nihāyet cümlesi tālān ola

Efser-i semmūr ile tezyin iderken cismiñi

Şāh-ı 'ālem olsa āhir şoyunub 'üryān ola

Añladım bildim fenādır bu cihān yā Rabbenā

Yalnız kabre girince yoldāşım İmān ola

Her ki Feyzī rūḥuna dir raḥmetu'llah-ı 'aleyh

Rüz-i maḥşerde maḳāmı Cennetü'l-'Adnān ola

----- / ----- / ----- / ----

Fā'latün / Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilün

129 A-3

Benim 'aşıklığım dil-ber bilür ammā neden şoñra

Ne meşrebdir 'adü-yı ħar bilür ammā neden şoñra

Bugün rāz-ı nihānım yār 'adüya eyledi ezhār

Bañā ğadr itdi ol ğaddār bilür ammā neden şoñra

Nolur yer etse bu şadırım dem-â-demoğ yüzi bedrim
Geçer çağı benim kâdirim bilür ammâ neden şoñra

‘Adûlar geçdiler zâhir beni sulţânıma vâfir
Şuçum yok olduğun âhir bilür ammâ neden şoñra

Bañâ Feyzî dimez âhım âlur ol cebîn-i mâhım
Şadâkat ehliyim şâhım bilür ammâ neden şoñra

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

129 A-4

Felek âhir beni ol nev-civânımdan âyırđı âh
Kime şekvâ idem şâh-ı civânımdan âyırđı âh

Benim şimden girü gamla helâk olmam muğarrerdır
Ki zîrâ gam-güsârım mihr-bânımdan âyırđı âh

Yıkılsun hâtır-ı ‘âşık gibi dünyâ harâb olsun
Efendimden âyırđı hân mânımdan âyırđı âh

Tabîb-i cânıma hasret kodı ben zârı dil-ğaste
Derünüm yâkdı ol rûğ-i revânımdan âyırđı âh

129 B-1

Dehân-ı nâtıqım açmaz bıçâklar Feyziyâ gamdan
Beni çerğ-i kec refâr-ı cânımdan âyırđı âh

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

129 B-2

Bî-nağd-i Ğazellerdir

Devr-i ma‘kûsdur meger her mâh (ü) sâl eksilmede

Der-geh-i ‘ālemde her dem ehl-i ḥāl eksilmede

Āheñ degildir dilde memlū olsa ālām-ı ‘adū

Āhım oldur dehrde va‘d-i vişāl eksilmede

Olmadım maḥrem servere olmadım ālāma dūr

Ṭālī‘im ṭālī‘ degildir elde māl eksilmede

Ḥāris oldumsa mūdām emlāk-i sūd-ı ‘āleme

Elde ĩāşıl dilde maḥşül-i me‘āl eksilmede

Feyziyā gerd (ü) melālīm vār göñülde gülmedim

Sırrıma maḥrem olur ehl-i kemāl eksilmede

— / — / — / —

Mefā‘ılün / Mefā‘ılün / Mefā‘ılün / Mefā‘ılün

129 B-3

Kezālik

Sālik ola dil dehrde i‘lām-ı kemāle

Esrārīñ ol ‘ālemde gelür ‘ām-ı kemāle

‘Ālemlere kāmıllıgıñ olursa muraşşā‘

Maṭla‘ ola dil dehrde ālām-ı kemāle

Āmāde olur derd (ü) devā herkese ammā

Yāverlik olursa heme ārām-ı kemāle

Aḥvālīñe ‘ālemde ‘adū maḥrem olursa

Vāşıl ola herkes ḥarem-i kām-ı kemāle

Maḥrūs olagör maḥrem-i esrārīña Feyzī

Keremiñleñ olursa sañā ikrām-ı kemāle

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

129 B-4

Kezâlik

Her maħall-i 'âlemde dâdîndır devâ öñdillere
'Arşa-gehde hem gerekdir iddi'â öñdillere

Dâverâ vârdır kemâliñde meger da'vâ sañâ
Maħrem-i esrâr olursuñ serverâ öñdillere

Olmasa va'd-i vişâl 'âlemde ehl-i dillere
Dehre mâlik olamam illâ 'aţâ öñdillere

Raħm görse dehrde herkes olur ehl-i kemâl
Mâlik-i sevdâ odur her dem dilâ öñdillere

Feyziyâ hüdhüd olursuñ dâm-ı sevdâda eger
Derd ola her hâle aħvâl-i şadâ öñdillere

---- / ---- / ---- / ----

Fâ'îlâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

129 B-5

Kezâlik

Dilâ 'âlemde herkes sâlik-i râh-ı kemâl olsa
Mükedder olmasa ehl-i kemâl âsûde-ħâl olsa

Müselsel derd (ü) âlâm olmasa dillerde ve'l-ħâşıl
Devâ vü merhem olsa mâh-rûlarda mu'âl olsa

Gül-âsâ gülse dil-dârîñ gönül mesrûr olur ammâ
Muħaşşal-ı kâr 'âlemde sañâ sûd-ı vişâl olsa

Dil-ârâ sevse kâm olsa gönüller dehrde her dem
'Adûlar olmasa esrâra maħrem elde mâl olsa

Kelām-ı dürr-i gevher-dādîñ a'lâ görse her hâlde
Merāmîñ añlasa Feyzî sañā ehl-i kemâl olsa

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

130 A-1

Jâle düşdi şânma ey dil verd-i handân üstüne
Çatre-i eşkim düşer ruhsâr-ı cânân üstüne

Zülfünü görsem cebîni üzre yârîñ her kaçan
Şânurum rîğ-i 'âkıbet tahrîr-i fermân üstüne

Leşker-i şâh-ı Habeş'dir beñleri sultânımmîñ
Çekdi gūyâ 'askeri fağfūr-ı hākân üstüne

Reh-güzârın beklese Feyzî 'aceb mi ol şehiñ
Cân virir muhtâc bu yolda ihsân üstüne

— / — / — / —

Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

130 A-2

Şânma kim şeb-nem düşer bâğ içre şeb-bü üstüne
Dürr gibidirler döker cânân gîsü üstüne

'İd-gehde sebze destâr ile dil-dârım gören
Zann ider bir tûñi konmuş nahl-ı dil-cü üstüne

Ol şeh-i hüsnüm vişâl ile çerâğ itmez beni
Nâzır itdi dîde-i giryânımı şü üstüne

Hışn tab'ım ceyš-i gam şeb-hün ider firqatle âh
Dikdim âhdan 'alemler burc-i bārü üstüne

Feyziyâ ‘ayb itme bu vâdide şayyâd olduğum
Belki uğrar yolumuz çeşm-i âhû üstüne

---- / ---- / ---- / ----

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

130 A-3

Zü'l-kâfiyeteyn

Bâde nüş ideriz bezm-i şafâda
Câm-ı Cem bir elde şâ‘ir bir elde

Nâleler eyleriz bâğ-ı vefâda
Nây-ı dem bir elde defler bir elde

Olmuşuz bî-vefâ dil-bere nedîm
Mecâzı pürdür haqîqîsi nîm

Merhem şarayım zahmımda hakîm
Hoqqa-i semm bir elde neşder bir elde

Getürdi başıma sevdâ hezâr iş
Vâr iken dil-berde böyle kec revîş

Nefer (ü) ‘âmm eyleyüb kıldık yürüyüş
Tüg-i ‘ilm bir elde şemşir bir elde

Sırrımız fâş itme halka Feyziyâ
Bilür derdimizi bâr-ı Te‘âlâ

Yazalım hâlimiz ol şâha dilâ
Kıl kalem bir elde defter bir elde

---- / ---- / ----

Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün

130 A-4

Ey mürğ-i dil ebsem otur eylen vaṭāniñda

Ol ḡoncesini tā ḡöre burc-i bedeniñde

Ya'ḡūb şıfat eşkiñi beyhūde dōkersiñ

Yok zerrrece ḡam Yūsūf-ı ḡül-pireheniñde

Ben ḡastesine bāḡmadı bir kere ṭabībim

Te'sīri 'aceb yok mı ola āh anıñ da

130 b-1

Heb nāleleriñ nāle vü feryādıma beñzer

Baḡrıñ mı delik ben gibi ey nāy seniñ de

Nuṭḡuñ ḡatı şīriñ ḡörinür bezm-i sūḡanda

Seker mi vār ey Feyzī 'aceb kim deheniñde

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefā'ülü / Mefā'ülü / Fe'ülün

130 B-2

Nihān it sırıñı cāniñ gibi cānāna ḡösterme

Periṣān ḡāliñi ol müşḡ-efşāna ḡösterme

Eḡer kim vār ise derdiñ devāsı dildedir ancaḡ

Çekmek ḡazret-i Ḥaḡḡ'dır şāḡın insāna ḡösterme

Keserse bāşıñı miḡrāş-ı ḡam şem'a gibi şeb (u) rüz

Yānub yāḡıldıḡıñ şām (ü) seḡer bir cāna ḡösterme

Kerem me'mül idüb nev-devletān-ı dehrden herḡiz

Ḥazer ḡıl māye-i faḡrıñ daḡı yārāna ḡösterme

Münāsibdir kemāl ehline sen ‘arz-ı kemāl itseñ
Maḳāl-i rāzıñı Feyzî şâḳın nâ-dâna gösterme

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

130 B-3

Göñüller şehrini cevriñle sultānım ḥarāb itme
Yed-i luḫfuñla ma‘mūr eyle bizden ictināb itme

Sirişḳ-i dīdeler bezmiñde ḳān rengi şarāb oldu
Tennūr-ı âteş-i hicriñle ‘uşşâḳı kebāb itme

Güneh-kāra şefâ‘ at olagelmiş resm-i ‘âdetdir
Mürüvvet eyle şāhım ḳullara böyle ‘azāb itme

Gül açıl gül gibi ey gonce-leb bülbül gibi söyle
Cefâ itdim diyü ‘aşıḳlara bizden hicāb itme

Cemāliñ görmeye biñ cān ile müştā ḳadar Feyzî
Mihr-i ruḫsāra ebr-i zülfüñi ḳāt ḳāt niḳāb itme

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

130 B-4

Şehā zülfüñ gibi ḥālim perīşān oldu gitdikçe
Vücūdum ḫizmetiñde ḫāke yeksān oldu gitdikçe

Kime feryād idüb ḥālim şikāyet eyleyim bilmem
Bu künc-i ḡamda kārım āh (u) eḡḡānım oldu gitdikçe

Niçün ey gonce yüz virdiñ ‘adū-yı ḫāra gülşende
Hezār-ı ‘aşıḳlarıñ derdi hezārān oldu gitdikçe

Geçirdiñ nâ-sezâlarla şehâ sermâye-i hüsniñ
Dirîgâ hatt-ı ruhsârîñ nümâyân oldı gitdikçe

Bu Feyzî mû-miyânîñ haqqına çok kıl (ü) kâl itdi
Veliken bilye bir merd-i sühandân oldı gitdikçe

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

130 B-5

O tıfl-ı nâza baq ey hoca hüsniñ oldı gitdikçe
Uzadı kâmeti bir gül-i zîbâ oldı gitdikçe

Getürmez mişlini dehre felek devr eylese biñ yel
Mîhr ü burc-i hüsniñ üzre hüveyda oldı gitdikçe

Benim 'ayb itme ey pîr-i muhabbet âh (u) efgânım
O şühuñ derd-i 'aşkı dilde peydâ oldı gitdikçe

Bırakdı hâk süflide dil-i bî-çâresin dil-dâr
Raķîb-i nâ-sezâ 'aşrında a'lâ oldı gitdikçe

Güzeller vaşf idelden Feyziyâ günden güne şi'riñ
Nazâr kılm her biri bir dürr-i yektâ oldı gitdikçe

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

131 A-1

Bañâ ol şâh-ı hübânım girdi girdikçe
Günâhım bilmezem zecr-i 'itâba girdi girdikçe

Cenân-ı vaşl-ı dil-berde kıyâs eyler beni yârân
Dil-i bî-çâre düzahda 'azâba girdi girdikçe

Muqayyed olma dehriñ defter-i eltâfına hergiz
Zemâne halkı heb zîrâ hisâba girdi girdikçe

Beni der-gâh-ı valşından ayır ol şeh-i hüsnüñ
‘Adü şimdi der-i devlet-me’âba girdi girdikçe

Perişân eyleme evrâk-ı nazmıñ ile bir dîvân
Seniñ güftarıñ ey Feyzî kitâba girdi girdikçe

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

131 A-2

Benim râz-ı nihânım heb ‘ayâna çıkdı çıkdıkça
Ülsım-ı ma‘rifet ancak beyâna çıkdı çıkdıkça

Felekde gördüğün ebr-i siyeh zann itme ey meh-rû
Şeherde düd-i âhım âsmâna çıkdı çıkdıkça

Beni gamz itmiş a‘dâlar işitdim sañâ sultânım
Velâkin sözleri bir bir yalâna çıkdı çıkdıkça

Nola qahrıñla ben zârı helâk eylerseñ ‘âlemde
Ki zîrâ aşl-ı nesliñ qahramâna çıkdı çıkdıkça

Efendim Feyzî-i zârı fûrû-mâye kıyâs itme
Anıñ çıkdı dahı fahrı cihâna çıkdı çıkdıkça

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

131 A-3

Bez-i hâk-pây-i yâr itdim bugün nem vâr ise
Dest-i luţfi silsel hoşdur dilde nem vâr ise

Vār benim sīnemde zaḥm-ı tīġ-i cer-i dil-berān
Mū-miyānında o şūḥuñ tīġ-i ġam ġam vār ise

Yāra açdı dilde tīr-i ġamzeñ ey kâşî kemān
Zaḥmımı şarsañ ‘aceb mi ḥoşça merhem vār ise

Dil-i hezārānıñ dü çeşmi rûz (u) şeb nem-nâkdir
Ġül-‘izārıñda seniñ ey ġonce şeb-nem vār ise

Keşfi der her ne maġâl-i rāzını Manşūr veş
Feyziyâ esrâr-ı ‘aşka fende maḥrem vār ise

— / — / — / —

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

131 A-4

Çār Kâfiye vü Muşanna‘

Kemm olmaz şoḥbet-i ḥünkâra maḥrem kâra bî-ġâne

Cem olmaz ‘işret-i aġyâra maḥrem-kâra bî-ġâne

Ṭabībim ḥasteyim gerçi beni zann itme zehr öġüd

Semm olmaz ni‘met-i bīmâra maḥrem-kâra bî-ġâne

Ācılma ‘andelīb-i zâr ile ey ġonce-leb bir dem

Dem olmaz sîret-i züvvâra maḥrem-kâra bî-ġâne

Göñül medḥinde ol yârıñ sâķın zemm itme ’âlemde

Zemm olmaz ülfet-i dil-dâra maḥrem kâra bî-ġâne

Füyûzât-ı İlähî olmayınca şâ‘ire Feyzî

Ķam olmaz şihḥat-i eş‘âra maḥrem-kâra bî-ġâne

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

131 B-1

Meyl itdi cān-ı dil yine bir tıfl-ı dil-bere
'Aşkında gerçi vār nice yüz biñ muhātura

Āzāde şānmasun beni yārān bā-şafā
Oldum esīr şimdi ben ol zūlf-i kāfire

Beñzetme māha ol şeh-i hūsnūñ cemālini
Tāb 'arz ider felekde o hūrşīd hāvere

İhsān-ı vaşlın istedim ol şāh-ı nāzdan
Maşşūş kıldı cevriñi ben 'abd (ü) çākere

İtmez derūn-ı dil-bere te'sīr pend-i 'aşk
Şehim ricā geçer mi göñül saht-ı mermere

Bih-zād-ı 'aşk naqşımızı āldı kōrkarım
'Arz eyledikçe hālimi nūr-ı muşavvere

İksīr-i 'aşk-ı dil-beri erbāb fehmi ider
Nā-dān beñzedir ānı kibrīt-i aħmere

Ey hoca söyle pūte-i 'aşkında yandığım
Sūq-i muhābbet içre o nev-reste zer-gerde

İmdād ider mi şāh-ı feraħ bilmezem bañā
Ceyş-i ğam itdi hışn-ı derūnum muhāşara

Ey pīr-i 'aşk itme beni 'ayb sen şākın
Dil-beste oldum anca bugün haṭṭ-āvere

Vaşf-ı lebin dehāna alanlar habībimiñ
Cennet'de raġbet eylemeye āb-ı Kevsere

Çāh-ı zeķanda gör gözüm āb-ı vuşlatı

Düşdi şeb-büy-ı dil ol bî-amân yere

Feyzî ferâgat eyle yeter itme keşf-i râz

Halk-ı zemâne duydu ne hâcet mükerrere

— / — / — / —

Mef'ûlü / Fâ'ilâtü / Mefâ'ilü / Fâ'ilün

131 B-2

Ey dil taḥamül eyle o şûḥuñ cefâsına

Şâyed muḥal görür seni vuşlat-ı şafâsına

Ḳaddiñ kemân olursa da çek cevri-çillesin

İncitme yeter şabri ḳo kendi hevâsına

Bâşûr-ı ğamla gör ki raḳîbi uyâr incitme

Döndi firâş-ı cismi tabîbiñ devâsına

Bir şâh-bâz-ı ḥüsne şikâr oldı mürġ-i dil

İḥsân-ı vâşlı olmadı hiç ben gedâsına

Āçmadım tabîb-i cânıma derd-i derûnum

Yoḳdur nigâh-ı luḫfi anıñ mübtelâsına

Ey Feyzî şarf itme bu gevher kelâmiñi

Nâ-dân ne bilsün ânı virir yoḳ bahâsına

— / — / — / —

Mef'ûlü / Fâ'ilâtü / Mefâ'ilü / Fâ'ilün

132 A-1

'İllet müşkil itmiş yârdan âyrılması âh

Böyle derdi ḳuluna virmeye hergiz Allah

Kevkeb-i baḫtîma ben levîm iderim leyl (ü) nehâr

Bendesin zulmet-i gamda qodı gitdi o mäh

Bî-güneh şöyle 'azâb eyledi dil-ber bañâ kim
Qatli geqmif qula bu resme cefâ itmeye şah

Düd-i ahım dün (ü) gün çerha sütün oldı benim
Rüzgârın sitemi cânıma geçdi eyvâh

Feyziyâ sâlik-i râh-ı 'adem itdi beni 'aşq
Bulamadım kendüme 'âlemde haqıķı hem-râh

— / — / — / —

Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilün

132 A-2

Ey melek olmaz ser-i küyuñ gibi me'vâ bize
Ol kıyâmet kâmetiñdir Sidre vü Tübâ bize

Devlet-i hüsnünde muhtâc olmayuz sım (ü) zere
Oldı çün iksir-i 'aşqın bî-miñl-i kimyâ bize

Leyle-i zülfün hevâsında geçirdik günümüz
Çok mudur devr-i felekde bu kadar sevdâ bize

Ezber itmişken muhabbet 'ilmini rüz-i ezel
Fenn-i vuşlat 'arz ider ol hoca-i dünyâ bize

Feyz-i luţfından kemâl-i rütbe olduk feyz-yâb
Didiler Feyzî anıñ çün dostun hâlâ bize

— / — / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

132 A-3

Dâd-ı Haqq'dır tâ ezelden nesl-i tahirlik bize

Ḥamdele kim verildi bu ekābirlik bize

Devlet-i dünyā ‘aceb mi ‘aynımızda olmasa
Devlet-i faqr içre virdi Kibriyā dirlik bize

Ma‘rifetde kenzün lā-yüfnādır ancaḳ ḳalbimiz
Men ‘araf-i sırrında dāḥildir bu nādirlik bize

Ḥaḳḳ zātında Ḥudā ḥalḳ itdi evlād-ı resül
Luṭf-ı Ḥaḳḳ’dır sebze-i destār ile zāhirlük bize

Kāḥ na‘t-ı Muṣṭafā kāḥ münācāt-ı Ḥudā
Feyz-i Ḥaḳḳ’dır Feyziyā bu resme şā’irlik bize

— / — / — / —
Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

132 A-4

Çün çār ‘anāşır vār ezeliiden tenimizde
Sûz-i şerer olsa nola āḥ eynimizde

Güş eylemeyüz nālesini bülbül-i zārñ
Kim hüdhüd-i hādīdir öten gülşenimizde

Faqr ile gören yol vereyim dir bize ammā
Fehm eylemez altün bulunur ma‘denimizde

Şekerimden ḥāne-i düşmende efendi
Yekdir bize nān-pārelik meskenimizde

Feyzī bizi vaḥdetde tehī bekleye şānma
Dīdār-ı Te‘ālā görünür revzenimizde

— / — / — / —
Mef‘ülü / Mefā‘ilü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

132 B-1

Zikr eyleriz Allah'ımızı biz dilimizde
Āsmānla devr olmada tesbīh elimizde

Biz nāṭıq-ı evşāf-ı resülüz gice gündüz
Na'tın okuruz şubh (ü) mesā maḥfilimizde

Nā-dānla yok ülfetimiz zerrece şimdi
Erbāb-ı ṭarīkat gürüşür menzilimizde

Zāhid bize cāhil nazarın eyleme zinhār
Tefsīr okudur vār dūn (ü) gün kāmilimizde

Biz baḥr-ı kemāliz disek 'ayb olmaya Feyzī
İncü-yı cevāhir bulunur sāhilimizde

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefā'ilü / Mefā'ilü / Fe'ülün

132 B-2

Ney gibi nālem irişdi ol perīniñ güşuna
Cān kulāğıyla fiğānım diñledir mengüşuna

Mātem-i hicriyle ol māhıñ siyeh püş olmuşum
Şānma ey dil qaralar giydim felekde büşuna

Ḥātem-i ḥüsn ile yār oldı Süleymān-ı zemān
'Ayb olur mı mür veş sürsem yüzüm pāpüşuna

'İṭr-nāk eyler dimāğ-ı 'aşkı büy-ı nigār
Zülf-i 'anber-fāmını 'arz itse küleh-i püşuna

Çıkşa āfāka şādā-yı āh (u) vāhım Feyziyā
Taḥt-ı istiğnāda ol şāhıñ gelürmü ḥüşuna

--- / --- / --- / ---

Fā'latün / Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilün

132 B-3

Düşme ey şabā vaqt-i seher gīsü-yı cānāna
Söküldi dişleri ıslāh idince beynini şāna

Hevā-yı kākül-i dil-berle āvāre iken gönüm
Kebüter şekli āhir düşdi bir dām-ı perīşāna

Beni bir bī-devā derde giriftār itdi sevdā kim
Görenler didi muhtāc oldı şu bī-çāre Loḫmān'a

Esir itdi beni bir zülf-i kāfir dostlar şimdi
Bu resme cevr olur mı toḡrı söyleñ hiç Müslimān'a

Cihānda sergüzeştım hāme tahrīr itmeden ḳāldı
İnānmazsañ nazar ḳıl Feyziyā bir kere dīvāna

--- / --- / --- / ---

Mefā'ilün / Fe'ilätün / Mefā'ilün / Fe'ilätün

132 B-4

Dil mürḡüne gīsü-yı nigār olmasa telle
'Uşşāḳı getürmezdi güzeller bu maḫalle

Bir dām-ı belādır o mehiñ kāküli ey dil
Aldanma şāḳın dānesine sen ānı belle

'Afv eylemez 'işyānıñı maḫbüb-ı zemāne
Ey 'aşıḳ-ı şeydā şāḳınub eyleme zille

Her ḥız-i deniñ dūn (ü) gün olma esiri
Āzāde dil ol dil-beri gördükde teyelle

Feyzī sañā maḫşuş ola ancak bu naşīḫat

Bu pendimiñ eṭrāfını altūn ile ḥasle

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefā'ilü / Mefā'ilü / Fe'ülün

133 A-4

Kaçan kim ebr-i zülfün dökse ol mihr ü cebin üzre

Şanur 'ālem düş-i zulmet semāvāt (ü) zemīn üzre

Yeşil destār ile görenler bāğ-ı ḥüsn içre

Kıyās eyler ki tūṭī kondı naḥl-ı yāsemīn üzre

Niçün küb küb düşer bu 'aşka 'āşıklar dime ey dil

Meşeldir naḥl gördikçe düşer bir engebīn üzre

Görince ḥatt-ı ruḥsārın ferāgat itme dil-berden

Ki zīrā ḥatt gerekir ḥātem-i gevher nigīn üzre

Görenler keşret-i ḥāl-i siyāhın ol mehiñ Feyzī

Şanur sultān-ı Hīndü 'askerin gönderdi Çīn üzre

— / — / — / —

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

133 A-2

Şanāyi'dir

Çıkdı sultān-ı bahār ehl-i çemen ālāyına

Cāmeler giydi çiçekli yāsemen ālāyına

Büse almış yārdan agyār çöpük dostlar

Ḥavfin oldur ben gedası duymadan ālāyına

Ḥār-ı düşmenler çevirmiş gül-istān-ı ḥüsnünü

Bunca ḥaşmı yenilsün ol gül-beden ālāyına

Dide-i dil-darı nice semed görenler didiler
Nergise nisbet o çeşm-i pür-fiten âlâyına

Feyziyâ zerd itdi iksîr-i muhabbet vechiñi
‘Aksiñe bâk destîne bir kere sen âlâyına

— / — / — / —

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

133 A-3

Sen şeh-i hüsne esîr oldı bu gönüm yükle
Päye kesb eyledi zann itme şâkın päyeñle

Meh-ruhsârîña kıldıkça nazar dîdelerim
Münhasif oldı gibi perde çekersen dîdelerim

Nâ-sezâlarla peşimânsañ enîs olduđuña
Eski ‘âşıklar yeni kim didi sâñâ yükle

Mâṭ olur gerçi şatranc-ı cemâliñde bu rûḥ
Lîk ferzânesiñ elbet sañâ ‘âşık yükle

Küştigîr felek darbına tākāt gelmez
Feyziyâ itme keşâkeş yükle sen yükle

— / — / — / —

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

133 A-4

Leb İrmez vü Zencîr

Nâr-ı ‘aşka ‘âşıkân ey dil yarâr her hâl ile
Hâliñ añla ehl-i hâlin ‘âkîl iseñ âl ile

Âl ile her şâh-ı nâzı şayd ider şayyâd-ı ‘aşk

'Aşk-ı cânân 'âşıkı şeydâ ider eşkâl ile

Kâle-i 'aşkıñ ziyânı niyetdir hâce-gân
Kân-ı dehri kâr-hâne zann ider ser kâl ile

Ûal (ü) kıl añlar cihânda nâ-sezâlar ser-te-ser
Ser-te-ser dil-ħande anlar aţlas ile şâl ile

Şâl (ü) ħırķa Feyziyâ 'âşıklara yeksândır
Dir iseñ gir ħân-kâh-ı 'aşķa sen her ħâl ile

--- / --- / --- / ---

Fâ'latün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

1331 B-1

Leb İrmez vü Zencir

Yâķ ķerâĝ-ı 'aşķı ey dil âteş-i dil-dâr ile
Dâr-ı dilde her seĥer yânsa sezâdır zâr ile

Zârî zârî 'âşık-ı dil-ħasteler iñler nice
Nicenîñ derdine Ĥaķķ'dan ķâre geldi yâr ile

Yâr egerçi bâde-i 'aşkıñ şorarsa ser-te-ser
Ser-te-ser eyle nihân-ı esrârîñi inkâr ile

Kâr iderse kâle-i 'aşķ ile ey dil her gedâ
Her gedâdan diñlenilse sırr-ı 'aşķ eş'âr ile

'Âr iden 'âşık degildir geķse serden Feyziyâ
Feyziyâ takrîr iderler 'âşıkı tekrâr ile

--- / --- / --- / ---

Fâ'latün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

133 B-2

Zü'l-kāfiyeteyn

Ḥabībim gül-istān-ı ḥüsnüñe a'dāyı doldurma

Hezārîñ dūd-i āhından gül-i ra'nāyı şoldurma

Göñül Ya'kūbuñ ey Yūsuf cebīniñ ağladub her dem

Diyār-ı Mısr-ı ḥüsnüñde gedā-yı bābı güldürme

Dil-i Mecnūnlara ey zülf-i Leylā yüz virüb dā'im

O tellerle örülmüş turre-i zībāyı yoldurma

Vişāliñ mīvesin ey naḥl-i kıdd dirmek diler göñlüm

Geçir vaḳtı ḳo dursunlar hemān elmāyı oldurma

Dilerseñ valşın ol şāh-ı cihāniñ sen eger Feyzî

Dem-ā-dem hehzārında gubār-ı pāyı ol durma

— / — / — / —

Mefā'ılün / Mefā'ılün / Mefā'ılün / Mefā'ılün

133 B-2

Düşdi mürğ-i dil o şūḥuñ telle-i gīsūsuna

Ṭütulur āvāre ārzü eylese yavrūsuna

Tīr-i cevri kıddimi kıldı kemān ol dil-berîñ

Menzil-i ğamda girelden çille-i ebrūsuna

Görmesem bilmezdim ol çeşm-i ğazāliñ neydügin

'İtr-nāk itdim meşāmm-ı cānı müşğ-būsuna

Bāğ-ı ḥüsn içre görüb meyl itdi göñlüm şu gibi

Ol sehī-ķaddiñ ser-ā-pā kıamet-i dil-cūsuna

Vaşf-ı gūnā-gūnun itdirmekde her dem hūsnūñ
Ol perī bezm-i sūhanda Feyzī-i pūr-gūsuna

— / — / — / —

Fā'latūn / Fā'ilātūn / Fā'ilātūn / Fā'ilūn

133 B-4

Şehā beñzer ser-i gūyuñ behişte

Sañā dinse sezādır bir ferişte

Fedā olsun yoluñda bāş (u) cānım

Gedāyım dağı nem vārsa al işte

Cüdā düşdüm kapuñdan pād-şāhım

Şafā-dār olmadan virdim ser işte

Bañā 'ağd olalı ol duğter-i rez

Dilā muğ-beçeye oldum enişte

Revā mı yüz virirseñ devletiñde

Murād üzre şehā ağıyār-ı zişte

Hebā ola dürr-i yektā sözüm hayf

Miyānım bükdi cevriñ mişl-i rişte

134 A-1

Sezādır Feyziyā bu sergüzeştiñ

Siyākat hāmesiyle kıl nüvişte

— / — / —

Mefā'ilūn / Mefā'ilūn / Fe'ülūn

134 A-2

Beni 'ayb itme ey pīr-i muḥabbet sen bu çağımda

Civānım çün görürseñ hūn-ı aǵyārı bıçāǵımda

Derūnum içre muzmerdir ezelden ihtiyārımla
Büyütsem tıfl-ı bir nāzık perī-peyker kucāǵımda

Naşihatle beni pür-āteş itme ey odabāşı
Nola ol pür-perī taze gelüb yātsa ocāǵımda

Tehī şānmañ boǵār ‘aşıqān içre beni hergiz
Enīs-i mūnusum vār ğam gibi ancağ bucāǵımda

Benim Feyzī diyü yād etse nāmım ol leb-i Şīrīn
Nice Ferhād’a şan‘at gösteririm ben necā‘ımda

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

134 A-3

Dīdelerdir seheri gördüǵüñ ahtercesine
Ol mehi seyre çıkār şubha dek olüñürcesine

Maṭla‘-ı nūr-ı tecellī mi degil dīdārı
Dehri tāb itdi ruḥ-ı māh münevvercesine

Bāǵ-ı ḥüsnünde sirişkim olalı böyle revān
Ey uzatdı o perī kāmetsi ‘ar‘arcasına

Nāvek-i ğamzesi kār itdi oşūḥuñ cāna
Aqıdır kânımı yer yüzine neşdercesine

Ġazeliñ vār gibi taḥrīr idecek ey Feyzī
Elde mcmū‘āñı gördüm yine deftercesine

— / — / — / —

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

134 A-4

Mürğ-i dil gülşende zâr itmezdi ‘âşık olmasa

Münisin her demde hâr itmezdi ‘âşık olmasa

‘Aşk ile keşf eyledi Manşür ene’l-Hak̄k sırrını

Kendüye dâr-ı ihtiyâr itmezdi ‘âşık olmasa

Derd-i hicriñle tabîbim rûz (u) şeb bîmâr-ı ‘aşk

Âh (ü) vâh-ı intizâr itmezdi ‘âşık olmasa

— / — / — / —

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

134 A-5

Muhammed’ullâh irişdi vaqt-i nev-rûz-ı bahâr-ı tâze

Yetişdi bâğ-ı hüsñünde nice seft-âlû (vü) nâr- tâze

Âçıldı gonce-i maqşûd güz-zâr-ı cihân içre

Temennâ-yı vişâl etdikçe dil mürği (vü) hezâr-ı tâze

Ser-i ‘uşşâkı kerem itdi şarâb-ı la‘liñ ey sâkı

Neşât-ı âl virdi def’ oldukça mecliste humâr-ı tâze

Harâbat ehli bekler mi tehî mey-hâne şadrında

Şabûh-i bâde vâr elde yânında gam-güsâr-ı tâze

Tefekkür itdigim ‘ayb itme ey Feyzî benim hergiz

Derünüm içre yer buldı hayâl-i vaşl-ı yâr-ı tâze

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

134 B-1

Dil-berâ la‘l-lebiñ medh eyleyince gül güle

Hem açub vaşfiñ tekellüm itdi bülbül bülbüle

Gül-‘izārñ üzre kim görse perîşân zülfüni
Zann ider heb açılıb yaşlandı sünbül sünbüle

Şehr-i hüsnüñ şâh-ı mārân kal‘ası dirsem nola
Mârlar şekli şārılmış cümle kākül kāküle

Leşker-i şâh-ı Habeş‘dir hâl-i Hindûlar diyü
Cism-i kâfiruñda vaşf eylerdi fülful fülfüle

Feyziyâ sür düldül-i tab‘ıñ bu menzil-gâhda
Çün girift oldu bugün dâr üzre öñdül öñdüle

— / — / — / —
Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

134 B-2

Jâle düşse çin-i sihr bir gonca-i zîbâ güle
Nâle müstevlî olur aḥşâm olulca bülbüle

Sebze-i kâmet gösterir şahn-ı çemende lâleler
Zülfüni zülf-i nigâr ‘arz eyleyince sünbüle

Bezm-i meyde sâķi-yi gül-çehre mest olmuş gibi
Beñzedir cām-ı şabûhı erguvân ile müle

Mürğ-i dil üç felekde bir hümâ-pervâz iken
Eyledi bir gonca-leb-i dil-beste dâm-ı kāküle

Düldül-i dil menzil-i maḥşûda sa‘y etse nola
Kâle-i valşın ḳomuş dil-dâr işitdim öñdüle

Hâl-i ‘anber-fâma teşbîh etdigi çün kendüñi

Çok cezâ eyler dü beñde ehl-i diller fülfüle

Çün güzel sevmez mey içmez fâriğ (ü) âzâdesiñ

Sende ey Feyzî nedir bu resme zâr (ü) gûlgüle

— / — / — / —

Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

134 B-3

Fehmi der misiñ gönül mihr (ü) vefâ eksilmede

Bezm-i 'âlem içre yârân (ü) şafâ eksilmede

Merhamet şefkat mürüvvet ehli güm olsa gerek

Çâpıldı bigâne dehr-i âşinâ eksilmede

Birbirine ragbet itmez oldı aḥbâb-ı zemân

Ülfet-i 'arz-ı muḥabbet dâ'imâ eksilmede

Kâr-ı encâmîñ defiller ile yoḡdur fâ'ide

Naḡd-i 'ömrüñ yoḡ yere şubḡ (ü) mesâ eksilmede

Bir avuç ḡum oldı güyâ şîşe-i 'âlemde ḡalḡ

Gün-be-gün sâ'at-be-sâ'at Feyziyâ eksilmede

— / — / — / —

Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

134 B-4

Cününüm ârtür ey dil zülf-i Leylâlar şâlındıḡça

Çomaz sevdâ beni ḡâlimde ṡurrâlar şâlındıḡça

Görünmez Cennet-i dehrîñ şafâsı 'aynıma zerre

Şafâlar kesb ider dil ḡadd-i ṡübâlar şâlındıḡça

Çemen seyrende şuşâya çığarsam nola maḡfice

Göñül hayrân olur serv-i semen-sâlar şâlındıkça

Dökersem sînemi tabı-ı beşâret gibi 'ayb olmaz

Piyâde 'îd-gehde tıfl-ı pâşâlar şâlındıkça

Cihânîñ nakşın aldım Feyziyâ Bih-zâd ve ammâ

Nice taşvîr idem nâz ile hüsâlar şâlındıkça

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

135 A-1

Gül-i gönçelerin açdığı dem faşl-ı bahârda

Bülbüller olur şubh (ü) mesâ nâle vü zârda

Seyr-i çemene çıkısa kaçan yâr ile ağıyâr

Boynun büker üftâdeleri karşı kenârda

Yâr âk boyâda tırna gözi bâde içermiş

Mest-âne göñül na're çeker şimdi Hîşâr'da

Gösterme cünûnum hareket itdi efendim

Şol leyle-i zülfüñ bañâ sen leyl ü nehârda

Feyziyâ sañâ Hâkķ şabr (ü) taħammül vire yoħsa

İñşâf-ı mürüvvetden eğer yoķdur o yârda

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'îlü / Mefâ'îlü / Fe'ülün

135 A-2

Dime süflîde ķodum cân (u) seri döne döne

Pîr-i 'aşķıñ ola sañâ mazarî döne döne

Cidd (ü) cihed eyle hemân câhile olma bende

Bulur ‘âlemde kemâl ehli yeri döne döne

Devlet-i dehre dayânma sañâ bâkî qâlmaz .
Geçer elden ele gör sîm (ü) zeri döne döne

Gâh gam gâh ferahdır bu cihânıñ kârı
Lîk bî-sevdâ ider ehl-i hüneri döne döne

Güş iderseñ beni ey Feyzî âlursıñ hoşqa
Ġayrıdan isteme şâfî haberi döne döne

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

135 A-3

Vâr idi yerim meclis-i ‘irfân arasında
Ġâk itdi felek qâdrimi insân arasında

Mir’ât-ı cihân ‘aynıma bir zerre görünmez
Görmezse eger bârımı yârân arasında

Luţ ile nigâh etse bañâ ol şeh-i ħüsnum
Devlet bilürüm kendüme aqrân arasında

Ġatı dili Ġarqa dün(ü) gün virdi sirişkim
Ġaldım yâlıñız lücce-i ‘ummân arasında

Kim bilse gerek kıymetiñi sük-i gam içre
Feyzî yetişür söyleme nâ-dân arasında

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

135 A-4

‘Aceb mi fî-zemâne olsa erbâb-ı hüner gamda

Ḥayf nā-ḥalef söz şāhibidir şimdi ‘ālemde

Esīr-i cāhil olmaz nefis için hergiz kemāl ehli
Şafālar kesb ider āzāde-i gerdūn her demde

Ümīd itme şākın nev-devletān-ı dehrden iḥsān
Kerem-i bī-çāreniñ nāmı güm oldı ‘aşr-ı ḥānemde

Ġamum dehr ile ālūdedir ḥalk-ı cihān-ı cümle
Gerek bāy (u) gedā ḳul pād-şāhlar yās (ü) mātemde

Cihāniñ cevriñe şabr it dilerseñ ecrini Feyzī
Mükedder olmamış bir kimse yoḳdur nev‘-i ādemde

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

135 B-1

Ḥarf-i Lām-elif

Muşanna‘dır / Süleymān-ı Zemān Çıkar
Sālik-i rāh-ı muḥabbet mi olur hiç ‘uḳalā
Levm iderken dün (ü) gün ‘āşık-ı şeydāya dilā

Yāri āgyār ile görmek gibi bir derd yoḳdur
Mübtelālar çeker ol derd-i zarūrī ḥālā

Āh (ü) zār ile geçer ‘āşık-ı zārīñ ‘ömri
Nice men‘ itmesün anı ‘ilmā vü fuzalā

Zen-i dünyāyı görüb naḳşına aldanma şākın
Mārdır zehr ile ālūdedir ol ey budalā

Ol kişi kim yeri vār olsa Süleymān-ı zemān
Nuḳkuna rām ola Feyzī anıñ ednā (vü) a‘lā

— / — / — / —

Fe'ilatün / Fe'ilatün / Fe'ilatün / Fe'ilün

135 B-2

Didim dil-dära raḥm it ben gedāya ey şeh-i vālā

Didi bī-çäre raḥm itsün seniñ aḥvālīñe Mevlā

Didim ey gonce-leb her dem işim feryād (ü) zār itdiñ

Didi 'aşık olur mürğ-i hezārīñ kārı vāveylā

Didim bir gün beni Mecnūn-ı ser-gerdān idersiñ sen

Didi zencir-i zülfümde yānursañ ol şaçı Leylā

Didim bu şabr-ı sāmānım ḥarāb itdiñ kanı inşāf

Didi erbāb-ı 'aşk ehl-i ḥarābāt olduğı evlā

Didim şāhım ḳapuñda Feyzī-i şeydā gulām olsun

Didi ol ḥoḳḳa-fem şirīn-sūḥan biñ nāz ile lālā

— / — / — / —

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

135 B-3

H'ān-ı valşından o şūḥuñ olmuşuz çün imtilā

Bir zemān pür-hüner idersiñ bizlere ḥoşdur dilā

Derd-i 'aşkıñ çāresin bilmez ṭabīb-i dehr-i dūn

Söyleme derd-i derūnuñ kimseye ey mübtelā

Bezm-i 'ālemde sebep feyz-i neşāta bādedir

Sāḳī-yi devrānı zann itme viren ḳalbe cilā

Ebleh oldur kim cihānda meyl ider her dil-bere

Sūḳ-i gamda naḳd-i 'ömr ile olur bāşa belā

Eyleme sermāye-i ŧi'riñ tehī nā-dāna ŧarf
Kār-ı encāmıñ tefekkür eyle Feyzī evvelā

— / — / — / —

Fā'lātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

135 B-4

Yokdur ğam-ı dehrin yeri dil-hānda aŧlā
Sil albiñi tā kim ola mir'āt-ı mücellā

Mü'min olanıñ albi nazār-gāh-ı Hudā'dır
Pāk eyle anı tāki nazār eyleye Mevlā

Gel devlet-i dūnyāyı deĝiŧ faqr-ı fenāda
Faqr ire imiŧ iki cihān devleti hālā

Süflī ile me'lūf olan elbet ola süflī
A'lā ile ūlfet iden elbet olur a'lā

ek bāŧıñı bir hıraya terk it sivāyı
Feyzī sañā maqlab yetiŧir feyz ne 'ālā

— / — / — / —

Me'ülü / Me'ā'ilü / Me'ā'ilü / Fe'ülün

136 A-1

Beni Mecnūn gibi ŧahrāya ŧaldıñ ey ŧāı Leylā
'Aceb mi zār-ı ser-gerdān idersem āh (u) vāveylā

Nola dīvāne dirlerse benim haqqımda 'āŧıqlar
Kemend-i zūfūñi tadım elime boynuma hālā

Yüzüm yokdur vāñb der-gāhıñā bir kere yüz sürsem
uŧurum ok ğuzel bāŧıñ ün 'ināyet ey ŧeh-i vālā

Şikāyet çok sañā senden benim gül ağzım açdırma
İşitdiñ dād-ı feryādım bañā raħm itmediñ aşlā

Taħammül mülküni yıkdıñ nice şabr eylesün Feyzî
Mürüvvet yokmı hey zālīm sañā inşāf vire Mevlā

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

136 A-2

Virmişüz mişķale-i ‘aşķ ile biz ķalbe cilā
Bir nefes hātırā gelmez ğam-ı dünyā aşlā

Nola şaħbā-yı muħabbet bizi sekrān etse
Sāķiyā sākin-i mey-hāneler biziz hālā

Bir bölük ‘aşık-ı şūrīdeyüz ‘aşķiñ ile
Görse ‘āķil geçinenler bize derler budālā

‘Āşık-ı dil-ber bizi ‘ālemlere rüsvāy itdi
Virmesün ķul başına böyle muħabbet Mevlā

ķışşamız ‘āleme ey Feyzî nümāyān olalı
Güm olub gitdi meger ķışşā-i Mecnün (u) Leylā

— / — / — / —

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

136 A-3

Merd-i kāmildir cihān mülkünde şol ‘aşık-ı dilā
Bu ‘arūs-ı dehre dāmād olmuşdur evvelā

Pesti der ķadrin felek ehl-i kemāliñ dehrde
Çünki döner rif‘ati yür virir ey mübtelā

Ƙuvvetiñ vār ƙūtalım dāğlarca mağrūr olma kim
İbtidā kühūñ bağr-ı bāşına her bark-e belā

Nef için nev-devletān-ı dehrīñ olma bendesi
Fağr (u) fağri devletinde himmetiñ eyle ‘alā

Feyziyā ɗarb-ı meşeldir dest-i bir bālā-yı dest
Ejderhā-yı ‘aşr iseñ de itme bir mūra şalā

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

136 A -4

Her ‘ālem didiler rüyuña ba‘z-ı ‘uğalā
Rağat cengi tağrīr idemez her budalā
Def iderse reh-i ‘aşğdan bizi vā‘iz ne belā
Zeheb-i ‘aşğı beyān eylese bāri fuğalā

— / — / — / —

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

136 B-1

Ḥurūf-i Yā

Ƙaçan bezm-i şafāda nāz ile dil-ber dise hey hey

Döker def sīnesin ƙanbūra iñler nāle eyler ney

Yürüt sağī āyāğ ile sürāğ-i bādeyi sen de

Dil-i mest-āneler şevğ ile nūş itsün mey-ender-mey

Ruğ-ı zībāsını yariñ görünce şerm-sār oldı

Ḥum-i serbestde şānma ƙızardı kendüsünden mey

Ḥarābāt ehliniñ ‘aynında yoğdur zerrece ‘ālem

Berāberdir yānında ‘abd (ü) çāker şeh-i Ḥusrev-i key

Cihānîñ 'izz (ü) cāhın t̄ālib-i dünyāya 'arz eyle
O şāhîñ devlet-i h̄üsünde Feyzî istemez bir şey

— / — / — / —

Mefā'îlün / Mefā'îlün / Mefā'îlün / Mefā'îlün

136 B-2

Bu bezm-i ğamda itmeyeyim ğayrı gūşunı
Olsun harām tevbe içerssem de kaṭre mey

Aldıñ 'inān esb-i murādım elimden āh
Kıldıñ piyāde şimdi beni hey zemāne hey

Şol demege şād-ı hurrem idem bezm-i bārda
Şimdi ğamum 'āleme virdim derūn pey

Bilsem nedir günāh-ı mey ğammı çeker idim
Ben zārı bu 'azāba sezā eyleyen ne şey

Feyzî mi kıldı kām alcağ senden ey felek
Tā kim geldi gitdi nice H̄usrev ile key

— / — / — / —

Fā'lātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

136 B-3

'Āşık-ı zārîñ hayāl-i yārdır eglencesi
Bülbülün gülşende āh (u) zārdır eglencesi

Künc-i ğamda eylenüb kalmaz tehî erbāb-ı 'aşğ
Herkesiñ hālince elbet vārdır eglencesi

Şanma kim aġyār elinden yāri kırtarmağ kolāy
Bir gül için bāğ-bānîñ hārdır eglencesi

Hân-kâh-ı ‘aşkıñ elbet çillesin ‘aşık çeker
Şüfiyi gör zıkr-i istiğfardır eglencesi

Ehl-i ‘aşk ol Feyziyâ encâm-ı kâr ‘aşıkların
Cennet içre rü’yet-i dîdârdır eglencesi

— / — / — / —

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

136 B-4

Pây-mâl itdim yoluñda vār mı hâtır berây
Bulmadım der-gâh-ı hüsünüñde şehâ bir pâre cây

Ben nice bezmiñde nâlân itmeyem her rüz (u) şeb
Deldi çün sîh-i muhabbet bağrımı mânend-i nây

Nâ-sezâyâ ‘arz iderseñ hâtem-i vaşlıñ ‘aceb
Ey Süleymân-ı zemânım ne revâ bu hod-re’y

Zülmet-i hicriñde mihmân olduğum ma‘lûm iken
Hâme-i agyâr kıldı mağdemiñ düş berây

Devlet-i hüsünüñde rif‘at virdi nâ-dâna felek
Reh-güzârıñdır bu Feyzî oldı böyle hâk-i pây

— / — / — / —

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

136 B-5

Müfred

Vaşlın niyâz idince ‘Arab-zâde didi
Işır yâ habîb kademimi şüy şüy

136 B-6

Müfred

'Arūs-ı dehr-i dūnuñ imtinānın çekmeyen erler
Hevā-yı zūlf-i dil-berle dil-i dīvānedir şimdi

— / — / — / —

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

137 A-1

Devlet-i hūsnünde ol şāhıñ iderken hāy hūy
Ḥaṭṭ-ı ruhsārın görüb oldum ḳasāvet hūy

Rūze-i hicr ile oldı mu'tādım her māh (u) sāl
Ni'met-i val'sında ol şūhuñ olaldan dest-i şūy

Nāfe-i müşgūñ Ḥoten zann itme eylersiñ ḥaṭā
Zūlf-i dil-berden gelür her dem meşāmm-ı cāna būy

Pertev-i hūsn ile tāb itmez gönül kāşānesin
Bir gice ğam-ḥ'āneye teşrīf idüb ol māh-rūy

Ḳorḳarım 'ālem yine müstağrık-ı tūfān olur
Feyziyā çāğlar sirişkim hicr ile mānend-i cūy

— / — / — / —

Fā'lātün / Fā'īlātün / Fā'īlātün / Fā'īlün

137 A-2

Görmesem devr-i felekde ey meh-i tābān seni
Şānurum āğūşa aldı veş 'udvān seni

Māğ-ı hūsn içre yeşilleri şālın servi gibi
Seyre çıksun gözleri düşmenleriñ her ān seni

Görmedim beşerde sen gibi tıfl-ı melek
Bāğ-ı Cennet'den getürmüş ğālibā Rıḍvān seni

Dest-i kudretle yarātmiş aḥsen-i taḫvīimde
Ey ḥabībim bārek-Allah ḥazret-i Sübhān seni

Devlet-i ḥüsnünde Feyzī ḥāk-i pāy olsa nola
Başına tāk itdi ‘ālem ey şeh-i ḥübān seni

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

137 A-3

Nolur ḡam-ḥāneme teşrif idersen lutf ile ḡāhī
Ḳuluñ mürde iken iḫyā olur ey ḥūblarıñ şāhı

Ümīd-i vaşl ile ḳāldım şeb-i firḳatde sultānım
Dü çeşmim şubḫa dek gözler mişāl necmsin māhī

Egerçi devlet-i ḥüsnünde vaşlınla çerāḡ olsam
Gerekmezdi bañā hergiz cihānıñ ‘izzet ü cāhı

Civānsıñ ey kemān ebrū ḫazer ḳıl tır ü āhımdan
İder sub‘-ı semāvātı gezer ‘aşıklarıñ āhı

Beni sevmez dimişsiñ Feyzī-i bī-çāre sultānım
Ḥabībimsiñ efendimsiñ inān v’Allāh (ü) billāhi

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

137 A-4

Tütüyādır gözüme dil-berimiñ ḥāk-i rehi
Gün olur mı bañā Ḥaḳḳ göstere ol pād-şehi

Aḫter-i baḫt-ı siyāhımdır o kim ‘ālemde
Ālmadım hāle ve aḡuşuma bir şeb o mehi

Günehim boynuna gelsün dimiz ol şūḫ bañā
Vārayım bāri yeter herkese kendi günehi

Bizi men‘ itme güzel sevmeden ey vā‘iz kim
Bilür erbāb-ı sūḫan her ne ki vār emr-i tehi

Görse dīdārını Cennet‘de ḫabībiñ Rıdḫvān
Ḥaşra dek ḫüsnüne ḫayrān olub eyler nigehi

Yāraşur eynine zer-beft ḫabā ḫulle mişāl
Tāc iken bāşına yāriñ bu sa‘adet-gehi

137 B-1

Feyziyā midḫat-i ḫüsnünde ḫuşūrum çoḫdur
Olmadım ben o şeḫe ‘āşık-ı dil-dāde

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

137 B-2

Kes bāşım şem‘a gibi hicr odına yāḫma beni
Belki pervāne şıfat sūz-i dilim yāḫa seni

Ey Süleymān-ı zemān ben gibi mūruñ vār iken
Ḥātem-i vaşla sezā eylediñ ehremeni

Cān virirsem reh-i ‘aşkında ferāḡat gelmem
Yine zıkr eyleye her dem seni ḫabrim çemeni

Sāña inşāf vire Mevlā bāña şabr ü tāḫat
Kim ḫayāl-i fener itdiñ ḡam ile cān ü teni

Çeşm-i Ya‘ḫūba bedel eşk-i revānım Nīl‘dir
Görebilsem diyü sen Yūsuf-ı gül-pireheni

Tīr ü cevre beni ey ḫāşı kemān itme nişān

Ne revā zār idesiñ çille-i firqat çekeni

Gülşen-i hüsnüñe mehcür olalı mürği dilim

Hem-dem itdiñ ne ‘aceb kendüñe zāg (u) zağanı

Pāye kesb itdirüb a‘dälara verdiñ rif‘at

Eylediñ hāke berāber seni cāndan seveni

Şanma te‘şir ide ol seng-i dile güftārñ

Yeter ey Feyzī yet hatm idelim gel sühanı

— / — / — / —

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

137 B-3

Kaşd eyledi bu cānıma bir gamzesi hūnı

Oldum yed-i hükümünde ānñ zār (u) zebūnı

Şormañ dil-i dīvāneme aḥvālın o şūhuñ

Bāşında degildir bilürüm ‘aql-ı yekūnı

Bir kākül-i zencī anı dil-beste idelden

Şahrālara düşdi ḥareket itdi cünūnı

Ağyār aramazdın ne ‘aceb çıqdı ey dil

Yār ile bizi eyledi mā-beyn o dūnı

Bu Feyzīyi söyletme şākın bezm-i süḥanda

Āh eylese dünyāyı yıqār sūz-i derūnı

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefā‘ilü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

137 B-4

Aḥsen şüretde ḥalk itmiş şehā Mevlā seni

Yâ nice vaşf itmesün bu hüsn ile dānā seni

Kendüni ednā kıyās itme güzellikde begim

Hüb yaratmışdır Te‘ālā cümleden a‘lā seni

Maṭla‘-ı nūr-ı tecellīdir cemāliñ şübhesiz

Böyle ḥalk itmiş nūr-ı müsteşnā seni

Sük-i hüsn içre metā‘-ı vaşlına yokdur bahā

Naqd-i cān virsem ‘aceb mi görmege cānā seni

Midḥat-i ḥüsnüñ muṭavvel bir kitāb olsa sezā

Muḥtaşar vaşf eylemişdir Feyzī-i şeydā seni

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

138 A-1

Reh-i ‘aşkında dil-dārñ hevā-dār olduğum kâldi

Seniñle ey dil-i şeydā kâfā-dār olduğum kâldi

Bu gül-zār-ı fenāda bir güline degmedim dehrñ

Tehī bülbül gibi ‘ālemde gam-ḥ̄ār olduğum kâldi

Maḳāl-i rāzımı ‘arz eyledim beyhüde ol yāre

Hemān bir iki üç gün yār ile yād olduğum kâldi

Bu bīmār-ḥāne-i gamda şorar yok ḥālimi Feyzī

Kemend-i zülfüne yārñ giriftār olduğum kâldi

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

138 A-2

Şehā senden sañā vārdır şikāyet ḥatırım kâldi

Ḥuzūruñda idem bir bir hikāyet hātırım kâldı

Temennā-yı vişāl itdikçe mehcūr-ı cemāl itdiñ
Terahhum itmediñ ben zāra ğāyet hātırım kâldı

Raķıbe mīve-i ḥüsnüñ idersiñ durmayub teklif
Bañā hiç virmediñ bir dem icāzet hātırım kâldı

Maķāl-i rāzımı Feyzī gbi dünyāya keşf itdiñ
Anıñ çün eyledim sözden ferāgat hātırım kâldı

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

138 A-3

Derūnumda bu resme derd-i ‘aşķ yārdan kâldı
Dil-i bī-çāreye yoķ çāre kesb (ü) kârdan kâldı

Belā vü derde şabr itmek dil-i pür-zāra her şeb (u) rüz
Meger kim ḥazret-i Eyyüb olan ḥünkârdan kâldı

Ṭarīķ-i ‘aşķ- dil-berden bizi men‘ itme ey vā‘iz
Bize rāh-ı muḥabbet ceddimiz sālârdan kâldı

Açılmaz ğonce-i maķşūdı heriz ‘aşık-ı zârıñ
Hezār-ı ‘aşķa nālân eylemek gül-zârdan kâldı

Uşāndı serğüzeştım yāzmadan bu ḥāme-i ḥasret
Dehān-ı nātıkım Feyzī benim ğüftârdan kâldı

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

138 A-4

Yine iķlīm-i ḥüsne bir şeh-i vālâ-kerem geldi

Hemîşe devlet-i iqbâl ile sâhib-i ‘ilm geldi

Feşân it eşkiñi ey çeşm-i saqqâ reh-güzârında
Mukaddim-i ceşş olub ‘uşşâk için bir hoş qâdem geldi

Görüb teşrîfin istikbâle hâsmımızdan cân
Ki zîrâ mürdeler ihyâ ider bir ‘İsî-dem geldi

Qarârdı qalbimiz afyon-berş (ü) qahveden sâkı
Ayâğ ile yürüt şahbâyı bezme câm-ı Cem geldi

İderken Feyziyâ tahrîr-i hâme vaşf-ı dil-dârı
Şafâsından nazâr kıll çeşm-i nâ-binâya nem geldi

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

138 B-1

Bu vücûdum şehrine düşdi muhabbet âteşi
Dil serâyın yâkdı vîrân itdi firqat âteşi

Şanmañuz üç felekde görinen ebr-i serâb
Dûd-i âhimdir çıkâr yândıqça miñnet âteşi

‘İd-i vaşlın görmedim gitdi o mâhıñ bir nefes
Rûze-i hicr ile yândı dilde hasret âteşi

İrmedim ‘âlemde ey dil menzil-i maqşûdıma
Cânıma kâr eyledi bu yolda gurbet âteşi

Nâr-ı ‘aşqa yândı Feyzî bunda çün yâ Rabbenâ
Yâkmasun bâri o miskîni kıyâmet âteşi

— / — / — / —

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

138 B-2

Beni ol serv-ğadd ħāk-i mezelletde oyub gitdi
Yāğub sūz-i firāk ile ħarāretde oyub gitdi

Bañā ‘īd-i vişālin va‘d idüb ol mäh-rū şimdi
Şiyām-ı şabr ile bu künc-i firğatde oyub gitdi

Firāş-ı ğamda bir dil-ğasteim ħālim şorar yoğdur
Ĥabībim çāre bulmaz bu ħiyāfetde oyub gitdi

Getür ey sākī-yi ğül-çehre bāri cām-ı şağbāyı
Beni ol bī-vefā bezm-i muğabbetde oyub gitdi

Derūnum derdini dīvāna şığmaz eyleşem taħrīr
Beni ey Feyzī o zālīm bu ħāletde oyub gitdi

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

138 B-3

Cefāası dehr-i dūnun dilde tāb (ü) tākātīm kesdi
‘Adūnuñ fitnesi dil-dār ile ünsiyetim kesdi

‘Aceb bu ihtiyārılığda esīr-i nev-civān oldum
Ĥayāl-i vaşlı ağbāb-ı şafādan ülfetim kesdi

Şabūhī bāde şun sākī bañā bezm-i muğabbetde
Benim ol ħahve-i rüy-ı siyeh zürriyetim kesdi

Benim iğlīm-i firğatle çerāğ itmişdi sultānım
Bugün ħayyāt-ı ğam mıkrāş-ı ğamla ħil‘atim kesdi

Bu sūğ içre metā‘-ı nazma yoğ bir müşterī Feyzī
Nağd-i ‘ömri şarf itdim Te‘ālā ħısmetim kesdi

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

138 B-4

Beñzetme 'ıtr-ı fitneye zülf-i mu'anberi

'Aşıklar içre fitne koyâr bil ki ey perî

Dilâlle virme sük-i muhabbetde vaşlıñı

Oldum metâ'-ı hüsne cân ile müşteri

Şimşâd dirse kıddiñe her kim hañâ ider

Zîrâ ki nahl-ı nâz-ı hırâmdan olur beri

Erbâb-ı 'aşka söyle muhabbet ne resmedir

Nâ-dân-ı bî-'aql ne bilür 'aşk-ı dil-beri

Nev-devletân-ı 'âleme medyün olma kim

İkide birde yoklar açar eski defteri

Şem'-i cemâl-i dil-bere pervânedir gönül

Süz-i firâka bir dağı yâkma bu çâkeri

Feyzî felekde bulmasa rif'at 'aceb degil

Hâke şâlar zemâne mu'âl işkesteleri

— / — / — / —

Mef'ülü / Fâ'ilätü / Mefâ'îlü / Fâ'ilün

139 A-1

'Aceb 'uşşâka cevri itmekden ol zâlim uşânmaz mı

Harâb oldu cihân zülm ile Mevlâ'dan utânmaz mı

Gönüller şehrinî süz-i firâkı ser-be-ser yâkdı

O şâh-ı nâza takrîr eylesek bir bir inânmaz mı

Şafâsın sürmeyen çekmez o şūhuñ çille-i cevrin
Taḥammül şāhibi ‘aşık hiç ol nāza dayānmaz mı

‘Aceb mi ḥāb-ı gāfletde yātursa nāz ile dil-ber
Seḫerde ‘aşıkñ feryād (ü) zārından uyānmaz mı

Sañā vaşf eylesem Feyzī o şūhuñ mīve-i vaşlın
Şafā vü lezzetin ḥulyā idüb ağızñ şulānmaz mı

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

139 A-2

Ḥarābāt ehli devriñde şehā vīrānesiz kıldı
‘İmāret eylediñ dehri kuluñ ḡam-ḫānesiz kıldı

Beni dūr eylediñ gerçi bugün dīvān-ı ḥüsnüñde
Velī şem‘-i cemāliñ pür-yaḡār pervānesiz kıldı

Dil-i Mecnūnumı şahrāya sālđıñ ey şāçı Leylā
Ḥum-ı zencīr-i zūlfüñ ben gibi dīvānesiz kıldı

Ayāğı al ele bāri açılson bāde-i gül-gün
Görürseñ sāḡiyā bezm-i şafā mest-ānesiz kıldı

Maḡāl-i rāz-ı ‘aşkı kimlere keşf eyler ‘ālemde
Bu Feyzī bende-i çākerine cānānesiz kıldı

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

139 A-3

Şimdi bildim dil-berā bilmezdim evvel ben seni
Böyle şūḫ-ı bīvefā bilmezdim evvel ben seni

Nağd-i hüsnüñ nâ-sezâya şarf idersiñ dâ'imâ
Kec edâ yâr aşinâ bilmezdim evvel ben seni

Hem-dem olmuşsuñ işitdim bed-liķâ aġyâr ile
Vâh sañâ yâzık sañâ bilmezdim evvel ben seni

Sen de bir vaķt ola ķadrin bilesin 'âşıklarıñ
Diyesiñ ey mübtelâ bilmezdim evvel ben seni

Feyzî-i şeydâyı kıldıñ h'ân-ı vaşlıñdan cüdâ
Luţfi yok bir pür-cefâ bilmezdim evvel ben seni

---- / ---- / ---- / ----

Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

139 A-4

Ġâfirü'z-zenb a'nî ol Ġaffâr anâdan doğmadı
Hürî (vü) ġilmân-ı melâ'ik vâr anâdan doğmadı

Çâr 'anâşırdan yarâtdı Ādem'i bâr-ı Hudâ
Aşlı âb bād hâk nâr anâdan doğmadı

Üstühân-ı Ādem olmuşdur binâsı cisminiñ
Hâzret-i Havvâ gibi dil-dâr anâdan doğmadı

Seng-i hârâdan tülû' itdi Hudâ'dan emr olub
Nâķa-i şâlih nebî-yi ey yâr anâdan doğmadı

Feyziyâ feyz-i ilâhîdir meger ism-i lâ-yu'add
Kebs-i Cennet eylerim iķrâr anâdan doğmadı

---- / ---- / ---- / ----

Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

139 B-1

Bir güzel yok gerçi dünyāda efendim sen gibi
'Aşık-ı şādık bulunmaz sāña lākin ben gibi

Dönmezim şemşir-i cevriñden havāle kıl bañā
Vār iken sīnem siper-fülādır zahm-ı ten gibi

Āteş-i 'aşkıñ düşelden bu vücūdum şehrine
Yānmada dā'im derūnum āteş-i gül-ğen gibi

Ola mı bilmem müyesser bir gice tā şubha dek
Şārılıb yātmağ ser-ā-pā sāña pīrāhen gibi

Feyzī-i zārīñ kelāmı sāña te'sir eylemez
Ġālibā ṭab'-ı hümāyūnuñ şehā āhen gibi

— / — / — / —

Fā'lātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

139 B-3

Doğdı hürşid-i cemāliñ āya hācet kālmadı
Gördi 'ālem perteviñ efşāna hācet kālmadı

Bāde-i 'aşkıñ bize şol rütbe neş'e virdi kim
Bezm-i meyde sākiyā şahbāya hācet kālmaı

Beñzemez iksir-i 'aşkıñ şarı altūn eyledi
Devr-i hūsnūnde şehā kimyāya hācet kālmadı

Mācerāmız dāstān oldı gamıñla şöyle kim
Kıssa-i Mecnūn ile Leylā'ya hācet kālmadı

Luṭf-ı Hāḫḫ'a Feyziyā mazhar düşelden ḥamd ola
Fağr için bu devlet-i dünyāya hācet kālmadı

---- / ---- / ---- / ---

Fā'latün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

139 B-3

Hıfz iderken dilde rāz-ı 'aşkıñı cānım gibi
Perde-i nāmūsı çāk itdim girībānım gibi

Yağdı istignā vü cevriñ bu taħammül mülkün
Hāke yeksān oldu cümle şabr ü sāmānım gibi

Dostlar Haccāc'a bühtān eylemeñ zālim diyü
Belki bī-rahm olmaya ol şāh-ı hūbānım gibi

Tār ider kāküllerin 'uşşāka nisbet ol perī
Yüz bulub başdan çıkar 'aql-ı perīşānım gibi

Bāğ-ı hūsnünden beni ayırmağ diler ol serv-қadd
Ayırmağ olmaz hāk-i pāya çeşm-i giryānım gibi

'İd-gehde dünki gün gözden geçirdim hūbları
Bulmadım 'izz (ü) bāl-i sīnem üzre cānānım gibi

Künc-i miħnetde enīsim mūnisim yoğ Feyziyā
Hātırım kılsa tesellā gāhī sultānım gibi

---- / ---- / ---- / ---

Fā'latün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

139 B-4

İltifāt-ı yārdan dūr olmayan bilmez beni
Rü'yet-i dīdāra mehcūr olmayan bilmez beni

Bir Süleymān-ı zemānıñ hātem-i hūsnün görüb
Hızmet-i 'aşkında bir mūr olmayān bilmez beni

Sākin-i mey-hāne olum sākiyā 'ayb eyleme

Def'-i gam çün mest (ü) maḥmūr olmayān bilmez beni

140 A-1

'Aşk-ı dil-berdi beni teşhîr-i bed-nām eyleyen
Şöhret-i 'aşk ile meşhūr olmayān bilmez beni

Feyziyā bir serv-ḳaddiñ ḥāk-i pāsıdır göñül
Ḥāk içinde ben gibi hūr olmayān bilmez beni

— / — / — / —

Fā'latün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

140 A-2

Kaçan 'âlemde bir kes vâkıf-ı esrâr-ı 'aşk oldu
Cihâna ser-be-ser dâ'im işi izhâr-ı 'aşk oldu

Ene'l-Ḥaḳḳ sırrını ketm itmeyüb fâş eyledi Mansûr
Ḥaḳîḳatde anıñ çün gâyeti ber-dâr-ı 'aşk oldu

Belî terk itdi tâc (ü) tahtını İbrâhim-i Edhem
Velî bu 'âlem ma'nîdir bir ḥünkâr-ı 'aşk oldu

Olur elbetde sultân-ı muḥabbet dehrde 'âşık
Derûnunda anıñ zîrâ nice âşâr-ı 'aşk oldu

Nola nām alsa meydân-ı hünerde şî'r ile Feyzî
Süḥan-âlâ-yı vuşlat çün bugün sâlâr-ı 'aşk oldu

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

140 A-3

Şafâsı gitdi dünyanıñ hemân endüh (u) gam ḳaldı
Güm oldu ḥâtimiñ ismi bize nām-ı kerem ḳaldı

Kemâl ehli nola hâk ile yeksân olsa ‘âlemde
Bu dehrîñ hükmidir şimdi iyüler gitdi kem kâldı

Yâkub yıkdı cihân mülkün kamu nâr-ı Hudâ-yı dil
Ne eyvân-ı Süleymân kâldı ne bâğ-ı İrem kâldı

Neşât ümmîd ider olma bu ‘işret-gâh-ı fânîde
Gamum dehr ile ehl-i şafâ gitdi elem kâldı

Nesîm-i feyz-i vuşlat esmedi bir lahza ey Feyzî
Fırâk-ı yâr ile teslîm-i câna bir kadem kâldı

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

140 A-4

Kapandı halk-ı cihân içre ilticâ kâpüsü
Açıldı bağzı ‘adâvet-i hâsed (ü) riyâ kâpüsü

Şâkın kim fakrîñı nev-devletân-ı dehre dime
Güm oldı ‘aşrda zîrâ kerem (ü) ‘atâ kâpüsü

Konan göçer iki kâpülü hânedir bu cihân
Biri fenâ kâpüsüdür biri beğâ kâpüsü

Günâhım ‘afv ide mücrimlerin Te‘âl-Allah
Güşâdedir iki ‘âlemde çün ricâ kâpüsü

Kerem eylerseñ eger Feyziyâ dile Hakk’dan
Kâpü Hudâ kâpüsüdür kâpü Hudâ kâpüsü

— / — / — / —

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

140 A-5

Bir sencileyin gonce-i ra'nā bulunur mı
Bir bencileyin bülbül-i şeydā bulunur mı

Bir sencileyin hüb-ı dil-ārā bulunursa
Bir bencileyin mā'il-i hüsna bulunur mı

Bir sencileyin şah-ı mu'allā bulunursa
Bir bencileyin hiç sañā lālā bulunur mı

140 B-1

Bir sencileyin kākül-i Leylā bulunursa
Bir bencileyin ehl-i cünün bulunur mı

Bir sencileyin nür-ı hüveydā bulunursa
Bir bencileyin feyz-i Te'ālā bulunur mı

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefā'ilü / Mefā'ilü / Fe'ülün

140 B-2

Muhamme'd-Allah geçüb vaqt-i şitā evvel bahār oldu
Harābāt-ı cihān me'mūr olub yer yer güz oldu

Kaçan kim gonceler çāk-i girībān itdi gülşende
Görüb bülbülleriñ her dem işi feryād (ü) zār oldu

Açıldı lāle vü sünbül kıranfıl nergis şebbū
Benefşe boynunu bükdi çemende bir kırar oldu

Cihān bāğ-ı Cenān'a döndi ezhār ile bir güne
Füyüzāt-ı ilāhiden bu 'ālem müşg-bār oldu

Renār-ı cūda ey Feyzī şafālar vaqtidir şimdi
Sipās (ü) minnet bī-ħadd Ĥudā'ya nev-bahār oldu

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

140 B-3

Nüş itmedigim hier ile peymâne mi kâldı

Güş itmedigim na‘re-i mest-âne mi kâldı

Bir muğ-peçeye ‘âşık-ı âvâre olaldan

Yaşlanmadığım güşe-i mey-hâne mi kâldı

Ülfet ideli ehl-i harâbât ile ey dil

Görüşmedigim sâkin-i vîrâne mi kâldı

Görsem diyü tâ menzil-i maqşûdı bu yolda

Abdâl şıfat girmedigim hâne mi kâldı

Sermâye-i ‘ömrüm nola cânâna virirsem

‘Âşık olan ey Feyzî meger cânâ mı kâldı

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

140 B-4

Gâh olur ‘âlemlere sultân ider ‘aşkı benî

Gâh olur bir bende-i fermân ider ‘aşkı benî

Gâh olur maqşûdum üzre devr ider çerç-i felek

Gâh olur kim zâr-ı ser-gerdân ider ‘aşkı benî

Gâh olur rif‘at virir bezm-i muhabbetde bañâ

Gâh olur kim hâk ile yeksân ider ‘aşkı benî

Gâh olur keyf (ü) neşât ile benî handân ider

Gâh olur kim ney gibi nâlân ider ‘aşkı benî

Gâh olur Feyzî maqâl-i râzımı eyler nihân

Gâh olur ‘âlemlere şâyân ider ‘aşkı benî

— / — / — / —

Fā'lātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

140 B-5

Ey felek dūr eylediñ ol hūr-ı sīmādan beni
Fāriğ (ü) āzāde kıldıñ sen bu dünyādan beni

Pīrezensiñ qahbesiñ mekkāresiñ kim 'ākıbet
Sen ayırdıñ mekr ile ol şāh-ı vālādan beni

Sīnede dāğlar yaqub neyler gibi nālān idem
Ol perī şāyed temāşā eyler aḥfādan beni

141 A-1

Düş olaldan zülfünüñ sevdāsına ol dil-berin
Kesdi ümmīd-i vişāli gayrı ḥulyādan beni

Ben gibi rüvāy-i bed-nām olsun 'ālemde o kim
Dest-i cevri ile ayırdı ol dil-ārādan beni

— / — / — / —

Fā'lātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

141 A-2

Açıl ey ṭab'imīñ bir māh-ı tābānı seḥer vaḳti
Açıldı vaşlımıñ ḥurşīd-i raḥşānı seḥer vaḳti

Açıl ey aḥter-i baḥtım yeter dehre zebün olduñ
Açıldı ebr-i ğamdan 'ālemiñ cāmı seḥer vaḳti

Açıl bezm-i muḥabbetde şarāb-ı 'aşkı nüş eyle
Açıldı keyf-i meyle muḥabbetiñ kāmı seḥer vaḳti

Açıl ey mürğ-i dil bülbül gibi feryād (ü) zār itme

Açıldı bağ-ı ‘aşkıñ verd-i ħandānı seĥer vaĥtı

Açıl ey Feyzī-i şeydā çü bezm-i ‘arifāndır bu
Açıldı fenn-i şi‘riñ baĥs-i erkānı seĥer vaĥtı

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

141 A-3

Vār ise bir kimseniñ ĥab‘ında ‘aşkıñ māyesi
Ġam olur bu sūĥ-i ‘ālemde ānıñ sermāyesi

‘Āşķa rif‘at virir ĥann eyleme gerdün-ı dūn
Pest-i resm-i ezel ehl-i kemāliñ pāyesi

Bāĥ-ı Cennet olsa dünyāya tenezzül eylemez
Ĥoş gelür ‘anķāya her bir serv- ĥaddiñ sāyesi

Pīr-i ‘aşkıñ himmetin al ĥān-ķāĥ-ı ‘aşķa gir
Bir velīniñ dü cihān alsa olur āl āyesi

İĥtiyār oldukça Feyzī miĥnetim oldu ziyād
Tıfl iken terbiye ĥılmış ĥālībā ĥam tāyesi

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

141 A-4

İşim bülbül gibi ol ĥonce-fem feryād (ü) zār itdi
Cefāsı ol sitem-ķārıñ bañā ĥāyetle ķār itdi

Cihān bāĥ-ı Cenān olsa benim çün zerre yoĥ rāĥat
Mekānım ser (ü) pāy-ı bürehne bu dil-i bī-ĥāre ol şūĥdan

Açub zülfün perîşân eyledi ‘aqlım gibi dil-dâr
Kıyâs itdim ki biñ bād-ı vuşlat târ (ü) mâr itdi

Derûnum derdini şerh eylemek müşkildir ey Feyzî
Beni bir tıfl-ı nâzîñ cevri böyle ihtiyâr itdi

— / — / — / —

Mefâ‘îlün / Mefâ‘îlün / Mefâ‘îlün / Mefâ‘îlün

141 A-5

Gâh olur Şîrîn için Ferhâd ider ‘aşk âdemi
Gâh olur naqş-ı elemde Bih-zâd iden ‘aşk âdemi

Gâh olur ma‘mûr (u) âbâdân ider ‘aşıkları
Gâh olur yâqar bağr berbâd ider ‘aşk âdemi

Gâh olur beytû’l-hüznde miñnete yol-râş ider
Gâh olur mañzûn iken pür-şâd ider ‘aşk âdemi

141 B-1

Gâh olur bir şûh-ı nâzın zülfüne eyler esîr
Gâh olur mañbûs iken azâd ider ‘aşk âdemi

Gâh olur Feyzî gibi rûsvây ider ‘âlemlere
Gâh olur şâhib-i İcâd ider ‘aşk âdemi

— / — / — / —

Fâ‘îlâtün / Fâ‘îlâtün / Fâ‘îlâtün / Fâ‘îlün

141 B-2

Yine mi çerh beni ol yârime hasret mi qodı
Yine mi ol meh-i ruhsârıma hasret mi qodı

Yine mi boynumı bükdürdi felek ben zâra
Yine mi meñrem-i esrârıma hasret mi qodı

Yine mi bülbül-i şeydâ gibi nâlân ideyim

Yine mi o ruḥ-ı gül-zârıma ḥasret mi ḳodı

Yine mi zulmet-i hicre beni âtdı devrân
Yine mi şems-i cihân-dârıma ḥasret mi ḳodı

Yine mi Feyzî gibi sîne döküb âh ideyim
Yine mi baht-ı siyeh yârime ḥasret mi ḳodı

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

141 B-3

Ḥâlimi ‘arz eyledim dil-dâra bayrâm günlerli
Hiç teraḥḫum ḳılmadı benzâra bayrâm günleri

Naḳd-i ḥüsnünden zekâta ihtiyâcım vâr iken
Büseler iḥsân ider âgyâra bayrâm günleri

‘İd-gehde heb yeşiller giymiş ol serv-i nihâl
Bendeler giysün revâmı ḳâra bayrâm günleri

Rûze-i hicrin tehî tıtdum o mâhiñ vaşl için
Müstahakḳ oldum yine âzâra bayrâm günleri

Feyziyâ ol şâh-ı nâza ḥâlimi i‘lâm idüb
Bâşladım bu resm ile güftâra bayrâm günleri

— / — / — / —

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

141 B-4

Şâh-bâzım seyre ḳıḳdı yine bayrâm günleri
Mürğ-i diller şayd yine kendine bayrâm günleri

Dâm-ı zülfünden hümâ olsa rehâ bulmaz göñül
Cân atar gîsûlarıñ bendine bayrâm günleri

Ātmasun yābāna tīr-i ġamzesin ol k̄aşı yāy
Çün nişān oldı añā bu sīne bayrām günleri

Ol perī ‘aksin görüb ‘āşık olurdı kendüye
Destine ālsa eger āyīne bayrām günleri

Vaşf-ı hüsn-i dil-berim görsem kaçan kim Feyziyā
Feth olundı şāmurum gencīne bayrām günleri

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

141 B-5

Terahhum kıl bize cānā mübārek ‘īdimiz geldi
Ferah bulsun dil-i şeydā mübārek ‘īdimiz geldi

Yeter bu rüze-i hicriñde çekdik çille-i firqat
Bizi kıl vaşlñā ilkā mübārek ‘īdimiz geldi

Kerem kıl naqd-i hüsnünden sezā bir ‘āşık-zāra
Meded ey hātım-i Dārā mübārek ‘īdimiz geldi

142 A-1

Visāliñ bezmine şāyeste kıl bu ‘abd (u) memlūküñ
Gel ey hünkār-ı istiğnā mübārek ‘īdimiz geldi

Bu Feyzī-i ‘āşık-ı dil-ħasteniñ derdine kıl dermān
Gel ey Loqmān-ı tıbb-efzā mübārek ‘īdimiz geldi

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

142 A-2

Bezm-i meyde çün sebūyı kes cān açılmadı
Ol sebebden sākiyā ol nev-civān açılmadı

Al ayāğı destiñe bir iki devr olsun ‘arāk
Kāldı ħum-beste şarāb-ı erguvān açılmadı

‘Andelīb-i dil-beçe feryād (ü) nālān itmesün
Devr-i gül geçdi henüz ol gül-fidān açılmadı

Bilmezem ‘arz ide mi mihr-i vefāsın ‘aşıķa
Ebr-i zülfünden cemāl-i mihr-bān açılmadı

Feyziyā ferdāya kâldı da‘bā-yı vaşl-ı civān
Naḥs-i sâ‘at vār bugün dīvān-ı ḥān açılmadı

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

142 A-3

Şehā dil bende-i fermāniñ olsun böyle kâlsun mı
Yoluñda bir kıl kurbāniñ olsun böyle kâlsun mı

Açıl ey gonce-fem güller gibi gül-zār-ı ḥüsn içre
Goñüller bülbül-i nālāniñ olsun böyle kâlsun mı

Tenevvür-i süz-i hicriñde yâtur bu resme ‘aşıķlar
Ümīd-i vaşlıña biryāniñ olsun böyle kâlsun mı

Dil-i bī-çāreye eyle kerem ey ḥātīm-i Dārā
Dü çeşmim ḥüsnüñe ḥayrāniñ olsun böyle kâlsun mı

Bu Feyzī sāye-i ḥüsnüñde rif‘at bulmadı gitdi
Ġubār-ālūde bir mihmāniñ olsun böyle kâlsun mı

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

142 A-4

Kerem kı1 tab‘-ı maḥzūnum benim ŧād eyle yā Rabbī

Dil-i vīrānemi ma‘mūr (u) ābād eyle yā Rabbī

Ḳuŧurum çok velākin raḥmetiñ deryāsı bī-ḥaddir

Siyeh-rū bende kim dūzaḥdan āzād eyle yā Rabbī

Bi-ḥaḳḳın sūre-i Ṭāhā Yāsīn Elif Lām Rā

Faḳīr ü bī-kes miskīnim ibdād eyle yā Rabbī

Devāsından dil-rübā-yı gedā derdine her demde

Diger-gūn oldu ḥālim luṭfla dād eyle yā Rabbī

Bu Feyzī feyz-i luṭfuñla diler kim feyz-yāb olmaḳ

Ṭarīḳin bilmez ol bī-ḳāre irŧād eyle yā Rabbī

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

142 A-5

ŧehā dil-beste ḳıldıñ zūlfüñe a‘lā vü ednāyı

‘Aceb netsiñ gerek zencīr-i ḡamda ehl-i sevdāyı

Sūleymān-ı zemānsiñ ḥātem-i ḥüsnüñle sultānım

Müsaḥḥar eylediñ emriñe cümle ḥaḳ-ı dünyāyı

Dil-i ‘āŧıḳ gibi baḡrı delindi nār-ı ḥasretle

Recā-yı vaŧl ider söyletsiñ ey meh her ḳaçan nāyı

142 B-1

Sülük itdiñ ṫarīḳ-i cevre erkān-ı muḥabbetde

Unutduñ mı ‘aceb ey ŧeyḥ-zādem ḥıŧm-ı Mevlāyı

‘Aceb mi bāde-kār olsa bu Feyzī bezm-i ‘ālemde

Ġam-ı hicriñle kıanmaz nüş iderse heft deryâyı

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

142 B-2

Luţfı yok ol şehiñ ‘uşşâka cefâdan ġayrı

Ne görür bendeler ‘aşrında belâdan ġayrı

Nüşa-i ġüsnüni ey ġoca o tıflıñ gördük

Münderic ġaşiyeler faşl-ı vefâdan ġayrı

Şaġfa-i mey-kedeye vârdığım ‘ayb itme benim

Ne riyâ vâr ne mirây-ı zürefâdan ġayrı

ġaste olsam beni maġmür şânur şafâdan ġayrı

Sâkiyâ çekmem elem câm-ı şafâdan ġayrı

Kim bilür kıadrini erbâb-ı kemâliñ Feyzî

Söylese gevher-i yektâ şu‘râdan ġayrı

— / — / — / —

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

142 B-3

Cânıma kâr itdi yâriñ tır-i müjġân uçları

Yâ idüb ebrûların âtdıkça peykân uçları

Târ (ü) mâr olsa ‘aceb mi ‘aġl u fikri ‘aşıķıñ

Gösterince ol perî zülf-i perîşân uçları

Katlime ġaţţ çekmesün beyhüde sultânım benim

Süz-i âhımdan yanâr destinde fermân uçları

Devlet el virse öper başıma kordum ben dahı
Virmedi būs itmege dil-dār dāmān uçları

Nāvek-müjgenlerin görsem o şūhuñ Feyziyā
Şānurum kār itdi cāna tıġ-i pürrān uçları

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

142 B-4

Zü‘l-kāfiyeteyn

Hâtırımdan fikr-i dünyā çıkdı ‘uqbā çıkmadı

Hāne-i dilden dil-ārā çıkdı sevdā çıkmadı

Gerçi ben Mecnūn veş bir ‘āşık-ı nev-dīdeyim
Līk dilden zıkr-i Leylā çıkdı Mevlā çıkmadı

Hikmet-i Haqq’dır semāvāta kelīm’ullah iken
Hâzret-i İdrīs (ü) ‘İsā çıkdı Mūsā çıkmadı

Geç bu benlik zulmetin iç Hızır ile āb-ı hayāt
Her varān ol kāna ihyā çıkdı mevtā çıkmadı

Feyziyā gevher kelāmıñ gūş idenler didiler
Baħr-ı dilden dürr-i yektā çıkdı ednā çıkmadı

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

142 B-5

‘Acebdir tab‘-ı maħzūnum benim şād olmadan qāldı

Dil-i vīrāne hıred ma‘mūr (u) ābād olmadan qāldı

Esīr-i zūlfūñ olmuşdur dil-i bī-çāre sultānım

Maqām-ı hizmet-i ‘aşkıñda āzād olmadan qāldı

Göreldeñ bî-sütün-ı gamda hüsñüñ ey leb-i Şîrîn
Göñül seng-i cefâ kesmekde Ferhâd olmadan kâldı

143 A-1

Alırdım naqşını ey meh görüb 'âlemde ammâ kim
Muşavvirlikde dil bu resme Bih-zâd olmadan kâldı

Bu Feyzî-i derd-mendi cevri ile bed-nâm-ı dehr itdiñ
Yazık bî-çâre nîk-nâm ile yâd olmadan kâldı

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

143 A-2

Görüb tâb-ı cemâliñ şânurum şem'a uyândırdı
Beni pervâne veş zîrâ seherde yâkđı yândırdı

Tabîbim şerbet-i vaşlıñ dirîğ itme dil-i zâra
Firâkıñ derdi zîrâ tâtlı cânımdan uşândırdı

Esîr-i zülfüñüm âzâde şânma bendeñi şâhım
Bañâ kâküllerin cevri bu resme ip kuşândırdı

Dimişdim khl 'abîsindir cemâli sen şeh-i hüsñüñ
Velâkin haññ-ı ruhsârıñ beni güldi uñândırdı

Geçermiş Feyzî-i zârı sañâ ağıyâr-ı bed-ağlâk
O kâfir kırkarım kızb ile sultânım inândırdı

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

143 A-3

Yâr ile seyr-i gül-istân itdigim demler kanı

Şekl-i bülbül âh (ü) nālân itdigim demler kıanı

Künc-i ğamdır meskenim Şimdi ğayâl-i yâr ile
Geşt idüb dünyâyı seyrân itdigim demler kıanı

Ħizmet-i ‘aşkıında ağyâr-ı Yehüd’ı ol Őehiñ
Darb-ı destimle Müslimân itdigim demler kıanı

Rif’atim ğâk ile yeksân itdi Şimdi çerĝ-i dün
Devlet-i Őâhîde ‘unvân itdigim demler kıanı

Biñ ğazel bir pul yerine geçmez oldu Feyziyâ
Şi’rime ‘uşŞâkı ğayrân itdigim demler kıanı

— / — / — / —

Fâ’lâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilün

143 A-4

Ħatılla nefy itdiñ ey meh-rû beni yâ hû seni
Kısmetimdir kim götürdi Şû beni yâ hû seni

Bendeñi dilden ferâmuŐ itme bâri sevdiğim
Öldürürse derdiyle ğayĝû beni yâ hû seni

Çille-i cevriñ çekerken tîr veş âtdiñ yine
Menzilimden ey kemân-ebrû beni yâ hû seni

Devlet-i ğüsnüñde rif’at virmedi bâña felek
Ħâke yeksân eylemişdir o beni yâ hû seni

Feyziyâ itmem taĝammül zerrece görsem sitem
Zâr ider ol kıâmet-i dil-cû beni yâ hû seni

— / — / — / —

Fâ’lâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilün

143 A-5

Gel meclise ey sākī-yi devrān uyuduñ mı

Devr ola kadeh nūş ide yārān uyuduñ mı

Cem‘ oldı yine bezm-i ferah-perverinizde

Erbāb-ı şafā zümre-i ‘irfān uyuduñ mı

Āçılmadıñ ey gonce-dehen gül gibi bir dem

Zār eyler iken mürğ-i hezārān uyuduñmı

143 B-1

Keyfiyet-i mest-āneleri eyle temāşā

Gel nāz ile ey tıfl-ı beced-ḥān uyuduñ mı

Vaş itmededir ḥüsnüñi gūş eyle efendim

Feyzī gibi bir merd-i süḥandān uyuduñ mu

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefā‘ilü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

143 B-2

Cānıma kār eyledi cānā muḥabbet āteşi

Virmesün ḳul bāşına Mevlā muḥabbet āteşi

Bir taraftan sūz-i firḳat bir taraf sūz-i elem

Dil serāyın yāḳmada ālā muḥabbet āteşi

Gel beni ḳorḳutma vā‘iz āteş-i dūzaḥla kim

Yaḳdı maḥv itdi beni ḥālā muḥabbet āteşi

‘Aḳlı vār ol kimseniñ kim cümleden āzādedir

Bilmez ‘ālemde nedir sevdā muḥabbet āteşi

Nār-ı ‘aşḳa yānmağa sen ṭālib olma Feyziyā

Beñzemez bir âteşe zîrâ muḥabbet âteşi

— / — / — / —

Fâ'latün / Fâ'ilätün / Fâ'ilätün / Fâ'ilün

143 B-3

Kerem kıldı bize yâr-i Te'âlâ leyle-i Kâdr'i

Gel ihyâ idelim tã'atle cânâ leyle-i Kâdr'i

Anîñ ḥaḳḳında Ḥaḳḳ bir sûre nâzil eyledi maḥşûş

Müfessir eylemez tefsîr âlâ leyle-i Kâdr'i

Nüzül eyler melâ'ik hem daḥı ervâḥ-ı ma'minler

İderler 'âleme müjde ser-â-pâ leyle-i Kâdr'i

Ḥudâ müstağrıḳ eyler 'âlemi deryâ-yı raḥmetle

Niçün biñ cân ile kul sevmez âyâ leyle-i Kâdr'i

Eger Feyzî âlmaḳ isterseñ füyûzât-ı İlâhî'den

Şeḥer-ḥîz ol müdâm ey Feyzî bul tâ leyle-i Kâdr'i

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

143 B-4

Âdem'i Ḥaḳḳ çâr 'anâşır birle terkîb eyledi

Şun'ını izhâr için bu resm taḳlîb eyledi

Üstühânından yarâtdı ḥazret-i Ḥavvâ'yı Ḥaḳḳ

Ḥâtır-ı Âdem Şafiyy'ullah'ı tatyîb eyledi

Çün vücûd-ı Âdem'e cân virdi ol demde Ḥudâ

Escedü birle Cenân ehlini terğîb eyledi

Secde kıldı Ādem'e ol dem melekler ser-be-ser
Egmedi bāşın 'Azāzīl bil ki ta'yīb eyledi

Sākin-i 'Adn oldılar Ādemle Havvā bir zemān
Rūy-ı arzı soñra Hāḡḡ anlara tevhib eyledi

Ādem ü Havvā'dır ancak ibtidā ecdādımız
Şāni'ül-falım bu resme şun'ını tīb eyledi

Vaş olunmaz Feyziyā tafşil idersem ḡaşra dek
Gülün kudretlüce taḡrīrin bu tertīb eyledi

— / — / — / —

Fā'lātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

144 A-1

'Āşık-ı şeydāya engüşt-i kemāliñ ḡātemi
Oldı bir sermāye engüşt-i kemāliñ ḡātemi

Zīr-i destine ol 'ālem-i Süleymān vār heb
Gelse bir ednāya engüşt-i kemāliñ ḡātemi

Rif'atin devr-i felekde 'āşıkıñ a'lā ider
Eylemez bes-pāye engüşt-i kemāliñ ḡātemi

ḡırra olma devlet-i dünyāya fānīdir göñül
Çün gerek 'uḡbāya engüşt-i kemāliñ ḡātemi

Sikke-i mermerde ḡāz sultān-ı 'aşḡ ol Feyziyā
Vār ise sermāye-i engüşt-i kemāliñ ḡātemi

— / — / — / —

Fā'lātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

144 A-2

Görmesem sük-i muhabbet içre ger cânânımı
Şaklalarım şarf itmege yolunda naqd-i cânımı

Oldı sıķā reh-güzārında dü çeşmim dā'imā
Kāse-i firķatle serpersem nola giryānımı

Çıķdı güzellikden gözüm Ya'ķüb veş oldum 'alil
Kānde ķaldı görmedim ol Yūsuf-ı Ken'ānımı

Tiz meşreb bir delikānlūya mā'ildir göñül
Ėamze-i hūn-hārı her dem dökmeke iste ķānımı

Nahl-ı şimşād üzre tütı ķondı şāndım Feyziyā
Bir yeşil destār ile gördüm bugün sulţānımı

--- / --- / --- / ---

Fā'lātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

144 A-3

Cām-ı 'aşķı sāķiyā nuş itdigim demler ķanı
Cān-mest-i göñli ser-ħoş itdigim demler ķanı

Şimdi bezm-i ĥüsnüñe dūr eyledi devrān beni
Sözleriñ gūşumda mengūş itdigim demler ķanı

Hāle veş ey meh 'adūlar ālmış āgūşa seni
Oħşayub her şeb der-āgūş itdigim demler ķanı

Rüzgārıñ ķahrı deryādan beni ķatre ķodı
Şevķ-i ĥüsnüñle şehā cūş itdigim demler ķanı

'Aķl u fikrim zūlfüñe Feyzı gibi beste ķılub
'Ālemi dilden ferāmūş itdigim demler ķanı

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

144 A-4

Ġamīndan dil şehā bir pāre taḥlīş olmadı gitdi
Cefā-keşlikden ol bī-çāre taḥlīş olmadı gitdi

Ḥayāl-i şem‘-i ruḥsārīnla pervāne gibi gönlüm
Yanār şeb-tā-seher bir nāra taḥlīş olmadı gitdi

Nola dil mürği dām-ı zülfüne dil-beste olmuşa
Şikeste-bāl olan āvāre taḥlīş olmadı gitdi

Şaḫın keşf itme rāzīñ ‘ibret al Manşūr’dan zīrā
Ene’l-Ḥaḫḫ didi geldi dāra taḥlīş olmadı gitdi

Bu Feyzī düşdi bir sevdāya kim taḫrīr müşkildir
Gerekdir himmet ol nā-çāra taḥlīş olmadı gitdi

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

144 B-1

Dil-i ḡamım ol cāna dediñ mi dedim dedim dedi
Ḥālimi cānāna dediñ mi dedim dedim dedi

Ḥizmet-i ‘aşḫında rüsvāy olduğum her rüz (u) şeb
Ol şeh-i ḥübāna dediñ mi dedim dedim dedi

Gülşen-i ḥüsn içre ol ḡonce-dehen açılmasun
Bülbül-i nālāna dediñ mi dedim dedim dedi

Şem‘-i valşından beni dūr itmesün şeb-tā-seher
Olmuşum pervāne dediñ mi dedim dedim dedi

Vaşf-ı hüsnün defter ü dīvāna tahrīr etdigim
Feyziyā sultāna dediñ mi dedim dedim dedi

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

144 B-2

Çağlardı sirişkim iki dīdemde kesildi
Kān ağlamadan derd ile giryem de kesildi

Āfāka çıkardı dün (ü) gün ahımı devrān
Fikr-i gam (ü) ālām ile nālem de kesildi

Bu rütbe rezīl itdi beni qahr-ı felek kim
‘İdiyye libās eynime mātem de kesildi

Deryāya elim şūnsam ‘aceb qatre şu qālmaz
Ey tāli‘-i şūm bahtımı göreyim de kesildi

Keşf eyleme esrārīñi aḥbāb-ı zemāna
Zīrā ki muḥabbet-i ezeli dem de kesildi

Bir kesden ümīd itme gönül zerrece iḥsān
Nā-çāra kerem-i mevsim-i ḥātīm de kesildi

Feyzī nola kısmet kesilürse bu qapudan
Esb-i dile ta‘yīn ol nān-ı yemm de kesildi

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefā‘ilü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

144 B-3

Uğurlar olsun ‘azmiñ ey perī mey-ḥāne bes-belli
Ḥumār-ı bādeden çeşmiñ bugün mest-āne bes-belli

Müşerref eyle teşrîfiñle şâhım bendeñi bir dem
Vefâ semtindedir şimdi bezm-i gam-ı hâne bes-belli

Yanub yâkıldığım ‘ayb itme sultânım şehirlerde
Vişâliñ şem‘ine oldum meger pervâne bes-belli

Nolur zencir-i zülfünde yânursa bu dil-i şeydâ
Şâkın rencide kılma dil-berâ dîvâne bes-belli

Tehî mecmû‘a âlmaz destine bu Feyzî-i nâ-şâd
Münâsib nev-gazel tahtır ider dîvâna bes-belli

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

144 B-4

Bir perî-peyker melek-sîmâya virdim gönlümi
Hüşni Cennet kâmeti Tübâ‘ya virdim gönlümi

Devlet-i hüsnünde hâlâ bende-i fermânıyım
Şüh meşreb bir şeh-i vâlâya virdim gönlümi

Ben nice Mecnûn gibi çâk-i girîbân itmeyim
Deşt-i gamda bir saçı Leylâ‘ya virdim gönlümi

145 A-1

‘Andelîb-âsâ figân itsem ‘aceb mi rûz (u) şeb
Nev açılmış bir gül-i ra‘nâya virdim gönlümi

İsmiñi haddim degil Feyzî lisâna almağa
Bir ‘ayn bir lâm ile bir yâya virdim gönlümi

— / — / — / —

Fā'latün / Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilün

145 A-2

Ebleh oldur kim cihāniñ fikri der encāmını
Cidd (ü) cihed itmez bu yolda bulmaq ister kāmını

Hevl-i maḥşerden o kim ḥavf eylemez dünyāda hiç
Zahmet ile cān virüb eyler gezer eyyāmını

Ṭayr (u) vaḥş ins (ü) cinniñ kısmetin virdi Hudā
Gülün kudret yāzdı rezzākıñ bize ikrāmını

Minnet eylerseñ Hudā'ya eyle ey dil rüz (u) şeb
Sa'y-i bātıldır felekden isteyen en'āmını

Faşl ider 'ālemleriñ da'vāsını perverd-gār
Ḳurb-ı Ḥaḳḳ birle görür ṭālib-işiñ itmāmını

Şetmi dersem 'ayb olur mı rüz (u) şeb a'dālara
Naḥb iderler ehl-i 'aşkıñ germ olan ḥammāmını

Zaddadan zād añlayanlar bu maḳālim Feyziyā
Zağ kadar fehmi eylemez tevriye-i ihāmını

— / — / — / —

Fā'latün / Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilün

145 A-3

Çün bezm-i meyde sāḳı-yi devrān açılmadı
Jeng-i ḡubār ḥāṭır-ı yārān açılmadı

Ba's budur ki zerrece yoḳdur neşāṭımız
Hālā sebū-yı ke's dil-i cān açılmadı

Dil mürği nâle vü feryâd itmesün
Hengâm-ı ğamda bâb-ı gül-istân açılmadı

Şayed ki 'afv iderdi günâhım o şüh-ı nâz
Dīvân-ı hüsñ defter-i hâkân açılmadı

Açmaz bıçak dehânı âlâm-ı hicr ile
Ey Feyzî bâb-ı vuşlat-ı cânân açılmadı

— / — / — / —

Mef'ülü / Fâ'ilâtü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

145 A-4

Dil mürği görse bir gül-i ter zann ider seni
Âl câmelerle şânına beşer zann ider seni

'Uşşâkı ihtilâfa kodı mihr-i tal'atîñ
Ba'zısı şems ba'z kamer zann ider seni

Zinhâr başma bezm-i 'adüya kasdım şehâ
Halk-ı cihân bâde içer zann ider seni

Şeb içre görse pertev-i hüsñüñ felekde kim
İtmiş tülü' necm-i seher zann ider seni

İncitme şem'-i 'aşkı ço yânsun derinde
Feyzî gören hayâl-i fener zann ider seni

— / — / — / —

Mef'ülü / Fâ'ilâtü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

145 B-1

Sâkı kademiñ meclis-i 'irfân yarâşuğı
Şahbâ-yı lebiñ ke's-i dil (ü) cân yarâşuğı

Dirlerse ‘aceb mi sañā bir mihr-i cihānsiñ
Sensin güzelim şimdi bu devrān yarāşuđı

Hurşid-i cemāliñle münevver ola ‘ālem
Şāhım sañā herkes diye insān yarāşuđı

Dībāce-i hüsñüñ gibi bir hüsñ-i haññ olmaz
Küllüñ ezel itmiş anı dīvān yarāşuđı

Feyzī nola bülbül gibi vaşf itse cemāliñ
Ey gül kanı sen gibi gül-istān yarāşuđı

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefā‘ilü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

145 B-2

Yān virir görse pusūda ol gözi āhū beni
Çorçarım kim öldürür encāmı bu gaygū beni

Yā nice ben kılunı dilden ferāmūş itmesün
Ġamz ider sulţānıma ol düşmen-i bed-hū beni

Furşatı fevt eylemez düşse kanārım bir nefes
Bil ki nīme nīme eyler ol dil-i kānlū beni

Zulmet-i hicrinde cān virsem degildir hāceti
Pertev-i vaşl ile handān itmez ol meh-rū beni

Feyziyā şāldım muhabbet baħrına felek-i dili
Sāhil-i maķşūda bir gün ir görür bu şū beni

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

145 B-3

Ey felek bir hür-ı müstesnâdan âyırđıñ beni

Bir nazîri yoğ melek-sîmâdan âyırđıñ beni

Şabr ü sâmanım ħarâb itdiñ ħarâb ol ben gibi

Bir kerem kânı şeh-i vâlâdan âyırđıñ beni

Baĥr-ı ħamda düşdi girdâb-ı belâya felek-i dil

Bir girân-ķıymet dürr-i yektâdan âyırđıñ beni

Aĥter-i baĥtımla ey çerĥ-i denî yek-dil olub

Mâh-peyker zât-ı bî-hem-tâdan âyırđıñ beni

Sırrımı keşf eylediñ Feyzî gibi 'âlemlere

'Âķıbet Mecnûn gibi Leylâ' dan âyırđıñ beni

---- / ---- / ---- / ----

Fâ'latün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

145 B-4

Ĥaķķına bâr-ı Ĥudâ'nıñ bir mekân söylenmedi

Hem lisân-ı enbiyâlardan yalân söylenmedi

Çâr 'anâşırdan mürekkebe eyledi Ĥaķķ Âdem'i

Yâtdı bir rûĥ ol cesed ĥayli zemân söylenmedi

Hey'et-i evvelde Cennet içre sevilirdi faşîĥ

Nüsaĥ olunca şuverini ĥayrı belâdan söylenmedi

Gerçi kim rûz-i ķıyâmet çoķdur encâmı ķo belâ

Lîk bir vaķt-i mu'ayyen yevm (ü) ân söylenmedi

Feyziyâ bezm-i 'adûda gel beni söyletme kim

Nâ-sezâya dildeki râz-ı nihân söylenmedi

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

146 A-1

Cemāliñ ey hilāl-ebrü kemālin buldı bedr oldı
Görenler leyle-i zülfün şānur bu gice Qadr oldı

Süleymān-ı zemānsıñ hātem-i hüsn ile ‘ālemde
Kapuñda mür olanlar dehrde aşhāb-ı şadr oldı

Haṭṭ-ı nev-hıze gam çekme cemāle başka revnağdır
Münellā olduğı hoşdur metā‘iñ şanma nedr oldı

Beni dūr eylediñ ağıyar için der-gāh-ı luṭfuñdan
Yoluñda pāy-māl oldum bañā vallahı gadr oldı

Zalām-ı gamda qaldı Feyzī-i bĩ-çāre ‘aşrıñda
Cihān tāb-ı celāliñle tütālım böyle bedr oldı

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

146 A-2

Āçılmadıñ ey gonce dağı sen gül açıldı
Zeyn oldı kamu devḫa-yı gülşen gül açıldı

Şad müjde hezār-ı dile kim vaqt-i seḫerde
Şad-berg-i gül-āsā nice ihsān gül açıldı

Feryād (ü) fiğān eylesesün bülbül-i şeydā
Zirā ki bahār oldı müzeyyen gül açıldı

Hiżmet ideli gülşene gül-çin-i muḫabbet
Ey bülbül-i dil ḫamd ola erken gül açıldı

Gül-zâr-ı belâgatde bugün Feyzî-i şeydâ
Ol gonce-femiñ vaşfin iderken gül açıldı

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

146 A-3

Ḥaṭṭ-ı rüyuñ gelüb ey meh cemâliñ pertevi gitdi
Didi 'aşıkların yer yer bu erinüñ şâkalı bitdi

Geçirdiñ nâ-sezâlarla diyü sermâye-i hüsnüñ
Bugün sük-i muḥabbetdedir bî-çâre yâs itdi

Bir ây mâtem-i hicriñle feryâd eylerim yohsa
Cihânda şânma sultânım beni bir kimse incitdi

Çemen seyrende şordum bâğ-bâna sen sehî-ḳaddi
Didi bâğ-ı fenâda ol fidân tez bitdi tez bitdi

Ġam-ı zülfüñle nâlân olduğun bu Feyzî-i zârîñ
Benî Âdem degil gökde melekler dâhı işitdi

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

146 A-4

Encümin olmuşuz ol mâh ile pervîne gibi
Rûḫlar bir yere geldi şeb-i âzîne gibi

Ḥacc-ı ekber ideriz Ka'be-i maḳşûdı görüb
Kâle-i cân şatarız degmez yine mîne gibi

Bize 'arz eyleme ey ḫoca ḳabâsın dehrîñ
Giydik iḫrâm-ı ḡamı ḫırḳa-i peşmîne gibi

Dönmeyüz tır ü cefâsından o kışı yâyiñ
Cübbemiz vâri ânâ kırşü virecek sine gibi

Feyziyâ gerçi zengîn degildir şî'rim
Ekşerî sâde gâzel şâf olur âyiñe gibi

..— / ..— / ..— / ..—

Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilün

146 B-1

Neylerse bâña ol şüh-ı setem-kâr eyledi
Ben gibi nâ-çarı bir derde giriftâr eyledi

Ey taħammül bâña şabr it dirsiñ ammâ rüz (u) şeb
Ol şeh-i hüsñüñ cefâsı cânıma kâr eyledi

'Aqlım âldı fikrim âldı göñlüm âldı zâlim âh
Sûk-i gâmda kesb (ü) kârım âh ile zâr eyledi

Kesdi tâb ü tâkatim şemşîr-i hışm-ı dil-rübâ
Şabr ü sâmanım yıķub böyle hevâ-dâr eyledi

Añlamaz derd-i derünümdeñ tabîb-i rüzgâr
Feyziyâ ol meh cihânı bâşıma dâr eyledi

— / — / — / —

Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

146 B-2

Müzeyyel

Ekşimi enbîķ-i ğam şol demiñe taķtîr eyledi
Reng-i rüyın hün-ı çeşmim düşdi tağyîr eyledi

Âsiyâb-ı 'âlemi mi'mâr-ı 'aşķ-ı dil-rübâ

Āb-ı çeşmimle yogurdı hâki ta'mîr eyledi

Hûna garķ oldu mişâl-i nâfe şahrâda gözüm

Çünkü şayyâd ol gazâle çeşmi nahçîr eyledi

Çatre-i seylâb-ı dîdem döndi bir tîz-âba kim

Her biri küh-sâr-ı ğamda tâşa te'sîr eyledi

Kim bilürdi 'âşık-ı nâlânlığım ol şûha âh

Eşk-i çeşmimdir beni dünyâya teşhîr eyledi

Girye-i dîdem kesilmez bilmezem hikmet nedi

Āña Loķmân-ı muğabbet ğayli tedbîr eyledi

Eşk-i merdüm-zâdemiñ gördi nazardan düşdüğün

Vardı bir ğuvvâh 'adû dil-dâra tebşîr eyledi

Ağladır gördüm gice rü'yâda sultânım beni

Rûz-i vuşlatla mu'abbir ânı ta'bîr eyledi

Ħarmen-i miğnetde öri dâne-i eşk-i terim

Sağne-i şâh-ı muğabbet geldi ta'sîr eyledi

Kâtib-i ğam ekşimi sürĥ-i mürekkebe zann idüb

Çıl kalemle yâre Feyzî nâme taĥrîr eyledi

— / — / — / —

Fâ'îlâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

146 B-3

Şabâ kûy-i dil-ârâdan gelürsün bari gördün mi

Olurmuş bezm-i ğüsnünde 'aceb ağyârı gördün mi

Dolaşdıñ korķarım şâne şıfat kâkül-i perîşâna

Emîn olsun gönül ol zülf-i ‘anber-bârı gördüñ mi

Beni dūr itdügin bilmez misiñ der-gâh-ı hüsnünde

O şüh-ı nâz ile bir lahza hiç ben zârı gördüñ mi

Dirîgâ bunca demdir hizmet-i ‘aşkında olum hayf

Geçirdi naqd-i ‘ömrüm yok yere ‘izârı gördüñ mi

Hevâlandı hevâ-yı leyle-i zülfiyle dil-dârîñ

Cünün- ‘aşk olan ol Feyzî-i nâ-çârı gördüñ mi

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

147 A-1

Eylemez feryâdına ol şah-ı hüsnüm dâd hey

Oldı mu‘tâdim anıñ çün rûz (u) şeb feryâd hey

Bî-sütün-ı gamda zayfâ ol leb-i Şîrîn için

Seng-i miñnet kesmede oldum ‘aceb Ferhâd hey

Gerçi ma‘mûr oldı ‘aşrında cihân-ı vîrânesi

Dest-i cevri neyleyim kıldı beni berbâd hey

Naqd-i ‘ömrüm hizmet-i ‘aşkında geçdi hüzn ile

Bir nefes şâd olmadı buhâtır-ı nâ-şâd hey

Feyziyâ ol tıfl bilmez şanma fenn-i vuşlatı

Âña ta‘lîm eylemişdir bil ki çok üstâd hey

— / — / — / —

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

147 A-2

Şanmañ o mehi dün gice pervîneye girdi
'Aks-i ruḥ şeş-päre bir âyîneye girdi

Āz kıymet ile kâle-i vaşlın viricek yâr
Haccâc'ı kıyâs itdim o dem mîneye girdi

Āh eyleyerek cezbe-i 'aşkında o şüḥuñ
Şüfi ne 'aceb hırқа-i peşmîneye girdi

Bâḳdı 'azb-âlûde bañâ ol ḳâşı yâyım
Cân ḳaşdına tîr-i müjesi sîneye girdi

Ey Feyzî bugün nazm-ı gevher-päreñ işitdim
Bir ḥüsn-i bahâ bulmadı gencîneye girdi

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'îlü / Mefâ'îlü / Fe'ülün

147 A-3

Dil-dâr ḳaçan nâz ile ḡam-ḥ'âneye geldi
Āvâre kebüter şanâsın lâneye geldi

Bin âl ile şâhin şıfat dilime düşürdüm
Şanmañ siz Üsküflü toḡân dâneye geldi

Sâḳî içelim bâde-i devrân bizimdir
Ol mihr-i cihân meclis-i mest-âneye geldi

Vâ'iz bizi men' eyler iken ḳatre-i meyden
Kürsîden inüb kendüsi mey-ḥâneye geldi

Feyzî nola bu cây-ı ḡarâb içre yâyılsa
Mi'mâr-ı muḡabbet dil-i vîrâneye geldi

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

147 A-4

Dil-i mest-ânesine dil-berimiñ la'l-lebi

Bezm-i 'işretde unutturdı şarâb-ı 'inebi

Girmez eţfâl-i cihân 'aynıma ey hoca benim

Görmesem mekteb-i hüsn içre o sâhib-i edebi

Mâ'il olmaz bu göñül degme bir ednâ güzele

İster ancak o hayâ ma'deni 'âlî nesebi

İltifât eyler idi bendesine sultânım

Fitne-i kelb-'adü oldı farkıñ sebebi

Yarım almâ ile şormaz diyü ahvâlimi yâr

Bütün ayvâ (vü) meyle 'aşık geçirir rüz (u) şebi

Ol şabîbim beni dil-ğaste görüb firğatde

Kerem itdi dil-i bî-çareye ħabbü'l-zehebi

147 B-1

Feyziyâ vaşfını taħrîr idemez her ħâme

Çelebîdir benim ol zât-ı şerîfim çelebi

— / — / — / —

Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilün

147 B-2

'Aşk-ı dil-ber yine bir derde beni dūş itdi

Vādî-yi ħamda minūçe ħibi çul-pūş itdi

Dün (ü) ħün ülfeti aġyâr iledir dil-dârıñ

Beni dilden ne 'aceb böyle ferâmūş itdi

Neyledim netdim ‘aceb bilmezem ol h n-r ze
Kiprighi ile b şın Şaldı ba a huŐ itdi

Őas őas zehrini n Ő eylemişim devr niŐ
ŐaŐatim kesdi bu resme beni b -h Ő itdi

B a keyfiyyetimi Şorma bu bezm-i ğamda
Feyziy  c m-ı muŐabbet beni ser-h Ő itdi

... / ... / ... / ...

Fe‘il t n / Fe‘il t n / Fe‘il t n / Fe‘ilün

147 B-3

Ol Şeh-i h sn m beni dilden fer m Ő eyledi
B -tekell f n -sez  bezminde mey n Ő eyledi

‘Arz idüb la‘l-lebin ‘uŐŐaŐ-ı z ra ol per 
Bu dil-i b -Őares n ser-mest-i medh Ő eyledi

 aŐilub ol ğonce-fem aŐy ra eyler Ő veler
Ben hez r  y s ( ) m temle nemed-p Ő eyledi

D r idüb taŐt-ı niŐ men-ğ h-ı hüsnünden beni
Ş h-n zım bu har b t iÇre bayŐ Ő eyledi

H limi taŐr r iderken h me-i haŐret ile
EŞk-i ŐeŐmim Feyziy  dery  gibi c Ő eyledi

... / ... / ... / ...

F ‘l t n / F ‘il t n / F ‘il t n / F ‘ilün

147 B-4

Kıldı sult n-ı muŐabbet ‘aŐŐıyla Őeyd  beni
Görse Mecn n’ı Ő nur Ő hr da ol Leyl  beni

Ben nice s nem döküb Ő k-i ğir b n itmeyem

Beste-i zülf-i dil-ârâ eyledi sevdâ beni

Şiše-i nâmûs (u) ‘arım ser-be-ser oldu şikest
‘Aşk-ı dil-ber eyledi ‘âlemlere rüsvâ beni

Kesdi tâb (ü) tākātım tīg-i cefâ-yı dil-rübâ
Çorçarım âhir helāk eyler bu istiğnâ beni

Sergüzeştım Feyziyâ tahrîr olunmaz kışşadır
Böyle halk itmiş ezelden hâzret-i Mevlâ beni

— / — / — / —

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

147 B-5

Bulmadı ‘aşrında şihhat derd-mend ma‘kûlesi
Meskeni ‘uşşâkıñ oldu künc-i gam peygûlesi

Nâr-ı ‘aşkıñ şol kadar virdi harâret bâña kim
Gıtmez âgzımdan sebû-yi âb-ı vaşlıñ nülesi

Bir nefes dilden bırâkmaz ‘âşıkı âgyâr gelib
Tu‘medir âgzında güyü herkesiñ zengûlesi

Devlet-i hüsünüde kim neyler ‘arûs-ı ‘âlemi
Ol ‘acûze nice dâmâdıñ olur mahlûles

Feyzî-i bî-çâre hâlin ‘arz ider sultânıma
Sih-i vaşlıñdan zekât ister o Hakk’dan bulası

— / — / — / —

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

148 A-1

Gözüm görmez cihānda ol gözi mest-āneden ğayrı

Ķulāĝım hiç işitmez ĶulĶul-i peymāneden ğayrı

Elim tütmez ayakdan ğayrı sākī bezm-i ‘aşĶ içre

Ayāĝım dönmez oldu şuhfe-i mey-ĥāneden ğayrı

Bāşım hoş oldu aĝyār ile bir laĥza ‘ālemde

Dilim zıkr eylemez vaşf-ı leb-i cānāneden ğayrı

Göñül meyl itmez ol nev-res nihālimden gerü aşlā

Barışmaz ĥātırım ‘ālemde ol bir dāneden ğayrı

Taĥammül eylemez bār-ı cefāya cānım ey Feyzī

Vücūdum rāĥat olmaz büm veş vīrāneden ğayrı

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

148 A-2

Ķam-ı zülfüñle ‘aşĶlar şehā dīvāne olmaz mı

Temāşā eyleyen şem‘-i ruĥuñ pervāne olmaz mı

Ķarābāt ehli ma‘mūr olmak ister dest-i luĥfuñdan

Seng-i cevriñle sultānım cihān vīrāne olmaz mı

Dil-i ma‘şüm umar elbetde cānā mīve-i vaşlıñ

Şulu şeft-āliden Ķılsañ kerem bir dāne olmaz mı

Leb-i la‘lindedir keyf-i şarāb ol sākī-yi bezmiñ

Dehāna ālsa bir kere ey mest-āne olmaz mı

Olan üftāde bir muĝ-beçeye ‘ālemde ey Feyzī

Mekānı rūz (u) ŧeb hiç suhfe-i mey-hāne olmaz mı

— / — / — / —

Mefā'ılün / Mefā'ılün / Mefā'ılün / Mefā'ılün

148 A-3

Zü'l-kāfiyeteyn

Bezm-i rindāna ŧafā geldi gel ey dil-ber beri
Olma vahŧi kākma bizden ey perī-peyker geri

Bāŧım ŧzre tāk idersem ben nola sultānımı
o disünler buldı hākānıce bir efser-i seri

Tiğ-i cevriñ ŧiddetinden küh-i āf ŧzre ŧehā
Gün-be-gün sımürg-i 'ankānıñ dağı opar per

Havf der gördükçe cānım amze- hün-riziñi
ŧānurum çekdi benim çün bir nice hançer eri

Devlet-i hüsñünde rif'at virdi nā-dāna felek
Hāk-i pā kıldı bu Feyzi veŧ me'al añları

— / — / — / —

Fā'ılātün / Fā'ılātün / Fā'ılātün / Fā'ılün

148 A-4

Zü'l-kāfiyeteyn

Bostān-ı 'ālemi seyrān iderken serseri
ŧālınur biñ nāz ile gördüm o add-i 'ar'arı

ŧöyle ser-keŧ serv-āmet dirsem sultānım benim
Kibr ile bāŧım ŧālar gördükçe bād-ı ŧarŧarı

Yek-rū āhım ol kemān-ebriya te'ŧir eylemez
Mağv iderken menzil-i 'aŧğ içre saht-ı mermeri

Bendesin dil-dâr ile mâ-beyn ider kâfir ‘adû
Ferş-i gamda cân virir hem-dem idinmişdir diri

Feyziyâ Selmân-i pâkiñ rûhunu şad eylerim
Ahsen şüretde görsem ol çerâğ birbiri

— / — / — / —

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

148 B-1

Bülbül gibi gönülüm hevesi bir güle düşdi
‘Āşık idi ma‘şûkı bu yüzden bula düşdi

El şunmuş idim nahl –ı vişâline o şûhuñ
Gördüm ki o dem mîve-i maqşûd ola düşdi

Hatt-ı siyehim geldi diyü mâtem iderken
Dil-dâr tirâş oldu cemâli güle düşdi

Şeh-bâzıma kec kec ne baçar zağar ağıyâr
Unutsun o vâdîleri gayrı çola düşdi

Vaşf itmiş idim dil-berimiñ pertev-i hüsnuñ
Mecmûa-yı dil şevki ile Feyzî dola düşdi

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

148 B-2

Bilseydi humârın kiş ‘işret mi iderdi
Ser-mest ile ‘âkı̄l olân ülfet mi iderdi

Fehm itse eger mekr-i zen-i ‘âlemi Mecnün
Leylâ’yı ‘arûs itmege rağbet mi iderdi

Ālām ü sitem görmese bibr kimse vağanında
Hiç kendi rızasıyla seyāhat mi iderdi

‘Uşşāka vefā eylese muḥbüb-ı zemāne
Ağyār ‘aceb izhār-ı ‘adāvet mi iderdi

Geçse gazeli pul yerine Feyzî-i zārîñ
Sîm ü zer içün kimseye minnet mi iderdi
— / — / — / —
Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

148 B-3

Yer yer ruḥ-ı cānānede mûlar yüze çıkdı
Şāndım ki siyeh rüy-ı ‘adûlar yüze çıkdı

Ey çeşm-i gazāle açılub nāfe-i müşgün
‘Uşşāka şafā baḥşına bûlar yüze çıkdı

Seylāb-ı sirişkimdir aḳan rüy-ı zemîne
Ey nûr-ı başar şānma ki sûlar yüze çıkdı

Gezme bu şikār-gāhda ey gözleri āhû
Şayyād şıfat ehl-i pusûlar yüze çıkdı

Güş eyle sözüm hırkaya çek başını Feyzî
Bu ‘arşada zîrâ bed-gûlar yüze çıkdı

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

148 B-4

İki vechile lebiñ vaşf olsa ḳayşûdur biri
Naḥl-i ḥüsnüñ üzre la‘l-reng-ālûdur biri

İkiden ḥālî degil ‘uşşākı Mecnûn eyleyen

Leyle-i zülfün biri sevdy gīsüdür biri

Kākülünle iki işkefte leṭāfet bahş ider
Gerçi sünböldür biri ammā ki şebbüdür biri

İki nev‘a zī-kiyem gevher şānurlar dişleriñ
Hürde elmāsdır biri birḥaḳḳ incüdür biri

Ḳaşd ider cānā gül-i ruḥsārına iki ‘adū
Hār-ı düşmendir biri rû siyeh-müdür biri

Bezme teşrîf itdi mest-âne şıfat iki güzel
Sāḳiyā diḳḳatle bāk şudur biri budur biri

149 A-1

Feyziyā ḳaddim gütāh itdi bu iki gam benim
Çille-i firḳat biri ḥalḳa-i tekāpüdür biri

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

149 A-2

Vār mıdır ‘üryān o şūḥı seyr ider ḥammān gibi
Bî-tekellüf dil-beri āḡuş ider iḥrām gibi

Bir güzel görse sekiz gözle bākār ser-tā-ḳadem
Bir ḳurı bāşında vārdır nice çeşm cām gibi

Girse maḥfî ḥalvete nāz ile nāzik beden
‘İzzet ile ṭāsa destin öpdürür bayrām gibi

Eşk-i çeşmin ḳurneler şānma tehî eyler revān
Gördiler ḥüy-gerde yāriñ cismi sîm (ü) cām gibi

Pâyına buzlar sürüb rif‘at virir na‘leyn āh

‘Aşıkā rağmen o şūha maqşadı ikrām gibi

Çıkşa şard-ı cāme-kāna itse sultānım qarār
Hizmet eyler cān ile efgendeler haddām gibi

Destine mir’āt alub gördi cemālin ol perī
Didi yüzüm şubḥ u şādık kākülüm aḥşām gibi

Naqd-i ḥüsnünden kerem bahş eyleyüb gitdi o şūḥ
Görmedim ‘ālemde Feyzī böyle bir in‘ām gibi

---- / ---- / ---- / ----

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

149 A-3

Dil-berin saht-kemāndır ol iki ebrūcuḡı
Tīr-i müjgānīn atar bir çilledir gīsūcuḡı

Görmedim nev‘-i beşerde böyle bir cism-i laṭīf
Bāḡ-ı Cennet’den mi geldi bu melek yavrūcuḡı

Hāl şān ma sen zenaḥdān-ı civānda gördüḡün
Çaha ḥabs itmiş Ḥabeş sultān bir hindūcuḡı

Nāfe-i müşg girān olsa ‘aceb mi kıymeti
Şayd olunmaz bunda zīrā ol Hūten āhūcuḡı

Gönül ‘anber -feşānın görsem ol şūḥuñ eger
Şānurum bir deste kopdı sūnbül (ü) şebbūcuḡı

Bī-riyā devr-i felekde kām alurdum bir gice
Hāle veş āḡūşuma alsam ben ol meh-rūcuḡı

Bezm-i ḥüsnünde nedīm-i ḥāşş iderdi ol perī

Bir nefes gūş eylese bu Feyzī-i pūr-gūcugı

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

149 A-4

Meclis-i rindāna sākī cām ü ‘işret gelmedi

Bu dil-i nā-şāda bir dürlü şetāret gelmedi

Al ayāğı destīne peymāneler reşk eylesün

Teşne-gāna cilve-i meyden kanā‘at gelmedi

Rūze-i firķatle geçdi ‘ömrümüz her mäh (ü) sāl

Dīdeler yollarda kâldı ‘abd-ı vuşlat gelmedi

Bī-tekellūf rūşen eyler hāne-i agyār yār

Eyledim ğam-hāneye biñ kere da‘vet gelmedi

Feyziyā ķadriñ bilinmez fāriğ ol ğüftārdan

Ŧüt ki dehre sen gibi ehl-i faşāhat gelmedi

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

149 B-1

Şarāb-ı ‘aşķ-ı dil-berle ğöñül mest-ānedir şimdi

Ķarārım yok cihānda meskenim mey-hānedir şimdi

Ēören bezm-i muħabbetde şānur bu çeşm-i pūr-hūnum

Elinde sākī-yi dehrīñ ŧolu peymānedir şimdi

‘Arūs-ı dehr-i dūnuñ imtinānın çekmeyen erler

Hevā-yı zūlf-i dil-berle dilü dīvānedir şimdi

Bañā Ĥaccāc-ı zālīm itmedi itdiklerin yārñ

O ŧuĥuĥ devr-i ĥuŧnünde cihān vĳrānedir ŧimdi

Bāŧımda gūne-gūn otlar bitirdi Feyziyā devrān
Biri Mecnūn gibi nūrg-i zemāne lānedir ŧimdi

— / .— / — / .—

Mefā‘ilūn / Mefā‘ilūn / Mefā‘ilūn / Mefā‘ilūn

149 B-2

‘Aceb ol māh-rū teklĳf ile tenhāya gelmez mi
Temennā-yi viŧāl itsem sōzūm imlāya gelmez mi

Dil-i Mecnūnumuĥ ĥālin ‘aceb mi ŧorsa bir kere
Hevā-yı leyle-i zūlfünde bāña pāye gelmez mi

Geçer gōnlūmden ey mūftĳ benim āgyārı öldürmek
Mūhrde katli cā’izdir diseĥ fetvāya gelmez mi

Ne deŧlū ‘āŧıķa tūl-i emel olsa viŧāl-i yār
ŧeb-i firķatde ey dil ŧubĥa dek ĥulyāya gelmez mi

Bugūn ferdāya ŧāldı Feyziyā ol meh seni ammā
‘Aceb inŧāf idūb bir dem bizim odāya gelmez mi

— / .— / — / .—

Mefā‘ilūn / Mefā‘ilūn / Mefā‘ilūn / Mefā‘ilūn

149 B- 3

Gūl açıl ey gonce-leb bir laĥza gūller gibi
Bāg-ı ĥuŧn içre terennūm eyle būller gibi

‘Āŧıķıĥ ‘aķlın perĳŧān eylediĥ vaķt-i seĥer
Dāgıdub zūlfūĥ açılmıŧ tāze sūnbūller gibi

Ġālibā būs etdigim yerlerdir ey cism-i laĥf

Gerden-i sîmînde zeyn olmuş kıranfiller gibi

Leşker-i Hindü kıyâs eyler görenler beñlerin
Cism-i kâfûruñda bî-ḥadd ḥâl fûlfüller gibi

Kâle-i vaşlîñ nihân itme bu Feyzî-i kemtere
Çıksa meydâna kumâşîñ hoşdur öñdüller gibi

---- / ---- / ---- / ----

Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

149 B-4

Bu bezme bâde-i vuşlat gelir mi gelmez mi
Dimâğ-ı 'âşıkâ lezzet gelir mi gelmez mi

Ḥayâl-i yâr ile oldum 'aceb ḥayâl-i fener
Derûna tâb-ı meserret gelir mi gelmez mi

Gülüb açılmadı ol ḡonce 'andelîb-i dile
'Aceb bu cevre ferâgat gelir mi gelmez mi

O mâhı hâle ve âḡuşa alsa bir 'âşık
Şabâḡ ṭab'ına zülmet gelir mi gelmez mi

Görünce bezm-i süḡanda o şūḡı ey Feyzî
Maḡâl-i râzîñı ḡâlet gelir mi gelmez mi

---- / ---- / ---- / ----

Mefâ'ilün / Fe'ilâtün / Mefâ'ilün / Fe'ilün

150 A-1

Ādemüz Ādem şafi'ullah zemânından beri
Zâhir oldı Ḥaḡḡ ḡabîb'ullah zemânından beri

Küşte-i cismim yemm-i 'âlemde tûfân görmedi
Hamd ola Nüh necî'ullah zemânından beri

Cennet içre hulle kesmek kime olmuşdur naşib
Tâ ki İdrîs nebî'ullah zemânından beri

Ka'be bünyâd eylemiş bu qadr-i cihânda bir dağı
Bil ki İbrâhîm celîl'ullah zemânından beri

Oldı şer'-i Muştafâ Feyzî bu resme âşikâr
Hükûm-i bâkîdir resûl'ullah zemânından beri

---- / ---- / ---- / ----
Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

150 A-2

Rûh-i hikmet nefha-i Cibrîl'e girdi çıktı
Şûr güyâ dest-i İsrâfil'e girdi çıktı

Emr-i Hâkık'a ibtidâ miftâh-ı ebvâb-ı maţar
Naql olur kim zabt-ı Mikâ'il'e girdi çıktı

Qavm-i Fir'avn'ı helâk itdi cenâb-ı Kibriyâ
Mısr-ı 'âlem içre oldum Nîl'e girdi çıktı

Çâr 'anâşırdır ezelden çünki terkib-i vücûd
Âb bād nâr liken kîle girdi çıktı

Devlet-i dünyâya Feyzî gırra olma bir veche
Hâke Qârûn devlet ile bile girdi çıktı

---- / ---- / ---- / ----
Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

150 A-3

İbtidâ kândil-i nûr-efzâyı bir göz görmedi

Şâniyâ Cennet'de ol Tübâ'yı bir göz görmedi

Naql olur fâhr-i cihân gördi şeb-i Mi'râc'da

Nev'-i âdemde dahı Mevlâ'yı bir göz görmedi

Tâb-ı mahşer sâkin-i Kâf-ı kanâ'atdır velî

İsmi vârdır cismi yok 'ankâyı bir göz görmedi

Çirk-i 'işyânı Hudâ'nın rahmetidir pâk iden

Kenzün lâ-yüfnâdadır deryâyı bir göz görmedi

Levh-i mahfûza yazılmışdır ezelden hayr (ü) şerr

Feyziyâ tahrîr olan inşâyı bir göz görmedi

— / — / — / —

Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

150 A-4

Bî-vefâ bir dil-bere oltum yine dil-dâde hey

Virdim 'ömrüm hâşılın güyâ cihânda bâde hey

Virmese rif'at 'aceb mi bâña bu gerdün-ı dün

Hâk-i pây-i dostândır ekşerî üftâde hey

Eyledi bir zülf-i kâfir gönlümi böyle esîr

Olmadım cevri-gamından bir nefes âzâde hey

Künc-i gamda bir enîs-i gam-güsârım yok benim

Câ-be-câ virse tesllâ hâtır-ı nâ-şâda hey

Feyziyâ rengin olur mı gamla şî'ri şâ'iriñ

Resm-i kânün itdi cevriñ bâña ol şeh-zâde hey

— / — / — / —

Fā'latün / Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilün

150 B-1

Āh (ü) efgānım itmeden tāb (ü) tūvānım qālmadı

Ağlamaqdan dīdede eşk-i revānım qālmadı

Hātırım şormaz tabībim derdime kılmaz devā

Ben helāk olsam gerek āhir gümānım qālmadı

Dāne-i 'ömrüm öğütüdi āsiyāb-ı çerh-i dūn

Bu vücūd-ı lā-'azmde üstühānım qālmadı

Küşte-i cismim düşürdüm şöyle bir girdāba kim

Baħr-ı bedre yād olur nām ü nişānım qālmadı

Pāy-māl itdim naşūh-ı 'ār (ü) nāmūs bugün

Devr-i hüsnünde o şūhuñ 'izz ü şānım qālmadı

Düş olunca çeşm-i hūn-rīzi bañā ol dil-berīñ

Gitüdi 'aqlım tākātım tāk oldu cānım qālmadı

Bir civān sevmek zāmīrimden geçerdü Feyziyā

Büküdi pīrlük qāddimi evvel zemānım qālmadı

— / — / — / —

Fā'latün / Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilün

150 B-2

Meclisde kaçan sāķī-yi devrān yeñilendi

Mest-āne göñüllerde olan cān yeñilendi

Meyler gibi nālān idelim bülbüle nisbet

Nev-rüz-ı bahār oldu gül-istān yeñilendi

Gelsün berü da'vā-yı vişāl eyleyen 'āşık

Hüsn ile gönül tahtına sultân yeñilendi

Ayvâ gibi zerd olsa hasedden nola ağıyâr

‘Uşşâka şafâ bahşına cânân yeñilendi

Feyzî dime şimdi kanı evvelki muhabbet

‘Älemde kamu meşreb-i yârân yeñilendi

— / — / — / —

Mef’ülü / Mefâ’ilü / Mefâ’ilü / Fe’ülün

150 B-3

Dil-berâ ‘aşkıñla nâlân eyleyen sensin beni

Nâr-ı gamda böyle biryân eyleyen sensin beni

Leyle-i zülfüñ hevâsıyla bugün Mecnûn gibi

Rûz (u) şeb ‘aql-ı perişân eyleyen sensin beni

Tevbe virdik dil-rübâlardan ferâgat itmege

İtdüğüm kâra peşimân eyleyen sensin beni

Menzil-i maşşûdı bu yolda bañâ göstermeyüb

Güşe-i miñnetde mihmân eyleyen sensin beni

Feyziyâ şeydâ gibi vaşf itdirüb hüsnüñ bañâ

Şâ’ir-i merd-i sühandân eyleyen sensin beni

— / — / — / —

Fâ’lâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilâtün / Fâ’ilün

150 B- 4

Kaçan kim gülşen-i hüsn içre ol gönce-dehen koptı

Bir ahûdan şânâsın nâfe-i müşg-i Hutun koptı

Çiçekli cämeler giymiş hırâm eyler cemende bisâr

Şanur ‘aşıkları gördükçe şâh-ı yâsemem kırıldı

‘Aceb mi bülbül-i ‘aşka denilse dideler rüşem
Bugün dâmân-ı gülden tâ murâdınca diken kırıldı

Dil-i Mecnûm’ı kim zabt ide şahrâ-yı muhabbetde
Kemend-i zülf-i Leylâ’dan nice muhkem resen kırıldı

151 A-1

Belâ girdâbına düşse ‘aceb mi küşte-i cismim
Esüb bād-ı muhâlif baır-ı firkatde dümen kırıldı

Nedim-i bezm-i hâşş etse sezâdır ol şeh-i hüsnüm
Diyâr-ı Bursa’da Feyzî gibi merd-i sühan kırıldı

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

151 A-2

Ey gönül bir bâba dön çeksün çevirsün el seni
Nüşa-i aıhbâba dön çeksün çevirsün el seni

Aldanub kâlma cihânîñ atlas zîbâsına

Hırka-i aşhâba dön çeksün çevirsün el seni

Eşk-i çeşmiñle şulânsun sebze-i rüy-i zemîn
Bir döner dolâba dön çeksün çevirsün el seni

Jeng-i ‘iştân ile mir’ât-ı dili itme siyâp
Bir gümüşden kâba dön çeksün çevirsün el seni

Feyziyâ cevri felek kıddiñ bükirse gam degil
Halka-i ebvâba dön çeksün çevirsün el seni

— / — / — / —

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

151 A-3

Şanāyi‘ Şi‘rindendir

Hül dil-bere dilber hüle şârmaşdı dolaşdı
Gül bergine bergi güle şârmaşdı dolaşdı

Gördüm ki bahâr eyledi gülşende şükûfât
Fül zanbağa zanbak füle şârmaşdı dolaşdı

Erbâb-ı gamıñ sūz-i dil pür-şererinden
Gül aḡgere aḡger güle şârmaşdı dolaşdı

Düşdüm heves-i zülfüne yâriñ gice gündüz
Göñül dile dil göñüle şârmaşdı dolaşdı

Feyzî ne ‘aceb gurbet-i hicrinde o şūḡuñ
Çul cismime cismim çula şârmaşdı dolaşdı

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

151 A-4

Muşanna‘ / Leb İrmez

Der-geh-i cânāna ‘aşık ‘arz iderdi cân hey
Hâsil itse niyyet-i ‘aşkın eger cânān hey

Ġāyet ‘aşkı sañā naḡl eylese dil-dâr eger
Ey dil-i şeydâ iderdiñ işleri âsān hey

Hān-ḡāh-ı ‘aşḡ içinde çille çekdiñse dilā
Eyleye ḡāşā ānı iz‘ān her nā-dān hey

Nice ‘arz itseñ gerek sen derd-i ‘aşkın herkese
Çâresin iste Te‘ālā’dan ider iḡsān hey

‘Āşık-ı dil-ḥastesiñ gerçi cihānda Feyziyā
Dest-giriñ liken Allah’dır seniñ her ān hey

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

151 B-1

Mihr-i ‘aşkın olmasa ‘uşşāk-ı zāra ‘izzeti
Menbā‘-ı esrār-ı ‘aşk itmez nümāyiş ḥikmeti
Minnet-i vaşl-ı civān iden buldı fırsatı
Men‘-i ‘aşk itmez çekerdı gıce gündüz gayreti

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

151 B-2

Bā-fermān-ı ‘ālī Āf-tāb nāmında bir cāriye garķ-yāb olduķda Vehbī Efendi’niñ
söylediği tārīhidir

Bu zāvestündan geĉen bir kimse geldi didi tārīhĉe
Deñiz altmış sekizde döndi buzdan bende deñiz geĉdim

Göz göz ümmīdim dāğ yaķdım şerḥa ĉekdim sīneme
Tā görenler dāğımı tārīhim itsünler ḥisāb

Rāgmī Lafzī dahı tārīhidir

ĉü garķ olduķda deryāya didim fevti iĉün tārīh
Zavallı Āf-tāb’iñ ādı da kendi gibi bātđı

Vefā me’sül iken dil-beriñ şubḥ nāzenīniñden
Yāzık ey gonce-i bāğ-ı leṭāfet bī-vefā koptđı

152 A-1

Medh-i Resül

Dād-ı Hakk' dır sāña cānā bu cemāl-i āf-tāb
Tāb-ı hüsniñ zerresidir āf-tāb (ü) mäh-tāb
Ebr-i zülfiñ her kaçan kılsañ yüzüñ üzre niķāb
Gökde hürşide küsüf idermiş şānur ehl-i kitāb
Yās ile Ka'be örtüldi şānur her şeyh (ü) şāb

Munṭazır encüm gibi sen māha çeşm-i 'āşıkān
Rü'yet-i dīdārīña müştāk olub hayli zemān
Pertev zātıñla rif'at buldı heft-āsmān
Hüb yaratmışdır seni bu resme Rabbü'l-müste'ān
Gelmedi mişliñ cihāna ey şeh-i 'ālī-cenāb

Āsitāniñ hizmetine fetḥ olur her müşkilāt
Ḳadriñi a'lā bilürler cümle ḥalk-ı kā'ināt
'İsī-demsiñ nuṭḳ-i pākin mürdeye virdi hayāt
Sende ḥatm oldı ḥabībim her ne kim vār mu'cizāt
Ġuşşadan āzādedir iden ḳapuña intisāb

Dest-i ḳudretle çekilmiş çeşmiñe kehl-i siyāh
Misk-i 'anber turre-i zülfiñdedir bī-iştibāh
Hāk-i pāyiñ tütüyādır dīdeye ey pād-şāh
'Abd-ı pür-taḳşīre der-gāhiñ gibi olmaz
Sen mürüvvet kânısıñ ey nesl-i pāk hoş-ḥiṭāb

Oldı vaşşāfiñ dü 'ālem içre ancak Kibriyā
Ḥaddi yokdur ḳul seni medḥ eylese ḥatā
İntisāb itmek için sultānıma Feyzī gedā
Böyle küstāḥāne bir tuḥfe buyurmuşdur sañā
Mazḥar-ı luṭfuñ olur Allah-ı 'ālem bi'ş-şavāb

— / — / — / —

Fā'latün / Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilün

152 A-2

Nār-ı muḥabbet 'āşıkā elbet virir 'azāb
Sevdā-yı 'aşk-ı dil-beri terk ile yāb yāb
Miftāḥ-ı şabr birle olur gerçi fetḥ-i bāb
'Āşık-ı velī bu yolda çeker dürlü ıztırāb
Luṭf-ı Ḥudā'dan olmasa bir kimse behre-yāb
Fehm eylemez ne resme olur zevk-i intisāb
Gel ḥān-kāh-ı 'aşka gönül itme ictināb

Şabr eyle ta'n iderse 'adūlar eger sañā
Yāk dilde şem'-i 'aşkı murād üzre dā'imā
Ḳalbe ziyā virir dün (ü) gün şevk-i Kibriyā
Ṭutmaz gubār zerrece mir'āt-ı dil dilā
Revnaḳ virir metā'-ı kemāle şu mübtelā
Ḥaddince zıkr-i Ḥaḳḳ'la derūna virir cilā
Şāh-ı seḫer dilinde meger ğayrı yok cenāb

— / — / — / —

Mef'ülü / Fā'ilätü / Mefā'ilü / Fā'ilün

152 B-1

Zāhid 'aceb mi bilmese dil-ḥāh-ı 'āşıkı
Ta'yīb ider işte müdām āh-ı 'āşıkı
Vālā göreydi bā-heme der-gāh-ı 'āşıkı
Şemm bilürdi kim ola vallah 'āşıkı
Himmetle geçdi pīr-i civān rāh-ı 'āşıkı
Ḥizmetde görse dil-beri her gāh 'āşıkı
Dünyāda 'id-i vişāl ile eylerdi kām-yāb

Zillet-i göz ile her kim iderse nazar bize
Çekdi ziyān kendi irişmez zarar bize
Zāmin olan bu yolda virir kerr (ü) fer bize
Peyk-i şabā getirdi bu resme ḥaber bize

Zulm ü cefâsı virmedi yâriñ keder bize
Ehdâsıdır Hakk'ın bu kemâl-i hüner bize

— / — / — / —

Mef'ülü / Fâ'ilâtü / Mefâ'ilü / Fâ'ilün

152 B-2

Elif-nâmedir / Mûnâcât

Yâ İlahî kıl niyâzım der-gehiñde müstecâb
Lâ-cerem itme bañâ luğ eyleyüb zecr-i 'itâb
Hey'et-i dîdârın göster bañâ yevmü'l-ħisâb
Vefk-i cürmüm olmasun dü dîdeler üzre niğâb
Nuğkumı düre eyleyüb vaşfın biñ cild kitâb
Mağla'-ı nûr-ı tecellîden olunca kâm-yâb

Lafz-ı na't-ı pâkiñin evşâfını eyle güşâ
Kibr (ü) kın-i dehrden ħıfz it beni yâ Rabbenâ
Korkarım kılmaz şefâ'at bendesine Muştafâ
Fıkr (ü) zikrim rahmetiñ deryâsıdır şubh ü mesâ
Garğa-i 'işyânım ancak itme Dûzah' da 'azâb
'Avn-i luğfuñla Cenân-ı vaşlın kıl feth-i bâb

Zulmet-i hicriñde aĥvâlim nedir rûz (u) şeb
Tâlib-i vuşlat olub dîdârın etdikçe taleb
Zâmin olmuşdur ħabîbiñ 'aşıkâ olmaz 'azb
Şarf-ı 'ömr itdim tarîk-i şer'ine zîrâ ki heb
Şanıña lâyıq degil 'uşşâk itmek piç ü tâb
Sen gibi sultâna biñ cân ile itdik intisâb

Zînet-i dünyâya gerçek aldanub kâldım hemân
Re'y-i tedbîrim bu yolda viridi ben zâra ziyân
Zillet-i dehr ile koma bendeñi yâ Rabb amân

Dem-be-dem ‘iŝyān ile geçdi bu ‘ömrüm her zemān
Ḥayr-ḥ̣āh it tā ki ḥālim olmasun pür-ıztırāb
Ḥūr (u) ğulmān-ı ḥürmeti feyziñle eyle feyż-yāb

Çün buyurduñ ullara lâ-naḳtū min raḥmeti
Sābit itdim levḥ-i dilde bu kelām-ı ‘izzeti
Tā’ib-i müstağfirim virme Allah furşatı
Bāb-ı luṭfuñdan beni dūr itme şāniñ ḥürmeti
İntisāb iden apuña buldı çün rāh-ı şavāb
Oldı hem Feyzī gibi bir nesl-i pāk-i ḥoş-ḥitāb

— / — / — / —

Fā’lātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

153 A-2

Elif-nāmedir

Āh (ü) zārımdan elem-gır oldı cümle şeyḥ (ü) şāb
Bir nefes yoğ rāḥatım girmez gözüme zerre ḥāb
Tuḥfe-i cān ferş-i ğamda rüz (u) şeb pür-ıztırāb
Sābitim her vechile ulumdan itmemictināb
Cürümü ‘afv eyle yā Rabb ıl du‘āmı müstecāb
Ḥālime raḥm it İlāhī bāña virme pıc tāb

Ḥāb-ı ğafletden uyār ben zārı şāniñ ḥürmeti
Defter-i cürümüm resid eyle Cenān’ın ḥürmeti
Zevḳ-i vaşlıñdan şafā vir enbiyāniñ ḥürmeti
Rü’yetiñle ḥande eyle Muştafa’niñ ḥürmeti
Zerre yoğ bende taḥammül gerçi yā biñ ‘azāb
Sen kerem eyle İlāhī itme aḥvālim ḥarāb

Şerm-sār itme beni dīvān-ı maḥşerde meded
Şarf-ı ‘ömr itdim cihān içre günāhım lâ-yu‘add
Dāll gelmez bāña beñzer bir daḥı dehre abid

Ŧırs-i ŧab'ımda muħarrirlik Allah-ı eħad
Zulmet-i 'iŧyān ile bañā zecr-i 'itāb
'Aybımı setr eyle yā Rab beyleyim terk-i ħicāb

Ėarķa-i deryā-yı raħmet kıl beni rüz-i cezā
Fāħr-i 'ālem ol ħabībiñ ħürmeti yā Rabbenā
Ėahr-ı ħıŧmıñdan ŧıĖındım evvel ü āħir sañā
Görmeyim gösterme yā Rabb āteŧ-i Dūzah bañā
Len terānī sırrımı keŧf it bañā yevmü'l-ħisāb
Maħrem-i nuŧķuñ olan eyler ħapıñda intisāb

Nefs-i emmāre esİR itdi beni āzāde kıl
VārmaĖa yokdur yüzüm der-gāħıñā āmāde kıl
Hevl-i maħşerden selāmet vir derūnum sāde kıl
Lāübālī rü'yet-i dīdārıñā dil-dāde kıl
Yā İläħī feyz-iñ eyle Feyzī'yi kıl feyz-yāb
Ola tā kim raħmetiñle faẓl-ı luŧfuñ feth-i bāb

— / — / — / —

Fā'ılātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

153 B-1

Elif-nāme

Evvelā zāt-ı Ėudā'dır gevher-zāt-ı ŧıfāt
Birligin iķrār ider fi'l-cümle ħalk-ı kā'ināt
Tuħfe-i İslām'a virmiŧdir ħitām-ı mu'cizāt
ŧābit olduķça ŧerī'at mü'min eyler iltifāt
Cān fedā kılsa 'aceb mi dīn için hergiz Ėuzāt
Ėükmüne fāħr-i cihāmiñ ra'nādır mevt ü ħayāt

Ėaŧlet-i devrāniñ aŧlı cümle elħāf-ı Ėudā
Dilde iķrār eyleriz birdir cenāb-ı Kibriyā
Zillet-i dünyāya bāķmaz isteyen luŧf u 'atā

Rü'yet-i dîdâr imiş maşşûd olan rûz-i cezâ
Zühd-i taşşvâdır meger bu yolda reh-ber zâhidâ
Sâlik olmaz ol kişi kim bilmese hacc ü zekât

Şükr idüb ahvâliñe fehm it Hudâ'nın hikmetin
Şabr idüb cevr ü cefâya çek cihânın miñnetin
Zâ'f-i hâl olmaz bilenler Kibriyâ'nın kudretin
Tâhir ol her dem dile perverd-gârın rahmetin
Zâhir (ü) bâtın bulursuñ dü cihânda 'izzetin
'Aynıña gelmez mi yoğsa 'âkıbet peyk ü memât

Gayret-i İslâm'ı çek 'âkil iseñ haşra dek
Fısk ile 'ömrün geçerse çekme beyhüde emek
Kadrini a'lâda buldı cehd ile ins ü melek
Künt-i kenz oldı kamu mañlûk devrâna mihekk
Luţf-ı Haqq'dan iste dâ'im müstecâb olsun dilek
Mañrem-i esrâr-ı Haqq ol feth ola her müşkilât

Naqd-i vaktiñ 'ilme şarf it rütbe isterseñ eger
Vezn-i tab'ından bilinsün tâ ki esrâr-ı gevher
Hey'et-i dîdâr-ı Haqq'la 'ömrüni eyle güzer
Lâm-elif veş itme nuţkuñ vir elif haber
Yümn- yessir dehre kıl dâ'im nigâh-ı mu'teber
Feyziyâ nefse uyub olma cihânda bî-şebât

--- / --- / --- / ---

Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

153 B-2

Müseddes

Feyz-i Haqq'dan açılır her dem bahâr-ı ma'rifet
Gülşen-i dilde nağm eyler hezâr-ı ma'rifet
Haşen tab'ı çevre almışdır şişâr-ı ma'rifet

Kenzün lâ-yüfnâdır ancak kesb ü kâr-ı ma‘rifet
İtme beyhüde telef gevher-nişâr-ı ma‘rifet
Sûk-i gamda eyleyen yok i‘tibâr-ı ma‘rifet

154 A-1

Nâ-sezâya zerre izhâr itme vâir ise kemâl
Añlamaz fenn-i hünerden câhil-i ebter me‘âl
İtme tazîyî‘-i nefes her bâr ey ‘İsî-mağâl
Mürde diller neylesün âb-ı hayâtı bî-mecâl
Görmemiş ‘ömründe bilmez iftihâr-ı ma‘rifet
Olmaya nâ-dân hergiz behre-dâr-ı ma‘rifet

Ma‘rifetdir ‘âşıkı ma‘şûka vâsıl eyleyen
Ma‘rifetdir cümle maqşûdât hâsıl eyleyen
Ma‘rifetdir âdemi insân-ı kâmil eyleyen
Ma‘rifetdir herkesi üstâd-ı ‘âkil eyleyen
Her kula olmaz müyesser bergüzâr-ı ma‘rifet
Dâr-ı Hakk’dır ‘ârifâna yâd-gâr-ı ma‘rifet

Ma‘rifet bañr-ı haqîkat içre gevherdir meger
Kadrini bil nâ-sezâya eyleme ‘arz-ı hüner
Künc-i dilde şaqla naqd-i cân gibi şâm ü seher
Süd-mend olmağ dilersenñ sük-i ‘âlemde eger
Feyziyâ nâ-dâna itme âşikâr-ı ma‘rifet
Bir pula geçmez cihânda şad hezâr-ı ma‘rifet

— / — / — / —

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

154 A-2

Diger Müseddes / Zü‘l-kâfiyeteyn

Âşikâr itmek de güç sırrı nihân itmek de güç
Terk-i ‘âr itmek de güç derdi ‘ayân itmek de güç
Âh ü zâr itmek de güç âh ü figân itmek de güç
Kesb ü kâr itmek de güç böyle ziyân itmek de güç
İntizâr itmek de güç şayd-ı civân itmek de güç

Ülfet itdim bir gül-i ruhsâr için biñ hâr ile
‘Andelîb-âsâ geçirdim naqd-i ‘ömri zâr ile
Zevk-i vuşlat hiç müyesser olmadı dil-dâr ile
‘İd-gehde yâri gördüm şâlnur agyâr ile
İnkisâr itmed de güç aşd-ı yamân itmek de güç

Esb-i tab‘ım menzil-i maşşûdı bulmaz mı ‘aceb
Cidd (ü) cihed itse bu yolda kâm için her rûz (u) şeb
Rişt-e-i ümmîdi kesdim itmeyem yâri taleb
Düşmen-i bed-hâh imiş bu işlere bildim sebep
Rehne-dâr itmek de güç haşma amân itmek de güç

Ka‘be-i vaşlîñ yolunda olmuşum zâr (ü) zelîl
Dûd-i âhım pîşe-gâhımdan baña oldu delîl
Merve haqq için şafâsın bânâ göstermez halîl
Âb-ı zemzem kılmason eşkin tehî çeşm-i ‘alîl
Yâri yâr itmek de güç eşki revân itmek de güç

154 B-1

Ser-güzeştım naql olunmaz biñde bir çok mâcerâ
Nice tahtır ide hâme ibtidâ vü intihâ
Lâm-elif veş bükdi kıddim cevri (ü) kıahr-ı dil-rübâ
Bilmem encâmı yine vârsa gerekdir Feyziyâ
İhtiyâr itmek de güç züllî nihân itmek de güç

— / — / — / —

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

154 B-2

Müseddes

Devlet ile ‘âlemiñ sultânı olmuşsuñ çi-sûd
Nice fağfürüñ güzîde hânı olmuşsuñ çi-sûd
Vaqtîñîñ İskender-i hâkâmı olmuşsuñ çi-sûd

Dehr-i dūnuñ bir ‘azīmü’ş-şanı olmuşsuñ çi-sūd
‘İlm-i tıbbiñ hazret-i Loqmān’ı olmuşsuñ çi-sūd
Mübtelālar derdiniñ dermānı olmuşsuñ çi-sūd

Cām-ı mevti nūş iderseñ çāre yot encām-ı kār
Kalmadı zīrā Süleymān’a bu devr-i rüzgār
Fikr ider misiñ ola cismiñ ‘azābı mur (u) mār
Hāk ile yeksān ola elbet civān (u) ihtiyār
Tūtalım ‘izzetle rif’at kānı olmuşsuñ çi-sūd
Her fūnūnuñ hoca-i devrānı olmuşsuñ

Qıvvet-i bāzū ile olsun mişāl-i qahramān
Zīr-i destinde sebūn eyler seni qahr-ı zemān
Küşkigīr-i mevte gālib olmadı bir pehlevān
Gāfil olma kimseye bākī degil cihān
‘Arşa-gāhiñ Rüstem-i Şahmān’ı olmuşsuñ çi-sūd
Hāşş (ü) ‘āmıñ şāhib-i ‘irfānı olmuşsuñ çi-sūd

Hāzır ol elbet gelür bir gün sañā peyk-i ecel
Tuħfe-i cān ister ancaq Feyziyā almaz ğazel
Vār ise āçar metā’ın bir kişi Türkī meşel
Yoğ ise sermāye destinde eger nīk ‘amel
Sūḫ-i dehrin hoca-i rindānı olmuşsuñ çi-sūd
Fenn-i şi’riñ mücid-i hissāmı olmuşsuñ çi-sūd

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

154 B-3

Ğazel-i Nedīm Tahmis-i Feyzī

Ğazab-ālūde bākdiñ āfet-i devrānımsıñ kāfir
‘Aceb fitne birākdiñ ‘āleme fettānımsıñ kāfir

Kemend-i zülfi dâkıdın sîneme sekrânımsın kâfir
Taḥammül mülkünü yıkdın helâk ü ḥânımsın kâfir
Bütün dünyâyı yâkdın âteş-i süzânımsın kâfir

Kimi ḥaqqında ḥânım kimi sulṭânım diyü söyler
Kimi mihr-i cihânım kimi zî-şânım diyü söyler
Kimi şâhib-kırânım kimi ḥâḳânım diyü söyler
Kimi cismimde cânım kimi cânânım diyü söyler
Nesiñ sen ṭođrı söyle cânımsın cânânımsın kâfir

155 A-1

Dil-i cân-ı râzı râzıñ dil-pesend âvâzı âvâzıñ
Süleymân-ı bâzı bâzıñ ser-bülend âvâzı âvâzıñ
Ėazel-ḥân sâzı sâzıñ derd-mend âvâzı âvâzıñ
Kız-oğlân nâzı nâzıñ şeh-levend âvâzı âvâzıñ
Bilinmez ne belâsın kız mısıñ oğlân mısıñ kâfir

Niçün bu rütbe mâ'ılsın cihânda ḥüsn-i zılbâya
Niçün rağbet idersin gör degil semmür-ı kemḥâya
Niçün düşdüñ hevâ-yı 'aşkla bu resme sevdâya
Niçün şık şık bakarsın böyle mir'ât-ı mücellâya
'Aceb sen dağı kendi ḥüsnüñe ḥayrân mısıñ kâfir

Nedir sîneñde bu dâğ-ı siyehler ḥâl-i hicrânlar
Nedir bu âh vâhlar kâkül-i zülf-i perişânlar
Nedir vağt-i seḫer boğazım râhlar dilde efgânlar
Nedir bu gizlü gizlü âlar çâk-i giribânlar
Meger bir şüḫa sen de 'aşık-ı nâlân mısıñ kâfir

Girsın çerḫa nisbet âsmân nev-zemîn-i ağlas
Zarâfet 'arz idersin yândır böyle ḥaşın ağlas
Ne sırdır kimse bilmez giydigiñ dâ'im hemîn ağlas

Ne ma'nâ gösterir eynindeki şol âteşin atlas
Ki yağnî şu'le-i cânsuz hüsni (ü) ân mısıñ kâfir

Bir âfet-i gamla Feyzî-i zârı pîr itdi işitmişdim
İğârât eyleyüb vârn fakîr itdi işitmişdim
Yâzık bî-çâreyi hor haķîr itdi işitmişdim
Nedîm-i zârı bir kâfir esîr itdi işitmişdim
Sen ol hâ'in-i dîn düşmen-i îmân mısıñ kâfir

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

155 A-2

Mu'aşşer / Zü'l-kâfiyeteyn

Seher-hîz ol gönül bu hâb-ı gaflet-i mâ-sivâdandır
Münâcât ehline zann itme kim râhat şafâdandır
Dile maķşûduñı Haķķ'dan hidâyet Kibriyâ'dandır
Reh-i 'aşķ içre cidd-i sa'y (ü) ğayret bir gedâdandır
İriş bir menzile kâml al hamiyyet iktizâdandır
Esîr-i nefis olub kâlma ziyâret muķtebâdandır
Muħabbet-i ehl-i 'irfân ol muħabbet ibtidâdandır
Velî bil herkesi gördükde himmet evliyâdandır
Ümîdiñ kesme Haķķ'dan cürmüne rahmet Hudâ'dandır
Muħammed ümmetisiñ çün şefâ'at Muştafâ'dandır

Niçün halk itdi fehmi eyler misiñ ey dil seni Sübhân
'İbâdet eylemekdir kendüye maķşûd olan her ân
Tekellüf bâbını bekle dilersenî luḡ ile ihsân
Kuluñ bakmaz haḡâsına 'atâlar buḡş ider sultân
Yed-i kudretle halk itdi seni ol Yezd ü Yezdân
Melekden efdal olmuşdur bu resme şüret-i insân
Emürüñ Haķķ'a tevfiķ it ol ehl-i ayyaşlarıñ âsân
Yetişmez mi sañâ lâ-teķantü min rahmet-i bürhân

155 B-1

Ümîdîñ kesme Hakk'dan cürmüne rahmet Hudâ'dandır
Muhammed ümmetisiñ çün şefâ'at Muştafâ'dandır

Diseñ bir kere yâ Rabbî sañâ lebbeykdir ol bârı
Yüzüñ der-gâha halvetseñ huşûsâ eyleseñ zârı
Virir maşşüdüñ elbet hazer kıl itme inkârı
Bu yolda cidd (ü) cehd eyle dilerseñ vaşl-ı dil-dârı
Yanâr pervâne veş 'âşık görünce şem'-i dîdârı
Murâdîñ iste Hakk'dan rüz (u) şeb yalvârı
Hta sizden "atâ bendendir ey ma'büd-ı gaffâr
Bilürseñ kadrini hıfz eyle bu nuţk-ı gevher-dârı
Ümîdîñ kesme Hakk'dan cürmüne rahmet Hudâ'dandır
Muhammed ümmetisiñ çün şefâ'at Muştafâ'dandır

Gelür peyk-i ecel bir gün ider başına dehri teng
'Aceb gâfilseñ ey dil kim idersiñ rüz (u) şeb âheng
Müsâfir-hânedir dünyâ konar göçer nice erjeng
Kanı İskender-i dâd Efrîdün cem Hüşeng
Nedir bu resme dâ'im 'ayş (ü) nüş deff (ü) nây-ı çeng
Göñül âyİnesin düd-i günâhîñ eyledi pür-reng
Revâ mı çirk-i 'işyân ile olduñ Feyziyâ yek-reng
'Adü-yı nefis ile çirke iderseñ dâ'imâ sen ceng
Muhammed ümmetisiñ çün şefâ'at Muştafâ'dandır

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

155 B-2

Müseddes

Rümüz-i künt-i kenzüñ sırrını mahrem olandan şor
Nedir 'âlem-i lednî mazhar-ı 'âlem olandan şor

Kemâl-i zühd-i taqvâyı imâm-ı a‘zam olandan şor
Şafâ-yı Cennet’i Havvâ ile Âdem olandan şor
Rüsûm-i râh-ı ‘aşkı kûlına muhkem olandan şor

Şerî‘at neydügin fehm eylemez nâ-dân şorma
Haķıķat baķşini insâna şor hayvândan şorma
Tarıķatden ulu âlâ başara şor ‘umyândan şorma
Şorarsañ ma‘rifet şor kâmile ‘unvândan şorma
Cihânîñ ‘izz ü câhın husrev ile cem olandan şorma

Gelenler gitdiler dehre gidenler gelmedi aşlâ
Gerek bây (ü) gedâ a‘lâ vü ednâ oldılar ifnâ
Cihânîñ devlet-i dârâtı bir pul eylemez hâlâ
Niçün terk itdi tâc (ü) tahtı dirseñ ey dil-i şeydâ
Anîñ vâ r aşlını İbrâhîm-i Edhem olandan şor

156 A-1

Şaķın nev-devletân-ı dehre olma luţf için bende
Tevekkül bâbına eyle teveccüh olasıñ hande
Uzâķdan merhabâ eyler görünce halk-ı efgende
Zemân ile görüştük şimdi liken bilmezim kande
Kerem didikleri bî-çâreyi hâtim olandan şor

Sañâ sük-i bî-süduñ zarardan ğayrı yok kârı
Geçirdik naķd-i ‘ömrüñ yok yere yalvârı yalvârı
Şaķın keşf itme nâ-dâna gönül bu gizlü esrârı
Eger bilmek dilerseñ miħnet-i çerħ-i sitem-kârı
Anı Feyzî gibi şubħ ü mesâ pür-ğam olandan şor

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

156 A-2

Müseddes

Devlet-i hüsnünde şahım oldı ‘âlem pür-sürür
Bulmadım ben säye-i luţfuında bir lahze huzür
Hizmet-i ‘aşkıında yoĥsa eyledik mi bir kuşür
Der-gehiinde eyledik ‘aşıkları bu resme dür
Nev-civānım haţı-ı rüyuñ itmeden yer yer zuhür
Bāña raĥm it raĥm ide tā kim sañā Rabb-i gafür

Āşinā-yı ‘aşka bigāne baĥarsıñ rüz (u) şeb
Sezālardır nedīm-i bezm-i hāşşıñ şimdi heb
Söyle Allah ‘aşkına kimdir bu eţrāfa sebeb
Böyle mi ta‘līm ider üstādıñ ey tıfl-ı ‘aceb
İtdi aĥyāra vefā ‘uşşāka cevr (ü) zār-ı zür
Fehm ider misiñ nola ĥāliñ seng-i yevmü’ş-şür

Sāye-i hüsnünde rif‘at buldı aĥyār-ı pelīd
Hāke yeksān eyleyüb ‘uşşākı kıldıñ nā-bedīd
Rūze-i hicriñ çekenler görmedi vişāliñle ‘īd
Ehl-i ‘aşka ĥabniñ yoĥ olsa ‘aşrıında ferīd
Ne şafā vār bu cefādan sāña ey mest-i ĥurür
Cevr (ü) zulmüñ çekmeden ben zāra gelmişdir fütür

‘Ālemiñ derd-i belāsın bāşıma bār eylediñ
Hışm-ı ĥahrıñla cihān mülkün bañā dār eylediñ
Göñlümi aldıñ ezelden şimdi inkār eylediñ
Böyle bir dede beni āĥir giriftār eylediñ
Dilde tesbīĥim dem-ā-dem oldı ism-i yā şabür
Hātıra gelmez mi Feyzī bunca eyyām (ü) şühür

— / — / — / —

Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

156 A-3

Muvaşşah-ı Çihâr-Yâr

Ey gönül tâlib-i dîdâr olagör şâm ü seher
Bulasın menzil-i maşûdına bu yolda zafer
Vâkıf-ı sırr-ı İlâhî olayım derseñ eger
Bâkma âyine-i devrâna hâzer eyle hâzer

156 B-1

Kâle-i himmet imiş 'âşıkâ sermâye meger
Rağbet itmez bu cihân vârina maqbül-i beşer

'İbret alsa kişi bu halk-ı cihândan cüz'î
Mihnet-i derd-i ser rüz (ü) şebândan cüz'î
Rehne görmez idi bu kahr-ı zemândan cüz'î
'Uzlet it hâşılı bu meclis-i fâniden cüz'î
Sâbit ol kuluña kec 'izzet (ü) şândan cüz'î
Mest-i dünyâ idemez râh-ı muhabbetde eşer

Er iseñ pîre-zen-i dehr ile itme ülfet
Naqd-i 'ömrünle âlırsın başına bir şıklet
'Ârif oldur ki fenâ mülküne kılmaz rağbet
Luğme-i hırka için eyleme dehre minnet
Ye's gör devlet-i dünyâyı dilerseñ rif'at
Harem-i 'aşka kadem baş gel a pâ ehl-i hüner

Sâlik-i râh-ı muhabbet irişür menziline
Nuğ-ı pîrân ile bir çâre bulur müşkiline
Hüsn-i hulki kişiniñ mâyedir ancak diline
Süregör düldül-i maşûduñı cânân iline
Yâk çerâğ-ı sühanı şîr-i Hudâ mahfiline
Nüşa-i nazmañı Feyzî şu'arâ ide nazar

— / — / — / —

Fe‘ilätün / Fe‘ilätün / Fe‘ilätün / Fe‘ilün

156 B-2

Bu cihân içre kim hayr-ḥâhdır
Rüz-i maḥşerde bir ulu şâhdır
Ḳalb-i ma‘min-i münif der-gâhdır
Şaḳın incitme kim nazar-gâhdır
Her kim ‘ilm-i ledünden âgâhdır
Zikr (ü) fikri müdâm Allâh’dır

Men ‘aref-i sırrımı bilen elbet
Dü cihân içre çekmeye zaḥmet
Ṭaleb eyle diler iseñ vuşlat
Reh-i ‘aşḳ içre ḳıl gönül himmet
Her kim ‘ilm-i ledünden âgâhdır
Zikr (ü) fikri müdâm Allâh’dır

Bu ṭarîḳatde şol ki fâyıḳdır
Menzil-i kâma dâḫı lâyıḳdır
‘Āşık oldur ki Ḥaḳḳ’a ‘aşıkdır
Ḳulı ef‘âline muṭâbıḳdır
Her kim ‘ilm-i ledünden âgâhdır
Zikr (ü) fikri müdâm Allâh’dır

157 A-1

Naḳd-i ‘ömri geçirme yok yere sen
Mâyesidir ‘ibâdetiñ cân ü ten
Ġayra bākılmaz Ḥudâ seni dileyen
Feyziyâ pen ola sañâ bu sühan
Her kim ‘ilm-i ledünden âgâhdır
Zikr (ü) fikri müdâm Allâh’dır

— / — / —

Fe‘ilätün / Fe‘ilätün / Fe‘ilün

157 A-2

Elif-nâme

Ey cihânı emriñle vār iden Rabb-i ğafūr

Bâb-ı luţfuñdan bu ‘abd (ü) çakeri dūr itme dūr

Tevbe yâ Rabb kulluğumda gerçi vār bî-ğadd kuşūr

Sâbitim İmânım üzre bunca eyyâm-ı mürūr

Hizmet-i vaşlıñda herkes ola şol dem pür-sürūr

Hür-i ğilmân hürmeti itme beni maşşerde cūr

Hande kol dîdârıñı göster bañâ rüz-i cezâ

Dūr idüb zevk-i cemâliñden beni itme cüdâ

Zü'l-kerem bir pād-şehsiñ ibtidâ vü intihâ

Rağmetiñle şâd (ü) handân it beni yâ rabbenâ

Zârî zârî ağladub ben zârı itme bî-ğuzūr

Sâkindir ülfetim olduçça her ‘abdü’ş-şekūr

Şübhe yoçdur sensin ancaç hâlik gün (ü) mekân

Şun‘-ı pâkiñden meger bir zerredir halk-ı cihân

Sa‘f-ı hâlim nâr-ı Dūzağ‘da beni yâğma amân

Ṭâhir eyle rağmetiñle çirk-i cürmüm ol zemân

Zâhir (ü) bâtın ola tâ kim vücūdum kâ‘b-dūr

‘Aybımı tâ ğormesün ins (ü) melek yevmü’n-nüşūr

Ĝarça-i baħr-i ğünâhım gerçi yâ Rabb eledd-ğım

Fikri dersem hâlimi yoç ben gibi ‘abdü’n-nım

Ķul haṭâ eyler ‘aṭâsından âyâ nâm-ı kerım

Gerçi cürmüm çoç velî istiğfâr Allahü'l-‘aẓım

Luţfuña yoçdur nihâyet ğün-be-ğün eyler zuhūr

Minnet itmekden sañâ gelmez kula zerre fütür

Naçd-i ‘ömrüm hâb-ı ğafletde geçirdim cümle âh

Vârmağa yoqdur yüzüm der-gâhıña ey pād-şāh
Hey meded yoq kullarıñda ben gibi rüy-ı siyāh
Lāyıkım qahrıña zîrā eyledim bî-ḥadd günāh
Yâ İlähî Feyzî-i nâ-çarı bi-ḥaqqın ism-i nūr
Mezḥar-ı ‘ālem ḥabîbiñ Muştafâ’dan itme dūr

---- / ---- / ---- / ----

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

157 A-3

Mu‘aşşer-i Muşanna‘

Birdir Allah evvel ü āḥir O’du’r Sübhānımız

İki erkān ile sābit oldı hem İmānımız

Açdar eşrāt-ı yemim ümrāndır sâ‘ātimiz

Dört kitābiñ ma‘ninin izḥār ider Kur’ānımız

Beş vakitte kıl namāziñ dir bize Yezdān’ımız

Altı şartı vār şavmıñ böyledir erkānımız

Yidi tāmüdan Hudā ḥıfz ide cism (ü) cānımız

Çün sekiz cennet yarātdı Kibriyā iḥsānımız

Bu toquz eflāke bā‘iş noldı vār iz‘ānımız

On kese tebşir olundı cennet-i raḥmānımız

Birdir ‘ayb-ı mü’mini setr eyleyen Settār’ımız

İki destiñ boşluğın urmaz yüze Ğaffār’ımız

Üç şalāt-ı vitr içinde vār bizim ezkārımız

Dört buyurdı çār yarı Aḥmet-i Muḥtārımız

Beş şalāt-ı mağribi emr eyledi Hünkār’ımız

Altıdır qaşra namāziñ şartı vār efrādımız

Yidi kāt yer ḥaqqā yoqdur zerrece inkārımız

Hā sekiz ebced ḥisābı ‘ādetā güftārımız

Ne toquzdur Fāriside vār bezm-i ‘irfānımız

Ondur elde ekşerī engüşter-i zî-şānımız

Bir olan Mevlā’dır ancaq dildeki evrādımız

İki 'âlemde Hudâ'dır eyleyen imdâdımız
Üç 'aded farzınla gusli itmedir mu'tâdımız
Dört mezâhib-i Hakk diyü ta'lîm ider üstâdımız
Beş sûtün üzre binâdır Müslim'e bünyâdımız
Şeş sıfatla muttaşîf İmânımız hem âdımız
Bu yidi a'zâ kim eyler şer'le eşhâdımız
Hem sekiz rek'at şalât-i 'aşr vâ'r İrâdımız
Çün toğuz sünnet guslde gösterir fermânımız
On kılub bulduk şalât-ı zuhr bir 'unvânımız

Birdir ey dil bî-şerîk bî-nazîr Allah'ımız
İki dîdem hakkı cümle böyledir âgâhımız
Üç toğar necm-i terâzû görmege ol mâhımız
Dört 'anâşîrdan mürekkebdir vücûd-ı şâhımız
Elde beş parmak bir olmaz ol sebep vâ'r âhımız
Şeş cihât üzre kurulmuşdur ezelden râhımız
Yidi deryâda gezer İlyâs veş nigâhımız
Hem sekiz dürlü eser bâd aşlı dūd-i vâhımız
Rağm-i mâderde toğuz ây hâbs olur şubyânımız
On gün içre Feyziyâ ekşer toğar insânımız

— / — / — / —

Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

157 B-3

Müseddes

Çemende şâlinân biñ nâz ile serv-i bülendimdir
Esîr-i zülfüyüm boynumda kâküller kemendimdir
Müsellemdir güzeliñ kendüye 'âlem-pesendimdir
Süvâr-ı âb (ü) nâz olmuş gezer bir şeh-levendimdir
'Aceb mi sîne-i mecrûha çeksem sîne-bendimdir
Ben âniñ bendesiyim ol benim kendi efendimdir

Beni vişâ-i hicrân itse geçmem nev-civânımdan
Hemân incinmesün tek ol benim âh ü figânımdan

Felek dūr itmek ister bendesin rūḥ-i revānımdan
Ṭabībim ḥoş gelür bâña birinde taṭlū cānımdan

158 A-1

‘Aceb mi sīne-i mecrūḥa çeksem sīne-bendimdir
Ben ānıñ bendesiyim ol benim kendi efendimdir

Ḥayāl-i vaşl-ı dil-berle ḥayāl-ender-ḥayāl oldum
Şābub felek-i dili girdāb-ı ‘aşḫa pāy-māl oldum
Görüb aḥvālimi ṭa‘n itme ey dil ‘aşḫa māl oldum
‘İnān iḥtiyār elde degildir bī-mecāl oldum
‘Aceb mi sīne-i mecrūḥa çeksem sīne-bendimdir
Ben ānıñ bendesiyim ol benim kendi efendimdir

O māhıñ devr-i ḥüsnüñde egerçi bulmadım rif‘at
Müyesser olmadı zīrā bañā dil-dār ile ülfet
Muḫadder olmadı Feyzī benim çün ğālibā vuşlat
Geçer bir vaḫt ile elbet benim de destime fuṣṣat
‘Aceb mi sīne-i mecrūḥa çeksem sīne-bendimdir
Ben ānıñ bendesiyim ol benim kendi efendimdir

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

158 A-2

Ey şabā Ḥaḫḫ’ı severseñ vir uyārmadan ḥaber
Nāzenīn (ü) nāz-perver şīve-kārımdan ḥaber
‘Andelīb-i zārıñ şorsan gelüb aḥvālını
Ḥayli demdir virmediñ ol güz-‘izārımdan ḥaber

Ey şabā Ḥaḫḫ’ı severseñ söyle yārim ḫandedir
Geçmem ol rūḥ-i revānımdan bu cānım tendedir
Şānmasuñ kim bu dil-i maḫzūnı dā’im ḫandedir
Raḫm iderdi alsa derd-i bī-sümārımdan ḥaber

Ey şabā Ḥaḳḳ'ı severseñ eyleme yāre 'azāb
Feyzī-i nā-çāra vardır luṭfi āmiñ bī-ḥarb
Vaşf-ı ḥüsnünde o şūḥuñ olmuşum ḥāzır-cevāb
Dāmenin būs ile söyle kesb (ü) kārımdan ḥaber

— / — / — / —

Fā'lātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

158 A-3

Medḥ-i Ḥulūş

Cānib-i Ḥaḳḳ'dan meger kim luṭf ü ihsāndır ḥulūş
Her kula olmaz müyesser derde dermāndır ḥulūş
Mü'miniñ ḳalbinde ancak dīn (ü) İmāndır ḥulūş
İbtidā vü intihā maḳbūl 'irfāndır ḥulūş

158 B-1

Zāhir ü bāṭın vücūd-ı ādeme cāndır ḥulūş
Ḥaḳḳ-ı zātında şadāḳat ehline şāndır ḥulūş

Buldı erbāb-ı ḥulūş 'ālemde hergiz biñ nām
Biñ nām ol kim sañā maḥşūş ola encām-ı kām
Bul ḥulūş-ı ma'nevī bu yolda ḳıl iḳdām-ı tām
Olmasa sen terk-i ḥulūş ile şāḳın bed-nām-ı 'āmm
Zāhir ü bāṭın vücūd-ı ādeme cāndır ḥulūş
Ḥaḳḳ-ı zātında şadāḳat ehline şāndır ḥulūş

Ey ḥulūş ehli cihān vārından eyle ictināb
Faḳr-i faḥrī devletinde bulasın rāh-ı şavāb
Menzil-i maḳşūda irmek dilerse şeyḥ (ü) şābb
Eylesün 'ālemde sulṭān-ı ḥulūşa intisāb
Zāhir ü bāṭın vücūd-ı ādeme cāndır ḥulūş
Ḥaḳḳ-ı zātında şadāḳat ehline şāndır ḥulūş

Olma der-gāh-ı ḥulūşa Feyziyā bir lahze dūr

Olmaq isterseñ cihānda hāliş ‘abdü’ş-şekür
Her kimiñ vārdır hülüşü buldı ‘ālemde sürür
Kıl hülüş ile fenā mülkünden ‘uqbāya ‘ubūr
Zāhir ü bāṭın vücūd-ı ādeme cāndır hülüş
Hakḳ-ı zātında şadākat ehline şāndır hülüş

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

158 B-2

Müseddes

Tütüyā oldı şehā dīdeye hāk-i ḳademiñ
Zerre ‘aynıma degil gülleri bāğ-ı İrem’iñ
Māṭ ider mürğ-i hoş-liṭāfi şadā-yı nağmiñ
Bülbül-i dil nice vaşf eylesün ey gonce-femiñ
Çekerdim her ne ise çille-i bār-ı elemiñ
Ola ey ḳaşı kemān bendeñe şāyed keremiñ

Mışr-ı hüsne seni Yūsuf gibi sultān idelim
Çeşm-i Ya‘ḳüb’umuzu hicr ile giryān idelim
‘İd-i vaşlıñda dil-i cānımızı ḳurbān idelim
Def gibi sine döküb ney gibi nālān idelim
Bezm-i hüsñünde birāz zevḳ-i firāvān idelim
Ḳanı ey sākī-yi gül-çehre seniñ ‘ayş-ı demiñ

Bilürüm ḳadriñi bu ‘aḳl perīşān ise de
Ġam-ı zülfüñ çekerim fitne-i devrān ise de
Yānarım ‘aşḳın ile āteş-i sūzān ise de
Kāle-i vaşlıñ için āl ḡarażıñ cān isede
Hāk-i ‘ālem gözüme kehl-i Şıfāhān ise de
Çekmezen ey şeh-i hüsñüm çekerim derd-i ḡamiñ

159 A-1

Bāb-ı luṭfuṅda ider yoḡ bize Feyzī feryād
Eylediñ kendüye bu cevri (ü) cefâyı mu'tād
Sañā öğretmedi mi 'ilm-i vefâyı üstād
Ne revādır olasıñ dehrde bed-nām ile yād
Elleyemez naḡşını 'âşıklarıñ olsa Bih-zād
Deyr-i 'âlemde meger sen büt-peyker şanemiñ

---- / ---- / ---- / ----

Fā'lātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

159 A-2

Muḡammes

Bükdi dāl itdi elif ḡaddimi endüh-i felek
Ṭākatim yoḡ güzelim çille-i cevriñ çekecek
Yeter ilāhī severseñ bāña nāz eyleme pek
Ḳāmayım rüze-i ḡasret ile tā ḡaşra dek
'İd-i vaşlıñ gerek ey meh bāñā dünyā ne gerek

Dil-i bī-çāreñe raḡm eyle meded sultānım
Çerḡa çıḡdı ḡam-ı hicriñle yeter eḡḡanım
Ḳorḡarım dehri yāḡar süz-i dil-i nālānım
Devr-i ḡüsnünde geçirdim ḡam ile devrānım
Vār ise cürmümi söyle ideyim 'arz-ı diliñ

Kim bilür ḡālimi sultānıma 'arz eylemesem
Çekdigim çilleyi bir kimse çeker mi bilmem
Kişi ṭāḡ olsa dayānmaz bu cefāya her dem
Cān-ı dil mülküni zabt itdi bugün leşker-i ḡam
'Aḡl (u) fikrim ne ki vār itdi na'mā yek yek

Eyledi derd-i firāḡıñ dil-i bīmārı zebün

Nice izhâr ideyim halka derûnum pür-hûn
Şerbet-i vaşlîla muhtâc gerekmez ma'cûn
Hânde kıl bu dil-i pür-zârîni gâyet maḥzûn
İhtiyâc itdi ṭabîbe beni devrân gerçek

Devr-i ḥüsnünde fütâde nice bulsun rif'at
Dil-i bî-çâreye şânîni degil itmek 'izzet
Heves-i vaşlîni ile cânıma yetdi firḳat
Yok mı ey şâh-ı kerem sende 'aceb hîç gayret
Yâpmadı ḥâtırımı Feyzî-i zârım diyerek

..... / / /

Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilün

159 A-3

Muvaşşah Ebced-nâme

Ey gönül tâ ḥaşra dek dehr-i 'âşıkîni bâşına teng
Bulmadır resm-i ezel yokdur ḥalâş bâr-ı neng
Çü a'dâdan anîni çün eksik olmaz bir de seng
Dâfi'-i âlâm yok ol yüzde dil-i mir'ât-ı reng
Hey'et-i mürğ-i dilim olsa nola âgâz-ı beng
Vefk-i naḥsa olmadı mesrûr ṭâli' zerre deng
Zir ü bâlâsını bilmez dil gezer mişl-i peleng

159 B-1

Ḥayret dünyâ beni gâyetle âlmışdır dilâ
Ṭâme-i şemşîre beñzer bu ḳazâ-yı mâ-sivâ
Ye'sdir dârât-ı dünyâ ibtidâ vü intihâ
Kizb ile âlûdedir iş bozan dünyâ sañâ
Luṭfunı Mevlâ'dan iste bâḳma bir kesden yañâ
Melce-i 'işyânîni olsun rûz-i maḥşer Muştafâ
Nuşḥ-i şer'ine nite kâr eylemez ṭob (u) tûfeng

Sâlik ol rāh-ı hâkîkat içre bir dem olma dūr
‘Aybıñ olsuñ dir iseñ dü cihân içre sûtūr
Feth ider ebvâb-ı elâfın sañâ Rabb-i gafūr
Şabr kıl her derde zikriñ ola dilde yâ gayūr
Kâdir kıyyüm kılsun ‘ömrüñi lutfen mürūr
Raħmet-i pâki kılub gencîne-i tab‘ıñı nūr
Şu‘le-i rüyuñ cihânı pür ide envâ‘-ı reng

Tuħfe-i dünyāya aldanma şakın ‘âkil iseñ
Şâbit-i rāh-ı Hudâ ol ‘ilmiñe ‘âmil iseñ
Hayr-ħâh ol ‘âleme maqşûdıña nâ’il iseñ
Zillet-i dünyâyı ko Hâkķ rāhına vâşıl iseñ
Zâminim Hâkķ’ dan kerem itse virir sâ’il iseñ
Zâhir (ü) bâtın ledün sırrına kâmil iseñ
Ėayret it Feyzî kudümüñ olmaya mânend-i leng

— / — / — / —

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

159 B-2

Vaşf-ı Ādem

Diñle ey tãlib nedir evvel nişanı Ādem’iñ
Şerħ idem bir bir sañâ olsun ‘ayānı Ādem’iñ
Āşikâr olsun bu yüzden her nihānı Ādem’iñ
Zikr-i Hâkķ birle güzer kıldı zemānı Ādem’iñ
Haşra dek vaşf olsa bitmez dâstānı Ādem’iñ

Oldur ancak ‘âlem içre evvel peyğam-berān
Hem odur cedd (ü) ‘aţām nev‘-i insān-ı cihân
Gerçi kim çār ‘anāşırdan mürekkeb râygān
Aşlı Havvâ’nın çün oldı üstühān-ı Ādem’iñ

Lîk oldur münisi hem mehr-bānı Ādem'iñ

Kibriyā kıldı kerem hilm (ü) hayāyı Ādem'e

Bağş idince ibtidā vü intihāyı Ādem'e

Virdi bir zevkine biñ hamd (ü) şenāyı Ādem'e

Nür ile tertib olundı aşiyānı Ādem'e

Şüretā kūh-i ser-i nedībdır mekānı Ādem'e

Bā's-i insān ancak hazret-i Ādem'dürür

Evvelin ahiriniñ sırtına mahremdürür

Aşlımız oldur ki bilmek bizlere elzemdürür

Şür-i İsrāfil'e dek vār 'izz ü şānı Ādem'iñ

Fahr-i 'ālemdir hayāt-ı cāvidānı Ādem'iñ

160 A-1

Luṭf-ı Hakk'dan hazret-i Ādem neler gördi neler

Pür-olur 'ālem eger tafşil ile virsem haber

Feyziyā bende bir Ādem nāma kıldım muhtaşar

Vaşfını güş eylesün her 'aşıkānı Ādem'in

Tā ki tekmil ola bağş-i imtiḥānı Ādem'iñ

--- / - - - / - - - / - - -

Fā'lātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

160 A-2

Medh-i Resül

Oldı vaşşāfiñ habibim hazret-i Mevlā seniñ

Müyuñı vaşf itmege kâdir degil dünyā seniñ

Çünkü mecnünüm buyurdı hakkıña bār-ı Hudā

Nice medh eyler temāmen hüsnüñi dānā seniñ

Muşhaf-ı hüsnüñ vezir-i kıt'adır temiz bahā

Ḥaṭṭ-ı pākîñ ḥüsn-i ḥaṭdan dāḥı müstesnâ seniñ

Ḳâb-ı ḳavsiniñ meger saṭr-ı bismi'llâh imiş

Oḳunur ser-levḫa-i ḥüsnüñde hoş cānâ seniñ

Re's-i pākîñ süre-i evvel elif lâm mîmdir

Sırrıñı buldum maṭla'da pür-ma'nâ seniñ

Maṭla'-ı nür-ı tecellîdir cemâliñ şübhesiz

Nâm-ı pākîñ süre-i Yâsîn ile Ṭâhâ seniñ

Süre-i ve'l-leyl-i zülfüñ ruḫlarıñdır ve'z-zammı

Meh-i ḥabîbiniñ oldı Sübhâne'llezî esrâ seniñ

Heft 'uzvuñ âyet-i seb' elem-i şânîdir meger

Zât-ı pākîñden göründi 'ilm-i âlâ-semâ seniñ

Ḥaṭm olur zât-ı hümayûnuñda Kur'ân-ı Kerîm

Biñ müfessir virmeye bir ḫarfiñe ma'nâ seniñ

Lebleriñ küşer cemâliñ Cennetü'l-mu'sivâdurur

Naḥl ḳaddin ravza-i ḥüsn içre bir Ṭübâ seniñ

Maḳşadım bir âfet ile itmek ḳapuña intisâb

İtme dür ey pād-şâhım ḳulıñım ḫâlâ seniñ

Raḫmeten li'l-'âlemînsiñ hem saff'u'l-müznebîn

Dergehiñ dâr-ı âlâ-limândır mücrime şehâ seniñ

'Abd-ı pür taḳşîr begim eyle şefâ'at bendeñe

El benim dāmân seniñ 'işyân benim a'tâ seniñ

Rüz-i maḥşerde ḥacîl ü şerm-sâr itme meded
'Âşî mücrim-i çâker gider Feyzî-i şeydâ seniñ

--- / --- / --- / ---

Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

160 A-3

Muḥammes

Bir 'acâyib dâstândır mâcerâsın baḥtımñ
Vaşf olunmaz ibtidâ vü intihâsın baḥtımñ
Biñde bir şerḥ olmaya derd ü belâsın baḥtımñ
Bükdi ḳaddim rüz (u) şeb kec kec edâsın baḥtımñ
Dökdi 'ömrüm mîvesin bād-ı hevâsın baḥtımñ

Ṭâli'imdir her kimi medḥ eylesem subḥ ü mesâ
Zemm ider dâ'im beni düşmenliginden mâ-'adâ
Bir iki üç beş degil kim naḳl idem derdim sañâ
Ḥalka ḳassâm-ı ezel nefsim idince pür-şafâ
Derd-i miḥnet cevri gam olmuş 'aşâsın baḥtımñ

Felek dil-i girdâb-ı ğamda buldı gitdi kenâr
Geşte-i maḳşûdumı 'ummâna şâldı rüzgâr
Çerḥ-i devr itmez murâdım üzre ḳılsam intizâr
Ḥâke yeksân itdi ḳaderim bu felek encâm-ı kâr
Seng-i miḥnetle ḳurulmuşdur binâsın baḥtımñ

160 B-1

Şol ḳadar ḳıldım tefâ'ül görmedim ferḥunde-fâl
Ebr-i ğamdan aḥter-i baḥtım ḥalâş olmaz ne ḥâl
Geçdi 'ömrüm âh (ü) vâh ile benim her mâh (ü) sâl
Ḥalk-ı 'âlem içre yokdur ben gibi bir bî-mecâl
Bilmezem nolsa gerekdir mâverâsın baḥtımñ

Görmedim sük-i hünerde âferînden ğayrı sūd
Bir pul geçmez metâ‘-ı ma‘rifet ister nuķūd
Devlet-i dünyâ ile ragbet bulur şimdi Yehūd
Hasb-i hâlimdir ki Feyzî eyledi dilden vürūd
Ağzımı açdırmaz oldu iķtizâsın baķtı mıñ

— / — / — / —

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

160 B-1

Bâĝ-ı nazm içre açıldı nev-bahârı oldu öñdülün
Oldı rebâb-ı sūhan mürĝ-i hezârı oldu öñdülün
Tuħfe-i aħbâb-ı zeyn oldu dârı oldu öñdülün
Görinür sük-i hünerde kesb (ü) kârı öñdülün
‘Ādetâ oldu du‘â-yı bî-şümârı öñdülün
Kimlere ola müyesser iftiħârı öñdülün

Eylesek ehl-i kemâl ile ‘aceb mi iddi‘â
Me‘rifet izhâr ider ĥaddince her bâý ü gedâ
İtdi dellâl-i hüner meydân-ı ‘aşķ içre nidâ
Merħabâ ey nâm-ı şâ‘ir yâd olanlar merħabâ
‘Ādetâ oldu du‘â-yı bî-şümârı öñdülün
Kimlere ola müyesser iftiħârı öñdülün

Mâcerâ-yı fenn-i nazmı âşikâ etseñ gerek
Taht-ı eş‘âr üzre şâh-âsâ vaķâr etseñ gerek
Bir bu öñdüller içün ceng-i hezâr etseñ gerek
Nice nîk-nâmūs (u) ‘ârın târ (ü) mâr etseñ gerek
‘Ādetâ oldu du‘â-yı bî-şümârı öñdülün
Kimlere ola müyesser iftiħârı öñdülün

Olmuşuz âyîne-i ehl-i sūhan nâzırlara
Nice açdıķ ĥarb (ü) ĥarb kuvveti ķâhirlere

Ale'ş-şalā ehl-i kemāl-i bāṭın (ü) zāhirlere
Feyziyā Ḥaḳḳ'dan hidāyetdir bu iş şā'irlere
'Ādetā oldı du'ā-yı bī-şümārı öñdülün
Kimlere ola müyesser iftiḥārı öñdülün

— / — / — / —

Fā'latün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

160 B-3

Gül-istān-ı nazma zīnetdir güli öñdüleriñ
Şā'ir-i pür-güdur ancak bülbüli öñdüleriñ
Gonce-i maḳşüdü mürğ-i dilleriñ ḥandān olur
Zülf-i dil-ber veş açılsa sünbüli öñdüleriñ

Çün bu yüzden olmuşdur şeh-bender sūḳ-i hüner
Olmuşuz naḳd-i ḥayāt ile metā'-ı nazmı ter

161 A-1

Süd-mend olsaḳ 'aceb mi şī'r ile şām ü seḥer
Eynimizde ḥil'at olmuşken ḥili öñdüleriñ

Sālik-i rāh-ı muḥabbet olmuşuz kām almağa
Menzil-i pīr-i ṭarīḳat içre ilhām almağa
Zülfekār-ı nazmla Ḥaydar şıfat fām almağa
Esb-i şub'-ı şā'irandır düldüli öñdüleriñ

Feyziyā beyhüde şanma nāle vü feryādımız
'Arz-ı şī'r itmekdir ancak kāmı mu'tādımız
Gül gibi güldi açıldı ḥatır-ı nā-şādımız
Ḥande oldukça bahār pür-melā öñdüleriñ

— / — / — / —

Fā'latün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

161 A-2

Murabba‘

Dest-i cevriñle kaçan cânânım aldıñ ey felek

Bu vücūdum içre güyâ cânım aldıñ ey felek

Ben nice bülbül gibi feryād (ü) nālân itmeyim

Nev açılmış bir gül-i handânım aldıñ ey felek

Vār mıdır bilmez ‘aceb böyle dilâ zâr olduğıñ

Bĩ-mürüvvet bĩ-vefâ çerh-i sitem-kâr olduğıñ

Elde vārım ‘izz (ü) cāhım şānım aldıñ ey felek

Kim şorar şimden girü künc-i elemde hālimi

Kim bilür ‘arz eylesem bir bir kamu ahvālimi

Āh (ü) vāh ile geçirdiñ gitdi māh (ü) sālimi

Bir mürüvvet şāhibi sulţānım aldıñ ey felek

Halk içinde Feyzĩ-i şeydāyı bed-nām eylediñ

Nā-sezāyı güldürüb haqqında ikrām eylediñ

Yās (ü) mātemle beni gördükde bayrām eylediñ

Bir devāsız derd virüb dermānım aldıñ ey felek

--- / --- / --- / ---

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

161 A-3

Murabba‘

Cihāmı seyr kaçdıñsa dilâ cüz’i sâ‘at kı1

Ṭarīq-i ‘aşka gir pīr-i muhabbetle refākat kı1

Eger dervīş iseñ çek çille-i cevr-i gam-ı dehri

Ferah kesb ile tā kim hān-kāh-ı gamda ṭā‘at kı1

Kemāl-i ma‘rifet bābında ey dil kāmil olduñsa

‘Ulüm-i zāhir (ü) bātında şöyle fāzıl olduñsa

Rümüz-ı men ‘arefde ‘âlim ü hem-‘âmil olduñsa
Bu bezm-i ‘arîfân içre gelüb ‘arz-ı belâgat kııl

Kişi cehl ile bu sük-i hünerde sūd-mend olmaz
Gürüh-ı kâmilân içre maķâm-ı ser-bülend olmaz
Naşîhat diñle ey dil sâña bundan ğayrı pend olmaz
Hevâ-yı nefse tâbi‘ olmadan her dem ferâgat kııl

Eliñde sübħa-i rüz olsun diliñde zıkr-i Sübhân’ı
Bulasıñ tâ cenâb-ı Kibriyâ’dan tuţf-ı ihsânı
Egerçi mu‘tekif olmaķ dilerseñ şehr-i ğufrânı
Vârub beyt-i Hudâ’da Feyziyâ Hakk’a ‘ibâdet kııl

— / — / — / —

Mefâ‘îlün / Mefâ‘îlün / Mefâ‘îlün / Mefâ‘îlün

161 B-1

Na‘t-ı Resûl

Hakk yarâtdı hüsñüñi cânâ güzellerden güzel
Sen gibi halk itmedi Mevlâ güzellerden güzel
Didiler ey şâh-ı hüsñüm hakkıña halk-ı cihân
Hem güzel hem nâzenîn a‘lâ güzellerden güzel

Sen bu çerhiñ evvelâ şems-i cihân-ârâsısın
Ma‘nide heft-âsmânın ‘âlim-i bâlâsısın
Sâhil-i deryâyı hüsñüñ gevher-i yektâsısın
Vâr mıdır bir sen gibi âyâ güzellerden güzel

Pertev-i hüsñüñle tâb oldı cihân tâ haşra dek
Şu‘le-i envârıma müştâkıdır ins (ü) melek
Gelmedi mişliñ getürmez bir dağı çerh-i felek
Seyr iden hüsñüñ didi hakkâ güzellerden güzel

Meṭla‘-ı nūr-ı tecellīdir cemālīñ bī-gümān
Ṭāb-ı ḥüsnüñle münevverdir zemīn (ü) āsmān
Rū‘yet-i dīdāra Feyzī-i zārı dūr itme amān
Gerçi maḥbüb-ı Ḥudā’ sını tā güzellerden güzel

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

161 B-2

Murabba‘

Yākma hicriñ âteşine bendeñi cânım ḥalīl
‘İd-i vaşlıñla feraḥ vir cāna cānānım ḥalīl
Çeşm-i Ya‘kūb’um şirişkin eyledi mānend-i Nīl
Mısr-ı ḥüsnüñ içre Yūsuf şekli sulṭānım ḥalīl

Tır-i ḡamzeñ kıldı sīnem göz göre seng-i nişān
Çille-i cevriñ çekilmez oldu ey kâşı kemān
Cāna kār itdi yeter derd-i firṬıqıñ el-amān
Şerbet-i vaşlıñla eyle derde dermānım ḥalīl

‘Āşıka sevdā-yı ‘aşkıñ dürlü ḥālet gösterir
Dillere mir’āt-ı ḥüsnüñ başka zīnet gösterir
Şāh-ı maḥbüb-ı cihān dehre ‘adālet gösterir
Bāña zulm itme yeter ey şāh-ı ḥübānım ḥalīl

Feyzī-i zārı ḡam-ı zülfüñle Mecnūn eylediñ
Ḥālını şahrā-yı miḥnetde dige-gün eylediñ
Ney gibi baḡrın delüb feryādın efzūn eylediñ
Merḥamet kıl çerḡa çıktı āh ü efgānım ḥalīl

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

161 B-3

Elif-nâme

İbtidâ ‘âşık iseñ sırrıña bir mahrem bul
Ba‘de-zîñ bu dil-i mecrûha devâ (vü) merhem bul
Teşne olma bu cihân vârina hoş ‘âlem bul
Şâbit ol kuluña her demde dem içre dem bul
Cehd idüb Kâ‘be-i maqşûduñı âra hem bul
Hâşılı zümre-i ‘irfâna qarış âdem bul

Hızr veş geç zulumâtı içegör âb-ı hayât
Dâmeniñ destine almış gezeyor peyk-i memât
Zâl ve rîş-i sefidiñden utân bul derecât
Rüstem olsañ sâña göstermeye devrân şebât
Raḥmet-i mevti çeker her kişi yok zerre necât
Sen gönül ‘arif iseñ derdiñ içinde emm bul

162 A-1

Şöhret (ü) devlet-i dünyâya şâkın aldanma
Şûret (ü) zînet-i ‘unvân ile bâķī şânme
Zarar (ü) fâ‘izi bil âteş-i ğabna yânma
Zâhir ol bu zen-i dehrîñ sözine inânma
Zâhirâ etdüğüñ işden dün (ü) gün utânma
‘Ayn-ı ‘ibretle bâķ âyine-i dehri kim bul

Ġayret it râh-ı muḥabbetde gönül şâm ü seḫer
Fikr idüb menzil-i maqşûda eriş eyle eḫer
Kısmetiñ viridi çü kıssâm-ı ezel çekme keder
Kerem (ü) luḫfi Ĥudâ’dan dile ey ehl-i hüner
Luḫf (u) iḫsân (ü) kerem ğayrıdan isterseñ eger
Menb‘-ı cüd-i ğnâ dehrde bir ḫâtım bul

Nâ-ümîd olma Ĥudâ’niñ dün (ü) gün raḫmetine

Värmaz 'aqlı kuluñ 'âlemde Hakk'ın hikmetine
Herkesiñ aşlını şorma nazar it 'izzetine
Lâ-cerem virme gönül fânî cihân zînetine
Yâk çerâğ-ı hemimi fakr (u) fenâ devletine
Feyziyâ bezm-i ferağ bahşıña bir dem-be-dem bul

162 B-2
Müseddes

Genc-i luţfuñdan İlâhî kerem eyle elţâf
Hande kıl bu dil-i bîmârî bi-hakkın ahkâf
Gerd (ü) ğamdan ola âyîne-i dil zerrece şâf
Nitekim derd (ü) elemden ola bir haste mu'âf
Zahm-ı 'işyân ile bu cism-i za'îf oldu şikâf
Merhem-i fazlını kıl yâre meh mânende-i ğılâf

..... / / /

Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilün

162 A-2
Müseddes-i Muşanna'

'İd-geh nâz ile refţâr ider üç beş güzel
Birisi necm-i şeherdir birisi meh-veş güzel
Birisi mir'ât-ı dildir biri câna eş güzel
Birisi tâze uçuklı biri pür-âteş güzel
Bir güzel iki güzel üç dört güzel beş şeş güzel
Biri maţlûb biri mergûb iki pîr-deş güzel

Birisi âlâm-ı şab'ımdan benim ib'âd ider
Birisi erbâb-ı 'aşkı ğuşşadan âzâd ider
Birisi dâr kılub 'aşıkânı şâd ider
Birisi bezm-i sühanda bendesin âbâd ider
Bir güzel iki güzel üç dört güzel beş şeş güzel
Biri tûñî biri kumrı ikisi dem geş güzel

Birisi ŧeb (ü) rüz nüş-i bâde-i engürdurur
Birisi esrâr çekmeklik ile meşhürdurur
Birisi berş-i rahîkî keyfine me'mürdurur
Birisi sâkî-yi gül-çehre-i mezbürdurur
Bir güzel iki güzel üç dört güzel beş ŧeş güzel
Biri nigin biri 'ârif ikisi 'ayyaş güzel

162 B-1

Birisi Feyzî beni bülbül gibi nâlân ider
Birisiniñ müy-ı zülfi zâr-ı ser-gerdân ider
Birisi cezbeyle halkı hüsnüne hayrân ider
Birisi 'uşşâk-ı zârı bende-i fermân ider
Bir güzel iki güzel üç dört güzel beş ŧeş güzel
Birisi gül biri sünbül ikisi sîm-geş güzel

---- / ---- / ---- / ----

Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

162 B-2

Müseddes-i Müzeyyel

Tâ ezelden câmi'-i 'aşkıñ imâmıdır gönül
Minber-i ŧevkiñ hañib-i hoş-keâmıdır gönül
Bâb-ı 'aşkıñ ser-be-ser dârü'l-haddamıdır gönül
Ehl-i ŧevkiñ heft-'uzvuñ bir hümâmıdır gönül
Şîr-i 'aşkıñ sũ-be-sũ gizlü künâmıdır gönül
Leşker-i ŧevk-i penâh ihtişâmıdır gönül

Dâd-ı Hakk'dır 'âşıkâ 'aşk-ı ilâhî rüz (u) ŧeb
Şevkle her tâlib-i vuşlat ânı eyler taleb
Âdeme âdem dinür mi olmasa 'aşkı 'ceb
Ehl-i ŧevkiñ nâlesin nüş eyleyüb itme ke'ab
Şîr-i 'aşkıñ sũ-be-sũ gizlü künâmıdır gönül
Leşker-i ŧevk-i penâh ihtişâmıdır gönül

Kişver-i ‘aşk içre gūyā kim gönül bir şahdır
Şevk-i zıkr ile müzeyyen hem ulu der-gāhdır
Rāh-ı ‘aşkı bilmeyen ‘āşık meger gümrāhdır
Rūz (u) şeb pür-şevk iden beyt-i dil-i ilāhīdir
Şīr-i ‘aşkıñ sū-be-sū gizlü künāmıdır gönül
Leşker-i şevk-i penāh ihtişāmıdır gönül

Gel tarīk-i ‘aşka gir ‘unvānı terk it Feyziyā
Şevk ile vār menzil-i maşşūduña şubḥ (ü) mesā
Ehl-i ‘aşkıñ kalbidir ancak nazar-gāh-ı Hudā
Şem‘-i şevki yāğ derūnuñda dilerseñ pür-ziyā
Şīr-i ‘aşkıñ sū-be-sū gizlü künāmıdır gönül
Leşker-i şevk-i penāh ihtişāmıdır gönül

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

162 B-3

Kemāl-nāme

Virdi tedbīr muḳaddem pāke dānā-yı kemāl
Metn-i ṭab‘ımda muḥarrer şerḥ-i ma‘nā-yı kemāl
‘Ayb olur mı eylesem şer‘īce da‘vā-yı kemāl
Dest-i ḥaṭṭ virdi ezelden bāña dānā-yı kemāl
Oldum ey ḥoca bu yüzden şimdi mecrā-yı kemāl
Eylesem eṭfāl-i dehre nola ifşā-yı kemāl

Rif‘atim ḥāk itse devrān yok benim çün zerre gam
Ekşerī ehl-i kemāle gösterir gerdün-ı elem
Feyz-i Ḥaḳḳ kıldı beni bir şāhib-i seyf (ü) kalem
Şimdi bir bāb-ı şānıñ gül-baḥşın baḥrıyem
Hāliyā oldı derūnum heft-deryā-yı kemāl
Bendedir eşdāf-ı ḥikmet dürr-i yektā-yı kemāl

Şānmañuz naqd-i hayātı şarf idüb itdim zarar
Sûk-i ‘âlemde metâ‘-ı ma‘rifet aldım meger
Süd-mend oldum Hudâ’ya hamd ola şām ü seher
Dirseñ ‘ayb olmaz bañā şeh-i bezl-i ehl-i hüner
Eylerim her vechile işbāt icrâ-yı kemâl
Dād-ı Hakk’ dır çün ezelden bāña a‘tâ-yı kemâl

Feyziyâ nâ-dâna ‘arz itme cemâl-i ma‘rifet
Söyle erbâb-ı kemâle kıl ü kâl-i ma‘rifet
Sîm (ü) zerdir şimdi halk içre kemâl-i ma‘rifet
Hiç hor (u) lâ-yefhem añlar mı me‘âl-i ma‘rifet
Fehmi der yok fi-zemâne kimyâ-yı kemâl
Künc-i dilde bari hıfz it açma cezâ-yı kemâl

---- / ---- / ---- / ----

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

163 A-2

Müseddes

Kapuñda bende-i nâ-çize hizmet yok mı sultânım
Esîr-i zülfüne ğamdan selâmet yokmı sultânım
Cihânı zulmle yaqdıñ ‘adâlet yok mı sultânım
İdersiñ cevri hoş ammâ nihâyet yok mı sultânım
Zemânında güneş-kâra şefâ‘at yok mı sultânım
Mecâliñ vār mı inkâra kıyâmet yok mı sultânım

Vücüdüm hâk ile yeksân idüb râh-ı mezelletde
Nice ārâm idersiñ rûz (u) şeb taht-ı melâhatde
Fırâkıñ derdine düşdüm beni zann itme râhatda
Gelüb bir kere hâlim şormadıñ ferş-i miñnetde
“Aceb tab‘-ı hümâyûnuñda ğayret yokmı sultânım
Dil-i bî-çâreye yoħsa mürüvvet yok mı sultânım

Beni dūr eyleyüb agyār ile yār olmak istersin
Ecelsiz oldürüb ben zāri hūn-h̄ār olmak istersin
Revā mı dem-be-dem böyle sitem-kār olmak istersin
Güzel başın için bende bu hālet yok mı sultānım
Nihāyet itdügün işde hacālet yok mı sultānım

Beni Şīrīn sühanlarla bu resme eylediñ berbād
Meger kim bī-sütün-ı gamda çekdi çekdigim Ferhād
Sañā ‘ilm-i vefāyı zerre ta‘līm itmemiş üstād
Cefādan gayrı luṭfuñ görmedi bu Feyzī-i nā-şād
Kerem bābında bir ednāya raġbet yok mı sultānım
Vişāliñ bāġına bir dem icāzet yok mı sultānım

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

163 B-1

Müseddes

Ḳulle-i Ḳāf-i ḳanā‘at cilve-gāhımdır benim
Ḳubbe-i gerdün-ı atlas bār-gāhımdır benim
Ṭāḳ-i çerḫa keh-keşān bir toġrı rāhımdır benim
Pertev-i nūr-ı tecellī şems (ü) māhımdır benim
Minnetim yok gayrıya Ḥaḳḳ pād-şāhımdır benim

Nefs için nev-devletān-ı ‘āleme olma esīr
Faḳr-ı fahrī devletinde zāhirā oldum faḳīr
Şānma ey hoca beni ḫalk içre sen ḫor (u) ḫaḳīr
Ḥamd ola kıldı beni Ḥaḳḳ leşker-i ‘uşşāka mīr
Bāña gün göstermeyen baht-ı siyāhımdır benim

‘İzz (ü) cāhın itmezem bu çerḫ-i gerdünüñ taleb
Şevket (ü) dārātı fānīdir cihānıñ çünkü heb

Hân-kâh-ı ‘aşkıñ erkânı bu dūr itme ta‘eb
Beklerim bâb-ı tevekkülde bu resme rûz (u) şeb
Künc-i vahdet gerçi bir maḥfi penâhımdır benim

Nîk (ü) bed birdir yānımda dāhı ḥüzn ile sürür
Ḳahr ü luḫfi ḥalk iden neylesün ‘abdü’ş-şekür
Kâr-ı ‘âlem böyledir gāhı cefâ gāhı ḥuzūr
Kimseden itmem şikâyet bendedir ancak ḳuşūr
Çekdigim ḥâlimde heb kendi günâhımdır benim

Eylerim vaḳt-i seḫer der-gāh-ı Ḥaḳḳ’a ilticâ
Ehl-i cürmi ğarḳa-i ğufrân ider bār-ı Ḥudâ
Fıkr idüb ‘işyânı âh itmek gerekdir dâ’imâ
Yerde ḳâlmaz ‘âşıkıñ âhı meşeldir Feyziyâ
Gökde encümler şerâr-ı süz-i âhımdır benim

— / — / — / —

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

163 B-2

Müseddes

Künc-i luḫfuñdan İlähî kerem eyle elṫâf
Ḥande ḳıl bu dil-i bîmârı bi-ḫaḳḳın aḫḳâf
Gerd (ü) ğamdan ola âyîne-i dil zerrece şâf
Nitekim derd (ü) elemden ola bir ḫaste mu‘âf
Zaḫm-ı ‘işyân ile bu cism-i za‘îf oldı şikâf
Merhem-i faẓlıñı ḳıl yâre meh mânende-i ğılâf

Eli boş ben nice dîvânıña yârin vârayım
Günehim ‘afvına der-gāhıña yüzler süreyim
Yok yüzüm kim vârayım ḫazretiñe yalvârayım
Ḥaşr (ü) neşriñ nice biñ dürlü ‘azâbın göreyim
Nice müflis gibi maḫşerde tehî dest ṫurayım
İtmişim yok yere sermâye-i ‘ömri isrâf

164 A-1

Feyz-i luṭfuñla benim derdime dermān eyle
Raḥmetiñ yāri kılub ğarḳa-i ğufrān eyle
Nār-ı Dūzah’da bırāḳma beni şādān eyle
Zevḳ-i dīdāriñ ile dāḫil-i ‘Adnān eyle
Bāb-ı iḫsānıña geldim yiñe iḫsān eyle
Bilürüm cürmümi yoḳ zerrece bende inşāf

Feyzī-i bī-çarıña yā Rabbī hidāyet senden
Sā’iliñdir çün umar luṭf-ı ‘ināyet senden
Olmasa ḥaste-i hicrāna ifākat senden
Çeşm-i ‘āşık göremez şerbet-i vuşlat senden
Yā İlahī bañā imdād-ı mürüvvet senden
Olmaya tā ki yerim rüz-i cezāda a‘rāf

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

164 A-2

Müseddes

Ṭal‘atiñ nūr-ı tecellīdir yā cism-i laṭīf
Olmaya nev‘-i beşerde sen gibi zāt-ı şerīf
Fahṛ-i ‘ālemsiñ seniñle fahṛ ider her bir zarīf
Pertev-i ḫüsnüñ ḫabībim evvel ü āḫir nazīf
Her ne kim vārdır şaḫīḫ est-i meşā lest lefif
Zāt-ı pākiñde nümāyān oldu ma‘nā-yı münīf

Çünki maḥbūbum dimişdir ḫaḳḳıña bār-ı Ḥudā
Ḥaḳḳ-ı zātında güzelsiñ ibtidā vü intihā
Ḥalḳ-ı ‘ālem müyuñı vaşf itse eyler biñ ḫata
Güft (ü) ğudan maḳşad ancaḳ intisāb oldu sañā
Kıl şefā‘at ‘abd-ı pür taḳşiriñe nüz-i cezā
Yānmasun nār-ı Cehīm’e tā ki cism-i naḫīf

Bahr-i 'iřyānım velī sensin Şefi'ü'l-müznibhn
Mu'ahhar-ı gün (ü) mekân rahmeten li'l-'ālemīn
Nām-ı pākīñ çün didi Hakk şadıku'-va'dü'l-emīn
Cebīn üzre dest-i kudretle Hudā yazmış hemīn
Hüze Cennāt ü 'Adnīn fād- hulühā hālidīn

Pertev-i hüsnüñ meger zerresidir Şems (ü) mäh
Gelmedi gelmez cihāna sen gibi maħbüb-ı řāh
Zātına mir'āt idindi zātını ancak Allāh
Mařla'-ı envār-ı Hakk olduđuña 'ālem güvāh
'Abd-ı 'āciz kemteriñdir Feyzī-i rüy-ı siyāh
Hizmet-i 'aşkıñda inşa itdi bir na't-ı řerīf

----- / ----- / ----- / ----
Fā'latün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

164 B-1

Müseddes

Nola dersem o perī-peykere sen cism-i laşif
Hakk-ı zātında yarāt mış anı hallāk-ı zarīf
Hüsn-i Cennet bī-kevşer şaddi Tübā yā elīf
Hür (u) ğılmān (ü) melek olmaya ol şüha redīf
Hātem-i hüsn ile sultān ola bir zāt-ı řerīf
Nice kul olmağa lāyık aña her mür-ı za'īf

Güzeliñ şadrini 'āřık bilür 'ālemde meger
Nitekim sīm (ü) zeriñ añlar 'ayarıñ zer-ger
Gevheri ehline göster bile tā kim ne deger
Pilever fehmi idemez görse de kıymetlü gevher
Tālib-i vuşlata şor ğüşe-i ğamda ne çerker
Çille-i firşati bilmez hele nā-dān řerīf

Hālimi 'arz için ol řāh-ı cihāna vārayım

Yüz sürüb dâmenini bûs ideyim yalvârayım
Kâle-i valşına sermâye-i cânım vereyim
Bir şafâ kesb ideyim şem‘-i cemâlin göreyim
Bezm-i hüsnünde birâz şöhet-i ‘irfân süreyim
Bâri kendim ideyim kendimi yâre ta‘rîf

Ol sehî-kâmete dil-dâde olanlar elbet
Sâye-i devlet-i hüsnünde bulurmuş rif‘at
Cân bâş üstüne ben hâke buyursa hizmet
Nazarında dün (ü) gün belki bulurdum ‘izzet
Feyziyâ çünki olur ehl-i diliñ ‘aqlı hafif

...— / ..— / ...— / ...—

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

164 B-2

Benim ol rûh-i şânî benim ol cism-i laţif
İdeyim kendümi aḥbâb-ı şafâya ta‘rîf

Bir zemân sâkin-i peyḳûz idim âhir dü felek
Eyledi şehri Burûsa‘da yerim ḥân-ı şerîf

Sûd-mend olmak için sük-i ma‘ârifde gelüb
Eyledim naqd-i dili ehl-i kemâle teklîf

Gevher-i ‘ömr ile aldım nefsi üstâdı
Nüşa-i şerḥ-i şifâyı nola itsem te‘lîf

Bir sebḳ-i ‘ilm-i vefâdan kime itsem ta‘lîm
Her fûnün üzre ider nice kütübler taşnîf

Herkese ‘arz-ı kemâl eyler isem ‘ayb olmaz
İtdi Mevlâ beni bir kâmil-i devrâna redîf

Bir Süleymân‘a nedîm itdi Te‘âlâ beni kim
Ḥâtem-i luḫfi ider ehremeni mür-ı za‘îf

Zürefâ zât-ı kemâlimle müşerref oldu
Her kaçan meclis-i 'irfâna ben itdim teşrîf

165 A-1

Bu rümûzât-ı hayâlim dime beyhüde kelâm
Her sözümde görünür bir nice ma'nâ-yı münîf

'Ayn-ı rûh olsam olur cümle zevi'l-ervâha
Bañâ Rûhî didi Feyzî gibi bir zât-ı şerîf

..... / ..— / / ...—

Fe'îlâtün / Fe'îlâtün / Fe'îlâtün / Fe'îlün

165 A-2

Müseddes

Bezm-i rindân içre mey yok sâkı-yi devrân yok
Oldı işkeste piyâle yâr yok yârân yok
Münkiserdir hâtır-ı 'uşşâk çün cânân yok
Hâlini bîmâr-ı 'aşkıñ fehm ider bir cân yok
Neylesün bî-çâre 'âşık derdine dermân yok
Hâne-i dillerde gamdan gayrı bir mihmân yok

Söylesem takrîri müşkildir güftâr çok
Kankı bir şerh ideyim keşf olmadık esrâr çok
Şâdık vaqtinde insâna görürseñ yâr çok
Mihr-bânlık 'arz-ı dünyâ ki agyâr çok
Bük deminde bir tesellâ eyleyen insân yok
Fî-zemâne yâr-i şâdık şâhib-i 'irfân yok

Fehmi der misiñ kemâl ehline rağbet kâlmadı
Çıkdı câhiller yüze ehl-i belâgat kâlmadı
Çekdi bâşın hırkaya pîr-i tarîkat kâlmadı
Şadra geçdi nâ-sezâlar ehl-i 'izzet kâlmadı
Hân-kâh-ı dehr-i dün içre edeb (ü) erkân yok

İsm-i resm ile müsemmə pîr-i dervîşân yok

Feyziyâ bilmem ne meşreb oldu bu halk-ı cihân
Bir kerem zammında eyler sañâ yüz biñ imtinân
Vâr ise sîm (ü) zeriñ dir fülân ibnü fülân
Yâd olur bed-nâm ile hergiz fakîr hâl olan
Zerrece nev-devletân-ı derde ihsân yok
Hâşılı bir kimseden bir kimseye dermân yok

--- / --- / --- / ---

Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

165 A-3

Müseddes

Dilde zikrim dün (ü) gün oldu benim Hakk ya Hakk
Luğf-ı ihsânıñ için dehrde ancak ya Hakk
Kıl beni rü'yet-i dîdârına elyağ ya Hakk
Olmuşum tâ ezeli vaşlıña müştak ya Hakk
Çün beni eylediñ 'âşıklara mülhak ya Hakk
Rüz-i maşerde hacil eyleme el-hakk ya Hakk

Rahmetiñle günehim derdine dermân eyle
Hikmet (ü) fazlıñı ben mücrime ihsân eyle
Keremiñle dil maHzûnumı şadân eyle
'Abd-ı 'âciz kulıñım hem-demim cymân eyle
Çün beni eylediñ 'âşıklara mülhak ya Hakk
Rüz-i maşerde hacil eyleme el-hakk ya Hakk

165 B-1

Harem-i vaşlıña ya Rabbî beni dūr itme
Nâr-ı firkatde koyub bezmiñe mehcür itme
İndigim cürm ile halk içre beni hūr itme
Kâşub 'âşilere bu kemteri mecbūr itme

Çün beni eylediñ ‘aşıklara mülhak yâ Hakk
Rüz-i maşserde hacil eyleme el-hakk yâ Hakk

Feyz-i luftuñla bu Feyzi ola yâ Rabb hande
Cürm-i ‘ișyân ile itme kuluñı şermende
Hadden efzün bilürüm cürm ile ‘ișyân bende
Raḥmet-i luft (u) ‘ināyet dahı çoğdur sende
Çün beni eylediñ ‘aşıklara mülhak yâ Hakk
Rüz-i maşserde hacil eyleme el-hakk yâ Hakk

...— / ...— / ...— / ...—

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

165 B-2

Muḥammes

Tabībā dil-i ſikestim ğam-ı ſarāb-ı ğuſſadır āſım
Ne dertler çekdi bālin cefāda uſmadık bāſım
Firāſ-ı ğamda ‘ayn-ı seyl olur ğözden āқан yāſım
İki ḥaber oldı ğüyā āb-ı ceyḥūna iki kāſım
Enīsim āh ü efgāndır belā olduqça yoldāſım

Binüb felek-i elemime içre tefekkür baḥrına bātdım
ſū-yı āb gider cismim libāsım hīç idüb ſātdım
Fenāniñ dehr ile ālūd ola peymānesin tātđım
Ĝümān-ı ſabrıma tır-i mḥabbet gizleyüb ātdım
Muḥālif semte dūſ oldı қanı menzildeki tāſım

Dil-i vīrāneme cem‘ oldı büm derdi dūnyāniñ
Periſān eyledi ‘aқlim hevā-yı zūlf-i leylā’ niñ
Beni ſaḥrā-yı miḥnetde bırāқdı fikri sevdāniñ
Bāſımda ğüne ğün otlar bitirdi қahrı devrāniñ
Cünün-ı ‘aſқ olanlardır benim ‘ālemde ḥāl-dāſım

Cefâyı kendime rûz-i ezelden itmişim mu'tād
Ferah ğam-h̄'ânıma gelmez şafâ hiç nāmım itmez yād
Fünün-ı vuşlat-ı ta'līm idelden bāña şol üstād
Yānimda seng-i miḥnet kesmek lâ-şübhedir Ferhād
Nice Şîrîn ile Husrev görür bu yolda şabâşım

Beni söyletme ey Feyzî bugün ḥālīm dige-gündür
Geçirdim şādlık vaktin derūnum şimdi meḥzündür
Uşandım söylemekden ser-güzeştim ḥadden efzündür
Esîr-i ferş-i miḥnet olduğumdan bu ciger-ḥündür
Tabībim şöyle dürsun ḥālīmı şormaz qarın-dāşım

— / — / — / —

Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün / Mefâ'îlün

166 A-1

Sûk-i 'âlemde egerçi ğamdır ĩrādım benim
Hiç ferah kesb itmez oldu tab'-ı nâ-şādım benim
Çıkdı âfâka şadâ-yı âh (ü) feryādım benim
Oldı beyhüde hebâ bu resme ĩcādım benim
Ağlamakdır rûz (u) şeb maḥfice mu'tādım benim
Tâli'imdir kimseye yok zerre isnādım benim

Dest-i luḥfuñla dil-i vîrānem ābād itmediñ
Ḥâtır-ı maḥzūnumı ālub ele şād itmediñ
Bār-ı cevriñden beni bir laḥze āzād itmediñ
Dād-ı feryād eyledim ben zāra imdād itmediñ
Zulmle yıkdıñ gönül şehrin beni yād itmediñ
Kim ālur senden a zālīm bilmezem dādım benim

Bî-sütün-ı ğamda gördüñ bendeñi zār-ı zebün
Seng-i miḥnet kesdirir dā'im bañā gerdün-dün
Şişe-i fülât derūnum eyledi būsūña ḥün

ıldı kh-sr-ı bel b-ek-i emim lle-gün
Yolua cn virdigim sa gelür zhım oyn
Ey leb-i Őrn dimezsin noldı Ferhd'ım benim

Def gibi snem döküb h eyledim Őm  seher
Ben gibi nln kldım itmedi hergiz eer
Hzmetim bd-ı hevya gitdi Şarf itdim hüner
Gfil olma benden ey zlim hzer eyle hzer
Fevt idersem fırsatn dzlkde bir dahı eger
Bezm-i 'uk içre Feyz olmasun dım benim

--- / --- / --- / ---

F'ltn / F'iltn / F'iltn / F'ilün

166 A-2

Elif-nmedir

Ey vcdun alnı bilsem deyen klb-i selm
Böyledir kl eh g eyle Allah'l-'alm
T ki fehm it kimdir ol ahlk-ı Raħmn  Raħm
abit olmuşdur bu da'v Şer'le rz-i kdm
Cennet ire b () hk () nr ol hlm
Hkmedin izhr in terkb idb kldı cism

Hlk olundu dest-i kdret birle dem ibtid
D'im oldu nice dem b-rh cism pr-veg
Ztına kldı tecell dem'in br-ı Hud
Rh buldı ol cesed ser-t-kdem itdi Ően
Zr () bl ymn-i sri seyr idb noldı Őaf
Srr-ı Haħk ztında gösterdi nice feyz-i 'amm

166 B-1

Şi'r-i Yezdn itdi dem buldı Cennet'de srr
Őnra Havv'ı yartdı sthnından Gfr
Z-i envr tecell itdi bu yüzden zhr

Ṭavr-ı Havvā Ādem'e ihsān gelüb itdi huzūr
Zāhir oldı hikmet-i Haqq bunca eyyām-ı mürūr
'İzz (ü) iqbāl ile Havvā Ādem'e oldı nedīm

Ğill-i 'aşqdan oldı çün Ādem şafi'ullah emīn
Lā-sücced ü emrīn bu yurdı dāhı Rabbü'l-'ālemīn
Kāt kāt kıldı melekler Ādem'e secde hemīn
Güş idüb bāş egmedi bu emre İblīs-i la'īn
La'net şāyeste gördi haşra dek ānı mu'īn
Mā-tekkadem didiler haqqında Şeytānü'r-racīm

Nolduğun fehm eylediñ Feyzī Hudā'nıñ hikmetin
Vārmaz 'aqlı herkesiñ fikr ide Haqq'ıñ kudretin
Hey'etin añla vücūd-ı Ādem'iñ hem hilkatın
Lā-cerem izhār ider bār-ı Te'ālā şan'atın
Ye's görme şāni'iñ şun'ın ümīd it rahmetin
Kul olan her dem diye estāğfir'ullahü'l-'azīm

---- / ---- / ---- / ----
Fā'lātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

166 B-2

Murabba' / Münacāt

Ahsen şüretde gerçi böyle insān olmuşum
Ma'nide müstağrıq deryā-yı 'işyān olmuşum
'Ömrümi şarf eyleyüb beyhüde sekrān olmuşum
Tevbe yā Rabb itdügüm cürme peşimān olmuşum

Kul haşāsız olmaz elbet ey 'atāsı çok Kerīm
Sen ki ğaffārü'z-zünübüñ dāhı rahmānü'r-raḥīm
Maḥv ider biñ cürmi bir estāğfir'ullahü'l-'azīm
Tevbe yā Rabb itdügüm cürme peşimān olmuşum

Çün buyurduñ kullara lâ-taķantı min raķmeti
Destime bürhân idindim bu hıķâb-ı ‘ızzeti
Umarım maķbûl ola ‘abd-ı faķıriñ hâceti
Tevbe yâ Rabb itdügüm cürme peşimân olmuşum

Feyz-i luţfuñla bu Feyzi kemteri kıl feyz-yâb
Halk içinde tâ ki rüsvây olmaya yevmü’l-hisâb
Zât-ı pâkiñ hürmeti itme bañâ cebr ü ‘itâb
Tevbe yâ Rabb itdügüm cürme peşimân olmuşum

— / — / — / —

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

167 A-1

Müseddes / Münâcât

Göñül pür-nür olur zıkr eylesem yâ Rabbi nür ismin
Dilim hâlî degil tesbîh ider dâ’im şekür ismin
Şabr kıldım kamu tır-i każâyâ ben şabür ismin
Sezâdır çille-i ğayret gibi çeksem ğayür ismin
Ya maķv it levh-i ‘işyândan bu ‘abd-ı pür-ķuşûr ismin
Çıķar yâ Rabb ya esmâ-i hüsñadan ğafür ismin

Benim ‘işyânımı ‘afv itmeyüb eylemez misiñ mecbür
Seniñ şanıñ degildir ehl-i cürmi itmemek mağfür
Kıluñ lâyıķ mı itmek yevm-i rüst-â-hızde maķhür
Habîbiñ hürmeti ‘afv it günâhım kıl beni mesrür
Ya maķv it levh-i ‘işyândan bu ‘abd-ı pür-ķuşûr ismin
Çıķar yâ Rabb ya esmâ-i hüsñadan ğafür ismin

Seniñ çün mağfıret tâ evvelü’l-evvelde ka‘iddir
Anıñ çün câmi‘-i ‘aşkıñda bu göñlüm mücâhiddir
Tutalım kullarıñda mu‘aşebet ğâyetle zâ’iddir
Ğafür olduğuña ins (ü) melek fi’l-cümle şâhiddir

Ya maḥv it levḥ-i ‘iṣyāndan bu ‘abd-ı pür-kuṣūr ismin
Çıkar yâ Rabb ya esmâ-i ḥüsnâdan gafûr ismin

Cemâliñ Feyziyâ göster be-nâm zü’l-minen ḥaḳḳı
‘Azîz-i Mıṣr olan ol Yûsuf-ı gül-pîrehan ḥaḳḳı
Resûlûñ hem ḥabîbiñ Aḥmed-i ṣâbit-süḥan ḥaḳḳı
İmâmın şehîdin Ḥüseyin ile Ḥasan ḥaḳḳı
Ya maḥv it levḥ-i ‘iṣyāndan bu ‘abd-ı pür-kuṣūr ismin
Çıkar yâ Rabb ya esmâ-i ḥüsnâdan gafûr ismin

— / — / — / —

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

167 A-2

Muḥammes

Ne şandıñ ey gönül bülbül gibi feryâd (ü) zârımdan
Cüdâ düşdüm peyâmıñ yok o gül-i ruḥsâr-ı yârimden
Cihân iḥrâḳ olur âh eylesem süz-i şerârımdan
‘Aceb ḥavf eylemez mi çerḥ-i kec-rû inkisârımdan
Âyırdı ben gibi nâ-çarı ol şâhib-i vaḳârımdan

İder efgânımı seb’-semâvât üzre peyveste
Beni rüsvâ-yı bed-nâm eyledi âheste âheste
Ṭabîbim aldı ben zârı kodı bu resme dil-ḥaste
‘Aceb ḥavf eylemez mi çerḥ-i kec-rû inkisârımdan
Âyırdı ben gibi nâ-çarı ol şâhib-i vaḳârımdan

Âlub dil-dârımı şaldı beni bu resme ferdâya
Beni Mecnûn gibi ḥasret kodı ol zülf-i Leylâ’ya
Şikâyet eylerim andan yârın maḥşerde Mevlâ’ya
‘Aceb ḥavf eylemez mi çerḥ-i kec-rû inkisârımdan
Âyırdı ben gibi nâ-çarı ol şâhib-i vaḳârımdan

Revâ mı eşk-i çeşmim rüz (u) şeb seylâb-ı ḥün itmek

Beni bir şüh-i âteş-pâreye meftûn-ı dñn itmek
‘Adũnuñ zîr-i destinde koyub böyle zebũn itmek
‘Aceb havf eylemez mi çerh-i kec-rũ inkisârımdan
Āyırđı ben gibi nâ-çarı ol şâhib-i vaķârımdan

‘Arz bilmem nedendir ehl-i ‘aşkı böyle zâr eyler
Hezâr-âsâ mekânın gülşen-i ‘âlemde hâr eyler
Huşûşâ cevri (ũ) ķahrın Feyzî-i şeydâya bâr eyler
‘Aceb havf eylemez mi çerh-i kec-rũ inkisârımdan
Āyırđı ben gibi nâ-çarı ol şâhib-i vaķârımdan

— / — / — / —

Mefâ‘îlũn / Mefâ‘îlũn / Mefâ‘îlũn / Mefâ‘îlũn

167 B-2

Mu‘aşşer Kâfiye

Kâfiye Merbûtdur

Bâĝ-ı hũsn içre açıl ey ĝonce-i ra‘nâ didim
Bũlbũl dil-i zâr olub tâ olmasun şeydâ didim
Ĥâr-ı dũşmenden şikâyet vâr sañâ hâlâ didim
Dâd-ı feryâdım işit ey Ĥusrev-i dârâ didim
Dũd-i âhımdan ser-â-ser doldı bu dũnyâ didim
Merĥamet kıll eşk-i çeşmim oldu bir deryâ didim
‘Ömrũm içre görmedim ben böyle bir sevdâ didim
Ĥayd-ı zũlfũñ ‘âleme kıldı beni rũsvâ didim
Bârek-Allah hũb yaratmışdır seni Mevlâ didim
Gelmedi gelmez cihâna sen gibi hũsnâ didim

Gũş idũb feryâdımı ol ĝonce-i ra‘nâ didi
Bũlbũl-âsâ nâle eyler ‘âşık-ı şeydâ didi
Ĥuşşadan hâli degildir ehl-i dil hâlâ didi
Ĥam çeker a‘lâ vũ ednâ Ĥusrev-i dârâ didi
Ĥâne-i miñnetdir ‘âşık ser-be-ser dũnyâ didi
Mevc-i ĝamdan bir nefes hâli degil deryâ didi

Eylediñse ‘İd-i vaşlım çün eger sevdâ didi
Gel gül ey bî-çâre halka olma tek rüsâ didi
Bârek-Allah hûb yarâtmışdır seni Mevlâ didim
Gelmedi gelmez cihâna sen gibi hüsna didim

Leyle-i zülfün hevâsı eyledi Mecnûn didim
Olalı sen şüh-ı nâza cân ile meftûn didim
Cevr-i gamzeñden perişân hâtırım maḥzûn didim
Luṭf-ı iḥsânıñla bâri kıl beni memnûn didim
Sîḥ-i miḥnet deldi bağrımı eyledi pür-ḥûn didim
Eşk-i çeşmim oldı gûyâ bir âkar cey-ḥûn didim
Merḥamet kıl hâlime ey kâmet-i mevzûn didim
Nâr-ı firḳat dilde tâ kim olmaya efzûn didim
Bârek-Allah hûb yarâtmışdır seni Mevlâ didim
Gelmedi gelmez cihâna sen gibi hüsna didim

Bend-i zülfünde görüb olma bañâ mecnûn didi
Ġâlibâ bî-çâre olmuş hüsnume meftûn didi
Şâne veş şad-pâre olmuş hâtırın maḥzûn didi
Dest-i luṭfumdan olursuñ ‘âkıbet memnûn didi

168 A-1

Olmasun bî-çâre derd-i gamda bağrın ḥûn didi
Eyleme beyhûde seyl-i eşkiñi ceyḥûn didi
Ḳaddime nisbet merâmın tâ ola mevzûn didi
Feyz-i luṭfum Feyziyâ olsun sañâ efzûn didi
Bârek-Allah hûb yarâtmışdır seni Mevlâ didim
Gelmedi gelmez cihâna sen gibi hüsna didim

— / — / — / —

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

168 A-2

Murabba‘

Gülemez cüduñdan 'âşık-ı nâ-çâr
Ağlar ağlar felek seniñ eliñden
Dide-i giryânı cüy olur her bâr
Çâğlar ağlar felek seniñ eliñden

Olmaz sırriña bir kimse maḥrem
Meger yiñe aldânur gün-be-gün âdem
Bu bâr-ı belâyı çekmez her dem
Tâğlar ağlar felek seniñ eliñden

'Ârif olan âlsun benden ḥaberin
Çekmesün bir nefes dehrîñ kederin
Ḳahramân olsa da ğayret kemterin
Bâğlar ağlar felek seniñ eliñden

Feyzî-i pür-zâra her şubḥ (ü) mesâ
Nedir bu dögünmez cevr ile cefâ
Âteş-i miḥnetle bağrın dâ'imâ
Dâğlar ağlar felek seniñ eliñden

— / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

168 A-3

Murabba'

Gider oldum nev-civânım yâ gelem yâ gelmeyem
Âyrılır tenden bu cânım yâ gelem yâ gelmeyem
Bir zemân geşt (ü) güzâr itsem gerekdir 'âlemi
Görmeye bir kes nişânım yâ gelem yâ gelmeyem

Leyle-i zülfüñ hevâsıyla seyâhat eyledim
Şanma Mecnûn'um benim terk-i vilâyet eyledim
Ben seni her vechile Ḥakḳ'a emânet eyledim

Bunda kâlsun dâstânım yâ gelem yâ gelmeyem

Yâr olub ağıyâr ile ben zâra itdiñ kibr (ü) kîn
Öldürür bu gam beni çün olmadıñ benden emîn
Yâz mezârım taşına hezâ şehîdü'l-‘âşıkîn
Şâd ola rûh-i revânım yâ gelem yâ gelmeyem

Bâr-ı gülden Feyzî-i zârı ferâmûş eyleme
Her ne derlerse yalândır haqqıma güş eyleme
Mâtem-i firqatle ‘uşşâkı siyeh-büş eyleme
Ġurbet olduqça mekânım yâ gelem yâ gelmeyem

— / — / — / —

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

168 B-1

Müseddes

Ġâlibâ ‘uşşâk-ı hüsnuñ bir açılmış gülisiñ
Bülbül-i ‘aşkı açan faşl-ı bahârıñ mülisiñ
Dise şâyeste sañâ ehl-i vefâ öñdülisiñ
‘Arşa-i nâz (ü) niyâziñ bir uçar bülbülisiñ
Söyle kimsiñ bilelim kankı çemen sünbülisiñ
Kankı bâğıñ gülisiñ kankı gülüñ bülbülisiñ

Nola bu cism-i laţif ile sañâ dinse melek
Na‘y-ı âdemde bulunmaz bu güzellik gerçek
Mişliñi dehre getürmez dahı devr itse felek
İder ‘uşşâk-ı nevâsın meh-rihsâra dilek
Söyle kimsiñ bilelim kankı çemen sünbülisiñ
Kankı bâğıñ gülisiñ kankı gülüñ bülbülisiñ

Gül açıl gül gibi gonce şıfat hâmûş

‘Andelîbân-ı muhabbet ide güftârıñı güş

Bezm-i 'âlemde eliñden nola itseñ mey nüş
Şânma ey sâkı-yi gül-çehre bizi sen ser-ğuş
Söyle kimsiñ bilelim çankı çemen sünbülisiñ
Çankı bağıñ gülisiñ çankı gülüñ bülbülisiñ

Eyledi bizleri teşrif-i kudümüñ hande
Bilürüz kadriñi kim rûh-i revânsiñ tende
Nola biñ cân ile olsa sañâ feyzî bende
Nice bir yalvâralım 'arz-ı mağâl it sen de
Söyle kimsiñ bilelim çankı çemen sünbülisiñ
Çankı bağıñ gülisiñ çankı gülüñ bülbülisiñ

..... / / /

Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilün

168 B-2

Muhammes

Ebr-i zülfi ol mehiñ dünyâya göstermez yüzün
Şâh-ı 'âlemdir meger ednâya göstermez yüzün
Dil-rübâlar 'âşık-ı şeydâya göstermez yüzün
Ol perî kendin çeker ahfâya göstermez yüzün
Ol habîbim hâşılı a'dâya göstermez yüzün

'Ömri vârsun açılmaz ğayrıya ol gonce-fem
Bülbül-i şeydâsı eyler gülşen-i ğamda nağam
'Âşık-ı zâra 'aceb mi dil-ber eylerse sitem
Künc-i firqatde tehî çekmez gönül bâr-ı elem
Yâr bir lahze gelüb orâya göstermez yüzün

Hizmet-i 'aşkıñda yariñ dil-i tekâsül eylemez
Ol sebebden cevrine cüz'î tağammül eylemez
İtdüğün ol şüh-i nâzıñ bülbüle gül eylemez
Bir hümâ meşrebdir alçâğa tenezzül eylemez

Ḳāf-i ḥüsn içre hezār-ı ‘anḳāya göstermez yüzün

169 A-1

Ḥaşra dek vaşf eylesem ḥüsnün o şūḥuñ vār yeri
Neyleyim şād eylemez bir dem bu ‘abd (ü) çākeri
‘Ayb olur mı nār-ı ḥasretle gezersem serseri
Ḥıfz için günden esr-i yelden cemālin ol peri
Nev’-i ādem şöyle dursun āya göstermez yüzün

Ṭūtalım olduñ cihānda Feyziyā ehl-i hüner
Dil-berān ālmaz ḡazel elde gerekdir sīm (ü) zer
Naḳd-i dil virdim metā’-ı vaşl için itdim zarar
Ḥüsnüne maḡrūr olub dil-ber bañā itmez naẓar
Bāşlar elbet nāz-ı istiḡnāya göstermez yüzün

— / — / — / —

Fā’lātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

169 A-2

Müseddes

Şāh-ı ‘aşḳa bende-i fermān olan gelsün berü
Ḥizmetinde rüz (u) şeb yuyān olan gelsün berü
Āteş-i ‘aşḳa yānub biryān olan gelsün berü
Eşḳ-i çeşmi baḥr-ı bī-pāyān gelsün berü
Ney gibi şeb-tā-seḥer nālān olan gelsün berü
Künc-i ḡamda dā’imā mihmān olan gelsün berü

‘Āşḳıñ derd-i derūnundan ne bilsün nā-sezā
Añlamaz bīmār-ı ‘aşḳıñ ḥālını ehl-i şafā
Bir ṭabīb-i cān gerek kim bula şıḥḥat mübtelā
Āşinā-yı ‘aşḳ olan bulmaz gider derde devā
Āh ile ‘ömrüm geçirdim ibtidā vü intihā
Ferş-i ḡamda derdime dermān olan gelsün berü

Nabz-ı ‘aşkı fehm ider mi her tabīb-i rüzgār
Şerbet-i vuşlat için hergiz iderken intizār
Mācerā-yı derd-i firqat dilde olmuşdur hezār
Hayl demdir kār ü kesbim oldı ancağ āh üzār
Şormaz ahvālim gelüb çünkim o şüh-ı şīve-kār
Derd-i hüzn tab‘ıma Loqmān olan gelsün berü

Bezm-i ‘ālem içre Feyzī mest (ü) hayrān olmuşum
Cām-ı ‘aşkı nüş idüb bu resme sekrān olmuşum
Bülbül-i kudsī şıfat mürğ-i hoş-elhān olmuşum
Gülşen-i hüsnünde yarıñ böyle nālān olmuşum
Cān-fedā bir şā‘ir-i merd-i sühandān olmuşum
İşte meydān-ı hüner akrān olan gelsün berü

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

169 A-3

Müseddes

Söyle kimsiñ ey perī-peyker ne dirler adıña
Ādem ile şöhet it rahmet okut ecdādıña
Seng-i miñnet kesdirirsiñ bu dil-i Ferhād’ıña
Ey leb-i Şirīn ‘aceb gelmez miyüz hiç yādıña
Merhamet kılsıñ sezādır ‘āşık-ı nā-şādıña
Tāzesiñ āh ālma ey tıfl-ı rāniş üstādıña

169 B-1

Mürğ-i ‘aşkı bülbül-i şeydā gibi zār eyleme
Gül açıl güller gibi ey gonce-leb ‘ār eyleme
Derd-i firqatle beni bu resme bīmār eyleme
Şerbet-i vaşlıñ gerek beyhüde güftār eyleme
Merhamet kılsıñ sezādır ‘āşık-ı nā-şādıña
Tāzesiñ āh ālma ey tıfl-ı rāniş üstādıña

Bir tabīb-i cāna beñzersiñ dil-i bī-çāreye
Merhem-i luṭfuñ devā eyle oñulmaz yāreye
Dām ḳurduñ dāne dökduñ bu dil-i āvāreye
Cān-ı dilden mā'il oldum sen gibi mekkāreye
Merḫamet ḳılsıñ sezādır 'āşıḳ-ı nā-şadıña
Tāzesiñ āh ālma ey tıfl-ı rāniş üstädiña

Şormadıñ Feyzī diyü derd-i derūnum bir nefes
Ṭākatim ṭāḳ eyleyüb ḳıldıñ vücūdum bir ḳafes
Bülbül-i cān gül-istān-ı vaşlıñı eyler heves
Bezmiñe şāyeste ḳıl görme bu güftarı 'abes

— / — / — / —

Fā'lātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

169 B-2

Bahāriyye

Muḫammes

Ḥabbezā geldi irişdi yine sultān-ı bahār
Şāh-ı nev-rüz idicek burc-i ḫaml üzre firār
Ravza-i Cennet'e döndi şānaşñ dār-ı diyār
Bā-heme gülşen-i 'ālemde açıldı ezhār
Mürğ-i dil şevḳe gelüb vaşfın ider leyl (ü) nehār

Nola yārān ile 'ayş-ı dem (ü) devrān etsek
Şehr-i dilden gam-ı dünyāyı perişān etsek
Bezm-i 'ālemde birāz zevḳ-i firāvān etsek
Ele alşāḳ ḳadem sāḳı-yi seyrān etsek
Her zemān gitmez ele böyle teferrüc-i sū-kenār

Eyleme naḳd-i ḫayātı gam-ı dehr ile telef
Bulagör devlet-i şıḫḫat ile her bār şeref
Ola yāniñda berāber gevher-i seng-i ḫazef

Saňā ‘ibret yeter ‘ākil iseñ insān-ı selef
İtme sermāye-i ‘ömre dayanub kibr ü vaķār

Geçdi eyyām-ı şitā geldi açıldı güller
Eyledi gülşen-i ‘ālemde nevā bülbüller
Zülf-i dil-ber gibi yer yer açılır sünbüller
Korķarım ‘āşığı bāşdan çıkarır kāküller
Bezm-i rindāna gelüb ‘işveler eylerse nigār

Feyziyā oldu çemen-zār-ı cihān bir ‘ālem
Feyz-i Hāķķ itdi bu resme bizi şāh-ı hurrem
Kālmadı zerrece dilde ğam (ü) endüh (u) elem
Biñde bir vaşfin tahrīr idemez levḥ (u) kalem
Söylesem maḥşere dek vār yeri eşcār-ı bahār

..... / / /

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

170 A-1

Müseddes

Ol māh-liķāniñ yüzi āķ cebhesi āçık
Ḥaṭṭ-ı ruḥta ṭurre-i ğisüsü muṭābık
Bir ḥüsn-i cemāl eylemiş iḥsān aña Ḥālık
Ḥalkı o şehiñ ḥüsn ü edāsına muvāfık
Olsam nola biñ cān ile dīdārına ‘āşık
Mest-ānesiyim bezm-i ezel şanmañuz āyık

Ol ğonce hicāb ile ruḥun verd-i ter eyler
Mürğ-i dilim āşüftelenüb nāleler eyler
Ḥavf eylerim āḥım odı yāre eser eyler
Raḥm eylemez aḥvālime benden ḥazer eyler
Ḥüblarda ‘aceb böyle midir ‘ādet sābık
Süz-i ğam ile ‘āşık-ı dil-dādesi yānık

Dil-dāra kul itdi beni sultān-ı muḥabbet
Şeb (u) rûz kılsam nola der-gāhına hizmet
Bağmaz yüzüme eyler ‘adūlar ile ülfet
Güş eylemez itsem daḥı biñ kere naşīḥat
Didim o perī-peykere yāzık sāña yāzık
Furşat gözedir çilleye aḡyār-ı münāfık

Cānım gibi ḥıfz eylerim esrārını tende
Diz-dār-ı muḥabbet olalı burc-i bedende
Seyyāre-i baḥtım bu felek itmedi ḥande
İsterse o meh dā’ire-i luḥfuna bende
Feyzī gibi olmaz aña bir ‘āşık-ı şādık
Bir şā’ir-i pākiz-edā bezmine lāyık

— / — / — / —

Mef’ülü / Mefā’ülü / Mefā’ülü / Fe’ülün

170 A-2

Müscddes

Kim bilür bezmiñde ey sākī ḳadeh nüş itdigim
Kim bilür cān-ı dili ser-mest-i medhüş itdigim
Kim bilür şaḥbā ile dil-dārı ser-ḥüş itdigim
Kim bilür biñ āl ile aḡyārı bī-ḥüş itdigim
Keşf-i rāz itdiñ beni budur saña ḥüş itdigim
Ġayrıdan vārdır benim de bir güş itdigim

Ḥalka ifşā eylediñ esrār ḥayf itdiñ baña
Sen degil misiñ sebep bu güft (ü) gūya ibtidā
Vāḳıf olmazdı bu esrāra raḳīb-i nā-sezā
‘Āleme bildirirdi kendi bildiginden mā-‘adā
Söylediñ aḡyāra dil-dārı der-āḡüş itdigim
Bā’iş-i bādı budur bezmiñ ferāmüş itdigim

170 B-1

Bu dil-i meyyâlim oldu gerçi gavgâya sebeb
Lîk bahtımdır işim bir 'aks olur her rûz (u) şeb
Hâşıl olmaz dâ'imâ maqşûdumı kılsam taleb
Kendi 'işyânımdan bilmem cihân içre 'aceb
Derd-i 'aşkıñ dil-berâna kemdümi düş itdigim
Yâs (ü) mâtemle vücûdum heb siyeh-püş itdigim

Feyziyâ râz-ı nihânı itme bir ferde 'ayân
Dağme-i dilde raşad kıl haşra dek olsun nihân
Olmaya hergiz maqâlâtıñ cihâna dâstân
Sûd-mend ol diñle pendim itme her bârı ziyân
Bî-bahâ gevherdürür güşuñda mengüş itdigim
Şânma beyhûde benim deryâ gibi cüş itdigim

---- / - / ---- / ---
Fâ'îlâtün / Fâ'îlâtün / Fâ'îlâtün / Fâ'îlün

170 B-2

Müseddes

Âçılmadıñ ey gonce-i ra'nâ sañâ noldı
Bülbül gibi kıldıñ beni şeydâ sañâ noldı
Hicr odına yâqdıñ beni ammâ sañâ noldı
Gördüñ dimediñ hâlimi hayfâ sañâ noldı
Noldı ise oldu bâña cânâ sañâ noldı
Ancağ bâña oldu olcağ yâ sañâ noldı

Qâldım kerem-i luţfuna ol bâr-ı Hudâ'nıñ
Üftâdesi bî-çâresiyim bây (ü) gedanıñ
Çün ehl-i harâbatı benim halk-ı cihânıñ
Me'cür idemez himmeti yârân-ı şafânıñ
Noldı ise oldu bâña cânâ sañâ noldı
Ancağ bâña oldu olcağ yâ sañâ noldı

Derd-i gamıyla geçdi benim devr (ü) zemânım
Güş eylemediñ çerha sütün oldı figânım
Dil-teşnedir ağıyar benim içmege kânım
Feryādıma rahm itmediñ ey şāh-ı cihānım
Noldı ise oldı bāña cānā sañā noldı
Ancağ bañā oldı olcağ yā sañā noldı

Feyzî içelim bādeyi mest-āne disünler
Ser-mest müdām ‘ārım mey-ḥāne disünler
Allah ‘aқıllara vire dīvāne disünler
Baygüş sıfat sākın-i vīrāne disünler
Noldı ise oldı bāña cānā sañā noldı
Ancağ bañā oldı olcağ yā sañā noldı

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefā‘ilü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

170 B-3

Müseddes

Dīvāne kıldı zülf-i perişānlar bizi
Pervāne itdi şem‘-i şeb-istānlar bizi

171 A-1

Yāndırdı nār-ı ‘aşқа bu hicrānlar bizi
Bed-nām-ı ‘ālem eyledi ḥübānlar bizi
Ḥalka duyurdı nāle vü efgānlar bizi
Ṭa‘n eylemez mi zümre-i nā-dānlar bizi

Peyk-i muḥabbet oldı bzim reh-nümünümüz
Taḥrīk iderse gāmmı bu yolda cününümüz
Dil-dār silmez oldı bizim çeşm-i ḥünümüz
Āğ gün mi gösterir bize hiç baḥt-ı dūnümüz
Ḥalka duyurdı nāle vü efgānlar bizi
Ṭa‘n eylemez mi zümre-i nā-dānlar bizi

Sûk-i muhabbet içre ferîd olmuşuz çi-şüd
Mâtemle geçdi elde olan mâye-i nuķüd
Tâg olsa bu cefâya dayânmaz dilâ vücüd
Künc-i belâda çekdigimiz ism-i yâ vedüd
Halka duyurdu nâle vü efgânlar bizi
Ta'n eylemez mi zümre-i nâ-dânlar bizi

Feyzî maķâl-i râzînı 'arz itme dil-bere
Rüsvâ-yı 'aşk ider seni hergiz güzellere
Biz kim esîr olmuşuz ol zülf-i kâfire
İtmez murâdı üzre kerem 'abd (ü) çâkere
Halka duyurdu nâle vü efgânlar bizi
Ta'n eylemez mi zümre-i nâ-dânlar bizi

— / — / — / —

Mef'ülü / Fâ'ilâtü / Mefâ'ilü / Fâ'ilün

171 A-2

Müseddes

Dil-i meyyâlîme dil-dâra meyl itme didim itdi
Vefâsın görmediñ ol yâre meyl itme didim itdi
Açar esrârîñı aġyâra yâre meyl itme didim itdi
İçer kânîñ sen ol hun-h'âra meyl itme didim itdi
Muhaşşal gördüğün bed-kâra meyl itme didim itdi

Hevâ-yı 'aşkla meşl-i kebüter oldı âvâre
Düşerim müdâm tez vire ânı bir zülf-i sehâre
Zen-i dünyâ gibi şimdi güzeller oldı mekkâre
Bilürken mâ'il olsun mı hâdem ol sitem-kâre
Hâzer kıl ey dil-i bî-çâre meyl itme didim itdi

Bedestân-ı muhabbetde her 'aşık sūd-mend olmaz
Nuķüd-i 'ömr ile üftâdeniñ kadri bülend olmaz
Metâ'-ı valşını açmaz güzeller sâña bend olmaz

Naşihat diñle ey dil sâña bundan hoşça pend olmaz
Göñül şabr eyle dūr bir yāre meyl itme didim itdi

Hayāl-i yār ile göñlüm hayāl-ender-hayāl oldu
Şafā-yı vuşlat-ı dil-ber mecāl-ender-mecāl oldu
171 B-2

Helālin görmedim yārīñ hezārān meāh (ü) sāl oldu
Benim pervāne göñlüm sūz-i ğamda başka hāl oldu
Yanub yāqılmağa gül-i nāra meyl itme didim itdi

Didim her gördüğün maḥbūba nigār olma sen mā'il
Didim ḥāk ile yeksān olmağa oldum bugün sā'il
Bu resme hiç 'abes güftār ider mi Feyziyā kāmīl
İşīñ bitmiş temām olmuş ferāgat eyle ve'l-ḥāşıl
Sözüm tūt her perī-ruḥsāra meyl itme didim itdi

— / — / — / —
Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

171 B-2

Şanāyi' Muḥammes

Şahfa-i rüz-nāme nīk faşl-ı 'ayānı on iki
İbtidā vü intihā burc-i beyānı on iki
Dilde ta'dād etdüğün mäh-ı cihānı on iki
Şems-i iḳbālīñ semā üzre mekānı on iki
Ḥāce-i 'irfān oḳur 'ilm-i nihānı on iki

Cümleniñ ma'lūmudur kim şuḥuf-i Ādem ondudur
Şuḥuf-i İbrāhīm ḥalīl'ullah-ı a'zam ondudur
'Adn ile tebşīr olunmuş kimseler hem ondudur
Ḥarf-i yā ebced ḥisābında müselleme ondudur
Tuḥfe-i yūsuf olan sā'at nişānı on iki

Feyz-i luṭfūndan Ḥudā vār eyledi deryā yedi
Ḥalk olunmuşdur celālınden ṭamu ḥalā yedi
Devri der tā ḥaşra dek devrān bī-pervā yedi
Bir qarār oldı muṭabbıḳ bu zemīn ammāyed
Yāzdı bu resme ḳalemler nām ü nişānı on iki

‘İbret ile ḳıl nazar engüşt-i insān beşdürür
Müslim her Müslim’e eşrāt-ı İmān beşdürür
Ehl-i İslām’a şalātın vaḳti her ān beşdürür
Ḳıl şalāt-ı maḡribi ey pāk-i dāmān beşdürür
Hem teḥeccüd rek‘atın ḳıl her zemānı on iki

Vitr vācib oldı hengām-ı seḫer ta‘dād üç
Hem şalāt-ı maḡribiñ farzın didi üstād üç
Farz-ı gusli eyleriz şer‘ide biz eşhād üç
Gerçi olmuşdur teyemmüm şart ile icād üç
Yād olan dilde imām-ı müteḫānı on iki

Feyziyā vār eyleyen bu dehri Sübhān birdürür
Ḥālīḳ-ı gün (ü) mekān ol ferd-i Yezdān birdürür
On sekiz biñ ‘ālem içre dāḫı sulṭān birdürür
Biñbir ismiñ şāḫibi ḥallāḳ-ı devrān birdürür
Feyz-i luṭfundan burc-i āsmānı on iki

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

171 B-3

Müseddes

Elif-nāme

İns (ü) cinin ḫālīḳi Mevlā anādan toḡmadı

Pād-şāḫ-ı lā-naẓır ammā anādan toḡmadı

Bil ki ervāḫ-ı ezel ḳat‘ā anādan toḡmadı

Şâlişâ Âdem atâ cānâ anādan ٲoĝmadı

172 A-1

Ceddimizdir ھاżret-i ھاvvâ anādan ٲoĝmadı

Hüriler ‘Âdn içre vār ھاłâ anādan ٲoĝmadı

Hałk olundı çâr ‘anâşırdan çün Âdem ibtidâ

Dâhı ھاvvâ’yı yarâtdı üstühânından Hudâ

Zevk virdi anlara bî-ھاđd cenâb-ı Kibriyâ

Rabb-i ‘izzet fâ sücced emrîn buyurdı evvelâ

Zîb (ü) ferle secdeye vârdı melekler bî-riyâ

Ser-be-ser bunca melek-i cem‘â anādan ٲoĝmadı

Şükr-i yezdân eyledi Âdem şaff’ullah o dem

Şâni‘iñ şun‘un görüb oldı ‘azîz (ü) muhterem

Zâl olan İblis-i ‘aliyyü’l-‘ana çekdi çok elem

Tab‘ına güç geldi secde itmedi ol demde hem

Zâhir oldı kibr (ü) kîni oldı merdüd-i ھاkem

Ğılmana mağrür idi zîrâ anādan ٲoĝmadı

Ğırra olma zâtıña bî-çâre ğafletden uyân

Fehmi der misiñ ne kudret-âsâ Rübübü’l-müste‘ân

Kâdir-i muılağdır ol kim bilgügin işler hemân

Keş-i İsmâ‘îl ile virdi ھاłîl’ullah şân

Lima‘’ullah sırrı İbrâhîm’e heb oldı ‘ayân

Medhe şâyeste fühür illâ anādan ٲoĝmadı

Nîk-nâm ile cihânda yâd ol ey Feyzî müdâm

Virme yüz nefsi ‘adüya olma tâ menfûr-ı ‘âmm

Himmetin al pır-i ‘aşkın ھاızmedinde ol ğulâm

Lâübâlî cidd (ü) sa’y it maқşadıñ almaқsa kâm

Yümn (ü) yüsründe ‘Alî’niñ eyleyen her dem ھاıram

Düldül-i raḥsan cihān-peymā anādan ʔoġmadı

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

172 A-2

Elif-nāme

El-meded ey nām-ı Raḥmanü’r-rahīmiñ şāḥibi

Bā-heme āyāt-ı Kur’ān-ı Kerīmiñ şāḥibi

Tā’ib-i müstaġfir ḳalb-i selīmiñ şāḥibi

Şābit olmuş bunca aḥkām-ı ḳadīmiñ şāḥibi

Cümle-i levḥ (ü) ḳalem ‘arş-ı ‘azīmiñ şāḥibi

Ḥür (u) ğılmān (ü) melek-i dārü’n-na‘īmiñ şāḥibi

Ḥande ḳıl‘abd-ı faḳīri nūr-ı Kur’ān ḥürmeti

Devlet-i faḳr (u) fenāda fahr ider cān ḥürmeti

Zilleti ‘izzet bilen dervīş (ü) pīrān ḥürmeti

Rāh-ı ‘uḳbāya sülük iden civānān ḥürmeti

Zīr-i ḥāki mesken itmiş ehl-i İmān ḥürmeti

Sırrımız keşf itme ey bī-kes yetīmiñ şāḥibi

172 B-1

Şerm-sār itme Muḥammed-i etmen rüz-i cezā

Şāḥib-i dīn şefā‘at ḥürmeti yāRabbenā

Zāminim mücrimlere dirken ḥabībiñ Muştafa

Ṭüb idüb nār-ı Cehīm’e ḳullarıñ görme sezā

Zārir ‘işyānımız çok cümlesi ma‘lüm sañā

‘Afv idüb maḥşerde ol ‘Abd’ullāh’ımıñ şāḥibi

Ġāfirü’z-zenb olduġuñ işbāt ider yüz biñ kitāb

Feyz-i muṭlaḳsıñ itme ḳullara zecr (ü) ‘itāb

Görmüşüz lâ-taḳanṭü min raḥmet-i sırrın şavāb

Levḥ-i dilde naḳşdır bu āyet-i na‘mā’l-me’āb

Mağfîret kı1 ey Őırätü'l-müstaķîmiñ Őāhibi

Nefs-i emmāre elinde ben ķuluñ itme esîr
Vārmayım der-gāhıñā ben rû-siyeh ĥor (u) ĥaķîr
Hey'et-i dîdārıñı göster bañā ol dest-gîr
Lā-cerem sensiñ meger sultān-ı ekber lā-naẓîr
Yā İlāhî itme Feyzî bendeñi 'abd-ı faķîr
Sensin 'ālem iķre çün feyz-i 'amîmiñ Őāhibi

— / — / — / —

Fā'lātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

172 B-2

Bu devr-i dā'imiñ aşlı kıt'adır diķķat ola
Ey perî mir'āt-ı ĥüsnün itme 'aşıķa nihān
Tā ki olsun Őāni'iñ Şun'ı cihān iķre 'ayān

Ey gül-i nāzik beden cism-i laţîfsiñ Şübhesiz
Lîk yokdur iltifātıñ ādem-i zāra inān

Ey gül-i bāğ letāfet-i Ĥaķķ maşün etsün seni
Şerr-i bed-ĥār-ı 'adūdan böyle rüz (u) Őebān

Ey gül-i bāğ-ı Őafā baķ ben hezārıñ ĥāline
Şevķ-i la'liñle dem-ā-dem eylerim āh ü fiğān

Ey gül-i bāğ-ı Őafā kı1 ĥande luţfuñla beni
İĥtirāz eyle açılma bezm-i düşmende amān

Ey gül-i bāğ-ı Őafā kı1 bendeñi ĥamdan ĥalāş
Tîr-i müjgānıñā olmuş ķaşlarıñ taĥt-ı kemān

Ey gül-i bāğ-ı Őafā kı1 ben hezār-ı zārıñı

Vaşlıña şayetse zîrâ oldı aḥvâlim yamân

Ey gül-i bâğ-ı şafâ kıl ben hezârı şâd-mân

Hüzn ile oldı derûnum külbe-i bād-ḥazân

— / — / — / —

Fâ'îlâtün / Fâ'îlâtün / Fâ'îlâtün / Fâ'îlün

173 A-1

Ğonce bir kes ḥande kılsa virir ḍarb-ı meşel

Bezm-i a'dâda ḥuşûşâ ḥandesîñ sen her zemân

Ğonce veş açılma nâ-dâna nihân it râzîñı

Cân gibi ḥıfz eyle dilde sırrı ey tâze fidân

Ğonce veş olma sükûtî 'âşık-ı dil-dâdeye

Der-geh-i ḥüsnüñde olduḡça müdâmî bî-ziyân

Ğonce veş olma cefâ-cü gül gibi dil-ḥande ol

'Andelîb-âsâ figân (ü) zâr iderken 'âşıkân

Ğonce veş olma cefâ-cü güller şıfat

Dil-i hezârı midḥat-i ḥüsnüñ ide ḥalka bedân

Ğonce veş olma cefâ-cü gül açıl söyle şehâ

Ḥizmet-i 'âşıkñda olsun bendeler ferḥunde-cân

Ğonce veş olma cefâ-cü gül açıl söyle hemân

Bülbül-i cânsîñ ruḡlarıñ hem gül-istân

— / — / — / —

Fe'îlâtün / Fe'îlâtün / Fe'îlâtün / Fe'îlün

173 A-2

Ey nihāl bāğ-ı Cennet reşk ider reftârîna
Ravza-i ‘âlemde görse kıâmetiñ serv-i revân

Ey perî-peyker nev-er âdem diseñ ‘âşıklara
Hakk-ı zâtında bulurduñ ‘izzetiñla nâm (ü) şân

Ey perî-peyker kamer doğdukça artar pertevi
Gün-be-gün gam-hânesinde ‘âşıkıñ ol mihr-bân

Ey perî-peyker kamer-ıtal‘at meleksiñ şübhesiz
Olmaya nev‘-i benî-âdemde zîrâ böyle ân

Ey perî-peyker kamer-ıtal‘at melek-sîmâ seni
Bi-mişl halk eylemiş bu resme Rabbü‘l-müste‘ân

Ey perî-peyker kamer-ıtal‘at melek-sîmâ güzel
Virdi Mısr-ı ‘âleme Yûsuf gibi hüsniñ nişân

— / — / — / —

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

173 B-1

Qadriñi fehm eylemez ‘âlemde her bir nâ-sezâ
Gevheri gevher-fürûşa göster eylersiñ ziyân

Qadriñi bil düşmen-i bed-hâh ile olma enîs
Ey habîbim sâña eyler belki bir kaçd-ı yamân

Qadriñi bil gırra-i hüsni cemâl olma şâkın
Yüz karalık eyler ey meh hüsniüne mağrûr olan

Qadriñi bil gırra olma pertev-i ikbâliñe

Her kemâliñ bir zevâli vârdır elbet ey civân

Ƙadriñi bil ğırra olma maĥv idersiñ ĥüsnüñi
Miĥnet-i dehre dayânmaz devlet-i âĥir zemân

Ƙadriñi bil ğırra olma maĥv olur naĥd-i cemâl
Vâr iken fırsat yed-i luĥfuñda ŗarf eyle hemân

Ƙadriñi bil ğırra olma maĥv olur bu ‘izzetiñ
Ĥâtim-i vaĥt ol kerem bâbında ey ŗâh-ı cihân

Ƙadriñi bil ğırra olma maĥv olur bu ĥüsn âĥ
Feyzi-i zâra metâ’-ı viŗâliñ itme imtinân

--- / --- / --- / ---

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

173 B-2

Ĥaĥt-ı sultân ŗâdır oldu nâm-ı Mosĥov üstüne
Çünki da‘vet kıldı ĥâŗŗ (ü) ‘âmı Mosĥov üstüne
Ĥamd Allah kim uyâñdı Ĥâcı Bekdâŗ-ı Velî
İdelim ‘azm-i sefer bir kâmı Mosĥov üstüne

Yeñiçeri topçı sipâhî ğâziyân âmâdedir
Cân virüb cân almaĥa biñ cân ile dil-dâdedir
Geldi heb ğâ’ib erenler cümlesi aĥfâdedir
Eyle sultânım hemân iĥdâm Mosĥov üstüne

Rûĥ-ı sultân-ı Aĥmed’i bu yolda ĥandân eylediñ
Hem çerâĥ-ı Aĥmed’i yaĥub fûrüzân eylediñ
Âlûd-ı sırr-ı ebî sırrın nümâyân eylediñ
Naĥd-i himmet ŗarf idüb encâmı Mosĥov üstüne

Rüzgâr-ı nuşret esdi ehl-i İmândan yañâ
Biñ himmet müjde kıldı hâne-i cândan yañâ
Döndi mir'ât-ı tecellî âl-i 'Oşmân'dan yañâ
Şeh-ı 'âlem şarkıdır endâmı Kõşkov üstüne

174 A-1

Çuvvet-i nuşret müyesser eyleye bâr-ı udâ
Sikke-i mermerde kâzsun gâzî sultân Muştafâ
Rüz (u) şeb Hakk'dan du'âmız budur ancak feyziyâ
Gâlib etsün 'asker-i İslâm'ı Moskov üstüne

---- / ---- / ---- / ----

Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

174 A-2

Fethin ister âl-i 'Oşmân pād-şahı Moskov'uñ
'Askerin eyle perişân yâ İlâhî Moskov'uñ
Enbiyâ-ı mürselîniñ hürmeti yâ Rabbenâ
Ola İslâm'a müyesser taht-gâhı Moskov'uñ

Hacı Bekdâş-ı Veli'niñ güş idüb gül-bengiñi
Çıkdı çerh-i âsmâna âh (ü) vâhı Moskov'uñ

Tiğ-i İslâm havfı düşdi cânına âteş gibi
Gün-be-gün olsun ziyâde süz-i âhı Moskov'uñ

Çapına emr aldı Feyzî leşker-i Tâtâr-ı bân
Ânesin yüf'aller elbet gâh gâhı Moskov'uñ

---- / ---- / ---- / ----

Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

174 A-3

'Ahdinde vefâ itmedi ser-leşker-i Moskov
Kahr olsa 'aceb mi bu sefer 'asker-i Moskov

Bâşın kaldırayım dirse şehâ tîgiñ öñünde
Şemşir-i Hudâ'dan yere düşsün ser-i Moskov

Yoldâşı ola gâzileriñ Hızr ile İlyâs
Bu yolda ne hâltitse gerek reh-ber-i Moskov

Gül-beng-i Muhammed çekilüb açıla sancâk
Bir mür-ı za'if ola o dem ecder-i Moskov

Feyzi idelim hayr du'â şâh-ı cihâna
İslâm'a müyesser ola tâ kişver-i Moskov

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

174 A-4

Der-gehiñde bir bölük sâ'illeriz merd-i garîb
'Arz-ı hacet itmege geldik kapuña yâ mücîb
Yâ İlahî hürmeti çün âyet-i Fetḥ'ine qarîb
Moskov'uñ fethin kerem kıl ehl-i İslâm'a naşîb

Olmaya gâzileriñ bu yolda hâli ıztırâb
Eyle manşür (u) muzaffer ola cümle kâm-yâb
El-meded yâ Rabbenâ eyle du'âmız müstecâb
Moskov'uñ fethin kerem kıl ehl-i İslâm'a naşîb

'Asker-i küffârî kahr eyle habîbiñ hürmeti
Ehl-i İmâna müyesser eyle fetḥ-i nuşreti
Şâd ola luḫfuñla yâ Rabbî Muhammed ümmeti
Moskov'uñ fethin kerem kıl ehl-i İslâm'a naşîb

174 B-1

İlticâ eyler kapuñda lâ-yu‘add mu‘aşaram pāk
Ağlaşub feryād ile eyler du‘ālar sīne çāk
Kıl meded şāh-ı cihāna eyle küffārı helāk
Moskov’uñ fethin kerem kıl ehl-i İslām’a naşīb

Bād-ı nuşretle açılısun tā ki sancāğ-ı resül
Çıkdı āfāk üzre gül-beng-i Muḥammedü’r-resül
Feyzī-i zārīñ du‘āsın Rabbenā eyle kabül
Moskov’uñ fethin kerem kıl ehl-i İslām’a naşīb

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

174 B-2

Yā İlähī hürmeti çün kıl hüva’llah-ı ehad
Pāk şıbyānıñ du‘āsın der-gehiñde itme red
Bir bölük sâ‘illeriz geldik kapuña lâ-yu‘add
Raḥmetiñle kullarıñ şād eyle Allah’ım meded

Müstecāb eyle du‘amız hür (u) ğılmān hürmeti
‘Arş-ı kürsī Cennetü’l-firdevs Rıdvan hürmeti
Zāt-ı pakiñ biñ bir adıñ nür-ı Kur’ān hürmeti
Raḥmetiñle kullarıñ şād eyle Allah’ım meded

Gerçi ‘işyān ile doldı defter-i a‘mālimiz
Rüz-i maḥşerde perişān eyleme aḥvālimiz
Gelmişüz ‘arz itmege der-gāh-ı Hakk’a ḥālimiz
Raḥmetiñle kullarıñ şād eyle Allah’ım meded

Enbiyā-ı mürselīniñ hürmeti yā Rabbenā
Cürmümüz ‘avf eyle gösterme bize kaht (ü) galā
Rü-siyeh ‘aşileriz bizden ḥaṭā senden ‘aṭā

Rahmetiñle kullarıñ şād eyle Allah'ım meded

Fahr-i 'ālem hürmeine kıl du'āmız müstecāb

İlticā eyler harāretle kapıñda şeyh ü şāb

Yā İlahī feyziñ eyle Feyzī'yi kıl feyz-yāb

Rahmetiñle kullarıñ şād eyle Allah'ım meded

— / — / — / —

Fā'latün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

175 A-1

Çıkdı āfāka şadā-yı āh ü zārım dir Hātün

Yās ile giydi siyeh burc-i hişārım dir Hātün

El dileriz ruḥ-i silāhım top (u) ceb-hānem benim

Qālmadı İslām içinde 'arz-ı 'ārım dir Hātün

Pād-şāhım al beni kāfir elinden gayret it

Devletiñde öleyim ser-ḥadd-i İslām'a kül it

'Adl-dād it ḥaqqımı ḥaqq ile feryādım işit

Virmeye bir hışna Mevlā intizārım dir Hātün

Kāfire put-ḥāne oldı cāmi'-i zībālarım

Düşmen-i dīn ile tōldı ser-be-ser şahrālarım

Faşl olunmaz bunda qāldı maḥşere da'vālarım

Merḥamet eyle bañā perverd-gārım dir Hātün

Feyziyā biñ yüzle seksān ikide oldum esīr

Leşker-i küffār içinde olmuşum ḥor (u) ḥaķīr

Umarım bir gün benim çün ola Mevlā dest-gīr

Bulurum evvelki rütbe (vü) i'tibārım dir Hātün

— / — / — / —

Fā'latün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

175 A-2

Cezâyirli Hasan Kapudan Limye Kal'ası'nı küffâr elinden cengle halâş itdügi târihdir

Ṭob-ı küffâr eylemişken Limye içre halkı mât

Geldi imdâda hüsni-yek mürdeler buldı hayât

Dinse şâyeste Czâyirliye gavş-i ulû aşlın

Hızr (u) İlyâs'a bedel feryâda irmişdir o zât

Sırr-ı Ye'cüc oldı İslâm bula deryâ-yı sepîd

Aça tîğ-i kahr ile yol buldı halk-ı kâ'inât

Ṭül-i 'ömr ile mu'ammer eyleye yâ Rabbenâ Hudâ

Ceyş-i İslâm içre bu resme du'â eyler guzât

Kesdi a'dânın başın Feyzî didi târihini

Limye tûfân-ı küfrden hamd ola buldı necât

H. 1184

— / — / — / —

Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

175 B-1

Her kaçan bin yüzle seksân bir sene gâyet bula

Bid'at zulm (ü) ta'addî halk içinde çok ola

Def' ola 'adl (ü) 'adâlet ketm ola haqq-ı 'ibâd

Şâh (u) begler itmeye bir vechile mazlûma dâd

Gevher-i İslâm'a rağbet itmeye eşhâb-ı zer

Âl-i 'Osmân devletinde ola altün mu'teber

Dîni dünyâya degişmek ola halk içre mübâh

Sûk-i sultânide kıymet bulmaya zırh (u) silâh

Eyleye eşrât-ı sâ'atden 'alâmetlelr zuhûr

Bār ola heft-i belā bir nice sāl içre mürür

Moskov Efrenc İsvec eyleye yer yer hürüc
Kevkeb-i idbārı halka göstere gökde burüc

Şahramānlar şahrına bulmaz giderler çāresin
Kāf-i dāl içre şabīb olan ‘ilācın ārasın

Bu ‘aliyyü’l-mürtefi hafrinden istihrācıdır
Tā nihāyet penc harfe çār harf muhtācıdır

‘Ayn dāl tā ile ülfet iderse lām-elif
Şufl-i nuşret fetḥ olur tedbiri olmaz muhtelif

Ola manşūr (u) muzaffer ‘asker-i İslām-ı dīn
Ġayn (ü) rā içre olunca ‘avn-i Rabbü’l-‘ālemīn

Pertev-i nuşret zühür eyler ricāl’ullahdan
Zulmet-i küfr-i ‘adū maḥv ola bu der-gāhdan

Feyziyā almağ dilersen fenn-i şî‘rimden sebağ
Seb‘atü’l-ālām baḥşin bul çıkar da hoşça bağ

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

176 A-1

İştihāt-ı Mellāhān

Sāhil-i baḥr-ı muḥabbetde yatur küşte-i ten
Rüzgār evleri muḥālif nice açsun yelken

Şapadır felek-i dili kıldım farkında hevā
Bād-bān hevesim āldı yine yaprāğdan

Şaradan ḥālet ogurmak belī ‘uşşāka kōdı
Lücce-i baḥr-ı emelde ne belā çekdim ben

Şālma dil felegini girdāb-ı belāya zinhār
Olsa bolca bu limān içre bir āyam ilen

Selin hātırı tūfān-ı kazā itdi şikest
Tutmuyor küşte-i tab‘ım bu şūra şimdi dümen

Nice bir bulub deryā-yı elemde yātalım
Fora yelken gidelim hāzır oluñ ise selen

Örse gelmiş elbetde demİR üzre yātūr
Felek-i vuşlat yarāşūr iskeleye şānam ki sen

Ol hārāmī bākıcı yāre helāl it emegiñ
Korşān olmuş dil ālūr bilmez amān ol düşmen

Zerrece bahr-ı tevekkülde hayr görmez o kim
Bu hayrsız adayı kendüye eylerse vaţan

Haritayı bırākma şākın elden bir dem
Düşdi girdāb-ı belāya pusulāsız yürüyen

Küşte-i ‘aşka re’s olmağa sen itme heves
Bahr-ı gamda ne çeker tã’ifeden şor hele sen

Felek-i dil düşdi kaçan kulzüm-i istiğrāka
Bākār aħbāb-ı zemāne sañā karşıu yaķadan

Olmayanlar gemici teknelerinden ‘ibret
Giydi bāşdan kıça böyle yaķasız pīrāhen

Yemm-i firķatde ümīd eyleme vuşlat semtin
Oldı ‘āşıklara girdāb-ı belā çāh-ı zeķan
İtme beyhüde telef gevher-i nazmıñ Feyzī

Baħr-ı 'irfān iseñ it bunda yeter ħatm-i sūħan

— / — / — / —

Fe'ılātün / Fe'ılātün / Fe'ılātün / Fe'ilün

176 B-1

Feyzī-zāde Şerīf İbrāhimiñ Tārihidir

Yine āl-i Muħammedin yarātdı bir Şerīf'ullah

Ki yād olmağ için ecdādımız Ādem şafi'ullah

Bu resme sırr-ı şun'ın şāni'-i 'ālem ider izħār

Zihī şan'at zihī kudret zihī sırr-ı murād'ullah

Buyurmuşdur ħalīlim ħazret-i İbrāhim'e mevcūdāt

Şerāfet taħtınıñ şāhı ħalīl hem ħabīb'ullah

Şalāt ile selām olsun diyüz neslinden ol şāhıñ

Getürdi dehre bir ħayr-ı ħalef fermān-ı hikem'ullah

Şalāħ-ı ħāl ile hergiz şafā sürdükçe 'ālemde

Mu'ammer eyleye tül 'ömrle Ĥağğ te'āl'Allah

Sene vārmışdı biñ yüz seksān ile düzde hicretten

Muħarrem āyınıñ yigirmi dördünci günü nā-gāħ

Göründi burc-i ħikmetden cemāli āf-tāb-āsā

Meger sā'atde vārmışdı on iki üzre gāħ gāħ

Ṭulū' itdi o dem yemm-i seħer veş seyyid-i İbrāhīm

Ḳudüm ile feraħ-bāb eyledi ħam-ħ'anemiz vallah

Güzel tāriħ-i müsteşnā didim mevlüdına Feyzī

Güzel ād ile yād oldı çü İbrāhīm ħalīl'ullah

H. 1184

(Altı āydan soñra vefāt etmiş)

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

Müfredât

177 A-1

Qaldırub zülfün yüzen öpsem 'aceb mi dil-berin

Muşhaf âçan kimse 'âdetdir bu Kur'anı öper

— / — / — / —

Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

177 A-2

Gitdi abdâl tekkeyi işmurladı ben dervîşe

Bir harâb evdir kılar dīvāndan dīvāneye

— / — / — / —

Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

177 A-3

Nedir bu haqq didim ol yâre didi

Senin bu seyyinâtın defterindir

— / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Fe'ülün

177 A-4

Haqq geldi diyü hâtırına gelmesün gubâr

Câhil gözine 'ârif ol ey dost perdedir

— / — / — / —

Mef'ülü / Fâ'ilâtü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

177 A-5

Leb-i cân bahşin alub ağzıma oldum güyâ

Hızır ve âb-ı hayât oldu naşibim güyü

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

177 A-6

Gül gibi mâ’il olub her hâra virme dâmeniñ

Servi gibi ser-keş ol tek pāk-i dāmān ol püteniñ

— / — / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

177 A-7

Şeft-älü diye geçdi günüñ ayvâ ile

Sâña şeft-älü gerekse bâña cânım kayısı

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

177 A-8

Meydān-ı hüsn içre iki pehlevān gibi

Ebrûlarını gör ki komuş birbirine baş

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefā‘ilü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

177 A-9

Ref kıldı zülfi yüzünden nigār

Gitdi bulut oldı güneş aşikār

— / — / —

Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

177 A-10

Şol lebiñ āb-ı hayāt da çeşmesidir habīb

Mürdeye oldur hayāt vü hasteye oldur tabīb

— / — / — / —

Fā'latün / Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilün

177 A-11

Dersiñ oqurken qapār gāhī nāzdan
Şive bābın ezber eyler vār ise açmāzdan

---- / ---- / ---- / ---

Fā'latün / Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilün

177 A-12

Evvelī ey dil bir nefis āsūde āh it nāle qıl
Āteşiñ teskīn ider ol bāde kār itmezse de

---- / ---- / ---- / ---

Fā'latün / Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilün

177 A-13

İtdüğim fikr-i vişāliñdir umārım kim bulam
Çünki dünyāda kişi itdüğini bulsa gerek

---- / ---- / ---- / ---

Fā'latün / Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilün

177 A-14

Haṭṭ-ı şeb rengi gelüb ol şanmañ meh yüzüne
Dedi 'uşşāqa güzellik geceñiz ḥayr olsün

---- / ---- / ---- / ---

Fe'ilätün / Fe'ilätün / Fe'ilätün / Fe'ilün

177 A-15

Cefā kılsa sañā ey dil yeridir o perī-peyker
Seversiñ gördüğün ḥüb-ı vefā itmez mi bir dil-ber

---- / ---- / ---- / ----

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

177 A-16

Hemân çek tîğ-i nâzı bildigiñden kâlma ey hürî
Şu içmek deñlü yoğdur teşne-i ‘aşka helâk olmak

·—— / ·—— / ·—— / ·——

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

177 B-1

Necât-ı fevrî gitdi bu cihânda
Hemân ancak hayâlî bâkî kâldı

·—— / ·—— / ·——

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Fe‘ülün

177 B-2

Öldüm baña bir buse didim didi gel işte
Vardım eyler vü didi yine bir dâhı gelişte

—· / —· / —· / —·

Mef‘ülü / Mefâ‘ilü / Mefâ‘ilü / Fe‘ülün

177 B-3

Çahve içmekden ferâgat eylediñ ey çahveci
Söyle sâķi câm-ı la‘li taldurüb virsün bize

—·— / —·— / —·— / —·—

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

177 B-4

Çaçan nüş eyelesem bir çatre bezmiñde şehâ bade
Beni ser-mest ider li‘liñ şarâbı eyler üftade

·—— / ·—— / ·—— / ·——

Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün / Mefâ‘ilün

177 B-5

Cânna minnet şabânîñ yâre hizmet itmege
Meh-cebînin seyr için bād-ı hevâ yelpâzedir

— / — / — / —

Fâ'latün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

177 B-6

Cihânîñ 'izz (ü) câh-ı devleti ey Feyzî rü'yâdır
Olursîñ hâb-ı ğafletde yâtarken haste ancak

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

177 B-7

Sañaâ oğ gibi sözün toğrusını söyleyeyüm
O kemân kâşî koyub ğayrıya gönlüm viremem

— / — / — / —

Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilün

177 B-8

Her Kaçan seyrâna çıksa sevdiğim şâm (u) seher
Dûd-i âhim pişe-ğâhına düşüb meş'a çeker

— / — / — / —

Fâ'latün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

177 B-9

Halk içinde kâm alınmaz hûba kılsañ biñ niyâz
Müstecâb olur du'â tenhâda itme ihtirâz

— / — / — / —

Fâ'latün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

177 B-10

Bir zemân ülfet iderdim yâr yârân çok idi
Şimdi bahtım gibi benden yüz çevirdi aşınâ

---- / ---- / ---- / ----

Fâ'latün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

177 B-11

Meclis-i 'aşkda şetâret yok dime ey sâkı-i devr
Bir iki devr eyle câmı yâr mest olsun da gör

---- / ---- / ---- / ----

Fâ'latün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

177 B-12

Gedâsına kerem itmez diyü ol şâh-ı maḥbûbdan
Ferâgat itme ḥüblar heb keremsizdir keremsizdir

---- / ---- / ---- / ----

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

177 B-13

'Ömrüm içre sevmez iken yâri bir yâr üstüne
Doldı gam-ḥ'ânem göreñ ağıyâr ağıyâr üstüne

---- / ---- / ---- / ----

Fâ'latün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

177 B-14

Ol şâh kaçan katlime fermânını yâzdı
Haṭṭını gözüm gördi bu cânım çıka yâzdı

--- / --- / --- / ---

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

Leṭâ'if Lisân

178 A-1

Didim yoğurdcı bir şâgır qarıya vâri mı yoğurduñ

Didi vār pāk tārḥānam ki çek sūd ile yoğurdum

— / — / — / —

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

178 A-2

'Arab oğluna cānım diyecek döndi dedim

Şevk yaşā yā şiblī ḥatırım aldıñ şevkdir

— / — / — / —

Fā'lātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

178 A-3

Bir yehūdī oğluna aldıñ mı göñlümi didim

Yormadım başıñ için vallā mı billā mı didi

— / — / — / —

Fā'lātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

178 A-4

Bir tıfl-ı nūruñ oğluna vār mı ānıñ bābañ didim

Taḥammülüm ey 'ammım oğlu aldın dırsıñ beni

— / — / — / —

Müstef'ilün / Müstef'ilün / Müstef'ilün / Müstef'ilün

178 A-5

Çoyunlı bir anañ babañ vār mı şarı şābün didim

Ey ḥacı 'ay'ay kese çālanıñ mı yok şābün didi

— / — / — / —

Müstef'ilün / Müstef'ilün / Müstef'ilün / Müstef'ilün

178 A-6

Şordum ol Kürt oğluna alkanla oynar mısın

Didi tıg-i alan kimi peykide let didi

--- / --- / --- / ---

F'ltn / F'iltn / F'iltn / F'ilün

178 A-7

Dglisinda bir cehdi üç bıçak yumurtaya

Dir ıfıt 'ay'ay azı mı kdı dglı ortaya

--- / --- / --- / ---

F'ltn / F'iltn / F'iltn / F'ilün

178 A-8

Bir Sitanbl 'arifi alim perıan göricek

Dgdub zülfün didi hy bna benzer Bursalı

--- / --- / --- / ---

F'ltn / F'iltn / F'iltn / F'ilün

178 A-9

h Sitanbul zrefsı atı 'arif geinr

Vrn cümle yedirse beni yir dir mur

--- / --- / --- / ---

Fe'ltn / Fe'ltn / Fe'ltn / Fe'iln

178 A-10

Bursa burcı evliydır bkma kec mabbuna

Terki vr slmbul'un erkekle dini bir altına

--- / --- / --- / ---

F'ltn / F'iltn / F'iltn / F'ilün

178 A-11

Hāniña kehle gibi dāğlı üşürme gözün aç
Kehle gider vaqt olur dāğlı üşürme sen de kaç

— / — / — / —

Fā'latün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

178 B-1

La'l-i vechiñ 'arz idincek gülşen içre gül güle
Ağız āçub vaşfiñ tekellüm itdi bülbül bülbüle

— / — / — / —

Müstef'ilün / Müstef'ilün / Müstef'ilün / Müstef'ilün

178 B-2

Ser-tirāş itmek bahāne eyleyüb dükkānda
Olmuşum hālā bugün bir tıfl-ı berber bekçisi

— / — / — / —

Fā'latün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

178 B-3

Cism-i cānānı ser-ā-pā zabt idüb şāh-ı Hābeşin
Gerdeni üzre niğeh-bān eylemiş hindüların

— / — / — / —

Fā'latün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

178 B-4

Ben 'āşık-ı dil-dādeyim ol yāre kulāğdan
Elbet bulurum kūyunı āniñ şorarağdan

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefā'ilü / Mefā'ilü / Fe'ülün

178 B-5

Eşk-i çeşmiñden şulânsun sebze-i rûy-ı zemîn
Bir döner dollâba gör çeksün çevirsün al seni

— / — / — / —

Fâ'latün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

178 B-6

Teñsizce olur gerçi güzel sevdiğim ammâ
Meşrebde cenâbıñ gibi pek şüh degildir

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

178 B-7

Dinür darb-ı meşel ba'de harâbi'l-Başra ey cânım
Bilürsiñ kıdrimi ammâ geçer bu çağ-ı hasenât

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

178 B-8

La'l-i dil-ber bezm-i 'aşkıda kübeyâ mıdır bañâ
Nağme-i nev-resteler âgâze-i neydir bañâ

— / — / — / —

Fâ'latün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

178 B-9

Gelsiñ o perî-rüyla bir kerrece yüz yüz
'Arz eyler idiñ nakd-i 'ömri biz aña yüz yüz

— / — / — / —

Mef'ülü / Mefâ'ilü / Mefâ'ilü / Fe'ülün

178 B-10

Tel şunardım Tarrak hânesine bî-behre
Beni yanında çirâğ itse Tahârî-zâde

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

178 B-11

Nağdir ‘uşşâk-ı dil-dâde ki vâd dünyâda
Yeñiden deftere kayd eyledi kâtib-zâde

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

178 B-12

Beni sevmez diyü şâha götürüb maḥkemede
Bañâ işbât ideyim dir göre nâ’ib-zâde

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

178 B-13

Hükmüne râzı iken ben ne ‘aceb ‘âlemde
Beni câhî zenaḥa âtdı o kâdı-zâde

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

178 B-14

Çeşmeci-zâde görüb çeşme gibi çeşmim âkar
Didi hoş çeşme şuyı çeşmi terâzüya çıkar

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

178 B-15

Kānarım düştâ buçâğ ile boğâzları beni

Geçirir yenime mi çengäle o kaşşâb-zâde

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

178 B-16

Ney gibi nâlem işitdi bu kâmiş sâz mı diyüb
Dağdı doldurdı beni gör ki semerci-zâde

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

178 B-17

Fitne-i kelbî ‘adū ile didi cellâda
Feyzîniñ katlini faşd eyledi pâşâ-zâde

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

179 A-1

Tîr-i dil penbe kemânından gider mi toğrı
Göreyim âtdırayım da saña hallâc-zâde

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

179 A-2

Boynumu bükdüğümü gördi kaçan dīvânda
Haṭṭ ile nefy ideyim dir beni ol şâh-zâde

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilâtün / Fe‘ilün

179 A-3

Burc ile çahve içirdi bâña tiryâki gibi
Gördi keyf çâtduğımı geldi raḥîki-zâde

— / — / — / —

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

179 A-4

Bāña mey-hāneci oğlu iki cām-ı bāde virüb

Beni maḥmūr gözine kıldı ‘aceb üftāde

— / — / — / —

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

179 A-5

İstedim fülful-i Hindūsunu görmek ammā

Göze göstermedi zırnıḥını ‘aṭṭār-zāde

— / — / — / —

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

179 A-6

Dil-ber-istānına heb ḥüsn-i metā‘ın açmaz

Şatār ‘uşşāka cemālın o bāzergān-zāde

— / — / — / —

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

179 A-7

Bāña incü sözünü şatmadı dirhem dirhem

Zer (ü) sım istemez aşlā o kıyumcı-zāde

— / — / — / —

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

179 A-8

Hāk-i pāyına yüzüm sürmege kâ‘il olmaz

Bāşma toprāgımı dir bāña sipāhī-zāde

— / — / — / —

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

179 A-9

Şuḥuf-i ḥüsn açub buldı muḥabbet bâbın
Bâña dersim okudur şimdi müderris-zâde

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

179 A-10

Sâkiyâ bezmiñde kâldı ol gözi mest-ânemiz
Bir iki cām dâhı şün kâldı berz-i kestânemiz

— / — / — / —

Fâ‘lātün / Fâ‘lātün / Fâ‘lātün / Fâ‘ilün

179 A-11

Ḥaṭṭ-ı ruḥsârını gördüm didim ol ḥaṭṭ ne ‘aceb
Bâña bu ḥaṭra yok didi ḥaṭṭâṭ-zâde

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

179 A-12

Burça rüzgâr gibi dükkâna vâır müşteriler
Şâtar ammâ şîre yazmaz güne ḥaffâf-zâde

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

179 A-13

İstedim esb-i dile dizgîn kuşkun alayım
Akçasız kuşkunı tâkdırmadı şarrâc-zâde

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

179 A-14

Şerha şerha idüben cismimi eylelr nıme
Keser aşar şere çengäle qaşşab-zāde

..— / ..— / ..— / ..—

Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilün

179 A-15

İpligi pāzāra çıkdı göz göre 'avretleriñ
Tālibi yoқdur ki bulsun her biri bir müşteri

— / — / — / —

Fā'latün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

179 A-16

Ferah geldi diyü ey gam gönülleme seni udansın
Ferah şādī gelür gider benimle qalcaқ sensin

— / — / — / —

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

179 A-17

Ağārāt eyledi dil mülküni gam leşkeri şimdi
O şeh-ı 'ādile aqvālimi dostlar haber virsün

— / — / — / —

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

179 A-18

Kerem dārā-yı 'ālem rā derem niyet
Derem dārā-yı 'ālem rā kerem niyet

— / — / —

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

179 B-1

Bir günāh iden cihānda biñ gün āh etmek gerek

Bîñ günâh itdim dirîgâ bir gün âhım yoğ benim

--- / --- / --- / ---

Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

179 B-2

Kâseyi al destîne ey mâh-rû

Vir imâmin 'aşkına 'uşşâka şû

--- / --- / ---

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

179 B-3

Bâde-i âb ile âmîhte şun ey sâkî

Hayli demdir ki hakîm-âne günâh işlemediñd

--- / --- / --- / ---

Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilâtün / Fe'ilün

179 B-4

Hâl-i 'aşkı yâra 'arz etmege eylerseñ hicâb

Bir iki üç câm tolu nüş eyle ol demde şarâb

--- / --- / --- / ---

Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

Muķaţta'ât-ı Feyzî

179 B-5

Vâcib oldı 'aşıkâna râh-ı 'aşkıda iki şart

Birisi cevre taħammül birisi nefsinı zabt

Feyziyâ 'aşkı-ı hakîkidir cihânda 'aşkı olan

Haltdurur 'aşkı-ı mecâzî billâh halı

--- / --- / --- / ---

Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

179 B-6

Cism-i yâri seyri der vār mı ‘aceb hammām gibi
Tāsa destin öpdürür ol dil-berin bayrām gibi

Gözleri çıksun sekiz gözle bakar ser-tā-ka-dem
Kubbe-i şümunda vârdır nice çeşmi cām gibi

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

179 B-7

Bugün bir tıflı sevdim cânla ey hoca mektebde
İki hâl-i siyeh gördüm zenaḥdânında ğabğabda

Kılmadın muşḥaf-ı ruḥsāra noḡta dāmlamış
Habeş şeklinde noḡta görmedim lâkin mektebde

— / — / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Mefā‘ilün

179 B-8

Sākī ḡademiñ bezmimize virde leṡāfet
Mest-āneleri cām-ı lebiñ kıldı şetāret

Pervāne gibi şem‘iñe cem‘ oldı ser-ā-pā
Erbāb-ı sūḡan kıлмаġa sen şūḡı ziyāret

— / — / — / —

Mef‘ülü / Mefā‘ilü / Mefā‘ilü / Fe‘ülün

179 B-9

Yār olur mı yār bañā bilmem cihān aġyār iken
Keşke aġyār olsa ‘ālem yār benimle yār iken

Yâri ağıyardan ayırsam yâre hâlim söylesem
Şöyle bildim yâr bañâ yâr olmaz ağıyar vâri iken

— / — / — / —

Fâ'lâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

179 B-10

Çaçan nâz ile ol tıflı dise meclisde bir hey hey
Döker def sînesin andan nevâ eyler anıñla ney

Çolu yağmür gibi yağduğunu bezm içre 'ayb itmeye
İçerler bâde-i gül-günü 'âşıklar pey-ender-pey

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

179 B-11

Ferd

Beni Leylâ için Mecnûn olur zann itme sultânım
Bañâ dîvânelik zülfün perîşân olduğundandır

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

179 B-12

Ferd

Miyân kuçdurân dil-berden ey dil ihtirâz eyle
Mağrizdir yıkılıb bir binâ elbetde bel virse

— / — / — / —

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

179 B-13

Şâbit

Sañâ rızâ-yı der-âgûş 'arz-ı hâl itdik
Mühemmil merhametin gel şu der günâda buyûr

..— / — / ..— / ..—

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

180 A-1

Ꞑavs-i ebrūsı kaçan bir kerre cānān oynādır
Müjgeni sehm-i kaçādır şübhesiz cān oynadır

Söyleyün oynātmasun dil-ber bañā kaçın gözin
Sihrle ol çeşm-i sehḥāre çok insān oynadır

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

180 A-2

Ruḥlarıñ cām ile ey mäh-rū gül güllenir
Zülfüñi ‘aqlım gibi tār eyleseñ sünbüllenir

Raḥş-ı istignā ile benden ırāğ olma bugün
Esb-i ṭab‘-ı ‘āşıkıñ kām almada düldüllenir

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

180 A-3

Beste kıldım göñlümi bir dil-beriñ gīsūsına
Mā‘il oldum nāgihān biñ cān ile meh-rūsına

Ka‘be-i ḥüsñ ziyāret eyleyüb kıldım ṭavāf
Serfürü‘ etdim iki mihrāb gibi ebrūsına

— / — / — / —

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

180 A-4

‘Āşık-ı şādıklarız cānā kaçd-i āfet kānyız

Şāh-ı ‘aşkıız ḥāliyā ‘adl (ü) ‘adālet kânıyız

Cıfe-i dünyāya nice urmadiķ gereken gibi
Bir bölük ‘anķālarız Kāf’da ķanā‘at kânıyız

---- / ---- / ---- / ----

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

180 A-5

Ser-be-ser tāb eyleyen bu dehri bir meh-rū imiş
Şām-ı zulmet rüy-ı dil-berde evlā gīsū imiş

Şānma kim bu mevc-i evrān deryā-yı ‘ummāndır bugün
Ol meger kim çeşm-i ‘āşıkdan āķar bir şū imiş

---- / ---- / ---- / ----

Fā‘lātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilātün / Fā‘ilün

180 A-6

Şeydā-ter eyledi beni ḥūy-gerde gerdeniñ
İki yakāyı görmeye bir yerde gerdeniñ

Olsun günāhı boynuña bir dāḥı söylemem
Çöz düğmeñi ki olmasun āzerde gerdeniñ

--- / ---- / ---- / ----

Mef‘ülü / Fā‘ilātü / Mefā‘ilü / Fā‘ilün

180 A-7

Zülfüñi görsem ‘izārñ üzre ey ḥūr-i cemil
Şānurum zencir-i zülfün bağlamışdır selsebil

Muntazır olsa nola nergis ḡubārı kūyuña
Tütüyāya bāķiyā muḥtāc olur çeşm-i ‘alil

---- / ---- / ---- / ----

Fā'latün / Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilün

180 A-8

Hatt-āver olsa da yārim yine hüsni müsellemdir
Şafası köhne bahārîñ dağı başka bir 'ālemdir

Çeküb ferdā gamın düşme şākın ālām-ı dünyāya
Ayāğîñ al ele sākî dem-i 'ayşın dem-ā-demdir

— / — / — / —

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

180 A-9

Çatre-i eşkim eşiginde yātür üftādedir
Merhamet kıl kim nazardan düşdi merdüm-zādedir

Çabuk şalın gülşende gel ey serv-ğadd üftādeler
Sāye-āsā pāyîña yüz sürmege āmādedir

— / — / — / —

Fā'latün / Fā'ilätün / Fā'ilätün / Fā'ilün

180 B-1

Luğaz-ı Şad Elif Be Vav Nün

Nedir ol bir civān-ı nāz-perver
Vücūdın bezl ider aḥbāba ekşer

Ne elhānı vār anîñ ne de vānı

Çafesde 'andelîb-āsā mekânı

'Arabda Rüm elinde hem 'Acemde

Olur zikri anîñ bu cümle femde

Gir şāne gibi rîş-i sefide

Olur Pehlev-i cānāna reside

Nice vaşf itmem bir sım bir dürr
Kiminiñ şekli hem vechi kamedür

Meh-āsā eksilür artmaz dem-ā-dem
Ne hāletdir olur ellerde maḥrem

Mücerred ādeme çok iyilik eyler
Huşūşā bük demen de lāzım ekşer

Luğaz-ı fenn-i cihānda bir eşerdir
Temīz iden ānı şāḥib-i hünerdir

— / — / —

Mefā‘ilün / Mefā‘ilün / Fe‘ülün

180 B-2

Luğaz-ı Mim Nün Elif Rā He

Ol nedir kim bir ayāklū bir dede
Virmiş arķāsın dayānmış mende

Gün şārınmış bāşa ābā mestān
Şems (ü) māhı göricek virir nişān

Ağzın indirmiş kuşāğı üstüne
Nāzır olmuş düşmenine dostuna

Kuşāğına bağlamış yıldızları
‘Āşık itmiş kendine genç kızları

Doldurur āgāzı cümle ‘ālemi
Bezmine da‘vet ider her ādemi

Güş ider āvāzını bāy ü gedā
Her maķāmda gāh olur ider şadā

Kim temāşā eylese ḥayrān olur

Nuṭkı ânıñ herkese fermân olur

Kim bilürse bu luğâzı Feyziyâ

Şad hezârân âferîn olsun añâ

— / — / —

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

181 A-1

Bahâriyye Hâcî 'Abdullah İçündür

Ḥamd (ü) minnet ḥâliḳ-i gün (ü) mekâna şad hezâr

Şiddet-i bir deştâyı luṭfla kıldıḳ güzâr

Şâh-ı nev-rüz oldu çün burc-i cümlede bir qarâr

Çıkdı istiḳbâle sebze ton giyüb evvel bahâr

Bülbül-i şürîdeler itmektedir feryâd (ü) zâr

Ḡonce-i şad-berg Açıldı 'âlem oldu gül-izâr

Câmeler giydi çiçekli cümle eşcâr-ı cihân

Boynunu bükdi benefşe çıkdı seyrâna hemân

Lâle-ḳâmet 'arz ider bezm-i çemende râyḡân

Mül ayâḡ üzre durur zerrîn ḳadeḫle bir zemân

Sâ'id-i sîmin sâḳı şun şarâb-ı erguvân

Çeşm-i nergis muntazırdır itmeye ânı şerm-sâr

Nâr-ı ḫandân ḫende oldu gördi Bârî'den kerem

Degdi tüḡ-ı şâh-ı çemen süḫanda leylâḳ-ı 'âlem

Ḥabbezâ geldi ḳaranfil hem şaḳâyıḳ-ı muḫteşem

Mesk-i Rümî birle ḡayr büy-ı dimâḡa 'aṭtar hem

Geldi çün gice şafâya yâsemen başdı ḳadem

Ta'n ider zülf-i 'arûsa şubḫa dek zülf-i nigâr

Rüz (u) şeb saḫn-ı çemende bürü eyler ḡulgüle

Feyzî-i berrâḳ 'arz idince reng-i ruḫsârın füle

Gülşen içre 'andelîb efgende olmuştur güle

Hayf kim kendin düşürmüşdür tefârik bir çula
Yâz peyâmın virdigi çün nisbet itdi sünbüle
Geldi nev-rüz ile şeb-bü bir yere leyl (ü) nehâr

Çün şükûfât-ı bahâr-istân buldı intihâ
İdelim bir güneş güftâra dahı biz ibtidâ
Zübde-i şâhân sultân-ı Bâyezîd Hân-ı sâbıka
Olmuş idi âl-i 'Osmân içre bir şâhib-i sühan
Hayr ile yâd olmağa 'âlemde tâ rüz-i cezâ
Tuhfeler kıldı kamu bây (ü) gedâya yâd-gâr

Dest-i luţf ile cihân-ı vîrânı âbâd eyledi
Güne gün âşâr idüb evkâfı bünyâd eyledi
Luţf-ı ihsân (ü) kerem baĥş ile dil-şâd eyledi
Bu mesîr-i dahı dîtü ile icâd eyledi

181 B-1

Kendüye ancak du'â-yı hayrı îrâd eyledi
Cennetü'l me'vâda ecrin eyleye perverd-gâr

Bâ-ĥuşuş dâ'isî Eyyüb-zâde ol ehl-i hünerş
Ĥizmet eyler şâdikâne vaĥfına şâm u seĥer
Degme bir câbide olmaz anda olan ker ü fer
'İlm-i tıbbiñ ĥâzıkıdır itme pespâye nazar
Ĥaddini bilse ne rütbe kâmil olduĥın eger
Ĥalka 'arz itmezdi dâ'im kec edâ şaĥte vaĥâr

Kendüyi erbâb-ı 'irfân zann idüb ĥırrâlanur
El-ĥayfa itmez tenezzül kibrle 'anĥâlanur
Gâhî dîvâna ĥalem niyetdir diyü şeydâlanur
'Âriyet-i mecmû'a-yı manzûm oĥur münellâlanur
'İlm-i ĥikmetden bezirci mihr veş dânanâlanur
Olsa bu nacaĥlı palâmyla ĥaçan ister süvâr

Haddi yok İblīs bir dem vāra ānīñ kânına
Dek ile başdan külâhın ālub elbet yânına
Emr-i şer‘iniñ yâzılmış tâ ezel pişânına
Ne revâdır kim düşer mi hiç ānīñ ‘irfânına
Nev-bahârda âşinâlık eylemez yārânına
Kendüye kâlmağ için bu deñlü Hâkķ’a kesb (ü) kâr

Hâkķ budur kim olsa Kārün’dan ziyâde devleti
Raḥmet ile āndırır pinti Ḥamīd’i hisseti
Ben ḥakīmim dise velâkin bilmez ašlâ ḥikmeti
Gör helâk itdi gurüm-ı derd-mendi şerbeti
Mübtelâyı āña muḥtâc itmesün Hâkķ ḥazreti
Her ‘ilâca reng için ḥabbü’l-laṭīn çok kâtâr

Ḥavf ider şerrinden ānīñ her nebâdât (ü) çiçek
Belki bāş göstermeye ‘arz üzre rüz-i ḥaşra dek
Her sene bī-ḥadd ısrıgân eyler idḥâl dü biñ
Geldi eczâ-yı mesīri üstünle gül-gīn
Ḥileden nāşī degil mi çekdügi bār-ı emek
Şiḥḥatin her kim su’âl eylerse dir kim aşlı vār

Feyziyâ ḥatm oldı anda cümle ebvâb-ı fūnūn
Kālmadı işbâta ḥâcet kendü de vârdır Mecnūn
Eyledi küllâbe-i şavm ānı ammâ kim zebūn
Fıkr-i fāsiddir ḥayālī her işi āyın oyūn
Ḥâtırım hoş eylemezse ḥoķķa ile bu gün
Hicriñ a‘lâsı daḥı ḥakķında ḥâzırdır çıkâr

---- / ---- / ---- / ----

Fâ‘lâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilâtün / Fâ‘ilün

182 A-1
Bahâriyye

Ḥamd (ü) şükr eyleyim Ḥālîk'a her şubḥ ü mesâ
Yine gönderdi bize vaqt-i bahârî Mevlâ
Sebze reng câmelerîni giydi ser-â-pâ şahrâ
Cümle ezhâr-ı cihân güldi açıldı ammâ
'Andelîb eyledi gülşende maḳâm ile nidâ
Didi erbâb-ı şafâya şûsârına ḳalâ

Şâh-ı nev-rûz ḥaml burcına çün bâşdı ḳadem
Oldı güyâ yâña gül-istân-ı cihân bâğ-ı İrem
Bülbül âşüftelenüb ḡonce içün ḳıldı nağam
âaraf-ı Ḥaḳḳ'dan ola bî-ḥadd bize bu luḡf (u) kerem
Nice taḥrîr ider evşâfin ânîñ levḥ (ü) ḳalem
Biñde bir vaşf ider ancak anı şimdi şu'arâ

Çemen-istânı vârub biz daḡı seyrân idelim
Serv-ḳâmetler ile zevḳ-i firâvân idelim
Sâḳiyâ bâdeyi şun câmla devrân idelim
Bezm-i ḡüsnañde olan dilleri sekrân idelim
Ġamiñ alayını tâlân (ü) perîşân idelim
Rağmen-i a'dâ idelim ney gibi alân-ı şafâ

Ravza-i Cennet'e döndi yine gül-zâr-ı cihân
Câmeler giydi çiçekli daḡı eşcâr-ı zemân
Bir taraftan idelim anları biz de seyrân
Menhezim oldı şitâ 'askeri vallahî inân
Şâh-ı nev-rûz ile memfûr muzaffer devrân
Feyziyâ ḥamd idelim bu ḡüni gösterdi Ḥudâ

Diñle imdi daḡı bir hoşça edâ-yı kelimât
Bâyezîd Ḥân-ı selef a'nî o şâḡib-i ḡasenât
Ecrini eyleye Ḥaḳḳ tâ añâ yevmü'l-'araşât
Sâye-i ḥamdü'l-vâda bula 'âlî derecât
Bir iş itdi bırâḳdı bu nesîrin ol zât
Nef'ini vaşf ider anîñ nice yüz biñ ḡükemâ

Vaqt-i nev-rûzı meserden bilür aḥbâb-ı kerîn
Aña mânend olunmaz zerrece ma'cûn-ı mübîn
Yad-gâr eyledi aḥlaḳ bize ol şâh-ı zemîn
Hüve'l-maḥşerden ânı eyleye Allah emîn
Kıldığım hayr du'âya diye herkes âmîn
Hâşılı muhtaşar olsun idelim ḥatm-i du'â

İbtidâ vaḳfına câbî olan Eyyüb-zâde
Bir veled dehre getürdi yine bu eṣnâda
Tûl-i 'ömr ile mu'ammer ide Ḥaḳḳ dünyâda
Ola mevlûdına târîḥ bu mıṣra'-ı sâde
İndi mer'â-yı cihâna hele şimşek-zâde
El-veled sırrı âb-ı âteş-i meşrebi ḥaḳḳâ (1177)

İşit imdi bedr-i ḥaḳḳına kıl ü kâli
Hîle-bâzında ânın olmaya hiç emşâli
Fitnessiz vaḳtini bir laḥza geçirmez ḥâli
Günde biñ kerre ider ḥaḳḳ-ı cihâna âli
Kibr ü 'aceb ile şânur kendüyi güyâ vâli
Ez-każâ minnet iderse aña aḥbâb-ı şafâ

182 B-1

Hikmetiñ ḥâsını fark itmeden ol ṭab'-ı saḳîm
'İlm-i ḥikmetde şânur kendüni Loḳmân ḥekîm
Zîr-i destinde helâk oldu nice ḳalb-i selîm
İbtidâ gitdi ḳurûmı ḳatı ol zât-ı kerîm
Ḳanı dervîş-i Muḥammed fuḳarâdan idi kim
Kıldı bî-çâreyi şirret ile vücûdın ifnâ

Ḳudûmî birle ḥişâr ehlin iderken âgâh
Yıldırım vurmaşa döndürdi faḳîri nâ-gâh
Manşıbın âldı 'Arab şâbiḥ olan rûy-ı siyâh
Oldı şerbetden anın da bûsuna ḳaddî gütâp
İtmeye böyle ḥakîme bizi muḥtâc Allah
Rengi der şubḥ (ü) mesâ ḥaḳḳ-ı cihâna zîrâ

Zann ider kendüyi Loḡmān veyā Eflātūn
Bir iki ḥoḡḡa ile olsa onda ma‘cūn
La‘l-reng ‘arz ider ol ḥastelere gūnā gūn
İtmeye itdüğünü dār-ı şifāda Mecnūn
‘Āḡilāya ḥürmet itmez işi āyın oyūn
İltifātūñ delisi oldu dir ānı ‘uḡalā

Yıldırı cābesi şimşek yāzılır imzāsı
Nice müste‘cer vaḡf ile olur ḡavḡāsı
Vaḡt-i nev-rūzda āratır dūn (ü) gūn sevdāsı
Faşl olunmaz bu cihān içre ānıñ da‘vāsı
Ḡayrınıñ naḡdini bezl itmededir ḥulyāsı
‘Ālemin ḥātimi yā bir meksidir meşelā

Nedir anda olan eṡvār (ü) edā saḡte vaḡār
Nedir ol ‘aceb kibr bāşda muḡlaḡ destār
Kerr ü fer ile olur üstün ḡāḡice süvār
Muntazır oldu selāmıma şānur ehl-i ḡişār
Devletinde eger olsaydı ānıñ bir de ḡaṡār
Dāmen pūs idüb āñā dir idim ḡacı aḡā

Ger ḡıyās eyler ise kendüyi erbāb-ı ḡüner
Ma‘rifet yoḡdur elinde şubḡ ānıñ zerre ḡadar
Yoḡ şebātı sözüññ kim alsañ şāfī ḡaber
Şānki der-bend dāvūhdır ki ḡurūfsuz söyler
Ḡöreñ bī-müy peder mānende seni ḡāḡ-ı ḡır
Elde defter-i ḡaḡab-ālūde gezer ol şeydā

Mişlini dehre ḡetürmez dehre ḡiḡ ānıñ ḡerḡ-i felek
‘İlm-ı tıbdā añā yoḡdur ki hekīmdir diyecek
Her nebātūñ köküni kesdi bu eczā diyerek
Ḡüḡle ḡıḡdı zemīn üzre nebātāt (ü) ḡiḡek

Ramazān hürmetine yoğ bu sene havf dü yek
Hİlesinden ıodı bayrāma mesİri hālā

İftihār ile ider hālını hāme tahrİR
Yeri vār mahşere dek vaşfin idersem takİR
Etmese bezm-i ehıbbāda beni ol tekdİR
Hiç ider miydim ānı hicv ile Feyzİ taşhİR
İderim hāddini bilmez ise başka tedbİR
Bile tā kim ne dİmek olduğımı ol şu‘arā (1177)

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

183 A-1

Bahāriyye

Hāmd (ü) şükr eyleyim bār-ı Hudā’ya her ān
Bize gösterdi bahār ile berāber Kamażān
Bārek-Allah zihİ māh-ı mübārek zİ-şān
Cümleden eyleye hoş nev-devrān-ı Yezdān
Kıldı teşrİf kaçan oldu şeref-yāb-ı cihān
Şhrimizde ola lā-şekk bu sene kuţb-ı zemān
Heb şafā birle güzer eyle mekr zİrā devrān
Şāh-ı nev-rüz hüceste geliyor diyü inān
Münhezim oldu şitā leşkeri fi’l-cümle hemān
Ceşş-i nuşret erişür dilleri kıldı hāndān

Cāmeler giyse çiçekli diyü cümle ezhār
Boynunu bükdi benefşe nazar eyler her bār
Gülüb açılmağa āmādedir āmā gül-zār
Nāle kılsun diyü bekleir dün (ü) gün mürğ-i hezār
Ta’n ider zülf-i ‘arūsa ne ‘aceb zülf-i nigār
Muntazır yāsemene nergis-i şehlā nā-çār
Sünbülün zİneti virdi çemen-istāna vaķār
Hānde oldu bu meserret ile nev-rüz-ı bahār
‘Azm-i şahrā idelim vaķtidir ancak bārān

Çünkü açılmadı işkefte 'âlem dahı heb
Muhtaşar eylemişüz faşl-ı bahârı o sebeb
Bu bahâriyyeniñ encâmıdır ancak ma'leb
Bâ-yezîd-i cân selef-i pâd-şeh-i Türk 'Arab
Kıldı ma'cûn-ı mesîri hükemâ birle taleb
İntihâb eyledi eczâsını gâyet ağreb
Yâd-gâr etmek için bây (ü) gedâya ne 'aceb
Kıldı dîfûs ile İcâd anı ol pâk neseb
Tâ ki yâd olmağ çün hayr ile her rûz (u) şeb
Bir eşer eyledi haqqâ ide ecrin Sübhân

Diñle imdî nice olur meşreb-i Eyyüb-zâde
Biñde bir vaşfını nazm ile getürdüm yâda
Böyle dâl başdı olur mı göresin dünyâda
Hareket itdi cenûnı yine bu esnâda
Serseri kendüyi bilmez gezer ol sevdâda
Nağd-i 'ömrin geçirir pul yerine gavgâda
Defteri gitmez elinden dün (ü) gün hulyâda
Hañt meger vehy ile fahr ider ol inşâda
Vâr iken yañılışı ey hoca elifle bâda
Bağş ider 'ilmdürür dün ne 'aceb ol nâ-dân

Zann ider kendüyi ol zübde-i erbâb-ı hüner
Yoğken zerrece tab'ında ma'ârifden eşer
Hikmetiñ hâsını bilmez yine hikmet söyler
Güş iden sözlerini dir deliden uşlu haber
Cerr-i nef'î için almış eline bir defter
Çârşûlarda müdâmî gazab-âlûde gezer
Geldi şimşek diyü herkes ider 'âlemde hazer
Berğ-i hâtif gibi zîrâ şâçar ol süz-i şerer
İltifât ideli bu resme dili olmadı meger
Şehrimiz içre añâ luğf (u) keremle a'yân

183 B-1

Her kaçan biñde bir aḥvālin idersem muḥarrīr
Ola manzūme-i hicvi nice yüz biñ taḥīr
Kārū gibi dūn (ü) gün ḥalk-ı cihānı tekdīr
Kendi ḥalkı dir iden kendüyi ancak teşhīr
Yoḥsa kim ider añā zerrece sev‘a tedbīr
İnkisār itmiş idi añā ğurūmī gibi pīr
Heb ḳabz ile helāk oldu elinde o faḳīr
Gitti dervīş Muḥammed ḳanı ol baḥn-ı kebīr
‘Araḳını kesdi ‘Arab şāliḥiñ ol emşel-i ğīr
Ḳālmadı silsilesi yā ḳanı berber ‘Oşmān

Dimese kendüne ol bārī cihān içre ḥakīm
Yekdir andan bir ayāk bir biri Allah-ı ‘alīm
İtmeye bir kesi maḥtāc añā raḥmān (ü) raḥīm
Birle şāfci er-i nevdī ḥāzıḳ olur andan kīm
Eylemişdir yine üstād añā tıbbı ta‘līm
Müstakīm olmaya ḥāşā bu ḥarīḳ içre saḳīm
Görinür şūret zāhir dü sañā yār-ı ḳadīm
Cehlını bilmez ‘acebdir geḳinür ḥayli nesrīm
Kirli ḳaş başdı ile kendüye şānur o kelīm
Bā-ḥuşuş istere başa ura bu nacaḳlı palān

Çizmesin poşdala teşbīh ider ānıñ zūrefā
Arḳalıc gibi nedir āh o yağırlıca dolmā
‘Arz ider ḥalka zarāfet yine devrimiz budalā
Nedir ol düzme merāk anda efendi ‘acebā
Ben ḥakīmim diyü ḥalkıñ başına oldu belā
Ḳātmış eczā-i mesīr içre işitdim bulmā
Cemīlesi çıḳdı beyāza bu sene ḥāli nolā
Sözi zencīrleme heb biri birine olmā
Nāmını defter-i şeydāya geçirdi ‘uḳalā
Bize dīvāne ḳalem niyet diyü söyler her ān

Böyle bir tarz-ı edā gelmedi dehre gerçek
Meşrebin ülfet idenler bilür ānıñ ne dimek
Şānmañuz ‘aqlı irişmez biz ānıñ fitneye pek
Üstü‘āz ile gelür yānına İblīs-i tevlek
Hīlesinden ider ol vaqfe hemān şarf-ı emek
Lihyesi gitmez elinden düşünür hīle vü dek
Bahrı bir barmağı bulandırır ānıñ lā-şek
Böyle bir söz ebesi görmedi ‘ālemde felek
Havf iderse nola andan eger insān vü melek
Kıldı halkıñ başına bār ānı zīrā Sübhān

Şānma hulv-i acılığında o tehī oldu firāğ
Yedi kerrātla Feyzī nice yerlerde dayāğ
Tekeli-zādeyi bir zenbīl ile itdi çerāğ
Eyledim tevbe eşkeliñe diyü başdı ayāğ
Deldiler tenceresin bir gice çaldı diyü bāğ
Hīle-kārıñ hiç olur mı bu cihānda yüze āğ
Bu meşeldir yāğır olan kocınur görse kuşāğ
Söyleseñ maşşere dek bitmeş işi eyle durāğ
Hürmet itdim beşür-ı māh-ı mübārek Ramazān (1179)

..— / ..— / ..— / ..—

Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilātün / Fe‘ilün

184 A-1

Bahāriyye

Habbezā geldi irişdi yine sultān-ı bahār
Hum-ı ravza-i cennete döndi yine her dār-ı diyār
Şāh-ı nev-rüz idicek burc-i haml üzre qarār
Bā-heme gülşen-i ‘ālemde açıldı ezhār
Mürğ-i dil şevke gelüb vaşfin ider leyl (ü) nehār

Nola yārānla ‘ayş-ı dem (ü) devrān etsek
Bezm-i ‘ālemde birāz zevk-i firāvān etsek
Şehr-i dilden ğam-ı dünyāyı perīşān etsek
Ele alsak kadem-i sākīyi seyrān etsek
Her zemān gitmez ele böyle teferrüc şü kenār

Eyleme naqd-i hayātı ğam-ı dehr ile telef
Bulagör devlet-i şihhat ile her bār şeref
Ola yānında berāber güher-i seng-i şadef
Zübde-i kân-ı ‘adālet o şehen-şāh-ı selef
Eyledi tuhfe-i ihsānını bu şehre hezār

Bāyezīd Hān-ı rāydır dir isem şāyeste
Buldı ma‘cün-ı mesīrinde devālar haste
Görse eczāsını Loqmān kālur dem-beste
Hevl-i maşşerden İlähī ānı eyle reste
Ola tā miskini cennāt-ı na‘hm gül-zār

İbtidā vaqfına hizmet iden Eyyüb-zāde
Bende-i şādıkdır hizmetine āmāde
Gerçi mānendi bulunmaz hiç ānıñ dünyāda
Himmetin şarf ider oldu çatı bu esnāda
İdemem haqqını bir dürlü ānıñ ben inkār

‘İlm-i hikmetde meger şānī-i Loqmān mı degil
Yoşsa kim hasteleriñ derdine dermān mı degil
‘Urefā zümresine hoca ‘irfān mı degil
Nağme-kār olsa ‘aceb mürğ-i hoş-elhān mı degil
Bezm-i hāşında nedīm etse sezādır hünkār

Ol melek meşrebe hāşā dimem ben ādem
Oldı derviş olalı şimdi o başka ‘ālem
İ‘tibār etmede a‘yān āña hālā her dem
Kerem eylerse kıyās eylerim ānı hātem
Şanmañuz kim ider ‘ālemde size sahte vağār

Köhne bir mest ile itdi beni bu def'a çerâğ
Şânurum bâlçık ile pürdür içi devrimiz ayâğ
Eyledi hayr du'am ile Hudâ yüzünü âğ
İtdi bir kâse diger dünla hem hicvi bâğ
Olmuşum zıkr-i cemîlinde anıñ hoş güftâr

Bâ-huşuş eyledi ma'cün-ı mesîri tiryâk
Her ısırğâna urub bir nice yüz biñ tokmâk
Ot-gün kâlmadı itdi dübek içre el-hâk
Gel inânmazsañ eger lezzet-i zenginine bāk

184 B-1

Hele ben nef'ini gördüm bu cihân içre hezâr

Şarf ider oldı 'aceb hizmet-i vaqfa emegin
Menfa'at gibi için şokdı beline etegin
Eyledi saqf-ı bedestânı temîz içre degin
Nâmı güm oldı kesüb 'araqını âmcaq çiçegin
Bilürüm işleri hasbîdir anıñ her ne ki vār

Dimegüz mescide mûm degdi içi boş vâfir
Şan'at 'arz itmek çün itdi o kârı zâhir
Nev-zuhûr işde hezâr fend oqur ânı şâ'ir
Olmasaydı eger ol ma'rifetinde mâhir
Nice nâm-âver olurdu 'acebâ ol pişe-kâr

Sû-i zann eylemezem âña degildir lâyıq
Gelmedi 'âleme hiç böyle hâkîm-i hâzık
Yedi habb ile yedi cân telef etdi çâbık
Ben şehâdet iderim yüzi âk âlnı açık
Şânma pâlîş gibi iki tarafa durma çalâr

Şânur 'âlem anı kim hîlede mâhir bir er
Kirli kâş başdı ile görse süvâr ister

'Acebe dāl bāşdı dir işini şöyle sezer
Bāña kalsa dir idim haqqına hācı bir düzer
Dimese pent Hamīd ismine yārān-ı şişār

Feyziyā şehrimiz içre hele aldı iyü nām
Vaşfını yāzmada 'acizdir ānıñ hāme temām
Görmese fā'ide virmez saña bir kerre selām
İtdi bir hoşka mesīre beni kendüye gulām
Görelim incitmez mi tāli'imizde ne çıkar (1180)

·— / ·— / ·— / ·—

Fe'ilätün / Fe'ilätün / Fe'ilätün / Fe'ilün

184 B-2

Şāhib-i Destārī-zāde Muştafā (1187)

Hezāra 'izz ü nāz ile bu haţtı bir güzel yāzmış
Dimedim imlāsına yañlış güzel yāzmış güzel yāzmış

— / — / — / —

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

EK-2:Sözlük

‘abeş	: Boş, saçma.
‘ābid	: Kullar, köleler.
‘ābiş	: Asık suratlı, yüzü ekşi.
‘acem	: 1.İranlılar. 2.Müzikte bir makam. 3.Harfere nokta koyma.
‘adüvv	: Düşman, yagı, hasım.
āf-tāb	: 1.Güneş. 2.Güneşin ışığı. 3.Güzel. 4.Güzel yüz. 5.Şarap.
āf-tābe	: 1.Güneş biçiminde yapılan mücevher. 2.Su kabı.
āgāh	: Bilgili, haberli, uyanık.
aḥfā	: (daha, pek, çok)Hafi, en gizli.
aḥkāf	: Kum tepeleri.
aḥmer	: Kırmızı, kızıl.
aḥsen-i takvīm	: En iyi, en güzel kıvamda. Mec. İnsan.
ālām	: Kederler, elemeler, acılar, sızılar.
‘ālem-tāb	: Dünyayı aydınlatan, parlatan.
‘alīl	: 1.Kör. 2.Sakat. 3.Hasta.
ālūde	: Bulaşmış, bulaşık.
‘anḳā	: 1.İsmi olup cismi olmayan kuş. 2.İsmi olup cismi olmayan nesne.
ārām	: 1.Yerleşme, istirahat etme; karar kılma. 2.Durma, eğlenme, dinlenme.
a‘ref	: 1.Pek ma‘ruf, çok bilinen. 2. (daha, pek, çok) Arif, anlayışlı ve bilgili.
‘arş ü kürsi	: Göğün arş kısmı ile altındaki kürsü.
āsiyāb	: Su değirmeni.
‘aşr	: On sayıdan birini alma, dokuza bir ilave ile on etme
‘atā	: Bahşiş, bağışlama.
aṭlas	: 1.Büyük harita. 2.Üstü ipek, altı pamuk kumaş. 3.Düz, havsız, tüysüz.
‘azm	: Kasıt, niyet, karar.
bā	: İle., ...li.
bā’iş	: 1.Sebep olan. 2.Gönderen. 3.İcap ettiren.
bāz	: 1.Açık. 2.Oynatıcı, oynayan. 3.Doğan(kuş), şebaz, şahin. 4.Tekrar, geri; yine.
bā-hem	: Bir arada, birlikte, beraber.
bāl	: 1.Yürek, gönül, kalp; hatır. 2.Kanat. 3.Kol. 4.Boypos. 5.Üst, yukarı.
bālā	: 1.Yüksek, yukarı, üst, yüce. 2.Boy.
bār-i Ḥüdā	: Cenab-ı hak, Allah.
bāşır	: Gören, görücü.

būr	: Fıstıki renk.
bī-behre	: 1.Nasipsiz. 2.Değersiz.
bī-gāne	: 1.Kayıtsız, ilgisiz. 2.Yabancı.
bī-pāyān	: Sonsuz, tükenmez.
bī-şümār	: Hesapsız, sayısız.
bīzār :	: Rahatsız, bıkmış, usanmış, küskün.
ba‘d-ezīn	: Bundan sonra.
baṭın	: 1.İç. 2.İç yüz. 3.Gizli, görünmeyen nesne. 4.Tanrı. 5.İçteki, iç yüzdeki.
beḳā	: Devam,sebat,bakilik.
bed	: Başlama,başlayış.
bed-hāḥ	: Her işin ferahlığını isteyen.
behre-dār	: Hisseli.
belī	: Evet.
ber-ḳarār	: Kararlı,yerli,devamlı.
berḳ-i ḥāṭif	: Göz kamaştırın şimşek.
bes	: 1.Yeter, yetişir. 2.Çok.
bezir	: Tohum ekilecek tane.
biṭṭīḥ	: Kavun, karpuz.
bi-ḥaḳḳın	: Hakkıyla, tamamıyla.
bid‘at	: Sonradan meydana çıkan şey.
burūc	: Hisarlar.
būkā	: Ağlama.
būlent	: Yüce.
būnyād	: Bina, yapı.
būrhan	: Delil.
būrūdet	: Soğukluk
cābī	: Vakıflı akar kiralarnını toplamakta görevli bulunan kimse.
cāhī	: Açık, aleni.
cānān	: Sevgili.
cūd	: Cömertlik, el açıklığı.
cīfe	: Leş.
celāl	: Büyüklük, ululuk.
cem	: Hükümdar.

cemāl	: Yüz güzelliği.
cenāb-ı Kibriyā	: Allah.
cerr	: Para, akçe.
cihānī	: Dünyada oturan insan.
cinnet	: Cin tutma, delilik, çılgınlık.
cünūd	: Askerler, ordular.
cüz'ī	: Az, pek az.
çāh-ı zekān	: Çene çukuru.
çāk	: Yarık, yırtık, yırtmaç.
çeres	: Zindan, hapis.
çirk	: Kir, pas, pis, irin.
çi-sūd	: Ne fayda.
dād	: 1.Adalet. 2.Kısmet.
dār	: 1.Ev, yer, yurt. 2.Darağacı.
dārāt	: 1.Şan, şöret. 2.Büyük gösteriş.
dīdār	: Yüz, çehre. görme, görüşme.
daħme	: Mezar.
đall	: Azan, azıcı, azdırıcı, dalalette olan, sapıtılmış, doğru yoldan ayrılmış.
dehān	: Ağız.
dehr	: Dünya, zaman, devir.
dek	: Hile.
dellāl	: Alıcı ile satıcı arasında aracı olan kimse.
delv	: Su kovası.
dem	: 1.Soluk, nefes. 2.İçki. 3.An, vakit, zaman.
dem-beste	: Nefesi bağlanmış, susmuş.
dem-sāz	: Arkadaş, dost, sırdaş.
derem	: Para, akçe.
dergāh-ı 'izzet	: Tanrı katı.
dest-gīr	: Elinde tutan.
devrān	: Zaman, talih, kader.
deyr	: 1.İnsanlık alemi. 2.Manastır.
diger-gūn	: Bozuk, değişmiş, başkalaşmış.
dil-h'āh	: Gönül isteği, gönül dileği.
dil-beste	: Gönül bağlamış.
dil-dāde	: Gönül vermiş.
dil-nūvāz	: Gönül okşayan.

dil-pesend	: Gönüle hoş gelen.
diz-dâr	: Kale muhafızı.
duhter-i rez	: (asma kızı)Şarap.
ezkâr	: Zikirler.
eħad	: Bir, tek.
ebter	: 1.Zürriyetsiz. 2.Faydasız şey.
ednâ	: Pek aşağı, en bayağı, çok alçak.
etfâl	: Çocuklar.
efdâl	: Faziletli.
efgende	: Yıkılmış.
efrâd	: Tek olanlar.
Efrîdûn	: Cemşit soyundan.
efrenc	: Frenk, Avrupalı.
efser	: Taç.
elţâf	: İyilikler, lutuflar.
elĥân	: Nağmeler, ezgiler.
el-ħazer	: Sakın, sakıncılık.
eledd	: Hali kabul etmeyen.
el-hakĥ	: Hakikaten.
elyak	: Daha layık.
emken	: İmkan.
emr-i Ĥakĥ	: (Allah'ın emri) Ölüm.
emten	: Pek metin.
encâm	: Sonuç, nihayet.
endûh	: Gam, kader.
ender	: Nadir.
engür	: Üzüm.
engüşter	: Parmağa süs için takılan yüzük.
enker	: En çirkin, pek fena.
eşahĥ	: Daha doğru.
eşdâf	: Sedefler,inci kabukları.
eşnâf	: Çeşit, meslek , uygunsuz.
esr	: Esirlik, kulluk.
eşhâd	: Şahitler.
eşkâl	: Şekiller.

eṭvār	: Tavırlar, hal ve hareketler.
evlā	: Daha uygun.
evrād	: Okunması adet olan dini dualar.
evvelü'l-evvel	: Birincinin birincisi, Allah.
ezhār	: Çiçekler.
eziyet	: Sıkma.
fā'ik	: Manevi olan.
fāhte	: Üveyik kuşu.
fāriğ	: Vazgeçmiş.
fahr	: Övünme.
fahrī	: Şeref, onur.
fahr-i 'ālem	: Hz. Muhammed.
fend	: Hile.
fer	: Parlaklık, aydınlık.
ferāğat	: Vazgeçme.
ferhunde	: Mübarek.
fermān	: Emir, buyruk.
fevt	: Bir daha ele geçmemek üzere kaybetme.
feyz-yāb	: Feyz bulan.
firāş	: Yatak.
firāvān	: Çok bol .
firdevs	: Cennet.
fülüs	: Pullar, paralar.
fünüş	: Satıcı.
fütade	: Düşkün.
fütür	: Pis, murdar.
ğabgab	: Çene altı.
ğadr	: Hainlik, vefasızlık.
ğafūr	: Mağfired.
ğāh	: Zaman bildiren edat.
ğarāz	: Hedef, gaye, maksat, meyil, gizli düşmanlık.
ğam-nāk	: Gamlı, tasalı, kaygılı.
ğavş	: Yardım.
ğayūr	: Gayretli, çok çalışkan.

ğazab	: Dargınlık.
gencine	: Hazine, define.
gerd	: Tasa, gam.
gerdāniyye	: Müzikte bir makam.
geş	: Güzel , hoş.
gevher-efşān	: Mücevher saçan.
ğılāf	: Kılıf, mahfaza.
ğilmān	: Tüyü çıkmamış , genç.
ğırār	: Büyük kıl çuval.
ğirān	: Ağır, fena, kokmuş.
ğirān-kıymet	: Kıymetli, değerli, pahası ağır.
giryē	: Ağlama.
ğufrān	: Affetme, merhamet etme, yarlıgama.
ğulām	: Esir.
gūş	: Kulak, işitme, dinleme.
gūftār	: Söz.
gūmrāh	: Yolunu şaşırma.
gūşād	: Açma, açılma, açılış.
gūvāh	: Şahit.
ğuzāt	: Din için harbedenler, gaziler.
güzār	: Geçme, geçiş.
gūzer	: Geçme, geçiş.
ħacālet	: Utanma , utangaçlık.
ħacib	: Kapıcı, perdecı, perde.
ħādī	: Hidayet eden, doğru yolu gösteren.
ħalāvet	: Tatlılık, şirinlik.
ħālif	: Birinin yerine geçen, çürümüş.
ħālīk	: Yaratıcı, yoktan var eden, Allah.
ħālīl	: Samimi.
ħāliyā	: Şimdiki zamanda , şimdiki halde.
ħālķ	: Yaratma, yaratılış, icat, insanlar.
ħallāc	: Pamuk , yorgan.
ħallāķ	: Halk edici, halik, yaratıcı.
ħalt	: Karıştırma.

ḥalvet	: Yalnız, تنها.
ḥāme	: Kalem.
ḥamiyyet	: Milli onur ve haysiyet.
ḥaml	: Ana , anne karnındaki çocuk.
ḥamüş	: Susmuş.
ḥamyāze	: Esneme, esnek.
ḥāne-ḳāh	: Ev, yer, yurt.
ḥasen	: Güzel.
ḥasbet-en-lillāh	: Allah rızası için.
ḥaşlet	: Huy, ahlāk, yaradılıştan olan tabiat.
ḥāşş	: Mahsus, özel, saf, halis.
ḥāşş ü am	: Herkes.
ḥaşr	: Toplama, cem etme, kıyamet.
ḥatt	: Çizgi, satır, yol, yazı.
ḥatt-āver	: Sakalı yeni çıkmaya başlamış genç.
ḥatt-ı nev-hīz	: Yeni terlemiş sakal.
ḥatt-ı ruḥsār	: Yüzde sakaldan önce çıkan tüyler.
ḥāzık	: İşinin ehli.
hem-rāz	: Sıkı fıkı arkadaş, sır arkadaşı.
hergiz	: Asla, katiyen, hiçbir vakit.
hevā	: Heves, istek, arzu.
hevl	: Korku, korku verici.
heyhey	: Bir meclis sonunda içki içilen kadeh.
hezār	: Bülbül, bin, pek çok.
ḥısn	: Sağlam.
ḥıtāme	: Nihayet.
ḥicāb	: Utanma.
ḥikem	: Hikmetler.
ḥil'at	: Eskiden padişah veya vezir taraf
himmet	: Gayret emek, çalışma.
ḥīz	: Coşkunluk, dalgalanma.
ḥumār	: İçkiden sonra gelen baş ağrısı, sersemlik.
ḥün-rīz	: Kan döken, kan dökücü.
ḥūr	: Cennet kızları, ahu gözlüler.

hursīd	: Güneş.
hūşenk	: Siyam bin Kiyumerz'in oğlu.
hūy-gerde	: Terlemiş.
ib'ād	: Uzaklaştırma.
ibdād	: Bir şey uzatma , uzaklaştırma.
ibrām	: Can sıkacak derecede ısrar etme.
ibtidā	: Başlama, başlangıç.
icrā	: Yapma, yerine getirme.
ictināb	: Sakınma, çekinme.
ifaķāt	: Hasta iyi olma.
ifnā	: Tüketme, yok etme
iġāre	: Gece baskını yapma.
ihrāk	: Yakılma, yakma.
ihtirāz	: Sakınma, çekinme, korkma.
iķdām	: Gayret ve sebatla çalışma.
ilāhī	: Allah'a ait.
'ilel	: Sebepler.
iltizām	: Kendi için lüzumlu sayma.
im'ān	: Bir işte çok ileri varma.
imtinān	: İyiliği başa kakma.
imtizāc	: Karışabilme , birleşik.
inkisār	: Kırılma.
inşā	: Yapma, yapılma, vücuda getirme.
intizār	: Bekleme.
intihā	: Nihayet bulma, sona erme .
īrād	: Bir malın getirdiği kazanç.
izhār	: Gösterme, meydana çıkarma.
irtikāb	: Kötü bir iş işleme.
'işmet	: Masumluk.
istiġnā	: Aza kanaat etme.
işhād	: Şehadet.
'itāb	: Azarlama.
izār	: Belden aşağıya mahsus örtü.
ķadīm	: Eski, öncesi bulunmayan, başlangıcı olmayan.
ķaġad	: Kaġıt.
ķāhir	: Kahreden, zorlayan.

kaḥṭ ü ğalā	: Kıtlık ve pahalılık.
kāle	: Kumaş, kelek, ham.
kām	: Meram, arzu, emel.
kān	: Kaynak, maden ocağı.
ḳand-i leb	: Dudağın şekeri.
ḳasāvet	: Sertlik, katılık.
kāṣāne	: Saray.
ḳayd	: Ayağa vurulan zincir, pranga.
kāz	: Doğan, şehbaz, şahin.
kebīr	: Büyük, ulu.
keh-keṣān	: Hacılar yolu.
kehl	: Göze sürme çekme.
kehle	: Bit.
kelām-ı cerr	: Bir konu hakkında konuşmaya zorlanma.
kelīm	: Söz söyleyen.
kemāl	: Olgunluk.
kem-bahā	: Kıymeti az.
kemiyyet	: Sayı.
kenz	: Hazine, define.
kerān	: Kenar, kıyı.
kerb	: Tasa, kaygı, gam, keder.
kerrāt	: Kereler.
kesb	: Çalışıp kazanma.
kesr	: Kırma.
keṣṣāf	: Çok keşfeden, sırları çözen.
kevākib	: Yıldızlar.
kevkeb	: Yıldız.
Kibriyā	: Büyüklük, ululuk, Allah.
kird-gār	: Allah.
kişver	: İklim, memleket.
ḳudüm	: Uzak bir yerden gelme.
kudümī	: Kudüm çalan sanatkar.
ḳufl	: Kilit.
ḳulle	: Dağ tepesi.
ḳulzüm	: Deniz.
ḳurbıyyet	: Yakınlık.

kuṭb	: Bir grubun, kavmin başı.
külliyet	: Umumilik, bütünlük.
küşe	: Köşe, bucak.
küttâb	: Katipler.
lâ-ḳayd	: Kayıtsız, ilgisiz.
lâşe	: Leş.
lâ-şekk	: Şüphesiz, tabi, elbette.
lâ-yefhem	: Anlayışsız.
lâ-yezâl	: Tükenmez, bitmez.
lebbeyk	: Buyurunuz. Emredersiniz.
leb-i deryâ	: Deniz kenarı
leng	: Topal aksak
levḫa	: Bir yere asılmış yazı veya resim.
liḫye	: Sakalı
liṭâf	: Latif'in çoğulu
luḳme	: Lokma.
lücce	: Engin su
mâ-beyn	: İki şeyin arası , aradaki şey, ara/haremle selamlık arasındaki oda
mâder	: Ana , anne
mağfûr	: Affedilmiş
mağrib	: Akşam
mağriz	: Bir şeyin dahil edildiği
mâh-cebîn	: Ay alnı parlak alınlı
maḫfi	: Gizli saklı
mâh-ı şavm	: Oruç ayı, ramazan
mâh-ı tâbân	: Parlayıcı , parlak ay
maḫrem	: Haram nikah düşmeyen
mâḫûr	: Meyhane, kumarhane
mâh u sâl	: Ay ve yıl
mâ'il	: İstekli hevesli
mânend	: Benzer eş
mânende	: Benzeyen
mâverâ	: Ard ,geri, bir şeyin ötesinde
ma'âş	: Geçinecek şey, yaşayış, dirlik.
maḳâl	: Söz lakırdı

maḳālāt	: Sözlər,gazetede veya dergide çıkan yazılar.
maḳşūd	: Kasdolunan,istenilen şey,istek.
ma'reke	: Hazık,işinin ehli usta
maḫla'	: Doğacak yer
maḫlab	: Talep olunan, meram ,maksat
manşūr	: Allahın yardımı ile galip
maşūn	: Korunmuş
me'āl	: Meydan gelen şey.mana,kavram,mefhum.
mecrā	: Suyun aktığı yatak.gidiş yolu
medhūş	: Dehşete uğramış
meġes	: Sinek
meh-cebīn	: Ay alınlı
melā	: Sahra ova
melce	: Sığınacak yer.
mellāḫān	: Gemiciler
memāt	: Ölüm
menbā	: Kaynak ,pınar
menfür	: Nefret edilen
mer	: Kişi erkek
mer'ā	: Çayırılık, otlak
mer'a	: Aynalar
merd-āne	: Er'e erkeġe yakışacak,mertçe,erkekçe.
merdūd	: Reddolunmuş,kovulmuş,geri çevrilmiş.
merdüm-zade	: İnsanoġlu
meser	: Buz
meserret	: Sevinç, şenlik
mesīr	: Gezilecek yer
meş'al	: Lamba, kandil
metn	: Bir yazının bütünü.
me'vā	: Yurt mesken
mevc	: Dalga
meyve-dār	: Meyvalı, yemişli
meyyāl	: Çok meyleden
mezād	: Artırma ile yapılan satış
mezbūr	: Adı gecen.
mih	: Çivi

midhat	: Methetme
miftah	: Anahtar
mişal	: Örnek,masal.düş.
mu'ammer	: Ömür süren
mu'arız	: Karşı gelen
mu'aşşer	: Her kıtası on mısralı şiir
mu'ciz	: Acze düşen
muğlak	: Kapalı
muhammes	: Her bendi beş mısralı olan manzume
muharrem	: Haram kılınmış
muharrem	: Yazılmış,yazılı.
muhaşşal	: Hasılı
muhkem	: Sağlam kılınmış
muhtaızır	: Can çekişen
muhayyer	: Müzikte bir makam
muhayyer-püselik	: Müzikte bir makam
muhtaşar	: Kısaltılmış
muhtazar	: Hazırlanmış ölüme hazır
mu'in	: Yardımcı
muqaddem	: Takdim edilen,sunulan
muntazır	: İntizar eden
muşanna'	: Sanat eseri olan
muṭābıḳ	: Uyan , uygun.
mu'tād	: Alışılmış, adet olunmuş
muṭavvel	: Uzatılmış.medreselerde okutulan arap edebiyatına dair bir eser.
mu'tekif	: İbadetle uğraşan kişi
muṭrib	: Çalgıcı,şarkıcı
muvaşşah	: Akrostiş.
mūy	: Kıl
mūcīb	: İcabet eden
mūcellēd	: Çıplak
mūfredāt	: Basit şeyler
mūhmil	: İhmal eden
mūjd	: Müjde,birine söylenen,sevindirici.
mūjek	: Kirpikler

mükedder	: Kederli ,azarlanmış, bulanık
mükerrem	: Muhterem ,aziz,sayın,saygıdeğer.
mül	: Şarap
mülâzım	: Stajyer ,teğmen
mülhâk	: Sonradan katılmış
mülhem	: Himmetli
mümtâze	: Aynı üstün tutulmuş
münhâşır	: Sınırlanmış,her yanı çevrili.
münîf	: Yüksek, ulu , büyük
münkesir	: Kırgın
münzile	: İnzal olunmuş,aşağı indirilmiş.
mürür	: Gecip , gitme.
mürde	: Ölü,ölmüş
mürselîn	: Peygamberler
müsâ'id	: Uygun elverişli
müseddes	: Altı kısımdan meydana gelmiş.
müsellem	: Su götürmez,gerçekleği
müselmel	: Zincirleme ardı ardına
müstakim	: Doğru
müstağfir	: Hak eden, hak etmiş. * kendisi kazanmış.
müstağırık	: Gark olmuş
müste'ân	: Kendisinden yardım beklenen.Allah'ın sıfatlarından.
müstecer	: Kira ile tutulan
müştağ	: Özleyen
nâ-çiz	: Değersiz ehemmiyetsiz
nâ-gâh	: Vakitsiz
nâ-sezâ	: Yakışmaz
nâşî	: İleri gelen,ötürü ,sebebiyle
nâşide	: Şiir okuyan
nağs	: Ugursuzluk
nağza	: Birtak bakış
nağl	: Hurma ağacı
nağam	: Ahenkler,ezgiler
nağize	: Delen,delip geçen
na'leyn	: Bir çift ayakkabı
nây	: Ölüm haberi getirme

nazīf	: Temiz.
nedāmet	: Pişmanlık.
nefy	: Sürme
neşş	: Karıştırma,kaynama.
nev-reste	: Yeni etişmiş
nezzāre	: Seyirci.bir şeye bakma.
nigeh-bān	: Gözcü
nigīn	: Yüzük mühür
nihān	: Gizli saklı
nīk	: İyi hoş
nīk-nām	: İyi nam kazanmış
nuşret	: Yardım
nuṭṭ	: Söz,lakırdı,konuşma.nutuk,söylev.
pā-māl	: Ayak altında kalmış çığnenmiş
pāy-dār	: Devamlı sürekli
pāy-i māl	: Ayak altına alınan
pehlev	: Kahraman yiğit,şehir
pelīd	: Pis murdar
penāh	: Sığınma
pend	: Nasihat,öğüt.
per	: Karat
per ü bāl	: Kanat ve kol
perās	: Eski kilim keçe
pervīz	: İran hükümdarı hüsrevin lakabı
perver	: Besleyen besleyici
perverd-gār	: Besleyici,terbiye edici,rızıklandırıcı.allah.
peyām	: Haber müjde
peyk	: Haberi getirip götüren
peykān	: Sevgilinin kipriği
peymā	: Ölçen
peymāne	: Büyük kadeh
peyveste	: Ulaşmış
pih	: Göz çapağı
pīrehen	: Gömlek
pire-zen	: Kocakarı
pir-i muḡān	: Meyhaneci

pīşan	: En ileri
pīşe-gāh	: İş yeri
pīşe-kār	: Sanatkar ,oyuncu
puġan	: Dalmış kendini kaptırmış
rāġıb	: İstekli isteyen
rāmiş	: Oyun,eğlence
rāvi	: Rivayet eden,söyleyen,hikaye eden.
rāygān	: Bedava.parasız,pek çok,bol.
rāz	: Sır gizlenen şey
rāzık	: Rızık veren.allah.
rahīk	: Duru ve temiz şarap
rahşān	: Parlak
raġm	: Aksine yapma,inadına.körlük ve nisbet.
raġmen	: İnadına
ravza	: Ağacı çayırı çimeni bol olan yer
ref	: Kalkındırma
reftār	: Gidiş,yürüyüş
rehn	: Rehin
reh-nümün	: Yol gösteren.
resīd	: Borcun silinmesi
resīde	: Erişmiş
reste	: Kurtulmuş
reşk	: Kıskanma
revā	: Yakışır,uygun,yerinde.
revān	: Yürüyen,giden,akan.
rdıvan	: Cennetin kapıcısı olan büyük melek
ricāl-ullah	: Manevi kuvvet sahibi olan
rif'at	: Yükseklik, yücelik büyüklük ve büyük rütbe
riş	: Yara / tüy kıl
ruġ	: Can
ruġsār	: Yanak,yüz,çehre.
rū'yet	: Görme,bakma, idare etme.
rūz-nāme	: Yevmiye defteri/ takvim/günlük hadiselerin yazıldığı kağıt gazete
rūsüm	: Vergiler
rūzgār	: Zaman,devir.dünya.

şābıka	: Geçici
şādır	: Çıkan
sālīme	: Sağ,sağlam.eksiksiz.
sāye-gān	: Sayvan gölgelik
sīh	: Döner şiş
saht	: Katı sert çetin
saķim	: Hastalıklı
saķf	: Tavan
şabīh	: Güzel latif şirin
şafha	: Bir şeyin düz yüzü,sahife
saṭr	: Yazı sırası.
şavāb	: Doğru
şayyād	: Avcı
sehḥāre	: Büyücü çok güzel
sebāhat	: Suda yüzme
sebk	: İleri geçme vaki olma.
secde-i şükr	: Büyük bir sevince karşılık yapılan secde.
sefid	: Ak
schm	: Korku dehşet
sekrān	: Sarhoş
sepīde	: Beyaz ak
ser-bülend	: Başı yüksek
ser-efrāz	: Başımı yukarı kaldıran benzerinden üstün olan
serfūrū	: Baş eğme söz dinleme
ser-kūy	: Mahalle sokak
sermende	: Utangaç
ser-nāme	: Mektup başlığı.bir taifenin başı
ser-trāş	: Berber
server	: Baş başkan
serv-i revan	: Yürüyen selvi
setr	: Örtme , kapanma
seyf	: Kılıç
sezā	: Münasip yaraşır
şıyām	: Oruç.
su‘āl	: Sorma,soruşturma,sorulan şey.
şuhuf	: Sayfalar

su-i kıast	: Cana kıymaya hazırlanma
sukker	: Şeker
sūk	: arşı pazar
sūbhān :	: Allah.
sūbha	: Çekilen tesbih
sūcced	: Secde edenler
sūdmend	: Faydalı
sūhur	: Aylar
sūrūr	: Sevinç
sūrīde	: Karışık
sūtūr	: Perdeler
süz-i dil	: Gönül ateşi
şād	: Sevinçli
şād-man	: Sevinçli
şāne	: Tarak
şāyeste	: Yakışır
şakq	: Yarma,yarılma
şavab	: Işık, parıltı, şevk
şavt	: Ses, sada
şebān	: Geceler
şecer	: Ağaç.
şehhār	: Büyücü
şehlā	: Ela gözlü
şehr-yār	: Padişah hükümdar
şekk	: Şüphe
şekūr	: Allahın 99 adından biri
şemm	: Koklama,koku alma.
şenā	: Övme
şerm-sār	: Utangaç
şerr	: Kötülük,fenalık.
şetāret	: Neşe
şevket	: Büyüklük
şifā-sāz	: İyi eden
şirāz	: Anlayan tanıyan bilen
şire	: Süt
şū'be	: Bölük, kısım, takım
şun	: Yapış.

şur	: Kıyamette Hz. İsrâfilin üfleyeceği boru
şur-i hümâyün	: Sünnet düğünü
şüm	: Uğursuzluk
şürîde	: Karışık perişan
tâb :	: Tabiat, huy, yaratılış.
tâhir	: Müzikte bir makam
ta'addî	: Geçme, saldırma
ta'allüm	: Öğrenme, okuyarak elde etme.
ta'dād	: Sayı, sayma
ta'ib	: Tövbe eden. Günahlarına pişman olan.
taḥmîş	: Bir şirin her beytinin üstüne üçer mısra katarak her beyti beşer mısra çıkarır
taḥrîr	: Yazma, yazılma.
taḥte-ş-şerā	: Toprak altı
tahammüd	: Ateşin sönmeye yüz tutması.
taḥ'at	: Yüz ,surat
ta'n	: Sövme, ayıplama
taḥnāz	: Herkesle eğlenen
taḥḥ	: Atma, koma, bırakma. dağıtma bölme, tayin.
taḥḥîr	: Satır dizme
taḥferrüc	: Açılma ,ferahlama
te'lîf	: Uzlaştırma, barıştırma
tekāsül	: Üşenme
tekellüm	: Söyleme
teng	: Dar
teraḥḥî	: Yukarı kalkma , yükselme
terkîb	: Bir şeyi birleştirip karışık bir şey meydana getirmek
teşne	: Çok istekli, susamış
tevekkül	: Bir işin gereklerini yerine getirip sonucu Allah'a bırakma.
tıbb	: Hekimlik
tuhfe	: Hediye armağan
tuğra	: Tura
türüş rüy	: Ekşi yüzlü asık suratlı
ḥulū'	: Doğma, doğuş.
ḥurre	: Alın saçı.

tül	: Uzun müddet
tūṭī-i gūyā	: Konuşan papağan
‘umyān	: Körler
‘urefā	: Arifler
‘uzlet	: Tenhada yaşama
vāfir	: Çok bol
vaḳfe	: Duraklama anı
vaz‘	: Bırakma terk
veġa	: Gürültü
vehb	: Allah vergisi
vehy	: Gevşeme ,yırtma
vişāl	: Ulaşma,bitişme.sevgiliye kavuşma.
vürūd	: Gelişme
yāb	: Bulucu bulan bulunan
yād	: El, kuvvet kudret güç , yardım, vasıta, mülk
yād-gār	: Yadigar,andaç.
yehūd	: Yahudi
yezdān	: Allah.
yūmn	: Uğur
zāġ	: Karga
zāhir	: Görünen,görünücü,açık,belli.
zāl	: İhtiyar
zālām	: Karanlık,haksızlık.
zārī	: Aglayıp sızlama.
zīb	: Süs,bezek.
zīr	: Altı kısımdan meydana gelmiş.
zī-şān	: Şanlı , şerefli
za’id	: Artan
zeczr	: Menetme, engel olma.
zelil	: Hor, hakir, alçak
zemm	: Yermeye, kınama
zen	: Kadın
zevāl	: Yerinden ayrılıp gitme.
zevi-l-ervāḥ	: Canlılar.
zill	: Gölge

ziba	: Süslü yakışıklı güzel
zihî	: Ne hoş
zille	: Peygamber hatası
zillet	: Horluk, alçaklık, aşağılık.
ziyâd	: Fazlalık, çokluk
zuhr	: Öğle vakti.
zür	: Güç, kuvvet
zübde	: Bir şeyin en geçkin parçası
zühd	: Takva
zülâl	: Saf, hafif, soğuk, güzel, tatlı.
zülfeğâr	: Allahın kılıcı
zû-l-kâfiyeteyn	: İki kafiyeli nazım

EK 3: TRANSKRİPSİYON ALFABESİ

TRANSKRİPSİYON ALFABESİ

t	ط
z	ظ
'a	ع
g	غ
f	ف
k	ك
n̄	ن
k	ك
l	ل
m	م
n	ن
v; o, ō, u, ū; ū	و
h; a, e	ه
lâmelif	ي
y; i, ī	ي

a, e	ا
b	ب
t	ت
s	ث
c	ج
h	ح
h	خ
d	د
z	ذ
r	ر
z	ز
s	س
ş	ش
ş	ص
z - d	ض

سوامه اولوسه مسلخ اشكاي بسملله
 كلاهك نافذ اولوشا اولوب اشكاي نونا
 غلر بجز ياره تانيف ايلندي رشز نون كنان
 التفكر كچه هر طلبه به مقصودها اولوش
 سوزو آب حيايات اولسه سزاه مرده عشقه
 نزلسه قامله هفتله بالايي قفلاته
 مطلق كرتاب اولسه اكر نطقه ماضي جفتي
 كر كدر صفة اولده بره ماضي بسملله الله

اولور رفقا هر يكه مقال بسملله الله
 بولوش صديق عشق كور كوره كوروه
 دم ميميشي صبا اير هر مرده عشقي
 جنان كورونه مانيلم بولور ابرور لوكو
 كلال طالب خدك ايلدني موهوبه اول
 كر كور صمد كفتار بخت بده موعدا الهمن
 تقال انايدي نرم از ايد كمشك ارقضه جني
 كور ندم ايتد افرضه خال طرسه الله

جلال شهدان كه الداوه الله
 زوالده ابريه ناشنه ذك اولده بولور
 بولوبه صاظر اولدك كجدران اولدك
 ديمور كور خاتمه موشك ذكر موشك اولور
 صفه بوز دل او جا بوز نون عالمه
 نده آمت اولون الحك نده اولد نون نون
 صفه اولون اولد اولد نون نون
 صفه اولون اولد اولد نون نون

جون ابتدا كتاب اولدك اولدك بسملله الله
 وسيله اولور بوز ديدار حقه ايريك ايا بولور
 كام حقيقه اينا ايلور از اير
 نزلدكي بوشه صمد ستر نون خدا
 اولوشني سئل اولد قوتون جناب كيريم
 بگا بولور ايدكي الفتا وفتي نام بسملله الله

انص الله بسملله اولور سولون كور كور كور
 تانوك اولد بسملله بكر كيم ماسشفه
 جيم خندان غمز جون رشه نون ديدار
 نوح خدا آنك نطقه نون تفنطنون ميني رحمتي
 ذال ذلت سمنه سهل اتمه عصيان ايلور
 نازون دنيايله سهل اتمون وك مراندور
 شبن شبنك وار سبه اير طالب ارباب ايلور
 ضاد ضا اولد اولد اولد اولد اولد اولد
 ظظلام شبنه سبه اولد اولد اولد اولد
 عيني غيرت قتل طر بوقه حقه اير بولور
 نفاق تر سينده عنقا مشرب اولد حوز قندار
 لام اوصيه داده موشه اير نون بولور
 دنون نقد موشك موشه اير نون بولور
 قاهد ايرت اسنه هادريك هادريك بولور

بايتس نطقه اولور نطقه ستمه قتل بولور
 اولوسون بولور اير كوش ايلدك بسملله الله

فهم البرزخه خالق دور اندر خدا
فقد عاش بجون دون کون بیکه کون الم
دورگاه برزخنده صدق اقل خدست اینست
نود و لسان دهر دن استیک کی کی کل
مذکر اد رحمت اید بی رحمان خدا
زیرا کرم از حق سبحان اندر خدا
مست خدایه بر شورش غلله فیضیا
بره نظیر ایند بر اندر خدا

نور محمود اولدی قیدیل بجهن موصوع ابتدا
قله نظر اولدی نور بیکه که کردگار
بر کوش خلق اولدی خلاق عالم اول زمان
باش ایجاد عالم قادی اولم مستعان
قلدی که کلفی اولدی که هر یک نظر
دیدیل اولدی که هر یک قندیل نور اندر کبر
نور احمد صوم اولدی بجهن اولدی هزار
کلمتی نور بوزدن اظهار اولدی بر کردگار
هر چی ادم صفی اندی و را ابتدا خد
سجده شکر اولدی جمله ملائکه فیضیا
کبریا باش کله کی البیع برود ابتدا
مرصبا ای بادکار خیر عالم مستطفا
خاص عام دهنی عشق بیگانه سرود اولاد
کمیجکی قدس یلداک عاشق لاله ای بی بد
مرده دلدار اولدی شمش نیگانه کجیکر
فیضی زاری جیسیه کله فریب اولدک
مرصبا ای نام پاک تا رحمت مرصبا

نجم خورشید این جهان ناساز جانا
فقط رضایا که بر کعبه جی بر خیز عالم
وزیر کی قطع است بر کبار آد کاند
جینیک سطر بسم الله آت آت و نور
محرر قار قورین اولدی ابروان کده
دها کزک سریدر انجیق ضعیف و الیز
وجود کلاف هر باطن میکنی بسن و طایر
سکوا و صافی و فضیله این انجیق تقاد
فهره ابتدا انعام بجن قصد فیضیک
شعیر خلاق عالم اولدی شرافت قیل اناجانا

اسم اعظم بریزم انکار منبر صبح مسا
دور اولان دلدار اولدی که آتد دور
مالا از ایندی که مطلوبیت صام کلام
شکر بر کله بیله کون بوق که بر کون
کرم اولور و رسول ابدا کله فیضیا غدا مروز
انقب اولم ابتدا کنگه دایستی برزم و فینا
در کله حسنه ای بی که برم بود رجبا
اسم اعظم خرمی بیله جین فیضیا دور
انقب عطا اولدی فیضی اولدی اولدی اولدی
اشک چشمه قره و در حق عالم و جلالی
اسب اینش اولدی بر فیضی کله بر اولدی اولدی
راز شقی کشف اولدی اولدی اولدی

فهم ایریسیک ایاطالب و صحت مجبیا
 ایره مزمنه منرا مقصودنه هریسلاک راه
 تیرنه غلظتی کی در منزل اور بو بره
 دولت دهره دانه سده کالاتی فلسفه
 پایدار و لیبید بر کسبیه زیر بو فون

ایله آینه در آینه نظر عبرت ایرله
 فیضیا اور کردن کرو قالدی دنیا

قنی جدا عطا شنگ و که آد حولا
 بو فضا مکنده هم که التله کیر
 برزم فایز و اجیرا ده مرتی هم کس
 کشتیرا جلوسا که نای وارد
 مرض مزده در بو لیده که کتری لقمان
 قنی اول صاصیا مهر کج و کوال التقلبی
 قنی اول فقه ایروب کور و کل اجیاصفا

ککل آد باقی فنا در پیش دنیا
 نجه بیوقوف بره که کوب کلام الل که کند کی
 بو یانه ریگینه ایله در عیندن نظر
 ایر بر دله سیک نه غفای میگیله کسان
 مشاخ جانیه لقه صیبات استرها قنی
 ستار جانیه لقه صیبات استرها قنی
 جواهر اولسه بلور قدرتی الزمستی دنیا

بر کس حسنه چین مایکل اوله سک ابتدا
 ناتم اولسه فی زمانه دلبری بلنیز
 تربیت جوبنده دلدارک طفل حال اوله
 کعبه صفت و ذوق سهویه اوله بیستی
 جوراست خنک قابل اولو سک ابتدا
 باب لطفند هتکسی باکل اولو سک ابتدا
 ضمه ای دل وصلنه ناکل اولو سک ابتدا
 سج ایریک غورینه وصال اولو سک ابتدا

فیضیا بلک دل و سک اولو سک ابتدا
 بند نایم اولو سک ابتدا

کلام طیب دایه پی شیط خد
 اولور ایا به بو کون جلا بده عترت
 زمانه کور علم دولت ملا خد
 کس دیدن کانی بیچاره شریکله خد
 نگاه چشم کرم چشمی الوضعی
 کل انظار حشمان بنده خد

کوکول شرفنده کول اوله کلایرنا
 بد خار باری نجه نچون و افست ایریک
 مرض یا یله نادانه مد کال و سلک
 دل حسنه لک حاله رحم الیه طیبیم
 بر باد و دره خاطر چمنوزان تستلا
 بعضی کوی کاشغ صادق الیه برن
 دور انعمه کرم چشمی اوله خاتم دنیا

دور که کسبونی اوچه بر یکا برن
 صافره کایم چشمه کلذی سد طال چشم
 نغمه درونی بر باران بند باغ و قصبه
 نخل حسنه کون دور باد صبا لقه
 زلفه نینور ایا و صبر بریک بریک
 کوریک کده لکن و جبر نینور
 اوله کلام اولور کور و هم بریک
 تازه شفتا کور کور اوچه کور بریک
 باغ و قصبه یاز سر بوچه جمعی
 نازکانه کور کور اوچه بریک
 چشم

افقارم لیب...
برگه خستند و آمد...
زوه گفتند...
سود بر خطیله...

بوسللا...
تکلیک...

ایلمک دهنه...
سرور غم...
غرضه که...
هزارمان...

نه قدر...
کلمه...

الملك یارب...
قول و قرآن...
فلم غم...

نیستی...
الامان...

سابقا...
فلم غم...
صبر...

صبر...
تبدیلی...

بلبل...
زیت...
فندیب...
میسنه...

فیضیا...
سویله...

دو حد...
تازان...
اوان...
بالائی...

حق...
بزم...

حیات...
کیمیای...
لطیف...
آنشی...

حالی...
ای...

بزم...
نوبتی...
کست...
نگه...
فایز...

فیضیا...
طالب...

ذوالفقار...

ذوالقاسمیتین
منع

زیر بامش تنجمل مکتبی بقلاک خفاله ندر شقا دوری غرضی دی دهری ریشا
ندر درواک دیوی کر طبیع صورت ملاک عالم ندر بوبو کاسه صو ندن و شک زاره زهر آتا
ندر مقصود کوشا قی ایزد ک اور شش نانی ندر در کاهی حنمدی دیزن سیک بوبله اوایل

ندر بوبو قضی زاره عداوش اتمک مقصود
ندر بوبو کر بوبو کانی انصافه کل شیخ و دارا

اسکی و شمندر بجم انجبار ایا اولز بکا دوست بوز بزدن کیکدیگ ایدار بار اولز بکا
نقد اعظم با ناخالگیهای بار اتمسم چکونی حقیقی با اولز و فخر انکار کار اولز بکا
سوی شقی بالله فاشی بجم منصور و رش اول کبده کاکل دلدار اولز اولز بکا
زیر بت هیز کره عیب اتمه نمدی ننگ اولدخم غیر بید حاصل اولان بجار جارا اولز بکا

کلیشم قضی جها تا بوبله ککر طو شیخ شوق
حسب حلال مرضی چون اشفا عار اولز بکا

شیدی ظالم روزان اول اشنا اقل بکا نیم کاهیا بستم در ابا اقل بکا
شمدی بیکا نه تقارین بیکه اده بلش لدر ندر بوبو بوبو کرینی ناسزا اقل بکا
طونه کس سلطان جمشی سیک حسنله علاله خدمت مشغله کله بوبو اقل بکا
دوات حسنله بوز و زور دیک رقیبه کوله اتم التفات اتم کیک ابلد کتم اقل بکا

قیه شیخ دا فلکده یا سجده رفعت بولور
اغتر بجم ایزد کرینی بی و فنا اقل بکا

کجن ای سبزه اوله عالم بیکا تاب حسنله کولکان دفع اولور غم بیکا
کورد کم دنده نیجه عظیم بیکل اولور سربور زور فسکلن طشیره تم بیکا
کشف بیزان طبیع دینی وزن ایلیم قلده شفا کولکان اتمدی در مع بیکا
جدمزور بقاله کی بوز رش ای ملک فرقتی دوشور کوشا بیکا جندلان اتم

عالم اولسه قی زبانه دهری بلز کریم
قیضت انتری کم بر کاه خاتم بر بیکا

هق

کی کریم اتمه کل باغم دیزن میدیم ک
انلیوب انظر ایلدک راز کفایم بالله باسوق حکر کیک برایشک دیزن بیک
سفر نوازم ده حاضر اولد زنگار کوی کاسه کاسه زهر اولور ایشیک دیزن بیک
طایفه بیک کطلور سیر کره ابله تر کولن ایدار اولن ایداشک دیزن میدیم ک

قیضیا اور ایسه عصمت کانی غیر اتمه بیا
باشنه وار و زبیکه ساد ابلد دیزن میدیم ک

کله کی حنک کیک و وقتک دهر ایا ز بکا انک ار غلک اهدک و اتمس با بیک
نقد و سیک سوزق نادان بجم و بیک بیک بولدا ک قدرک سیر بر ایشیا با بیک
حسنله افر و اولور سیر کت قشلاک کیم کاهو شمدری بیرون ایزد ک اهر حسیا با بیک
قنره خالدهی اتمک بولس بیلین بیچاره اولر المیکه شمدری اتمک حاسه بیک

دعوت مدد بی تکلف کاکو کون غم خاشنه
دیمه قضی ز زبان ابلر بکا با زوق ک

بنلام ایوا راه در بولیم کاکور کدک بکا ایلدک حقیقده بوجده افش اولور ک بیک
نه در وارد بیلن کی دلدان فراموش ایلیم ابتدا ک ایدار یایه اولفت اولر کوس بیک
شمدری صمک کور ایزد ایشد کاک کاک بر ایزدن آشنی جمه بقیب ای بیرون اولور ک
غدره انجندک ناکو کور دیک بر ایدان کج سید کهل ایتدک بر و حیا اولور ک

بر زبان قضی بوبو زنگینه قلش ک اتم کیم
رغبت ک بوبو و شمدری شوق غالب کور ک بیک

وارا و جسم جاننده بندر سلام ایت اوصیا حاتم کیم بیک بندر سلام ایت اوصیا
شانه ایشاخا طر صد باره می السون الله زلف و مشک افشانه بندر سلام ایت اوصیا
اتمسون کیم کاه اولر اتمه قوی حوی بیکا دیکه و تاننده بندر سلام ایت اوصیا
ما بول کیم کوشتم سوبله وار سلا خانده لشکر کیم بواننده بندر سلام ایت اوصیا

اهیا اهره رسون بار ک کولور بوشانی بیلنی تاننده بندر سلام ایت اوصیا
وارا و زلف اتمش اکتور کول ایت اوصیا قیضی کر و اتمه بندر سلام ایت اوصیا

قیضی بیچاره تنمنا بیرو صلا ایلور ک
ضرب اولر سلسله بندر سلام ایت اوصیا

حفظا اباه دلاوه راز رها ان سو پورم سکا
کوشکده او راه قریب سمجوه نصیبم
بمسرو نوازده بلش سنن کواکله
دور فلکوه بر روی کوندان کونده زیاد

ایلام سیرک کلی سلطان ملک بیان
قیضی قیاس اتمه بلان سو پورم سکا
غرفه زور سر جانی سرشم بنم شها
عرباله دوندگی بنم سمجوه نم ی
نزه اولوری دولت حسینه دلبر
گر بنده فالده کئی تتری دل نانون حیف
غار حجت ایچره نهی قیضی کلن

غایب ارنگر بله ابروروز شب صفا
جاناسکا کچرک ز نظر ابره سکه کر اعدا
اد نایه عطا ادره اعلان جی نایه
من شاهکه کرک سلطان اذ به جان
انباره جی یار ایسان ابله اسرار
قیضی سکا حقدن کله هر لونه عطار

الحق سکا شایسته عطا الیه هدای
ای خور بر بکر سسل مطفر
کفتار کی کربسغانی ز بر فر
ای شمش طاعت کای عکارت
اعدا به نسبت ابله صلاقت
ای نایه نایه کئی بنا هم
ای یوز و دام دولت کلانم

شاید ابله
بیت قیضی

شاید ابله
بیت قیضی

نوله دیر بر سه کا عشق دلاوه سکا
بوروروت کلدی یا ضله برق چکلکه
نوخ بیلان یگانگ کچی کلک اولوش
ای سلیمان زمان حاتم صندک کونلی

کچی رنگی کل قیضی زارک کتوری
تختلار نزل ایندی بنم بوغزل سکا
بزم صفاده نشده ویرن باه در برکا
بوروروت کلدی یا ضله کیف برق بنه
دیروم ممتاح حسینه دل نانون کلک
رضعت کروری او ز فلکوه کوزم بچب

زمن اروزه دوزخ فطوره ابروی او ریبیدا
صفا سن بولدیم قوی بوغزل عالک کتور
ایرو انبار بله نازک کلک ابروی بیکر
خطا بر بزم دلاوه کلورسه اول بوزید انبار
نهی وصف بلغم لعل لب دلاوری قیضی
هر شوق شعله بکرک دیر سکه الام او ریبیدا

منم کانه کمن دور حسنه کلک کتور
موتغور قد کرا فلاک اوزرا اچیز جیل
نام پاک بوی بر تیغ ایچره بنفان الام
من شاهی عالی جنابه انشک با تمنا ایچون
قیضی بیچاره دکر کوش ای سو کمال کلان

بهر نوزخ نوز غزل در اولدی بوی سکه بسنا
منطقه

شاید ابله
بیت قیضی

موشغ
تجدد نوزی حشر

بازار مرغوبه

بازار مرغوبه

بازار مرغوبه

شوق افکاره ایروزم ازله اشرفیازب
 اغزیارکله بک اغزیبه السهم برکس
 بزوم غمه کوزمه ازه کوزغزعلی
 ایلی الالکتی سکنه لوجی دوران

فکر وصفی ببارالایرین بیدارینی
 نینته ایضی کتور کوزیکه خانکاب

شب غمده جلعان زورین نوربار بدر منتاب
 وکلر هاله هکاکم کس افوق ایوان ماهی
 کوزمنه نهی اهل صوفی وادی غمده
 شب بلاده بهوارنده درین بشفقایتله
 کوروب بوزمنی عاده کفر سینه سیاره
 دولشمنه سینه زلف بریشا ز کوروب

عین تقریر برکم وصف خالو برک
 کتاب چرخه انجمن کیمی شعور ایرمه هکاب

هنوزی نادیوسه رواجویب الکر
 اشک خیزاب بغرنی معلق لایان ابر
 ظهوراید بنده اهل خرابی دهره
 کرب چنگ ککاشاد و نیک اندکه هب
 بد و ما لیر کوم مضر که چون کورون
 بزوم میده هم مضر خور کورون
 پای بوخسول لفظ احسان که هب باعال

ایانین خراب و زکره جمعی صفای
 قوی شفا طبع اولور اول بار کراب

ایانین خراب و زکره جمعی صفای
 قوی شفا طبع اولور اول بار کراب
 کرب چنگ ککاشاد و نیک اندکه هب
 بد و ما لیر کوم مضر که چون کورون
 بزوم میده هم مضر خور کورون
 پای بوخسول لفظ احسان که هب باعال
 باب بکس رانگ بزوم مقارن فیضیا
 استخر بوا انام مشورت بیغ غضب

نور باری نور دیدم صامنده هکاکم کور هکاب
 صبحی حسنه بوزنه بر تو بوسله سلطانم
 دلر کس قباله مقفه بوکی ای دل استخر اوله
 شب هیزوا نغمه کوزم بیدار اولور کوی

نجه کوزیم بیغی کتاب حسن دلدارنی
 کلا ز کس عجز لدر منن جهان ازانده کتاب

صحبای بک انجمنه سستانه از اشرف
 ناله تمه ترانه بزکی ای ساقی دوران
 خطا زار اولوب کجیدی زمانم بیکه نام
 کن بویف کوی اچمه بیده مائل اولور ایت

قیقی بیخه کن قبله دلایه کور بر یوز
 جامع یقینور کور بر یوزه ضوره سعیداب

زورج حاوره طلوع ابره ما نور سکا افتاب
 مطلع نور تجلید جلال اول مهک
 اسمانی نالی بر او خیمه در هفت اجمان
 دولت حسنه در اوج اولور کاکلی

دسته سستین قیاسی برده بقارتم بر آریز
 قوی سلطانی کیمی بر نسل پاک نوری خطای

بسته تلامه بوسونه ز بفرشته ککاشاد هکاب
 شربت و سکنجک ادرسان اوله اول حسنه
 ترنینه لایه فرخنده با ایتنا زور سکر
 کشف کبر شنو نایب بر ککاشاد اول سکن کک
 قیعی بیخه کوزم در صور رشق دهر بیدار کوی
 اولور سستین سکا کوزم لایه رشق و سستین

کلبنده مجلس زنا الله عمل ناب شراب
نهار در کردی فرغ ایدری ال احسنه
نشاط می کوی قبله فرج و بر لب یار
کوکل شور حجت سیاست عشق دم آب

او خوش ناز کوی کلان نواب ایردینتی
درو ز تخم جگر بودیله اضطرار شراب

بچه یوزن هکات با نداد و هم بود ز کوب
فلاک طوایف و سوزن خیز ایله اوله کوب
کوزم ز لجه زین اولدی خیر پیوسته
کوزم ز لجه زین اولدی خیر پیوسته

الوسم از بهی ها : مسفعا و نوز و نوز
حکیم و صله کسح فرزان اوله هو کوب

فصا یار انجمن خرم بودید از یاد حشراب
طریق دیو مشام جانان بود زلفی و اولدی
مکشایه و بدی حسنه نه از ستراب
اشهدم صفت حوا و ایله کسح یار اولدی

سوریک سه اولدی و ایلی خیر و نوز اولدی
کیم به لر کوی کوب در شراب مشا بر اولدی

شعور ایردینت : لاله کسح صفتی لیلیس
نمیچله و تصویب اجلی کسح کیم بهار کوب
ضلعی سده بریکه خارک جنگای کربک
انصرفت می کسح یخسح و کسح یخسح

و معلول اولدی تدمی کسح ایله قیضه امید
زاد اولدی و نوز اولدی کسح ایله

اشاد کوزم زین کسح خیر نغراب
تاب زین کسح کسح کسح کسح

بر تو صمیمیا بره کسح کسح کسح
مانیز صلاست کسح کسح کسح

ناله کسح کسح کسح کسح کسح
خطی کسح کسح کسح کسح کسح

کوک کسح کسح کسح کسح کسح
بولسه فلک کسح کسح کسح کسح

کسح کسح کسح کسح کسح کسح
کسح کسح کسح کسح کسح کسح

کسح کسح کسح کسح کسح کسح
کسح کسح کسح کسح کسح کسح

کسح کسح کسح کسح کسح کسح
کسح کسح کسح کسح کسح کسح

کسح کسح کسح کسح کسح کسح
کسح کسح کسح کسح کسح کسح

و بر کسح کسح کسح کسح کسح
کسح کسح کسح کسح کسح کسح

کسح کسح کسح کسح کسح کسح
کسح کسح کسح کسح کسح کسح

کسح کسح کسح کسح کسح کسح
کسح کسح کسح کسح کسح کسح

کسح کسح کسح کسح کسح کسح
کسح کسح کسح کسح کسح کسح

کسح کسح کسح کسح کسح کسح
کسح کسح کسح کسح کسح کسح

کسح کسح کسح کسح کسح کسح
کسح کسح کسح کسح کسح کسح

کسح کسح کسح کسح کسح کسح
کسح کسح کسح کسح کسح کسح

کسح کسح کسح کسح کسح کسح
کسح کسح کسح کسح کسح کسح

کسح کسح کسح کسح کسح کسح
کسح کسح کسح کسح کسح کسح

کسح کسح کسح کسح کسح کسح
کسح کسح کسح کسح کسح کسح

کسح کسح کسح کسح کسح کسح
کسح کسح کسح کسح کسح کسح

غایق بولید و رسیدت بچو را و طریقت
 بجز بعضا بچو کن ایسا بسوید کاش
 اذکا عرض دادن دون گون آرت الی
 درگاهند همدستاره برین آساق
 سستی ایله زینش منزل مقصود و فیضی

منزله منور الاله الله هم بر ریقت
 ندیم اغنیه بیکسه ند باب شریعت
 صرف ایت دور کون عوزند تقدیماتی
 صاف ایله مقدم اوز کی شریعه سونی
 در بسته کرک صاعده همان جمله الیه کند

بسیار برون سینجتهاری بر بر ریقت
 کوش ایله کون کون کل بر ریقت بن سکا بیدت

حال اول و نه فقهی تکران سر نیست
 اظم شریعتی لذت من فقه من بر ریقت
 طالب دنیا بیه صورتی من فقه من
 معرفت بر ریقت نه نادان بل بر ریقت

فیضی است ایله
 فیضی حقد
 فیضی حقد
 فیضی حقد

برون کون بوقی فیضی حقد
 نسبت سحر افغان به جفر آه و دانا
 اندام ما غایب نادان بر ریقت
 ز لوی کون بوقی حقد
 فیضی حقد
 فله کی حقد تان در فیضی حقد

لب ابریز

برون کون مشتاقه زالای کثرت ایت
 خاشاک کی فکاشن بند ریقت
 نقد ضایع کاله مشتاقه کوش و کلا
 رازقه استه رزنی حساب ریقت
 سالک ایسک بر ریقت نالیه و فیضی
 کوش ریقتا مشتاقه سحر به طاعت ایت

بکوب در سکا بچو کی مشتاقه بدست
 رانیوز رزنی فکاشن مطلق موی نا ایله
 سوز دهر لاله نوبیسی دکن بر تو لاله
 فکر کیفیت استرا مز زاهد بریز
 قیقا فیضی حقد در ریقت دار و شو کون
 تحت استغنا راه اوردوق ایله سلطان است

مسونی اوله کور جانیا خدام شریعت
 شریعت اولسه بتن برایشی اهل ریقت
 اکی کسبه مقصود منی کوش منی عاشق
 دموعی حقیقت ایده منبر کوش فیضی
 بر خانی اوله اولسه ماله شریعت

آفت اکی کور زور شریعت حقیقت
 دور قیامه مقصود اکی کوش ریقت اوله
 نفسدن بیور من ریقت سر ریقت اوله
 ای لایحه بر خاب نفا فایده ریقت سکا
 فیضی حقد بر تان زان کور ایله لایحه
 شریعت ایله جمهوری کت کتاب حقیقت

باشن

شریعت

حقیقت

تھی فصل غزل از شوق کبر و تو نیز زه زرت برینجه فوست انخوش کن دلداره هر است
 نرخی و کسب پستان ز کونتریز اوله مورد حدایت سیک ای الہام او قش او سر است
 هر لاله اولد غم غیب الہی، کواری زلفکانه کبروت زنجیر مشق کانه چیده مدد و زین است
 او با شامه خوردم برست با کی ولایت از کبر با شند و دوستی با کبر است با زین اولد برست
 اولور کت فیض کینه مشرف و وصل دلداره
 ایدر برود سیداد بر لود و کلایسه کرساعت

اولدی جام شفقده زم الزله جان مست ایلی صفتک نبی کوشاق و و ران مست
 بلین کیفیت سجنای زینای سنور آبا کورکوله اولدی عاشقنا کون مست
 زاهد اکمل کسره نوزن بلا حجت جاننی بلایک استرک لاله کسه اولد بار بار است
 بیخس بر فانه او یکدی بصر نعلده قدم طن ایدر ارباب عشق و حوره هر آن مست
 قویضا نقد حیات ی آد و شفقہ دلش
 قودیس نخلق ما نام حقلک سلطان مست

ماشوق دیدار اولوب چاغرم دوت کورت بدلیکل اولوب باغزیم دوت کورت
 جاکم اسم ورود و زین قلم نقود قید کبر نیبه و جود چاغزیم دوت کورت
 دورخ فرضتویم قلم خیزنده کیم کورده وحدتیم چاغزیم دوت کورت
 دله کی راز نظام اولدی بخلق عینا حشره دک هر زمان چاغزیم دوت کورت
 عتم کتر خدا اولدی صبح مسا
 وصلنا جین قینیا ما نوزیم بچو کورت

بچاه کونک اسک سوزم طومعد کی ن طوت نیکتر ن اولد کونک کوهو باره سخن طوت
 به بل قدسی بلک ارواح اراده کیم دید کی کلاکشن فانیرو وطن طوت
 اولدک نجیب کرویال جین عالمه کرون کونقی کلاکله امان کن طوت
 کبر ناله بیل قدرنی بونقد جیباتک صبر فاعده کله سب هنر ایلله تو سن طوت
 ملان صفت فلیحی دلی بچون دویور دوزک
 بچو یوزنی بو صوره مولی خوشیا دوسن طوت ای کون

ای بری سیک کور و بجم الطیفه منی دوت عین ویتن اولور اولور کلاک کونک اندر حق صفت
 کرا شفیق حسنه نوله نختند که کور کونک نطق شیشله اولور کونک کونک
 کیم کونک لاله از شفقده صقیلم جام کیمی کاشف لار اولور کونک کونک
 آب و صلاک و صد کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک
 نین کونک ای کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک
 نجه اما بر اولور کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک

دور حسنه فریب اولدی خاق لایشات مرده دلدرد و شفقده کونک کونک کونک کونک
 دورزه بچو کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک
 صحنه کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک
 شاه عالم کیم کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک
 قلم شغافت روز حشره بویضی کونک
 ذات پاک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک

ای طبیب دلجان حاله کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک
 نار شفقده کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک
 بو اولد اولد اولد کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک
 ده کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک
 اولوب عاشق کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک
 کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک

کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک
 قینیا کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک کونک

کشف البصیر سرارم او بر خندق حواش سولیمه بنی و له ده کی کوزوه باعث
همکام سحر تو دم او کوزای چینه دامانی طوش نیجه بد خاضیا باش
نم خائیه شش ضعی و عدا بلادی برشت باز او معنی بلکه قولنده خاش
تقریر به هم بکار برین در درو نم بیسوده نیجه مرضی به نیم ثانی و نالاش

نیضی کچیم حسنت وصلند اوش خلد

قام از ان قلده ای و ملکه بنی وارث

فهمیم تمنا رفتن و نالاش بیسوده امر نقل حسن دت

ارباب عشقه دوزخ در اجنق عانده هرگز برض خیا باش

الطفال دهره تعلیم عشق ایست علم و فادان بر پیر خارش

عشاقه سویا باک و لاسون بکرار بقصوه ایریز تو دلوه خاندت

روز الزلزه امسال عشقه به عشاقی زاری حق برتری وارث

نیضی بلا نشت کز لیل کادر

بزم خنده گفتاره باعث

کامل جسته که باقی بوم فرزندت کینه کینه ایرون برین قادی ختمش
عقل غلط لادشنی اسرار کشف لایق فین حقه حقه دار اولسه لوله ششاک
بندامه و قنیال تمور مترنی کاکر خنای شورش و شورش انباش
نیجه منع البربری و انقد جان شفق جند زور قادی نجیب برتر خاندن وارث
دستگیر کرد یاد رفتی انشا دند
دگر و فکر کردی از ششوه لده جگر و دایه بانی ش

کلن بلکه

کل چهلکه ما کفی بوم بطن ز و منشد
برش عدا به برایتدی بی بی بار خدا کیم
بر بیره زن دهر بله هیچ اولغز بوق
عاشقاره آیمین حجت از لیدر ظن ایسور و انقد کراه انی سخندت

ان قیومی بر شرطه از زانجه کلله

دفعه نبله بر وسلا اوله کی جو به حجت

طالب پیر من دهره که ایست نالاش نیاز برب خیزانست و نون سباب نالاش

سرفروش لاله بر بجزیره کجا و کج کون بجمونی استننا انجیده ناکم که کاشنا و نالاش

سکن از ارفاق فضا نره شمال عشقا کورد نکلا دانیه بیل بیان مانند نالاش

هر که کشف داده بود منی اکلا کتا درش از اور جانب صدکن نالاش نالاش

قیضیا ذوق جنازه کیم بر منج ایلم

قادی بر خانه دوده بر سکا انجی مبراش

بکلی قدسه جهان با از جان او منعی هیچ بروش باق ایچو آدرش دمان و منجی

غره اولده قوت باز و به ای مرد جهان کشف کوی موقه غالب به نوان و منجی

دولتله نالاک سلفای بی پیش سلا چکود جیخا نیلایه تحصیل شار و منجی

حیث کیم سر بابه کج کج بوز بوز بودن از ز کسوق دایه زیار و منجی

نیضی جون بوند ارادان جیسا اهلک

عشیا معلوم اولوب غلظت بین او منجی

عاشقده کس و در ایلم و مادم بر منج راست اولن کیم منعت ایلم بیسوده

صبر قول و بر طیب نوره دانه کشف غنیمت نشند را لصر منعتایم منجی

شریعت و سلفه را چوره چیرا دوا ای طیب جان کس کاشند بچون و منجی

ناله اسد سرتا نفاطه و د عشق بی برده نالوسی جانی است جلمه ر نالاش

دورین نیجه ایلم کوم طلامه قیضیا

کیم بر کسره کجیون آجاسار ایلم

طریقه جوشیدن بی حریم کتاهاک بیخیز
خدا قصص کی غوغو ایله فیضی کک پوشه
بدلتیله ایله ایوره بار خدک سگله علقه کیم
دلرسک منزل مقصد مو دئی آره ماسولون کیم
ندیم بزم ختم حلاله شمشه شفق زاهد بوم
اسیر نفس آره تقیه ایله حقه
دلرسک حفره زنده ایچیک آلیسورانی و لکن جلد حیات جبرم خورانه کیم

زیر جسته ایچیک رویت دید ادر فیضی
سایم اویده صرافه شمشه ایور زده کورانه کیم
کوزند لطف بار بار ایشوخ صانه استلام ایچیک
زخم خور کدی کاتوره کیمز حقیق ذات منده
سایمان زمانده رخایم حقیق ایله سلام
جنگله جلاله ایچیکت کما اذک ابراز اناه ضروری تمیز کانه اولور غاشقاری مایه

کورنجه چشم یازی حینی وصلته صابون فیضی
هنور انمش کما ایشتیله کیمینه حلاله کیم
ای طیب جان انور ادهلده قدسایک علامه عاشق الحسته اولور کدی اولور ایتیم کیم
مشانه زخم سرد باره کوزده سگله اسکله نوله قید زلف کلاه ازلده ایله شمشه زنده کیم
دولت صحتکله صکله طافی محبت اولی انشی سواد ای عشق ک ایله باشنده کیم
طلسن ان اقله ای شکسته کوز ایسینکن سکله خالانه بیور کوزک باید زنده زنده کیم
عبد و صکله اولور فیضی حیات جوادان
روزه فرقه کله صکله طافی تصییر اولور منرا کیم

علم و نکی کاک دلبر کیمی ناراج ادراک ایده تم کند و فیضی کوشاه کوهتر تاجر
دور اتمه بی خور و صسا کدر اذتم کویغی ایله بنه لریک غیر سینه محتاج
وصدک هو سید زوله فالور کمر بر این طویق اتمده در کله محتاج
بیگانه مزین کینه استیک بری وارده اولور سگله ای قاشی کمان دانلار ماج

الدعوه لیک وصفی بر فیضی ههانه
بیچاره به کرایه کلور سگله کلا کیم
افزاده و صاکله اولور بایه شجره امکان چینه کلور بر لریک اریک کیم
سایه یقوب کندی کیم سب اتمه یا نکلن مستاندا واکا کاه برور در است کله کیم
حصول ای شینه تم ایله کدی یوقیر بر ضرور عاده کوروب حاصبه کیم
دور ایله بیله هی غلطه دهری کوزکله مقصودم ایچون حقیقه کله بیچ ایله کیم

ایزین بلایغتنده ایشتی راست کوزکله
دور اتمه ای فیضی کیمز خک فلاک کیم
نجه بخراب نفاقله باور سگله کوزکله ابرام در کله حقیقه نیاز ایله کوشکله بر صبح
مشاه عشق اولور جو حان و لستی زک ایله افشوق حقیق اوله زابا شانه کیم
کاله کیمر کله اینه ذنبا اولسا کوزکله باجنار اجل البت اسکوره دخی باجم
کلیخی و حدته عبادت اوله کاک اولور کله حق یعنی اتمیه بر غیر قویو محتاج
فیضی ادر کوشکله ایله لقیانده دخی
ید لطیفه ایله ایور بار خدا سگله علامه کیم

جبرتمه صید زین دهری اولور کوزکله کوزکله کوز کیمز اوور او کله مانع اولور کله کلک حاصل اولور کیم
تصریح فرایله نفع حیات کیمز صادمه سگله ای حیرجه اولور فرایله بیصوده مصروف کیم
نظر اولور چشم عیسی لاله خرابات اهلده ایمل بقلمش کوزکله وضع اتمیز سوزی دهره کوزکله بیچ
دور سگله من اولور سوزی قدیم باجم بزم خورانه سفاهت جمع حینی کیمز کلاه م شقی ایچ
خدا

فیضی جو کہ بندہ بیچارہ در بندگی

وصحکایا ایله در بندگی درمان عالی

تخت کا ایتسہ کو کل شہر نئی سلطان فتح دینی کو بندہ ویردی بڑے عنون فرخ

شیخ مدد گاہ اسیر عم و محنت اولاد زینا ایله کرم بندہ آله احسان فرخ

بھرم بھو تو جھدیم مثال صدق طرف حقان پرستہ فقط نیسان

در غم بڑے بندہ مرض ایله یکم لقمان اولد تجمہ دل بیچارید درمان فرخ

فیضیا خاملہ غم بندہ تحریر بھوم

بندہ تقریر ایله کرم بسکا دیوان فرخ

هر غم بھسدی قلم جھاسی زندانہ قدح عرض بد رنگ و کوسا قی در بندہ قدح

عقد اولدیش کی کہ ازلی دوست زن الدی صحبتای پوش قوسونله مردانہ قدح

ی پرست ایلی تخمینم اتی پر برستان کز در کند و می بینانہ و بینانہ قدح

بلکہ کربستہ قالمی و می آج تنگور یاد کار و بسا بندہ بڑے در داندہ قدح

فیضیا بادہ عنون عرض غرض ایلی دارک

کوبلد راز نهانی سکاستانہ قدح

صنہ ساقی مجلس سیدہ صفا ایلی قدح سن کی خوزین اللان در و سدا قان بود قدح

اکلم کیتیت صبحای مستانہ صفت طوقلم بر در شراییلہ در و سدا قدح

حالات میدان قراردی صفا غنونی تانزک سرشان اولدی ایچہ دستنا دہر قدح

داسن بوی ایلی قائل کل اول کول بدی لعل باب بلبزین در و سدا قدح

بزم سیدہ صبح ایلی سکا فیضیا در باصفت

ساقی در و سدا سوند قلم سکا کو هر قدح

تیر نوزد زحمہ کربستہ کور در سکا جراح ای کمان ایلی بڑے بڑے بوز و سدا قدح

طلبت بھو کز فریاد ایلی شام کس افتاب حسک کور کرم دیو وقت صفا

کورا ایلی غنہ کرم سولہ مثال بندیب تاصد و سدا توتو لجمتہ برسون اشرف

بود ایلی رفعت در و سدا عدوی ناسن نہر و اور خاک یکسا اولدی ربای سدا

انکساری صند کور فیضی زار کور سکا

طوب اهد باد اولک زیم زیم سدا

یا هو

تار مار ایله زلفک اولور عظم تاراج

بکانتظار لطفکام گناه ایله بکم

کورسده ناشقدن بود کور کور مالک

سیر ایلی زبشت بختده سانور رفتارک

دفتری لادہ عجب وارمی اوله نام فیضی

یوضله قالدی کی اینی بندہ کرکدر اخراج

ظلام و کورن آید و کین عاشقدن ما شکیخ اینمضایوم دشمن ایمان اولک فرخ

لقمانی عشی بیی طوطی خلق جھاندک دلجسته اولک جھانله حاصل بیدر رنج

زکرایلیز قالمای دل اسکی شب روز دور ایلیز قلدی بوتسیدج بزر بنج

جاکروی بختده اولو فائزہ صانده ای نقدی کاه وصله فریز اسبنج

روبع ایله الیمدی فیضی زارنی

بایم بندہ قی دلبره قی بختده قی صوم اولدی هر وجهان وصلت بکاد ایلی کورج

تیر اجم او قاشی بایله اتمن تاشیر غالب طبع عیالو بی اوله آهمن توج

شیر انکسوز دلم ارضده صغیر قلدی بجم کور تاسبع سمولانده عروج

بن کوی اختر بختم دنی فتاده دراه مرتقد و طوطی منزل افلاک روج

بنی لدر ایله ساییب ایلی اغیار عدو کمدی فرخ بختده یا تر مشی مفلوج

فیضیا ج کاد ایلی کمدی سلطان فرخ

بندیم ایلی کی دل شہر نئی شہون فرخ

لیل ایلی بندہ ناله و افغان اولدی کسانه باب لمستان علی القبا

ای غنہ کرم اجملاک عالمه بر نفس بریر جلالی سنبل بریمان علی القبا

باز صفادہ دوروی تمنا شای دلبره بملہ پیاده سرور خیر ان علی القبا

حسکله بادشاہ اقلیم سوسکله استسک بجمی توتلور فرمان علی القبا

فیضی

فصله و سحر بر صغایه ...
بر در غموم دهد و نیندازد و در غم
کار ابتدای خانه تیغ جفای کوز لاریک بلز طیب جاوشنی داده در در جرح
قور قتمه زاهد نری عیاض نزلد کم بوز بید کنایه محو باره تکبیر فتنایه

او بیده هوای نفس در لیسک وصال یاد
عشاق زاره لازم عیش فیضیا صلاح

داده زکات اوله هر صبح ستایا فتاح فتح اوله بار بکرم بخشنی صفاک لی منتاح
من کوش ستر سینه بر کسله دکسله واقف نفسی اما بر کوی طاعت الله اولن اصلاح
غیرت ایت منزل مقصوده ابروشی بویز لوله اولمیه راه منزلتو قلندرا فلان ح
نقد بگری دون کون ایلمه بیهود و قلف کور مندا و لطق ایسه مقصدک الخناح

فیضیا چون بزه باقی اقله فنا
اولهلم باری بقا سهنده فیکر کی ستیاح

برون زلفکده بنام جانگله کله کله بر سحر دل اولور در کاه حنکله دما دم ستر ستر
قالم بر بوسیکه کن شاهه اوله غمجه ندیم خدمت عشقکله مگر خاطر فعل قبیح
تازه جان بخش ایلر شاقدم وصله یار مرده لاجیا ایدر کویا برون عیاض مینح
نقد عزم کوروش شقکله کورم کورم کلا وصله اوله اولسه بکاسحق صحن

کوبه و مسلک فیضی کیمسه احرام عشق
ای ضیلم سرور معنی اولمیه عجبی صحیح

نغمی ترک و کایت ایلر غایله کور سیراح کوروشی نابونجه بویله حرم الطیف روح
نغمی هست آدمه یاب وصال ایلر ای طاق مکر دله اوله لیل نهار از کاری یا فتاح
یار سگ نیم کلا راتشی شقیله دلا دارک اولور بوی بوی غده یا نجه کیم و زرضلا
برت حسنه قط سیه رونق و زریارک نتمه قیمت بولور تذهیب خطله قطعه اولو ح

عجبی باری مدایح یقین زیاد و وصف حسنه
ایدر افراط مدعی فیضیا هر کس مبداح صنا

کوشک دیرده بویار بلور نالده دونمدر نجات وصلی بویار بختی بختی نوز
طریق عشق لبرده برای منزل مقصود دله اولدی انا م نیم سنجی کاسیور
خیالک نقدی ایدرم خانه دله کور کور اما کور جز ننگ کاه خداه صورست اری و صم

دیدیم خنک کور و صفا کور شاهی نازه
دیدیم فیضی کونکون غم دکل باب قضا مفتوح

صوقش و شوق ناله کور لاکر سید کور کیش ز بود ناله سراسر سید کور
مست می اولش انا درد جلوه سراق ساقی کور نجه برای سنا سید کور
بارک لیباید بیت و سجان خدر کور کم دهان تلور طلور کور سید کور
ساقی کنا عویله کور سیدک ساطیش بریم بنفایدین اوله بوسید کور

بدر و صفا و شوق خدای لاری
بجی کینجه ایینه داکر سید کور

اولانوب لیل بیکه قور کرام کور نجه مستانده لایله اجلی منزخ
طون عدل الله انکله خاطر اوله ساقیا بریم سفاه اولور البت کسناخ
صار یلوب بوسیکه نغمه ناله اولور کور جائز میون دار اولسه باغ ایلر بلز شایخ
خنک و ریز کور سید کور کور زمانم ضمه سخنه حسنه مکر حاشیه یازدی شایخ

بیت زبیر الله کوروش ابر فیضی

ایله می فیضیا سینی کور کور کور نجه ایله می صانکله غلام ایله می و ز شوق
مرغ دله کالکلی ام ایله می اولش حرحرحه لری صانکله غلام ایله می و ز شوق
جکدری زور زور عوی نجه مدار بیلام وصال کور سلام ایله می اولش شوق
چگون صفت ایله زلفی کور سید کور صغریا به صالو بنای می مریم بیدنی اولش شوق
شایخ کور کور ایلم اولور لولر ایلر کینجه عدله کلام ایله می اولش شوق

سناطان عجمت ایلمی فیضی جبهان
کونور بیا بنی شوقی غلام ایله می اولش شوق

حاضر خود را بر سرور ایله ای شیخ فیض سعید
 ظلمت غمناک بویالم کرسس مدار ایلم
 دوستان صمیمی الدافیله نهادن ایلم
 عید که ده باره که اولادک اولوق حد اولاد
 روز و عیالند که چه وار ایله ای نقصانم
 فیضیا هر بیبیمی مستور ایله ای شریف عید

اولدی حقلک جرون بزه ایسه ای بید سعیدک سعیدله
 مرصبا قلقلک عجبی بینه به بیبارید اولدی خولون وصلکله مهنه ای عید سعیدک سعیدله
 خیلیم مدد روز روز عجز کله بال اولونش فیروز صا کله زکی شادان سعید سعیدک سعیدله
 اولفت نیبار کی تر کلا ایست اولون کله ای غم ایله ایله کم سیران سعید سعیدک سعیدله

دلرله و مسلکه فیضی عید پر نصیر در
 ای شاه صمیم ند خرمایان عید سعیدک سعیدله

ولوله ووردی بویال کله کله کونام عید کسون بلیور قلادکی بودونلار دنه هدیه ایله
 سرصبا قلقلک عجبی بلر بار بی شند رکم عالم رفیق و الویند کتر سعید
 عید و صلته زرض بر روز عید اولون با عشق اولفتد راجحق ما شقه آیام عید
 عاشقنه باقی تا لور دی بیستیز کونلری طرف خقد اولولسه انجام مار اولفتد
 فیضی عید نصیر عیدک سعید و صل
 جسته بخشند کونکورد بار ایضام عید

برج سعیدک برطلو بانه کی برب مهنه سعید ایله ای برون کون شکیون دیزر جبار سعید
 روز و عید کون کون برون با کون ما شندک مزده وصلکله شکر اولدی بویار کون سعید
 جهر شندک و یان سیران بان اولونند سعید کست لطفکله صا جلدی بویار و مکه اولد سعید
 عید که ده سر خه جندی نفوس شاق زار دلبر ایله ای شفق هم دوز و دوز ب سعید
 فیروز فده کیم قید ایلسون فیضی کنی
 بقدر ایله ای برون کون کون کون کون سعید

در غایت که دال
 در غایت که دال
 در غایت که دال
 در غایت که دال

قطره اشک شرمده خمر ایله ای خوش
 کرمه کیم کورود ایلسون کوی بر نورست
 مستانه تره نفس ایتمه جفا شاقه
 غم زلفکله سیه کار کیر افزاده لک
 بیکله بر خرمیره مرصص صفت حسنک فیضی

اولون آیات رخک خطیله زریار مانس خ
 نیجه بر عاشق زاره بو صواب تو بیخ بقوت دلدی ستم سوز لر کی مانندک سینخ
 جور که یقوی قیامت کندلانی اظالم عجب سینه بیک روز دخی سکسان آری اولاد کی تاریخ
 قور خرم صفت بر افندی بید انیدار بیزد کلای ای حذر جی جانم باشنه مینخ
 نیجه بر اوله نام نقتنه مهر فلکک بزه کون ستریدی بر اولوندن زریار مینخ
 باغ اولد کون اوله بوق مقصود ابرشته

فیضیا حسنه وصلت الله بزور بدلیخ

طریق عشق ایله جکر غنای کون زریار خ حجت آتش زریار ایاننده فطره در روز رخ
 ایر شریزین ایخصود و مکر آد عشق ایجو ایچون صوفیا دآهد قجر بزور نیجه فرسخ
 بزول که نوزان ذر زاهد و رت حاصل آتش کیم کسایه تارک و زور صا کله کله با بیزر بونخ
 نصیر و زینت دیدار ایچون مله شاکشوی کردور و شقه اطعام و مولای زریار مینخ

فیروز م قیامت بکیم اده ایله خ فیضی

دور و غم غمناک صوره مناسله ایله ای شوق منغخ
 اولدی بویاری سملی کونر آلا شقه قر سعید حمد اوله کوردک اهلان سعیدم نکون سعید
 جامه کونیدی عجبی کله طعنا جهان اولدی حی صبه صا کله بویار کون سعید
 کلاکه وصله شایعین و زریار کونر اولد سعید فیروز بی عجب زما نده بویار سعید
 بی تکلف بویار سعید شایعین زار سعید که سعید اوله کله رفیق و کار سعید
 ایله ای برون روز و غم غمناک سعید
 فیضیا بر صفا ده برون کون کون سعید
 خاطر

آحادی ای چون انشاء هود مکتب عید
براق پیر ستم آسمان سوزاری دلان
جگر سه روز و چهار شب دایمی عاشق
طریق عشق سلسله الله کام الم برکت
نطفه کون اوله کره مندایب نوری حق
بوکلستان جهان اولدی جنونک ملوین عید

کوهر عشق اولدای حوی بکیر و قیچی بچه سزاد صفله کجود لاله زراشندی بو عالم کسداد
عشق کوهر دردم بجر حکمت نوری حق نقد جاندر قیچی بکیر و زومه قیچی اعتماد
خاتم عشق آدمی بالو سیامان زمان نفسی آماره اکاد بول ولسه ایله انقیاد
درهمی عشق اولد ارباب کونک روز و اول جانا ن اولور لکیز بودیزه نوره نامراد

هر نه ذکری خست ایسه چک جمله عشق مید
خانقاه دهرده فیضی در رسد نلساد

هر عشق استی کون بکون انجق نوره اید اذله غم خاصمنی علقاری زاهد
به شه اسیر ایدی بزکی ارطدا کیم وار غصه دست عشقند بجه اده و عابد
کر چه کوز نوره بجزین بز او ماهلا بکون کون نوره سید وصالی کره که بد
بو حکمت عشقند لایغ ایمنی البت دعوی بیعت این نوره بار بکیشاهد
فیضی او شهلاک در که حسنند مقیم اول

معرفت
سود مند اولن بکورت ایچره حور نطق کا ملد از لدر الحسین کویسون
کاله عشق اکتش نقد حیاتی در نید ایتمه بیهونه تلف ضایع اولور الی نطق
جورکی فکری ایله اشک صاب کله استایزه بجز عشق ایچره بان توت نطقه مانایزه
طوره البت دامت کون کونیک اجل عالمک اسکندر نری خاقانی و لشی بران بجه
ماسول ایچر خاتمه دلده جفا لیسوی برتر
تا نظر کا همه تنبلی ابره اول لطف استی سید دست قدرت له

کست قدرت با بدشع نزل اولد در وجود چار صفا صبر نمرکتب بیعت علیا در وجود
که ایله بنیاد خلیل الله که شک و لی صنع الی صغرت باری تعالی در وجود
قدر نمی فهم ایله صرف اتمه و بود ک بیرون بیره بجز حکمت بر جفا بر در اکتاد در وجود
دل رسد قدر کور همان ایچده کز لیدر ساحی علی و عثمان لاریا در وجود

مشق عشق ایله قابل دکلر سیکله
فیضیا هیچ اکل نلن بر مقام در وجود

نقد حیات ادمه انجینند در وجود حفظ ایله نقد کبخی در لیک خبر کور
بیهوده صرف ایتمه مدد نکر نهر بیره کار ک اوله سلام شک دلده با بود
مسرور اولور و بولت دنیا ایله کیش مالک اولور و چون آن انصار اکبرین
هر دم رضاه و عقده فتح ایله اشکی اولسون بوز عسکه محنده مثال رود
نیاد الله مرضی ایتمه بو که هو کل مکی
فیضی سجد صریف اولور عیالده هر حقود

بر حجت نامه بایق ایله دلان در بدله اولم نرحم الی اول لطف استی حمود
نوتیا بایده خلدیم خاکبایان کونک اشک چشم روی رسد ایله بی مانده در
دل بد کسانند دویاد وصالی بیوی محدا و کاله نوره ساندن ایتمه بجه کور
جمع ایدوب کرایله نقد صافی بر بوز نزل خاکبایان یاد ایتمه نه وار رسد نقد
نوتیا هیچ نالدی کسلط غله عرض ایتمک
در حزن تنبلی و غم نوز انیار بیصود

زلفک همی ایله کاشکی بر باد اوج فلک جقه نوله ناله زور زیاد
بچاره لره نزل ندر عرض اولور اکتخوخ جفا بوی کلسوز این لاله
سین ماچی کور لدر بجز روز و بوی باری بر قیومیل رسد وصالی کونک نوزاد
مرات کولکسلک سینه بایزه بقچه جدران نوزده هر چه بینه کور کسینی بیزار
ایضی بجه کسرم ایله بو معنی جمالد
حکله روایت قوی بیوت ایله کوی اوستاد

کلان طوطی کو ابوالبی و ابوالستر او برنجی زنگنه سنبله و اوله یاخو

کرده خانم اوله دایه برزنجی

وکنی اسمی محمد امین اوله یاخو

فکلی زنگنه دوزخی روزگار اوله قیجه کرد ای تجمل جانکه آری تندی باده باد

صبرتا نام خراب آید بی جای روزگار بلن سوزلی بریش نام غم ناخند فرید

زار بیه باشت بودر کم اوله بی چشم گناده اولدم ناخنده اسمیر قیغش غمیز بجزیرا

بیز روز دهر موه سفاسی آله اولد رشدر حرام منت نامردی چکنیز بزم زغان چیه باره

نیجه شعوم ایله قیسمتا برجه بیله

کار ایله سارنده درون ناشقی شب ایله بند بیسوقن دیواند بندی و آری کی بی بی جو بیله

مانقدهم اولشون بوسمه چون خندان شوقن زنده دهر کر کی ایمن ازین تو اعلان شد

منکر از ارباب ناشقی غصده در زیاده دهر کولور قلده سیسری کانی برشد لیوند

چله بوزنی کلان ارکان ابرونک اد نیجه ایرون منور مقصود ناشقی بر دوند

دور حسنه اوله یا فکده بولدی رفعت کون بوزن

فیضی زار نیجه بیسیسه عالم

دلاده و اولم جارک اکلله مدد مدد سوزله اوله دارک فلا مدد

مدد کر گل در در کاهده در اوله اول اول اول دارسک اگر کر کارک اوله مدد

مدد اوله هکله اسمیره هم لورک دلاک دکده وار اوله هوس سوزک آندد

مدد کرک سکا مالده هر در ما نکال کالاکا اکلله مدد اوله وارک طایه مدد

مدد مکنه اولور کرک کولده دور کرک سوزر

سوزر طایه فیضی بیارک اکلله مدد

اکل در در دروغ زرن چه فرود جد ای طبیب جان اولور بی بویه بریزد

مسکله حیزن ایکن بزم سفاسی قلد بیب اولی اشکده در ناسره الله

لعل ناب لبدرک منور سنسک دایستایند قطره چه سوز ایله بوم بارد سوزر ایه

خسا ایز شعور دند

نیجه

دستاق فیضی

کلاکدر لبیله و در عمالک روز سعید لبیله قدرت مبارک اوله هم سعید سعید

بوسه سان ایتمک کلام بولم سک سلطان بنده فریادک ایتمه باب الحقایق بعد

فیضی مدد روز و هر کل جگر انتظار عدد و صلاک فکله بر لب احسان اولدم اید

بودل صد جاک اولد کتیکله نش دوشال اولمخ ای زلف برشان دولت عرک سوزر

فیضی زاری نگاه التفات لکدر بوزن

اصد قق هنرم دایه ایله بویله فرید

اولس بو کار خاده نهاده اگر خرید نوردولمان دهر روز اتمه کر امید

و بزم سماع قق هنر فایده کلا ای صو جلاله سیم زر اولد قچه نا بدید

بند بوسید لکه به عیاشی اعتبار عناق دهر ان اوسب اولدایک سعید

دور فکله بنشینله رفعت بوزن کیش بد نام اولور او کسه دکلا طالی سعید

حک فیضی سا بور و زهره بجران دلبری

کون اولور کی اولدینکون وصال سعید

قبولکه بنده فرمان اولور بنصه دیز اذاد ایکنین اینغیرم ایزر عاکلری فرید

نور بوجار که لطف کله کر که نگاه استیک فرح کسب ایلد عالمه جزئی حاصل کلا

و صلاک زوقته ارمک میتسل اولدی کرکی غم بجز کله دل بکن بولور اولد بر باد

بو کلهها و جتنده بی با نیجه کیم کرکره سوزر شکر بر هر کل بکن بنده شیرینی ایلله ترها

اسیر کلاک در فیضی بیچاره کلاک

بیجی خدمت عشق کله ای ایتسک اذاد

کوزل اولدر کاهرم سعید اولد یاخو سکر اولد اولد اوه صدیق اوله یاخو

فکله بر کر کوشن کوزله غم کوش اوله رویشی زنجبیل خوشی مصیبتی اولدایک

نیاز ناسه مشتاق معالی اکلله هم زیاده نازک اوله ناز زینت اوله یاخو

برزم عالمه انک کیم غمگساری بوده در دروس بازر جهان غمگسار و آذاد در
 انسون دور فکدو سعی آری امید کوش کیم جانینه بر دل و افتاد در
 نید وصلت کیمه مخلصو داجش کلند کیشی دایرینه جان بر مکه آما در
 بار جو رن می ناکش بودد چکر دلبر لاک قیل نظر کیم چکر ماستق و لذاد در

فارغ اولم جو ادریک دایرینه قینسیا
 شفر حسنی ایچو نیک کیم کوکم پشک دودر
 ناد تجله فی زمانه بسز بیزیر دوز
 کمال اولوروی کیشی تربیه اولدیز
 شفر و صانع حاصل پیش تجله هوزت خوش باق کناک مال شمس خرم دوز
 مهور وصالی کیم بر جگر چشم کلند زاهد ساندوز کیم کیمیا انجم سکون دوز

صبر ایلا فیضیا شب قرینه کلر کیم
 کون طوق غمده بود و در فلک دور لوطی
 فاند کس طمان بخت بزی کیشی ماسیر خونت عشق بوکوب نامتیز ایلا
 میسوی بوق کیم کوز لک و کمانده اما حسنه غم کوس ایلسه بوکوسه نوز
 فالدی لایق هموز جور جفا سن چکیک رمعی بوق بلز اوظالد نسن بر کسیر
 هر کوز مطن ایله ابروی ایله هر کاندن جان هلاک آتماک لریند قیند بند نسر
 فیضیا دولت مستنده اوش حدک شکم ک

لنگا در غمه ایندی موی موی می
 یکا نده مژگ سینه کچه افزاید ای قاشی کمان ساندوز و نوز کیم
 مرات جغان جشم بند بوز کوز غم آینه اوشا بانه هریم نظر یار
 دل نقد می و بریز سله کمانه وصله بوکوق حقیقتله ارا نشو ضرور یار
 تیغ نهدک عبق قد قلمی بیه حواله از باب بنام سنا اروسه خند

حروف تا

سهر کلک ده کور خجده عرت رخسار کیم سوسار زند قورایمی ایلدی مر در حصده
 مؤثر جین وصلته کیم بینه زرد سده
 مقدم ای ککدر طبع قینتی زاره قیل وصله کلک

سورای زلف لبر کیم ایتم اختاد فید جنونی کند و مده دام ایتم اختاد
 دل بودی کلکده و شونک و نازق بری صداند مک کبخی غمده مقام ایتم اختاد
 انجم صفت او مایک شیره کور و مک چشم عدلیله حاجی کیم ایتم اختاد
 ابرمز بود روز منزل مقصود هه کون کیم سب هرادی بند لجام ایتم اختاد
 صبحای امل ناب لبند کساقیا کورب برخون جسمی بزنگه جام ایتم اختاد
 خط مزار می حسنی نخی بندنی و کین خط ماعله بویله خیل کلک ایتم اختاد

فیضی کس لیدی کشته ایتمه وصل یار
 لوز و نظمی بوزنه تمام ایتم اختاد
 غلغی زان کناد اولد قجه در کاه ساند بهم در ایلرانی ایتمه رب مست غاد
 بختی و فلق دیونیم حکیمه خونی طاعت خاطر لاقیل توجه باب حقله او کسک لطیفه کشا
 حقد ناسه ایستی بیره بیک در بود و او چاره بوز سیکه قورایم ایتمه کام ایتمه
 بوددی بنتی غلغی ارایه طریق خانقاه مشند عشا کسکنا بی سناد

دلده اولدیم بود ز قینتی بغم لیل غار
 هوال حشرده خدایا ساک سندی العیاد
 خاتم وصله هوزان اولدیم کیم مامور وور ای کیم از ان ایتمه بی مفد و در وور
 افتاد طنده کور کیم قریشی باده دوز صانوریم بوسم غلغی اولور میخوز خوز
 خط تریز بوز کلوب نقی ایله ی غلغی کوزی مشهور سکنه ایدر کیم اهل داند و حور
 بوز مایک جینت حسن ایچون بر غلغان ایله اولوش کیم ز کیم کیم غم مسرور حور
 شیل بر تو لایق ضیق تاب حسنه وصله یار
 ایلدی بیه اونی کور باشغور یاله ذوالغفور لوز
 برزم عالمه

حروف را
مصنع

تکلیف درون کردن اخلهء حالی نکند
سودا ابله آتش که بجز و دشمن
قصدمی ندستاشقا و اولون فغان
شیر و زنگار بوی و شام دل زانی
دایبسته اولدیز او شغلی حسنه بوقیستی

ای جفا جو صوری که هرگز نهایت بقصد
خاتم حکمتکلا اولدیک طوکریمان زمان
تلقی زاری الکریم کل الیک و هلاک
خدمت عشقکده واردر کیم تقصیر منیر
صوم جهونک طوقتی قضیه طاقت نابد
سویله الله کوی کوسک عید و وصلت برقمدر

بهمده چشم و فاندک کزین هن تیا س ایس
کوکله مصوم و مدر بلمزنده کرسده لذت و وصلت
بجیبی قداکه بر خال بیداد برک شغلر
لغی اشتهه لکر کوسه طبعیم بویر زارلا
نجهه لرخنده اولدیز ناله قیلر بیدیل زار
بوقدر بچشم کسکا طاعتی انبیه ایره م
هوکس و اولدیز کجه دل او شفقته

بلا و شغلی بام بللور بویر چور سو قیسی
غمر زلفکله شسته ده دکلا زار جده دنیا
کوز نار قضیه شغلی آبی بر باد خونی قیاس
کوکله اولدیز کون بوزن اجل بر کوسک
کوکله اولدیز کون بوزن اجل بر کوسک
کوکله اولدیز کون بوزن اجل بر کوسک

کوکله اولدیز کون بوزن اجل بر کوسک
کوکله اولدیز کون بوزن اجل بر کوسک
کوکله اولدیز کون بوزن اجل بر کوسک

کوکله اولدیز کون بوزن اجل بر کوسک
کوکله اولدیز کون بوزن اجل بر کوسک
کوکله اولدیز کون بوزن اجل بر کوسک

ساقی بلورز قدر یکی کلریم صفایه
انجیم دکلا ی و دگر بیدین وقت کرد
مستانه لریک باکیه بلنده بر ایلیر
سوز آورم آخم بر شریار ایلیر

کهار غنده چینه کلر خط و عمل
جهه بله کلام لکشی عالمک روز کس
ایر سله بویر اولدیز منزه کفکان کلر
سن مادا چون قورلدی کیم قیبه فکلا
معلوم اوله سلطان غده حلام بریم انجیم
ظن ایله فیضی کسکا عرض هنر ایلیر

سوزش غماکی تیش جهونک اولدی
ای شوم اولدی قضیه ناز و سفر و قمر
نامراد میل و حق اولدین عالم بیلیور
خدمت راه حقیقتا بچره استقام اولدیز
استمراه سجا بزوجه باصق قلام
هد اوله اولدیم صراط السقیفیک سالکی
ظلمتسه اقای نوله شراف و حایبیم
قبضتای چون کمال حق اولدین عالم بیلیور

ایر مرادینه البت ایره نخب بیزیر
صدقت ایرله صدقت دیلر ساکلا
کمال و فضیله باد اولدیک کیکله
حیات نقدی صوفیانه نوله تحصیل
و فی فناد ایره ایشدک اصلنک بسک بیزیر
بوزنق قی مزب مشرفا زرب بیزیر
کجه و آریله اندوه جیاتا بیزیر
هده سیز اده هده اخلا خط خط بیزیر

شروب امله دغش کیکله کی قضیه
بویجه صور عالی صاحب صبیه بیزیر
کوکله اولدیز کون بوزن اجل بر کوسک
کوکله اولدیز کون بوزن اجل بر کوسک
کوکله اولدیز کون بوزن اجل بر کوسک

کوکله اولدیز کون بوزن اجل بر کوسک
کوکله اولدیز کون بوزن اجل بر کوسک
کوکله اولدیز کون بوزن اجل بر کوسک

کوکله اولدیز کون بوزن اجل بر کوسک
کوکله اولدیز کون بوزن اجل بر کوسک
کوکله اولدیز کون بوزن اجل بر کوسک

ضایع شعر دندر
محل

کوکله اولدیز کون بوزن اجل بر کوسک

نظاره خداداد اندر قوتی بجه سلطان
مژد با بسه محبت ز زمانه کوز به یکد ماط (۱۰)

ندیم پریم خاصک اولمغه شایسته دار بیستی
کر که رای شایسته کس کورن بویه بوشا کور
کتاب حسنه نامی در دست تو به بلش تخم کور
بزرگش ده صفح رخسار او زور کور و آلتور
بزرگیم وز زین زین آهوسون اول صوبه دنیا
کیجه او یارید کورس یار کی کوز سید شوق این صبا و صبا کله معتبر کور بر تعبیر

تم جویک الف قدیم بکوبک دبال بقدی فیضیک
کور و بس عیب اتمک نام خدمت عشقانه ای پیسر
خوشید جیاد آورده کی کورن کین خاطر
سلطانمده اسول ای برش یار ایدم آه
بم بولم کینه کیجه کی کور مایه علم
فرهنا و صفت بر ای کورین اولدو

تور بر چه درد در و زیم سکا ضیق
بهم و عیب عشق بر بر ایسم اول امز
مشردنم اسب استغنا به اولدجه که کور سلب اولدو ریست او تندون مناز
درد فرشته هلا ایلار کور کور با قبست شریست در بیزاید ضیب روتکار
صورت دل اریله توبیدی قیامت بلنده بر نفسی شایسته نیر اهنله اول کور
بودر ایستدم کور با فخر صهی ناز خیم چون بیزینساده یا ندی بویله نازانتشار
قصیا وار از نیت نام حالور زین تباد
از حسنه اسیر آید کی بیز بر زین دنا

ایتمه سنا کی تاکون پریشان زلفک
بخی نیشد اثر ایو کور کلیور فصل چهار

باب لطفکده و وقیفی فقدر کتر ایسه
بزم سلطانمده شایسته ایر و صورت کلفکار
شیر حسن ایو بیمنه ایلی کی ز شوخ ظهور
حقو داننده بر آتش بد قدر کله خدا
بارک الله فانی دیکله شایسته دور
سود و بیخ ایو رام و صفتی تا محقق دیک
بزم حسنه صفات کور مره الهی ضیق
سودیم و کینست الی بنده جام بلار

شاه کور ایست اولد صافنی حسنه کور موزر
اروقت اوله صفا دیکله کجده کی ز ماغ
بیل قدر یکی کور مره اله هر بار بر فرصت
بیلر کی بویله کور جا کور کی هر
و صفکده خطا ایلر ایسه صفتی شیدا
بزم کور اولد کور بی هر زور اوله موزر

قبولده ناسر اولو ای لطفکلا کور کور
سلطان زمانه کله شایسته کلیم
کولکله فرغنی صفایر تا غار کور
فلور بویسنه بیوه صفا کور کی کور
کوز کور کور جا بیکله ماد تیدر صفتی زار کور
کور و بس عیب ایتمه سلطانمده کده کاسه بلور

هلای بلای زلفک بی چون ایر اثر
ند بر جیش طوار وادی ناز استغنا
شور سینه اینشتو بیستو بیکار بخر کده کم
بتر کله کور کور کور کور کور کور کور
برق کله عاله کور کور کور کور
بشاعر و صفا کور کور کور کور کور کور
نظاره

فصدك نذره غلظتقده وای توخو خفاکار
افتاده لره جرمی ندرسکاله افتدم
لا یعنی تری آتش جه کله تقار سن
عقلم کبی کلا کرمی اتمه بر شان

حج مسورملاک احوالی بو یعنی از زار
سن ابلداک ای توخو ای بودره کرفنار

ای طیب جان بی بجاکله ایله نظر
نریت وصلک دوا درملیو بیجان به
جانم ناز بندگی ووزرتک شکر وراه
صبرک ما ما کبی بغدادک تمتمل بلخی

فلکم بر بایم لایوسه و شکر لطفک منصف
ای شلمی حستم روسی بوبله ولسون در بدر
هوئی ایله زلفک دکلر خوشه عاندی
امید عید و صندلای فکرم روزه جبرک
عده دره و در حسنکل و تادم بولله بار فوت
شور زنجیر زلفک ای محب دیوانه در ضعی
گر که زلفت وصلک باشا بسته ای بلور

قصی دله ادرک کسکله سنان ایتدکم دملر
کوال اجمالی کون نازم دیوب یاری جردم بن
حذر ایردی یارک ناصنرا زیم صننو
غم روز انبله بر دم سفار و قتی کچرم زم

دهان ناطع نمده چتلم ایتمی یعنی
قصی نطق مستورله سوزل ایجان ایتدکم دملر

باغ حسک خطا طایله ایش برورار وار کین
دستی چیدی کلغرا کر صراوت تله ای
روزه جرمی کچی بجار لر غم چکسون
کلهش دهلا در بناد لکدی کتوبینه

فیضیا انا نازوسه برام تمتمل ایلمز
جمور دله بر لولو غلظتقده هر بار بار

وصف ایسوی کاشن حسک خزارزار
شاقی شمه جمور جفا کچکر سنک
بلخر طیب زره جه سوال غلظتی
هلا هولا ایچ فرودیم اولنازه بربری
صیفی تعقیم در کلهی جانانه اول بوری
ملار سه شکر می قدر کی صکره دور یار بار

ماه وصلند: ایرسدنی الادرور نیلرم نقد حیاتی حاضریم کاکر کور
جان ویرکله جانمده منت ولوتی نازه ایله میت عشقی بوغمن دهرود دتار یور
خاتمی وصلی جون اولمشد مستخر ابریند اولیله ان زمانده انسی جرمها صور
سیرابن یانک یه بیضکی وقت کور ظن ایرر طور تجلید کور یورنی نازور
مکتب عشق قه کور قورم ای جویم یار سکا کیم دیدی اولمشد کور شنی هر یارور
صون اب ایله کی ساقی له مستایه دافع غدرارازور کاسه سرشاشور
سوق شکرک بفرید عصری ویش سدا یه و
ضینیا انجور وواج یورنی شموی زار زور

برای استغفار

کلکله برمه شهابه ایقده ایچر قالمیه دم بسته ستانک ایچام الیتر
ای قورطلعت ملکه منظر وای خجست جمال جا بیجا غ خایه کل ایله بذر حرر
نامنزل رینده یک سا که ورازا رایلمز شاه زایم سا که کنور ایلمر کشکولدر
هرفولند میشر به جاناکر ملکه ایله کسکه سر بر سر مله قالر با که بکوز در بدر
صلاله فرود ایله مدد رحیم ایله فیضی بنده که
نالله هر چه کند اتمامه لر شستا سحر

صفا بزمنه مروری غم صجبتن کویار نه جا هلد کیم لعل کماله زلتی کویار
بخون غما سول ای کسکه بد اصلد زینت کونک ای رسمد ناخلف نمر ایت خلتی کویار
بهایی در هر روز هر روز زورن لشد کور کور یار ایله وارسلد خلتی کویار
بی بیب تمه ای کلاری بیار وصلد کیم جنون عشق زکون زنجیر شفا نقی کویار
طیب روزگار دردی بیصونه کشف بقدا افاده ایله سدا لعل کویار
کرم اولمشد صاقین یورد ولت ان دهر فائیزن فقیر ویرکد بر تقه ادا خلد عشق کویار
شکسته حاتر اوله فیضیا طلعن مدد لور
احتیاجی نوانند بر بریند غیبی کویار

بر بریکی و تانه برانش او جاننده یانور عاشق دل حسنه کلین بو جانندن یانور
باشمه سو دا بی لعلی زور کور بو سکا کلین بودل جنونی کور بر جمع قور ناخند یانور
سقط نون ظنیرین کور کور یارک نازم اولونول بلبل اشفته زور کور بر دانغدر یانور
خاتم حسینه ای صفا اوله کسکیمان زمان وار یکی بن موروی بر یورک قور جاننده یانور

اول خلد ایله کتبه وصلنده قوربان اولغله
کیش جاغ فیضیا دیرکی بو جانندن یانور
بر بالاک عجب ایلمر دل شکسته میدر یوخسه بر دامله می دوتیرک قدسکسته میدر
اه زار ایله کجودک درون کون آیامک بر کونالین بو سقا لرسکا شاست میدر
بو یله اشفته ورنیدا تراییز بلبل ورنی سخی بیچار عجب بر کون خوشسته میدر
سکانی ناله ده او یمنزه عجبی همدم آه فرادی نینک کور کور بیوسست میدر

فیضی در در در ورنک بکا سویله یوخسه
سکا اول شوخ دیمز عاشق دلجست میدر
زلف کار سرخ دلی زان نالد در دلبر کندی زلفی جنون غیره الادر
بقور قدسور غلته سلطان حسن اوکل زور که خدمت ایچره قورلا کوری نالد در
بر عالم اولدی حسنه نون زور زینون کار صور مز مقام ظالمی صفتی سجا آدر
لا یوق زکالدر انزیننه اول با ایشاهک نام الی مای ایچمه شکر کور کور کور
رنجینه نمد یار ایچون اغیار فیضیا
کامل اولدر که جا هله یوق عرضه بلاید

در یار ایله جنی کامل بر جمع کسلور صنه کور کیم دل پاننده لور کون غم کسلور
کشی نون زان غلار بر بو لور کور چی روزگار ان ویر جیک لجه کیدر بر کسلور
بور یله تان غلار کور حسنه تله شاک کور شنج بر شوخون بلیم بیجه کور کیم کسلور

نوله حالدم برغم چنگش فرودند
صبح بخت کورینند دله کی صانتم کسلور
مرض حال ایله نجاست زمانه زنه ار
کرمه لطف طلب ایله کرم لانه
قصمت بره ناز صانتم که بروم کسلور

فیضیا باب کرمه ز کیم اولور استغنتا
ابتدا اسب مراد ویرین یک کسلور

قلدی دیناری مشرف بنه شترینه بهار
بکره اولور کی کرایا نیجه اقلیم دیار
روضه مدنه دونوب باهه که کلاز جهان باشند کی کولتری وصف ایلمکه بایلزار

مالله و بروری ضیا بر تو خورشید فلدا
قلدی بی چون بوجر حماد شنه نوروز قرار
جهله اشجار جهان کیوی چنگل چایله
لااله زار اولور کی کلسان خنالمالده غار

جمنستانی وار و سبز خمی کیران اولور
هیب جلش کیم نینا فل زلف نگار
سیم زری قدام بلا ایجه اصعبیا
ساقیا و تو اولور بر ای کون سوکنا

طوغ شایع و نازوب فالور کمن صحنده
انظار و ایره دیره کوسم هر بار
شروسار اولور کی تقایوت کوریک زنگ
بوسینی کوریک بنفدا این کول قرار

زکر بر خالقن صدم ازها و کمن
حمدالله بنه کلا دی و صوصوسته بهار
بیکله بروصف این تم فصل بهاری ضعی
بشتر لشکر ز طقه ویرن برین قرار

کوشد فرودن وطن ایتمه بنی سما چکر
دونه بنه کیم کیم ماه وقتند ما چکر
حالبای بر رویه نماند هر روز
دیله بر شوخه کمال غم تو رسا چکر

شاهیانم مرغ بیان اولور کی شکر شکر
ایروند کفته قصله قصله یلبوط طرز چکر
پورته شفته قاه اولور و صوبه غالی
که هم اولور طفل زر کور کدر سن ما چکر

شیخ آدم خانقاه حسیه کلاک درویشدر
فیضی بیچا ریشوری جاله مسه و احکر

ساقیا بزم عدوه باده جسم هم اولور
حسرت لعل لیکله قطره کیم کیم اولور
شربت کیم کلسکله در بیانیت دل بیچاره
اکلمه صیاحی دره شقه هر ام اولور
اغلا را اولور یوسف ثانی نبی یوسف ووش
هیچ دیمیز انکم روان اولد قجه دیدیم ووش

حالی عرض بنگه وار مزدم سلطانده
دلهر با سن کور بیجک عشق بر ایتم اولور
فیضیا اولور ماه روضه کی کرده در سر تا قدم

صانع ایشام ویتی کورن مثل شبنم غم اولور
المسور منصف حسنه الا شاه قره کور
دوشه کی کشته دل هجر یله کور ایتمه
سمت و صلته کورن مزدم بر صلی قره کور

ره کور کور کیم وجودم زنده اولد سیاه غبار
بیور کی توخ سر شکر کله بویزه قره کور
نفت و صکله خاله نیجه نلقادر
خطایر هر کیم کلا برسه ندر بوقور

شوقه مسکله ایله هنکام کور ضعی قرار
خاصه همت الوب کور کمنه دیوان قره کور
مراد اولور جانان کورن لطفنا
مظهر کور کمنه ز ادا کور کور شاه اولور

ند اولر عشق شمشیر کورن بر کور کور
نهایت قویله نلاز وینی اولد بر اولور
بکاسو را قلده کور کور کور کور کور
کیم با بولورک والایه بوی کور کور

کتور کور کور کور کور کور کور
ایتمه کور کور کور کور کور کور
اشم هب کور کور کور کور کور
هیچ آدم کور کور کور کور کور

بویضی کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور کور

دل بیچاره بر تیوب عالیسانه مایله
غم زلفیل صد چای اولد شانه شانه
کور کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور کور

اولم سیری ریفی بولور بارانشاه...
 ایچم کتاب وصلنی نادانه اولیری ای حوصی علم جفا از ریزنه در
 صانه اولندی بنده بیجا لکن اولوزم عشاق رازجه مکر فترینه در
 فیضی چقرسه کز شه سنرا وصف دلبر
 زیر کمال رتبه کوز لک یریزه در
 بحر عشق در کیمت هب کنار برده چقار ظلمت اچر آجیوان چشمه کارد چقار
 تحت استغنا ده سلطان مجتسا اولی لشکر غم روز شب بر حصا و نه چقار
 اول قیامت قاتله بر نفس خرا اولدم دو دایم چو یله اولسم مرز اولان چقار
 کور دلاک وقت کمره مانه کیم شیار در بکلا اولور شتر در راه زار اولان چقار
 فیضیا سرمایه شعوم نوله نذال ایلم
 چاد منقوی حور ننده کسب کار ملان چقار
 آجیوان نجه دهن لرید کز ایتدیلر بلبل شفق کلان دامن خارا ایتدیلر
 بوعلاوت کیم زه انرا فاسا نندن کاور اهل نغده حقنی ظالم لارا ایتدیلر
 قورقورم ظفر انالخی سرتی کشف اتمکله حضرت منهوری زرد اولان بر داز ایتدیلر
 بار ایلر انیار ای کوروم بر دهن دون کیمبه مست اولوب تا صبح اولدی زاری بیتر ایتدیلر
 فیضیا بیجه صر فاشمه نفوق دغری
 کایا وصلنی کوز لک اچر ایتدیلر
 هر قیتم بریم روزی د باغم تازدر اشک چشم بوی اولور سیمه باه باغم تازدر
 ساقیا قاقم قورقورمه ای ایغی کیمکله مشر عدر باه نوزش ایتدیمه قاقم تازدر
 قابل اولن دایر آتقنا قناعت ایلم سر دم دله سنا کیم حکایت ایلم
 غیب اولورق بلورم دوشکرتنگه ایلم کسدای شیخ بوریله تاب تل باغم تازدر

کاسر لشدک المرسه نغم اولدکن بدشوه عدو کنگر شنی بوردق نین مرز اولان قابله
 ملار شعری ضعی کو بلبلکله اکلحق کلد
 مسوزن اهل شفق فایزک انسانه حاصله

نوله دریم همالاک لبر ایشمی مضیاد شب زلفاک اچند بار اولدک ماه نگرار
 بر لاش صحیف سنان اولر طریبق جیم نام پاک مسوره یس و طله در
 جینک والفتحی کاکلک و لیل و قورقور غلق بوزک و التور صد ک کور انا فتنه در
 کلام الله حتم ولیم مجیدی هفت نغفه کره ایاجیب حوق لایب شرفک عین سمنادر

خدای عزیز هریم مدحکی نسه خطا ایار
 افند کماله فیضیا مرادی کشفه انشاد
 ای غنیمه غم رخک کول اهور نا بدر نعل لبدک ده هاند کسکر دکول بند
 ایار شام جامی تعطیر بولورکی زلفه کار شکیله عنبر دکول بند
 جویز نا بر فاسا قی سچیا ایانید مست مدینه نشا سحر دکول بند
 کبج کبج نکاهی جامه لارا ایتدی دایر پیکان غمزه ناورک ضجر دکول بند
 زلفه غنیمه اولدی اولدی اولدی بر نفس
 فیضی جو کوره بنده چاکر دکول بند

ای مرغ دل اولدک نینه اوارن نددز کز لک بکجه بلبل غمخو نددز
 بر قدر هوی ک طلک کلنرا کضایقه اینکله کوز قنقه صد بار نددز
 بن سیمی غنیمه کولک نغنی آیردی کیمدر نکده کز خسته کانه نددز
 نیلر کیمی نالانی نوله ک حقر ک کیم دلدی عجب نغری بویاره نددز
 بارکی مد قدر تله و ایلله احسان
 درات سنک فیضی بیجا نددز
 ناجو فادت

نغمه کور

لور

مراکز حسنه کاکلی تر ندانند چنان در ایمن دهانی پنجه مکرر ناک ایچند در
 عشاقی زاری قصد اک اولد و نه در سزک جانم فراغت ابله صخره حسنه ایچند در
 میزان عقل غشقی ناقص صانور کورن بلنر سنگی نم کبی بر سزک ایچند در
 ههظم ایله کینه دلبر مولک تلخ کور کورن کوکلم قیاس ایدر که شکر دناک ایچند در
 عرض بلاغت ایتمسه فصیحی عجیب دکل
 در یایی حکمت ایچره کوهر سنه ایچند در
 حد پنجه کوکل شمشادی بر عالی سبب استر هم حسنی کبخی کوزن بر ادب استر
 مالک اولنور بول کوهس پار یه اما بازار و جنبه الکه ذهیب استر
 خالی سینه صحنه یارک ویرینون یا پنجه کبار زارده لک شرب استر
 درگاه وصالن ایشک بهینه صافله احوالکی عرض ایچکله سنر طلب استر

کتمزه لمان نوله چه وعده شعور

فیضی بیوزم صید جی نده سبب استر

عاز قیاسک آندی بر یی زریفه صوره کلریم بار فانه ظریفی ظریفه صوره
 نادانده صوره رتبه ارباب غرضی حاصل کلام ذات خریفی شریفه صوره
 ادم بیلور ندر اولد و نین انسان کمالک نامرود صوره مدد حریفی حریفه صوره
 نامی نیکم خاتم ذانله بلنور اول شاه فی نظیر کی بومر ضعیفه صوره

فیضی بر که شاعر سخن استر

وصافه صحنی اولد فی عبد الایطفه صوره

کیلی وصلک اهلر شکره کیم زریتر لعل نابک اری بریک سناک کوهس بر
 پستله اوله پنجه زانله کوشته کوه کل بوشام جاننه بوی شیلیا غلبر بر
 باغ حسن چیر و شیا کبخی صان کی بر و تدا سایه لطف کله بن خاک پسته چیر و تریتر

آجیلور برنم عدده دلبر کاکلی کبی می علقه عرض بول کاکلی کبیلر کبی
 کلشن صحنه نالان ایسم بیلر کبی زرن جکوش ایلمزاه نفاغم تازه کسر
 اختیار مله بولاندی فایز اونی کویج کبکه فی قدم بوردلر حال علم عزیز ایتدیم کبکه

میزل صیدره ای شکر طاش دکر دم فیهیا

اه لیم آندی او قوم یا صدی کماغ تازه کسر

کولر یک جا نیله برنه مسنه بنده نیشدر اسیر عشق اولوب بیچاره بک افکنده نیشدر
 دوشن کرباب جمل نذکور رر کبی حلو وصله کیم جبر تر شوری فلیکی ال ککنده نیشدر
 فلک سر غریب اولد و وراشدی کلر از صفا نوزن کورون اول پنجه بوم نوزده خندل نیشدر
 اندم هم جعس رندا نده کلمش فی یا شیداد کور پنجه ک قیاسلر بیک شرمندل نیشدر

ناله و سر خر نام دست ایسمه معرور اولد جینی

و کاکلی قاضیه تنک اولد نیشدر نین نیشدر

نشانی باد کبکی ایچوب خورن اولد ز صوره صفای بی بر ندلی کور و سبب خاموشی اواز
 سفاغ هم ریتیم کبری منه قی ناداد و صوره له ائی برن اول اهل کلا اولد و نیشدر صوره
 طریفی و غنی بلر لباس نه هدیه داخه قیابلی اطلال سیندنا آهه کبخی خوش اولد اولد
 نه بسون کورن و عده صفا ک کمال دنیا خرابیات ایچره اولد و قیاسلر بیخوشی اواز کورن

نادر سبک نیشدر اولور بر بچه فقره فنا صیتی

بهار ناک ولتن ترک لیبوب چاروش اولد

بهری خیمه عشق ابتداء ایل اولور جمله بوزن جکر بیسم مسافا ایل اولور
 زریضدان رضنور کور صوم اولد کله کلا کور باشم وزن غنل سر بر حور ایل اولور
 بیکر احسنه ایتمسه نشا داوشوخ شیوه کاباب لطفی بکلیس یایی کدا سایل اولور
 وضعی کبک زریو پنجه بجه کور کور کوهلی کلمش تازه و بنده سینه حاصل اولور

معترف اولد بولور بولور قبله مخلصه کبکی

استی کج حانله کلا فیه اولد اولد

دیگر

پادشاه ملک استغنا... با شتم و زور آتش شعله بکام افسرد
عینده که جز جانانک نشنود سوزی... بلکه مرآت فلک سن پرک بیکر بتر
کرسینه جثمان او راور عالمه که هم تختان... بن قناعت اهلیم همون با که برده بتر
سویسوی برنگان ضعیفی طوطی کو یا کوی

لبارک وصنی دهانند اندک بتر
خپله که آت حسنه بنفله عالم کو ستر... صانه شام صن و خط سیری بزه غم کو ستر
عیب که ده دل پریشان اینکه بر لبیاله... دل را برابر و بر وقتا که بر چه کرس ستر
ساقی کول چهره بزم میله دستن یاز... هر دل مستان عیش و ماده کو ستر
بر سلیمان زمانه جز خا میرانگی بی... کیم وصالن استم بن موزن خاتم کو ستر

وصف حسنه که ز رخک فیضیا راد قصور
لیله عنوان سخن آنی مسله کرس ستر
لوش میدان ممانده امست... ناسرینش با نور ز هم بر شرم دن برانه که بتر بتر
ای طلیب جان فرنگ در دیند... دانش دل حسنه لر میله اندک بر پیش با نور
شهر حسنه صانه غارت ایته کی سلاک جوش... لشکر هند و لول که اولاسر پیش با نور
مستله در رنجیر اندکان... علقه بود چه بوی دیوانه سوطش با نور
عیب که ای بنگه ضعیفی حسنه کور کور
کیش جان بی یول که قریانه س پیش با نور

ظن ایتمه در و نمده طیبی... کاک آتدی غمکه جانانه نایت امید وار
عشق کاک آتدی رانی در دله... آهیله کور ز زانیند کفنی در و
کروان تکدی که مجب بتر... شوق اوله کی مضافن یک قلزنده که هم
دور با صیدی عالمه ای غم خلا... بخت کوی کجور لولک اید شوم قد هم وار
تقریر یون هم بیکاره بر خورای ضعیفی
الطیبه کور کاک آنی سویلنده عجم وار
اجلش

اجلش با زحمت... از شوق نازه کز کول... نیجه فریاد ناله ای همه ناشفته بلبلر
کورده زلفی نگاری ایته کی کوی تو جویک... صانک فون به اوزده هوزر اچلک بنار
شراب از غوانی یاد ایچی... زین قد مله کور غم ز کس شهلا سنده هیز کولر و ملکر
کور نیجه کور قدی لاله قامسته... اجله کور کس کور بوس بر سر ترنقلدر

الذال تیغ نظم بی ضعیفه قیل مهرک ضعیفی
مناجی وصل ابر در دین میدان ایچه اولدیا
سیر کلنگه او نیجه اچیلیم... کز کول اولور نغمه پنخنه کورنک ایدر بیلر اولور
نیجه مسله آراه ایسون... رخی بندک نشاط می ایله کول کول رید
نار عشق ایدر نیم بی سبب... ایتمه کول اولوش پان دیکم کور کول اولور البت کور اولور
بنسله قالدجه او مکه کاک غنایان... باغی حسنه اولوش نیجه طروب کس اولور

زلف دله بزمه... دلست لولک حاکمی رولم
فیضی بیجان کوی کید کوی... دایم جمل اولور
شاقی زلف وصالن که بسته... کول دور دیند نظر اچیت حصار اولور
بر کور دیند بزم کور مبتاد... کاری نقشای نظم بی کاک شمار اولور
بر لفظ بوسه... غلام دور بر ایدر کوی اوجبه کور اولور
سنت زلفه بیلر ایدر کاکثر... بزم صفاه ساز یله فصل بیلر اولور

اولوش ندیم شوق با شهنان... نالسا
فیضی صاهتا و طبا... دیوان بار اولور
شوله مکای کس کس... کور کوی بختی رضوان چیر قیر
کیولک متیسر اولدی... درگاه وصل اول شوم بوزان چیر قیر

ذوق صحبای بنی یاد ایلا که در بزرگی ساقی دوران بزرگترین شترانی کوستر
سویله در ذک طیب روزگار بر وجه تلقن بلز مرغیست اضطر این کوستر
یکسکه آهاتسه که کوثر چشمه آله لک اها شقه ایستد و کی خیرک شول بنی کوستر

در سده دل تندین عزیز فیله فخریا دلیرس

خوب دوران عشق بر وفق حساب کوستر

نارخم جگر نیم جانایا قایم دیر

ایک شخصه عدو لوله صاقر ایلا اولفتت نوصت کوز در هر بزرگ شفا کلا جیله چایم بر

شاق نول ارشتمه مقصودینه مردم حلیه الایدوب بر در یکناطایم دیر

مهیجور اولی حسکه بوکره بشیم

ایر اسحق کبی خوشنبله ملتا اقیم دیر

یک منت ایلا فیضیه برکوس و برن خیز

الزکوم کلشنه دور ما قایم دیر

چاره نای عشق اولان آدم سخی لاله در

بولدی طوفان غضبان امرحق لاله بخت

نی ترانی سرتینه و آریسه جوم ابتدا

کوسو ررکله مرد لرحیا ایدن کیم دیر

ایر منیم بی گمان عیسی تی و حوی اید

جمع ضیا غ دیور حله تاهه فیضیا

چون کفینکله حضرت کله فیضیا الله

مرد کامل قدودان ایچنه کزیدر

بومشله درین البت بولو موکول کزیدر

معرض کشف ایلمز نا انا باراب کمال

ظاهر و باطن اگر چه ابتدا ارنتها

ذلیق بازی حضرت قرآن ایچنه کزیدر

فوضا آتسه برین ایلا الیه

بکوق غمنا فایق و برز شای شقی
بیخونه ناندایا ای می کزیدل بتر
اول ما احکا بر زلفی نوزن بریند
خیاط غزل باس قهر کسزین

الزغزل قعیان زمانه کوز لدرک

فیضی الله دفتر دیوان اجر قهر

ایر غم کسرت پیر قفسا دور بود

کوز ایسا کسرتا مقصود بی بوق بیز

شوق جاری عشق حقیقتا وار کس

نور و تان دهن سهر لوسه برقی بون

فیضی خیزه در سلاک ایابو بنوی

ایر نام کفر صورا ادا و نور لود و رور

ذالقه ملور بی باوه عشق نشا صنی

نقد حیاتی راهی مجتهدان عشقان

سالک اولان برز فی جنتا روز شب

وصف ایلا کچو فیضی بیچان دیرین

نوز سندان جوق در یکنا و کوصا جبر

خط نوصا غما و محسنک نقابن کوستر

کوز عمر شکر و نایا بند بر خرف زوار بکر

هر ملاذ خوریک جنتان وصلتی ای طلب

دور و فضا نور

کلیجه مجلس رندانه ساقی دوران
 صبحی تخم سرپست دهان ایچله ترکش
 النجه قویون نه بیان او زنی توی کرده
 خراق باربله اشخ دور زسه طول فانه
 او د مکه جاه ز غلطان یاری وصفتم
 اق رسیله شعل کبی بنده طبعه نغز نزار
 درون ضیفی غنینه طول طرش کوشار

حکمت نازان قدرت ابتدا اوده در
 آد ملک یوتد ملکر ده زنی خندان
 کوبله دین افضله الحق خانه قدیمش
 وحش طیر صین برکی اولسه اولزونی
 معرفت بلن طریقت اکلمه ظهور زو روضور
 هم شریعت هم حقیقت فیضا اوده در

سویله ظالم غنچه بر بنده استغنا اندر
 تیغ خجور داک کسدی تاب طاقن کافر
 شتره زنده سنگله هر بار زانیده سحران
 لباله زلفله هر آسی ایدی کشیده بی
 وارکیلی تیفیقی بی دوران حسنکار ندید
 بوخ غاصه کون اقدم روز شب اندازد

سوز غلطان تاب نایک ایچله جویانی شتر
 ایروم مقله سود یکه اسبیک پیر نایله
 کریم دودله کوفه نانی چون یوقی و کش
 قوطره شکره پاک ایدتم جویانی کریم

قویون کوبله

قویون کوبله دوشدری کایا اولد لردی
 جذبه چانا نیلاه کریمه فوجی کوبیوب
 دود و راهها هلاک آتیم جهانی کرسر
 سر مایلی ارباب دلاک نقد هنر
 فحیم ایلمی کون نمک کوبه زیا نین
 نون مشرب اولور پیر زین دهی کونور
 آکسیر دغابره براده ایرادیم
 ندادانه تھی عرض هنر ایلمه قضی
 کینجنگه دلاجه حقرون تر کوبه در

ضمیمه ای زنجیر کون نمک کسکار اولور
 حیضا فایم نقر فخری را بن تر دایوب
 نایله انیمار صیبه هم اولسه لور
 با اولد و زانان الحق کرکی کشف ایلم
 شاهله حاجت نکاد را بنده صوری کمال
 فیضی بجهان ناک مستحق بیچاره انکار اولور

کونل برمی و نایه بر جانی آفتاب است
 عجیبی کونل منتقا صفت شکر نماند نایه
 بر اولسون کاسه دل شوره لعل کله آساق
 نغمه بکمری صورت ایلمه بر کوبه نایم
 سهره سوز نازی براد بر ما هفتک است
 کشتی قاف جهنده مکر عالی جناب است
 بهار آساید زین کونل کونل کین شراب است
 او ظالم بودل بیچاره دن کشمندی است

ندیم ایتم بریم خواص انفاصی که بو فیضی زاری
 ندیم خام اولور که نرسد لطفه صفا ضیفون اب است

اول شخص را در این شکایت در خدمت کشی شما انعام نشان در ۳۳
 اقرار ایدیم که نقد حیاتی و بدیده برقرار اینم اشکان در
 زاهد که به دست مذکور بکره حقیقه تحقیق باده کار اینم اشکان در
 کلوزبان با کله هیچ طرح هدایت آداب شهر یا اینم اشکان در
 نادان اینم حقیقی نکات فیضیا

اجداد بیله کبار اینم اشکان در
 دایمی کوله سر با خاگر کریم بتدبیر بدیل بیچاره بی دیدار معجزه آید یار
 سرخ شکر ناکس میباید با باغی در موندی کوهی بر خاگر چون انجمن با
 خطی کله کار اول شهناک شکاری نانی بنامک صانع به سهوه نری غیری دیار کتایلی
 دور دستنه او ماهک نیش کجی کور بود کور بران چرخ شمری بزرگ آینه بندبار

فیضیا صحن صند حاله که ماه غرور استساک کرک
 باب لطف اول شهناک صحنی کیدوب بر کتایلی
 عجوب زران غلغله قناره جگر بر بیچاره کار از سله پتوق یار جگر بر
 شیدا جنت کوروب از جنت زالی که سار ملاتق صائق مهار جگر بر
 غزنا کجی شکر کله که اولین اطفال جهان کندویی بزله جگر بر
 کتایلی استر کله نادان مذوقیل شایکنی منصوص بونی یار جگر بر

دل بوتله کتایلی با ارباب تو تسله ججه می
 فیضی نر زار در ماف اوله آیان جگر بر
 ذوالفقار فیضی

ناخوان اولسه بده در زلفور کار اولسه بده بر زبون اولسه بر در اختیار اولسه بر
 انتقام الدم عدو زنده جدار اوله جوجه می بملوار اولسه بده در زلسار اولسه بر

نکر که کوب ختم نه بر سره خرام وار نه شام تا بختیم بهمان مکنده وار وار
 اسیر خست اولدم کجی خرقه نکه تنقا نا اصل صورت زوزنه یا بنده نمکسار وار
 نه صغیر اولدم نقد حیاتی سون علاله غی اینسار دی غیری نه یار وارنه کار وار
 همان بدیل کجی فریاد نا لان اولم کجی بوکلزار جتده سار کله کلزار وار وار
 هنزه فیضیا هر که زید عصره طولونم
 نه شاد کتایلی وار نه اعتبار وار

او بر سر بروم عاشق نا لان او یار او بر او بر بزمه وارکن افغان او یار او بر
 بنجه دعوت ایدم کتایلی پیاده بن اوله شناید بکیم نا لان او یار او بر
 اشیمان ملائم اولدی بزم جهان تیغ تهر یله کینی لان او یار او بر
 ایش سرخی کور بود لر له کوزیورور قتل نامه جگر دیل فرزان او یار او بر

نجمی زده دوشدند ای فیضی ندره بسبب
 بوکلزار کسه اما در مان او یار او بر
 انجمنه بلینجی کن در کرم وار راهی غزله طویزی کیدر بر کفر وار
 ظالم نجیب بنی بیچاره به قیدک شمشیر مکرر بنجه بیک آیان وار
 نفاق فلک وزنه کورینی مساعله کوب هم نر زوزن کونی مد ایش وار
 میضی بلینجی انبار وصالی بنه اوله کور هنده کسور بیک سبادی زهر وار

تقریر اینم کیم بیلان کجی کجی برینی در در درونم
 فیضی بنی کوه بلینجه زیاده کدرم وار

اول شخص

دیگر
 مستزات

آدم ابراهیم دم و شرف چنانکه دولتی شیخ خان اولسمن بود و شرف اوار اولسمن بود بر
قوت بازوی معرور اولن و علمه همچو قهرمان اولسمن بود در صفا کم کوار اولسمن بود بر

فیضیا دهرک فرید عصر مخ اشتهار یله

امتحان اولسمن بود در خاکسار اولسمن بود بر

کول کور لعل رنگ رخک شربسار اولور بلبل شسته نهد لریک ایشی زار ز نور
زنهار آجله و دشمن بدخان عیقه کشی ای و نیز بکند از زنها آسنا کور اولور
مخصوص ای کسک عاشق ناله میبوی که لا یوق نسای وصلک بر نایگان اولور
نیغ غمناک آجرسا، نولور ز می کینه من درد منک اولدی بر بر کز اولور

و غنای یکجه صغیر بیجان ذلکی
بگنیزه نقی فکرو اولک تا به ز اولور

صخریات اهلنک مانر کخی می خاند در نمکساری دختر ز عوسنی بجان در
جلمس ز ننگ لک ساقی کول جهنم کیم خلق عالم صغیره قود سیرون مستان در
بلین کیفیت سببی کی دنو زنی صانور نلاق بیجان لریکله حب دیوانه در
ذوق وصلکله کز اشک نریشا همی دل جمالی که شمهده مهر اولور شب بر وانه در

فیضیا فی بیجه دلکیرومه در نر نادان بکا
بولاله کیم خلط ایدر نالدله کولر باره در

اواره ایلینی بزک قهریز زمانه در سودایی زلفی بخش همان بر بجان در
افغان بار اولور بیخچه برز ایدر بزری مقصود عین از شوخ فسون فساد در
جلکله کز ابر ساقی دهرک نمازنی عادجه شدی صکتر قهوه خاند در

اولر کور بوی

۳۷
اولر بترجی جور غلک باشیزه کیم فرهاد قیس نقشه کی یاننده یانده در

سودای خامه دوشنده بترغیری فیضیا

اونجه بکله میوه وصلی زمانه در

شجاعت بختی زلفن اینه بر داسا کوبور دای بیجان به قصه ایدر کن او اقدیر مان کوبور
هلوی لیلله زلفنده چو قد که ز شمشاه مثال قصه جعفر انی خلق جعفران کوبور
نبلسون در عشق خار کمنی ای زال روینده طیب روزگان عتقاد اینه یلان کوبور
ندان میل ایلام اول کافری بنای مسلمان دن بلیم دلم بلیم مرادم تر همان کوبور

کولک معصوم اولر ایلست او شونک میوه وصلی
حجب کودکی خامه دوشتری فیضی نوزبان سسویبار

سرو کله نمک جانا یا نمک سس بر بر بر صفا و جور استغنا یا نمک سس بر بر بر
ید لطفکله نیک صون از سینه نه ره یله بر لطفه سم ایله ککری حملو اینه سس بر بر بر
قبو کوه یالده کسب اینه کله بره قصه موزرا کرا املاک کوه ادا یا نمک سس بر بر بر
جیبی نیک بد تویم اولور بر سس کوزاره افندی مدح و رسم حالایا نمک سس بر بر بر

نگاه لطفه دهر در مرادم فیضیا انجوق
عبا و لطف ز سبیا یا نمک سس بر بر بر

غزایرک متقیله کوریک ز نای سع کما تدر صفا کسب ایدر نای حسن خط کور بند عادت در
اسیر زلفک ایله کسک ز نای سع کما تدر صفا کسب ایدر نای حسن خط کور بند عادت در

بوتور کجبه شلدر سیر کبدره نوم تاور بریده کچطوقان بنم البتانه بنیاد اولم واردر ۳۵

مجسبی طالب درصلت اولور قی فیضیاست ادهی

بووق شغریله برطفلا ده ستاد اولم واردر

بنشاطمی له جلمده مجب غنوم واردر بیلور کیفیتت بکراتی دورا غنوم واردر

بروزنار زلفلا کلمه بریز اتمه ای کافر کوفتار اولم واردر بوم ایما غنوم واردر

جهاریدین لکن مانق بکرتوه اوادی محکم حقیقت راه عشق ایچره مجب سیر لغنوم واردر

نوله مشهور قلیم سیرک یولطفلا مشاقق بزار باب خرابا تر بیچله ویرا غنوم واردر

دکلمی یعنی ربانی بزه عالمده ای فیضی

جهله الله سخمنور کیمه نام شغری واردر

ایاغ اده شکست اولدی دیمه کاتی قلم زیر سرلخی باده صاوغوشون ایچین مستانه کلمه واردر

خرابات اهلیم عیب ایلمز بیر معان کورسه مثلدر هر کلمه دیوانه قلم کوردر

طیب و زکار دره در کوروش ایچره سیه یورون فلاطون اولسه عیب خلق جهان کلمه واردر ۳۶

مکله اولدق برسه یوق بود هر دورا ایچره بتر کند ویده دردی هر کسک صاوغنده الم کوردر

صدور قیل نیضیا نوردولتانه فقره سررضی جهه

کوم خمانله کندی نلق کوردر کوردر

نله زور تاب تیرا غنم نه ضرره بجمالم ویر طیب درد بی باغ ضعیف عالم واردر

فنا ده بر نفس لرسوده اولدم غملمک بوخت شومه انکچون بک انفعا لم واردر

مجسبی کچی ویرانه اولسه بوم کولک مدام سکی استیمان شکسته بالم واردر

هرم سنایور بی جلمده ساقی دوران ایچری باغ اوزورک بکاملام واردر

فریقت بیت بی کویلمه کل بتر ضعیفی

اوشاهه صومعه کسندره مرض حاج اوزار

کچدی بیز غنوم واردر بروسه کرم تسلک بلورک طالب وصلت قتی حل قناده واردر

کور نلوخت حسکله طویلا قانمکله دیریر ملک حشر اولدی امله قیامتک و لامتدر

معال اکلر سمن شام مقال سب عالندک

مرادی فیضی زار کسکا عرفی بلانغندر

اشیای عشق بلمز دا هدا بیکاندر کوسدا آغمن درون آتشفله بر آندک

بزم عالمده ندر بلز سننناط باهوی دولت دهریله باغ غنوم واردر کورسنه

کوشنه و حدت بی یوقنا قلله حاجی منام بسته زنجیر اولور کورسنه واردر

استقر قصه جنیان اولسه کرابی عالی اولدی ارباب خرابانک بری ویرنده واردر

فیضی صابام حجت ایچمن بزم است

نشسته موزدی بی خدی بر کسک میخاندر

اوله هدا ماهیتی هر جک الوی کور بر تو صحن شب وصلت عیا ایلمز واردر

بلمز اولور کورسنه صوری هنر علم و فاکتت بر باغ ایچمه مهریان اولسون واردر

خاتم وصلی کورسنه واردر اولور خمانده حسینه دهر کیمان زمان اولسون واردر

کورسنه واردر صنتله جهنمک منکنی لبله زلفی جهاندک رفغان اولسون واردر

بیخ قهرین قهرمان کورسنه واردر

فیضی میدانه جقسون امتحان اولسون واردر

الم کچمک کورسنه قیلله شا اولم واردر دل ویران ایکی غمور آباد ایلمز واردر

نکی کچمک سیر جمنست یئدی کورسنه رفغان زمان یله وکی غمغان آباد اولسون واردر

نوله بدنام ایلمز روزگار ارباب رفغانی عجل یله نیک نامیله یا اولم واردر

بوتور کجبه

نهمجا نیند اول مهلقا کچ کوریز نیز تیز کیدر صبور مسالند ضیا کچ کوریز نیز تیز کیدر
 اشفته حالایز نیز تیز کیدر کچ کوریز کچ کوریز کچ کوریز کچ کوریز کچ کوریز
 صور نیز ایغی بستمی چیدمانی کچ کوریز کچ کوریز کچ کوریز کچ کوریز کچ کوریز
 کی منت انیدر اوله روز نیز تیز کیدر کچ کوریز کچ کوریز کچ کوریز کچ کوریز

بختک سیا هد بخ او لیز مسالند روز کار

ضیخی جسمی مسالند کچ کوریز نیز تیز کیدر

خاتون تیز کیدر کچ کوریز کچ کوریز کچ کوریز کچ کوریز کچ کوریز
 اوله کچ کوریز کچ کوریز کچ کوریز کچ کوریز کچ کوریز
 من عراف سر برینه واقف اولان ایت کوریز کچ کوریز کچ کوریز کچ کوریز
 بلیم بچاره سنلک دردی کچ کوریز کچ کوریز کچ کوریز کچ کوریز

روزه چهل نی جکی عید وصال ابر

ضیخی بچاره کچی واصل جانان اولور

چو کیمت کور کالی حد در کیمت چتر بقله بو کیمت کور کالی حد در کیمت چتر
 کور کالی حد در کیمت چتر بقله بو کیمت کور کالی حد در کیمت چتر
 صرفه یوز کور کالی حد در کیمت چتر بقله بو کیمت کور کالی حد در کیمت چتر
 باب اطفالند بعید اوله ندان بر نفس قور کور کالی حد در کیمت چتر

کلفت کور کالی حد در کیمت چتر بقله بو کیمت کور کالی حد در کیمت چتر

کور کالی حد در کیمت چتر بقله بو کیمت کور کالی حد در کیمت چتر

ابتدا انسا نه سو لا نوز نیند تیز کیدر نا نیا صلوبی بلیمتیه هدایت عشقه
 کور کالی حد در کیمت چتر بقله بو کیمت کور کالی حد در کیمت چتر
 کور کالی حد در کیمت چتر بقله بو کیمت کور کالی حد در کیمت چتر

بچاره یار ایچون ایذار تمنای چچاره بچاره بچاره بچاره بچاره بچاره
 ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون
 ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون
 ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون

شیرین می جانم بارک رسیده در بارن مان نلنی بر نرسیده در
 انجان یعنی ایدر بر کور کچ کور کچ کور کچ کور کچ کور کچ کور کچ کور
 ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون
 ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون ایچون

قیدایا کچی ندرت قاسم کچی

ضیخی اندک کچی کچی کچی کچی کچی کچی کچی کچی کچی کچی کچی

چفته سنتزات

مشنه

شفا در بطن مری تریه دل ایلین ماتقدم سا که تسلیم ارادت سفند
بله و آنچه کج شفا مجت و زیوری سا که تحت سلطنت تاج همارت سفند
فیضیاتک لاله عشق ارسی، بجایز ایسه ده
دهی کاسلرا کا که حقیقت محقق قدر

تعبیر با صحت کفیله ذوق صفار نا اهل اولیو بله صفا صفا
کمال کمال کوزل جلیت عشق قنوبه یا بنجد بله کعب عدو یا بله بار
ادوات صافین سزین فاش الیه برم سروریک او لور سزین بیان عین خفا
موت تالکین حسنه وال اولد ابابار لعلاب بارک کما بزخمر شفا
قولوریز قول جیش اولدی صبح بویله حاد

فیضی کا صفدان بزخمر لطوف صفاد
مکان بزخمر فزنده مقدی کلور دل غمویل مر توب اولد خرنی کلور
کولوریز دولت دنیا ناله اصلان کمال اولی ذوق صفرا غری ساجی کلور
بله غم حکم البت کشتی بو منزلور هر کله بزخمره شفا اجزا ساجی کلور
باغله شفا لاری بی ملوک نا شاهه دورر زینب الایباه شفا معظمتی کلور

غضب لوده نگاه ایتمه در عشق قه
فیضیا اول صندک بزمنه آتی کلور
هر وقتی دل بزخمر ازی اوز کوسو لور کور بزخمر ناله صانورم بولور کور
اول صفا بوزار زرار و زنگور و غم الطاف بلیب شفا بوزار کور
کشدی کرمده بی مستغفم قیر در ایله صانکوز اولور بویله بله صفا لور کور
اجده هالین ایوب کعب بر شان البرم شفا در زلفند کمال صو بچن و لور کور
وصف ایله نجه دیشارین حقد هان ولور
صحن مبدل اجزا فیضی تمدن انجور کور
دلبر قدر

دلبر قدر جور ایله عثمان قه سملدر هر دوری کبر کمال اولان رسم ایلدور
کچن کوزل اولدوخ صفا صود بکیمی ارباب غم ناز کوزلوقه بدله
جان نقدی دلاره دروغ ایلی بنی جانان بلینه جان بویله صفا سفندر
یا چه کوزل کوزله دیوا تبه نصیحت زاهد به یواب هلا خرابان کسلدر

اول جمع غزلانی وصف ایله بکیمون
فیضی نظاریت شعریه بزخمره سفندر

صانع نایک ناکم به صورت برانازه در بغنی بیج صفت اولدی زخمی تاز در
الفیاری باد اهد بریشان ایلین صانکور کشته کی باهرو بلایه در
طرح عنبر فغانی سورم الزمده بوی اولدیکه صفا حسیه بزخمره در
ایرادم اول ما هفتک سید وصله صفا بوی روزه غمزه دایم حکم کیم خیاره در
فیضیا خط سزین کورده اولدیکه بزلک
هر نفسی برین آغوش بنی بر وازه در

نالای بر خضر اول کول همتا سید بوض بو غمزه لور تاز بر تاز سید
کولر ایچدی کوزل نجه بوزنم کور کلد و کلد کله نیرت ایلا خیاره سید
یے کبی ناز ایرو ل اولی وقت بهار سیخ ستمله دایک یاره لور تاز سید
بچن ای بلیل بیچاره اول اولدک غمزه او چ خاکورینه بره ناز سید
اتلا کوزل بیکه ستمه ایلا ر بست
فیضیا غمزه کوشه از لیکه بوز سید

سوز آتش عشق کوی کل یا منشی آید
کوزم یابی بالار زینک صد کوشید
بیا دور بجای پس معان بماند
صلوات دین بچاره بر رخ چه نکست
خزاید
بچه خالی کوی در کستان آید
مخ و زون از لبر جسم آدمی
پری بیک تر بید
گر آید صد بر بوی کز آل انبیا
انچه نه از زمانه دهری جمله حسا بید

بی بزم سینه باه بویله بر کس
ایمان فیضی
دوم وصلنا اول شوق
صفا از جلوبید
پس ازین زلبای بچشم
تولید غلستان سینه و صفت
لذت لبنا بد
نورانی زلفار بشام حانی
مهر ایازید با احسن
مخونه کت کس کس
تسلی ایچکله ناله
فکر ایچنازم عاشقی
پریشانه بیروز کالاند
دین مقصود ایرملک
زبان استغنا ایچا ناچجب
دل کله

فیضی بوزم میک برصد
کوشی ایله
نغمه بخی کربینه
او کوش غافل
مستلا اولد
سید مالک
تیا اولدور خدمت عشق
کله دنا برینک
فرمان ندر
طلوع نور تجلی
بجالی اولدوند
بترتو لاقچه
فلکن بر عظیم
زبان اولور
ناله مرت سبلان
اؤنوخ فریونگار
کسی نورد
کچم کدی حسینه
دورین اولور
ایچریشی عشق
کون مرفان
تیا حالک غیرو
اوانطیب
از بر کون دورکم
دورمان اولور

وصف حسنه فیضی
اؤنوخ بقره
قور قورم کیم اولد
سوی بر آفت
دوروز ندر
دور حسنه کون
ایچا باشم بده
در خدمت
تروک یالیم
کیم بوند
سنگه بر
قابل اولدوم
میکه عذاب ادرسد
کله نام بکا
حرمی ویدی
ایلم بریز
فدای
بزان
دور حسنه کون
مخاکا
نونه زین
بر کوزلاک
کنورد
وزر عام
کسک
عسک

اوز غیب اینسه نورد
کلر بیدر اولدی
بغیر بیلر
زمانیدر
بودای
سیم اوز کوز
نجد ناله
کله نوروز
فنی کله
قرنق
زمانیدر
دل فنب
ایچدی
نجه
مدد
قرنق
ساقی
یاغی
مکنک
ال
مل
زمانیدر
زلف
نهار
اچلمه
ننگ
بج
دل
شوی
مسک
رومیه
سکنل
ز
مانیدر
سوی
جی
بیلک
فیضی
یار
سربیل

سن بار
خدا دی
تجد
ز
مانیدر
کلر
اراشه
بیلک
شید
کلور
کیر
بر
زینده
رک
بیر
نور
ان
کلور
کیر
طمن
ایچدی
خانقاه
صفا
بج
ناله
هردم
ویلی
بار
قرنق
کلور
کیر
فقر
فناد
دو
نهی
بقیا
به
مانند
اول
دهک
عقایی
دکتر
کلر
زر
کلور
کیر
بکری
کوه
قاف
قاف
عده
دل
نهی
هر
بار
اراشه
مانند
عند
قاف
کلور
کیر
ال
اغده
فیضی
بوز
جهان
و
ایله
مصالح
بوغه
ماندی
کلی
بوی
نجه
دانا
کلور
سیر

ایچ
باید
عشقی
کیم
است
باید
دیسونار
کیر
کیم
بج
کلر
نهی
بجاند
دیسونار
ز
بجیم
بیلر
نقد
سده
صبر
بر
اوانیم
الله
ذکر
ویره
دور
ان
دیسونار
باز
سوز
جی
کیم
کلور
وقت
سیر
از
باب
صفا
حق
کیر
بر
ولده
دیسونار
دلاره
در
ریشه
ایچدی
عشق
نقد
ایمانی
جهان
ویره
دی
بویون
شون
کشی
چانان
دور

بیغ
عینی
جوب
ایله
بجی
باید
تجد
سیر
فیضی
بوز
نور
ظریفانه
دیسونار
کوز
بج
سوخ
خوش
کلر
کیر
بوی
جسم
کله
جهان
نقد
نه
نور
نیمه
ایله
نور
فران
کلر
بوی
کله
نقد
سده
نور
مهر
م
باید
نور
باید
نقد
سده
مانند
قاف
بای
بج
بوز
قاف
نور
نور
البتی
تجد
کیر
عند
نور
کلر
بج
کلر
بوز
قرنق
نقد
مور
زینده
ایمانی
بویون
دیسونار
کیر
بوی
نور
باید
نقد
سده
مانند
قاف
بای

الملك شاهانه و صفت صده باره كه همگي در خاطره كنجش در آنك آشناسي خندان در صبر سلامت نام يا قوب بفتك خندانك انوشي
فنيهي بيچاره و صمعي كبريا شمدكي بر كنج خندان در

يا نه نداد اولهم بخرانيد با هم او هم كونه بر قابل زند و كبر بن زن سلام او هم كونه بر آدم نكر اول بر كدام بر كرم بن قندك قادي لطفله استون كلام او هم كونه بر واقع نمود صومعي باره صومع كوني رزمه رنم ايد ايجم بر ايكي جام او هم كونه بر وصلنا بر ملك ايستد او بي چون اول استك آللم دور زندك بارك م نوم كونه بر

سوز سكر فيضيا بي في صحتي خورست المدم
الدم در و شندان لغذ و انتقا او او هم كونه بر
كوز و بدن او بجا صومع بر بند خزان آفتند صنا سنجيم قزل را ما نيله بيمون آفتند
خزان را نقد عر اي نو با صروف انما بيستوي با مله بر ايد صق قاز نو نو نو غميد
خرات اهدنا قاني اجمهم به كاسي دور آن بود غده سائند با ده ملكور ايقند
او كند ي انز برك مادم حساب بر رخ صانور بدي قوت بومند سنجيون اون غميد
كشاده بوند كنجينه وصلت كا فيهي

ذوق اتفاقيني

ال غمخو زكي شادان اييني فيض نهيد تمون و نوزي آسان اييني فيض نهيد الهيدر
اچين زاله دكلور غنجه مقصودي كلكشاه كول كلوز خندان اييني فيض نهيد الهيدر
بسيب روزگار مگر و همچ در در حجتان سكا تيماري در مان اييني فيض نهيد الهيدر
كرم اوله صفت نند وطنان در هر ايدل بزده باري لسان اييني فيض نهيد الهيدر
نشاط باره صانك نشسته مزبور مرم علامه
بوفضي زاري سكران اييني فيض الهيدر

باشمجه

باشمجه دور و لولو عشق جانان اولد و خندان در هواد اولد و غم و فلك بهر شان اولد و خندان در
بوم نور ضيعي اولد و غم بور شبه كرد و نك افند حسنه در تره سليمان اولد و خندان
بانوب يا قلد غم بر وانه و شي نوز خندان با نكه بويام بر شمع شيبستا اولد و خندان
منور اولد و غي صفت زميني و آسمان اچق جمالند دله خزان خندان اولد و خندان

نديم بزم خاصك اولد و غي بوفضي خزانك
مكر نالده بهر دست خندان اولد و خندان در
بر برب افتاده بچ بوقدر بنجون انگر كه بهك و قشمو با اچون اولد و خندان در
بر صبا بي ليللا بهر همچون ايدي كوكم بني لانه بايدي كوه غمه باشم اوزيه ذلغله
عيب اولد و غي بي كبي نالان ايركم روزك سبغ صفت بهر بده بوركده اولد و خندان
آندرا اولد و غي ثاني بني صفت و نك اشك و خشم دور بيم با همچون صفت

صود سلك فيض دي بر كرم انور الم بجم
اي طبيبا جان نله بلسون صسته حالي صانك
كالب بهر شين لغذي تان جلد بر طوفان بهر فلكي المدي تان باور
ديري ايد در ديلمه اوزان اولد و غم سبل بر شين بهر شيقه قتان باور
بهود و دوشه كشتي وصلت هكوسن كمت صفاي روز روز خصمه بهر باور
هكوسن بهر كپاز كه كان جله اييني اولد قون خشمي دور ستره بهر صفت باور

كرمي بلاغت ايله نادانده فيضيا
سكوت خندان كوهري الوب صانك باور

بوی بر بر دهر کول چهره زلف چو سینه مفتقد بر کز کوک غمضان چو خنده مغز اجنبی
 فلكه كز زلفش سر غم قلند ز زلفش کیم بوی زدن شبنمی در سدو چمنند و افرا کولدر
 کول در در در وین کشف نظر کسیکه شکوی مثلاً در صیون بلور سدک شکری بی وقتله سر هور در
 دو چشمه حمله کز شک کور کس کور سد همی کز بوی غم می بوی زنده هور بوی کز سد بیای بیای چو چو بند

سک کیم کیم کز بچهره سدک دهره فیضی
 بجز قیامت کس هور زوز زان بر دت مسکون بند

بوی زنده ناله کشند پیل شیداله قایل بندر بوی زنده انزوی پلک فیکه رطله قالدند
 کول بیای کوی نازک بدن هم بزم چمنده شطاطه و تیتید در نیانی فریاده قالدند
 کوزله سولک دیو و سلفه بوی کوز کس لاله سوغ لیلی افی ایلم کز کلای لوق بوی فریاده قالدند

دور سبز صفای کار و لکه شاع آدمی زانکه بلور کلا بی و فالک تجعبه دوز بایله قالدند
 وصال یار دزد کیدم امیدم کز شسته کنی فیضی
 دمام کج کج قتلده ایتم موم کیده قالدند

افندم بجان وصلکله دیچاره قانقد بوی زنده و رنگ بر باد ایون مسرف نوبد
 نوله نازاره مخصوصی استسک استسک الزوجانا درون نازن نوزد ایلو کول خیل کولعد
 بجهمی کرده احیا اتسک ای بیسا نفی هر دم کز بر شریسته لول لب کهر در آره افاد
 ضد قیل لکسا ایلان بنای چمنده سلطان مستدار آهی مظلومه فلكه سیخ قاطره
 بی فیضی شکایت ایتمه دهر کز بی و فاسندن
 کسی بد نام ایوز بخت کیر لاله نخلی کولدر

و بی محنتله ظاهر بیستم بر سیدار کوز لوم شنباسا بر این ایگی نخله ایلا
 کسیکه کشف ای نوزوم دو کسدر سراسری دهر دوز ایجه بی کوز کوی ایون بودیاید
 نوز بی بوی حضا چون بوقون کریان ایونده مصری المله کوزن صاندر سر شمع سیدار
 طاقتم بوی در قیجه دهر بویون حین از فلن ابر اول شاه صحن بند کوی بی بر سیدار
 غم دغل نجان ایتمه فیضی معنی هور فلكه

بایله کوسر بید علی بود از لدر کیدار
 چنگم لایل آشف با ما نیت کیدر بفرار و صفی وصف ایتمه قفانده کیدر

بجهمی و لسه شد بوز غدا لب کول کولوب اجلا کوی کولدر و زانکه ایستاده کیدر
 د بیزق بند کس ای لانه شایسته ایلمکه بوز زانکه ایستاده مسته و زانکه
 عراقه بزی لاندایا بقر ساقی نفاطه ایلمک شجره صفا و ازان

الله ششتر نطقن کوزن بو فیضی
 قیاس ایلمد کز عدول لاله ایستاده کید

رخ یاری کوزن صاندر لولدر نجات ایلمه لیدر بیدار
 بنی آشفته دار بوز زلفی و حنی ایجه و زنده سیدار
 ایسه لعلی بوی بزم میلک بکا او بند بایسا قیامه زان
 ایسه مزه فرود سندن لیت بی افو علی و زنی کوز در دلدلدر

هذر وار سینه کل کد فیضی لودا
 اشتکه مهبلان وصال اولد لدر

بچنگه سینده برکوه اوله جان چکن وجودم ایچره کرا اوده جان چکن
 بوشق نولیدر چکده خفایا اول خفا نکلن سخت ایسه ادا مانیله کرا چکن
 اده ماه طلوع لیرا تکه فلک لوده مثال شب برده چکن چکن انجه مان چکن
 دردی یایدن کوی آسمانله مانله کرب اوده سوز حلد که هر زمان چکن
 خرمده خرمی سن قیرا قال ایدوب فیضی
 فراش عاشق سزایان او مو میان چکن

کوردده عشق او شوق غمونه هر چن اولور عیب اولور نه زوله دلبری خرم بیزار
 قانن ایچمه تسلیم جابلن اوله بری دکنسولیم جهاده بونه کبر کینی اولور
 اهلیم اده فیه برعزم کین اوله تانی یایی فی تکلف کینه سجو و جمله تن بین اولور
 ساقیا جمله باره یه یونانی ای کستله خرمی لیدر برار کرام استغ تسکینی اولور
 فیضیا اهل لب ده دیلاری وصف ایسم
 نغم نومر برام عاده جمله غم زکنی اولور

زلیب جان دل بیچاره کینم ترتم صلور ستلا ییزنی زماله دلبری فی غم صانور
 خدمت عشقنه نایل اولدم احساننه بلهین لطف کرمده آنی بر خاتم صانور
 وصلی اقرار ایدر سیک کرم دورم نیندنا ناشق نیندا اولور نه قولنه و عجب صانور
 خزان وصلیه فیاضت ایلمش ایداره اوله بریک سیکس رقیب کینی برام صانور
 ایچینی فیضی دهان ناطق انضا بادر
 بو سکن بیله بنی هم کون کون ایکم صانور

بادشاه عشق اولد اقصی قان کین تحت استغ فناد کاه ایسنده خفتن کین
 طالب اولور هود و کک اطلس زیکانه عارف بالده ایچ خلق ت ایمان کین

اول لیلیب جانندن بیچاره یوقا کون ایز هر کیمه درد درم کشف ایدرم عوق ایز
 بر شیا اوله مپاره شریف المین عینا غله فی تکلف بد لقال خالند کیری بر شوق ایز
 بوسه سلطام بی توجیت لایله نئی اویزه ناشن نیک قدرین اولد که برابر فوق ایز
 نو کون بوزمه دلبر استله کاه صانور خرم صد باره مد خطاط و صلته طوق ایز

بن بیخلم حال کایت اینهم فیضی سکا
 که نسبت یارا انصار لاله هودم ذوق ایز
 آشنای شوق اولون عیله هب فی بخت اولور سنن بیسکا نیند ایز زبانی سخت اولور
 مملی شوق کون ابراهیم اده بی بو صوفی ایچ مقدم ترک تاج تحت اولور
 سیند بندای حمله بالهیند ایچ سب لاله صافه درویش دینله بهن هر رحمت اولور
 جه اولنده کرک برهن بختله یاد سن کار اهلندک بیننده اهل نیت اولور

فیضیا تربیتیه اوستاده حاجه ی قاهر
 بر کوه کرم دست قد نله ازل بر دست اولور
 بنم بیده ساقا بو خمه هود که وار یان ورد بیزن چیر اولچم اهل کرم وار
 داغ غلام کوه کلاه غم نومر کوه کلاه آه کیم بر اوله کی بیکن دلاوه نیند کرم وار
 مرغ دلادم بلادن بر نفس بولم خلالی در باره بیزشان بویله کیسور که وار
 کرکب معنی فی جرم خنک زن کاهز عینده کون کاهزوری اورزه خال هلدن کرم وار

فیضیا اورا شاه خنده برنده ایم اول کرم کرک
 کنده بوسه کله زبان پاک نفس شکله کرم وار
 چنگه

جد مزون، فاله بر خاله می برقت لباس ما غله جسته هان و خاله نماند کبر
کفری حکم المین اهل لریقک زاهد کرمش کرا تیلله بصقلیده، فستان کبر
فینیا عزیزان ایدس غم دکا دوران کنی
بی لایست مزینینیم آبی در و ریشا دینیم

صنک بزمله اول صندان احتلا طلی وار یا قمش جزای شغلا میدک شغال طلی وار
ساق کنا ز جویده دکش ز بسا طبش مستاندر جون اول شغی شمسک سما طلی وار
بیداد و وصلی دلبری فتح ابلا کوزل کنی بوندن مانع شغالطه و فرامی وار خزان
بغله بهار حسنه دهر و صغلی توق بردا الجوزیه ناملا ماه شبا طلی وار

اینا شش با صغریا با صغریا
قصه لیمیکه دنگ و سده وار
هر قمن برکسا ارکان شریفونک صفاد تابی ایلین و لوروزر طر و قندن جفا
من لرف اسرار بی بلکدر انجی معرفت معرفت فعم آتبی راه حقیقندن جفا
فانقاه عشقه کوهیکه چلا سیرانی کم جله سز دروش البت اوستندن جفا
سویا صاف ایله مرکز دلی آیسینه و ترا ناظر کز دینبار عین بصیرتقن جفا

فینیا بود در زلفی اتمه بیهنه تلف
قدرینی فغم ایله ایم دریا بی حکمتدن جفا
دین لورون شول و کمالات و الماس و وزهر کریاره صانکله آب سیمه و الملو و زهر کبر
فوز نشا غدر کتا قتلای بزیک لالزار صانکله نیاندن شراب الملو و زهر کبر
تمیز شکان یاندی چو رجون اشغال بود ریشه و لادن کولاب و الملو و زهر کبر
بج جنتانه جسد و کبر و حکم لافری نار غم اوزره کباب و الملو و زهر کبر

فینیی بیچاره اهل لریک وصف ایلسه صحنای انزی له اب دالمار و زهر سربور ۲۴
مژده
لبلله و سده اولدی شکون تکر شادا اولدی کوز نینه یوله نمکین و نکار
ز زین قد حلاله اجه لم یاد ساقی کل ایله اسیسک صفدا برضایت بز مائلر
نوروز اولار اولدی دیوی کجه طفاوه قنده رله بی باقدی نیک سینه اولار
تعبی بی کوردانه ملک طین ایدارم بو صفت حسن اجوه کس ایدینه حلالر

اشک فکون و نیانم فینمله دکلا در
ای فینیی مکن سوا اولد بار یله کونکلر
در دیده یچی نلق بیچاره الکمل جویب زان صانکله فریاد ای دی کلر
طاس فلکه دکدی قضا معصومی صدم یارم بنی اکشی قوه ناکا هجوه حکملر
موز و روش ایدم یاره کلوب باشدا جفادی و بریم یولین نلق دلی بر نیجه کلس
شینی شازوی ایشدو ککه به ملکس سیتیم و کویب اوه ایشد ایدم ضرر لک کلس
میدان هانزه نیجه بر نوره حکم تهم
فینیی ایشد ز صهم قوی بلکله بد کلس

نیمه ز کانه ای اولوب کلناره کیشیش یاتوق بلکین شید انیم خار کربلش یاتوق
قالا دهر دینده بر شمع کوروش کنی جسته سار نمده اول صها کوروش یاتوق
دوشمکی نام دلفنه شهبان کولانم دلورک صانکن جروج سوارا کربلش یاتوق
شیخ یوزی کینه کولانک اولی اول خوروز نیک آه رچی یوتون بلخاری س یاره سس بلش یاتوق
در دجه لنده و او ویرن طبعیم اول کس بیجا
خوشه غله صفه و سحاه کله در اوتور

دولت فقر فزاید، شکل آید خاندان اول و آخر جهانک شاکر و مبارک دید
سکال جبراً تهن خندان عاقلانده با مال اولاد بی کریمیم، بکاشانان عاقلان، تبارید
شبهه اسامی مشرفین ایسک داندیندک پتر

آخرین مالده ذوقی عروفت انبار دیدر
طبیعی بود بالمرسک درد در غم وار بود که آتش شفق کاله داغ الا کو غم وار
تواضع ایلیکجه مانده بدنام دهر و ادم مجید، بخزلیک اجیره کوه بخت در غم وار
همه کوشه و صد تده نویله نامریم بی عروس دهر یله صاندهک بنم تخفی اویم وار
بکارض ایتمسون، سکی بخت کندی کینی فرهاد، بنم خسر و کبی کهسار غده بیک زویم وار

کویله خیمه زلفنده یا تورا اول شوقلا ای فریضی
هوای عشق و دوش اولدم بوکون نایت عشقیم وار
من در شام کز کوی ده که راده کز دانه خاندانه بیل ایتمک ایلمایه کز
دل شهبازم ایما بدی اوز لطف کافن سلیمانله دیمکوز کز بیخیز اذاده کز
بانده کز و خرام ایلی مطنی ایتمه عشق سیر ز ناک جمله لری بنمشی اولدک نازه کز
کتبی طبیعی کور کیم دهن صبری غم و طوب، بکوهس یاره ایچون ساحل در یاد کز

نیلله زلفی هوای سیله اوشونک ضحیی
آه ایلوب دله بیله بختن بی سیمه کز
زیر دستار زن اول شمشک تجنی کیمش عشق صانورم برزنی کیمش سنبلی شیب عشق
لکسیسه انداکر کز روز بویوب باشی فالان ایچیم صانوله / خسار کز بریر بو عشق
بخت تلخ اولدی فریضکله رشک و لایقانه کویسیا طوفان فرخ اولمشی بویرن مویش
بولد عشق اوامراغ وصاله سیوه کن، بختی زار در لطف کز دن صولوش شفق کور عشق
نقصاً نه خانیسه شریف ایچمه اوله لاری
نکایله بیان دل یوز سور ملامت شو، عشق

ساقیا کل جلیس نمانا عشرت و قدر، در زمان اولدی مریض شفق شربت و قدر
بالله سلطان قصور بنده بیچاره به غفلت روز جزا بکاشانک ارک برت و قدر
روزه بجه کله کوی کلیم ز ایام سال شدی حکام ستمت عید وصلت و قدر
دختر نازک درسه بنور نمانغ در کل فصله کله کله کوی چون قصد خجاست و قدر
غم کل جورک بو بیضی زلف مخصوص ایلمک

ایچیفیجه نیلسون، بیچاره غیرت و قدر
کونوم اوشاهه ننه فریان اولوب کیدر، کنگجه عشق دله عیان اولوب کیدر
دیار اوز تندی نایب صحنی چمنده آه، بر باغی طشوه کز خزانان اولوب کیدر
بر تیش ایلی بی بر تاز به بر برکی، کوردم او چقدان آتشی نوزن اولوب کیدر
در شام بو محمد لیلله ذلفک هو کسن، دیرانه و شی بو عقله بریشان اولوب کیدر

فیضی مقال و وصف حالنده اولدک
عالمه بو یله مرد سنجیدان اولوب کیدر
نور بار اولدی صفای کلور ایا میدر، کلاه بیلدک زنده صحن آه زارا تا میدر
برخ سیده ساقیا اکله بو کون فردا عینی صون شرب ارنون کییم بهار ایا میدر
بختی نمی سنجندک کور قاتلک ای کور قده دفع سو دا ایلمد کور صو کنار ایا میدر
اقا یاد طایچه لیم طوطی کله کور صافی شرب شاه صادم صانع کیم ذوق حصاری ایلمد
فیضی کور قده حجت لاه متاع وصلی کور

یار و یاور غلشقه شتخ جناب باریدر، ساواغ مار نلرک کلسنه انجیق باریدر
سکال دولت بو زلف نرسه صانده کیم ایداندرد دهر ک اقبالی خرابات اهلیدک ادا باریدر
دولت

خداك امرينه هونم اطاعت لارزندند
طريق وقتك سالك اولن استر سلك كرسوق
بجيبى كويك مقصود اچون سچ ائسه قلم
ايدامحق مبد بر تقديركى كوجو زوقه ائمت
جهان باننده يقينى بيل قدى دنى اولسك
اچلن نجه شغرك بلائت لا زمندند

اهل كمالى هغه اندم شين لوزور نادان
برم هنزه حكى بيل اولده هنزه كوى
اندر سله كندى بلس اندر همان كنى
سچ اولدجه كويك مقصوده نكلمان
فينه حياى ايدوسك ايا بو ضررى
بش بلائت اچيه قچن قال قيل اولور

جمع اولوب اچيلن ايمىل تديين بقديس
ناملان شرد صله سلكه سم الله اعشى
ي جيبم ايت سلكه مفاد كوروكا
دون كچه وسلكه رواد مشرف اولدوم
وصف ايك يار دى يقينى ب كتاب مختصر
طوبه وصفتن خونى كورنر نعله تنخير ايتدور

كبريله نزل ناخلف نه مطان اولدم صنور
كتم ايجان نديونى فهم ايجنى نادان دور
مايك اولسه سوزوم ايله فلوسى نقره
فقيرى مرنى ايله نودونشان نمانده
يادالدىن فيغيك شويك فينجله تور شى
نرسك قن هنزده قهرمان اولدم صنور

يدى بيشكلى يارنى كورنر نديونى
ناشاي اولدىن نكلا فونى ايو شغلك
هوانى زغدر سوزونى نكلا فونى ايو شغلك
شرب اولدو بوزله دروغ قلم قلم
كورنر نديونى نكلا فونى ايو شغلك
كورنر نديونى نكلا فونى ايو شغلك

كورنر نديونى نكلا فونى ايو شغلك
كورنر نديونى نكلا فونى ايو شغلك
كورنر نديونى نكلا فونى ايو شغلك
كورنر نديونى نكلا فونى ايو شغلك
كورنر نديونى نكلا فونى ايو شغلك
كورنر نديونى نكلا فونى ايو شغلك

كورنر نديونى نكلا فونى ايو شغلك
كورنر نديونى نكلا فونى ايو شغلك
كورنر نديونى نكلا فونى ايو شغلك
كورنر نديونى نكلا فونى ايو شغلك
كورنر نديونى نكلا فونى ايو شغلك
كورنر نديونى نكلا فونى ايو شغلك

سقا و شفق زلف دلدار سر میده در قیده صحنه نمودل غم و سر و مهله در
 نوح آه اشک چشمی غمی ایچله شمشک سار بجه کبیه بلکه کز رشک نردن
 نمکین او لغز آتش چشم شکر سیدیم کویا طمن نیم دل سوزنا و ارمه در
 بفرزاد عشق نقوشی المقده بخوری وار افخ حسن زینت اوت بیت بیکرمه در
 کرم ایتمه لار و صلت دلدار کویا بیک

بمن زمان اولمش ایدم لشکر عشق قدیمس کویکلام الی محمدی بکاف بی ابدی سیر
 زاره کلهز یمنده آینه دورانیم شعر حسن اچره کوردلر نایزاشی بی نظیر
 شیشه کلاب اولدک کریم من اکی کورتم جیم شفقنده جسم ایدم میانه بدیدیم
 روز ز شب بوبله یازوب باقلدیم بیهنوده در سوز فرقت جاده کار ابدی او ظلم خیریم

فیضیا قدرم خلک خاکبکله یکسان ایلدی
 او موسم بار خدا اناچار اولور دستتکلی

لوح حقیق نداد چشم خدیغ غمیر اولور صافله عالم اچره ای حجه اکا نده بر اولور
 بهد قالدلا وریسه اقدیره تدبیر ناله دست نده تلام اچکم چیشا نله تسهیر اولور
 مکته نین خانی اعلی قابل دکلا بونجه کوهس بر کجکده بجه تقریر اولور
 بیک بندر بر انداختن ناله ما بر اکی صاغله ناله اچمه کلام کبریا تقدیر اولور
 سانا اواکی قورقون تو بیز در طرف التتیم راه شفا یا شوقی نده نیله تبیین اولور
 ای نغمه عاشق دما اولور اویباری صیغ اویبار اکر دست بدزار اید خبیر اولور

فیضیا بونوش نزل اولدک نله بونوش من
 مویله قتم مقبر بلج بجه تنخیر اولور
 سانکا ایا شهباز صغی نر و فاسه ناله در برهار و راه میلا مقصی حوا سننه در
 سبب اولمن بستن زنجیر زار و ارسلا کویا اکر بی بون ناله زار سنفا سننه در
 در دشتک لرد کمن لری سبب دهر دون ننده و آرسد ننگ کز چک دو اسننه در
 دیزان انجمن نقیر شفا نده فیضیا کاه خلق نام شمدی جمله انبیا سننه در

و دهن حسنی دهری تقوی بونود ز نافعتم
 ایضیا بچاره کوهکم دلر با سننه در

داده دعد ز لایسی بدما بقی دهره در اول سیدین حور لای دهره بی بهر در
 صوم اچرله برلی بید و ملن بوند فوسه اطل شنگ صانک ز کوسوی همان بزرگور
 ننگ چشم اوزی ایدک جانگورن نیب ایش کیم کرون اولدجه سوزنی سلی بقی نهره در
 نغمه شفی دانا فریاد انا انا ادرورن بر کسبی بولیم تنی نغده دهن لول چهره در
 تلبه ذکر بار یله فیضی جلا و سر قرشب
 کیم جلا ایلمی سیمی اکر ز سر مهره در

سوزنا

خلار و زنجی جو رسیده صبر لیبی صبح مسما ایلی آه صفائی کو لدر بلبلا در
 مشک بوی بر شام جانان اولشد ستر
 یارون مهبوب اولد فیثی کبی هر روز شب
 عید و صلاک و عسقا قی کو لدر بلبلا در

کلمستان ایچره صفا کو لدر غمی بلبلا نهدر خوش ترتم فزونی صد اولد غمی بلبلا نهدر
 عطر نازک ایلمر مانع ناشی بیجا روی مشک بوی بی آه کو لدر غمی بلبلا نهدر
 نوله کنده جانده جانان غمی ایدر غمی کبی بوغنی ابتدا کو لدر غمی بلبلا نهدر
 کولسه آچلمسه کلمستان ایچره اول غمندان اولور در و عشاقه دو کو لدر غمی بلبلا نهدر
 جان فدا قلیم دیور فریاد ایدر بلبلا نهدر
 بد لکه کوی فیضیا کو لدر غمی بلبلا نهدر

دمادم کاکل دلدار هم کوی بلبلی ایسیر عشق ایکن شیدای عالم کوی بلبلی
 شام جانی تعظیم ایتمک بوی شکار ایلمر هموقتی دوغمن اغزیزه ایسینم کوی بلبلی
 درونی کوی رضای چون کلشنده هر شب روز نکایه ایلمن به خاره حورم کوی بلبلی
 فیوضات الیهین ایلمش کوی کوی کوشی جهان سرنوئی ایرو ات مکرتم کوی بلبلی
 خیال بار یله فیضی کبی کلزار عالمده
 ابدن صبح مسما یا سمیاله ماتم کوی بلبلی

غار دوشمن

بوی درغلا بزم مشاقه غم کیم یالیور - صلاک مشک بی لدر شمع ایدنلر یالیور
 سابقا مهبوبی لعل نیش ایکن شانلر شتر اوغجه مجلس مالده صافغلا یالیور
 بنده کین اولدر مکرده هم ایلمش غلام کون بکله جان بازار ایدر بو ایسندان ای مهبوبی
 شوبله در اولدی بوردن لاله اوغوشه کار صلاک بک بوز اولد ایام غمناه قالیور

سرکذمت فیضیا کلن حسابده لایمه
 مایرای مشق دیور صافغله بر بزم صتا یالیور

اسمی کتاب مشق خریداره یاز دیلمر صافغول ایدر غمی کرحد یاره یاز دیلمر
 کویله فریاد ایدر غمی عاشقن یکا صیف ایلمر غاب نازکن غمی شام او یاره یاز دیلمر
 عالی بوزنی لکه کشف غم قایلر دکل کلب ددر لیل باشمی از قالدی یاره یاز دیلمر
 کور دی کتب محبت زخم غم کینه صونکیم واردر آجرتی تازه یاره یاز دیلمر

میز ایدر -
 کستورال
 مایرای کرحد شمع کوزنی ایدر نلر فیضیا
 غم ایدر صبا حوایی بر بزم او یاره یاز دیلمر

کلمستان ایسیر جانی کو لدر بلبلا در باغ مشک باغبانی کو لدر بلبلا در
 جامه کولر کویله دیرن اولدله مالک محبوب زمان کو لدر بلبلا در

خطب آن که در عینک ما آنکه ز حال بگریز
منزله نماند آنچه شرح ابله نادان ز تیب
نظره اندیشه نهان او بلیجون دانه چمن
مهرج دانش و ناله و ضیاء و بر ما چمن
دلفک و دستار اولاد و دل بهن اولین
تفصیح المقامه نوله عاجز ایسه فیضی زار

خاتم کتاب از شکله صل جگر زار
کرده بود که هر یک صوفی املاک این
فد و کوسک دید سپیدان اولین ای که کنی
اولیون بیخونه بنده زلفکاد بود آنکه کنی
جان از بر کسب زیت ششکده ناشق عهد و قیل
فیضا غصبا غز بنفوس ابله زار خدا

مهرک بر می بخورم زدن غیری بی پاک این
دو با ابرو لطف حق نه ای از کسب
صفای زینت و در لاری فکر آنکه بجهه عالمه
امید و ملامت چون یاره امدار اندو کم بود در
کشف کلام و بین کسبه امید از انچه غایبی
چون مکه کو هر یغورک بلور یوق قد و بنف جینی
کران قیمت تو یغورک در یک ستار کسب
دختر

دختر اول ششوی حسک غر زده فطرت
نه ششوی ز لیدر اول فطرت دهی کیم کیم
اولور عم جانه دست زراب مشق دلور
نگاه لطفنه نا اول اولور می بلک و عاشق
کدامی اولور و تخم یکدار اولهک غنیمت شدی
بمور ز فعت فیاضه الاله کجه بنده ناچین

کلای سلطان بهار یله محمود نوروز
ز رشده چشکه دو غنقدی کلستان جفا
تعلیم نیستایله با یسند که چه وقت بطا
توین کلور بلوغه افستق بیستله آب اول
فینسیا اولدی دو کلانوزن ششوا ابرو منشا
بوسه و تدن ایدین بار یله ما بیستی بوز

ای دل از درد قاسمی اولوس و سروراز
نیلر کیم هر دم ایدور ز ناله و غفان
حق بی ایدر بنده سینه اسرار یله دهر
افتاده کینک ایزنی زلی و امن بوسه
فیضی اچیلور نجه قصود من البت
دل سربدی همان ایلسون ما ششخنی ابراز

بیم و اسلم اولور زین اولور
نهیختد راجع کلانم ششکا
غرضی فلکون الفز میراد
وصا لندنای دل جهان کس اینور

۶۸

نکنی خاتم و منی چو یک بوز فطرت ندر اولور
یوزکی صاف اولور انما سالی و لی فیه زده غلار اولور

تمام صحن دلدارای بچک بوز سه قنار اولور
بهار بن دو کسده بر نخل زینا میوه دار اولور

نقود حیاتی و در کرد تهنی بول این بو باران حسن ایچره خیز

دوب لر سله از زک نغم فیضیا
کزن تزه البت ایلر بلکولان

اسکله ایچره بکی عبادت ابد کشدک اوخین ماشی تور ز لیل ایلدی اندای غریز
قانز ایچکله عهد اینی ایشتم کرجک المخرضوب زمانه اولدو کشر خوزیز
درد جی ایلد دورا بوسین ایشتریک لک ایلد کربک ایلد وصالده ارتق ک پرهیز
ذبح نایه سی شتای هموار ایلر بر لری عقللا اطرافکله بر دایره جیز

فیضیا قادی کیم اسمم اللعقدن
خی غنی نایه شریک ایلدی بوشرب نیز

شانه زوش ایلد صمد حاکم حجت دلوز کلک د اکره سنله کوره و منزلوز
بر سر اویاب حاکم ایلد ک باره بخرج ساقیا کوشه ایشتریک لک اولدی ایلر

عاشق اولد ایلد کیم بیهمومه صغر ایلد هموز ایلد کون بولدی نکلویط ایلد قاتلوز
منله به عبور بغداد بند بولوز اولد شام سول بکرتوه ندر فتح اولد هر صند لکوز
نوز با بر خضر ایلد اولد صمن اهل ک میخند
بیز ا فیضی بیزه صرقتی نکند به بلوز

صعوم فرقتده بیقر ایلد بکون بجانوز عید و صمن جوم بیزه کون تر صمدی جانان
کیم بیخ عمده منله بولدی درده جیلر ن اولمشوز اول طلیب جان کرم قلمسه نولوز در اولمشوز
مکوز و الم صمان کیم دور و فرکده کوز کلاک آفتا بر نایب صمن عزیزه ایلد سار اظنا من
صمد ایلد ایلد اولد عیسی نغمه بیزه صمد بیک غنچه کلک ز غنچه خوزیزدی و کوشه سار اظنا من

فیضیا بر صور ایکن اولدق سلیمان زمانه نایم نغمه اولد شهموت بولدی نام شاموز

بخر ایلد باق حلا خطا از اسن آیینسه سکند بکر در غبار سن
چکن کولکون اولد غمی حسنه ک خطایج اقلیم شتی زولوزی بکیم شهم ایل سن
کاشنده لاله تکزون شب بنگه بیلک بر خطله اولد عاشق شوریله یار سن
سوق حجت ایچره تهنی اوله باعمال اجمن ساع وصلنی اولمشو کار سن
کفتا شتی سوبله غلک وار یسه ده دخی
نایم نغمه اولد شهموت بولدی نام شاموز

نایت دنیای کوروب مسنده منتقین دکلر نقلا در ایلد ایلد زکرتی جمن دکلر
سرفروغ ایلدین ارضوت ایچون کزدون لک ارتکاب اقبون ز جفلی بزدون دکلر
لموز غنی قسینا ده کی قسینلر جیز وار لغله سترم بولوب بولونه جمزون دکلر
نولده دورا بوسله دیکلر اوزره افلاک بزیز ده لاری لطفله صمنون دکلر
وز سنز بنضله کوره نامه شربت هر کز
فیضیا بز بوجوان ایچره قلا فلون دکلر

مصل وز نجین

نایم صدم ایلد رسه بلکه اول شهمانان نایم غیم بیز ایلد ایلد ایلد
نایم شتی نایم بیزه ای نایم نایم اولدها وچ فلکله کلدی بر وزوز
وزوز نایم ایچید مرغ شفته اولد توشی روی روی کون قلسه صمد جیم ایلد
ایلد کجه مر باقی عدل اولور در دیار یاری کور سیم شفته نایله ده ساز
ساز سوزک فیضیا بولار نیت بیزه قدر
قدر ک اوچ فلکله بیز اول شهمانان

جور آمدن مانند جواهر و صافش کرم ذی لطف کرم جانم اینا نیز
طرحی آنگاه در دهن بدختر و در دستان دوستی زنجیر و لایق صفا نام و نامش
دو شد گنجی سمیخته با سینه چیده صافان اول سر و سر ما نام و نامش
بیت که ایدر قوی تویی تشریفه کوزه کام لطیفه که تهن لکس نام او شن

فیض و دن کون ناله سنی آقا جده جعفر سه
خاب اچو یا تو را فست در نام او یا تو
برین کی سنی دیره آوره بو لغز برین کی بی ما شوقله بهاره بو لغز
نقد دل و جان ال کوزه کماله وصلی اصناف جفته کس پاره بو لغز
دل حسنه که کوه طیبیم نظر ابلا در داهلانه فن ایله بچاره بو لغز
بیکانه شکر جاننه کار اشد کافدم بر بولدی در و غده نیم یاره بو لغز

الطافله نشا نیسته شفا عاشق ارسلک
فیض کی بر بنای بیچاره بو لغز
نشانه آساره نشه کینه ضد جاکر قید زدن اهلین بودال غنا کز
انزله اوللان کینسیا معی زاده نکه حور ظلم خراب اوله کوقو اما لاسز
در عالم بر قفسه رای صغی اچق بزوب بال اچیز بویرت سر زرج باکنت
ایلی دهنی عشق کلسن اثبات ایلی اذن سدلان عجبانه بویرده مالکوز

نفسن الاقا بیروزی دهرک و فاجی برت بره
فیضیا وار در خدایه حمد اوله اوله لکتر
اول بر کام دین یاد اتمن اولدی ادمن روز شب افاقه چقا اوله سبب فریاد من
لیله زلفک هم سیه جنون عشق اواب سر کای کز بکده در صغی البرکی بهشتاد من
شیخ حور کز کس دی تاب طاقتی بلانکله ایم اولدی ای غرضی بهیلا کسندن داه من

غیاثی زخم بجهی بو کای شاهناز چون قواصح / لایه روی رفیع احسانناز
ایله افاقه تغیر بوسه نکلان اجداد اوچ کوه بشه دن فیضی اذکی شهناز بران
لاکی کون دوری دیور لیلی ایلی یوا دور تلر اول کوردی شوخی اتمون نرم حجاز
غده ماهور روی کارفتقا ادر صغی شعیبه ویر کجه صبا نکه فصله نازیناز
کوش ایله لرغ غلایه کالردم بستلیدک حاد کاهله هو تبدیل اید اهل حجاز
صفا کز سر و سر زاریه مخلوط ایلی ایسون بدم بیاتیه سفای کس فران

فارغ اولدی فیضی بر زخمه کله مقاماتی بیست
اتمون اهل هوا سندی اوصواب احتیاز
نراست اجن باشقروضط ویرا ویرا ویرا شهناز صفاکسب ایدر طالب اولجده حسن صطابراز
بجهی غایب کسان ادر کرم کز غنقه تنزل ایلی برن خانه بدم اولها بر بار
نکاه خلفه مطهر و زوی یا رانیاری ایدر عادتین ولقت خار یله هر کولار شتار
کارستاندنج اذک بکون جمله ای ساقی غماز یاره طریقه نیم بر جاکریم خیار

او ماهلاک دور حسنده نکه خاک ایلی کی قدرین
طلونلم فیضی بیچاره اولشی شاعر ممتاز
ذوالقاسمین
سرت سب ایدر دوقوم کجه کدر بیز قلند طبع اونوی دهرک زینا ندان خذر قلین
هو ارا ایلدی و لای ذوق دلسر باله سر کوبنده یارک بز کی ادر سحر بلخز
نیم دور سرت یوز ندن بکده کیم بلخی هر کز اکر بیزان عقلمه ارسک عالم اچیزه طریقه
زایرد ما نخر کولنا چون کشته به جلدنا ساعد روزگار مانده خار کسده لرا بیز

بجه عالم سگایت اچیم ای فیضی بارانده
بیشیم اشک چشمم بجه ماه و رسال لهر سائز
حور

ندو جان و برونک شاع و صککه یوقا ناره لوقه ماله کسده ی غالی ایز ایز اندر

نوزبان عرض ایلان طغان اچق ایز بزه

اسکی تقیق ایز کردی کن فیضیا اوستا ایز

ناایق الی حسنه لوز در نه بخت جکره

مدین مقصود موزه ایره کله حرام کم

اهل خرابات اولی سکی سیناله لری

لاریه صقم سقیریزک واروصیفی دل اوز لری

خطان خلک دارو مغان ابر هفت طرقتی یوزین

ایله زلفک هر یوز ایلدی جنون بری

فیضی خطا درود کون منله مزای فیضی بزم

دایره بزم مزه صانع کله شریستا جکره

بزه لایب دلبگی رکین شراب اولی

خطا درود کور سبای موله لار ماله ملاله

شیه رامت میتسا ولد جمده کله لارام

بجیمهی چشم کلسدر دسبک تیره لکوره

بچین وصف بنی السم اوشونک لغز بنده شفقی

دهان ناطق بیده اولیله بر طغنی صواب اولی

بزنکرام

سزید ایزم سعالت برود خوش کلدیکر

شایبیا کله شرق آیدک بیتم ایز

فیضی دم دارو دیت دیدر ایز ششایا کله

خاطره صد باره اولدک الله شانه شان

کرید یوقا دورونکله دورون کون دفعتمز

چکره حله جورک تقدیر کت ایلده ده

سختی حله سزیه ناره ویزر تدبیر

ایله لعل ایلکدن بولوزر ششایا سزیه

بهر حکمت کله کله پاره اولسقی فیضی

بوسا بیان برضسئون اولدی ایز

کون کله تری شاد خوله جنت بزم

شاید بولور دی ملوک بقیضی دی کله کان

ایتمه غلاب دوزخ هیکله قولور

فیضی کلسدی کلسه ایتد وصل یار

باد هوا یله کتدی بزم آه واه

هر دمه کله خار طره مولانا ونولیز

دلدار یله وصلت دهن صایغلا ونندم

شیخ ستمکله بزه کل ناره اول چله

شاهان ایزم دستوزم

مهر باغیم نوزیم بزم خوشی اولدی

جدا اولدور دی جماله کور بزم خوشی کلدیکر

سویله جان ویزر بزم نام سزم نوزیم کلدیکر

مهر حسن کله زیاد اولدی دی نوزیم

یوقی صالک بجمای قانچی کمان بیزیم

ای طیبیم ویزر کور نسیغ کله کله بیزیم

ساقیا کلسک کلسق بیکله کلسق

بوزار نوزیم ششایا بزم قیتمز

دور خلکله اجتر بخت سلسا ایز

کون بولور اولدک طرقتی کله کله

ای باد ایزه ذوالکرم مفلوایت کلسا ایز

دقتده صفت اولدک سما اولدی ایز

بردمد اوز بزم خوشی دله تا اوز اولی

دل یاره کله برود جله یله جانا اولدی ایز

باشه بزم کله نیک دانا اولدی ایز

بر بختله برات سندی اجهایکله صفی

صحاب ایز هر دمه بیزر اولدی ایز

بجمله اینها از درختی باده بود نمز کشف اثری زین اجتهاده بود نمز
 بود و برین صاف بکشد چتر بر صفاه مانده و نشد که حرم زاد بود نمز
 کشف سیرت زنگه را قدم ارباب مجتهد بسیار بود بود نمز
 انقیاد بید صرف ایله کماله حسک حرمده سکا جان و بر افتاده بود نمز
 بیهوده ارا رسلا کرز علم بنده صاف
 فیضی کی بر عاشق دل داده بود نمز

عقل و کس و غم فاش کرد کلمه کلمه عجب بر کشف اینان چند دهی نشد کلمه کلمه کلمه
 و نشان با جنتند و کز سر عالم قافی عجب کز او را در روز نشد کلمه کلمه
 و کلمه نشان خستند و درین طبع کجست کز یک کسزه جوا نشد کلمه کلمه
 بی سبب ایضا: خفا: جهان هم اولدجه بنام حوی جدر زرا نوز با نشد کلمه کلمه

سایه
 منته

در ایروان فلک ماه تابان سایه کز سیر ابرو مالگری خورشید رخشان سایه
 روضه بوشده هم آبیاج خوشه دل که قامت مریض ایدر حور باده غلمان سایه
 عریسک سبیل قطره سوزان و کوشیده ابرو کسروی لعلی در باری عیان سایه
 عاقله در آینه کز آبی بارکای خفا دانسته مغرور اولد و درین حوی و در شفا سایه

فردینا نور خفا در نامی کز قاف
 خورشید حور و کز قدرت کز جان سایه
 دینسته ایوب دلکله کشفی سکر ز بر ظن عجب کز نام صفت موی کز بر
 دوی کز نوز به جامه دفته دانه دلکله یچار بخت است اولد موی کز بر
 دورا بجه زکی خاف و صی و صی پیرم دورا نه کز و بکوشیده یا هو کز بر
 بیجان مریز ایتمه حور به ترا کوشسته بوقه صاف کز زای فیضی جهان
 همچون عاشق صفا و کز زای فیضی جهان دیدار حور کز مکه عروس کز بر
 دیدار حور کز مکه عروس کز بر

دیناران

دوران اکلدی کدی لغز استر جمع اشنا لغز
 بیجه در مان ایدر طیب عجب قبی در تدر بوستلا لغز
 کجش ادای زنی ارشوخدینه قور تم جلدی ناسن لغز
 عقد جنس اولدی اختر اولدی پیر سخا بون لغز
 کیم اولدی کیم ستار سخا هفت

دوش اولدن در رخا کز جان کوز بر کیمه مزند هم سید اوندی کیم کوز
 نالیا چه بوز نوز سر مکه رفعت بوز در که لکزه وارنده بو قدر یوز
 دیوز در نوله بر ذال اولد کس صا در ری مشقه و شکا و نوز بر ایتمه اولد
 سیره جغدی بو کون انیار ایله نوز بینه سود بینه ذوقی ترک ایلدی کور بوز

قیل قال اولسه بلحقنه بار کز ری وار

فیضیا نقطه قدر انزینده بو قدر سوز

بوسون غمده ای کیمه سوسند اولن بو بر بالا اسقلد که همتله بلند اولن
 یابل بر ای کیمه غمده ای کیمه سوسند اولن خرابات اعلی اولقله برام در دمن اولن
 بوسون غمده ای کیمه سوسند اولن بخوزه عجبه در زری اسکا بر خطله بند اولن
 کول زنجیر ذلنده یا قور مهر زری بارک جنون عشق اولن دیوانه نیرکی کند اولن

عد و دن انتقام افزونی قوت اعتماد فیضی

فیضیت کونی ابر کز بر نون اولد کله کله بند اولن

بنده سلطانه مغز باج و صلت کلر عاشق صاف کز بخی صاف کز بکیر
 لاشکده هر شتر ل ایتمه کز کجی بر بولدی عشقار ز قاف قناعت کز
 شیشه در فاکله کوزم اولنوز سخا و انچه عزم کز کله ساعت کز

آسیاب دهنه کلایک دانله کورک کچی
 برانکی فنا اولجه وقت نوبت بکارت
 - الای راه تجت اولی پیر بر جوان
 خانقاها عشق ایچنله کچی وحدت بکارت
 کتزلایمایدیک دار اولوب هر روز
 کوصا نغمه در بند قضاوت بکارت
 فیضیا فیض خندان فیضیا اولوق ایچون
 مرض حاجات ایوب درگاه رحمت بکارت

امسکن ایله احسن تقیم انسان اولشوز
 من لطف ترن بلوب ارباب عرفان اولشوز
 ذالهدایم اولده جام عشق ترن ایدوکا
 رویت دیدلایچون کست خیران اولشوز
 دوردنلاکلس زبیکن ترن یکه نزه
 فرقه عشق کیر برکو کستلشان اولشوز
 حالده نجه خدیو طالب دنیا بزم
 دولت فقر فناء میرارکان اولشوز

کیفیتش لب شیرینه نهاده اولدینین بلر
 کسکسندلا بیهوده بر باد اولدینین بلر
 صافور شیدلانی ملله کسکو نیدک نام ایچون
 ولی بدنا ایله هر روز بر باد اولدینین بلر
 صدایی بللی کزلی بللی نغله هانوز اهد
 جغالی خار ایچون کلکنده فراد اولدینین بلر
 جو کیمور بزم اولم اولم کزلی هوی پریشنه
 بر واد برده اول بیچاره صیاد اولدینین بلر
 اسیر لطف دیدارم دیو خذ متکده در فیتنی
 بولکاش قدکی مسکینک صیغ ایدار اولدینین بلر

کلشج صندیل

کلشج صندیل ارباب خدیو اولشوز
 ناله ایله ایسک بجه می شقیله کسول اولشوز
 ساکن بیخانه یوزده اهر ارباب اولی
 واقع غدیر بو بز ما بل صعبا اولشوز
 طالب دنیا مقال لایق اولشوز
 کسکب عرفان ایچنله کچی بر دان اولشوز
 چیغه دهره سنزل، بیز زمانه ناز
 بکارت قاف قضاوت بر بولوبک عققار اولشوز

لعلون وصف ایله کجه دهره شکر کی
 فلق ادرسک فیضیا بز طوطی کز اولشوز
 شکایت ایوب نگو دیمه بخت کز اولشوز
 رسدرا شتانی عشق اولشوز
 طیب ارز نگاره دردی کشف ایله بیهوده
 دین چاره طلب کیر یان نیری داد اولشوز
 قیمی رفعت ایچون کز دوندگیل
 فرخ ایچنله هجبت اهل کتد بر وجه ایله قدری زیا اولشوز
 زمانه دلبری عهد وفا ایله کز اولشوز
 لوزسک ما بلک دینار اولنله استغداد اولشوز

صغر بجه کس دلان فیضیا بکر اولشوز
 کیران هجبت جواهر کون ناشیده هنر اولشوز
 مطلع نور تجلی در رخ جانان هنر
 روشن اولشوز بر بوزدن کون کچی کاش هنر
 بیت سمور خادوشی هولاک بر طواف
 بنز عشق اولی ذاهد دل بو سیرا هنر
 سوزان قدر کرم اولدی تایشیله
 شمع برغ باره برس باقی اولشوز
 بزم رعد ترن کز لایق ایچنله
 کاسه کز کون اولوب بر کس قیا بیچاره هنر

بادشاه سلاک استغنا اولدین فیضیا
 نغمه نایزه کلکی افسرینه قافا هنر
 خدمت رشک کز شام کچ وار تقصیر هنر
 نیدا بوند کز قضاوت هنر کد بزم

قیفیا فیقیا اللهدا نشا ط طبعش
حمد لله بوز سراق آتی اچقدر ره نوز

کما طعی مدد و الله بر دلو بس کلز معارنی اولد تچه طالب و صلعه هی کلز
بشلا رایت ار در لر یان کوه بر کعبه خا نوز بو قضا را اهل شقا ایچره صا قن پینا نا کسی کلز
شمال بار ادرم شبت کوه شمشادله چارل کعبه صاحب فرشا یا ناند نیرنکسی کلز
ایوم منزل مقصود اهل ایتمس البت کلز طبعه کبزه جهان ایچره فرس کلز

کللا مکه مرده عشقه حیات جان در در قیفی
بو بزم عالم ایچره کن بی بیسیا نفس کلز

بار کلز سه اکر نیرنه حلاوت کلز دل استا نینه بر در لوشنارت کلز
ذوق و صلیق دبلد ز راه عشقی سنک ایتق بوز نیده با قدن رشاقه خفاست کلز
ساقیا اعلی البک انزیه الهم و سنی روز بجزیره بله قابله صراحت کلز
هور ایور سیکه نونو تکر لیکه بادشهم صافه لکم کند و یله انجام ندامت کلز

قیفی زاره نچمل سکال انصاف زوره صفی
باورم کسندن ار پیچاره خزانست کلز

طیبیم اولسه دردی کما بر میتلا کلز که ز لر حسنه کسر و غریبه نلنا نظر
عجبی نی و فالق ایسک بن عشق زاره از لدن رسم عادت در کز نلدون و فاکلر
تک ننگه کز رسک وادی صحر ایچره کله صفقی هوی بر رسم کاه کفتاره خفا کلز
فرشی غمده جان نقدی عجبی یار و رفی ایتمس طیبیک اولسه ضوئی خاطر ی درده درون کلز

کنا عله بنجهل نخوزده مسک کلز
نشفاست اتمه کله بر کز حبیب مصطفی کلز

بنجه صالند برهان باغنده کز چه بیخیز دستان دهرده بتمز ولی بیخیز
بر جمالی انشا پاک با نیک نعلین و نوز در مسک عیب اولر کوا کدو سماره بیخیز
سوزده عشق ایچره بر عطا رحمت اولشوز کیمه قلعه نوله اهلن و خا نوز بیخیز

مصحف سنکده آیت جمال خنده وار در شمشادله قاضی خان کی تفسیر نوز
کیجه رویا ده کورون کم در کور خنلا نوزیت ذوق و صلا کله اولر تجمیع نوز
وصف ابدله سنک کی تفسیر نوز

دلبر اذک کی اولدی بریشان حال کوز جمع اولوب هر یه یاران کوبلشور احوال کوز
منزله نوز ایویک عشقه اسانر راه عشق ایچره بر برتا اولسه اهل کوز
متعقد حسنه تقال ادری بوقوب سل حسن خطلا کوز بوز عرف کور نوزی فال کوز
معارنک بر نقطه ادر نوز کوز نوز نوزی کوز موسیلا ک حقیقه وارخیل قیلن فال کوز

نقد جانال فیقیا ایچا و دون ناک کوز کلیم
دولت صستکله ز بر اتره بو قدر ما کوز

آتش مشقه از لدن باند کانه نوز نوز نهم بزم سنکله بر داند کانه نوز نوز
سالن بنجاد در فلش آسون ادهد بزی جام عشقی نوزی ابرو سنکله کانه نوز نوز
لیله زانک هوس سبیله نوز نوز نوز کوه ارجه لاله دیوان کلن نوز نوز
سالداره حبت اولشوز بیگ جان باند منزل جان بخشنده سرانده نوز نوز

خصم نزله حرکت قلسق بیجی فیقیا
بهلوان شعر اولوب میدانه کله نوز نوز

تا از لدر زویت دیدار و نکلده نوز اولی خزان قولنده صداد قلده نوز
حسروا شیرین متالی نوز اکر سنکله در کوه سنکله هر کله لایق ادر نوز
باده دهر جلده ظن ایچده کز کست خراب مجلسی غمده ادر اهل ایلایه نوز
در در عشقنا حکمتی فحیم البرز عتک نوز بز نوز صوندا بدال انس نوز خا نوز نوز

قیفیا

فلاک در روز صلاه نامی بر سر سجده ای اولین

ایستخس من ز غشای طمان امان ابان اولین

ایکون جام عشق توئی این دلتیزین اولین

چو که مور او کن ملقه ز تو تو بولین اولین

ده شفا که با مال اولاد تو سب ایتمه سلسلتم

بلورسک فیضی ناچاره بر کسده سعیتی اولین

سید کاشل کوان رضای کردم سوخ بیلین

اول از کی ستاینه بلورای کردم بیزین

عید تو دود پر غضب اول بازی تو دهم بیزین

لبول بر کی سبک صم اطوارای تو دهم بیزین

فیضی شیدا ایچمه سرست کس بیرون

وصف صستی ایتدکم دلدارای کردم کور بیزین

نقد جاذر قیمتی ای صوابه نادان اطین

نولد یعنی کیفیت صحبایی زندان اطین

دهدیده ز ترا سزای علم عرفان اطین

کلمش ایچمه نیدو ک فریاد نادان اطین

فیضیا اهل کالدو قدری اکثر حال

نوخده هر کس قیمت مرد سخندان اطین

بیمار حبت ند چکر جانم اینا غمز

آقا چه حق ناله و زلفنا غمز اینا غمز

کرض ایسج اسول کسده ایتمه اینا غمز

سکا بکر جهار غم دلدارای نازنی اولین

نوله باب و صدار کشفه فارمان و سده

ببارکن خاطر کس ای بر غم غمه لطف کله

سلیمان زانسانک خانم صسکه از بر کیم

ده شفا که با مال اولاد تو سب ایتمه سلسلتم

بلورسک فیضی ناچاره بر کسده سعیتی اولین

خیرت نشی بر لبای غمخواری کردم کور بیزین

ساقیا بی الله صمون بجمده ز غم طون بچله اول از کی ستاینه بلورای کردم بیزین

قور قورم ز رشتنه سبدا ایتدای انصیا ایدو

الشفات ایتمه کیم بیچاره بده صم مسا

فیضی شیدا ایچمه سرست کس بیرون

وصف صستی ایتدکم دلدارای کردم کور بیزین

مشق روحی بر لوهورد کله انسان اطین

جام عشق قطره یعنی نوش ایتمی بر نام ازل

ذاهده معنای عشق کتری کشف ایله

بلبل کشید ای زارا ایتمی شناسا کسر

فیضیا اهل کالدو قدری اکثر حال

نوخده هر کس قیمت مرد سخندان اطین

بیمار حبت ند چکر جانم اینا غمز

آقا چه حق ناله و زلفنا غمز اینا غمز

کرض ایسج اسول کسده ایتمه اینا غمز

اولسون ارباب غرض بزین ابرخ عالده کیم برق هاطف و کس کچر تحت التزایله سبغمز

دست قدرت خاسه حکمتکله تحریر ایله دی

فیضیا غمی قسمناده بر غم تا ریبغمز

یکره کلیدم او بر کی بکیر یوز یوز

ای کوجمه رقیبک در سین نموده ایدرم اول جسم لطیف رسید کل کل شوقی یوز یوز

بهر غمه و نشادیم کجا غم کزک اول غمخیز

ایدرسی قلدر او صمد هم یوزی کاغذ

قالتر ایتمه فتنه کس ای فیضی بده رناده

اختیار یله یاری کون اوله کیم ایرو یوز یوز

لبسیم زاروق بچاره کوکل بر خطه اکثر

عیب ایله زیر آله اولدم شقیق کاشیا

بقار سکه کجا کانه بیخو ای کیم ستانده

بمغذر بکلا و یاک کس ز کس ای ملا کسها

بوفیضی بده حاله اولدی خیال اندر خیال اولدی

ایتم فکر وصال اولدی کوکل بر خطه اکثر

مشاقه نراسن کس جا ناگز اولدمز

سن خانم حسنکله سیمان زمانه سکه

ای یوسف کول بسم هر غم یوز کسانانی

دل ضد لبک باله نیجه ایله کشیده

بمغذر اوزن طرظنه اعلا غزل اولدمز

سکا بکر

ذوالفقاریتین

ایدریغی

منوان و معنی از شکر آنچه نفیسا الاقیس
 کز او را سالک آنچینه و دقالمش در کسین
 التفات از این مآلند و اول شرح جهان
 اولی روز شب انبار لاله بریزه انیس
 بزه خفاط فلان کس کی جفاظ لری می
 مبدل ک کجک جنان اجمو بر خفاطه در کس
 جانم دست او شاکه لایه بیله جان و بر کم
 یاد اید لر بی نامده مثل چمت بیس

شامه حسن تله حاجی تحریر است
 قیفا اول رفیق حسنه بر اید بر قیفا انیس

نار کتا هل خرابات اولند بیت اساس
 خرده شقی کبر استن عالمه بیاس
 شانده استاد صد بار اولر عشق خاند
 آشنای تم زلفک اولره مردم ایسی یاس
 فکسون غم اچمک بکاشی بری کنجک
 کسدر کز کسک صفا خسر فرها و قیاس
 فلان اولم ز یکله ملایم دکلموز
 بسنقه کسلطان اولور عالمو ارباب بالاس

قیصیا فصلک ایلمر سه عجمی یاران
 نیستنه مایل اولور کله می بود هر ده کاس

مید اولدی یولدی بی اولمه جامه اطلس
 اولیم زوله بی خلوت عشقیله ملبس
 سالنک کور برینی قوی قوزن اوچ فلدکه
 کوستری ککاشنی اول ماه مقوی
 تا بر شد صقر سیم بری وار و وصف حبیبی
 بردن کز کله عاده جبه صقر بیت مقدنی
 شهبازمه بکرتله هر طفلان جهانی
 عشقایه نیجه بکزه به بر و زایله کرسی

دلایم اجمو بر غزل انشا ایتم کیم
 هینتی شعور ایلمه تخمیس مسدس

بازم از راه و کله اله ایشد انیس
 دوستلر ز قدر بنمچون نایس نوجاس
 دست شوکی اولدم او تو فلک نوزن وصلدن بکوزن
 کچی وقت اطلد صبر نتر فلک لقه نفیس
 جرم غم اجمو سخاقد ککایم روز کار
 نولدم فلک وجوده مستقار اولدم نفیس
 سفره نوده و نشان عالمه نوله یقین
 درد اولور درد اوزه لکه نرا انجست مرد حسدین
 اقسام اینله دهر عجمی قیصیا
 آنکه نسبت اولدی مهبیلم عدد اولر لکه انیس

نوهما و زدی دعوا لم لبر کوز نفیس
 بتلای در ده لیم امید و مسلله
 سینله جاک اید الم وار هر کله نولیم
 بریم سنکون ابروی شاقی دوران بی

کجهما کجهما بشوق ایتدی کزنی التوز کینی زرد
 رسالده طالب اولدن فیضی گوهر شناس

رسالده لیدون کولکن نر کشته امید کسی
 دونکار اولر مر لیکه مساعده بر نفس
 نیست اشق اچو مقصد رویت دیار ایسه سالک
 باد خبت اولر بر کور کور کور عیب
 اهل در اولر کیکسوز قیصیا اولر دلر
 ای نسیم چشم بجهاره قوی او شکر کس
 کار بان هفت اجمو ناله تر عیب ایتدی کم
 منزل مقصود اچون فریاد ایدر جان چهره

قیصیا ایشله کلام میار و ز صفت
 کیمیای عشقه یوقد کسن لبر لبر عشق

مروه اصیا ایتدی نر سلا نای عیس نفس
 سنبله دهر کویله نر ناسنله ندر
 ضرب بویکان ناکله سر سنا ایتدی میدان
 شغفسی م ککامان اولرین جمع بر کس
 منزل شکر قوی ایزو بند بر طاش اولرک
 لیدر کسیر کزای تا می لان جانم کس

اشق برون و وصف ایلمه خاقه فیضی
 ایلمه شغفسی اولر کسنی بوجها ناله ساجس

شاهانم طاروزنک تنه ناله ایدر کس
 سنبله نیشی کور کور ایلمه ما نیند کورس
 ایدر کور دی دوات و صلت بو عید طارو
 ایلمی کز کور کس کس کس عجمی کس
 دست و عفتلاد بر بر نتم اید ایلمه کیم
 خانه یکسان ایلمون مانند مالک انار کس
 صانوم نیباری کور کس اتق و قادر
 اولر لکه کفری نمانده بر وجه شوکی
 ایلمه نیشی کس کس کس کس کس
 متکامله بر فیضی کس کس کس کس
 خورن و معنی

یگر و هر چه از دل ز کز آن مانوس
 فلان خمره بگره زنده بکار کس
 خرو و کس زنده بیل ایتمه زشتی که ز تنگ
 خوسب خنجر اوده اولسه برضای
 نه ظنیر کلام الله بلای که تا خود که خوسر
 برو که بر جلی کوش ایتمه کیکاوی
 جلوی ایله که تخت هفتد شاه
 روشی پایاه رفتند ایتمه دستاورد

نقصی یا به ضیاع تکلیفی فی فیجی

عسوک چهره در عینا که مخالف مستحوی

تقدیر شش

شان عسوک دلیر زخم بیز غایه ناشی
 شایه طالع الله زنده زان بر بخت باقی
 زنده او که زنده ایلمشکی و کز مانتد رود
 شایه بون او کی صاحب سلا بزور بود
 اسم کون یاد ایتمه بیل ایلمه بجه مسا
 شایه قادی خار و دشمنی بقی استر خاش
 ستر فاشه آنگاه زنده ضرورت ایتمه مسا
 شایه خورشید بهمانا که کز مانتد ایتمه فاشی

موی اولدی کی سبجانان مالک خلقی بروم

شاه زنده کرد بر فیضید و نذیر اولدی کی ساشی

کما بر شش زان کز آن
 خوسر کز کوشش
 توریج کسب بخت تیر شش قیک کتم
 اور بود با به توره ای بزنجیر ال شش
 خنده آرد و نه که زان زنده ملا در اولدی
 کف ای حسنی بر برفه نه قدر نه تاشش
 وزیر کاشک کوی جسمی بر باد کی ندر
 نقد شش کلن هر حال زوری زور خاشش
 او کوف متذوق اندیشی سبیل تان کاشش
 هوای عشقی مال اولاد با کز بدشش
 هر مانده کز چشش کجا یون کوزل اما
 جیبیم رفقه جسته غلام جیبشش
 زنده دهره کز شش کوز تر جمع
 حزن کز کوشش و نفسی یان حلی شش
 کز توده بنا زنده کز زنده کاشش
 یقه کز ایضا اولاد جمع کاشش
 کز توده بنا زنده کز زنده کاشش
 ستر جشش ایض تراز کز زنده اولاد
 بر نظم شش و فیضی نه کز کز شش

هر کز دیکم ظن ابروم حطر الله لیباس
 طلوع بلورم خاطر ایچن دهره لیباس
 نوشی عینی ابروم ابروم باد عشقی
 ساقی فلک شمرک صورت زهرنی طاسی فاس
 کار با دی با له سستی بوزن دهرک
 بوسمه مکره ابروم ابروم ابروم
 زهر چیمسی زهر کجا تا ناله اندن
 برنی ز شسون ابروم ابروم ابروم

یار کرم بیت فضی بوسیدی زاره

زهر دوزن کون ایتمه جسته و ساشی

بوتره ساشوم ختر بخت کبی ششکی
 مادام اوز بر خر فلک با کله مکلکی

نوروش لزان غلام دنگار کبی
 اولدی بو صهان شمع رطلک او کشته قانکی

ماید کجا بجز زیسته زهر جیلام
 نیم زهر زهرنی ابروم بوسمه مکره کاشی

پون خاتم زلفک سبجان زینا ساه
 اندک نجیب هر من اختیار بیا مضموی

آزاده غم اولدی بر صیتی ناشاد

کوکم از نی بیاه زخند ناله عجبک

رخم و حال با یی غم زین مست خدایه
 بودی بکاشی قیاس

دست مدور لب عیبات بر سار اجیره
 یکد ز زهر زهر سوسند کجا زهر طاسی طاسی

شعرت کلور با نامله بختوی شریک
 اظهار با یون بر طوی ابروم زور بودک

شاه اولدی زنده سنده بوزن کجروشک
 زرقان علفی زنده زنده بیره با سوس

بنی زلف و شاهره ناپدر امارک

بیست هر که زهر بختی زینا ساشی

زهر سوسه کز زهر زنده ابروم اولدی
 خاتم زهر کوی نام ایچن تا و ستمه عینی

کشدی فیلک بیست ایتمه بزنجیر
 کورده ای ارب مشرق با مکره فدا بویه لیبوس

نیشم زور کوی کور فاشی دریا
 کور کسجه بجه کسجه بجه کز کز قلیس

مشتاق دهری کز بجه کز بجه کز بجه
 زینا سیدن مانتد زهر بیره زنده دهره بوزن نفس

بیشل دهری کز بجه کز بجه کز بجه

کشی غم زنده زنده هر چه بویه لیباس

زور

زور

زور

زنگ طلسمی در بر زستان آل اولمش
 سیاه بار باخته خسته زیور و کیمیا درانه
 بخون کسلا با ورد ستار و وصل دادند
 صاف کیمیا، اوصاف زنگ طلا در درنه ایکناف
 کوزلا در وصف اید و عنبر و عسله بوی صمیمی
 مهربان با بجز در زنگ و زنگی، عسله اولمش
 اولمش کسلا در نون زنجیر کسلا در تاش
 ششیر مایه اولمش بلسک اعزاز
 طلسم عنبر و اولمش کسلا در کسلا در ششیر
 تقدیر صافی ایلم بر بود، کل تلف
 بود و دنیا، دهر و الیوم العطف بجز
 و قیامی کسلا اولمش عالمی سینه : ششیر

دهر و کام لفظان اولمش کسلا در تاش
 بهشیر جی : تاش بوی عهد بلسک هر در زنگ
 عا شرط کسلا در زنگ و ششیر کسلا در تاش
 باشد دینی در زنگی در اولمش کسلا در تاش
 فاش بوی کسلا در زنگ و ششیر کسلا در تاش
 فیلما بلیغی تاش اولمش کسلا در تاش
 ششیر و دنیا در زنگ و ششیر کسلا در تاش
 خلق عالمی بجز کسلا در تاش کسلا در تاش
 سید کسلا در تاش ایلم بر بود کسلا در تاش
 و صفت کسلا در تاش ایلم بر بود کسلا در تاش
 کسلا در تاش ایلم بر بود کسلا در تاش

دولا نورضا نه نهن کیمی کسلا در تاش
 کلا اولمش کسلا در تاش ایلم بر بود کسلا در تاش
 دلایزه و کسلا در تاش ایلم بر بود کسلا در تاش
 صبر اما تاش ایلم بر بود کسلا در تاش
 سینه خالص کسلا در تاش ایلم بر بود کسلا در تاش
 سن زنگ کسلا در تاش ایلم بر بود کسلا در تاش
 دل نظر کسلا در تاش ایلم بر بود کسلا در تاش
 صوفیا صاف کسلا در تاش ایلم بر بود کسلا در تاش
 نغمه ششیر و صمیمی تاش ایلم بر بود کسلا در تاش
 باب حقیقت جرم کسلا در تاش ایلم بر بود کسلا در تاش
 رحیم اولمش کسلا در تاش ایلم بر بود کسلا در تاش
 فیضیاه کسلا در تاش ایلم بر بود کسلا در تاش

عطف اولمش کسلا در تاش ایلم بر بود کسلا در تاش
 نقد علم اولمش کسلا در تاش ایلم بر بود کسلا در تاش
 دورانه تاش کسلا در تاش ایلم بر بود کسلا در تاش
 اغیار مدد و غیرت ایلم بر بود کسلا در تاش
 فیضی اولمش کسلا در تاش ایلم بر بود کسلا در تاش
 شاعر اولمش کسلا در تاش ایلم بر بود کسلا در تاش
 آبت پرد، فنیای بقا بانه پایش
 درگاه حقیقه اسنه التزلزلای کسلا در تاش
 جور کسلا در تاش ایلم بر بود کسلا در تاش
 عرضا نه خلفه فدای کسلا در تاش ایلم بر بود کسلا در تاش

مظلوم دناک هر چه ظالم است
صلواتی حراب اندکی ای سبغی
بخشایند کل دنیا اول اساقی درون
کاه عرض نیازی ای کاه هر چه
ای بر سر زهره منزل استغنی
عشا قوال که مرید طاهری بیوش

ای زلف شیدا را کجا سیرایه نم کش
کویت دولا نور درین لول اشلی خفاش
باز از چشمت ترا در وی هر دم
هوکله بصر بغیر نه عشاق ترا طاش
شیدا ترا لوب ایله زلف که هوید
مخونه فال کت زده نیر اولدم ایتمش
و از کس نام باشم میدانه غم ایچو
کارم اولدی دوغش بدخواد صاباش

عسبای تو بکیم کی میخانه اولوکم
برنجی بچو رفیقنی زاری ایله عیاش

چیز دوده در کینا لطفی که خوش
ناسن بازن بهنن فریم بر کو سر فرزش
صا ز راه بزم عالم بزرگ مستند
جلسه روزان انشور بیانه خوش
عسبای تو کسینه جال ابلی اولسوق ماللا
اکثری میرایه ای دل اولو شفق درش
بیر عشقه خاتمه عمده در کوش اولون
اولشور ایچو حبت ایچو بدی خضر برش

ما جز از فیضیا بود که تقیر ایلاش
علم دگدر و خوش بر خا اکو طو ترسه کوش
باغش درای شیری و لغف جا موش
دل بلبل ما تکلم اولور بو بلبل بو
اغیا را بلد ارفشا بدی خیل زماندر
دلره لایح ایلا شفتی فراموش
عسبای تو فی نوز تره نم سفاده
صعبیا بی سدا اتوی بو کمر برش
افا قد جفر بیج و مسالانه طاق
انقرض اولد ماه نازه جسن کوش
سین صا تقیر عرش بر صوا فانی فیضی
جنز اشقی بر کسنگه عالم اولو کوش

نود و هفتاد، دهره صفتی تمه الخ
فیضی اشق بویندن خلد با بنه یاروش

نیزه فرنگانکه در کم عجبی بارکش
ولول و لولاه صها ان رشتم هر خیزش
کود که کاهوزلا اوزره کور کلا دلد
شهر حسنه صانوم عسکر و کیرتا جوش
خاکه کیک آدی میدانه طبع بنی
کشتم که عشق داربل اقتدا کوشش
اب وصال عشق ایلا، اولریندن یار
شتم کانه هفت شهید کربلا اتدی غمشش
نزد و وصلت فیضی زاره نوله اولکشا
خصنی بر بولوق ایله هرین دوشتم رشش

سجاد در نزل کده اولون دل عشقش
اینا ال الماساقی بزمده چکه تماش
شرایع اولد که در واسی در سورت
طبیع جبه اولیجی علم چکری اسهل فراش
صفا دکلمه یوسف قزان سعید وصال
صبا بیدر دلایح که در خلی طو خراش
حما تا ایله در و رشق دلدارک
مدد عدوانه ساز نهانی ایله فاشی
بوکا بر خانه موشند و کسینه وق ایله
ندرجی و نه کوه فیضیا بو قیل معاش

نومش لاری کوز بهت برینار اشق
نصیبا اتوی معاشق و نوز و نوز
عجز از ایم و کلبه لیلیم انورم اللودنه
جفا سن چکله قد کوی کوم بن زاره بر کوشش
کور بیا اول کسیمی چشم و جوم ایچو جا
دتر سوار اسب ناز اولوش انور نیرنه نازش
عجبی بزم حسنه انوش کور کوی
ایچو صها کوشور اولور شقی یار
کلیف انی ایلمش
میسرا اولدی مید و صا لاریلا سال
چکیر و زوره طیرانی فیضی بو بلدی لارش

خایغیر بر لاریلا لاش فی درانه
انقردی کوه کله بنی والدی فراموش
عقلیم کور کوشه حسنه سزارین
کورد و صبا نور سالدن بو تیرمه ماه سبه بوش

مغلط

محيي كوني يا مديك بزم صفاه
بر قلب سليم اسلم افيض خذناه
بر رو و امانه اذكاروم بندي سر نش

ساقيا محتاج ابرو البتة كالاريا بيضيه
نورين بر ما عتاي جسم لطيف اسلم كني
چكده جوري چكل اول كاه ابرو روك
طابع چكده چكده كيم جو جوشن زايه چك
سركشتم نهار اليز بيك رايه خيسم
عشق دهر باشم فيض كنور دي دور لوك اش

نكر نام انب نه حسن خلتيه صوب رلا عش
صريح شته دام سوداي بلايد كلرك
عيني كوتر مين ملاقات دهر دي دوك ووش
بوداي فرخه به دلم سركاشي كسدون
هرقن و سفد رخ دلداري السلم اغزيه

صانورم فيضني هانم بر صول و هيسو ايوش
دركتاه دهرن فرم اندم حقيقت نيم ايوش
مادونه اولفت تميز برياه اششنا
حالكه سر نش ايله نودون تاه عالمه
دور ايدر دغا هي او زور بهضناك صبر نالوك
سوق نمده چكده بيك شتر برين قدسه بايوش
فينسيا انج رواج عسر كرم كيم ايوش

ساقيا دهرن الذنه كيم ايدر هي نوش
بر نام رندا هلك ايد ايله ايم ياد عشق
خاتم جام محبت اسلم سيمي اولوكور
قنص نمده ازا ادا ايلد كور عرغني دلي
فينسيا اوله سرورن فللك دامادي

اي دل بني اولور سكده لبر قسم ايوش
كار انتم ايداي جانم در دغم و حجراب
عسر تله كانم كورنه كورنه نار حيد
بن زاره سونوب كاه دهرين بو كورنه اوانغ
اي دل بني اولور سكده لبر قسم ايوش
كار انتم ايداي جانم در دغم و حجراب
عسر تله كانم كورنه كورنه نار حيد
بن زاره سونوب كاه دهرين بو كورنه اوانغ

سي ايچك كورن سومون شو حقه كده سالم
فينسي سني حق توبه ثابت قدم ايوش
وايدين كورن نام بولون نه روزوش
قاشدا اوانغ كورن روزور ديميد كوشك
سوق حسك ايد قنص اولون خيره خد جيات
كله بر نظه نوبه كورن زار اسق كورن
كليه نغون چكده جلا جور لايه فيضني

همت بر پشت ان اده ابروش
حظيل كورنه اوانغ ظن اتم سترش
كاكل اريه ميل سيم ايشه بر يشانه
انكدر سيدر خواجه اوانغ حسندك
همت بر پشت ان اده ابروش
بر قطعه در اولكم يوقدر تله منقش
چمنون صفت خلفه دك لور ندي مشكوش
ظن ايله ايچك فيض اتم اوانغ بر يش

کوکو بر دانه سی برسی نظیر آنکه بیخ بوده شب وصلند کسلطام مکرر و صحرای
ایمان و استیلا از رقص و کزاد قیام صبح و میگرد و نوش میبوی اول صبح و در آن زمان
بجز مصلحت مطرب در مساز اجرا عزیز انی اول طوطی کو یا شکر کوزه اول اندر
کوزل سو موی میخیزد قوی کار اولدی دیو فضی

بلالدر کیلی بو یا سعد و اغیا رایاندر نش
یدی قدر چمن صحنی بکر و روان دکش کوزل اول فخر دیوی صا نور بر این دیش
بش در صحنه نیساره کوزل در حیرانجه کن ره بر کلیه محبت بر فنا دکش
کوکو بر دانه سی شکر یا کمانه موم اولدی جیلم بر حنسن بر التوق شکر ای دیش
دکلدر که کشتان اوج فلکد کوزل کل کل مکرکس اول مهور و کیز و زوبا دیش
الف قدس نوز در انانال همی بوی فیضینت
اوقرتش آتش یا بنی یا صفت همی منزله زنه دکش

باشمرا وزره یرک و ارافسر خاق و وش کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل
موراد اولد خاتم خلفه خلق عالم و لولو بر اولد صحنه ایجه کوزل خاتم وش
نار کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل
ایدر تر بقله روشن بر کیم غمی نه می بر توی حسنگ زیا اولد سو موی تا بنوش

غنی و وصلت اهلر فیضی زاده شعر
چقدی اولد کوزل سی بلبل نالان کوزل
اولدیم صانقاه و صلا لاره اکر دوش حکرم جایه جورن کلیم بنی بر قیسی
بنی زولازون پر محبت ایلدی ارشاد طریق عشق دلدرد بی فتن اتم بی اندیش
عجبی لشکر نش کوزل لاری و لیسیم عالمه غنوم دن رحمی عشق ایچره اولد شکر موزل
عدود انقاق اطیق اولور هر هر بلبلن بیتم تو کوزل هم ذک کوزل دی یا شکر کوزل
نوم خاص اولور دم فیضیا بر سنه اورش هد
بلاشت اهلر صاف اولد کوزل همی تنبلیش

خاتم صند او کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل
عقل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل
خاتم کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل
بکار وقت بشنو دور کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل

دیرک و دست جمیلند اولد فیضی
نم کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل
جانه بر نام جامه و اولد اولد و اولد اولد کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل
قال اولد لطفی کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل
نال اولد کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل
مال کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل

عاق ایرسد بوهو فیضیا کوزل کوزل
اول بر عینه کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل
میزان اولد و حقیقه کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل
نقله فطن ایله جیم لطفی اولد خاق کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل
مکمل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل
کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل

جوش کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل
بولیغی کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل
وار سیر کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل کوزل

کوکو

در وقت تنبلیش

تا بیاورد هم نامرد را اندر به شایه دیر بر وقت اولم نغمه می دل تو خوش
طلوعی کوز بوی بلبل و گسنگی زانی فیضی های
سکا بوشنق بر آه دوشنق اولوشنق بر صوص

در دوقدره جلیلم اولدم بدم خلاص دویرون هب زانها انش حق سلام خاص
بوی کشم چرخ نمی سکی انوم بیلیلم بوض با ناد ایچو بوقدره باهر بریایی مناس
تیرمزا کایک اماج اولغور بوقطاقی یا نکست است بر واندلا صکر سن بونو کویلیس
واغندره عقلم کیت حسنتکلا رفقاره شخسور کم کوسنا جور کوی بر باره قانس
سز و سلا کشف ایدر که دلبر منصور درش

داق کند زلکی بو بنو فیضی زاری اس
بیر دالتش شفق اولو بنو بی خالو بینا کبر بو نه غم اولو شرمیم در خالص
کمال هلمنه بیله ایلر نادا بدناک بیجا ده بر اولو بیله اوله بر کو هر خالص
کش بر فاندور غنبت بو بو غلغله لده هر زوره بلنلو منی فر سر زارین اولشده شرم خالص
فرمایه ناکسیا یلنر تبویل صورتله بویانسه خلیل بر سنک اولور لی اولر تر خالص
خصوصا هلی زاده عالدله اربا کینغ فیضی
اوله بنم هبنر مشغول تاخیرین کتر خالص

کست اعداده ادهلی ایلر اما غم خلاص لشکری ندی اوله تا اولم و جا غم خلاص
فیضی اماره ایلر آدن بی بار بنا اولده بر دم الذره بونور یا غم خلاص
حسن فاکتار میتر قید اربا اخر فیضی شرمی شیطانه امینده اوله ایام غم خلد می
در کینغ خالص تا لم لمدک مودر سنده مد قولور کجور جفاد ایلر سلطانم خلاص
فیضی زار انغی قالدن کمال فیضیکه
ایلمر لایه بلاه کشته راجه غم خلاص

رقیب نا خلفان ده چون غم حسد انش حسود هر دینور کتر نه حسد انش
بنم بوخت سیاهم اجلدی نه سجدی زمانه دکستلر اولو مهر با غصه نش
عدوی کلچی کور کیم اولغور اقی دورا کلچی بزم کینجه یا غم حسد انش
هر اراغنه سنبطه انتم بن عدو زار المده کور کوی بر باره نا غم حسد انش
کور بو اولغور زین امل حصال ایلر فیضی

رایض جنبت و صلا یزیر که نا غم حسد انش
حکمت انشی دلان قویاندسوا اتمیر لاقانق ویر شمه کوی راز منانی عرض یزیر لایس
فرغت ایلر بوزم فنادک دعیش تو شینه غم رشقه ده حاله کلور هر ده عین شمش
غزالی کبر ایلر عشقانه عالدله هر سیرده عدوی فی نفسله دا غم ایدر سقا ایلر صابان
بنی منبع نه ای و اعظ بیز کوی دلداره خیال وصلیل هر سیرده و لایق کمتی بر خفاش
ندیم بزم خاص لدر کیمی باره بو غما

بویور کم ایز هر کولور ادر سر نه کتر دالتی
خداوند امدتس فی حق کوزه خلاص بوسید بر قصور کس خلوص قلبلا اهلالتی
بیم روی کیم عاصم ایلر فیضی مارا بر لطفکله ویر باره بون با جا اولغور غم
بویور ایچره بنم بویور عابدی لایق متاعم غیب غزالت اذن جنو فیضی بواختیاس
منصوره ایت کتر ایلمر کچر حقیقه لایق بزم کور ایه عیاده ایچره مستغفر اولور سنوس
در اوله استغنی کیم بنو ثابت قدیم ایله
هوالر بو فیضی اولدیله غم زنجی اولسا من

شده باب اولی صحر یعنی لونه صلا فلات فیضی ادهاف خذ اهل خلوصه غم فوس
خدمت عشق الیصل صلاقت ایدر کور صا غم لینه نادانه امور ایلر غم فوس
دل نظرگاه ضاهه رن کولور ایزه سواه کم نظر ایلر غم زارنه اگر چه اوله بوس

راز عشق دلده بیفایانم ایام جام کمب
فرد زمانه سستی مختلف آمد اولاد و بار بار از غرض
نیچر بر حلیای وصل یا را یدر سلا فیضیا
کفین ششده تو چه بر کوه کوه بود یونان مرش

عیب دوزی نقد صندکده در کم کوه قوتی اولد کلکشد راید اعلامیه انا فقره سرش
کوچک استغنا ابوروشا قه جویو زمانه طونوی سوسیلما شکیچو جورالیدرکی اولوشش
قالادیم صورتی نظفلان اولوشه سوره نه سیر کده قیوان اثر افندی افای رش
کون بد صفتی یو بد اغیار اولاد کوه کوه کولت فرصت خوت ایدیم اولوسو شتو بو یوزده سرش
مقصودم سوزن بلا سفت صانه انا فیضی نیم
سز نشستی ایلم بولور جود اولاد سرش

در کم سوبای یوز فلوق قدر صبر انوش سوزن در دوت اوجقه حبیب چارده زمانه غرض
سوز مشقلم یانوسیا قانی یوزده سوزن ای دلیمی داغنی وصل جاناندر سرش
اادم ایست سوزن اسوزن انوشم یوز کور کر چه ایش اولدی حاله صحراناندر سرش
کی طریقی شسته سبب استصفت معرفت بو شریعت اچر صانه سرش مشوناندر سرش
فیضیا کی بونو تابی بونو بکیم دکان الهی
حاصل حصول الحقی دین ایما دز سرش

خار بنفلقدر العیون ایلد ایتقا رض ذوق وصلت کوره مزه یدر ایدجه سمناس
بد نظر کلک در کم رمانا ایلد اولوی و خاتبه فلان کاستیکل اولوش
احتیاج نمیدی کونو قیو کو بنغیر بجه بر ایلمیم حاجت اچکوه استقریم
مرغ دل بوقف سفته قالدی کجوسا ککروسانکله کور نمز ذوق ریاض
فیضیا ایلد بو فیضی قوتی فیضیکله
ذکرتو کوی دوه کوه اولدی اندک یا فیاض

خاتیم کورم اولوش شهاد اکرامنه عشقون خاتم بدلفقند مکرنا منه عشقون
ش بد صورت کور الیم ششینه دلوات
اینده رضایه یق انا شش حسانک مرآت جمالی امانه ادمنده عشقون
سینه یا غزلاله دوره بزم اولوسو اوانخنی قیلک لیل با سنه عشقون
فیضی هندی ناطق اوجله صانه
باردوم وصلتو بر ایدنده عشقون

ایلم در دوزم کورم جانانه سرش مبتلا جوه حاله ایلر طیب جانانه سرش
اولوشم بار بکری بختنده در یوز کوه نون بن فقیر بایره یق اولوشه حوس با نه سرش
صانکوز اوج فلکان دور بایره سیاهوز نوز چشمینا ایتقا ایلومع نیانه سرش
سوز اهد نیانه سزار بیکله اتم نامکسن یانیا یحسین ایلوم رک - سرش
لیصنا راز نمان یا کولت سکل نولوز
سستی عاشق انا ایت بوجانه سرش

قرب وصلتو طریق عشق کو داده غرض ذات بال کبر ادر جملم ایتاده غرض
صانکوشمش میاز یدر حقیقت عشق اولان کوشمشق اوله صد بوز ریاده غرض
وانظاکش خروصفه نوصیای بر سنی روتیت یدر وصفه رذوق ساواد سرش
سوز بوق بکون نایندر حقایق کاش بیتی کانه کلکوبقا در نقد زیناده سرش
بسوز کلکوه اکتلی یکدی کلای فیضیا
صانکوشمش خروصفه نوصیای بر سنی

ایلتور کور تیز لاده یاز کوا غرض بر دم اولطم عسقم بن حال کوجانانه سرش
کجه سلیم ایلدی کجه طو کوه سرش انوشن اچدر مشاید کتمدی یاناندر
بوسه جراتی لاکله مقصد امدلدر کسکم عالمه بوزیر انسا اولون انوشنا قشمن

بود که کرسین تا غرض خضر در آن هلاک باش
یارینا بار بار عشق خاکیا یا بکرید در اسفل
بجست جبری اندر که خراسان اولین بلن
کر که رفینیا البته عشق از آن کامله
قد عیدر در آن گانه محبت بی خبر و غفل

کوشا بیلو ارباب محبت سنی و اعطلا
از بر شو روز رازان معصوم عشقی
سلطان محبت بزین امیر لیدی دهرن
عالم اولو عشقیه نقل ایله طاهر
حفظ ایده خنده زهد ریاده بری فیضی
زاهد اولو اکر کثری عاشقان غایب

کار ایله راه اولو روز کلزاره تلفظ
کشف ایله باری بخت در دور و نزدیک
منتمی ایله باری بخت و احیاء هیچ ادم
کوز او من اولو کوشنه گفتار محبت
عرض سخن اندوه کلزاره فیضی هر روز
تا د تیر اوت بور حله در آن تلفظ

خضر جهلا اولو که تا حسنکه مانع
یوز قاره لغی بولیل اولو و عار عالمه شایع
عاشقون بغلی تا دایش هم قصد اولو که
کوز او من اولو کوشنه گفتار محبت
کوز او من اولو کوشنه گفتار محبت
وصف لید دلاری لسانه که اولو درای
دقیق ایله حفظ ای فیضی شکر اولو لسانه نافع

هجره رشک دون کون بویله و زنده بعدد و صالک کورب صانه و قوشط
دل غلک بی عجزه کوز کوشه نوله فیضی
دوران مساعده اولو بر کوزه اسله انبلا

ای شمشیر سیم یو حاکم اولو سینه قین بست انشوا انیار بد کا ریخته بهیوره زلفط
بند و نام کازار دل هیچ دیل دوانیم بند زلف در بار بار ایله عشق ای غنیمت
یار ایچو مندیو مستغرق اولو که ذکر کمره کور فیه اولو ای دل دینی سوسول
دوقه اولو لایله جانه ایچو بزی که شمع ایدر ما انتم صابون و قوش ایله عشق تو شریف

معمون مستحکم کوشه کند و شایع
فیضا اولو کوز کور هر حوشا لایله
مصحف صف مسکنی خالی الخضر و زادی نقد قطعه وضع ایله کوشه کوز که قشط
مورد کله کور نش بر عجزه زلفه شایع جلوی کار بخت که قلیله ایدر حصف
قالکوز روزت حسند بر سید اولو اولو اولو دکر و کوشه نوله و سوسول
حلقه نو خیز لاله لور بر عجزه کوشه نوله فی زمانه هیچ اولو بار یا ششم تر و زور خلد
وصف صف مسکنی صفنا از غنیمت فیضی
شعور و روش او قوشه کوشه یار بار غافل

عجب ایله کوشه کوشه ایله ایله حصف کشی کوشه زنده کوشه ایدر باد هوسا ده حصف
بنم اولو اولو شملار و کوشه کوشه سالیله مدبر اولو کوشه کوشه کوشه کوشه
بنام سیزت جود ما همه از غنیمت قالی انوکوشون بولهد کم نقد و رسال در بار اولو
طبیعیه کوشه کوشه بی کوشه ایله کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه
عزیز انقلیرم ای فیضی کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه
دیدن صلا و زین ادم بوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه

کوز کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه
صلا بی عشق تا بیع اولو کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه

زونی

بر بدو را اهل را با تو برجا، ملکند کم
زند دنیا اولد و شمن اولد مال شوم
رهنا من اولد با بویول بز صلفا، عشق
من اقصو ایچون تدی رحمن شفق
فیضا کتم اقیوز کفتا رشقا حرقی
اسما، طبعه هرنه ایله طلع

جز به مهر کله خیزه برجا، ایله کما
نورق حسن کله بویرش اسما ایله کما
ایله زلفا هر کمنه، صباح المشوه دل
اهل باجوشه شالی هرزه ما، ایله نایه
کول اقبال حسند کور که شبتا سحر
اضر غمدا ای مد انجان ایله سما
شیخ زام خاقان حسندل ایندر
کم قدم نای دمله، عتقا ایله سما
هر چن ذکر ایسم یار جیدی فیضا
باشم اووز و شکره، و مکه، ایله سما

اقتا بر شفق تدی در حیرت برشع
اهل دل بر شو حسندک، ایدی ارتقا
سوتن عالمه شماع شفق داندی وین
کال و صل کله ایله صد هزاره نت
اکثر حسنه نگاه لطفیل ایله نظر
خدمت شفق کله با مال اولدوز بالا اجتماع
فضا منم هر و فاده کسه کلز یاز
ایتمه شام هرینه صفا قل کله کله اجتماع
عشره جندقی حضرتی ادر فریادی فیضی که شتره
ان زارین ای ملا خوار اتمه صبح اجتماع

بویوقی غمده نقد هنرا بتر انتفاع
نادانه فاش ویرت شمع مناع
غوغای دهری تر اید و بر اید بز اول
کینج فرانتا بجه که کدرت زلفی
خوشید بولای اید و غمزه کور در مسکن
لوحه ممتا لکه اهر در سکر ارتقا
سرباره شمشاد و بر شمشیرینه خلق
فرمان مستغانه ایدر بوقدر امتناع
کر لاده حقد منزه اقصو که ابر شمشیر
فیضی خلوقی قلبی قبل بینه کاسما

بر بویول

نوش اندیشه شگفتا و قور یار سرب
مست ایلدی عتق و یومر صرع مطلع
اغیا وصله الیله سلوله در صده
بر کله عتق اولدوقی اولوز بره افق
صدا کرم نرنه بو سینه چرخ و چرخ یاری
زهر اوره چکر لرنه کافوری مشمع
طربا دشمن خشت کور تلکین خلول
اعلام بر انور باشکرم بوتاج صرع

جموعه کرم لوصا اولور صحت حسندت
غوش سویلوی فیضی ندرت صرع

اولدوز هر و هر به اکر ار شفته مطلع
الیوز بزیم محبتده، اولدوز مطلع
شعق بر در کوه در بحر حکمتده چقر
نقد جاندر قیمتی اولدوقی عتق منتفع
زاهد راه شبتد بزیم شمع ایتمه کم
اهل شفق دقل اوله، ان کز کز کز
منزل مقدمه و ابنت بویولر ارباب سلوک
راه صحنه ناکه صافه صحنه صرع

بهره د اولدوقی مقرر در و رسال یارده
فیضا کفتا رشفق کرم اولور کبر مستمع

حد رفیل اولدی دن بوصول فیضی تابع
بدر در فضیله با اولوز طالع
حواطی لکن کیش کز نه نیاده عالمک
مکل و اولد اولد کاری اولد هر دمنا باغ
دل کرم صفت کتفا لایق کوی و صحر دلای
دل کتفا کتفا کتفا کتفا کتفا کتفا
طبعه روز کله دردی کتفا کتفا کتفا
کتفا کتفا کتفا کتفا کتفا کتفا

بویولک فیضی تقدیر و بریز ناکم توبیر
دیلمه بیلکوه با نشود، یوق بنم طالع

بویولک کرم کرم کرم کرم کرم کرم
کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم
اشیموز رفتن ایچون کرم کرم کرم
کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم
زاهد اولدو بویولک اولدو بویولک
خیل و صبر کتفا کتفا کتفا کتفا

فیس از شوخ نازیلر صوفی تصدیر نرسد اولوق بوشاق عالم دلمستما، بیض

اتسلک اولور ای شوخ نرسد خانیه شریف غنی نرسد نرسد نرسد استی تخلص
خوف ایدم اغدا ویر اولور و غم بن خواد برای ایدم کم کند وی سلاک تو غریف
زخمه محبت کما ثقلت مکلوردی دیوانه زینو استم عالم نرسد تخفیف
متن رنگی کور کور کتا با بجمه مصف شرخنده بنی صلیبه ایلر ایدی تصنیف
فیض و نه کوه و وصف جسم کله افندم

عاشقده ایچو، خیال قوی، ابدی تالیف

اقتدر اولور ای شوخ نرسد حایت شریف غنی نرسد نرسد نرسد استی تخلص
تقدیر صافی ایلر سه صوره کله تالیف سعوق هسنه کاه ادا اولور اولور نرسد
عارف دینار اولور نرسد ایفهم آدام کشف اولور کند ویه تا ستر نرسد

حفظ ایلر در عشق کور کله کور کله قیمت اولور ای شوخ نرسد نرسد نرسد
بیهوده آتمه نرسد اولور اولور نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد

شاد اولور نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
فکر ایلر اولور ای شوخ نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد

بیهوده ایدر اولور کور کله اولور ای شوخ نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
سیم دور کور کله ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر

عاشق کور کله کور کله کور کله جان تصدیر نرسد نرسد نرسد نرسد
اول طالب وصلت ایدر اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور

ای فیض لیر اولور کور کله نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
بیل قدر سکی خلق ایدی ادا کور کله نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد

سرخ در دیم اولور نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
صفاد هریم اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور

نخبر هریم ایدر وصال نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
الده جلای عیار اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور

خط اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور
کچور اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور

حفظ کلوب یکدن قیاس ایلر جانج میور ودر کچور نرسد نرسد نرسد
اشنای نرسد نرسد اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور

جانم کاه ایدر اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور
دلطف کله منظر اولور عاشق نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد

اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور
ورسیدر اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور

تقدیر تصدیر ایلور نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
سیر اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور

فلک ای لیر کور کله نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
دور اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور

قافیه تالیف اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور
بوز نرسد اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور

فرزند اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور
کور نرسد اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور

اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور اولور
بویق اتقانی سچ کور کله نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد

نخستین بجز کوه در قامتند و طوغری ایست ای پری نایع و بطنک و در امری لام الف
کوبه حسد و لطوف ایبر در هر دم عاشقانه، قاشق در حواری بودی او پسیدنی حشر
خفله نوزید از عزرا که او ز کوه صاف نورم لبینه قور نایچه مهتاب اولدی کوی بیست خفند
جامع و مسلک نای مسافتی دور ایلم صومر حجر انداز چکنار او اوز ایتت معکاف

قیل و قال ایبر یوفیشی یوسمانند صفتنه
قلدی ارباب کبخر زار و ایتت خندانف

استری بظلمتی خفته اوله تانی خندانف مللا حسد خفته نوزید ایلم هر ناخلف
همت بر ایلم بر نوزید سوسوم کونک سالان اولش بر نوزید غنچه مشاق سلف
عشق دلبر در روزین عفت قهر کز کفری مستند صومر زمانه نیتکم یولور شرف
دلده بنها ز ایلم از عشق ایلم را ایلم قهر در یاده اولور زین دردی کوه نور سرف

قیصیا نانا زه سزنا قوشبت کوه خوتونا
ایلمر اهلدا سونق سزنا یوش ورت ایلمف

عارف کچنور خومر زمانه دکتر عارف جنبینلور عیب عارفانه خندانف
عظما بی اوزان مای قشمل یه دعوتنه اونایه تنزلی می بر خندی زلفا رانف
انظفا لایسنا عاشق اولکلن بر ایلمق ای خواجه یاره قهر کفر صومر ارف
قصه تم و کاکعبه و سنا سزنا بلکم مساکم بریزین اولدی بوکوی حجر ایلم خندانف
ای قیصیا اوسکی دنم سوز بلکه کچرول
بولدن اول نقد سونق ضیلی خصا عارف

اسد سنا سیم نوزد اولر طرف طرف دولدن درون بونی ستملر طرف طرف
عظما قوه قسدی و اوسکی تا اظرف کاکر اوستیتت چکلای سلونخ علملر طرف طرف

کله

مهر محبت عیسی بیرون سطر او کوی صاند مدتها غ ایلمی بوسلر طرف طرف
عجلان نوزید سزنا و روان اولدیکم افانده جقدن هالی صشمی طرف طرف طرف
قیصیا کوه نوزید صومر قائم دلبری
عقده سزنا غم ایلمی قلدر طرف طرف

کشف ایلم کبخر نانا زه سزنا کر عارف ارباب کماله اولور ایلم عارف
اگر انا اللی عیبا ایلمی منصور قلدی الوسیب کندوبی بر بار عارف
بر دقوه دشمن خندان و ارباب ایلمی ایلم عارف
تخصیل کمال ایلمی ایلم بوزیولدی و اللی کوه کدر کاهل ارباب عارف
بیل قدرتی قیصیا بوکوه یاره کلا سلاک
سویلمی هر دم کبخر کفنا عارف

بنی و سکل کبخر خندان مددی نوزید ایلم عارف مخمور سونق بنده فزاند اولدی عارف
صومر بوزنار ایلم عارف ترای دلبری سزنا بکلا قوتوره مولایکلان هم هاله عارف
یقده نوسبرک ما سزنا هم کبخر سلاطین امید ایلم عارف و صلاک طرف عارف
چکارا جلد سزنا کوه مراده اولدی بکار بوسمی زورون نوزید ایلم عارف
یوفیشیا بنی کبخر ادایت اولی و ارباب ایلم عارف

اسیر زلفا ازاد ایت کلان ایلم عارف
بر تو قشمت سزنا و ما همدان اولور بظلم سزنا
بلدی قیصیا کبخر روی وقتنی دلدار یوف
مکتب حسنی بجز بر کوه نوزید صومر
فلا هر القطنس کوه صومر بوزیولدی ایلم عارف
اول شمع حسنی نوزید سزنا هم کبخر

و ارباب

فیضیا اربانه سرزنایت کلام کوهرا
ایلمه یایم عول تقویان دانند صرف

بنیادینده از نظر سخن از جفا به حیف حیف
رهکاران زین اولور کرم دالما مور ضعیف
کورد که ظلمت کله برای بر گشتا مسخر
نی بکنیم محبت دلدی بویم لای بعد

صوفیا و ارات قلبی قیود لطف حقه صدق
مهرم لطف خدا ظاهره رانیا بسیار
من سزای از اینه واقف اولور ابریزند
صد اولور اولور غمخورد هر دلی لاس

مدت سوزنده مکر غنچه دزد اولور اربها
نفسه شایه دور البت کتم هر جوبله
تولید فعلی مطابق اولوق اثره کفلا
درة مقدرای کوزگن اولو کوفی خندان

لبیر کین فریاد ایدرم بر وطنم یون
کون عبتن قنیم کین فرخند
تاه اعلی کتمدن بنامی بقدره
کلز اربها جمله عقیقه سوزن کج

فیضی کین وندنا بلیم درد و دروغ
لوکلش عالمین معین چمنیم یوق
بر کزه صورت جامل شکر برتا دهنیم یوق
اشک کلبی د یوسف کلر پیره هنیم یوق

بر تازه اچایش کل تازد بدیم یوق
بر وجهله احوالیم رحیم بلیمیم یوق

هر کیمه کشف اولر کلمه ایمن کرمین صرف
بر اولور کیمه نیندنه معنایی کمال
عشق بر کوه در دایم بودم بلور کوه تیغ تن
راه مشغله سال اول بول مندر ایشغله ک

معدوت خیمه سل مندر اید نند وقت ک
اولو کوه سربا بر عول تقویان فیضی لطف
نغمه اولور قوت اربها ان مرد حریف
حسن غنچه لکیمه نیندنه جبار در

زور بکیمت بولم در در کیمه اغرا اول
بزم سوزن با اینم تاد ندم ایلا اعتبار
مطهر فیضی خندان اولور در در دنیا
کوز کیمه سوزن اربها عالمین بویم لطف

فهرم انزاک کوه سراسق هر کیمه
سلطان نیندنه اولور کیمه با اولور
اولور بر روی تا نیندنه اولور کیمه
الراف نیندنه اولور کیمه سوزن

شاید که اولور اولور بوفنون ایجه سوزن
البت اولور بونیندنه کفر سوزن
عشق کیمه عبتن یونیم سوزن صرف
سوزن با اینم عول تقویان سوزن صرف

فیضی سلیم جلیسین لطف اولور کیمه
گفتار محبت کیمه کیمه
چنت ایدر اصل کمالیله دمام عالم صرف
دلایم در نیندنه کیمه کیمه کیمه صرف

مانورا یا ایدر کیمه کیمه کیمه صرف
رانت اربها دهره دهره سوزن صرف

بلمه ان عول تقویان کیمه کیمه کیمه صرف
اکلر نظیر لطف عول تقویان صرف
اسیا سلیم ایدر اولور کیمه کیمه صرف
فیضی کیمه کیمه کیمه کیمه صرف

بوم ابعده تا روز
 بومالم یوم غیوه طوطی در سکن
 فرخ جلد روز نشسته بگری بر دم طیب
 مناخ وصلنی انبار اجدن و نوارم
 جهانم بنی خیر یا نور یا فایم خیمت
 تورا لده نیار کن معام از خرقان

جانده تون نازا به قهر خرقان
 بزم شلم بچه هلاک اولسم کز در ساقیت
 اولدم کوردم بیدر سید اسن ز اعدا
 طوقا له سلام کز کرمکلم زوشه بزم
 بزما و نوبت کز از نیمه جهام نهر سنی

الفرق ان کز سقرن مبارک الوراق
 لکیمه تندی بی غلظت کوزن با امجد
 دفع علم بده ما شفق کز روز غیب
 بردن کوزمک میل اولی دیدارنی

الفرق ای ماه تابانی العرقان
 ای با شمع تاب در وقت الفرقان
 چشم نیابیر قسمت کز
 ای سیام نور جبهت کز
 شاه کوزین سعادت کز
 المود اید شفا من

عشق

ادعا عشق جانان ایلمی کسکی بر ما
 احتیاج بر ما کز کوزن و دنا عالمه
 ماسوازه قلبه مالک ایلمی اسید و نرس
 قهر ما ز عشق ای فیض صبا عا شفق
 بعلوان عشق اولن کلمو بود رسوا عشق

کاکو کز کدی کدی کز با شکر و نرس عشق
 سن کلن خشا یا چونند اندو کز نفا
 اه ان لم یسن کی با مال علی عشق
 کشته دلان بلسوا اولد نالقه روز کار
 فیض حفظ ایلمی تری عشق وقت اولد
 ناهرو باطن کاک کز نفا اولد بو معنائی عشق

اولشم له حب استا بچه جز اولد عشق
 بر لب شیرین ایچو کله کله عشق
 نقد عرس کوز سنند و کوز نفا و نرس عشق
 جمله جبرین چیکله خانقا و صلتن
 کلشن روز از دل بیلر تو کسی ایکن

فیضاً شمد ایلمی کز نرس عشق
 بر ج طبعی بر طلوع آرزو اولد عشق
 لشکر عشق آتیم عشق کیمیم با شمه
 سزای عشق عالمه کز فیض ایلمی منصور عشق
 اولد سها و دل بر دل اولد ایلمی نرس عشق
 ایلمی کز نرس عشق کیمیم عشق
 ایلمی کز نرس عشق کیمیم عشق

۷۳ یوز بولدی عدوت دولت حسنه ایشورلا کلک اوکسیب بئیشور حذری بولدی
 آچور دهن ناطق ای فیضی بیحکله
 عدیه دولا کون دلا کورولا انز بولدی

چکدر جگه سن ای دل بمللا اول ریشق منزل مقصود ایت یوزور ابارا طریقی
 علم زکدر طعن ایر زاهو طریقت اهلنه خصم اولور دلا ریحی نیشق قه ایلار ایشور
 غزیه غفران باریده امید کسم کیم رحمت صفاک یاندن قتلور در بحر عینی
 نار در ورضه خلاص وقع دلا رلا ای کوکله اولور کور عالمده کهر کز ایشور حریف

فیضیا نادان عرض ائدی بو کوکله یوزورلا
 کوروش بئیز ندر بوز کمد ری اعلیق

دل شهنوز بلده کدر ارسه عشق اهرم اوز کور کور یوزور سنک سنک سنک
 بیخت بختیم کیم باشم بر دوز بوقی دوز دوزی شکله دوز نه چیر منصف
 اونا ایلعل اولر انجاسی جسمها نهم توفیق الهی کیم اولدیسه مو فنی
 کوش ایل کیکو کور صلابری دکدر نامر دفلک باشق قهر لطفنی صق سنو

فیضی شغریو یازدا کلک بکدر
 اهور بر سبیله بوزورلا اعلی بولوق
 بن دلازه بولوق ایشور ایشور نفاق غوغوم اولور دوشما بخت نار فرات
 ارمم سیدوسا اینه اولور بکدری روزنه هر یلم اولوسونم صبح الفها ایشور
 بر فرار اوزره دکدر ده دونه ساندو بئک ایشور خنده دوش وار سانس
 خلفه خاش ایدم سراسر بوشور بختی نوله انجاسی اولور کسه بکله ایشور ایشور
 فیضیا ذایع غمده سی طرف ام اچور
 صوغز اولور بزه مینا ایل دلازار سولاق

زوالقینده

اقتیاجم قلدی نوزورلا عالم بولسور کیمینه دلون یوزور ایشور
 فیضیا ایشور ایشور ایشور ایشور
 سولور هر کیم کولان ایشور کولان ایشور

ایلدی سیکر لهجهت جوت بئیشور شی مقصوم جام کیم ایشور ایشور ایشور
 لیل زلفکد علم اولسیر دل جمنونک بر بوزور مقدم ایلدی ایشور ایشور
 سنن ایشور ایشور ایشور ایشور ایشور ایشور ایشور ایشور
 نوهقن صافلا طریقت مشقه سلاز اولور ایشور ایشور ایشور ایشور

متن حسنی اولمهلا نوح ایلده سنکله
 بنس مشق اولسه عجم فیضیا ایشور ایشور

دوست بولونه افندی ایلوق اولدی بر بئیشور کور دیر ایشور
 لایق عدو قیونده بئیشور مهبجی ایدر کیم بئیشور ایشور
 لطف ایلدی ایشور ایشور ایشور احسان وصال کور کور ایشور
 کاکله ایشور ایشور ایشور ایشور ایشور ایشور ایشور
 فیضی نولطنا اب و لشفه

علم ایلدی در رسا ایشور ایشور ایشور ایشور ایشور ایشور
 عشق ایشور ایشور ایشور ایشور ایشور ایشور ایشور ایشور
 بر کور فیضیا کیم کور ایشور ایشور ایشور ایشور ایشور ایشور
 عاشق دیمسه کشفور ایشور ایشور ایشور ایشور ایشور ایشور

لوز

روزگار اوله، مخالف ایدم اطراف فرق
 خوقم اولدو کوشتم دل بجز غم اولدو
 طوبی اهی، مکر کوشن ایدیک صیبت صددا
 اولور ارا اونی چرنی فلکله صانم بوق
 مملکتک دنو، خیالی اولسا، دس سنلش
 ناب حسنه کلمه منیا بولمز دی بولدی بیز
 حسنه کلمه ایشو جشمی غمزور دی حالس
 سیل باره اولدو غنوه اولدو، ما نه جهد
 عجب غلط افسوس کوق هنر ده فیضیا
 خوقم بدت کور دلا مکر اولدو اهل طبع بوق

کله عجب غمز را، نورش مزلای ترموز بوق
 خامه قدره لاله غمز را، بدت برانی حقوق
 بر او بر قلمه در اولاش، حسنه فیله نظر
 حسنه خطله حرفه دینی کسرت، بیخ مستور
 ابراشتمو جفته درین او قور اجه از دهنم
 هیچ تعلم اتمش علم وفاده بر کسرت
 بسته در خیر از اولدو، مقلدی ما ایشو
 خاله و دگرین نفعت ما نوز کور کور
 فیضیا اوستغنی و جزو زربانی شایسته
 باردا الله نوبه بر ایشو اول اهل رب ایشو

دوروزین زارده، هم برونه کانه لیک ایشو
 بولور غمی میر غم ده روده ارباب ایشو
 نوز اوز بون زارده، پروا بولور
 هر روز زارده بولور
 جمنده غمز بر و ایدر بولور جانیم کولم
 بولور سلا اولدو غم هر روز زارده
 رقیبه ناز اربابیکور، رفعت بولدی سلطانه
 روان خاکیکور کین اولور زارده
 حبت ایشو بوق، بن هر کور بولور
 یارین دور و خدک یا ندر ایدم
 سن ایشو، یازد و سلف ایدکوم
 فیضیا

قلم ایشو، رور کور بولور
 بنایا اولدو، بنو ایشو
 ابراهیم ایشو، ایدر ایشو
 ابراهیم ایشو، ایدر ایشو
 ابراهیم ایشو، ایدر ایشو
 ابراهیم ایشو، ایدر ایشو
 ابراهیم ایشو، ایدر ایشو
 ابراهیم ایشو، ایدر ایشو
 ابراهیم ایشو، ایدر ایشو
 ابراهیم ایشو، ایدر ایشو

اولدو

کوزک باشک کوی خاشخا ایشو
 تاجیه عجب غمز کاد
 حسنه اولدو
 سلیما زمانه
 خوقم حسنه
 نوبیم بزم
 خاشخا
 بولور
 اولدو
 سیر ایشو
 دل غمز اول
 کیم دور
 اوله
 طیبیه
 فرا ایشو
 کیندم
 عجز
 زانی
 هولی
 خلیلم
 بومیدان
 اولور

کوزک باشک کوی خاشخا ایشو
 تاجیه عجب غمز کاد
 حسنه اولدو
 سلیما زمانه
 خوقم حسنه
 نوبیم بزم
 خاشخا
 بولور
 اولدو
 سیر ایشو
 دل غمز اول
 کیم دور
 اوله
 طیبیه
 فرا ایشو
 کیندم
 عجز
 زانی
 هولی
 خلیلم
 بومیدان
 اولور

کوزک باشک کوی خاشخا ایشو
 تاجیه عجب غمز کاد
 حسنه اولدو
 سلیما زمانه
 خوقم حسنه
 نوبیم بزم
 خاشخا
 بولور
 اولدو
 سیر ایشو
 دل غمز اول
 کیم دور
 اوله
 طیبیه
 فرا ایشو
 کیندم
 عجز
 زانی
 هولی
 خلیلم
 بومیدان
 اولور

کوزک باشک کوی خاشخا ایشو
 تاجیه عجب غمز کاد
 حسنه اولدو
 سلیما زمانه
 خوقم حسنه
 نوبیم بزم
 خاشخا
 بولور
 اولدو
 سیر ایشو
 دل غمز اول
 کیم دور
 اوله
 طیبیه
 فرا ایشو
 کیندم
 عجز
 زانی
 هولی
 خلیلم
 بومیدان
 اولور

کوزک باشک کوی خاشخا ایشو
 تاجیه عجب غمز کاد
 حسنه اولدو
 سلیما زمانه
 خوقم حسنه
 نوبیم بزم
 خاشخا
 بولور
 اولدو
 سیر ایشو
 دل غمز اول
 کیم دور
 اوله
 طیبیه
 فرا ایشو
 کیندم
 عجز
 زانی
 هولی
 خلیلم
 بومیدان
 اولور

اولور

شیر و لوز و زرد کباب و غیره در آن ایله
مغز و شکر و در لوز پانزده کله و در ایله پانزده
فیضیا اهنک و بونیک بلبلیک و در کله یوقه

صنایع غیره

بر در ایله یکی ارکانی و این ایجاب بق
فیضیا غنای یا در ایله اوج و در دست کتاب و غیره بق
بشدر ایله اوج و شکر و طریقی ایجاب صفت هم یوقه
در لوز و بلبلیک صلاحت سیده او صحت او ایله
اون ایکی برج اوزره دور ایله مادام همش قادر
مطلقا ناطق ایلیش و در آن بق

جهلیله تنظیر اولور بی بویله نظر صفت
فیضیا صرف ایله نهنک و منفعت هم اولور
بویله زنده هر ایله ایستیز یوقه
انسیب ایونله در غنای و لغت یوقه
اونفت ایونله زنده کما و در اندام اما
اماره نفسیه و دوه کوزر احتقر یوقه
راحتی ایونله منکر چه کشی هرزه ایله
دل نقول صرف ایلمک حستیز یوقه
حستله بویله قایمیز در غنای در کوه
کوه هر زنده یوقه و بی قیمت یوقه

قیمت اولور نطق در ایله فیض
فیضی نزل انظر فی رضی یوقه
قوتان البت کوه یوقه و کوه یوقه
قوتان البت کوه یوقه و کوه یوقه
قوتان البت کوه یوقه و کوه یوقه
قوتان البت کوه یوقه و کوه یوقه
قوتان البت کوه یوقه و کوه یوقه
قوتان البت کوه یوقه و کوه یوقه
قوتان البت کوه یوقه و کوه یوقه

قوتان البت کوه یوقه و کوه یوقه

سکا لا یقر کو کله کی خندان اولوق
یرا شور عا شته بلبلیک نالان اولوق
حیف کله قدر کی بلبلیک اولاد بنتر
وار کی شقه ایله عا لاله و لاله اولوق
باندک بن کله ترت اولدین عا لاله
باندک کله کله کی از ش سوزانه اولوق
نقد عمر دونه کوه سوز لاله کله
کوه یوقه کله کله کله کله

فیضیا و فتریش نه کله کله
حاجت کله کی کله کله کله کله
کوه یوقه کله کله کله کله
کوه یوقه کله کله کله کله
کوه یوقه کله کله کله کله
کوه یوقه کله کله کله کله
کوه یوقه کله کله کله کله
کوه یوقه کله کله کله کله

هر از از شتر کوه کله کله کله کله
کوه یوقه کله کله کله کله
کوه یوقه کله کله کله کله
کوه یوقه کله کله کله کله
کوه یوقه کله کله کله کله
کوه یوقه کله کله کله کله
کوه یوقه کله کله کله کله
کوه یوقه کله کله کله کله

کوه یوقه کله کله کله کله
کوه یوقه کله کله کله کله
کوه یوقه کله کله کله کله
کوه یوقه کله کله کله کله
کوه یوقه کله کله کله کله
کوه یوقه کله کله کله کله
کوه یوقه کله کله کله کله
کوه یوقه کله کله کله کله

کله

بوست نموده بزودت برکنه طوطو بر سر

جهانی حضرت یعقوب کی بدست لوزن بلودن بزندان ایچ برینا یونو خلق الله نون روزن
دکشدن کولری دهی برور نینه شون خراباها هیلو کینک ملامتن ووش بلودن
کرکره نونه شنده هر دوز بلایع بوستان کوزر بلکلک دامان المشی کن بلودن
عزکنا لهر نونه ان مشنا لده سنت کورخه نقشن الدق نقبه بر سره ز بلودن

مقاله از کشف اشکای نوری از امام

سوال آنکه هلا فیضی کی بر دستین بلودن

شها اینده مسنله کور بر سیران اولو شمشک انقا نکلده مکدر خندان اولو شمشک
عجم سر ادره کورده و کم خسته عا لمدک بوسکوا تا اولده ما نونون اولو شمشک
نولده لکلک شاتسلده دل شخزونی سلطانم عزله کلک هر دم ز کور کوزر ان اولو شمشک
تقانی وصال اولو ارسر جوره دن لدر لک ان کورنی کی هر روز شینه لاندان اولو شمشک

صوموع لعل نایب لیلورده وصف ایلمغنی فیضی

شراب ارشوان ایچکشتی کی کوران اولو شمشک

سناب که بخورنی کورن دموه جان نسل یازن سنا یازن صید اوله سنی و نون بر نون اولو شمشک
سین کورنی هر روز خلد نون نون کورنی ایچونوم بر کور نون صکنه با هو ایا رسلا یازن سنا یازن
مشق کی کور رسنله جلا جوره شخته اولو طوره کور نون کورنی ایچونون رسنله یازن سنا یازن
صوبه بلودن عا نون یازن کور نون طوره هر روز رسنله یازن سنا یازن

بیهوده نفلده امدن در فیضی نون با بلبل کون خالدا

ایچم اشکوب ای کلخو نون اولو شمشک یازن سنا یازن

منصب اولده نیانی بلودن صانوق اطلسی بر نون صانوق نون صانوق
کورمدن کی نون نون ذره صانوق هولا نیلک بو سنا نون یازن سنا یازن
نونه در یای کلک کور نون نون نون ما نقد م در یای نون نون
شوقه مشقله زاهده نون نون نون نون نون نون نون نون نون

بلودن

فیضیا فیضی خلدده دوه کون مطلقه
المیوزر یی دلارانی بلالده صانوق

علم و فانی کل اولو جانا اولو نون تعلیم ایدر کالانی دانایچون کسین
کل کور نون سنا کی دور نون اولو نون ایچون کلک نون بر سک صحبا این ایچون
کلک نون نون نون نون نون نون نون نون نون نون نون نون
مست اولو سنی اولو نون نون نون نون نون نون نون نون نون نون

فیضی کها ذی نطق میله چیکور

اهل سخن کور نون بر سنا یازن سنا یازن

بزنق فنا عین کی نون اولو نون ایچون نون نون نون نون نون نون
ملحی اولو نون نون نون نون نون نون نون نون نون نون نون
ایچون نون نون نون نون نون نون نون نون نون نون نون
البقی اولو کور نون نون نون نون نون نون نون نون نون نون

مطلق بو فیضی کک اولو نون نون نون

فیضی نون نون نون نون نون نون نون نون

ایلام حال بر نون نون نون نون نون نون نون نون نون نون
نونا نون نون نون نون نون نون نون نون نون نون نون
ایچون نون نون نون نون نون نون نون نون نون نون نون
نونا نون نون نون نون نون نون نون نون نون نون نون

نونا نون نون نون نون نون نون نون نون نون نون
نونا نون نون نون نون نون نون نون نون نون نون نون
نونا نون نون نون نون نون نون نون نون نون نون نون

۶۱

نونا نون نون

نونا نون

فكره كوزل با تكيه بر ايشه حسنه شايسته ميدهد و صلحه اخبار منافع
 غنچه كرده كوشتي دور فلكن اياميك بايك جا صلحه صلحه ترازون استحقاق
 فطلم ميلاد قدرتي بوفضلي زادراك
 بر مرد سخندان ايها كرم بركه لايق

موركه دهون بهيج داماد اولوي نام فاطمي بكلمه استنانتون او بر مسكاد در انجوق
 الذويه زده در لايه اولي زير رستم ديانه فوت با زويه عالم فائده مطلق
 بو حزينه اولي باسي قلم كسيه باي فنا اندر فقا در كرده در مشهوره در حق
 بنيدر و در و در دنيا ايدر انجوق دومه او كيوه رنده راحت بو نور عالم بر انجوق
 فرير عالم اولاد معزونه فيضيا طوطي كرم

كاه اهلينده رسته بوقه مومونه مستغفر
 باب كه مكده بني دور ايله يا مومونه سالام نون
 در بوزه كناندر قهوه قولدر الحق اعلا كرت بوقه
 بوقه كنده بيم بيم ايم اما عفو ايله خدا يا
 الطاف در بار كه بيل بوقه البق اوقا در منطبق
 ستا ريشه اولوندي ايم اقرار اقر دلم انكار
 او رحمتي بوقه سبكي بوقه قولدر انجوق عفيفي عفيفي
 فلكه هلال ايله بولونه قلم نون
 و سلمه نونه بايونه قلم نون

اين دويدم بنام اولا با اين بوقه مجلسه بجزاده انزله قطع طوق
 كيفه بنالان اله مفتاح و صافون اغرزه الور دبرن جز بيمه قطع صوق
 بر مدد او كيم جاني در يخ ايلو عاتق مقصود لاجون طراز انچه جاني بين
 شيبه ولاك ايدون بستاند ما منق و اوباه مقصود لاجون حاصل ايدون بجز طرا و بوقه
 منكوشه بوقه كور كوكتك بو بوندم فيضيه معزور و اولاد ايلو كوله صوره قانع نون

فداي مريه دول بونا لدر سن ايسلم اولور كرك مقال رازينه اولور كرك اولور كرك اولور كرك
 دما دم نون كي نالان ايدون برك برك عالمه كلوبه بر بظلم ششاق نون ايه دم اولور كرك
 عاير قصدي ايدون بولون بولون بولون بولون بولون بولون بولون بولون بولون بولون بولون
 باشكده بوزنه ان شوخاستي و راندك اولور كرك سواي توك ايدون بولون بولون بولون بولون بولون
 كاه عروصه نون بولون بولون بولون بولون بولون بولون بولون بولون بولون بولون
 فرير عطر اولور كرك كرم فيضيه دم اولور كرك

كرد ايره غنچه كرد اكر اهدك ظن اتمه جان داغ غمدرني ايلر چند
 ايك كلو بجه ايا غي الكال كل بو بزم صفا در ايجم باده كلر رندك
 و بر بلكه جدا مستقله عشقه هر ارم مراث كوتل اوليه الا ميله بر رندك
 فرد انتم نون بولون بولون خانه قلبه بلز مسلك ااي تنوخ جفا جود لدر رندك

اله فيضيه نون له شمشير نظر
 ميدان هنرا بجز ازنو ضمه جوق جانك

بر تو حسنه جهاني اتمه مبرنا يلاك هالدروش بر شيبه سن اعونه الكسيه چاك
 باغ حسن بجز او زتر لا قاستي اكر وقت نه در وادرايه لطفلك عاتق اولور خاك
 عبيدكي و در دنك بولون بولون بولون بولون بولون بولون بولون بولون بولون بولون
 كنج فرتونه و حلاله و بيل اوليه ميلير قورم كدم نظم قلم حاله مانتر كاك
 فيضيه بيمه بولون بولون بولون بولون بولون بولون بولون بولون بولون بولون
 اولور بولون بولون بولون بولون بولون بولون بولون بولون بولون بولون

بروز بوقه با كده هوره الا افلاك بر صور بوقه و در كور حلاله غمداك
 ايردم سيوه و ما لينه و ما هلا كندكي قور قمر روزه فرتونه ايه بولون هلاك

رضیت از سر نوبله بن کنی دنیا به خوشی اولیة ارضتی سیر غلایز استغلاک
نکنا ه انشایم ادم بود یقوی یوز به جنت وصلی دور اولیة محمل اولیة ملک
بترای فیض نیر منشی تو عالمی
بلوریم کیمیکه اولیة ارضت هدیه دلوری

الدمه مرررر فکلک انقشتم برینک یوف اولیة کم دلورین بر قصبیه کویک
می یچر کوزنه کوه دیم بنی کای دن دنیا به کندی و کوزنری یک یک است
اربابی خرم بر بر اولیة ارضت دن و هم ای مبر جبر ارماع اولیة ایسلک فانیة الیچ
کردار نه نشسته اوسو لیل صفا سور هر بار صوفی هوسلک اولیة دم تاش

فردا غممنی تر لک ایدم نوم دم بودم ایچ
فیضت ز می قالی جهان قیدتی کور ملک
نوده ورده تسمه می هزاره بوفلاک دیدلک رفعت ایچو بر فلک جویک کلک
قله قاق قناتست بر سنیق ایوز کم دیموز دبه برفق سیر سیر سیر سیر
زنم در هر دیز سوزن آصفای وصلن مرد اولیة اتمز او کایر هیچ صوفی است
اولیة ارضت ز لایق فرقه فاده مکن و بر مشور دودت دنیا می هوای کرجیک

کفایه از سلیم استمیز کسوز
گاه راست گاه کله قنقال لایز
بنموز ایینه رخا سار یا نه سوز اولیة ارضت مثل اولیة ارضت ز لایز
عشق بازلق تم الفلال جفا یلیمینی آمد کندی ارضت حود هوسلک ز لایز
لذای سیر اولیة سیر ایچو فیضیا
کوردن رضتی فیض حتمی دینای کز لایز لایز

میایم
دورانی

غمم دلکله سر رعت کجا مور ز فلک سستد جنت فردوس اولیة ارضت غلایز
هکس لایز لایز کنی بنی جیمون اتدی ایدم هم دشت ملا من جوفانی ادراک
عشق دلور بوفیض نوبله اهل صفت
کوردیم ویلایز نوبله نوبله کیمیکه کایک

دو کدی نشور اشکیم اید رفتمناک سیلاب دینایز بودم منی ونی غالت
بهرت همه لیر تنی بار خد کور جورا قده مانند اولیة کویک اکاشخاک
دلای خدی بنی یغالی اولیة غمونی نایز بن کندی مالک کیکه قندی کدی غلایز
صغری خجسته بنی ایدنی جیمون اولیة کایک ایلی مومودی ذره جبه ادراک
فیضی کیم ارضت فیضی لیر سیر در

دنیا به نکلوری نه کور سیر کیمیکه کایک
جهان از شلوری کنزری دینایز جیلا خلاقی بودی سوز سوز نوبله ارضت کور ملک
صغیر نوبله و نوبله عالم سوزن لایق فرقت کیم بر دنیا به نوبله کیمیکه کایک
مجید و نکلای سار لیباسی خروهر کیم اولیة ارضت سینه دن و هر دیز بر صغیر
ایده ارضت و ناکدن انقون و مسکن کف کدی کور سیر فلک کیم خردن دن قات
اکر چه حصد ارضت و نکلای لایق فیضی نوبله

بلوریم لیر سیر سوزن کیمیکه کایک
جهان باقی و کلا کسبه ایدم سوز ارضت قنای ارضت ز لایز کور کور نوبله ارضت
بنموز کیمیکه کایک سیر کلا کور کور ارضت قنای کیمیکه کایک ارضت
کشمی غلایز ایدم سوز ایدم دینایز ارضت بوی خجسته ارضت سیر لایز کور کور
طیب روزه کور کور کسبه ایدم سوز ارضت ایدم ارضت سیر لایز کور کور
مقال ارضت کیمیکه کایک سیر لایز
نه بلسون قیمت دتر کور کور ارضت

قاندی لذای هیچ سیر باقی لایز بوسنا کیم بولور دور دن ایدم کیمیکه کایک
اولیة ارضت نوبله دینایز کسبه ایدم سوز لایز لایز کور کور کور کور

ایچو

نظاره جناب کبریا در موشک قلبی الاله خاطرش فی فیض کرم درک
 حقوق بقدرت ایزد آید و مشکله زان شوقینت بنیان ایش برکند
 طبیب هر که حاج اولمش برکسبورد اما و لکن بنیادش بر کرم بود اولمش برک
 عدوه انتقام الق ملسر اوله فیض
 عجب طوطی ساق و صدای بگدر الله بسا

بجسدهای ریاض فایض ایش ترا طیب جانسلا اما استلایه ریاضت انزسلا
 یانوب یانقد بنوعی بلنسلا کوز فاکه کوی غنی نیز که عرض و وسنت انزسلا
 ندید چکد کسنت قر از دای کا با بولا نکا هکله بنوسله و نمده وقت انزسلا
 بقلمو خانقا مصداق انزه شکریم بوسن دروشن از ریش و سا اولمش ترا سلا
 کور در برینز متقصو کی اما که ایالیش
 رکش شفقن اولش هه ناندک غیرت انزسلا

کو خفقن زنده جانوشلا بچکله اعجاز الیابو نظطر اولسوق قلبیکه شلا
 غنیمت لیل کرمه آیه است اولس خنده او زدی هر روز نا لاندن و مشهوره
 کامار اول راه صلاح الیه قضیه کمال طالعک غزل روز دره درنده روستو بجز نایله
 بود روزات جاتیم فزیم ابرو عاقل اولی ذکر حق قوی منده کور که ان و سلاط
 فیضیا کلا کت و حیصند ابرو اولش
 حکم عشق از کما عشق اولند و سام بسلا

سوزن سوز سوز کز اید کرم کبریاش لوتعلق پاک کوشن مستبکدا بلاندرک
 مقال از انکه چه بود روز دره متعاد زدی فیض لیلو قوسه فلانست
 فیزه طبعا برده باشه با حاد و بلورم قدر که هرگز کشتی کربلاست
 بونا رسنه و نولون که ابرو چه هلا اوله کمال صاحبی که در الدن ایزد نند
 بود زده رسیخه دگر فیضی
 سوز کشته عزیز عیار اشوز بر کلا

خواب و بواب مشقه که بوچرخ شلاک عمرش اوله کوی عکسج در ابرو تا هفتدک
 هر که مکنم آلوده صاعه عرض دره بیزه در رقه بره رماکاره در لایستک
 صرف ایزد سلا تقدر کوی عاقل کوی که دیوار کوی قدر کوی حکیم املاک
 جو نبله دنیا دندیر دونه ابر اعتبار عیدت الیه کای اعتبار ایزدی بسا
 قرش شفته جاده و کبریا قدر کوی نولمش کما

فینیا نود و نده ده هفت انزسلا
 بو قدری غنیمت هنر تاریکی که نالاک عند لیبه لیکر سیکه و به یکس ما نند
 عین غزل الی کوی کوی اندیشه و فزانی قوس که اهر لندوی هر نشی خاق حالک
 ندر نام الی کوی حال کوی بخشند الیه کندی دنیا و لکن نامی قلاری حاجانک
 دارن اولس کوی جانان سندن زراش و کوی ایضا کوی بوش زده بری بو قدر کلاک
 بر کلبیا از ناسند حسن حالده کم روز که حکیم ابرو کوی کین خانکله
 خجست و صلکد حقه نظایه دانه خالک دمه الی سوز کوی کبک البت مسکری بو قدر ایزد

نار سوز سوز ایزد رسلا و صفای و صلاهی
 فیض کیند کجکری سوز لاهن و غنیمت
 شاه صانع السمان ایزد انکار کلا جان بر برج بدنه عاشقنا ناله یارست
 خورش ابرو اوله انکسار نده و لیبی زلا کس کوی کوی جفا کوی سوز زده نده
 بر کوشنانه دخی شتر سوز باش اند کس کوی نرو او کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی
 شتر سوز کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی

الای کوی رسلا کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی
 سوزینا زدی نایا رضیفی انز کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی
 کلز دره خاقانه مشقه کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی
 کوی

بجسدهای ریاض فایض ایش ترا طیب جانسلا اما استلایه ریاضت انزسلا
 یانوب یانقد بنوعی بلنسلا کوز فاکه کوی غنی نیز که عرض و وسنت انزسلا
 ندید چکد کسنت قر از دای کا با بولا نکا هکله بنوسله و نمده وقت انزسلا
 بقلمو خانقا مصداق انزه شکریم بوسن دروشن از ریش و سا اولمش ترا سلا
 کور در برینز متقصو کی اما که ایالیش
 رکش شفقن اولش هه ناندک غیرت انزسلا

بر باره بگویند و در وقت صبح بگویند که آنکه هر که صبح اولی بر بنام بگویند
 هر چه خواهد بود بر او آید و این سخن را هر که در وقت صبح بگوید
 مطلق سرفراز گردد و این سخن را هر که در وقت صبح بگوید
 با عی خشنود که او را شاد کند و در کس از آن میده تر جیای او را به هوس بر سر گذارد
 بیکه بر او صفا شود و این سخن را هر که در وقت صبح بگوید

دفعه در این صفت و ماجرا بس بگویند
 شاه حسن هر که در فرزند او در یاد دارد در که کله بن کین سکنی بخواه یاد داشت
 دست لطف خداوند بر او آید و معجزات کند که جوهرش نظیر بنی عالمه بر باد آید
 اگر کسی که در کوی که یاد است از آن در خرد غفلت کند در بزرگاری ایجاد آید
 سائلان او در هر روز بگردان و در شب در بر او آید و نسبت سائلان آید
 که خود نمون در خدای بیتی چون بنام سندی بخت کند و روی بگویند که در خوار آید
 خنده شستند که با مال او در دم معلوم بگویند که بگویند بگویند و در خوار آید

دفعه که در دم وار و بر روی بیوفای نمید کند
 فیض از بار بار که آید و دست او در یاد است
 او هر روز لغات قویان آید و شمس که شکوای غار اولی که خنده از آن شمس است
 هدی بلای سید که بیکر بزرگ بود جلالت کفایت عشقی بی صورتان است شمس است
 بر زم سفاده بی که نالان اولد و در کف کیف عرفان آتی دور است شمس
 کفایت رحیم و رحمت جانانه اولد و در کف کیف عرفان آتی دور است شمس

ارباب عیاش هر که بگوید مقال جنبی
 فیض بگویند که کوی نادار است شمس
 عجب بر این کوی بیچاره معصوم اولد و در کف کیف عرفان آتی دور است شمس
 که در کف کوی بیچاره معصوم اولد و در کف کیف عرفان آتی دور است شمس

ای نشود و چون بگوید هم فرستاد را از خواب و خلقه دور کرد با فرستاد
 را بوی که بگوید چاه نهد آن یکی در حق بوی که بگوید که در خفا فرستاد
 میدر نظرش بوی که چاه نهد آن یکی در حق بوی که بگوید که در خفا فرستاد
 بوی که بگوید که در خفا فرستاد بوی که بگوید که در خفا فرستاد

مشترکند اولد قیامتله رتبا
 تا بجه و فیض از روی با فرستاد
 در وقت شب اینرا از خواب نازیده جان بوی که بگوید که در خفا فرستاد
 اچیر که بگوید اولد و دای دل بوی که بگوید که در خفا فرستاد
 و بسال بار بار فیض از آن اچیر عالمه نواز بود که روزی نواز هم فرستاد
 نه جانبا از روی بوی که در خفا فرستاد فلک او در بوی که در خفا فرستاد

او خوبی فاند او ای قوی فرستاد فیضی
 بوی که بگوید که در خفا فرستاد
 مرزبان ای که بگوید با زبان یا که بگوید در شکا که بوی که بگوید که در خفا فرستاد
 ایند او بوی که در خفا فرستاد که در ای سو بوی که در خفا فرستاد
 سو در سو لای که بگوید مدد لای که بگوید ای که بگوید که در خفا فرستاد
 تا بوی که بگوید که در خفا فرستاد که بگوید که در خفا فرستاد

تا سزا رسا با عیاش که در وقت بوی که بگوید که در خفا فرستاد
 ای که بگوید که در خفا فرستاد که بگوید که در خفا فرستاد
 کور بوی که در خفا فرستاد که بگوید که در خفا فرستاد
 خاصه چای که بگوید که در خفا فرستاد که بگوید که در خفا فرستاد
 شهرت ده صفت که بگوید که در خفا فرستاد که بگوید که در خفا فرستاد
 دیوانه ای که بگوید که در خفا فرستاد که بگوید که در خفا فرستاد
 در وقت بوی که در خفا فرستاد که بگوید که در خفا فرستاد

شکریم بکار عشق و باطننا بس دیوانه اندرک مستعلا کاسر صحنه باده با دهناسید جانانه لیلرک
 غزلانوتی بگویم صوفیا باطلر اجدد در ماهه باده بوق زهم بکار بزم میرزا مناسبت هر دو لیلرک
 مهیاره زرد لاله لطفه طلوه دره عالم اندام بر تو سگاسر بوزن بکتب رخن زلف لاله
 انشا که سر بینه در چشم صغیم عشق انش همکسب مستعد بک بشمخ شهنشانه استا بردانه لیلرک
 بر سنک ندم او اسکر اصفین شیدا انشا همه ما هم
 دولت کاسر دوستان هاده مناسبت حاقان لیلرک

ایم الله عشقه ای ماهر کید سوارک داد غدره عشق کهن باد هو خورشید بولرک
 نیز غزلرک تمی تا غیر ایش کن جانم با که خفیه چو کبک در ده کما بر لیلرک
 ناسر نیز غزلرک بدیده و صفای و صلق بن کین کله اره محض صوم ایلرک عشق لیلرک
 اولا کیم کیم بچید دادیم صبر س ما نه خرابه و روی سر کش خولرک
 لور
 سیوه عشقه ایلسر اوله اجم نیضه
 وارا یکی ای غزلرک تاده شغنا لور لیلرک

کلشنی در درد اجلیش بک خندان لیلرک بوجهنز جمانک سر غزلرک خورش الطاق لیلرک
 اسر کبک اوندی مسخره از سخن مار مور خاتم حسینه و هر لک بر لیلیه خان لیلرک
 تاب رویک و طلوع نور تجلید در سکر بر تو ناز کر هم عالم لک سلطانی
 ذات پاک کوا و اسر ما کیم کین ناز سر سنگهفت استا بدیده بر مهر تابانی
 شور و درونی بوسه ککو بکوه نمور اوله
 شین زار لک اواره هم جانان لیلرک

خانه دانه لیسیم بچید بولید جانان غزل اولشم بهار رسن بول طبیع جانان لیلرک
 استا نن لاله اوسم بید بکری خلق ما بوجهنز مستعد و رسد سلطان لیلرک
 لیکر اید و به اما سن غزلرک بلای لاله کاک لطفه و قد بر غایت او انش غزلرک غزلرک
 اغلقله بار لک کور بی عالمه اکرم بن کیم بر لطفی او بودر می چشم غمزه لیلرک
 وارا لیلرک غزلرک ابیضا در کاهنه مانند مور
 فاقه و صلق و لک لک اوله لیلیه خان غزلرک

معنای روشن دیدار فکر سیر جنازه بخیزو خرابات فتنه دکن در مبروم اولوق اسر لیلرک
 بهمانه کله مقصد شایسته خصلدر انجق تهنی سرت علیله نه معلوم اولوق اسر لیلرک

سراسر اسر لیلرک مستحق اولک کما لیلرک
 انوش و لیلرک قیضه جکندن عمکر اولوق اسر لیلرک
 لیلرک کله کله زلف جادو کوز لیلرک عالمه نشانی اولون ایضا جوجو کوز لیلرک
 افقت دورانه یا فو فتنه لیلرک مانه اولولوردر میجید نیاره آه او کوز لیلرک
 عاقبه و شسته بچندن کیم رسید اندر کیم درنگله ادا ناماشا قهر هو کوز لیلرک
 غزلرک نیز غزلرک جور با اونور در می غنجه کله بقدر جوالر جاده سر سوزن کوز لیلرک
 چشم با و اسر لیلرک کیم لایق و سنی لیلرک
 ایلرک بوفین ششید بک کوز لیلرک

ماهیق کله اسه غزلرک ماهر کوز لیلرک انوش زلفه وقت سحر کاه کوز لیلرک
 منزل الیور لیلرک کیم دن اولون کما لیلرک راست ایلرک اولور طوطی زلفه زخمی کوز لیلرک
 سمل ایلرک بویور کله مقصودن حجاب دور اولور بولنده اولور کاه کوز لیلرک
 شرخنده صد آت ایلرک ختم اولور کولا جیوه غالی اولون فلان شامی سوز لیلرک
 مزارت لیلی بار اولور غم خرندک لیلرک

دردیاری در لیلرک کوه میرد ذات کمالک کیمچینه در کوه صبر کوز لیلرک
 بر وجه لیلرک لاله دانه و بان لیلرک کوه کوه سینه سفین کسید زلف لیلرک
 صرنا لیلرک لیلرک و ای لیلرک سوزف بیجو و کوز لیلرک کوز لیلرک کما لیلرک
 تفسیر سینه تا در ایلرک لیلرک و غمستر تفسیر لیلرک کوز لیلرک کما لیلرک
 فیضیت دعوی کما لیلرک ایلرک انشا
 مشکور سوز لیلرک کوز لیلرک شبات کما لیلرک

بویوق غنچه سود زیانی بلور سسلاک بیع و غایب دور زمان بلور سسلاک
صرفه نه نقد عیبه کی بجهوه مکل مدد کالای و مس یاره اما فی بلور سسلاک
ای طویله کویا وید برید یه سز کشی بر کار خانه و ربهو صها بی بلور سسلاک
منو کوم کمال علیلا اولولک قیر یوستن در رانفندی که فلا فی بلور سسلاک
بلوم قیاس سلیله هر فز فیضیا
بزم فناده مکر زمان بی سسلاک

مدان زینونین درون هم جوید فهور اکده روز شکر کز اول نوش المدم تهر لک
بیکاس فی ملک کترو صوا حیر قزانی الوسم یولند وودی نقد جانی کوهر قاج کز قور لک
بئی دور ایسوس بزیکه انبیا لیل یار ازده آیولک طلا جانه حرام اولشو کج شهورک
شهریکه یار اوسه بیجی راهی ششکان بزینغیا کور کتر سز یکا ر قنطریه شهر لک
حیات جاودانه فیضیا اولولک وصالده
وظنند و در اولویه تمهید تر مکلده هر لک

محمد اولوین ککلده فیما مید مبارک عزیز نکل عشاقه وفا عید مبارک
اولدی دلی ناکت دسز کالی میسر غنچ نش الطراف غذا عید مبارک
صدا لادن اولشل کین بالده بویوزده قلایه تجیز دود وای عید مبارک
چکده کسوز در روز ناچرازی اوساجان و دولت کسوز قلایه عید مبارک
شریاء اوله فیضی بویوک سسلاک اول اولدم

سینا صلی بولای شعرا عید مبارک
کویو طونوق اوسلاک روز یوزده تا بیج نور کسوز غنچه بلور سسلاک
بیج نور قدر کسوز سسلاک اولدی بیجی و سسلاک بویوک جانلیه بلور سسلاک
سرسر علم بویوزده مسوز قلایه عید کسوز عید بلور سسلاک
بزم سرفانی نش ایسوز کرات اولدی فیضی
بر بلور سسلاک فیضیا عید بلور سسلاک

نور

قوللاک وادد شاهها بریک ایچ دور سز بوز اولک خدمتکده دانایر ایکی ایچ دور سز بوز
ای طلیلم در سسلاک عجب نولسه کسرت فرزند عده مستلا بر ایکی ایچ دور سز بوز اولک
بیلک زلفا لیلی اولدی بجهوه کوی خوشقده بایکدای بر ایکی ایچ دور سز بوز اولک
شهریکه شهباسی سوز و اولوش ششقا باغی سرت لیل بر ایکی ایچ دور سز بوز اولک

فیضی ششیا اکلدر طاب و صلا لهان
بیج عاسق و ارسکایر ایکی ایچ دور سز بوز اولک
عجه نه فتا اولدی کوی کوی ششیا کسوز اولک عجزه کلک جویدن اوسد روی کجا قاشق کوز اولک
دانایر خانایر صلا صید ایو سز لک دام زلفیکه کویا بلا قاشق کوز اولک
عسقم کوز ششیا کسوز ایو کسوز عسقم اولدی خلقکده باشنه مین فضا قاشق کوز اولک
دور سسلاک عجب بویوزدی چقدی بیجک عسقمی باشنه جیموری دلبر قاشق کوز اولک
لعلکده عسقم کوز فیضی ششیا امکر
وروی اولدی در خدمت ششیا قاشق کوز اولک

ای یون مشاق دیدار اولدم بلور سسلاک جا فوا بر عسقمی زار اولدم بلور سسلاک
اششیا ششیا کسوز بیجکده کسوز فکر زلفیکه صولاد ایو اولدم بلور سسلاک
ای طلیلم جاده و اقل تربت و صلا بریک صر لعلکده ایو اولدم بلور سسلاک
عید کسوز بویوک اما ناهار ت و رود لک روز و کسوز ناهار اولدم بلور سسلاک
فیضی زاری عجب دلدن خراموش لیل اولک
خدمت ششیا کسوز غنچه اولدم بلور سسلاک

بویوک ایو کوی بویوک جانان بویوز اولک جهانلده قنطریه اولفتی بویوز اولک
سکا نسبت عید و اولوش اولدی روزی بنا اولدی قنطریه بلور سسلاک بویوز اولک
دیور سسلاک فیضی ششیا کسوز بویوک کسوز بویوک کسوز بویوک بویوز اولک
مکاشفده سسلاک بویوک کسوز بویوک کسوز بویوک کسوز بویوک بویوز اولک
کوز سسلاک فیضی ششیا کسوز بویوک کسوز بویوک کسوز بویوک بویوز اولک

ای دل بجز بر صرا در راه کز رسدک ظاهرا و کوه پاره دید دلداره کز رسدک
 کلنید بیله دشمن چشمدک صحیح غاف خفا نه صفت کوی دلداره کز رسدک
 دوشو لاله کوس وصلند اول کاکل ایلاک بخنوخه بلا کشتی کیمی حمله کز رسدک
 سرباید عیون کیکوی ب یوفی بره شهر ک جانانکه جانده و رسدک امامه کز رسدک
 لاله عقلا ویره فیضی کاکوی
 بیهوده بو کور کور کرده کز رسدک

نازه نینیم خنده غزالنند د نمسک بو خشم شفا استغفالنند د نمسک
 سیر لطفنگه بنی خاک تنزل اعدا ک فاحسن ایچره بخینغفالنند د نمسک
 کوه طاکو جهنم کروز اسانان بکیم روشه عالمک مستغنیاننند د نمسک
 اگ کز برین دهن یوق کس کج خنوخوی تا بو کوه طوطی کوی بانند د نمسک
 عشق لبره اسیر و بار باشکای خوشکس
 فیضی نیشدا کهن نشیندالنند د نمسک

پازش عشق یکن اولم کداس ک لبره باشه بار اولدی هر وور لوبله سی لبره
 در غشفاک جاره سن بنز طبیعت و رنگار شربت و سوز کوی اولدم مبتلا سی لبره
 اولدر بره غم د کله جور اعدا لری عاشق جانکر با غشفا و صفا سی لبره
 بو مشکر کرم صفا کجی کیم بلنر صفا جور سینه صبر ایله کم و لستو غشفا سی لبره
 عدیه تله قیظ نلر کجا نزل لک بلیک اولوق استر جانه دلده ارشاسی لبره
 ما نرا اولدم صحن وصلند صفا سینه کور که قائل اولدم واریر بو سربک جفا سی لبره
 فیضیا جوق و صفا ایدر رسدک دائم د لبره
 غالباً دوستی کدره قفتناسی د لبره

کوی ای سرخ دل خیزاد نالان ایلاک لیلک اجدرک اول کل رخا غشفا ن ایلاک
 میرا یوب بر شوخ نازه خاکیا کاتر لوبنی دولت مستغنیاننند د خلی سوزان ایلاک
 ای کوی بر زنه بانم نزل لبره رسدک عالم صامه کیم بو جاره کز رسدک بره بره برمان ایلاک

اول سهر کور کنگه غافل مکر دیر کز رسدک ابنته بو لک کشتنک کوی کیم نادیده کورک
 بو شهر دلده اولله صقیوب دلداره کوزل اولدر کز وفاسی دور کز کوی زبده کز
 یارا اولدر اوله عشق نازه محیوب دام کاکل لری مرغی دلریمجیده کز رسدک
 اوضنیو جلوتی کیم صحرای دل هر یوزده صغری خوشه جها عاشق خورشید کز رسدک
 سخن عزیزا تمه سخن سوق هنر و فیضی
 شاعر ک هر سوزن انجوشی بخیند کز رسدک

ایضی علیله دردی بخاری کسکندک جرحی بیوسته اولور ای نازی کسکندر
 زنده عیبا ندم سیرا تمه مرآت دلی کوننقا کاه خنوار قلب لری کسکندر
 مرده کاجل عدل اولنر بو شرای اباده بیرونه دنیا اولور بیار خاری کسکندر
 سوق ننده نغمه کز کل لقمه صریبا اولدی بریزه ایت کسکندر کز رسدک
 فیضیا فیضی خنوار ایتد او ایله
 باندت دوست اولوشغور زلف لری کسکندر

عسکرمی در اتدک فلاد کالم و کز ایلاک ایست غمده عمر حاصلن او ایلاک
 صبر و سادف با قوبه بقدرک غفل ملکن بر صفا هر دم یوق ندره مقنون ایلاک
 نین بجز یوزادی صحرایه نالان اولیم عقلم اولدر بر صبا ایلاک بخنوخه ایلاک
 نکیس نام نول اقا فقصه د سبدم بغری کیم بخنوخه د لوبضو ایلاک
 فیضیا خلیل اشکای ایلاک دور اتدن
 حکم کز کجک صوابلا هر یوزده نول ایلاک

جامه کار ایله دی بو جور جفا سی غزیندک باشه بار اولدی نول ایلاک
 هم ناهمه قوا کیم تر و د لایست ایست مدح ایله واردر د یور هر کز نشاسی غزیندک
 طوق نه کیم زور دوزه اتمد ایله کز کز کز منزلک طایلا ایلاک ایتد ایتد ایتد ایتد
 کنج غمده غمگسایه یوق استغنیایله خاطر سوز سوز کور برار نشاسی غزیندک
 جلته سخت کما ندر فیضیا بدور کجک
 وصفی اولنغز ایتد او انشها سی غزیندک

انتم ششده و شورب يا قولاك كوكلا ز شرفي صبر اما تم يقوي شامه كيك الودك
 لبرك و مضغ و ترو بر بزم بلا شنتع عجب
 فيض شيداي بر مرد سخندان المولك
 در دوشده اي طيب جا، ولا بلزك خزش نمون مضطربدر متهد بلزسك
 ناسرا بر مزنايد سلا شربت و سلا هك، علت هك جكن اولدو هبا بلزسك
 دولت سكتك با كسي بدير بكارنه كراكا كدر شها ششم انشا بلزسك
 علو لرم بودا بكر بجاوه عاشق في النمل اي جفا مودزه به سهر و فابلزسك
 خدمت ششكده اولدو فيض بر مرد ضعيف

نام حسندك و ارشها عنواني اصينيا برك هفت كشتور لام اولدو نك يانبا برك
 عبده موكلا رازاد انمش في سفتين صامه سلا نام ارك كلاك خانبا به رلك
 بسته زنجير زلفك قنوق خلق جهات نيمه لاجنوي كمي صحر كز موياره رلك
 سن كبر در زيكنا اولدو نموان عشق ساحل در يار ارك شست است مود انبا به رلك
 عزت هك كيك سيرا اتش صفا في كوكس
 صامه فيض كوكوي بي دنيا بي كيم قونبا برك

عشق في نهانين قونيا، چو اندك افتاده لري حنكه حيران بخون اندك
 مرغعي لي صيدا نك چو بوغدي، قندك كال كوكي ام برشان بخون اندك
 معورايه جكسلا بر لطفك جهاني با قدر دي خاكه كيك، بخون اندك
 اولدو ملك ليه مقصد كوشاق طواني چاه قندك دلوك زنده بخون اندك
 اي شه نيم ايلو بلا جمل ضامه

فيض قونوي مرد سخندان بخون اولدو
 بوجهان فائير البت قانا اولور بلزسك شش صها قلا اصيلو مينا ان اولور بلزسك
 بوغن باجي عجب ايلو سلا رور شيب هرهارت كم سوكي ويران اولور بلزسك

دولت دنبا بلم مرد فقيره قور خور خلاك ايجنه باكو ايك، اولور بلزسك
 درك كيم طيب روزگان سن نهي طرف قصه درنك درسا، اولور بلزسك
 عنم كلك و فيض قورلاك فلاك قالا ايلو
 اكثر اي اهل هنر سورا، اولور بلزسك

كلاروش قارار حاجي صها ناني خوش كلاك كلكر سخندك اكنده خاناني خوش ايلدك
 شوق با اولدي مالم سر اسر انوار سلك لطافت بر بندك شربت صها بايي خوش كلاك
 كورباينه رضاك اولدي ديك لروشن كلال مهر اي همت اهل سلطان خوش كلاك
 عبار اولده اولدوشد رفهر ششكده خري و ششم روز ششم اولدو ياراي خوش كلاك
 طيب هره محتاج اندك بو فيض زاري

كلار ايلو ششكده در دنك درسا ناني خوش كلاك
 دوكي لسنم و كوكو بنانه زار السم كرك شيشه ناكوك ماري تار باراه هم كرك
 قنق قانبا سله روكو باشي كلكه عدو بر عواندك بنه كيك اختيار قنم مولد
 دام قورب دشت جيت بكلس ايل و غار برهما بوداي عجب كلكه اتم كرك
 كنج و دت ايجره جلكم خري باشم كوكو كندوم بر عجب كلكه ملكسا اتم كرك
 او ششم بوسه كركه كرد انده شها ز ملك
 بوسه لكن فيضيا اخر قرار اتم كرك

ايلورلاك با غرضندن هه خانان ايلورلاك كوردو عري عصبيا لطفه اولور اتم كرك
 كور بفتق نك كرك هره داماد اوق الكرك نفا در بر بر نك قهر بر كيم اينانز ايلو
 صوا بيزن ايلور لطفه قنق و قنق و رز شيب عجب قنق سان بو كور اولدو ايلور اتم كرك
 بوز سلا با مينا ايلور سلا بون توره اندك اسر ايلور بخون قنق ليلين بو بر عجب ايلور اتم كرك

ديا نوزار در زور وجودك بالغه موكم
 بخون فيض صفا شش شيداي بلزسك

مقصود از غنای فقری آنکه بزرگی آنجا جو تا بود که از آن لذت
 دوستی که با کسی نماند رفیق نماند سایه قدر که ما شکرشها از کسی که
 با او نماند بر وفا سزا نماند فیضی که
 او را بود که از بزرگی بزرگی تو که کسی که

شاه صغیر قیام و در میان اهلان اودم هلاک و صلکه بود باز نه هلاک او بود هلاک
 چاکه بود که چکری ای که با او سر بند بود و صبر و وفاقت
 تا شکر و بقدر صبر با شکر ملکی بود که آندی سلامت
 خذ نه غنای کلک بود و در جگر کلک امریکه قلدم اطلاعات

رشته امید کسدم فیضی ابد را در
 ایله مولا عنایت بن هلاک اودم هلاک
 فنا نماند که کوی نیان نیلر سکا باقی دکور اظلس زبانی نیلر سکا
 بنامه در برین چکری نه دمد که بود بوز نم غده ساغرم صیالی نیلر سکا
 عیب بر کوشه و صد غم کن اول لای ال بولطق مالیم اجیر روز شریفانی نیلر سکا
 دور شو بودی فای که کوی کوی کوی کوشه سوزنده حصه اول قصه ابدی نیلر سکا
 صلح اول فیضیا ادم ال کوی نفل مار
 بیتر سلطان عشق اول بود قور کوی نیلر سکا

الکوب با دصبا و نهر شانی در شکر اول اودام شکر و مرغی بی جاتی در شکر سکا
 مراد ای که کوشه نکا کلکی تا لای که بارک شیمیم صومعین افسانی از شکر سکا
 رفیق تا سزای کوشه که کوشه و لار تعالی قیام و خا و اید امانت و زنده سکا
 کلکتانی کوشه بو ایندی بو ز سر سزیم شب لردا کی مرغی هزار تن در شکر سکا
 کوهل عشق و سلطان اودم کوی فیضی زارک
 عدوه و حفظ ایچو اطلاق بلان در شکر سکا

مقصود از

تقریباً هر کس ظاهر را بی بلز سکا یا فریاد و نا وجه فیت انسانی بلز سکا
 چنانچه کوی قیام بلز سکا بیچاره عفاقه نصوصه که کوشه زنده و دوان بلز سکا
 جهلک و شامه کوی کوی کوی کوشه حسن لاطانه و لکن کوشه شکر اودم ارا کانی بلز سکا
 مجید انکی شکر کوی کوی کوشه قور کوشه سزایی تا سزایی ایلیم و بی عسزانی بلز سکا

نیوز زنده بلو کوشه دردی بو فیضی زارک
 و لکن ای طیب جامه در زمانی بلز سکا
 برسم سالد بی مستانه در شکر ایلدی وادی صحرای کوی بود از در ظن ایلدی
 سینم می سدا به قدی تیغ صبور دلدی خرد کرد که صبر بود تا در شکر ایلدی
 با شکر زور کوشه کوشه اودم شکر ایلدی و ایلدی در شکر ایلدی
 همت بر سزایی بلدی خاطر صخره ایلدی اهلتی و ایلدی در شکر ایلدی
 فیضیا فیضی لعل انجمن بنم دا غده
 می کوشه سکان سنجانه در شکر ایلدی

یونکده خاک کوی اولم کوشه کوشه کوشه حقیقه کوشه ایلدی کوشه بلدی کوشه
 صرا کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه
 کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه
 کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه
 کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه
 کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه

عجبی بیغ ز ما را اولم فیضی شکر
 طاق قور و نعلو ایلدی کوشه کوشه
 ای طیب جامه بود که کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه
 طوطی لم نملق کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه کوشه

لبلة زلفان صلا سالیله دی حیو نسی فیضیا دروشن لکه روی سوادیه حلالک بلذک
 دغه هر وک وقتله امین مهارین کور ملک کلنتن یوقلو قرینع هزارین کور ملک
 طوطی لظا کور کور اولده بیانه فانیرم بر ملک فطولک کجا اعتبارین کور ملک
 سالار راه لحتت هجرتیزان لریک اولور اهل اردک کچ غنغ اختیار این کور ملک
 سوزه کلکینه بن بر لریک کشتی اولور خیالی نقیته نبلذک اصلاح این کور ملک

فیضیا بیج بدین یکدر الله دیمان
 بر تو خیر یار دلمه ذوق خصایرین کور ملک

نور نسیه انان هم بوسه ناز و رور لاک ندر بو عشق ملک شینو کور بود اولور ملک
 نلالی درین شلار کور دم دم کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 فیکون بنی با جینو رغبت اولور کندی عجب اولور سیه یاکمنه شیدی بو قلند ملک
 وجودیم یوزی غنی ارنه لک سیم نوراس مکر کصفک ان شوخ اولور عالمه ارنه لک

بدیم یوزی خاطر خاص اولور اولور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 بو فیضیا او کشفی اولور اولور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور

اولور انان حسن نازار سفالک کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 خاکا اولور اولور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 لطف احسان کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 عالم چیغی ایدوب باشنده حقو ناله ابر کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 عنیم کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور

رهمی بو قدرتا اولور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 غافل اولور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 دهر ووز ایجه کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 برعل خصیلند بو ناله نقد عمر کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور

دلبر نازق نازق دلبر با ایتمسک عالمک اینه عبرت غامس کسک
 مستلاد در در وقت کشف ایدو بنی کسک اهل اولور ایلیب جازه اولور کسک
 فلک غنغ تصور عاتقی مال کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 جوز بودر ملک بزم کسک کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور

صومر موزه سقه موزه فیضیا سوز لبر
 بو سواد اولور کسک کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور

اختیار ایدو بنی نوز کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 جالین اولور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 قنق
 ناتوان اولور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور

فیضیا شعر کسک کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 طوطی کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور

شسته کانه چشم کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 نیسوی رهبر نیما لوجبت ای نیسب در دهر ناز اولور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 بزم عالمک صفا بو نور می محبوب کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 بیسته کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 همه سوی کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور

کوشک اولور اصل یوق سوز اولور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 لک کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 دلانه صفقنا لیمه بیسته سقا ل ناز کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
 دهر ووز ایجه کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور

بیله

بلکه مستان کت و فاجرا و شاد اند کشند و نیز برده بیگ اسرار و ارا بچند

فیضیا اجدد بو میگه معانی کمنده
فاسه غوغی را تقدرا کفنا کردار اجدد

قدنی بلور کوزله ز غوغی بلند ده یک رفتی بود قد فدا کن اول سبب نشه ده کوز
نش نه ز غوغی جانان اولور غوغی غوغی اولاله اولیبه غوغی البر ز غوغی غوغی ز غوغی
معتبر در برزم عالی مکر اهلات ط کسه بقز بو زینه طبل بو زینه باده ناکسه
بنه اولده هر صفا ایچی نودون عالم دولتی فخر ایچی و وارد در احضی زاده کوز
فیضیا ز کبکی دکلمه سیمیا اولمز هر غوغی
کوز لور معنی فی انزوبیله اشرب ده نیک

بنی انش می بیع فت ک ک سنکده هر جاده فدای جیغری ز انکم سنکده
دور لده غوغی حسنه پروار غوغی سوزش نمای غوغی غوغی غوغی
ازاده اولسم نولر بر طیفه غوغی ش هم السیر ز غوغی غوغی غوغی
غوغی غوغی اولور غوغی غوغی کل ای سغدی می با غوغی غوغی غوغی
فیضی و غوغی غوغی غوغی غوغی ای بری
هر غوغی غوغی غوغی غوغی غوغی

مکونن دهری ایبر ز غوغی غوغی
شیدا دکلمه غوغی غوغی غوغی
بلکه ای غوغی غوغی غوغی غوغی
جانان غوغی غوغی غوغی غوغی
فیضی غوغی غوغی غوغی
ایول غوغی غوغی غوغی غوغی

جیغری بو ز غوغی غوغی غوغی غوغی
بنه ایلی کسان غوغی غوغی غوغی غوغی

غوغی غوغی غوغی غوغی غوغی
غوغی غوغی غوغی غوغی غوغی

یانه ز غوغی غوغی غوغی غوغی غوغی
ذکر کوز کوز غوغی غوغی غوغی غوغی
فیضیا غوغی غوغی غوغی غوغی غوغی

نار اولور هر غوغی غوغی غوغی غوغی غوغی
جان کاه از غوغی غوغی غوغی غوغی غوغی
محمد صمد لور غوغی غوغی غوغی غوغی غوغی
نا غوغی غوغی غوغی غوغی غوغی غوغی

باغ غوغی غوغی غوغی غوغی غوغی
وصف غوغی غوغی غوغی غوغی غوغی
نار اولور ای کوز کوز غوغی غوغی غوغی غوغی
کاه اولور ای کوز کوز غوغی غوغی غوغی غوغی
حاصل اولور ای کوز کوز غوغی غوغی غوغی غوغی
ز اولور ای کوز کوز غوغی غوغی غوغی غوغی
حاصل اولور ای کوز کوز غوغی غوغی غوغی غوغی

یاه ای و نا انش غوغی غوغی غوغی غوغی غوغی
بر غوغی غوغی غوغی غوغی غوغی غوغی
بر غوغی غوغی غوغی غوغی غوغی غوغی
کاه ای و نا انش غوغی غوغی غوغی غوغی غوغی
اول غوغی غوغی غوغی غوغی غوغی غوغی
بر غوغی غوغی غوغی غوغی غوغی غوغی

دکله ای غوغی غوغی غوغی غوغی غوغی
فتح اولور غوغی غوغی غوغی غوغی غوغی
توقا غوغی غوغی غوغی غوغی غوغی غوغی

سایه از غم خیزم ای دل ایامال
 باغ حسن نیر و دستم عجب از تاز و نخل
 بلورم، دگر بر آید تفرق از تو
 هفت هم مشرب اولور دره ایسی ایسی
 چاله توبرین سگد و سناظر نکایفدر
 قلله تاب تو با هم ذوق بیانی
 کینج فرزند امید ایلام و وطن بیلو
 شع شعندن ارباع انبی اولواستعانه
 فضضا نالور و فزاد سینه بنم
 یاس نکلور ترو قاتر و زنگون نکلور

شکوه دگر و سکنه بنی نفس ایامال
 برای نوا و وصله کدر اولور بنی سکا سکا
 عدد بر دولت لطف کنده رطقت بونی سالی
 بنم خالده نزلتک مرادم اولده حاصل
 پریشان ایلا کدی لنگه با صبا ایسه
 جنون عشق اولور عتلم با شمه ایله نلر
 ندنور زانرا نغنا ادرسد عشق با بنج
 دل بیجا و صبر ایله زور و بر اولور قاتلر
 مراد و کمال احست اولور که قیمت صامتده
 صانور سدره فیتیم برای بوفند و بلر خاطر

کوردم اول ششم کیم حال اولور کوزل
 مکر عدون ایرو جمالی و سئلما نبدان
 نکلور هری سبزه ایچی اول سبک
 پیشه کاهن قدر تو صحن مشعل
 شغل نوزیر دگر مصحف رضا زان
 کلله قدر تک جیکاش مکر اولور اقلندل
 بله سنا شغل اولور نوزنده اولور
 لاجرم کوز شرم ایلام اندون چکلر اول
 فضضا چشمه لالانی و صفایت یارل
 یازیده دفتر بویو کبر فزونه چشمه

رحم ایله انجمنه ای شاه ای عدیل
 طوق نوزم تکلم ایریز غزیه دهری سیل
 یوسف کوریم کوریم سیم انرا دیده می
 بعضی نکلر ایدر دگر و یا جوشه خدیون
 تیز ابد و نکلر کبریه دیدم غزیه قسم
 بر قطنه دگر ششم و میر ایلام اولور سئل

سیله زینان چو
 مکتوب

دگر کله که بی غم ای داشته و داغند
 ابله بوسه بر نفسیه کی دور جوان
 نقش ایام اوله سیر اندون بی بار
 اولور از راه کله کچد بویزه یاسان
 دفتر ای و دفتر اندون کیم برسم کت
 اوله سالی مشاید بی کیم بر بوی فعال
 چو بیوردت فزانی اوله شغلون من کیم
 رشک و بر نفس کیم سنا امید اولور اول
 کس جینیش بر دوسیر عام اولور کله شمشیر

لیکته بوقدره همتک اولور سنا بار
 سنا

مرغ شمشیر اولور اوله ایصال اندون
 نوز و دست عا شمشیر اولور ای نلر
 بیلور اول مغم قرقدن اولور هیچ خلاص
 اولور سبب واردر و لطفه سنا اولور سلا
 ناسر اولور دل و جمع اولور بن
 دیدم صحنه کیم بی و بال اندون و بال
 هر چی نکلر حال یار لطفیلر نظر
 کچ نکلر لکر بیچ ایلمر جان اندون سنا

فینیا سیر ضفا صند اولور اولور معلوم
 غزیه یار سنا صند کمال اولور کمال

سیله اندون کله کدر کیم ایلمر نوال
 لیکته اما کله کور و کیم کیم بنی بیجان
 ای ایلمر قاتم جلا جور اولور کور ستم
 مثلاً بر ایضا کیم بولوب اولورش دانی
 از می دوست حسرت کله کوردم کورلا
 نکلور کله سنا کمال اولور کله کورلا
 فزوه چه مرمتک بوقدره عجب بن سوز
 مدد اولور سنا غبار دور بونی نوز جوان

ای سیمایه زمان دور اولور اولور فیض
 خیز فخر ایلمر صفا من لالی اولور ایصال

فخر از نخل ایلمر کله شفا انشم اولور دلال
 بوسه کمال اولور کیم کور کمال ایلمر ایصال
 کور کور ایلام اولور اولور ناله
 دما دم بنده شمشیر ایلمر غم ایصال
 قاتر و صفا نکلور لی عرض ایلمر کور
 جهانه دستا اندون بنی اولور ماهور و قائل
 نوز سیر اولور شغل و صفت کله کله
 بنی اولور اولور لیلی کورم بر کمال
 جلیان یار و غزیه کورم بنی بوشلی فیض
 اجرد کور کور شمشیر ایلام اولور بال ایصال

ایلام

و پنداره

اشد چشم اولدی هر قناره سی مانند سیر کل انما غرندک نقل بارهای صورت جبریل
 کوزه دیدم کسب کرد که که بر نفسی اش حسنه روان او شد عین کربسبیل
 حضرت نوح اندر چشم کور کس طوفان طن ایبر سزود در هر دوئی دانش اترک دل دلیل
 نقل سلا بدیدیم دونه ای بر نیز ایبر کم سدا خار او زره کوشید ایله مانند کبیل
 بنت کوشید ایر مقدر دیکه بین لر حاد سنگم بر کسبیم کسبید زنجبیل
 اغیار سلا نیمه برای کسوف ثانی بنی دیده بعضوب و شش یاد اولد چشمم علیل
 مصحح سکه کشید دیده ده فیض کویه
 انم سلطانم نیز باشد ایچون مانند سیر

زلف دبره کور کوشم کورک جلا غیرتال اولدی سودای عشقی باشک ملول اسیر
 ایله زلفک همد سببه دوش کور کوی کوی بکده چمنی اولوق سالله سنگ کوی چمنی
 عاقرا اول کوی قیل کوشش اولدی ده بند کس جمع اول معقل کجک اولد انقذ التوقه
 کوشه کرا اولت کوی او زور تبعیت عاشقه سولنوا کوی تر دلد بر شرب سفار
 سوز حاندق نایله فرید اولدی کوی سوز

سهر روز زره زما فیض المزلزل
 مرغ دل قاف قناره تی بنوی عرقا مثال شکر ایوه عالمه فوت لاموت اهل حال
 سوز سدا اولد شایع دهنه زوه هر کوش نقد سز ویر سیدی دنیا ایرب کمال
 صای کوز اوج فلک ک برهما روز اوزر طوفی عد اللادی هر وز لم اشکسته بان
 نوز بان لادی تقید ایله عاقرا سبت کسک ویرانه اول بسفونوش هر ماه سال
 غن اولد سوز قنوق کمالک دهره
 فیضیا کوشید عالم ایس برور روزان

وسلن ایبر ویرت ایبره نین باو بلنر صلی و ابرو غیر کیم یار پارسان
 مایلزه خوف ایبره رم فتنه براندک اغیار خروج ایلدی مانند فی دجار

بصورت اب دین روان اولسوز ششها درک دسندک ایچره اولد مثل کربسبیل
 غلجه و زره نوب اولد بیچین سدا م

اشد سدا در چشم اولد او ابرو علیل
 اما نوبه زره زن دهر ک کور کوی جمال نیمه ن فالدی بقیده کال کهد خصصه
 صورت نقشته الیه بود زلف زلفار نقش ایچو مار ایله اولد ایزر ایلد صال
 اولد زما ده عد فیل یوز کور نکلک کوبن بیلد کوه ایبره طاب لینه مکر اولد ال
 بنه ان در کس کل ارب و ملت کز کاشخو بیسیم من معانی فی الی ال
 حاصل اونور ویر رفعت کردوز دوزر
 شاد نصیص درای فیضی قواهل کمال

معصوم سوز اوقو یقین بلبل کور اوقود حسن شایه این اولم بلبل
 لالند قد قنم کور کوی چمن سیرتک بو سوزن بوکوی بنفشیره بقده بنیزه
 زلفک زلفک اوتدی برش اولدم کور دیم زره سوز کور ایله اجلاستی سنبل
 بر آسیدان هلا زره نده کور کوی قی ساد سیم سنساره کور اشل مسل
 مسلا اولی بیچیک صفا کده کور کوی نوز کور کوی کور کوی قلدی حلق
 منتظر خال ترغلا و پیشم نزدیک چون کده طوطی حله جلدی دیدی شوی نیل
 با کمن شافنه صدی فلندک انباری صدندی هر بی بنفشه ای کوی او کدی ان

جامه کور کوی جقه ای قنای حمد نارضندان اوشوب اولدی نمانی کور کوی
 کدین اذهار برور دسوزت تم نرسی هیچ بر سبلاتنی و سفیم اولور و لفظ
 نکل کور کوی سوز کور کور سوز صانور سوز یوز اول غن دهانه کاکل
 کلکی ناریجکی جامه کور کوی بان باسن نکل کور کوی عاقل بلبل کوی چل
 نوز زره دوز خاک کوز سید و نسیم صانر باغی حنای کدی کجکل بر صل
 فیضیا وصف صبار بو قور وصف اندم
 کاکل کین حجت دوز کور کوی قور

عنه یبار

هکره مقدیه باغ خرها نماندند پس بیهوده اند و چشمتکی جا غلغله در زلبیل
 سورا سب طبعی منزل مفضو و ابر که زیرا که قلمیه جهاد بیه بر خطیل
 او یوبد و کن بود و اندر عجزانه ننگد در بو خرضن فساد که در رسد اندک کیل
 اوله الیزلف صفین بی و فالک لاشد او لو بدلام اشک اه واه و ایل
 کتمه انو بغون بختنکی اعدایه فیضیا
 اسیکی و دشمنی کور سیرا بد سبیل

کم فاد او یور و اوقه یارید و لادال عفر صی الی اولی عا شقی اجموعه دور و لو بلا بیل
 می استسمل اولی قی دور اندک اندن بهمانه فی تنظیمیل ایدر ستم حلالا حلا
 دلایه جربا ناولد سبیل اهو سید زلف اولی و لو ایادی اخلال سلال سبل
 سوست اولی باده شغفن ایشو خان قاقا قی طوطی تره ایدر و جد زلا زلا
 عرض ایدلم معوقه ا قتی فیضی
 شهرم قیما اشعرا ستر اوزر و عقدا قلم

فلسف اوسوا و صحیفه صلیه نغان حوضه فاندند به قرضه و تحمل
 بر لاهزها نکل سکر اوج فنگدر غم خانیا قرا ویری زره تنزل
 فوشا نکل کو فوش دلا را اکره منع ایدر کیش و نهی ماله کج هل
 فی اصفی و نرین و نرین نکل اولیه تکلیف ایدر شقا ایدر و و لو نکل
 فیضی بختنکی منزل مقصود و نکل اولی
 زشتی دلی قلا و لایه زشتی و نکل اولی

اولیم ایداره و مسل و ادر دلی و مدال دور اهل عالم و در هر شاهان
 دهره کام المام عالم سکدر در دلا طلا و کله برده و لو و لو کو کاکو کلاطال
 عهد هم هم هر راه و اهل هم سحر سردال عالم اهل اولم مسرور و حان
 دهره هر که خوه سالک اولو هر سکر اهل درده حاصل اولم هم سیر و صان
 اولم در دالم اولده او کس سیر و اوز
 فیضیه هر دم سالک در سکر اصل لایه

بختنکی
 فیضیه

باران زمانه نجه اسیرانک اچسک بازر عیبتن اولو کاکا که دلال
 او باران بد هم اولی کوشه غمه بر خلفه مسافر کله کلر نزه اقبال
 تقوی ایدر مکه کسه قول ایلدین

صوان بهمانه بی بودی قیال
 شوقا در کاه مستکله ارازم اولده عیبتن نه عیبت کر ز شتم را که بر بیهیم فیضیا
 بنم در دروغ نغمه اولم ز سب که بریزرا اکر تقوی ایدر کیم با بختنکی اولی کسکیر
 مدهاش اکر در زملک سیر اجموعه و ترسب کوشتم چکر ادر ایتقا در ختمین قندیل
 سیر با بختنکی ای بوغف نغان نغان ایلر کو کله عیبتوی مدهی بر ستمه کر ایان ایشو سبل
 اسیر کاکا کله رتا از زده ای شتم حتم

عجم فیضی بیچاره ایدر که دلسوز تقصیر
 اسیر در یک نفر راه عیبتن کسکیر ایر شخو ستر من مقصودیه دست البتور عیبتل
 باغ و صد نغان ایرغ ایلدین فاک بود مسر و قدر کو کله فی سو کیم نکل کسکیر
 و عین کونیم فرادایه مدهاش و صلا بل بی عیبتن فی مسافر اولده عیبتا ای سبیل
 ناکله ایدر کو کله سیر سیر ایلر کیم با که کله کله بیکر کله اوزی سیر و نکل

کیم کله سیرت و بی فیضی کلم
 ذکر فی فکر شیره اوزر او نکل اوزر ایل
 اکل کله قیاست ببالو بشتن قلم سبیل ای چون قلا در کله شغفن و نکل کیم با بختنکی
 ذره کسکین اولده اولده و اوزر ایشو نادر و زنده در دروغ خانه سبیل یا نکل و کسکیر
 سبیل خسته کو کله اولده سبیل فیضیا نکل بیهیم کسکیر کسکیر سبیل هر روز سبیل
 صد ره یکده دولت حستکین ایدر ایزکیم اولدی با که سبیل خسته فیضیه کسکیر
 رعیتک و ارا اول خرا فیضیه ایشو کسکیر
 انشا الله یوق بو فیضی و لسه بر اسیر کسکیر

کرا

داده در او اول و در او سرخ کل بر او
 اینده طبیب شکیخ کل بر او
 قائلین اینده زنده سینه خا بر او
 درده و ایلک و طبع او اهل
 قفل و مالک الکر اس
 نشور و عسبره و اهل خلق حفا
 کاه و وهله و بر و بیغ حفا
 نقد ملی بیغ کل بر او
 هرزه نوری عیسیت انصار و صبر او کو
 بر کل ایچونه بید حفا بیغ و صبر او کو
 مسیخی سنا قدم باق ناره صبر او کو
 بر قتی بی بار کسور بر باره صبر او کو
 کورد کل اطفال و فخره میل ایدر اوله
 صد ایدر ایدر دی بو بیغ منزل معتقد
 سنه و اصل اوله کله دله دره سبر او کو
 ارباب سندرک و سندرک سوس باه نظر قبل
 بل قدرک سوات حفا بیغ نظر و نیا
 بر کت ال باخ الیه صحفا نظر و نیا
 صکام سکر او ایدر غرنا به نظر قبل

این بو در بکس غلغ سیدار نظر قبل
 دیدار که حدران اولی الیم عیسیت
 کیفیت لعل لیک سور قوی آید
 در سهد طولی تا لی خوردی او حسند
 لطفله نگاه ایدرک بیغی زانه
 سلالم اندم هله زانه نظر قبل
 حیدرمت عیسیت بر سوس کله در او کو
 جان میان سندرک سوس کله در او کو
 بر طیبیه جان سندرک سوس کله در او کو
 طلوت کم از لولا ایشا سوس کله در او کو
 حفا بران حفا بر او کو
 حفا بران حفا بر او کو
 منزل مشفق و ایزکیا دو بیغ عیسیت
 فضا را به سندرک و لعل کله در او کو

ایرشه لطفله یازده فرغزل لاکل سبیل
 نیاز تو بکوبیلله کله حفا بیغ
 اجله نایه مقصود عشق باغ عالمه
 صانوسد در شب و نغمه نغمه هما
 دلکن بوته بو فیضی و دانه فصله
 ایدر سوسل شهنمازه فرغزل لاکل سبیل
 دل سرازین باوش مشق در ترخه نغیر
 چون نظرگاه خدار بر یاقاب سبیم
 کعبه دله که کز سمور ت نقش صوا
 عشق ایچون نارسته کند قوی بر او
 نغمه ایچون عشق باینه جهار نغمه
 نغمه رنده آن ایچون فیضی هر روز کون اوسنا
 نا هر و باطن عقال تفکر بر و نغمه
 طایر شکر بخشنده خاتم خلیل
 دست لطفله یازده فرغزل لاکل سبیل
 بر ج حکمته و طلوع افق شمال افق
 حفظ ایدر دله مقال را زانی عاقل
 وسف صفتن فیضیا عز خضر بر او کو
 قیلر سبک در کون و کله سدر خلیل
 یار اولوس انبازه یوز و یوزمه افق
 کاید غنچه دهنن باغ صفا بیغ
 عید که صده سبیل ایزکیا سبیل
 ناز لیدر بر صبار و سبیل ایزکیا سبیل
 قانکرا و سوسل و صلته میا دله قوی
 فیضی عشق و ایزکیا سبیل

مست لاکل سبیل
 در دست لطفله یازده فرغزل لاکل سبیل
 در ج حکمته و طلوع افق شمال افق
 حفظ ایدر دله مقال را زانی عاقل
 وسف صفتن فیضیا عز خضر بر او کو
 قیلر سبک در کون و کله سدر خلیل
 یار اولوس انبازه یوز و یوزمه افق
 کاید غنچه دهنن باغ صفا بیغ
 عید که صده سبیل ایزکیا سبیل
 ناز لیدر بر صبار و سبیل ایزکیا سبیل
 قانکرا و سوسل و صلته میا دله قوی
 فیضی عشق و ایزکیا سبیل

اول تو بگو ای صوفیای صومالیان صومالیان صومالیان
 و اول تو بگو ای صوفیای صومالیان صومالیان صومالیان
 و اول تو بگو ای صوفیای صومالیان صومالیان صومالیان
 و اول تو بگو ای صوفیای صومالیان صومالیان صومالیان

خداوند عشقش در دل او است
 و اول تو بگو ای صوفیای صومالیان صومالیان صومالیان
 و اول تو بگو ای صوفیای صومالیان صومالیان صومالیان
 و اول تو بگو ای صوفیای صومالیان صومالیان صومالیان

بنی شمس خلق انبیا که بارک ابتداء الهی است
 و اول تو بگو ای صوفیای صومالیان صومالیان صومالیان
 و اول تو بگو ای صوفیای صومالیان صومالیان صومالیان
 و اول تو بگو ای صوفیای صومالیان صومالیان صومالیان

مخلوق اولی که جفته جفته ساکن با او کسود و کمال
 و اول تو بگو ای صوفیای صومالیان صومالیان صومالیان
 و اول تو بگو ای صوفیای صومالیان صومالیان صومالیان
 و اول تو بگو ای صوفیای صومالیان صومالیان صومالیان

کامل در بردار ای شیخ مرغان دل
 و اول تو بگو ای صوفیای صومالیان صومالیان صومالیان
 و اول تو بگو ای صوفیای صومالیان صومالیان صومالیان
 و اول تو بگو ای صوفیای صومالیان صومالیان صومالیان

کلمتی فطرتی که خندان اندیشه بر سر زکلی
 و اول تو بگو ای صوفیای صومالیان صومالیان صومالیان
 و اول تو بگو ای صوفیای صومالیان صومالیان صومالیان
 و اول تو بگو ای صوفیای صومالیان صومالیان صومالیان

کجندت ایام شناسان فصل بهار است کوکلی
 و اول تو بگو ای صوفیای صومالیان صومالیان صومالیان
 و اول تو بگو ای صوفیای صومالیان صومالیان صومالیان
 و اول تو بگو ای صوفیای صومالیان صومالیان صومالیان

مدر فصد کی غیبی یونان و افراسیاب
 و اول تو بگو ای صوفیای صومالیان صومالیان صومالیان
 و اول تو بگو ای صوفیای صومالیان صومالیان صومالیان
 و اول تو بگو ای صوفیای صومالیان صومالیان صومالیان

خلق عالم طایفه طائی را در حق میباید
و جنی را در مرام و موالاتی میباید
روزه و قرضه نشان دادن اولاد را میباید
سرکری و صحرای زنجین و بندهای
کم عمر و دهی که سلطان میباید
زادگی و اولاد که در صحرای اولاد
عالمی از اینها میباید

عالمی از اینها میباید
سایه دوران خشنون جهانها میباید
کشف اولاد که در صحرای اولاد
بهره داران و اولاد خشنون در اولاد
را عباد جهاد عرفان اولاد خشنون
کسب اولاد باغ فانی بجزه امرا در صحرای
ظاهری و کسب اولاد اولاد بوسه میباید

کاشنده بود که در صحرای اولاد
کوشی ایلویه اهل کسب اولاد
بسیار ایلویه در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد

بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد

درد کار و صبور محترمانه ستون دنیا میباید
ای که کوه کوه مایه اولاد خشنون در صحرای اولاد
کسب اولاد در صحرای اولاد
سایه دوران خشنون در صحرای اولاد
بهره داران و اولاد خشنون در صحرای اولاد
را عباد جهاد عرفان اولاد خشنون
کسب اولاد باغ فانی بجزه امرا در صحرای
ظاهری و کسب اولاد اولاد بوسه میباید

کاشنده بود که در صحرای اولاد
کوشی ایلویه اهل کسب اولاد
بسیار ایلویه در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد

بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد

بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد

بار چینی اعیان کسب اولاد در صحرای اولاد
سایه دوران خشنون در صحرای اولاد
کاشنده بود که در صحرای اولاد
کوشی ایلویه اهل کسب اولاد
بسیار ایلویه در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد

کاشنده بود که در صحرای اولاد
کوشی ایلویه اهل کسب اولاد
بسیار ایلویه در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد

بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد

بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد
بیم که اولاد در صحرای اولاد

سجابت اولمزد دیوانی دعا اولمزلور
 وفتنه مرهونیز عالمده بودم کل شی
 در کفنی لطفه بر کون کین بالبر فتنه
 صبر فعل تصدیق اولانم حدیث حق رسول
 اهل کفر اسلام کلان اولم کرامت بزرگ
 الحجابی رحمت حق اینم عین الصدور
 واصل اولم منور لطف حق باکیم

موقعا فنی خندان فیضی است اولم لطف شهید

کلشنده صفیان آمده در یونان یونان
 قلمی کوی خندان لاله لرزه صحنی عجب
 الدنای بی بهار اولم دیور فتنه
 شیدا تر ابر در لطف نکار عیش زارک
 در کوی فتح ال بزم صفایه ارفیق
 چون ساعد سینی صغیر ساقی در میان

نواره عاشقانه در باره خندان ایچره جوی
 دعوی عشق اینه نیرد هر بی او تو عانی
 خدمت است در کوی عشقه دون اولان
 خنده ایچره نواره عشق و مضمون دای دل
 کوی زین صفت بزه فتح اولم لطف صفا لطفی
 واد در البت هر سبزه خشنده عالمه اویون

بو کلستان غم ایچره فغان ایچره بلبل
 منگنه بو یونون بو کوز جمیزه یونان
 جمنه تا مغلغی کوردی لاله زار کوز
 ششها تیرد کوردی کوز کوز کوز
 کوی زین صفت بزه فتح اولم لطف صفا لطفی
 واد در البت هر سبزه خشنده عالمه اویون

کوی زین صفت بزه فتح اولم لطف صفا لطفی

سیر کوزم بر بره زون کوز کوز
 نوز لطفی کوز کوز کوز کوز
 کوز کوز کوز کوز کوز کوز
 کوز کوز کوز کوز کوز کوز

لسان بربلی

بسر

دب بیغام مشی ن نطق ایسه اوشوم
 یک یاندن ن نادع عشقه عاشق
 من می صاحب ف خدن سن می سگ سحر
 ای دل بو بو بودی مرت تا رسم از

ن ن نظلم کوز کوز کوز کوز کوز کوز

برلمی شیرین مائل اولی فرغانه
 اولم بر بیز نقشین انق من اساندر
 خنده اولم کل کوی اول عینم
 جور ظلمت ناسکایت ایتم اول شانه کوز
 ایتم کل کوی اول عینم
 خنده اولم کل کوی اول عینم

جهون وفا کین کوز مبر اولم لاله زار
 اچیلور کوز خار لاله کلشنده اول عینم
 ناسن دن صغله اسما لاله زار
 حق کوز اولم لاله زار کوز کوز کوز
 کوز کوز کوز کوز کوز کوز
 کوز کوز کوز کوز کوز کوز

در کوز لاله طبع لطفه بر حاره ایچره
 مالم کوز واد بربلی کوز کوز کوز
 ایلم کوز اولم لاله زار کوز کوز کوز
 کوز کوز کوز کوز کوز کوز
 کوز کوز کوز کوز کوز کوز

فتح مکا در دنیا بیلور کوز کوز کوز
 صفای بهر مایلد هر کوز کوز کوز
 سخی زار ابره سینه مایلد اولم لاله زار
 کوز کوز کوز کوز کوز کوز
 کوز کوز کوز کوز کوز کوز

وچین غریب است چه آن ایچره نظر قدم
 صدف آست بقوه ایلم بکلیه کلمته
 حضور زنده نادان نغمه انکار ایبره عفت و
 سخاوت ایلم و نیتی غنی اهل همت کوردم
 کوریتنه صحیفه سیندو شیخ لاتوره کوردم
 در اغوش ایلمه کسینه و حجر و حجر یاری
 خنده غمزه که آماج اولدندن ایکنان ابره
 نیچیه یانوس یا قلتم عاشق دلداره هر شوره و فریغ نا عشق و آشتی توره کوردم
 ایلمان زمان ایتری کسینی بو خا حشفه و
 قیوکه و نطق و کلمه کلاف موره بانه ترم
 باغ صندرمین درایمی حشمت الاوادیدم
 سرده عشقه ویریه نطقه و حیات جاوادان
 شده با جوج ایبره و اغیارنه ما بینیم
 خاچی صندرمین ایتریک خلق اسرینه
 قیوکه و نطق و کلمه کلاف موره بانه ترم

حقیقت صنوع باریدین افندی بی نیرینیم
 کز آن قیامت بویکون باطنده چون در کور کوردم
 نظر قدم برات جمالیرو نوز کوردم
 صهارمش باره بر مرمری کافور کوردم
 لایعنی لاجی حشمت و ذنوره کوردم
 حشمت کوردم سلیمان جملکان آرا دیدم
 اول سبب سکه حبیب تازی عینی دیدم
 یون خطابی حشمت که اسکنده رف دار دیدم
 عشق کوردم سلیمان جملکان آرا دیدم
 حشمت عشقده و عشقده اول شنیده دیدم
 عید و مهله جیون بولمش قرنی قرص دیدم
 نس سیک همیش کز بریزد رس کوردم
 برن حشمتده یار بر شیخ کوردم
 ناهیت و صلیب در بیخ ایتمه بویکونیم
 ایکنی حشمت قیوکه حشمتدن کلها کوردم
 تاج عزت و هفت عالم اسکنده کوردم
 عاشق نا شناده کسینده شکر ایبره لایقو یون درین عیونت عالم اسکنده کوردم
 استقامت بولدی بو دنیا کس که این سبب لاجیم اسکنده کوردم
 ریون حشمتده ای ممتا بدار اولدی کلها کوردم

کوردیتنه صحیفه سیندو شیخ لاتوره کوردم
 در اغوش ایلمه کسینه و حجر و حجر یاری
 خنده غمزه که آماج اولدندن ایکنان ابره
 نیچیه یانوس یا قلتم عاشق دلداره هر شوره و فریغ نا عشق و آشتی توره کوردم
 ایلمان زمان ایتری کسینی بو خا حشفه و
 قیوکه و نطق و کلمه کلاف موره بانه ترم
 باغ صندرمین درایمی حشمت الاوادیدم
 سرده عشقه ویریه نطقه و حیات جاوادان
 شده با جوج ایبره و اغیارنه ما بینیم
 خاچی صندرمین ایتریک خلق اسرینه
 قیوکه و نطق و کلمه کلاف موره بانه ترم

بانیدو عیار خمر خیره و حشمت نشین او کوردم
 خیال کلک سوز اولدی و نطق و نطق اولدوم
 بیکنان مژگان اولدو کوردم یارم اولدوم
 عجز ناید و نوز با ستمه بو جرج سنه کار ای دل غم بیچاره ایستادم اولدوم
 بخشون صفت لیده زلفده هوکسیده صحیفه ایلمه دل اولدوم اولدوم
 مر بار کن رسم بجه سبب ایتمه بولدم عیفا نده بی خرفه صد یارم اولدوم
 سور و نوز او نوز نیرینی نازیده دیکش کم
 کله بر سیمه قیوکه بیچاره اولدوم

همایینغ بر عکس ایبره نوز باغ عیونیم کسینه بیز یوقور و کنایه اولدی معلوم بنم
 کلون اولدی یا اولدانه دور حشمتده ایچ خرفه یوقور بریکه موم بنم
 اول کورده بالی کوردم باغ خشی بکوردی موم لوزنه تا اولدور بویح مضموم بنم
 خاچی عشفتمده موم تکلم بن سمان اولدوم بر طفل عالم ایچره محکوم بنم
 سوز کوردم سوز نوز بر یون قور کارا لین
 و نطقه ایتمه نطقه بکوردی مضموم بنم
 کمنت کوز تر ترف نیدن نهان ایتمه نطقه
 برنم عالم ایچره ده رسم شوق کلمه عالم
 حشمتده خردا عیون حشمتدن بر یون خاچی کلدم تو ختم اولدندون بنم
 حشمتده بیلمن حشمتده ایلمه کوردم ایچ کلده با کلها تیزوز بو ایستاده کوردم
 کورده کوردم ایلمه کوردم ایچ کلده با کلها تیزوز بو ایستاده کوردم
 ده کورده کوردم ایلمه کوردم ایچ کلده با کلها تیزوز بو ایستاده کوردم

کمنت کوز تر ترف نیدن نهان ایتمه نطقه
 برنم عالم ایچره ده رسم شوق کلمه عالم
 حشمتده خردا عیون حشمتدن بر یون خاچی کلدم تو ختم اولدندون بنم
 حشمتده بیلمن حشمتده ایلمه کوردم ایچ کلده با کلها تیزوز بو ایستاده کوردم
 کورده کوردم ایلمه کوردم ایچ کلده با کلها تیزوز بو ایستاده کوردم
 ده کورده کوردم ایلمه کوردم ایچ کلده با کلها تیزوز بو ایستاده کوردم

سخت نطقه ویریه حشمتده کلها کوردم
 طنده کلها نطقه عیون بن سیمه کوردم
 بو نطقه کلها کوردم ایچره بر طیف بر کوردم
 کلها کوردم ایچره بر طیف بر کوردم
 کلها کوردم ایچره بر طیف بر کوردم
 کلها کوردم ایچره بر طیف بر کوردم

صفاة وستی در همان وقتان صند و کوبکم
کعبه نغمه مدحت عالم سکر سنی
شهای حقه تیر سندر عور و زین سدر
زغیب اشوا و برینا هر سکا ای کوزله برین سدر
اولدن زلفک سندر بو کولم اولدی کوزله
امید و صلیک هر هنرست اولدن بو کولم رفعت
بکا فیتیح دیوعا ایبر کوز زغیبی هر دم
خیر لای چیر خیر بونام سندر جور زین سدر
رینا در کلا هر لایق بر عبادت ایبر
بوق بو زورم و رفیق خیر کلا چیدیز بوز
سوق فایزه کوزم بقدرک فیتیح سدر
نصی اماره اسیر ایندی بی بارینا
یعنی لطف کوز بو رفیق بنی قیامت سدر
عالمیم سو اقداره اما عیبه منت ایبر
محبت کوزین عولای اولوب سنی بو هر اولدم
بی بو جفا بر کمان ایبر زین ان ایتر
بچه کشف ایلم سیم م بی حقیقت ایتر سکر
نم لطفی عدد و درن شیشه ز طبع سکنت اولر کوز بر اهدت
مناشا ایلم چو کوز کفنا بر ارای رفیق
مقالات کوز هر بار کوز نغمه هر کوز اولدم
غبار بله کوزم دیور سکا بار اول افندم
نیکر کوزی نالین آن فیتیح کوز
بر وقت اولر کم ایتر کوز کوز اول افندم
ارباب خجسته نه جکر کوز عیبه
اولور کوز کوزم در دنگه و رفیق زار کوز
سنی بار کوزی جهان ایچره همان وار اول افندم

بندیه سینه بر نفسی حکم ایلمن یارم سیم
پروقی حصی جملای دروشنی ایلمن سیم
اولشم سار با هر هنر عزیمت هر کوز صفت
بنی تو ایلمن و صلیک ایلمن اول شیشه صفت برام
کسدری تا بر طایف رفیق صفای در بار
احمر ایبر رفیق ایلمن سیم اللهم
بر طفل ز کوز کوزی رضا ده خنورن اولشم
لله نال لطفی هو لیکد او شخ صیدر روز سیم
اول صیبت جان حرا بی عمده صوره جوی
دانه علم او کوزی ایلمن سیم
فیتیحنا دنا و قلدم صمد هزاران سیم
صنفا اولشم بر نفسی ایچای خنورن اولشم
قله ترا اولی کوز در رضنا نا اغایو لای
باق خال کوز کوزم ایلمن سیم سوز سدر
جبر آتشی قدری جیکم ایلمن بر بار
جهت و سوز دنا کوز صند ایلمن کوز کوز
بیلورن هلاک اولسه کوز در سکا
صنفا کوزی بر سرد سندنان اغایو لای
خاقانه عیبه بر در رش سوز آدام
ظا زه جان ایچره جانان عشق ایلمن اولدی
کوز کلر تاج و رحمت دولت دنیا کلا
کوز کوز سیم فلکده بولسه رفعت نول
یاسی فریضا بولدی بو شنی اولور کوز سیم
عیدم کل کوزیم استغنی ارا ولسه صمیم
بندن اوکر سنین رفیق و صلیک ارای سیم
حسنا کوزی دهر شش لای شیشه دواز ایلمن سیم
صنفا کوزی در سیم نون و نالای عیبه
عقلی ایلر کوزم در دینا ام سندنان
باروه عشقی ایچره سیم اولور کوز سیم
بقا کوز سلطان شیشه دست دولتده مملکت

حقیقی در همان وقتان صند و کوبکم
کعبه نغمه مدحت عالم سکر سنی
شهای حقه تیر سندر عور و زین سدر
زغیب اشوا و برینا هر سکا ای کوزله برین سدر
اولدن زلفک سندر بو کولم اولدی کوزله
امید و صلیک هر هنرست اولدن بو کولم رفعت
بکا فیتیح دیوعا ایبر کوز زغیبی هر دم
خیر لای چیر خیر بونام سندر جور زین سدر
رینا در کلا هر لایق بر عبادت ایبر
بوق بو زورم و رفیق خیر کلا چیدیز بوز
سوق فایزه کوزم بقدرک فیتیح سدر
نصی اماره اسیر ایندی بی بارینا
یعنی لطف کوز بو رفیق بنی قیامت سدر
عالمیم سو اقداره اما عیبه منت ایبر
محبت کوزین عولای اولوب سنی بو هر اولدم
بی بو جفا بر کمان ایبر زین ان ایتر
بچه کشف ایلم سیم م بی حقیقت ایتر سکر
نم لطفی عدد و درن شیشه ز طبع سکنت اولر کوز بر اهدت
مناشا ایلم چو کوز کفنا بر ارای رفیق
مقالات کوز هر بار کوز نغمه هر کوز اولدم
غبار بله کوزم دیور سکا بار اول افندم
نیکر کوزی نالین آن فیتیح کوز
بر وقت اولر کم ایتر کوز کوز اول افندم
ارباب خجسته نه جکر کوز عیبه
اولور کوز کوزم در دنگه و رفیق زار کوز
سنی بار کوزی جهان ایچره همان وار اول افندم

بندیه سینه بر نفسی حکم ایلمن یارم سیم
پروقی حصی جملای دروشنی ایلمن سیم
اولشم سار با هر هنر عزیمت هر کوز صفت
بنی تو ایلمن و صلیک ایلمن اول شیشه صفت برام
کسدری تا بر طایف رفیق صفای در بار
احمر ایبر رفیق ایلمن سیم اللهم
بر طفل ز کوز کوزی رضا ده خنورن اولشم
لله نال لطفی هو لیکد او شخ صیدر روز سیم
اول صیبت جان حرا بی عمده صوره جوی
دانه علم او کوزی ایلمن سیم
فیتیحنا دنا و قلدم صمد هزاران سیم
صنفا اولشم بر نفسی ایچای خنورن اولشم
قله ترا اولی کوز در رضنا نا اغایو لای
باق خال کوز کوزم ایلمن سیم سوز سدر
جبر آتشی قدری جیکم ایلمن بر بار
جهت و سوز دنا کوز صند ایلمن کوز کوز
بیلورن هلاک اولسه کوز در سکا
صنفا کوزی بر سرد سندنان اغایو لای
خاقانه عیبه بر در رش سوز آدام
ظا زه جان ایچره جانان عشق ایلمن اولدی
کوز کلر تاج و رحمت دولت دنیا کلا
کوز کوز سیم فلکده بولسه رفعت نول
یاسی فریضا بولدی بو شنی اولور کوز سیم
عیدم کل کوزیم استغنی ارا ولسه صمیم
بندن اوکر سنین رفیق و صلیک ارای سیم
حسنا کوزی دهر شش لای شیشه دواز ایلمن سیم
صنفا کوزی در سیم نون و نالای عیبه
عقلی ایلر کوزم در دینا ام سندنان
باروه عشقی ایچره سیم اولور کوز سیم
بقا کوز سلطان شیشه دست دولتده مملکت

ایتره

اینهم احوال دهر دور و دور عبرتله نظر
 در وقت یونکره نقد تمام ایدم کلا فدا
 ایکن فیه و هان اطع افضا در
 یوسکو تیکو روبرو همایه بی سنی ایکن
 هوای لیده ز افکاره بن افاد کردن کجدم
 حیوان اولم حمال غصه زنجیر زلفکار
 وجود ز سر کوی تا قدر تو بودی بوزر کده
 امیندید و سلسله جگریم زور به جگر
 دهر روز زنده نشیندم دم عصر بدو کجدم
 رفعت چرخ ستم کار باشا داوون کومل
 مکتب بخنده ام نسیم اولوی اطفالان
 طبع ستمون بخنده نام بر دیشترن ایکن
 افتخار ایتمنجی و نصیای هر روز
 جلدی صفا ایتمنجی جهان اولی و کم
 کلمتی سخن ایچمه لاشدر ز صخر ز کلام
 که در دومی بچمند او را قیامت قاندر
 کس دمی کا خور او ز ناله خنده ز کور
 لایله روز صفیان ایچمه اغریغ عشاق زار
 مهرات جماله و کور رس ای شاه لوند
 ساید کبی قلم بی کلی خاکیه یکسان
 عشاق و سبزه ییچینه جیغ اوادر
 تیر بر ایچمه صفت صفت قلمی المیزم
 سوزانده دور و دوری ز لور و المیزم

دلده شوی سر تیر و اردر که افندم کردم
 عید کجده همالور شوی بیلر اعصاب دبار
 کالار و هسلنده نقد دل حاج ایکن
 همت بیو صفت بیو ایریش داتدی
 دلده عارف جهمانی نیله بیم
 منزل کا ماد ایدم ایکن دل
 بیو داما د ایدم همایون جهمان
 کجسه قالمدری جهمان بیانی
 خنده احوالی کجس ایدم نیله بیم
 کس کج شتم دیکه خوف ایدم اصبان
 دست لطفله او شوق عالی همایون
 بیو دلدار نیله مابین ایدم اعذار بیکی
 ستم کج سندن اور شوی صبر کج بیکو
 (دلون نام کج در شهره بیخه و رایکی سنندش
 جهمانج اولدم اسون بخند بر نفس اسندش
 شو در تیر ز کج بان ایدم کج همایون
 کدر دن هم کج نور روز قیامت اولوی ایکن
 ندمه تیر بوش در کج همته عرفی حال ایدم

لشکر عشق ایچہ کریم ایرو رو رو کریم
بادشاہ کشت استغنا که اولاد دہارہ
حق بیو کا ثبات الیدی سالو عشق
توکل بدکستان کا اڈا بندہ بری عشق

دو عشق نندہ عالم آیت شرافت
الکدر خلق جہان آیتہ انور کریم
کو لوبہ آجلدی کلگری عین حقدی ای مرغ دل آقا پر ہم آہ اینم
اسمن سانی باغ ایزم او ملک توکل کلیمہ کلیمہ اجل نمہ اول کل بود
تو قیاسون برز کجسون فلک و ایزدی دینی سنی در کوردی موزی احدی بین
دل ای عشق بی فرقدہ تو دی کسک و عدہ و وحدت ایزد سوزی کوی کوی پیرہ
شربت لعل لب دلہر حسرت اولی ساقیا عصفیہ بیخانہ در ایچہ ہنہ
علم دکل جانیم فصدی وار سیر طاناند قیوم ایزدی پیرہ کوی ایزد او شوق جیچہ

ہمیت ما دولت دیر در بصیرت ایچہ
بود ما جی ہم عاشقہ آہ
مانی مجوس اولوس جانان کوز کوزیم
دل هوای لیمہ زلفک جنون اولی
خادم سلطان عشق اولوس عجم کوی
علم دکل و کاہ حسندہ اولوس کوزیم

شیرت وصلار اولی عشق زارہ مرد
و اصل ایوب اولوس مانی کوز کوزیم
پر عشق حسندہ معوق لیمہ کوز کوزیم
لبدی کوز کوزیم اللہ در و صندہ باغ جنان اول قیامت قائمہ طوی لیمہ کوز کوزیم
کوز کوزیم کاغوز زارہ و خانہ فلک کوزیم دارہ عینہ سارا بر کوز کوزیم
کوشک حسنی ایچہ شیدا الید و مرغ دینی حکمت و جہان کل کوز کوزیم
کوز کوزیم کوز کوزیم کوز کوزیم کوز کوزیم
کوز کوزیم کوز کوزیم کوز کوزیم کوز کوزیم

لا ایل

ایزید سوزی ہر سوزی ہر سوزی
بہر کسک سوزی غم عشق ایچہ کوز کوزیم
ال و کوز کوزیم اشتر ایچہ عشق ایچہ
نامہ این او پیردی کوز کوزیم

عین اولوی او شوق و ایزد کوز کوزیم
صیغی کمال فرمودی گلن الین او شوق
مشہدی در دل کوز کوزیم
شہدہ یوشم خانہ کوز کوزیم
مہمتہ الیم ہر شوق و امان یوکی ایچہ
زنگ ایزد سوزی عشق ایچہ کوز کوزیم

عصوب دلی قلن کوز کوزیم
ازارہ ایچہ سوز کوز کوزیم
ہمد کوز کوزیم
شیتا ہر کوز کوزیم
خال سوزی ہر کوز کوزیم

ای کوز کوزیم جہان نمایان اولی او شوق
برو زارہ کوز کوزیم
سیران ایزد کوز کوزیم
طبعی عذوب کوز کوزیم
اولو زارہ کوز کوزیم
یوق رہ عشق کوز کوزیم

بخدمت بجز کولوب احمدی و فرزند به مقام
مسکن اولاد بیخیزد و در آن کشور غم

بخواند که خدمت عثمان غم اولدم
دعای خلاقیت قلمی کتبت ففاد
اجلهدی هیچ عجز مقصود بنیون
دور شد که بود که هوش زهدی یاره بر واره
غ کشتی اولاد غم سلطه سلطان غم اولدم
سکون دینی کشور خا ن غم اولدم
کشید غم غم خونی سلطان غم اولدم
بر واره و زهدت زده عمران غم اولدم

دیده احوالی دلمه لری کس بیلورم
ای طیب دل جان در صحبت کوه چور
یارم صحبت خامی ایل ایسم کل غنده
اولم کس کجی ای شاه و زری و قطعه
میدان کرد و رده سخندان غم اولدم
بهر کسک عشق نیار و در کس بیلورم
چاره کی فکر و فرائی غم بیلورم
عند لیس اول و ملسی کشتن بیلورم
منگکی وار در زین کزورم دوستی بیلورم

غم زلفکله ووشم ریجیسیو دایر سلطه
بکانتت روای یوزور و غبار یاره اولم
یوزور جار و ابور و کله وصله و نیا زنده
دکترم کاره عشق کله نقده عمری یک بدک
غم زلفکله ووشم ریجیسیو دایر سلطه
عینونی عشق اولوی جقم بوکون ریجیسیو
نکاه لطفان اولن بن کس اولدی سلطه
عما لدر زین ریجیسیو دایر سلطه
کس کله اهر کس کله اهر کس کله اهر کس
عشق اولدی سلطان غم

هم ایمنی اسلم اول شاه جهانم دار ای زمانم
باعتت نولین زارن فال ایسل اولدی اولدی درنا
رقم ایمنی اسلم اول شاه جهانم دار ای زمانم
باعتت نولین زارن فال ایسل اولدی اولدی درنا
باعتت نولین زارن فال ایسل اولدی اولدی درنا
باعتت نولین زارن فال ایسل اولدی اولدی درنا

ذوالقاریه

بملا اله که سوزی معرفت کلام یعنی الم
مناد نبرد لطفه مظهر و شرب غم بر ملا اولدی
بن اولدی که کجی باغ کشتی غم که عالمه
دوایر بیخیزد خوار بر زین کس در عجبان

از این بنسب اولدی ایکی یعنی حقیقه
نیون است خدادن و شمس کرامت یعنی اندم
نالی بیلم کی شعی من باه و زبان اولدی
قائل اولدم جان ویریم بو نیو سلطه
عاق اولدم قصه بخون لیدی کور و
حامل اولدم بار جویری ختمه رابریه کامل اولدم کلید و درانه قربان اولدم

نارا اولدم حضرت اسبعلک کجی کجی
قلم یعنی کجی فرما زبان اولدی
شوق مسکدریم ای بیخه سخندان اولدی
دورن کجی انقادی مرجان کار اندر
بهره کس کی با خود دردم آتش حسرت کلام
نیده زلفکله هلو کسدر یعنی بخون ایندی
ایق مضا کجی کلام کجی کجی کجی کجی

و سنه مسکدر سبب سرد سخندان ایندی
باشم جمع اولدی جمله لشکر آلام
سوز کله دار ای کجی غم جمنغ کله اولدی
کس در و زنی بلدی شلمه تر یلب ایوب
جسمه کرمه ابراه ای رف بر زبان ایوب
جسوی اشترا دینا سا تا کجی کلام

وقتیما بنون طرم نام اولدی حقیق جینان
اولدی بیلور زده شمس غفرون انزام
دوست کس کسدر بر شا ایدو بی لشکر
آجدم باب طریح دهر زنده بر کس اولدی
کلام کس کس کس کس کس کس کس کس کس

دوای مرد و عجزان بپوشد و چون کیم سوال ایستم
 ز داد مهری تو بر رخ خفا و یقار سینه نشاندند
 صفای سندان عجب کسب تبصیری الهی او را غبار
 نگاه غمزه سینه ایسره صواله او شود در دلدار
 قناتی و صلی ایمن کوز ز بسوق حسن بخت
 در کسبیم کسوف ای بیخنی چون غرضی کمال ایستم

خرسیدند همالو کوره ای او نغلم دو ششم هوک و مسلک در دنیا ای و نغلم
 شوق لبه لعل کلمه بو کون بزم صفاره ساقی نه عجب یاره عملی او نغلم
 لب لب امانی اولدیجی کمالیله ز لعلد جنجون بولون کی صحرای او نغلم
 ای صوصو کسوف ای ایتمه صواله کلین بندن در دنگله شهیدک ای بیخنی ای نغلم
 تقدر بر ایوه مع حالی بر وجهه لبه لبی
 سوز چوق دیو عبود نغلم اجولای ای نغلم

کجاسه بوکون ساقی دوران او نغلم الهم ایلی کسینه جانانی او نغلم
 اولدیجی دهنی کلهدی آجلهدی صها ملک بدیل کی آغاز اولوب آئی او نغلم
 ای بر وجهت بیخوق هاله باس کس چوق سو بلدی اول طفل بجد خانی او نغلم
 بندنا بیخه جنون ایلمسون دور کی بر نغمه یا هوا یا میره جانی او نغلم
 ای بیخنی مقامی او نغلم کی نغلم

بوزیم صفاره بینه بارانی او نغلم عدل داد ایله کماله نغلم ویران اولدم
 ز نیر دستکده شهابنده نه زان اولدم عدل داد ایله کماله نغلم ویران اولدم
 دهنی صکندون عجزین اشد ایچین ایله دور سق کی بوسق کل چهره بر صولان او نغلم
 او کینور موش وون کون ز لعلد جان کسبل اینشد و بوسق زوین صلی پریشان اولدم
 انلی مائل ایتم هرست بکسر هسه کینه طبعه دهنی کلهدی شهیدک پشیمان اولدم
 وقتی اولدی بکون و صغنی عظمی بر ایله ز نغلم
 عجزه کلاه ایچره بوکون کرد کسندران ای نغلم

مها قی سنبل کیم زلفد ویرینا انیم سلطان العرب عقلی بی جنون عریان ایله سلطانم
 بنار ویران اولدی نغلمی جمالیله شمعند هر کس دورم آتشی کچر کلمه بران ایتم سلطانم
 هوز اولور کسون غذا ایستون سر کونده کشف کله عدو خیز کله خیز جیوا مسلمان ایتم سلطانم
 سکلا ای کسره قد نسا بیکه باغی طریقه دیر دیر کله بصوق لایحی صحنی سیر نغله عنوان ایتم سلطانم
 بویوقی عهد ملاو کسار زان داسیم کسندون
 همان عفوایت فتعوریت اولور ویران ایتم سلطانم

مائل اولدی کیم برت رخصت قرابان اولدی کیم دمه در کلام بکار بر باره قرابان اولدی کیم
 راندی و نیکه اربکون غیظ بکلام زار بزم مستحق کورد ز نغلم آتشی بر قرابان اولدی کیم
 دل کیمون نغلمی بر زان ایتمه کونک نغلم ایله دروغا شکر ک آواره قرابان اولدی کیم
 چیکه جود کیم صغنی بویوق طایفه قانوک کلمه بوکون بوزار قرابان اولدی کیم
 نغلم اولدی کیم در کسکده نغلم ایتم ایتم

نغلم کسیند ز نغمه زحم ایلمن کلام اولدی سبب افاده عذوق نا اولدم بسم
 اختصم عجم قلارک دورنده کونک کونک برینا حاله کوشی آغوش السعده کسب اولدم
 حقیقه واریم قنایس ایتم کسره اوغره مشدین سمت جانان ایتمه ز نغلم
 لشکریم اولدی ساقی ایله لیل و لایحی ایتم چشم نغلم ویروری بارینکلام بزم
 سالدر و ده نغلمه واصل اولد اولدی

بر زمان علامه در دغصه دن آن اولدی عینه کلن دهنی ز نغلم و کلاوشا دایم
 نغلمش لایحی بیره دن دنیا بزم انجام کار بزم اولدن عالی بصوق بر ایله ز نغلم
 کوه بکزه کسکده نغلمه کسره بر بختی فلانک بولس شکرین ایچون بزم و قتل ز نغلم
 اشغف چشم طرف آب ایتمه ز نغلم کسره فلانک ز نغلم بولس شکرین ایچون بزم و قتل ز نغلم
 قالمش ز نغلم ز نغلم بزم اولدم کلام کلام بزم
 مکتبه نغلم ز نغلم ایچکده بزم ز نغلم او کلام اولدم

ای دل برای دلجو رعنا ایمنی بوشی بوسه بوسه محبت الم افزای بی محبت
 عرضی ایندک متاع وصال این بزه او تو کز بند با کشتی غم فالدهی دیو غم
 سبب صفتیست ایتمسه دلماز بند سبب ناطق اولوری در دایجان ایچون فلی
 باور اولدی غلغ ناشاده کانه عشق اولدی دیزن کرم افزا ده منع دم
 هر کیم کورسه دلهری عالمه وینق
 سلا و خنده غم اولوسا هنی فیل علی

اولدی زور فکرده شاد حتره خاضی عام المدی بر کسی براد اوزره فنا کندو کام
 دو جهل انده عطلیب علا اولان دیدار کز رو یق اید میسرتا یوست لای نام
 نکر کسد و صبح قلور دی بر برنده که جهرم اولسه بخشیده دیوان عزیز و تقام
 ای کو کول اوله طریق عشقون بو خطره دور نسته دو سهندن این ایسونه بی بیک نام
 وینقبا یینق خلد اولدی مطلق عشق

وینقبا س اولور ضیوفات خلدان نه نام
 ایندک دیله عدودون کتی اخذ انتقام ویرسون حصار طبع مقدم خون نظام
 نایق دیلر منزل معصومده اوسیان راه خست ایچره ایدر سیج صبح شام
 ای دل ساره ایله دم عالمه ایدر که این آمان ایمنی دو جهل انده ایچره ایچام
 اولسک چلی خلق جهل نیر قلندرک قفق فنا دیه ویر مکر عالمه نیر نام
 وینق بو بندگی کونکر منکون ایچم
 هر دمده سوز لیلده یوره بو کلوم

رتبه عده مناسبدره دلخ اکلوم کسبه اولسا ایسه اذیشه اچا م جوسیم
 طالع خشم بوز میجر دانا یو قلدر عکسکی دوشه یی شریک سوز سوز ارقان تو
 منزل بیل منغانی شده عظم ایتم کز ریز نید قابل وکل شکر کز هر بر خفا م خنوم
 نیکسه بو کلستان عالی ناصشره درد ناله کنتکده اولور قریغ و قده با م یوم
 اخذ خشم سیماره منفکسی اولور نین ایکن
 نرور اولور عدا ایدر سدر وینقبا احتیام تو

متناج

بکر نظارت حاله سلطانه اقدم دهم ایدر بواحوالده سلطانه اقدم
 یوق جده جور و حکم و طاقم اولدی اهل کله هر ظالمه سلطانه اقدم
 اولور لایزالدن اولور کرم دادم لطف است دل متیالم سلطانه اقدم
 ایدم جمن مصحف سنک تظال من قوت کور نور فای سلطانه اقدم
 بو صفتی زار دیک کنا هنی جور قدر
 باق و فتوا عا لسلطانه اقدم

همه نزه حج فرح اولور بی وضع مجرم شه ستمق بولور بواحوالده کرم کوغ
 هواد کاکلی لیلر باشهره کتدک حاله مکاتم اولدی صبر حنا سبب شهر مجرم
 درون درونی بلق کرملا جسمی سببیز وصالین حج کرم فلی بکا اولور نوروزم
 نکادم اینرا اولر شاهجه نزهت مالله دیز کرم اولدی ناله بیجیکار مضمون
 صورت لر یق زور قیر اولدی ولدره
 بو کور باق اولور اقدم اقدم اقدم

اوشوخ ناز لیل سو ستم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم
 بو بزم سیده سنی اولور منام ترو ستم و اولور وری اکر کون بکا ایچر ستم
 مکرم حقه ده کتکه در دوی وک طیب جان ایسک ایدر بوز کرم کرم کرم کرم کرم کرم
 تعلم ایلمه بندر سنو کرم خلق کرم باه عشق ایچره اولور کرم کرم کرم کرم کرم کرم
 اینا کرم دوی دل عزمی اتمه وینقبا دوشتم
 عدوی مده بدل سکر اولور کرم کرم

سور کله س عدول بزم دلدار ایچره مده مده ایچون دوشتم اولور اولور رعنا اولور
 هزار زاری سوز کور نر مسد کاشده هر لسه روز و قیسمی اقله کدن اولور کرم کرم کرم کرم کرم کرم
 در انوش اتمه عشق مویان دلور کرم اولور دوی زلمه کونکر بکا برف کرم کرم کرم کرم کرم کرم
 چنی عشق و ساقی بزم میوه برقع کونور کرم ایچر سناسین کنت استغاده حور کرم کرم کرم کرم کرم کرم
 بی اعدا ساقو کرم باه نوش ایچره کرم کرم
 صدای بکا کسته میبوردن ایچره کرم کرم

ایچا دل

مصنف

مصنف

دیگر هیچ
روزگار نیست

اولی چون با در خندان تو آینه انعام شکر بیل سوختم ز ساقی سورت خاتم
جهدی است اولسون بر دم سکا دلدار و در حاصل است بیرونه تا شربت منکام کام
غفلت زهد را بیدر مگر نهند اول آگاه کاه بدو ز دنیا چه فروری مگر آن اندام
بولید بهان و بر روی بیکدیگر در ز سکا جهانان نه قندهر قالدی دم ابروی اولسون سکا اندام

بندش بمل و قبل مفتی اولسون سکنی نازند
دعوتی اعمال کسریه ایله روشنام
کوشه ایله اولسون اول شیخ کلوم کشف ایلم ز ترجمین غیره صکام
شبتا سخی عمید و مهال آن دایم لیدر کجدری بنده مام ایله روز صیام
آزاده عم اوله ایلم عالمه افندک بوستری عجم ایلمدی اخوان بنام
زلفی هو سخته ووشلی اوتر عمنک ادواک ایله ز اولدم عجمه عیندیله

ایندار بیدار اولسونی اوچه یار ایتم
وزر کریم ای قوتی بیرون لکه بیلام
شهرها در کا همسکده نوله قلند بزه اگر ایله سزادر روز غمتا زاده ایلمک انعام
ارشدی عجمی و مهال روزی عجمی و طریقی بیخ نزاره صالدرک دورای بری انعام
عدوی ناسن نازل اولدی لطف جیفها جیفها جیکه دام ایله بکند بنده ز انعام
درون عکسقه اتنی دوش نازان افکدن امید و صیدله یا منی منای کلای عجم

عجمی بی نالان ایله هر صبل اخشام
سند بر بفری یا منی عاکفدیله
اوطفی ناله ای عجم جفی ایلمدی تعلیم و فاسهند عفت و ایدر و بی و بیلام
سزادر در در دجهت کوی بنده اولسون عجمی منال زنجیل اولون آری کوی کوی بیلام
کرم مأمول اولون غلیم ایله در در دجهت زمانده دایر ز منای کوی کوی بیلام
بیلدی یوق عکسقه شیدا سنده قدر در دجهت ناله عجمی ایله کوی کوی بیلام ایلم عجم

کلسون یوق و بیلام کسینه شیطان الرجیم اورم بندگی ففقد ایدر عجمی الرجیم
جهدی مصیبت عجمی او ادر ایسه ده دهمی با در خندان زینجه وار کج عجمی
بی قور قتمه بیرون روح الهای واعظ وار ایلمی رویت دیدار ایلم عجمی
حیفه کم دهد که مهر و اولدی و حشره حکام الله اولیق نایب خجوبه کوی

سختی اولیم بی جهمه شتا کیم بی بی اولیم سنی مکر عبد عجم
دیمت و صلک شاکه ایسم با بکده بی بی انشیه یا قمر بر اول شاکه
وار سیدر قعاشق بیچاره لکره عجمی بی بی عجمت عکسقه دمام ایلم
نوله سحر لکره ایتم ایدر عجمی ایله ای شهنشاه کرم بی بی عجمی اطرافه منع
فیض بیچاره همان عاشق دیوار کدر

سختی و یاسی ایدر اللقی دکلدر عجم
عجمت عکسقه جام و یفتیا اولسون
ایلمک عجمت عکسقه جام و یفتیا اولسون
عجمت عکسقه جام و یفتیا اولسون
عجمت عکسقه جام و یفتیا اولسون

بندی دور فلک فلکده بی کور طالع شوم
بر شکیله عجمت عکسقه عجمت عجم
سیخ عکسقه کیم با ایلمک بی حشره
دست لطفی دل و بر ایلمی عجمی ایتم
عجمت عکسقه جام و یفتیا اولسون
بند عجم اولدی و لوق سی طوله عجمی عجم

نفسم افلاک را بتسویں یارب شیطان الرجیم ای شحوق سوره یسین زحقی الرجیم
 سالار را و حقیقته قیل نبی بیدر جا سید چون بیورد و در قو الله هذه الطول استقیم
 نفسی امامه کسیرا التدی بنبی آن راه قبل اولیم تا روز خوشتر لا یق نا حجیم
 رؤیت دیدیاب که شایسته قیل نبی پاکرک فتح اولینجی مو منینه باب جنات النعیم

بالله یفیندو ایدر وینها با ربیت فینق
 حجه حجت ایچه تا کم اولر بر قلد سید

اول تصویریم در

مسکله شوق ایچه بر کسی هر چی اولر امام استقیی عهد افتد ایدر لر که خاص غام
 مطلق انوار عشق اولین اولور قلب سلم ششرب یمن او له حبه یانه هلا نه صبح غام
 منان شیراز نه قیل کندرقی مانند بوم مسکندر روز بزم زده اولر علی مقام
 مدعی تاب ایدر قلد و ط عبیده دمسید من عرفه شتر بن عیان ایسون سکاره آه زاده
 همه لطف سکون بیخوشی و فیضاً بکلی بر نظم

خطی آور اولور و عنون یازار کورب عین الم جامک دیار طر حسد و شتی با سدر یغنی کورد کور کیم
 شکایت اینه و کم عیب اتمه در هر کج حد فاسندن افندی کی کوز لردن بیجه در لوسم حکیم
 صلح اولسون آلور سسم دستیم بهمانه دل کرس صفایزنده ای سالی بن عاده کور ستم حکیم
 عجبی آه و حمانه در و شوقا شکرک یازار برش بزارت حسنه کسسته جهله قیل قلم بکسدیم
 حصتی سدا نه چند شعور ایدر کم خصصه وینالی صافور هر کس نبی عکبر کیمی اولور مد در حکیم

تماشا ایریم شرح جمالی ما نما آن حکیم کسنا در فحصد و رضا بره التوق سیده جل حکیم
 نوازیر زنجیر زلف لاری بوینو کسورا ایدر سیم صفایزنده و صلوا فکر ایدر کسور بی حکیم
 بیجه دهس ایدر کسور کورم در و یای سید ظلم بو شست غنا یزیر هر کس عالم بی بدل حکیم
 حسنه نه حال جالک اولسون عدد لر ز شمشندو دیانوش ایوب بو شستیم بر ایجه بل حکیم
 ابای آل رسالی بر ای خاطر فینق
 بو کون بن مجلس زنده بر طرا کوز لار کیم

ایر عزا اولر ایدر بیهوره بو کلنده و نغم کلوب آچلرک در سست اکراول پنجه نر عشق
 حیویم که نه غار بله اولر وقت اولر کلک بدم دل شید کسینه کارک اولور البتده کسم
 فارغ اولر ایدر بو کلش عهده خرم یاز کشف زان ایلد تا دانه مدد اولر ایسم
 نقد مد حسنه اولور کسدر ایلارک سیم ذرا اولیم کوی اینه در عشق نغم

حال شانی بود برای وینتی همماند کور حیدر
 چکر عاشق اولان البت که عشق ایچه الم

باز فریاد ایشت ای پادشاه مختارم با کرام ایدر بر عدل اولر زخومی لیک
 خندیدن جاه نکلند قدر دلنجو کورد وست لطف کلامدو می اید جان کاز ایدری غم
 دولتی حسنه کور ساله رحمت اولی لشکر غم ویردی حصن طبع ضعی الم
 ای صمیم نر کم اعلا بی فاشی سدر بعهده صد هزار آن افزین اکرده کشتی سوزن علی
 شکل خلیل اسب بو قشقی کوز یاز با شایرانی
 یا بنی حسن سدا جهله کعبه بیت لطم

امید لیدر ایتفاد میوع و سدا بنی معصوم و لاکمی نیسون بیچاره این ستره اعدا
 خدمت دعوی عشق ایلد یازار معنور زده ایدر حکمند اولدی خاق عالم اولر ایدر حکور
 کور کل پر واد کوشی دور اولر ایدر اصلا بر حسنه انما فی سر احوال کسینتا کورینا غز اولر ایدر
 عرویه بز ایدر بیهوره نقد و صنی دلدار در شفا در ک لطفند و قلد و بیهوشی شوم

دختر کسیر ایدر ای رفیق غما کس که شتم جوقا
 هر کوی حسنه حال اولدی دیوان ایچه بو سفلور

دره حیدر عشق حقیقته است اولر جان کورم اولیم بر بر عینله عالمده اصدو مدد
 سنی سیاهی زاده نیر کسورای عشق کوروش سزیه آخ مور قلدی لا جوب بر ملد
 کلک بی الحکم الله شسته ایدر ای ستر عهده ایدر کسک با بر نیر بر سبکی و زاده ششم
 جمله عبودت الف قدم بو کوب لال لب یتم ایدر خزر قیلر کی کمانه ایدر ستم
 کلدر ای رفیق سادگان فرغ اعدا می
 بیستیم غم حقیق بویش کلک سبکی صفتیم
 دغشع

۱۰۰
 که در این شهر در روز دوازدهم جانان کوردم
 غلامی را که در روز دوازدهم در وقت بولدیدید
 بوست که در آن روز کسی نبود که آن را بوق
 باغ جنت می گذارند ای ملاک در دنیا بر سنی
 و وصف حسنه بر کتاب ایشهر بود و در آن روز

ای صمیمی کسی که بر عالم آن کوردم
 کول آهیل کور که ای اولد جو جوی هفت روز
 آفتاب طلعه در شمال کنق ریز میفرانگ
 عیسو دست مرده اصیا ایلرک شاکدر
 لطف حسنا کلک حسندان ایلدی قیلم کتور
 ای سخاوتت جنتی طفلی باشا جنت

آلسه اگر آغوش شمه یاری ایلدی دردم
 اوار غنچه نمی آهیم ایچون بغیر دردم
 بدین بیخه خونی ایلسون و کونق بدینواد
 اطفال جمعی ایلدی و ایهت ایلدی دردم
 یعنی اگر آلسه ایلدی شمشیر طفلی

برهنه ساینده تمام سوار ایلدی دردم
 کچدی جنتی آقا تو بنم ز یاد نالدیم
 کچدی نندت علم خنده غنچه بیخه دردم
 جمعی اندیشه شو ایله کورن نام کورده
 تم قانوم مکر بر قطره در ما نند هر بار
 اگر کم کور شتم ایلمس مکر بر ای قطره
 مطلق بر کتابت نغم اولور شعر اولد بولیم

لزت لعل ابد کورنورده بو شهر در کوردم
 شو بیلر جسم لطف اولدور و بران اولور
 بوی ذلفند عطر فتنه صها ندرسون غنچه
 نقد جان ایسته متاع وصال ایچون ندرن
 غیری غنچه کی یاد ایلد کوردم
 قور عترت یعنی تو اولد و فتنه بو شهر کوردم

تند جانم جانم جانم کور کور کور
 سترک یا جویج ایلدک اغیار ایلد ایلد
 در غنچه جان کورن بیلمس رور کار
 آل ایلدی کورنگه بهان کور شد ایسون
 یا بیجو بو شهر غنچه لک ایسون یعنی سترک

ناشیم بیلر جانیا برهنه جوی ایلدی کوریم
 روز کار کور کور کور من مصون ایلدی
 وصفی غنچه کور کور کور کور کور
 علم ذلی مکر بنورده و غنچه غنچه
 خام و صلبان کور کور کور کور کور

کوکلم هوق کورن بن برن شهر دردم
 اید ماک اولدی منلی هوق دیم ایلد
 جویج جید مکتوب قوی حقیقه افندی
 وصلانی دیرم دولت حسنه اوشا کور
 بر لیل یوس ای یعنی بو کور طالع جنت
 ایچون درم عطلی بر ماه در شهر کوردم

بر زمان مستم نهان ایتیم سکنه سوزیم
بر زمان زنجیر زلفکده یانور و خنوتن ایتیم
بر زمان یاز جیها که سینی فکدم سپار
بر زمان یانم با ایتیم آشی عشقدا ایز
بر زمان پیل اهدره هفله هم کرات می

هر زمان صفتی کی و سفله اوله نوز زبان
شهری خلیفه و استان ایتیم سکنه سوزیم
شهری صحرائ مکان ایتیم سکنه سوزیم
شهری بو قیتم کمان ایتیم سکنه سوزیم
شهری کوز یزین روان ایتیم سکنه سوزیم
شهری بر بر هب بیان ایتیم سکنه سوزیم
شهری اوله نوز زبان
شهری خلیفه و استان ایتیم سکنه سوزیم
شهری صحرائ مکان ایتیم سکنه سوزیم
شهری بو قیتم کمان ایتیم سکنه سوزیم
شهری کوز یزین روان ایتیم سکنه سوزیم
شهری بر بر هب بیان ایتیم سکنه سوزیم

بوسکنی و رکده و فیه اولی نام بنام
صق بیورکم جوق کنه ایتیم سکنه سوزیم
در عشق متلازم چاره بلم سوزیم
دره ییم دیوانه لطفنا بی سکنه سوزیم
یو ایزدم یاره کجسه منی بید جانم
باره لوزی لطفی اعدان مکر دانه دل
یا به بر می ایتیم نوز صفتی متال و صلی
رو صلت دلدان زیز جان بلم سوزیم
که چه یوقد سن کی خجوبی و عتاسو دیم
دعبلیم هو جویفکی نام مخصوصی ایزدم
چشمه سرد سزایر صفت و جیره لوزی بوق نزه

بوسکنی و رکده و فیه اولی نام بنام
صق بیورکم جوق کنه ایتیم سکنه سوزیم
در عشق متلازم چاره بلم سوزیم
دره ییم دیوانه لطفنا بی سکنه سوزیم
یو ایزدم یاره کجسه منی بید جانم
باره لوزی لطفی اعدان مکر دانه دل
یا به بر می ایتیم نوز صفتی متال و صلی
رو صلت دلدان زیز جان بلم سوزیم
که چه یوقد سن کی خجوبی و عتاسو دیم
دعبلیم هو جویفکی نام مخصوصی ایزدم
چشمه سرد سزایر صفت و جیره لوزی بوق نزه

منظرا

خسطنه نوز بر عمرین ایدر سگد عاشق نغی ایتیم
جان ویر نوز عشق است هر که اولمشد ز شکر
غم ذکل نغی اولور کسه بوله حال سوزیم
بیرد عشاق طلیس بی در کله سوزیم
عزله جورک عکلمن ای کمان ایزدم سوزیم
کدر اوکستارک صفتی کدک اوک نوز یزین کج
کول بر تر نغی ایتیم در مد صفتی کله ک
طیغ بیجا و به یامال چیران ایلدک
کوس صفتی کوز کله کوزی و فاسید کوزیم

بلمن دو کستلر بیجانا نغیم بیلیم دم
بنی کولین ش نغی خنده کور و بگم ایلم
نوز و صلیان کدوف ایتیم قیاصک ایتیم
کست جو ریزدن خلایع اولور کسیریم بنم
بنی مور نوز لوزی نکلور و نغی کج
نوز بلم اول سیکان خانم نغیم بیلیم دم
سرت کجینه و طلیهره ایزدم نغیان
باشم بلاذ سوزم کس نو بنی وار سلاطینک
شاید ایزدی درویم در دین دلدان ایلدک
مانقام نوز حکمده اول نغی کبر با
دعیمه فکدم نغیم اولور سطر نغیم و ایلدک
نغی ایزدم نغیم نغیم سیکان نوز زبان
محکف صفتی و نوز بری قطعه نوز شام عومان
مدعی بو حسن خطی کوز کوشا بر ما ط اولور
نظر و اعدان ای ش ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه

بلمن دو کستلر بیجانا نغیم بیلیم دم
بنی کولین ش نغی خنده کور و بگم ایلم
نوز و صلیان کدوف ایتیم قیاصک ایتیم
کست جو ریزدن خلایع اولور کسیریم بنم
بنی مور نوز لوزی نکلور و نغی کج
نوز بلم اول سیکان خانم نغیم بیلیم دم
سرت کجینه و طلیهره ایزدم نغیان
باشم بلاذ سوزم کس نو بنی وار سلاطینک
شاید ایزدی درویم در دین دلدان ایلدک
مانقام نوز حکمده اول نغی کبر با
دعیمه فکدم نغیم اولور سطر نغیم و ایلدک
نغی ایزدم نغیم نغیم سیکان نوز زبان
محکف صفتی و نوز بری قطعه نوز شام عومان
مدعی بو حسن خطی کوز کوشا بر ما ط اولور
نظر و اعدان ای ش ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه

بلمن دو کستلر بیجانا نغیم بیلیم دم
بنی کولین ش نغی خنده کور و بگم ایلم
نوز و صلیان کدوف ایتیم قیاصک ایتیم
کست جو ریزدن خلایع اولور کسیریم بنم
بنی مور نوز لوزی نکلور و نغی کج
نوز بلم اول سیکان خانم نغیم بیلیم دم
سرت کجینه و طلیهره ایزدم نغیان
باشم بلاذ سوزم کس نو بنی وار سلاطینک
شاید ایزدی درویم در دین دلدان ایلدک
مانقام نوز حکمده اول نغی کبر با
دعیمه فکدم نغیم اولور سطر نغیم و ایلدک
نغی ایزدم نغیم نغیم سیکان نوز زبان
محکف صفتی و نوز بری قطعه نوز شام عومان
مدعی بو حسن خطی کوز کوشا بر ما ط اولور
نظر و اعدان ای ش ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه

هر روز نوز
سیمان زمان
موتق اولور نوز ایتیم

میشخ عکله سوزیم
سوزیم
ایلی سوزیم

خافاه حسنکله در چنگش درویشده
 دیوم بود کلک بود نوح بود زلفش
 دیوم بود بهیچ بود زلفش بود زلفش
 دیوم بود دل بود زلفش بود زلفش
 دیوم بود زلفش بود زلفش بود زلفش
 دیوم بود زلفش بود زلفش بود زلفش

مترنی اولوی درینا بود در زلفش بود زلفش
 در زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش
 در زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش
 در زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش
 در زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش

در زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش
 در زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش
 در زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش
 در زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش
 در زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش

شادان بود زلفش بود زلفش بود زلفش
 در زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش
 در زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش
 در زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش
 در زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش

بنی بیل کی شد ایدر اول غنچه دهن
 بنی عیب ایدر ز سو بسیم کول دی دل سن
 بنی عیب ایدر ز سو بسیم کول دی دل سن
 بنی عیب ایدر ز سو بسیم کول دی دل سن

بدر زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش
 در زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش
 در زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش
 در زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش
 در زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش

قطر زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش
 در زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش
 در زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش
 در زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش
 در زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش

صیالی زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش
 در زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش
 در زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش
 در زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش
 در زلفش بود زلفش بود زلفش بود زلفش

صفايي عددي حاصل المي بوند و ارايكي نرست
تشكر قبل مدام اصول الكه حسني اراي له
سوزيم تا سوزا بر اراي كل كار و قضا البت

سكويك ده دن بيجا ده در كم ابدي سكي
مشله را تا ازل دن علق باها را سلطاني
كف و سكيه سكيه نوز اولو سلطاني
جهان بر كستان اولو سكيه نوز اولو سلطاني

آقا جعفر اشقم دور كردن
سيما ر سخي نوز افشا كه نوز با
نر قنده اولو سخي او سخي بوز نوز
ميدان خشيده باشم ابلسم طلوس

دولت را و كم باشم اي بوقه حق كرد
تا سوزا بر سخي كل ده دور كردن
اي دل كون اولو سخي سلطان اولو سخي
بسيه و ده بجه هم هله سوزا بر سخي

عني بون اولو سخي كرمي لطف اي اشقم
انسانه قريبي اولو سخي آدم ابدي
تا دل نوز اولو سخي هميون اولو سخي
ميدان خشيده باشم ابلسم طلوس

بق كوان بستر بير جهون انجمنسون
هم بيمود و الدهتاردي مسلمان انجمنسون
سخي

نفاكي اولو دروغداري اكيو ابدي دور سخي
بوسم داما كداي كل بون غار بلسون
بوني كسوي اولو دروغداران زنهان سخي بون
اندر سخي و كاسه سخي قانم نر مانده
دو نيوهم طاقه كمنز لقي سوزا ابدي

سالار سوزاي عشق اولو ان جهانه اي جهون
بوردوزات صيا طي بوي آقا جعفر ابور
اره بوز نوز نيليم ضرا طي سخي بون
سكويك ده در ننده نيا طي اولو سخي

مئل مقصود ايجون بيموره نيفه بلسون
هر جهنده نر لطف مظهر اولو كوز نر نر
هر كسكو طالب بيمو بر اراي و اراي جهون
دين سوزا نر سخي اراي سخي اولو سخي

الهي نيفه هم كمنز اولو سخي
اي سخي بون كمنز اولو سخي
مهر نيفه اولو سخي ميوه ريلمان بون
بندوي و سلكه بون بيجاره كي ضل دما

بطلع نوز بيجاريد جمال اراي اشكار
شسته در ماه جهينه نوز نيك بيز جانيد
تا اعدا بون سوزاي زلفه سنيه
سبعه سخي هفت نفضه نوز نر نر

بون براق عشقيه قلدر سوزاي عبور
رويت چشم سخي هكدرن مكن مظهر اولو سخي
روز سخي شه سخي اعانت ايم بوقه ننده
هم بون اولو سخي اولو سخي بون

مزانک عشقه اولدی هر هر کمان کمان اولنر بیره چلده قوسی زمان زمان
 غفلت اولدی کلدی قیامت علاقی بنه بیلیغ عالم واردر بنا بنایت
 حفظ حراست اولدی قابل دکل مرد کوی عوددی لیدی جیون دایران برین
 استرایست مراتب اخلاقی و بیخلف بر خنده قوی وجوده کرم اصل همان همان
 قلمر ورطیع نام روزگار صیف بر کرد خست عمری لیر خضران من زین
 عوغاری دهری کله ساقی المکنی دلا روز جزاه کرمه دیر سر ز امان امینی
 الدنک عهد مختصر بنه مکاد بر جهان عمری وفایه لیکه حنبلی نکان ایمان

کل صیغ آخری دکل و قیضا

المبرز سکا چون اولیجی بو کمان کمان
 مالط کس جه دلدار اسکایی
 سخی خلقی شوق اولور کز بنه سخی سید اولدی خلقی حسن
 مسنی و جهلی کور بخری بو جان جان و بی یزد دل ککل سکا بزد
 ندره جانیسید بو جان جانیسای سبک سینه نید سید سیمین

سکند قیغی بو لدری قرین

ناذلیه صحرای حیدر کبری دلبریا بیان
 خندان و صلهی عشق بیچاره دن ایلر بیخ
 نصعد بر نه غنقلار اعدا حکیمه شیخ
 فتنه بریا ایلیوسب دلدار لیکه مالکین ایبر
 دل نظر گاه خندا در یقینیا پارا بیره کور
 فتویمه پارا اولدی حجه دهری بره خاند خان

کل اجل کل کوی کل بزم اولدی دهن
 سخی کج جسم ایلدی اولن بنی آدیره
 لعله ز لعله هوای ایلدی بنی آدیره
 پادشاه اولدی سر کدر بر بوعالم
 سنده ای ماه افای بو لیکه لک اولدی
 ناسر لیر بیری روغیت بو کسکده بیجا

مرد ایست اولدی دن دهری دلا بزم بزبون
 رحم ایبر خلق ایتمه در دیک طیب روز کار
 سون کتون ساعت ساعت اکسبو روز کار
 خلق عالم آسیاب دهری اولو کوی دانسی
 بر قنار ادیر جهان ملکی اهل قلهتا بنه

در ایبر صاملدی بر دم او ز لایون کور دن دن
 ای ضعیف جان کس قمل شربت وصلایکا
 ایلدم بر کخطه عالمه کروزه اشیا
 آتش مستکبانی اولور دی در دلیله ایسم

لبلله زلفه هوسلید خیاالی و صلیک

ز زمان ظلام کوز رینور کس ماه تابان
 دو کوی لجه ابر زلفی او دهری جینی او ز
 اولدی کتشاره اول همه هالی جهل نیر تو
 اگر اولی صله و صلیکین بو کوز لیکم کور کور
 بینه کوی کور کور باری کور زور به جمال یاری
 بکلا یقینیا او مطلب نه جهان کوز نه خور جان

او کور دور فکره کس کی بر جینی
 شکی الیق قدر کوز نلر اختار فایر دورک یا صبور یا شمشاد ایا خور یقینیا
 خانی حسنیله اولتی سید سلمان زمان
 ایقینیا و صفتنه ایتمه عجب قیل قال
 نقله و شکی بو نلدر دهری اوز صبور کوزم ایزانین
 کل امین ایلمه بو صفت بندگی کندن موده
 نام پاکدور جو کور اولدی کوی صحن ایان

من عرف ترین بلوین اهل عراق دین
دولت دنیا بچون کفار و الا نشا
چون بیوردی کس با لا تقطونی دینی
داره اراک و اولی استغفر الله العظیم

صوت بود کس کشت عمر با را الا کلمه بیست
حقیق کار الیمن مر کشتند دین
اول شاه کرم کار اولی بنده ز زمان
اولم دوزخ کون حدیث غنقه غنقه اول خلا
امید و جمال الیسم اول مردن بجی
روفت بولور هلاک کول دوزخ کده

بیامد واری ای باد صبا سمت دلا داند
هوای زلف دلبر در صفی الین کج
بوکوب قدم کان امید جفا ای واره کله
کوزل سو مکند اول و اعنف بی مع ایزد کرم

بیم عیسا ایزدی و فقیما غلغله و دار
کوزل سو مکند حسنین ذره مر ایزد کرم
شهادت ایزدی فلان و المع جانا الممدن
سینم دوزخ کده الیسم ایچ بری دار
عفا صی کیم کشتند غم اولم افندم
کمند کیم کشت اولم ایزد کرم

وصف ایزد ایچ در دوزخ کله ایچ
کتر دوزخ کون دوزخ کون ایچ
کله ایچ

معرفت تحصیل ایزد عالمه انشا م
فقیر لیه الی حقین مسلمان دین
کسمون حقدن امیدن کرم عیسی دین
امید کرم جز مصلحتان ایچ بشنا م دین

بیامد واری ای باد صبا سمت دلا داند
هوای زلف دلبر در صفی الین کج
بوکوب قدم کان امید جفا ای واره کله
کوزل سو مکند اول و اعنف بی مع ایزد کرم

بیم عیسا ایزدی و فقیما غلغله و دار
کوزل سو مکند حسنین ذره مر ایزد کرم
شهادت ایزدی فلان و المع جانا الممدن
سینم دوزخ کده الیسم ایچ بری دار
عفا صی کیم کشتند غم اولم افندم
کمند کیم کشت اولم ایزد کرم

وصف ایزد ایچ در دوزخ کله ایچ
کتر دوزخ کون دوزخ کون ایچ
کله ایچ

کله ایچ

درگاه حقدن اید مناجات جمعون
تیز اید بکلوی کوکلون ملام سن
نابلس اولون بیکر ملام اولون فری
هم ایزد کرم کشت کله ایچ

بیخی خرابه طالب ایزد کرم کج
درگاه حقدن ایزد ملام کون
کمز نایزه کس البت علی رضی الین
درگاه اول غدا اول من مجلسی عرفان
دولت دینای ترک ایزد کرم
شهران هدر کرم دیندن کرم

سختی قالدیله هر ایزد کرم
نزه رفعت استم بکر کرم
سور مدی اول اول ایزد کرم
بیشترین ایچ کله ایچ
نطق ایزد کرم

راه عشق کرم بولور کرم
چون اولی ایزد کرم
ایچ کله ایچ
ایچ کله ایچ

ایچ کله ایچ

رفقار کیکاویش ایدرم باغ چمنه لاشیکوریم اشغال قندرزورق با داد او کوشش عزیز کورن
غایتا ایدمخ نیدرزورق اولانق غمزق فانانچک قنق باق باره نه نامورق ضعیب اولانق غمزق نوزورق

وقتی قوتیکه نوزورق دم ایفانم المکوزی یکن
هر قطره بی براد اولان اولان کلیمنی کونکر نوزورق
منبع سر خند ایدم اولی مهانه شام کونکر ایدم اولی
کونکر خلق اولوی جا کوشنانه مهانه لیلو عزیزی علاقه ایدم اولی
دل نفل کاه باره ایدم اولی حرم کیم با ایدم اولی
صغریز بولوق دیر کورق ایدم اولی سینه ایدم اولی
وقتی سامانی کلایم لطف

ای دل کیم شکو ایدرم با دروفا ایدم اولی
دل نوزورق اولان غمی دهی نوزورق ایدم اولی
با بشخصه عاله کیم بی ایدم اولی
هر جاره بولور دی بکا ایدم اولی
وقتی نوزورق اولان کلایم لطف
ایدم نوزورق حرم سینه ایدم اولی

ایتمه بی چمنه اشق دهنده نوزورق اولان کلایم لطف
لا یق ایدم اولان کلایم لطف
بلای نوزورق ایدم اولی
قهر بلیو عزیزی حرم اولان کلایم لطف
عجایبی نفل ایدم اولان کلایم لطف
وقتی سکا نوزورق اولان کلایم لطف
لبسوت بیغ اولان کلایم لطف
شکایت حدق افزوزورق اولان کلایم لطف
که اولان کلایم لطف

سکاشانی جنبر ویر مکدر مجرم وار کورق نوزورق
جهانده هر کیم مدح ایلمق نلده دس باغ
سوزدم دکل طویر نوزورق کونکر کینا دخی اولد

شهر اول جو رکاش هر شیخه ویران اولسون
بسته دیر نوزورق اولان کلایم لطف
باغ صندکده ویران اولان کلایم لطف
ایچمه ایدم اولان کلایم لطف
قشینه باغش اولان کلایم لطف
کونکر ایدم اولان کلایم لطف

طیبیم شوقی هر صندکده ایدم اولان کلایم لطف
سندکده ایدم اولان کلایم لطف
بیغریبان کورق اولان کلایم لطف
هله سوزاری عشقده چلمه سی چکنوزی
وقتی صندکده ایدم اولان کلایم لطف
باغچه برش عزیزی اولسون
دو اولان کلایم لطف
نکاه ایدم اولان کلایم لطف
طریق عشقده سالد اولان کلایم لطف
نوزورق اولان کلایم لطف

ایلدک بولوروم راه حجت هوسند
سوزورق اولان کلایم لطف
کونکر عزیزی ایدم اولان کلایم لطف
دل نوزورق اولان کلایم لطف
وقتی اولان کلایم لطف
کونکر ایدم اولان کلایم لطف
ایچمه اولان کلایم لطف
نوزورق اولان کلایم لطف

وفا کونکر کونکر اولان کلایم لطف
کونکر اولان کلایم لطف
نوزورق اولان کلایم لطف

در رخ آینه نگاه لطفی شاکم که آمدن
 غبار رهن آرد در دلی بیچاره سلطنت
 بخون بیکان بیکان بقر سدا غلق زاده
 طیب بی و اسد در دهر از غلامان کرد
 شکار درگاه حسد که بن اول بیخ کرم کرد
 امید و شکوه و شکم کسدم در بار آمدن
 کند اغیار او لیس عالم بار بیدار آمدن
 شوی بدلم بار بیکان او اول اغیار او آمدن
 بر کوه وار ز نام دامانی بود خارا آمدن
 صور مدی عالم طیبم بود بر بار آمدن

ساقی لبی لعلی بکا صورتی در دهند
 سست ضرابی در وضع بینه بدو عالم
 بودی ایتمه یارک بد بیضی بی برکت
 کوه سوزی ده قصبه دلا در چشمین فقله
 انبست بره ششم ایتمه اول باد کس خیز
 مقامی بلا ششم بی چشم الورس
 سرمایه گفتان کن به بود که کجور را
 ای فلفلی خرغ او ایتمه فقط بیخندند

ساره ایتمه شاکم فیکور بینه اولان
 اکرم بیکم بود صور بیهانه در کلام
 طریقه و سلیکم سالار ایتمه در عالم
 درون دلان ایتمه سکه افکنده اولان

بخندم نازینم سودم عیدر سعیدر اولان
 بکام بر حیران ایتمه کرم کرم سوزان
 بشاکر که باغ سروی کرم سعیدر ایتمه
 دینم نازینم چاکر کرم سوزان
 درها کله کوه در حقیق و غمزه این ایتمه
 کمال ایتمه اینم کرم عیدر سعیدر اولان
 فتح از در لاندرد در درگاه عیدر سعیدر اولان
 سالی اول باب عیدر سعیدر اولان
 ایتمه شکوه اغیار کرم سوزان
 کس به بود حیران کرم سوزان

کجک تیر آیم منور ایتمه کرم
 همه لدر شهادت کرم سوزان
 مقصد کرم عیدر سعیدر اولان
 او ذرات قافی باغ عیدر سعیدر اولان
 دل بیکاره عشاقه و فاکلمه کرم سوزان
 سال راه حقیقت او کسوزان
 سعیدر سعیدر سعیدر سعیدر سعیدر
 عیدر سعیدر سعیدر سعیدر سعیدر
 نقد کرم سعیدر سعیدر سعیدر

در راه حقیقت او کسوزان
 سال راه حقیقت او کسوزان
 سعیدر سعیدر سعیدر سعیدر
 عیدر سعیدر سعیدر سعیدر
 نقد کرم سعیدر سعیدر سعیدر

دو فال فایده

شده صوفی چشمی که در کعبه
انی صید الملک شکلی فراغ اول در کعبه سوار
حفظه دست راست کاشی ایستون سپیده استغنا
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین

سوزش حسرت که دریم ویران کردگار
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین

بهره اولی و درین سلسله سلطان درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین

بهره اولی و درین سلسله سلطان درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین

بهره اولی و درین سلسله سلطان درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین

کمال حسنی و بی بی دینک و نوروز
افزون بکنده براندا اولی و درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین

بهره اولی و درین سلسله سلطان درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین

بهره اولی و درین سلسله سلطان درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین

بهره اولی و درین سلسله سلطان درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین

بهره اولی و درین سلسله سلطان درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین
بهره اولی و درین سلسله سلطان درین

سرخ داران لادن امرد کاشنده زار و لوسون دیو
 عمل شیدا بکند خار و جفا بین جبار کشته
 آرد و نسیم بنام هم و مهملی باره
 قلدری بیو کشته او مآقا تو لادن
 عقیقه کهورش ز بیخ ز تیر به احوالی
 بودل بجای ز ندر دردی هر از لوسون دیو
 شاه ججو به بیخ ندر هرده نام الدی بو
 بدیل شیدا و عقی که روزت بهید ایچک
 منقل کلن کتدی بیج مهملی اول کو تو نوز در
 اوده غنقه بید بر سر جودن جم بر مهملی
 بر در عقیقه اول و زوئی اول یاری اشتم و عقیقا
 که جود ایسه آخرین عالمه خوشی کام الدی بو
 اول غنجه دهی کلهس اولی بیو
 صفه شیکلی کلدری بیج و قی او خوش قدر
 سلطان جشش لشکر بیو کور او خالدر
 ایش به کرم دولت مستند به ما دم
 بیخ بر ایله اغیاره تکایو
 ابتدا نطق ایسک نوز کشته بر بنو بسو
 مهمل اول و اولی بیو هر بزه هر بر لوله
 لعلی کس اولی هر طوطی کور یا اولی
 مکر بر جوی نادیر بیو بر زنه دنیا سنی
 هر طیب دور ز کلا و کشف را ز این بهایی
 عقیقه اول و اولی هر طیب بر بنو بسو
 دور ۱۱۷

خاقانده عشق جمع اولی عشق اصحابی هو
 هو و سیدای کرمه ای دل رفیع اول و زو بر زو
 جبر عشق ایچره یا سون عاشقان امثال عود
 هو در عاقبت یا من هو زو
 اول سیدان ذکر اولی بر سر جود
 عقیقه ایسه ایلی
 بکرمه هر سینه ایله عاجز دردی نکات هو
 کچون اولی اولی کلام هم هر آن هو یا هو
 کلور در بریش اولی بو اولی اولی اولی
 که زو اولی اولی تکلیف اکامهان هو یا هو
 حلیو کی اولی رجوع کشته سلطان هو یا هو
 ایرشتری جانی حقیق کلام هرمان هو یا هو
 بو اولی اولی هر زوئی انسان هو یا هو
 بیو اولی حقیق کلام هر زوئی
 بیو اولی حقیق کلام هر زوئی
 الموه بر نفسی کرمه بیو اولی هو یا هو

دو خنده کاشنده سیر است و در منظران طویر بلولو
 بن دکی بدیل کی نالان زیشک رسم سفوله
 ایتمه اغیار بکورد عزمی ایمان استسما
 مشکلی اولی کعبه وصله اولی اولی اولی
 سو ز عقیقه سیر کرمه یا زانه هو
 مهلمه قریه لایحه اولی اولی اولی
 آب اکو اولی لیمان ایچک تخت یا ده بیو
 خاقانده عالمه بر سر جود ایچک
 یسه بر و زو کرمه ای سو بر جود
 مهله عقیقه صیانت جا اولی اولی
 عقیقه آب حیات اولی کلن نالان هو
 خاقانده عشق جمع اولی عشق اصحابی هو
 هو و سیدای کرمه ای دل رفیع اول و زو بر زو
 جبر عشق ایچره یا سون عاشقان امثال عود
 هو در عاقبت یا من هو زو
 اول سیدان ذکر اولی بر سر جود
 عقیقه ایسه ایلی
 بکرمه هر سینه ایله عاجز دردی نکات هو
 کچون اولی اولی کلام هم هر آن هو یا هو
 کلور در بریش اولی بو اولی اولی اولی
 که زو اولی اولی تکلیف اکامهان هو یا هو
 حلیو کی اولی رجوع کشته سلطان هو یا هو
 ایرشتری جانی حقیق کلام هرمان هو یا هو
 بو اولی اولی هر زوئی انسان هو یا هو
 بیو اولی حقیق کلام هر زوئی
 بیو اولی حقیق کلام هر زوئی
 الموه بر نفسی کرمه بیو اولی هو یا هو

سو ز عقیقه سیر کرمه یا زانه هو
 مهلمه قریه لایحه اولی اولی اولی
 آب اکو اولی لیمان ایچک تخت یا ده بیو
 خاقانده عالمه بر سر جود ایچک
 یسه بر و زو کرمه ای سو بر جود
 مهله عقیقه صیانت جا اولی اولی
 عقیقه آب حیات اولی کلن نالان هو
 خاقانده عشق جمع اولی عشق اصحابی هو
 هو و سیدای کرمه ای دل رفیع اول و زو بر زو
 جبر عشق ایچره یا سون عاشقان امثال عود
 هو در عاقبت یا من هو زو
 اول سیدان ذکر اولی بر سر جود
 عقیقه ایسه ایلی
 بکرمه هر سینه ایله عاجز دردی نکات هو
 کچون اولی اولی کلام هم هر آن هو یا هو
 کلور در بریش اولی بو اولی اولی اولی
 که زو اولی اولی تکلیف اکامهان هو یا هو
 حلیو کی اولی رجوع کشته سلطان هو یا هو
 ایرشتری جانی حقیق کلام هرمان هو یا هو
 بو اولی اولی هر زوئی انسان هو یا هو
 بیو اولی حقیق کلام هر زوئی
 بیو اولی حقیق کلام هر زوئی
 الموه بر نفسی کرمه بیو اولی هو یا هو

کورد و ب دریم نزل اول کو ز کوهی هور باهو دی کو کوش ایری اولم صدی دور هور باهو
شکار ایر کو کل عنقا سخی خندان حسینه بو و ایری بیرو از اولم یور و یور هور باهو
اوشو خند کوهی کا قور و اوز و یور کجه اند حسنی شگلنده اول خال سیم یور و یور هور باهو
بیریشا ایلیش عسکری باوصیا از لغات بهینی اوز و اول ماها اول اولم کیسور هور باهو
چمن سیرینه و فتادی کورن اول نخل نیا بله دیدیر بریرین اول قامت دلور هور باهو
صدق غمره بین هر دم بکا اذ حه سلطان دلمه ذکر کورم اول کمان برور هور باهو
چنی و صیف جالی دلورم کورم سیم اجبار

شبه فر صده قانم روز و متلا کور کور ای کور
نه کمنی یعنی و ملا و خ ایله برده جمله عشاق دمام صفت ایچون کله اول کوهی جهار
و جهورد شکر خال سهله همینت ایندیش جنبی سلطان جنبی عسکری برتیبیر دهیز
دل بیچاره لرا د خرا ماد کور کور سلطان حکم بر شریک حسنه درونی نغره باهاو
شها عاجز و کله درونی کور سیر این خام

آچلم کور ای عینه دهلی یا برتیبیر کور
بو کمنی قانینه صفال کور کور کل اول قوی کور کور کور کور کور کور کور
یار عسکری حکم کور یوق بند کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
دهسته سیر عادی اولم عالمه کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور

سورن نغره بیچاره یوق و نغره اول کور
باری کوره کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
ای صمیمی مهانم کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
خالی حسنه کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
قیدی قال اولسیر بیرو میا نوز صفت کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
دولت حسنه کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
باکوسلطان دیور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور

کلمن حسنه نغره یعنی دهلی اینا کور کور بو متلا کور کور کور کور کور کور کور
بندی کوش ایلم کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
وار اینی حسنه سناکی و صله کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
کاربان اهل عشق بو کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور

ای غزاله دیره قایم صیف بیچاره اولم
کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
ایر دله ز شریک و صله کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
بنی یعنی کوش اولم اسیر کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
دولتی حسنه کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
سن لبشیرینه مانی اولی عالمه کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور

کوردی حال حسنه کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
فصله عدلیه نغره عالمه واد برور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
کورد سیر کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
شور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور

ای کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
دله از کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
نه درود کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
سال راه حقیقت کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور

دل جو بیک نظر کا خدا درازان بیدون
 تقدیرہ علی ایسے دہرہ علی بید
 کاہ از لیک اولہ عالمکد من اللہ
 کعبہ کبیرہ سر سنش شہ فر اللہ
 تنقہ در حقیقتہ کتب بدو تدری کسایہ
 بوجہ ز صفا رہ بچیرہ دلستہ لریا و وار
 اجنبہ نہ بستا ایہ اسد لب یارک
 کورداد حقد رخصا در ای مومجا و ظلالا بکن ششم طیب واروق شفا رفقہ کتابہ

ای فتنہ صابنہ او مہار خال سیاہی

کاشا و جیشی عسکری کسوی مسابہ
 کا لوزی صوبہ بر شہسخت روز از لم
 طاشی طاشی او ز روز فانیہ قصر فالاک
 عجزت الجیکری باشین صر قیاد با بکمال
 فالوہ و بر مس تقدیر صفا یہ شد بسیار
 دست لطفا کہ دل و پریا نہ بایم بر دم
 لب کہ کوکی صون اعتر بن مستان لک
 کاسو ن مجلسی فاند مد دست غرور
 اعتبار او کس افشارہ و فی کس کشیم
 کو فتنہ دنیا یہ دیر و اور بر کبیرہ وقا
 کی مظلومینہ تقضی اول اسکی عزیز
 پیرہ زین دنیاہ ای و ارضفاظن ایہ
 بی عقاد بر رب و فنا در شکسہ در تکلا رو در
 نقد عکرا جس ایکن عمر جوئی جان ایبر سکا
 او افنت اولہ لہ با بلای طالب وصلت صہافی زینت فقطنی کو رور بر جزو زینت ایہ

کورداد حقد رخصا در ای مومجا و ظلالا بکن ششم طیب واروق شفا رفقہ کتابہ
 حقد ان وصلینہ ہادی کبیرہ نوری اولہ لکون
 کورداد حقد رخصا در ای مومجا و ظلالا بکن ششم طیب واروق شفا رفقہ کتابہ

دلیارند	سوز عشقی	بزرگ ال	زندہ
سوز عشقی	عاشقا تر	بشقتہ	عالم در
بزرگ ال	بشقتہ	بزم صفا	عزیز و بر
زندہ	عالمہ	خوش و بر	رخسار و مو
فتیان	ایق بو عالم	چشمہ حب	خون و دل
ایق بو عالم	کاشینہ	کھری بلہ	لکون سورا
چشمہ حب	کھری بلہ	اشد و وز	ادین و ناول
خون و دل	لکون سورا	ادین و ناول	انوار و رو

حسنیہ اور سہ سزا در برتہ جزایاں بو
 خاکبہ نیکسان اور در علاقہ فخران او
 کند و یہ دفعہ کسے کسے بر سر زوران رو
 دیکر بو تو ان کی کلم ای حسرت و عاقبات حق
 حقیقتا کسے بر حسرت ایچہ جگر تریو کون

حضرت است غضبہ اور ناز و نوری کران بو
 توفیق تلم خلق اولدی اور ہم آدمی سقی اللہ
 بقولہ قدس فیما جمعہ شہدہ بیق اللہ
 خلوی اولدی ہر ایلمہ کسے بیق اللہ
 ایوب الطاف مظلوم قلبی موسیٰ بی کلیم اللہ
 ایچو کسے اولدی صغیرہ عیسیٰ موسیٰ علیہ السلام
 بیوردی صغیرہ خلقی ابراہیم علیہ السلام

منبت ایہم دولت ایچون عمر بر ای شاہ
 چون دون از اولدی ہم راز ہم اللہ
 اصلان اور ہم بیوردی بوقلمتہ علی اللہ
 اصلان اور ہم بیوردی بوقلمتہ علی اللہ

منابع ہدیج
 ہر طرف ایتور

منابع

تجدد انبیا
 ہر وقت ہا

همه از هوای برتر بر تو تاب نور بارگاه الهی فلوحی در هر چه در او دردی بود روزی در روز با رسول الله
حسب الله عالم ستر می بیع الی در میوه حقه کفو میزند هر چه از نور با رسول الله
در روز نماز ایستاده نظار باد ببرد و تلووی نماید در عهد و روز با رسول الله
شفاقت ای برین خاک شهید که با حق او ما دم او نیم الطاف در روز با رسول الله
تکبیر کردی که در حق کوزه حاد است
اولی که نفل خسته کن و نور را با رسول الله

دیگر در روز بخشنده شفاقت
مهای امریزه الیه اطاعت
الچون خلق اولدی بویجی کوکون صلواتی سلام الیه رسول
اگر هفتادین در دیکه در زمان حبیب کردی در هر حمله که سخنان
آن در صفت عاچی نیک است خدا قاف او را بخوبی نایب
دیگر سر کند و به بخشنده صلواتی سلام الیه رسول
اول در سر سزا از دانی پاک شرم اولور سر و قضا شرم عهده هر دم
حقیقت اولی که سر سزا الیه رسول

صلواتی سلام الیه رسول
حکمدار در دست و دست و بز اگر دینم علم زینما کلی که در یکجا عینم
بلکه او نیز ایدر عالمی هوای خسته علم زینما کلی که در یکجا عینم
اختیار اینک بود فخر فخر الیه رسول کیم سر و سوز که سر و سوز که سر و سوز
سالار در خسته اولی که صلواتی سلام الیه رسول کیم سر و سوز که سر و سوز
تکبیر الیه رسول کیم سر و سوز که سر و سوز که سر و سوز

حالی غریب اینک دلداره الله عشق
در بر چشم از او این غیب روزگار شرم بر در شایه یکا به یاره الله عشق
ایکسوی تا و نه به کوه مقام حسنی چه نیست وصلی بود رسول جانو الله عشق
عینم کوه و صفا لغو سینه و کون ایشان نور و در سر بلین کون اولی که یاره الله عشق
صلواتی سلام الیه رسول

حیل و مهر خنده مستقیم خسته در ساطع اندک
خوشتر اصافه اسم بیتی زاره الله عشق
بن دیم بر در ده و کسم اول طیب جانم اول دیوی بیچاره طایب اولی که در مایه
بن دیم ایست عادل داد و قیام ز یاد که اول دیوی بیچاره طایب اولی که در مایه
بن دیم در کاد صند که در بیچاره کسم اول دیوی بیچاره طایب اولی که در مایه
بن دیم بر دم بنی دیدار که دور ایله اول دیوی بیچاره طایب اولی که در مایه

عادت
اول دیوی بیچاره طایب اولی که در مایه
سایح الاله ایچی باه سوزان
اعیار کوی در باره هر کس بود
غیر نیدن اگر رشته مقصود روز
بمکر او عهد طری شکیبایی چو روز
بغیر در روز و هر زمانه صاف ساز بروم
دوستی طوق بخت تکلیف بوزان

دو شدی که کول اول بر بند زانغند و سواد اسم التماس ایتر نذر نوری در شکیبایی
طایق بوق حکم جو رجفا کسم حکم که طاعلی قان بخت ناز استغفا کسم
باغ حسنی ایچ و او کور و قرام ناز ایور بند کسم عبوری بار اولدی و فی کسم
رحم ایدر دی خادش بد او شوق نشیوه ناز اولی که غیا کنگار خندره افکوس
واقع غدر ایچی کسم که الا فضیلتیا

دینم ندمند یا ز بر طولو کسم
بلواره کور بند اولون ش حد حاجی
احسان الود البت کسم بر قایو چای
کوه بر یولور اول کسم کسم
سکن اول فکی و بی غایه خدای
چو خدا ایله پیش مندر مقصود کور
فهم است کوره بر کوش کیم بولده قایلین

دلخوار بود زین برین برین برین کور
دین سطرین برین برین برین کور
بهرین برین برین برین برین کور
شریعت از غم اولی که شد برین کور

کمز الیسی در یازده اولور حشده ام داد کور
مدر یعنی بوکسرا اندر برین برین برین کور
بنی و سلیام جمل غ المسه برین برین برین کور
دین دین دین دین دین دین دین کور
قبایلی نای بی درین غم برین برین کور
باغ حسنی ایچ کور اولور اندر برین برین کور

رهی عشق ایچره ای دل اولور برین برین کور
کل ای دل برین برین برین برین کور
عجب مالدرد حور کور باغ مهران ایچره
بانقوب یا قلده در کار درام آتق عشق
کوزل کور سوزونک دل اولور برین برین کور
کوزل کور برین برین برین برین کور

دور اولور حور حشمت حشمت برین برین کور
برین برین ای کور کل ایچره حشمت برین برین کور
دین برین برین برین برین برین کور
حشمت برین برین برین برین برین کور
عجب اولور حشمت برین برین برین کور
حشمت برین برین برین برین برین کور

مهاجر برین برین اولور دین کور آهسته آهسته
دل حور برین برین اولور دین کور آهسته آهسته
ایچره برین برین اولور دین کور آهسته آهسته
اولور دین حشمت برین برین اولور دین کور آهسته آهسته

مهر و اولور دین برین برین کور
سوزون ایچره دین کور آهسته آهسته
بوی کور عزم کلستان اولور دین کور آهسته آهسته
بهار اولور دین دین کور آهسته آهسته
دل حشمت برین برین برین برین کور
مشام جانز اولور دین حشمت برین برین کور

کیز برین کور عزم مشام اولور دین کور آهسته آهسته
اولور دین کور برین برین برین کور
اولور دین کور برین برین برین کور
اولور دین کور برین برین برین کور
اولور دین کور برین برین برین کور
اولور دین کور برین برین برین کور

شما جام مینا ایچره دین کور آهسته آهسته
سازد عیش برین برین برین برین کور
کل ایچره ایچره ایچره ایچره کور
نفس عام ایچره ایچره ایچره کور
بوی کور حشمت برین برین برین کور
مشام جانز اولور دین حشمت برین برین کور

تکسار که کوه کل خانگی کاهلی او نیمه دور باب فوقه سنی اول شعله ای او نیمه
 کجایه ای میانی بچسبند اوله کرد ای کوز لرر اغمه میره اوله راهی او نیمه
 ظنی اینه فضا لکن سنجون قام باقی آخضر واره جانگ اولود کراچی او نیمه
 فوسه ایتمه هافنی فرضیق ذکر ایضا صرافی غفلت ن او باین رحمته تاهلی او نیمه
 مطلوب کی غنورین امیر الیه و شفقی

یوقون شنی وارا بایان الیقنی او نیمه
 عجب اصولم عربی استم بو کون اوله شاد و لایم کتم شنی اولوب کیم صهاند بن ادنا به
 بولنده خاگ یکسان اولدوغنی بلنری سنا م عدویر دولت صمنده ویری کون بوزنی
 بولصکی ای مجیدیه انکلم ما بر جوقه وور سناسن وضقه ن بکون لمان کچون لیلای
 بدستان فلاز کده چیردم مایه عمر ک سنای و صلدت دلدا و ایچون بوچی اولر بانه
 طسیم حالی هورنر کلو فریق دیور بدم

بنم ایچق استم قدری فراتن کده مولای
 ای بلبیل دل منت ایله کلشنه دگمه باق ناله مرزه وقت ایله کلشنه دگمه
 هر دمده صفا نغمه لر ایلمی بر آغان کون شنی بوزی عصبیه ایله کلشنه دگمه
 خشم اوله کم دریرک آکران نهانته آست برده بو کل غلیر ایله کلشنه دگمه
 بو بزم کجیدت نوا ایله فی آسما کسب ایده یغا اولغفن ایلم کلشنه دگمه
 واری صبر و فقیصه و صهلت یارون
 یاچه ای بیوفرت ایلم کلشنه دگمه

دل دوروی آه ایوریه اغلر و یار استمنه اشک چشم دوریور جاعلر و یار استمنه
 کوی جانان و روان اولوق مرادم سلبلم بکویون کونر مدتی طاعنل و یار استمنه
 کلستان خطل یار زینت صحن کورور رشک ایور سر باغچر یا غلر و یار استمنه
 مریه دل نقاشی منی قابل دکل بود جفله قوروی همتا د فاکر اغلر و یار استمنه
 وعتیا قائم بود مشکل بر دیلم بودی غمزه
 هبه جکلدر صسته لهما علر و یار استمنه

حالی عرضیت کوه کاجا: هر کون هر کجی کیمه نامل اولدورد حسا: هر کون هر کجی
 شمع حسنه نا اولدوغنی و او کده بر خط بعد ناز عشته بر تقار بر وانه هر کون هر کجی
 حال کهن اول التون بوی و تمیت بولور کده هر د بونه عتی ایچره یازانه هر کون هر کجی
 هدم اولش نامل اغبار کوه کیم یار لیه سنده بولور حرم اولر سلطان: هر کون هر کجی
 خانه شریک تکران قالدی دیورم دیورنی
 وعتیا یوقر و فتر دیورانه هر کون هر کجی

سوق عشته وارنر غلغی کسب یاری اوله مشتملی اولدوغنی متاعی وصل یاری اوله
 خورش و کله عنبه لیب زاره ذوق کلستان دامن کالتره فی حد جور خار یاری اوله
 کشف ایور سید و بخت منصفه و اللحق رفیه یاز لیه البت ایچاری اوله
 بنم عالمده ایق کیم فخر الدن سابقا کارا بجا منزه بیدر دیور لوشاری اوله
 شمر قتی نر دیک کله کلدی یار بکجی

دهر ده بیچاره نر دهر دهر یاری اوله
 غیبه نر عیان اندر دق باشنه ووزمه ایتمه آه فغان اندر دق باشنه ووزمه
 قباصت بندن کجی یاری اوله کیم کله دزد بولور باین اندر دق کله یاری اوله
 درونم بر ملازل ایور بعبوسم انظار اندر دق بنم حال عمان اندر دق یاری اوله
 بنی نر قضایه ایلمی کسندر نشان ایچق بو کوب قنر کمان اندر دق یاری اوله
 مقال روزی غصه اندر دق قالدی نوا یوقنی

جهان زارستان اندر دق کله یاری اوله
 متاع و صله کیم مشترک یار کول الله ایکی عالم بهار کسیر بیدر یار کول الله
 بکنلر و زنه ایچکدر جهانه عبودیه اوله بولور نظر عشق اولدوغنی صحن اندر یار کول الله
 دله عشفقه هر کجی بجان قورایند کسندر سنه کلنر کله کله بر بیدر یار کول الله
 خطا استم نر اولدوغنی و صفت کله نر کوه عم چو کله نر امر سر بیدر یار کول الله
 شفاعت قبل بو شفقی در کسیر حرم اندر یار
 طروق عشفقه بیدر یار کول الله

میج کول

کله

ای با و مبارک و در آن اینست که محفوظ ندر یا اولم ستمداره اینست که
اول شو منم عجب یاد هلا عهدت اینست که امید و مهال اینست که اول و اینست که
کل کل توش فایح اول ای با و سحر خیز کام آمدی بر کسی بود بنار و اینست که
اقتداره اینست که بر قامت سرور و یوز سوز دور و دور کون با تو بالا و اینست که
یوسف جزو و حقیقتی چون و صلاحت یارون

ای با و مبارک و در آن اینست که
کمز خیزه لهور اولم بدو اینست که
عشاق تو را دور فکده بز کور و در
عج غل جگر وی دل بیچاره صحت ندر
ارباب سختی تی چون صحت دوروی
ای مینتی بیلور در دوزخ شایسته
چو بر با شهنشایه که انشایه با قلعه

وارم ز نهاده ای غنایم چشم همتا و اینست که
حسرت و صفا که اشک اولی شش کون اینست که
حصن طبع لشکر قلدر بر یاد هنر
کوه نموده غالب اولم سندر و خشت سسده
و صفی عا لده سلطان محبت اولی

هر که کند یاد شورای کلند ز آل و ستم
بار صورتی چیکه ندر شکل و شک
جان و بریر عاشقی نبات لدر است
قاف صندرم مع دل بکبر و عقا در مگر
صفیای نام حبیبم بلور کوش سوز که
بسته قائم لیلان فلک و در دست خیز بر آل و ستم
فراق

فراق غنچه صده بربک ایچون بو عالمده
بلین اولدی بود در و در کون ای دل
شم آمدی تدر و عجب او ش جهان
نقاری فی صها نوز سکر صفیان مع چیش
سردک بیه لرم و صفیایر غاندر
بور که حتم بی صدا اولور و کور کلدر

آجلسته کلشن ایچره فرح بر لکر کون
بلبل کرمه چشمی کریان قلعه
دامان کون ای بوز میدی قنچی غنچه
اصبه ماره کسه چشمی جهانده
سردجه باه باه فاش اولور و صفیایر

دلبر نظاره قیل بر کسه سینه را غنچه
میوه و صلاک امید اولم کول حصنه
بر سر عمر حکم صلاک سنجی روزگار
کعبه را و طبل که اعتبار دوزید یوز فاش
کیم او جاب عشقه قیدایتم نامی لایم
بور زمان اوجم فلک بر طری و از این
دینی شد ای فتا اولدی زلف را غنچه
عبد کیم کوز لرم دوش اولدی اول مایه
غالب صیدا ای عشا قصدی و از کیم
کال و وصل موی دل دقو دین عمری ایور
کوردی سینه بوز کرم تیجه جوین اولدی
صفیایر ایست اول آفت صدری بلین
وقت اولور کم معوم با قوس دهر و سوزی ناز اولدی

عبد کیم کوز لرم دوش اولدی اول مایه
غالب صیدا ای عشا قصدی و از کیم
کال و وصل موی دل دقو دین عمری ایور
کوردی سینه بوز کرم تیجه جوین اولدی
صفیایر ایست اول آفت صدری بلین
وقت اولور کم معوم با قوس دهر و سوزی ناز اولدی

قربانک اولم دیم اوکل طای کورینجه
معصوم کوکل ایلدی اتمده مهلمنی
اغیان بھوده مهلفوق ب ایلمه ابرام
برکته طوق اف اتمده بچون کجه وری
قربان اولوردم بار ب اهرای کورینجه

قربان کورینجه سوره دیکم کجه وری
صبر ایلمیم ولله ایلم کورینجه
بهر ایلمی اولسه او شکر بو یولورینجه
کوزکم اویری بیکس برین صبح لفتدر
فوت ایلمه مهلمنی فرهمنی اول ماه لقا
عجی ایلمه تشنه ایلمه البت اولسه کجه

دسته شوق اولم لغت وصلندنا او شوق
کام المندی ای قیغی جهان ایلمه طوقینجه
برنام سلیمان کورکل اولدی شوقینجه
هر قیل بر قالم اولی ایلمه دن ایلمه
برضنه شوقیندی برن کلمه عید
اول پاد شوقینجه کورینجه کجه وری

هاموش اولور بار ب عزمین برن کجه
صیغی بو بار لغت ایلمه مهلمن کجه
دل مرغی ناله ایلمه صورت حزن ایلمه
قالی اولقت الماره عابد برن وری
کدر ب ایلمه شوق ایلمه کورکل
کیم کور کجه ایلمه ایلمه شوق ایلمه

طیبیم حسن مال اولم لیاقت قائدی نیده
بنی بیت لعل نذرت حرم هاتم سلطانی
فلذ دوروز وخت کورمدی عجم اتمده شوق
هزار شوقه ای غنچه دهی بردم ایلمه شوق

سروته ایلمه شوق ایلمه ایلمه شوق
کلی اولور هر کورینجه وری شوق
طیبی جان بھار وخت کورمدی برن وری
بنی فرضنه شوق ایلمه دهی بردم ایلمه شوق

کلری شوق بیا کورینجه شوق ایلمه
تیر جفا سی شوق ایلمه شوق ایلمه
شوقینجه کورینجه وری شوق ایلمه
شوقینجه ایلمه شوق ایلمه شوق ایلمه

نقد دی عزمی ایلمه اولم شوقینجه
مشهور صفت داره کلور کورینجه ایلمه
فاشی ایلمه شوق ایلمه شوق ایلمه شوق
بروز ایلمه شوق ایلمه شوق ایلمه شوق

مستور است و در میان من است
بنام عشاقه ایغ آنمز دی اغیار یهود
حسن ایچون خوبید عشاق اولفت ایلمز
فقطیا وصف ایلمز دلبرم راغ سکا
بیتزده واسطه نام بختت اولسه
برواز سفدت شع شعشتا من اولسه
ساقی نواز جمله ایغ الم السیدک
واعظ برض شع السیدک بختاقدن اما
نمود ولسته دوزده تکابوش ایدر دوش
ای قنقی کوردر دوزده بوشن کوزده یکدیز
دفع عم درینا اوره عیارک من اولسه
دل نانشا دی بارب ایکی عایدت دایله
عکایوق بندد جسم جوق ولیز نارم
عدوی نفسی ایاوه لیدر اندری بی بارب
بئی نوزده انان دظلم در یوزده کوزده ان ایتم
ایز نوزده نازده معصوم و نوزده هکتده

الای حیدر سهران بیخ نوزده زاده ایله
قیه اطلسی کلدر کوردر کلا ی پاشا
قاس قوس سندر عیله کی طله جورنی مدلم
بوزده واد بار کوردر عیله در ای حیدر نلا
هما غورم کوردر جسم بی کلدر یوزده کوزده
و معنی حیدر و خاوم کوزده نوزده کوردر کلا
هدیه بیوزده و قنقی اوله مظهر کلاوه گاه
قنقی نوزده

ایز نوزده نازده معصوم و نوزده هکتده
الای حیدر سهران بیخ نوزده زاده ایله
قیه اطلسی کلدر کوردر کلا ی پاشا
قاس قوس سندر عیله کی طله جورنی مدلم
بوزده واد بار کوردر عیله در ای حیدر نلا
هما غورم کوردر جسم بی کلدر یوزده کوزده
و معنی حیدر و خاوم کوزده نوزده کوردر کلا
هدیه بیوزده و قنقی اوله مظهر کلاوه گاه
قنقی نوزده

ایز نوزده نازده معصوم و نوزده هکتده
الای حیدر سهران بیخ نوزده زاده ایله
قیه اطلسی کلدر کوردر کلا ی پاشا
قاس قوس سندر عیله کی طله جورنی مدلم
بوزده واد بار کوردر عیله در ای حیدر نلا
هما غورم کوردر جسم بی کلدر یوزده کوزده
و معنی حیدر و خاوم کوزده نوزده کوردر کلا
هدیه بیوزده و قنقی اوله مظهر کلاوه گاه
قنقی نوزده

بسی برهان بر سر برت بیهوش
طیب مهر ناز اصول فرامش غمزه بر کس
زکاتی حسنه محتاج این بن افتر احقر
شکایت ایتمه قنقی رعیت ایتمه کلا اوله خوش
عقل ایله قوزده قنقی ایتمه حسنه کسیت
بچی بدخا ریاه ای غیچ اولدور دوزده بیلدیم
کوزده بول اولسد اولدور کستان محتید
بندی کسیت و اعظ منع ایرتد قنقی مین
بجن ان اهل ایرتد لطفکی عشاقه سلغاتم
عزایم چشمکی وصف ایلمی بر یوزده نازده
هله دیوان بیخ نازده باق ای خوش نادیده
بیشا شکم روان ایدری شیخ شیدا مین
بیشا طمیل بهمانه صونار کاغذ کل ساقی
کوزده بوسید جیدد مرغ دل ایغیزه حسندر
شخصناه جیله سندر حسنیله عالمه سلطان
بویخ شعریه بیخ بخت کوزده مست غم ایتمه
کوزده رسم عیبا اولمن اول کلا بختا بختا
اوطن نازده شعیلم ایست و خا علمدن ایتمه
مناع وصل بچن معصوم زده عیله ایکی ای
سیه بوش ایتمه عشاقی سل ساقی حسرت
عجب بکلر و شوق خوزده بام حسنی یوزده نوزده
بن اول بیخ کلاوه کوزده حسنه دلدار
نوزده اوله عیله عیله ایتمه کلا نظمه شیخا

ایز نوزده نازده معصوم و نوزده هکتده
الای حیدر سهران بیخ نوزده زاده ایله
قیه اطلسی کلدر کوردر کلا ی پاشا
قاس قوس سندر عیله کی طله جورنی مدلم
بوزده واد بار کوردر عیله در ای حیدر نلا
هما غورم کوردر جسم بی کلدر یوزده کوزده
و معنی حیدر و خاوم کوزده نوزده کوردر کلا
هدیه بیوزده و قنقی اوله مظهر کلاوه گاه
قنقی نوزده

ایز نوزده نازده معصوم و نوزده هکتده
الای حیدر سهران بیخ نوزده زاده ایله
قیه اطلسی کلدر کوردر کلا ی پاشا
قاس قوس سندر عیله کی طله جورنی مدلم
بوزده واد بار کوردر عیله در ای حیدر نلا
هما غورم کوردر جسم بی کلدر یوزده کوزده
و معنی حیدر و خاوم کوزده نوزده کوردر کلا
هدیه بیوزده و قنقی اوله مظهر کلاوه گاه
قنقی نوزده

ایز نوزده نازده معصوم و نوزده هکتده
الای حیدر سهران بیخ نوزده زاده ایله
قیه اطلسی کلدر کوردر کلا ی پاشا
قاس قوس سندر عیله کی طله جورنی مدلم
بوزده واد بار کوردر عیله در ای حیدر نلا
هما غورم کوردر جسم بی کلدر یوزده کوزده
و معنی حیدر و خاوم کوزده نوزده کوردر کلا
هدیه بیوزده و قنقی اوله مظهر کلاوه گاه
قنقی نوزده

مهر ایتمه خاویه سکر

چگونه ای مشایخ ابروی جوانه و کلاه دست قدر زله فظلمت صفت سطر بسهماله
اول سلمان زمانه موروثی اولسم و کله و بریدی زیر خاکی حسنیله در اوله
دوقتی کسمت و دو کوب آه اینه و کدیور عیالجا همانده ای دل اولدی که طایف عالم ایزم زلم
فوقی جتی برید بنه عمر منی انجسوت ترا ای عشق طالب و هدیه کردم کن با - عدت قلقله
برعلوقا ت بیوزن خنیزم اولسغ اغیاره بکون

ندوان توخ عجب کسینه بونا زوشوه صانورم حق بیغیر ما السهم خا کو با جیوه
غماغی حسنیله بن سگار سلیمان درین ایزم اولسه و عینک عالمده درین بنه د یوه
ناور و غنزه که دستم دخی آماج اوینم نینه علمنده هنر کوسره بود برید کیه
کورد مسمی کبی بروردنزه جهان عالمده ای صمن کمنه صمن بن کشا برید کالیوه
دیغچ زاوه و مالا کوز و زور کله صیب

اوله که زه عاشق دلداره مهافق هر کوزله ناشق اولان مائل زاوه برید کوزله
بر بر شالی نازک مائل اولوبیران در جان نظم بر قات کسیم تور بس سگور کوزله
بیره بی کوز کوز کنار اینجه صر سیر اولدی کویلاک اشین بنه استم نولم زور کوزله
صر مائل و صغیر لر ایلیم جغتو طرا لیدنه اولم پیشکر و کسمه ایشی برین یونکوز و کوزله
ایچکی دویلا اولم ایچ قوشاغی لهار کوزهر هنداییشی بلدا کسیم برک عننی کوزله
نازکی جی قفقان اولم غلام کویک برودنمه عنغری و جغتو شال قاتنجی عمر کوزله
شال ای نیش مویلا بیل جوتیه بیلیش ریغی س دروزه املهج کچ کوزله اولدی کوزله
پلشنه بر حرمی و شوق و سوزنه زاوق جاتیجی بر قاف کوزله اولدی کوزله
سلاخی جیور جینیلد اول کوز کوزی زنجیر کوزهر بیغی عینک نجاتی بریدی صغیر کوزله
قویونیه بنه غلق بی صهنایا ریغی مهر بیون صر جیجی ایچقن دستنه زینیم ای کوزله
بوی کوز کوز ایلمسغ ای و قفقان اولدی کوزله
و عدایله کسملن اهلنی واریج کل و کوزله

علا
دوره

عاشق آواره اولور مثل کوی کوزله دانه کوزور ب دلمه کوزر مائل اولون هر کوزله
ناشق اولور برید عشق اولور برید برید آه ایسته کسینه بر اشور دود لول کوزله
زنجیرله بر قات کسیم دکله بنی عاشق ایدر اقلال بر عشق منی بانه استم کوزله
دوریز و صغیر و نیشینه صر مائل عاشق شالی بر حرمی و شوق و سوزنه زاوه کوزله
کوی مکی هم کوزله ایشی ممالی برید و کوزله اولم صر مائل و صغیر کوزله
نیشی ممالی انا همنی جبار ز کوزله نا اولم بر صمدی کوزله بر دخی شالی کوزله
جغتو بی خادگی فلندره کل کوزله اولم کوزله سبزه نیش عشق بر اشور ممالی کوزله
جیم کسینه کوز کوزی کوزی استم سوزنه کوزله اینده برید صغیر ل بریدینه کوزله
برایک ساعت دخی برید کوزله کوزله کوزله کوزله کوزله کوزله کوزله
برده عینک منی کسینانی اولم کوزله کوزله کوزله کوزله کوزله کوزله
خانی لعل ایلیم کوزله هکیمه کوزله کوزله کوزله کوزله کوزله کوزله
خانی انگشت کوزی یعقوبه ایله عشق ناز اولم نام این اولسه ز عشق منی کوزله
صر مائل و صغیر ایلیم کوزله کوزله کوزله کوزله کوزله کوزله کوزله

بوی کوز کوز ایلمسغ ای و قفقان اولدی کوزله
و عدایله کسملن اهلنی واریج کل و کوزله
عاشق آواره اولور مثل کوی کوزله
ناشق اولور برید عشق اولور برید برید آه
زنجیرله بر قات کسیم دکله بنی عاشق ایدر
دوریز و صغیر و نیشینه صر مائل عاشق شالی
کوی مکی هم کوزله ایشی ممالی برید و کوزله
نیشی ممالی انا همنی جبار ز کوزله
جغتو بی خادگی فلندره کل کوزله
جیم کسینه کوز کوزی کوزی استم سوزنه
برایک ساعت دخی برید کوزله
برده عینک منی کسینانی
خانی لعل ایلیم کوزله
خانی انگشت کوزی یعقوبه
صر مائل و صغیر ایلیم کوزله

۱۳۷

دایره کوزم

بوی حالت عشق حس را بیت جان در دور بود
 اسرار در طایف جانان در دور بود
 افکنده کعبه تا بجای یاران در دور بود
 بر وجهها اصول کبی انبساط در دور بود
 بر یکصد زینت ز غزل که در کمر بود
 معقوبه نندرد اهل کشتن در دور بود

ای شهین شاه عطا عید مبارک عید اول
 صفت سنی هر روز مسرور ایلم مانند عید
 را نهاد بر کسی ایلم به عید عید مبارک عید اول
 خاکبار بیورن سورن کلمه چون بویون ایلم سید بر
 بیتی بجان همیشه افروزه او لشکر شها

انهم با بکون جلا عید مبارک عید اول
 ساقی کل جنمای سوزن جانا ایتم
 نعت و صلوات از پیش اول شهادت عید مبارک
 در اول روز بلای سوزن عطر و نینسان ایاق
 العجاء خلق عالم در سکا یار بیت

و یضیا قدری بیورن در کشتن کم دین
 ویرمه الله عشتیة بو کشتن دان اعظم
 کورسم او شمشیر حکم خایون او زرن
 نیرم زرن ای قاسی کمان آتیه بانه
 شهبازان او زرن لیده زلفند هوس سید
 حسد سنی سلطان ایردا لبوت جوتانند
 دورن خلیفان کین بجهت بی شها
 نظارت کس ایق کرم دورن او زرن

باشی مبارک از اهل فضل محمد خان او قوت
 انوار لیم برده بود کون مکتب عرفان
 دبسته قلمور بدیل شیدا ای سجد
 عرض ایتم او در عالمی سلطان اما
 ادا ایلمه ای بیفتی بجم روح لروان
 بویون غم مرد کشتن او قوت
 رسم ایلمه بوجو اصول ناکر وظا و نیت
 محفل ره مبارک ز دل کجوتن او نیت
 بیخ خاطر کلمه بی مقصودت اول
 دفع غم ایچون باره فکرتی او نیت

بیتنی کلمه کشتن او نیت
 جموعی عفتا کجوتن او نیت
 جبهه همداستد حصول کام ایچون تدبیر
 لوح کجوتن ظرایف کشتن مقدم هر نه
 و شهنکار او کین مقدم بر ذره ایچون
 عشقه سرفراز است سوزن عالمی زلفند
 را غنیا سکا میرا با سکنی او نیت
 عین بی بو قوت بیفتی زار و غزل نظیر
 بملکه ایچون کشتن کجوتن غوغایه
 عیان همای عین کجوتن افشایه
 دل ملک کجوتن حاکم ایلمه
 عاقب کجوتن کجوتن لیدر
 بویون بیفتی ایلمه کجوتن
 کجوتن صلح خاص ایلمه کجوتن

دورن دیم دلوه صاف سوختن زلفند
 جبهه همداستد حصول کام ایچون تدبیر
 لوح کجوتن ظرایف کشتن مقدم هر نه
 و شهنکار او کین مقدم بر ذره ایچون
 عشقه سرفراز است سوزن عالمی زلفند
 را غنیا سکا میرا با سکنی او نیت
 عین بی بو قوت بیفتی زار و غزل نظیر
 بملکه ایچون کشتن کجوتن غوغایه
 عیان همای عین کجوتن افشایه
 دل ملک کجوتن حاکم ایلمه
 عاقب کجوتن کجوتن لیدر
 بویون بیفتی ایلمه کجوتن
 کجوتن صلح خاص ایلمه کجوتن

دهان ناطع آنچه جان فیتیا غلامت
بغ پیوستن کنز قنار جانان آری او
دور معکوس در مکر هر ماه سال اکساده
طلخ رنگدرد دلدی ملو اولسه ایام عدد
او کمد محکم گروه او کمد ایام دور
حاکس اولدیمه تمام امین اولور غالمه

فیض کمر ملو اولور کوه کوه کمر
ستره سحر اولور اهل کمال اکساده
سازک اولد دل دهره اعلام کماله
عالمه کامل کلک اولور کمر منع
آماره اولدر دهره اولور کماله
اصول کله علامه عدد وحرم اولور

شور اولور کوه کمر اسیر کمر کماله
کمر کمال اولور کمر کمال کماله
هر کل عالمه اولور کمر کمال کماله
داور اولور کمال کمال کمال کماله
اولمه عدد و سار عالمه اهل دل کماله
دکم کور کمر دهره کمال اولور کمال کماله

صعصعا هله اولور کمال کمال کمال کماله
دور اولور کمال کمال کمال کماله
دین عالمه کمال کمال کمال کمال کماله
مسلمین کمال کمال کمال کمال کماله
کمال کمال کمال کمال کمال کمال کماله
دل کمال کمال کمال کمال کمال کماله

طایفه ناطع

دور عشقه سبلا اولور کمال کماله
چهار رجبین غلبت نکلدن اولور کماله
جان فدای کمال کمال کمال کماله
سائل اب تکی اولور کمال کمال کماله

فقر حشر اولور کمال کمال کماله
عاشق اولور کمال کمال کمال کماله
فخری عشقیان اولور کمال کمال کماله
دور اولور کمال کمال کمال کماله
جمع اولور کمال کمال کمال کماله
احسن استوری اولور کمال کمال کماله
الهدم کمال کمال کمال کمال کماله

هر کمال کمال کمال کمال کماله
دور کمال کمال کمال کمال کماله
بهم غلبه کمال کمال کمال کمال کماله
بوی کمال کمال کمال کمال کماله
نور کمال کمال کمال کمال کماله
عدله کمال کمال کمال کمال کماله
کمال کمال کمال کمال کمال کماله

صداقت اولور کمال کمال کمال کماله
طلخ کمال کمال کمال کمال کماله
بهم کمال کمال کمال کمال کماله
نقل کمال کمال کمال کمال کماله
کمال کمال کمال کمال کمال کماله

عشقند که همه وار و نیخی یوز بیزر عاظم
 اولدم ایلمر شمدک بن اول ذلف کا شرم
 تاب عزمی ایدر فلکنده او شرم خا ورن
 مخصوصی قالدی همورینی بن عبد جان
 ستم رسا کجرف کو کل ستمت سر مرغ
 عملی ایلدی کج حالی خوف مصتوسه
 نادان کیندورانی کبریت اعلمی
 کسیر عشق دلبری ارباب عجم ایدر
 ی حوصبه سوله یون عشقند نیندیم
 کفتار حسب حالی کجریه بودی کمال
 امداد ایدری شاه فرج بلنم بکا
 دسیوف بار مشرد عشق دوشم وارثا عشق
 ای پر عشق ایتمه بی عیب کی نهائی دلسته اولدم اجتر یونون حفظ اولدم
 وصف لبی دهان اللیل صمیمهات جسته و غنبت ایلیمه آب کو شرم
 چاه نغند کور کوزم آب و صهیق دوشرف شیورک دل نینه اولدی امان یون
 قیغ فرانت ایلو بقره کشف راز

ای دل تحمل ایلم اولمش خرد جسته
 ورت کمان اولدیسه هدیه بود جلدیون اجنه بر مهری عشق کندی هو کسند
 باصو رنما کو که دوشی اوارا یونوی دورنی فرانس سخی ایسیر یون کسند
 بر شاه با ذسنه شکار اولدی غزل دور فلکنده چار بو لیمز ده کسند
 اولدم ایلمر کاکا سلطانه و شفا احسان و صهی اولدی کج کول کسند
 آجلم طلیب جانم دمر درونی یوقدر نگاه لطف اندر میند کسند
 ای قیغی صوفیا ایتمه یوکو هر کل کوی
 نابان دلسوفه ای و ریز یون و یون کسند

بکاهل شاه صوف با غم خطا بر کوی کوی کسند
 جهان وصل دلبوده قیاسی ایلدی یون
 بعینا اولده دهر در دفتر الطاف کسند زمان خلقی صبه نیر احسنه بر کوی کسند
 بنی در نگاه وصلندن اولدی شمسند عدل شرف دهر دولت مایه کوی کسند

برینشان اولدم اولدی نظر ایلمر بر یونان

سند زلفنا در ای قیغی کتا به کوی کسند
 هم راز ز نام صبه عیا نه چقدر جود کج طلسمی حضرت اجنی بیان چقدر صید کج
 فلک کور کور کون ایسه غنی ایلمر کج کور روزی اقم ایسمان چقدر جود کج
 بنی غنا ایتمی امدال ایتمدم کرسلمان ولای کسوز بر بر یون جود کج
 نوله جود کج بن زاری هلاک ایدر عالمه کور ایضا اصل اولدی کج جود کج

افندم قیغی آزارت فرودار قیاسی ایتمه

ایلمر جود کج دوشی جود جود جود جود جود
 یاز خا و یاری بار بند یون کون تم واریسه رسته لطفی سلسله خنوشور دیدر تم واریسه
 واریتم سینه زخم بیخ جود دایوان هو میاندازه اولوش خنوشور بیخ تم واریسه
 یاره آجیم دلدله یون غمزون ای قاشی کمان زخمی بر سر ایلمر جود کج تم واریسه
 دا هله راز مرغ دوشی یون شمشیر مینا کلمه یون زنده خنوشور ایلمر جود کج واریسه

کشف ایریزه تقال رازنی مغفور کوی

وینعتیا اسرار عشق فنده یون واریسه

کیم اولدی صحت حنک اولدی کیم کلا و بیگانه هم اولمن غنبت اعیان و جود یاره بیگانه
 طلیب صسته کیم کیم بی غنبت ایلدی کور کور ستم ایلدی صفت بهار و کج مار و بیگانه
 آجلم عندایسه زار ایلمر ایلمر لیم بر دم دم اولمن سیرت زقوان کج مار و بیگانه
 کولک مدخند اول بار بار شمه ای غنبت ایلدی کیم اولمن اولفت دلدله هم داره بیگانه
 قیغی صفت ایلمر اولدی کیم کیم کیم کیم
 (قوله) صفت ایلمر کیم کیم کیم کیم

یا قیغی صفت

عانت نفسی این بی یاری آن روزی
بندگی کنی سخن تو هم ایوه دم لیل نهار
بسی کنی سخن بد غذا ب لیدرک لایه تکلم
درواهم رو نه گویم چهره مستور از رخسار
و تقصیرا سالاف راه عدم اندر بی غش

این مابک اولی سر کو بر می آید
دولت حسنگد محتاج اولیو زیم
لیدرک زلفه هو پسند چکر در تو کن
ادب بر اینی کن خجسته علی روزانال
بوی کدم کمزوم عالمه حسیع جهان
دولت حسنگد محتاج اولیو زیم
لیدرک زلفه هو پسند چکر در تو کن
ادب بر اینی کن خجسته علی روزانال

دولت حسنگد تا از لرون مثل تا در لوبو
دولت حسنگد تا از لرون مثل تا در لوبو
دولت حسنگد تا از لرون مثل تا در لوبو
دولت حسنگد تا از لرون مثل تا در لوبو

چون عار عینا هر وار از لرون شهنش
کوشی ایامیوز نام بی بیل و زار است
فکر مایه کورون بیرون برده کم در سینه اما
سنگر کورون ظاهره و کوشند و افند
دولت حسنگد تا از لرون مثل تا در لوبو

بزنای طوق او صراف کزول ز کج برونند
نا و اندر بوق اولفتن ز سر هم شمش
زا هد بزه جاهل نظرین ایله ز رخسار
بزنک خیال دید و عیب و لیدر غش

کجی نام از شدری او بر لیدر کوشه
ما بی هیچ یله اول ماهر کسیر بوی ایام
نما بی حسنگد بار اولیو زیم
عطر ناک ایله دماغ غشقی بوری نگار
بزنک خیال دید و عیب و لیدر غش

دولت حسنگد تا از لرون مثل تا در لوبو
دولت حسنگد تا از لرون مثل تا در لوبو
دولت حسنگد تا از لرون مثل تا در لوبو
دولت حسنگد تا از لرون مثل تا در لوبو

دل بر غنه کیبوی نکار اولم تله
بدرام با و ز او صراف کزول ز کج برونند
عطف ایام عصبی کجی حبیب ز زمانه ای عشق شیدا
هر حسنگد دینیت دوت کوز اوله لوبو
دولت حسنگد تا از لرون مثل تا در لوبو

یاران بر سر عشق ای دل آتش دلداران
زادی زاری عاشق و طستل ای کلن شهاد
بار کز چه یاده عشقت صومر که کز
کار ایور که کاره عشقت ای دل داران
عاد ایون عاشق و کلدر عشق سر دن قضیتیا
وقتیما تقصیر بر ایور کز عشق نکره سالیه

سببم گلستان حسن که ادعای و واروم هنر ز دور آهنگ کل رعنا صومر ایور
کویط یعقوبن ای یوسف جبیند اغدا و هر دم دیاد صهر حسنه کلات ای کویط ایور
دل بچنق نره ای زلف لیلایور زور زور با هم اونلا که اور لشی طره زینا بی تو ایور
وهاله میوه سن ای مغل دیر مارک دیر کویط کچر رفیق قوی کز سوزید همان المانی اولدیور

دیر سرد و رهمن اولشاه جهلانک سن اگر نه
دمادم رهنگن زنده عبار با بی اول دور
دوشنوی مرغ دل او شوق خند کیده کیسونه
بیر جور و قدری قدی همان اول دیار
کور رسم بلورم اول چشم غزاله نیر و کین
باغ حسن ایچ کوردور میان تیری کویط کهور اول سخی قدر کور سالیه با قامت و جلو

وهنگو ناخن اندر مکن همن کور حسنه
اول برک بنوم کخنده بیغی بر کور سنه
شقی کین رس کویط برک نهشته
فدا اولسون بولکده بلنچ جانم کلام و ماخی تم وار کور ال ایشته
جمل دوشتم قیو کور پان پان صفا دار اولدیور و ریم بر نهشته
بکام عفا و ای اول دختردن دل مع بچیتیه اولدم انیشه
روای یوز و بر کور د و لنگر ملار او زور استنها اغیار نهشته
هبا او روی در سینه بسوز صیف میا کویط کویط جو و رک مثل نهشته

دین الفاضل

چشمک ابرو زلف و کور او مهر و جبین او زور
دیش کسنا ریله یاری کویط باغ حسن ایچ
بچنق کویط کویط دوشنوی عشق طاهر دیمای دل
کویط بچنق رضا یق فراغت بیه دلور دن که زور
کویط کز کوش ز حال سسایا همن اول خلد زنیچ

صفتی سلطان بهمان همن آینه جان کویط جملگی یاسن آینه
بوسه الماش یاردن اغیار چایا و کور حویم اولور کویط
خار و در شمدل حویم رش کلستان حسنی بو کویط
دیورده دلاری ب کور نزل دیر بلس نه کور نسبت او چشم بر نهتنی آینه

عکک بان دستگیر نه سخی آینه
سن کز حسنه لیر او روی کویط کیکه با به سبب الموی نه آینه صافی با یخاره
ده و صفت که قلدر چه نظر دیر لیم محسفف اولور کویط بر کویط کیکه کور کویط
ناش لرم بنیما اندر آینه اولور عکک اسکی عکک کویط کویط کویط کویط
ماطه اولور کور کویط بچنق کویط بولور لیز زور زور البت سکا بچنق کویط

نار عشق عشقان ای دل بنار هر جانیه عالی امله اهل جانور عاقبل لیدر لیل
الکدر شاه نازی صبر ایور صیتا عشق عشق جانان عشق شیرا ایور کاشک لیل
کاره عشق زینا بیغ کویط کویط کویط کویط کویط کویط کویط کویط
قال بیل اظر جها نده ناسرا بر سر سر بر سر صندره ابل اطلسی ایور لیل
شاه صفره و قتیما عکک کویط کویط کویط کویط کویط کویط کویط
دیر ایور کور کویط باغ عشق سن هر جانیه

کلهزار در او زرد کیم بر کوه بر پشته زانگی
شکر حسد شاه ماران تلخ می در کیم نوله مار ز شکر مهانش جمله کا کل کا کلمه
لشکر شاه جشد رخال هندو کر دیو جسم کا فز کرده وصف ابروی فلفلی خاند

فیتیا سوز دول دوری بعد بو مینز کا هده
میون کرفت اولدی بو کون دان او زین او کول او کول
زاله و شسه چینی کس برینیزه زیبا کله ناله مستولی اولور اختام اوچیه بابله
سینه قامت کوسور سحری چمنده لاله دلخنی زلف نکار عمر منی ایلینجه سنبله
بزم میزد ساقی کلن چهره مست اولمش کی بکونه در جام سهوی ارغوانیانه نمده
میخ دل اوج فلکوه بر غلام بر وزان ایکف اولدی برینجه لب دلبسته دام کا کله
دل دلی دیل منزله قصه سه سخی انسه نوله کاله و صمان قوش دلدا اینتم او کول
خال غنیزه فاره تشبیه اندکیچون کندوشی جوق جمل ابرو و کیده اهل دلق قافلده
میون کوزول سوزنی راجن فانغ آوادا سدو

سنده ای فیتیه ندر بورد کسه نوان خلعه ناله
فصم اید و رسد کوه کل مهر وفا آتله
مرحمته شفقت مرومت اهل کوم او کیکرد خالدری بکله نه دهری آتله آکسیده
بر برینه رعیت ایتر اولری اجناسه زدن اولفت عرضی محبت را ما آکسیده
کار انجامد قصه ایله یوق وورد فایده نقد غریز یوق بره هیچ مسالسه
بر اوج قوم اولدی کویکیشنه عالمه غافل

کون بر کون ساعت بیساعت و فیتیا آتله
جنون آرت ای دل زلف لیلایر مهالند
دور تر جنت دهری مهنگی عینم ذوق مهنگر نسب ابرو دل غنعلی بالیسا آتله
یعنی سیرینه صوفیانه جعفر هم نوق کشفیه کونل صبر ن اولور کز سنن ساهر مهالند
دو کز هم سینی طبل بنبارت کی عیب اولور بیار عیبه کتوره طغیا پاشا لر مهالند
جینی نرو نایق الدم فیتیا هزار و شرتا نیجه تقوی بر ابرم ناز نیه حسنه لرا اندر

سایت غامضیه قبل نوشته
بنی عیب ایله ای بیز عیب سنی بو جانمده جو انجور کورد رسد غمخ ایدار کجا ناز
درو نیم ایچره مضمون بران لردن اختیارله یوینشم طغیا ناز بری بیکر ترا جانمده
فیضتله بنی براتش ایتمه ای او باغی بو اول پر سیدی ناز و کور یا نسا و جانمده
تخی مهالند بو غار کلسیا ایچره بنی هر کس اینس مویشم وار غم کس ایچتی بو جانمده
نم فیتیه دیو یار انسه نام اول ایستیزی
نیجه فرها ره صنعت کوسر بلام بن جانمده

دیو لر در کسیری کورد کله اختر جمنه اول میخی بره حقار صیحر درک او کله جمنه
مطلوع نوق سنجای دکل دیباری دهری تاب ایتر نونخی ماه منور جمنه
باغ سسنده سسشم اولی بو دیرو ای اوز تفت اولبری قانی عمر کله جمنه
ناور غزه بنی کارایت او شخو خور جا ایدله قانی بریزو زیند شدر جمنه
عزاله وار کیمی کسیر باریزه جلا ای بو تی

الده مجموع کی کوردم یینه دقت جسنه
سرخ دل کلشنده ناز ایتم زنی کلتن ایسه موشن هر دهره خارا ایتم دوق کلتن اولسه
غشقیه کشف اولدی مضمون را ناطق سترنی کند بر وار اختیار ایتم دوق غنغ اولسه
در در حجر کله ملیم روز شب بهار عشق آه و آه انتظاوان ایتم دوق عاشق اولسه

حجر آه ابر شدی وقت نور روز بهار نازده
آجلدی عینزه مقصود کلور جمعان ایچره
سرسناچی کوم ایتری شراب لعل لاری سانی
خراب است اهل بکلی بخی حکما نه مهیور رسدو
درو نیم ایچره بر بولدت ضیاق و عمل یار نازده
دلبره

چنین هم نهادن تا ز یاد دلبر و بیستی می
 دور کرد سینه بس لبشون اکلان از البری ۱۳۲
 یورت ساقی ایانیده سراجی باره سناه
 دل مستان از شوق بندگی نیشو بی اندر
 رختی زینبانی باره کور کور شوق سال اولان
 خم سر بسته هاند قرانوی کند کشند می
 حلمات اهلا نده سینه دونه ز زخم
 برابر دور یاننده عیدیا کرنا مشرقی
 بیخاندن سخن جا هفت طالب دنیا بر عمری ایاه
 اوشا هلاک دولت مستند تیغ استغری
 بوزیم غمنا ایتمیم غری کو کوشی
 اولسون حرم تو بر ایچ سهره قطری
 الدک عنان کسب سادم الدن آه
 تله در پیاده شهرداری بی هی ز ناته هی
 شول دنگه شاد خرم ایدم بزم باره
 شهیدی بنوم عالمه ویردم درون بی
 بسج ندر کنایه غی سیکس ایدم
 بن زانک بو غلابه سن ایلیق نه شی
 تیغی قالدی کام ایچ سنز ای غلاک
 ناکام کلدر کتد پیچ حسره و راه کی
 ناشق زار و خیال باره در کلنجی
 بیلک کلشنده آه زار در کلنجی
 کنج خنده المینوسه نالمنی قهر از پیش
 هر کسک حالینج بیت وارد کلنجی
 مهاند کم اغیار لذت یاری قوریز قورلی
 برل ایچون باغبار خاورد کلنجی
 خانقا عشق البت سینه سن غنی بجر
 موغی کورد کر استغفار در کلنجی
 اهل عشق اول تیغیا ایچ کام غبار
 جنت ایچره ویت دیارد کلنجی
 با مال ایتم بولکده واری خاطر بری
 بولدم درگاه مسکده زهار باره جای
 بن پیچ بندگه نالان ایتم هر روز
 دلبر چون سیخ صحبت بغری ماندنای
 ناسرا بر عمرین ایدر سده خانم و مالک
 ای سیکمان زمانم زور بو سنو رای
 غلگت هجر کردنجان اولدوغرم معلوم کی
 خانمه اغیار قلدر عقده ملک رو کرای
 دولت مسکده رفعت ویردی ناز غلک
 دهانی اکر دیور تیغی اولدی بولخان کبای
 صبر ایچیم ایتمه اخیق
 قدرتی ایچیم ایتمه اخیق

مهر کس ره دوزخرا استنان چکین ارک
 هوای زلف دلبر ایلی دیوانه در شمشیر
 صبر ایچیم ایتمه اخیق
 قدرتی ایچیم ایتمه اخیق

مهر کس دوزخرا استنان چکین ارک
 هوای زلف دلبر ایلی دیوانه در شمشیر
 صبر ایچیم ایتمه اخیق
 قدرتی ایچیم ایتمه اخیق

مهر کس دوزخرا استنان چکین ارک
 هوای زلف دلبر ایلی دیوانه در شمشیر
 صبر ایچیم ایتمه اخیق
 قدرتی ایچیم ایتمه اخیق

مهر کس دوزخرا استنان چکین ارک
 هوای زلف دلبر ایلی دیوانه در شمشیر
 صبر ایچیم ایتمه اخیق
 قدرتی ایچیم ایتمه اخیق

مهر کس دوزخرا استنان چکین ارک
 هوای زلف دلبر ایلی دیوانه در شمشیر
 صبر ایچیم ایتمه اخیق
 قدرتی ایچیم ایتمه اخیق

۱۳۶

قیساً مدحمت حسنده تصویر جو فند
اولم بن او شهر علق دراره کللی
کس باشم شمه کی هجر او دینیا قهرنی
ای سلیمان زان بن کی مورور و اراکن
جان فروریم رحی عشقده فرانت کلیم
ساکه افضل و بره موله که صبر و طاقت کم
بیشم یعقوب بدل اشک روام نلدر کوره
بیر و جوره بنی اقا قانی کی ان اتم نشان
کلنی حسنه مصلحو او الی مع دلم
باب کسب اشد و رسا عدالو و و و و و و و
مها نمان تا نیا بره اول سکی دکفتار و

بترای قیسی بتر ختم ابره لم کل کلنی
قصدا میدی بو جانم بر غنوی غونی اولم
صو در و دل دیو امانا حول او شوخ و
بر کاکلی زنجیری دل بسته ایدرن
اعیار آره مردن بختی بختی ایدرن
بوقی سوسلیته صافی بزم کنند
آه ایسه دنیا می بقا کوز درونی

احسن صورتی خلق ایتمی شو لا بی
کندر کی اوانا یاس ایتمی کو لاکه کیتم
مطلع نوری بکلی در جلالی شمه سن
سوق صنی ایچ متاع و صلیک بو قود
مذحبت حسنده معلو ابر کتاب اولم سن
خطموس وصف ایلیند رونق اشد کی

دولت حسنده اور شاهان ابدک حاکم
روزه هجر او ری محتادم بنم هر سه سال
نامه مشد خشتن طنی اتم ابر و غنای
بروق مسندیه با سائت کو کل شاهان
غور فرنام نیم مستغرف طوفان اولور
قیساً جا غلش شک هجر بله ما نند جوی

کوردسم دور ناکه ای معنی تابانی
باغ حسن ایچه نیشلر کی بالی برو کی
کوردرم نایغ بنتره سن کی طفل مارک
دسته قدر تله ایرتمی احسن نقولید
دولت حسنده رونق کمالی اولور
باشه تاج ابدی عالم ای شاهی جوان سنی

نور و غنای اتم تشریف ایدرسد لطیف کاهی
امید و مهملی قالم بنشتر قدسه سلطان
الکر جمه دولت حسنده و نه کلا جهرا غ اولم
جوانان ای کمان ابر و حشر شیل تبر و ایدرن
بنی کوز دینش سوز قویع بیچاره سلطان
جیمسک اندم سکر انان والله بالقی

نوتیا دو کوزم دلبر مهر خاک رهی
اختر خشت سیاه در او کم عالمه
کنهلم یوسینور کسورن دینش اول غنای
بنشمنع اتم کوزن کومدن ای و غنای
کوردرم دیداری حسنه مسیلک رهوان
یاره شوری ایند زربنده قباخته مثال
کونا اولوروی کاحسو کوزم اول پادشاهی
اکدم هالروشی غونتم بر سنه او کلنی
واره نیم باری بر هر کس کند تی کلنی
بیلور ابرای سکی هر کس و ارام کلنی
حشرم در حسنه حیران اولور ابر کلنی
تاج ایچ بوشنه بارک بوسه دست کلنی

رهنش خنده دلدار و دارا دلورم قاندر سکه ای کرد کشته و دارا دلورم قاندر
بوی کل از فنا و بکوی نیند دم در هر بی بی بسک کس عالمه عقل را دلورم قاندر
مقال از می مرغی الیدم بهوره اول باره همان سروای اولور کشتاف از اولورم قاندر
بی بار یله مایه ای استور کندی فتنه اغبار همان بی کچی او مع کون یار یله دار اولورم قاندر

بوی نهما رخا نه عمده صوره رور و جمال و بی بی
کند زلفند یار و کز قنارا اولورم قاندر
شوخ لشدن سکا و رور شکایت خلط قاندر حضور کده ابرم بریم شکایت خلط قاندر
تمنای و مهال اولور کجه کجور مال استدر شتم استدر بن زانده غاربه خاطر ام قاندر
رهنه میوه احسند لیدر کدر و در صورت تکلیف بلا کج و سرور بر بریم ایجازه خاطر وادی
بکاخ مخصوص لیدر کدر بار جور زلفی مثل کلمه مخصوص هایت کیمه بوق بقانده خاطر ام قاندر

مقال از زلفی بی بی دینار کشف استدر
انچون الیدم سوزدن خشا نه خاطر قاندر
درد کدر بود که ماه درد عشق یارون قاندر دل بجان بر بوق چاک کسک یارون قاندر
بلا و در مرده مسبر تمکدر بر زده هر بر زور کمد کمر حزنه اویرت اولورم حنکار در قاندر
ملایق عشق دلورن بزی منع ایتمار و لطف بنده راهی حنجهت جدم تر سالارون قاندر
آهلیش عینده مقصود و هر کمن غلغ زاندر هزار عشق نالانه ایله اولورم قاندر

او صاوری سر کند شتم یاز مده ز بخا مرده حسرت
دهان ناطع زلفی بنم گفتارون قاندر
بیز اقلیم حسنه بر شمشه والاکم کلدری همدیشه دولت ایقایل به طلب علم کلدری
فتسان ایست اشک کوی شمشه تا زاندر مقدمه جیب اولورم عشقا ایچون بر زورم کلدری
کور بر شرفین استغیا ام جیمون جانده کور مراد لویا آیدر میورم کلدری
قراردی قله یوز ایفون بر زور قورونده ایغیلد یوردر عجبای بر زورم کلدری
ایدر کمن دینتمرا کس بر خا مرده وصف دلوردری
مها سندن نظر اولورم بنم بیسایه کلدری

بوی صیحه

بوی حورم نغمه سوز زلفی قوت آتشی
مها کونرا و بی فلک کده کور بی ابره
نید و صحن کوریم کتور و ماها لک بری
ایردم عالمه ای دل منزل مقصودیم جا کده کار ایلدی بویور و غریب آتشی

نار عشق با ندر بی بویور چون بارینا
یا همسین باری او مسکینی قریب آتشی
خی اولور و خاک نالنده قیور کتدر یا قور کور و زلفی قیور کتدر
بلا عمده مهالی وعد ایور اولور کتدر هیام صوب یله بویور فتنه قیور کتدر
فانسی عمده بر نطقه بنم عالم هور دیور کتدر حلیم جان بولس بویور فتنه قیور کتدر
کتور ای کتی بکل کجه بارور عام مجبای بی اولور و قاندر بنم کتدر قیور کتدر

دردم دوردی بیوانه صغیرا لیس کتدر
بیخی ای بیخی اولورم بویور کتدر
جفا بی ده روز نیک دله تا بر طالع کتدر عدوز نالنده سی دلدار یله انیم کتدر
عجب بویور استیاری لفق لیر نور بویور اولورم حبال وصلی حبیبه ضافان اولور کتدر
صهوی کتدر باده صون ساقی بکلانیم کتدر بن اولور ققوه زور کتدر کتدر کتدر
بنی اقلیم فر قنده جوماغ ایتمدری سلطان بویورون ضیاط بنم عقل غایر ظهیم کتدر

بویور ق ایچره متاع نظاره بوق بر شتر و بیخی
نقو و عمری هر کتدر ایم تقالی بیختم کتدر
کین که عطل فتنه زلف معبیری
دلار و بر بویور کتدر کتدر و مسکینی
شمنه د ویرک قده کتدر هم خطا ایدر
ارباب عشق سوریلی حنجهت کتدر کتدر
نور و لئان عالم مدیون اولور کتدر
شبح جمال لایه برورانه کتدر کتدر
بیخی قلدن بویور حنجهت کتدر کتدر

شک که مهابک زمانه مهال انظور کتدر

عجیبی غمناک و صبور و نیکو کن اول عالم او همانم می
کوه کوه سخن سخن ترا می سر سینه پادشاهی
مهناسینی سوزیدین کلین او خوش خند جلا میرد
عجیبی غمناک و صبور و نیکو کن اول عالم او همانم می

سکا و بیغ البسیج یعنی او خوش خند و صبور و صلح
صفا و اللذنی خلیفای ابی و سب اعتراف و صبور و نیکو کن

خرا بات اهللی دور کرده شه و برانگیز فالدی عبارت ابی و دهری خوشی و نیکو کن
بنی و در لیدر کوه بودین دیوان حسنگه و طی شعاع جلال و برقیق بر سر و کسند فالدی
دل جینتی محراب مهالک او صبا می بار غم ز جینر زلف و زنجی دیوانه سر فالدی
ایغی ال اباردی بچلسون اده لکلون کور کور ساقیا بنم مهناسینی خرا بات

مقال را ز عشق کلمه کشف ابی عالمه
بوی غمی بند و جاک می جانا با نیکو کن فالدی

نقد و بدیدم دلبر بلهزم اولی کنی بوی غمی خوشی و وفا بلهزم اولی کنی
نقد حسنگه سن بر مهر و ابی و برانگیز ایا یاد آشنا بلهزم اولی کنی
هدم اولی کنی برانگیزم بر وفا عزیز واه سکا یازق کلا بلهزم اولی کنی
سنه به وقت اولی کنی بیکه کنی غمناک و دیسک و ابی و بلهزم اولی کنی

فیض بر سریند اولی کنی و غمناک و نیکو کنه جولا
لطیف بوق بر سریند بلهزم اولی کنی

نفاذ الذنب یعنی اول غمناک نادان و نیکو کن حوری غلمان ملوک و زار نادان و نیکو کن
چاره غمناک برین برانگیز آدمی بار خند اهللی آب و خاک نار نادان و نیکو کن
بلهزم آدم و لشکر بنامی حسنگه حضرت حور کی دلدار نادان و نیکو کن
سند خارا دان طلوع ابی و غمناک اولی کنه نادان و صلح بنی اری نادان و نیکو کن

فیضیا یعنی اللی و بر سریند کلا بلهزم
کیشی جینت ابی و غمناک اولی کنه کسره

بر کوزل بزوق کرمه و سینه افند کرمه کرمه
دو کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه
آتش عشق و شکر بود وجودم کرمه
اولی کنی بلهزم کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه

فیضی زان و زلالی سکه تان اری بلهزم
غالب طبع هلا و نیکو کن اهللی

دور کند و غمناک جلال ایه حاجت و المدی کور و عالم بر نیکو کن و حاجت فالدی
یاده غمناک بزوشور سینه و بر دلم بزم میوه ساقیا کسما به حاجت فالدی
بلهزم کسره غمناک مهار کالتون ابی و دور حسنگه شه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه
اصرا سز استان اولی کنی غمناک و نیکو کن

لطیف صفا و غمناک مظهر و نیکو کن اولی
فیضی بچون بود ولت دنیا به حاجت فالدی

نفظ ابی کنی در روز عشق کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه
بیکه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه
دو کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه
تا ابی کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه
باغ حسنگه یعنی اری و کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه
عبد کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه

کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه
خاطر قلبه تسلط کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه

الشفای بار دن دور اولی کنی بلهزم کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه
مسهل ان زما کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه
ساکن یعنی اولی کنی ساقیا کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه

فیضی کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه
کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه کرمه

عشق لبر در بی شکر بر ابرایان
شهرت عشق شهور اولیان بلزنی
وینتیا بیکم زود ز خاک کسید کول

خارا بچند و بی کسی معورا جلیان بلزنی
چنی عالمه بر کسی رافت اسرار عشق اولی
اناطلی سستی کم اینتوسه فاش لیدی حقیقه
بلی تر از ایزد تاج عشق ابراهیم اولم
اراور البده سلطان حیت دهره غنی درونده ایزد
را بیخه آثار عشق اولی

سفا سی کندی دنیا نوزده ان نوزده عم قالدی
کمال اهل نوزده کیده کیسان اولدی
یا حق برینتو صحنه ان کی حقونا حسدی ان
انشاط امتداد اولدی بوعمره زه کاه نینده
سینم کونی زو صلت اسمیری بر خطای تیغی
فریق بار یاسیم حانه برینم قالدی

قبای نوری خلق جهان ایچین الیجا قالدی
صها کنگ فتر کی نودولتان دهره ندم
فوق ناکو حیر ایکی قابولی خاندی برین
کناهی عفو یوه عظیم لری تقالی الله
کرم دیر کسور اکر قینقینا دیر صمدن

قاپو حضا قیو سیدر قاپو حندا قابدی
برینچایان عیندر عینایو لئوری
برینچایان طوب دلا بر لئور کس
برینچایان شاره هفتو بو لئور کس

سنگلایان

برینچایان کانی سیاه و سیاه
برینچایان نور هویا بو لئور کس
برینچایان ضیعی تعالی بو لئور کس

کجا الله کچو بر وقت نشا اول یار اولدی
چشم عشق ارجا کرکیان ایزدی ناسند
تجلی دی نوزده سنبل تر قفل کس
چغان باغ حنا نده دوندی ایزدی لیر کس
کنا صوره ای ویغی همفراق قیندر کس

سپاس منتت بی حیرت خلد بو نوزده اولدی
نوش ایتمک همی بدیمانه قالدی
برینچایان علق آوار اولدن
اولفت ایزدی اهل خرابات ایلادی
کوکور کس دیونا نیش عشق بو یولدی
کسرایه عم نوزده نوزده کس
عشق اولان ای ویغی کس حانه قالدی

کاه اولور عالمه سلفان ایدر عشق بی
کاه اولور حقه حودم اوزده دور ایزدی
کاه اولور در هفت بریزیم حشیدو بی
کاه اولور کسینا ایدر عشق اولدی
کاه اولور کسینا ایدر عشق اولدی
کاه اولور کسینا ایدر عشق اولدی
کاه اولور کسینا ایدر عشق اولدی

ای فک دور ایزدی اولور کسینا ایدر عشق بی
پیر زنده عقیق کس کاه اولور کسینا ایدر عشق بی
سینه داغ ایزدی کسینا ایدر عشق اولدی

کاه اولو بر سر شمش نازک زلفند ایلماسیر کاه اولو و خجوش کین اذاد ایدیش آدی ۱۵۱

کاه اولو و بر صراحی ایجاد ایدیش آدی

بندی بی بی یاریم حسنه شه تودوی بندی اولمه ششایه حسنه شه تودوی

بندی بوسونوی بو کوردی فلکوزین زانو بندی حکم اسراریم حسنه شه تودوی

بندی بی بی شیدایی نالان ایره بسم بندی اولوخ کلانیم حسنه شه تودوی

بندی شیدت هجه بی آتدی دوران بندی شمش جهان داریم حسنه شه تودوی

بندی بی بی حسنه کیم دوشوب آه ایره بسم

بندی بی بی حسنه کیم دوشوب آه ایره بسم

حالمه غممن المیم دلداره بیلیم کوندیش هیچ تم قلدی بن زانو بوسیم کوندیش

نقد حسندن زکات احتیاجم واک اکن بوسیم احسان ایدر اغناو بوسیم کوندیش

عبدلهدیه هبه بشلایم کیمی اول سرور خجال بندو کیمون طمچی قانو بوسیم کوندیش

روزه کیمین نفی بنو بندو بندو طمچون مسکن اولیم بتر آکره بوسیم کوندیش

بیتیا اورن دنازه عالی اعلام ایلدی

باشلم بوسیم کیم اکتفاو بوسیم کوندیش

شاه ایزم سپهره چقدی بوسیم کوندیش مرغ دلک صید بوسیم کوندیش

دام زلفدن جمان او سه ره ایلر کوندیش جان آتکسولر کوندیش بوسیم کوندیش

آتموزن یا نه بتر غزه کین اول قاشما یای چون نشان اولوی کاکوشنه بوسیم کوندیش

اول بوی ککسی کور بسمه عشق زوروی کدویو دستمال کیم آیدینه بوسیم کوندیش

وصف حسن دایم کور کیم کیم کیم کیم کیم

فتح اولندی ما لغورم تکیمینه بوسیم کوندیش

شحم قیل بزه جانما وارن عبدیم کاندی شرح بوسون دل شید مبارک عبدیم کاندی

ترتیبورده کجه که چکانه عالم فرقه بزی بیل و صید الف اسبارا عبدیم کاندی

درش اولارین زانقلد سو یاست اولر دلبرک کسند تیر و سالی شوری خلیا دن بکش
بی بی کسولون بیام اولسون عالمه اومک

دسته جویرییه ایردی اولر اولارون بی بی

اجلای بیلیک بره نابانی شمسوقنی آجدری و سیدلر حرم شید حسنه شه تودوی

اجلای اختیاریتم بتر دهر زبون اولرک آجدری ابریزون عالمه جان کیم شمسوقنی

اجلای بر محبت سولای شمشوقنی نونقی بله آجدری کون سید محبت کانی کانی شمسوقنی

اجلای بی بی دل بیلیم کیم یار بار اینه آجدری باغ عشق زور و حسنه شه تودوی

اجلای بی بی شیدا جویم خارفا بندر بوز

اجلای بی بی شمسوقنی اکلای شمسوقنی

عالمه غممن المیم دلداره بیلیم کوندیش هیچ تم قلدی بن زانو بوسیم کوندیش

نقد حسندن زکات احتیاجم واک اکن بوسیم احسان ایدر اغناو بوسیم کوندیش

عبدلهدیه هبه بشلایم کیمی اول سرور خجال بندو کیمون طمچی قانو بوسیم کوندیش

روزه کیمین نفی بنو بندو بندو طمچون مسکن اولیم بتر آکره بوسیم کوندیش

بیتیا اورن دنازه عالی اعلام ایلدی

باشلم بوسیم کیم اکتفاو بوسیم کوندیش

شاه ایزم سپهره چقدی بوسیم کوندیش مرغ دلک صید بوسیم کوندیش

دام زلفدن جمان او سه ره ایلر کوندیش جان آتکسولر کوندیش بوسیم کوندیش

آتموزن یا نه بتر غزه کین اول قاشما یای چون نشان اولوی کاکوشنه بوسیم کوندیش

اول بوی ککسی کور بسمه عشق زوروی کدویو دستمال کیم آیدینه بوسیم کوندیش

وصف حسن دایم کور کیم کیم کیم کیم کیم

فتح اولندی ما لغورم تکیمینه بوسیم کوندیش

تجربت مستانه لری ابله ماشا کل ناز نلای طفل بخرد خان او بودی
 وضعی بتمده در حسی که کوز امان افندم
 وینسون قول بانند مولای حبت آشی
 جانم کلازلدی جانما حبت آشی
 برطر فزون سوز فرقت بر طرف کوز نام
 دل سرائی باهده الی حبت آشی
 کل ایچی فرفته و افند آشی نوز تکلم باقی صو اندر بی حال حبت آشی
 علقه ز اولی که کوزیم جمله دن آن درد بمن عالم ویدر کوزو را حبت آشی
 ناز و شوق یا فخر من طالب اولی دنیا
 کوزه نوز بر آشته ز بر حبت آشی

کرم فلفله بزق باره قهقهه الیه قدرت لای احیا اولم طاعتیه حنا الیه قدرت
 انوی حنند و حق بزبور نازل ای صفتی مفسر این تفسیر الی الیه قدرت
 نوز اولی ملا اولو دم دخی ارواح مؤمنه ایدر لر عالم نوز در سل بال الیه قدرت
 خدا مستغرق ایدر عالم دویای رحمته بیخون سیر جهان الیه قول یا الیه قدرت
 اگر بیخونی آلی کلمتو سوز قیوسات الیه قدرت

کرم فلفله بزق باره قهقهه الیه قدرت
 انوی حنند و حق بزبور نازل ای صفتی مفسر این تفسیر الی الیه قدرت
 نوز اولی ملا اولو دم دخی ارواح مؤمنه ایدر لر عالم نوز در سل بال الیه قدرت
 خدا مستغرق ایدر عالم دویای رحمته بیخون سیر جهان الیه قول یا الیه قدرت
 اگر بیخونی آلی کلمتو سوز قیوسات الیه قدرت
 کرم فلفله بزق باره قهقهه الیه قدرت
 انوی حنند و حق بزبور نازل ای صفتی مفسر این تفسیر الی الیه قدرت
 نوز اولی ملا اولو دم دخی ارواح مؤمنه ایدر لر عالم نوز در سل بال الیه قدرت
 خدا مستغرق ایدر عالم دویای رحمته بیخون سیر جهان الیه قول یا الیه قدرت
 اگر بیخونی آلی کلمتو سوز قیوسات الیه قدرت
 کرم فلفله بزق باره قهقهه الیه قدرت
 انوی حنند و حق بزبور نازل ای صفتی مفسر این تفسیر الی الیه قدرت
 نوز اولی ملا اولو دم دخی ارواح مؤمنه ایدر لر عالم نوز در سل بال الیه قدرت
 خدا مستغرق ایدر عالم دویای رحمته بیخون سیر جهان الیه قول یا الیه قدرت
 اگر بیخونی آلی کلمتو سوز قیوسات الیه قدرت

الکرم تشکی ای کور عا لده اما کم مصور کورده اول بود که همز اولون کازی
 بو فیهی زور مندی جودیه به بنام نظر اندر
 یازن بجایه نیند نام علیه با واد و کون کالری
 کورب با به جلالک مه افورم کجور اندودی بنی بزوزوش ز بر کسوره با قدری با ندردی
 ملیکم سیه و مهلاک ریغ اتمه دل زاره فنر افوردی ز تر طایع جانم ن اوها ندردی
 همبر زلفکم آرا ده مهلمه بندگی هم بلا کلام لر جودیه بوز کورده سیه کور ندردی
 دینیم قبل غیبین ز ز حال کی نر حسند و لاکر حقد حسنا ز ز بی کدوا و ندردی
 تجیش فیهی زاری کلا اغیار با حلاوق

او کلا نوزوز کرم کندی سلطان اینا ندردی
 یار ایلر سوز کستان امید کرم دملر فی شکلی بیبا که نالان امید کرم دملر فی
 کجی عمده رسکام شهیدر خیال یار ایلر کشتی ایدر بر بنای کرم زار امید کرم دملر فی
 حنند غنقد و اغیار لهوری اول نخلد ضرب کسلا مسلمان امید کرم دملر فی
 دفعتم خاکمده کسان ایندی که ندردی دولت شاهنیده عنقران امید کرم دملر فی

بیرک غزل بر بول بر نر کجور اولدی و قینیا
 شتریمه عشاقی صبر از ایندی که دملر فی
 حطه یقی ایندی که دملر فی باهونی مستعد کرم کوروی موی باهونی باهونی
 بنده کجی دلون نر امونر اتمه با ندردی اولدی کرم دملر فی غنقد و اغیار لهوری اول نخلد
 جمله جودیه کجی کرم ندردی امونر اتمه مثل کون ای کمان ایدر بی باهونی
 دوزیه حسکوره و ندردی بر بول بر نر کجور اولدی و قینیا خاکمده کسان ایندی که ندردی

دینیا ایتمه کجی دل کجی کرم کرم
 زار ایدر اول کامت جلوبینی باهونی
 کجی کجی ای ساقی دوران ایدر کجی دوران فرغ خوشی ایدر باران ایدر کجی
 جمع اولدی کجی بیخون کجی کجی ایدر با صفا ندردی نوزان او بودی
 کجی کجی ای ساقی دوران ایدر کجی دوران فرغ خوشی ایدر باران ایدر کجی
 جمع اولدی کجی بیخون کجی کجی ایدر با صفا ندردی نوزان او بودی

داعجم اول جاده دویکی دیم دومی
 حاجی جانانه ددی دیم دومی
 حذقت عشقته ز کون اول اول اول اول
 اول اول اول اول اول اول اول
 کلتش حسن ایچره اول اول اول اول
 بیل نالونه ددی ددی ددی
 اول اول اول اول اول اول
 اول اول اول اول اول اول

وصف حسن دفته در دیوانه کبریا
 صفتیا سلیمان ددی ددی ددی
 شغلوری سرشلم ایکی دیویده کس ددی
 نایه چنان ددی ددی ددی ددی
 بوی رسته در زل میوی بی قهر فلانم
 در ایام هم بشی شمع قطره هو قاتان
 اشرف الیه اسرار ایکی احباب زمانه
 برسدن امید ایچه کوی ز زجره احسانا
 ناچاره کیم موسم خالمه کس ددی

وهی نوانه است کس کور بو تودون
 اسید انصیاتی اولنان کیده کس ددی
 اولوق در اولسون عزم کوی ایچانه بی لاتی
 شرف دیشتر دین شاه قه بندوی بی
 یانوب باقلدی بغ عیب ایچره سلطان کس لاره
 نوانه زنجیر زلفندو یانور کور بو در شینر
 نخی حورنه کله کس کس بو بیجی نانشاد

بهری بیکر ملک سیمایه ویردم کوم کللی
 دوانه حسنه حاله بهرزه قه مانیم
 بی بیجه جینون بی بیچاره بی بی بی بی بی

عشق شیدایه انکشت کمال خانی
 زبرد سستند اول عام بیدان وار کله
 رفعتن دورون کله کلنگه داند اولدر
 شرا اوله دولت دنیا فایند کولک
 سکه کور بریده قاز سلطان عشق اولینتیا

وار ایسیر مراره انکشت کمال خانی
 کور سسم کوی قیامت ایچره کربانی
 اولدی سرتا رخصت زینده و چشمه نال
 حقیق کون کله ن کونم به حقون اولونم
 نیرن سیر بوردلی قانوی مال اول کولک
 غلخ شینا اولور و غلوی قونون ساینر بیتمیا

ببینل و کسان ایچو بوم بولون سلطان
 جام عشق سا قیافونش ایندی کمدل
 شمدن بزم حسنه دور اولدو دوزون
 هال اولوشی به عدول اولمش اولون سنی
 روزگار کله عفره در یارد بی قواد قود
 عقل ز فکر زلفکد بیجی بی سیره دیلور

عالمی ولدن کولسون ایچیم دیمینی
 نکلند دل بیخه بر پارن تخلیق اول کور کتور
 خیال شمع رضا کلاه بر طر کوی کولک
 مفاد اولوغی نام زلفکده لیس اولون سیر
 صها فی کشف ایچره اولور بوز اهره سوزون لیرا
 بیویتی دوزن کله بیکو دایم قهر بر شکار

سکر کور نهیمت اول ناچارن تخلیق اولور دیند
 در لاهم

بندیدیم باکم اور شیخ سبکا را لیدی
ای محلی باکم صبریت در کوه آماد و
عقل الدی فکرم الدی کوه الدی ظاهره
کسری نارسه و فایده شستیم چشم دل را با
صبر و سامان بقدر بود هلاک الدی

الکلمه در دروغ و نوبت صیب دروغ ناس
فیقتی اول و جملها فی بختها را الدی
اشکی اشقی غم عشق را دگر تقطیر الدی
آسیاب عالی معنی عشق دل را
حق ز عشق اولدی منای ناز و معنی و کونم
قطره سلوا به دریم و دردی بیز با کیم
کیم بلور دی عاشق ناز و نغم اول خوشه
کسریه دریم کلمه بلون حکمت ندر
اشدر مردم ز راه بیز کور دی نظرون و نورق
اغدر کور کیم بجز در راه سلطام بنی
خسری عشق و کور دی راه ناز بند و تمام
کات غم اشکی کیم کین غم ای دور
فیل قللمه یاره و فیتی ناسه کیم بر لیدی

سبکونی دل را در کور کور دی کور دی
دور کور دی قور قورم نشانه هفت کاکل برین
بنی دور سیر کون لمن مسافر کور کور کور
در سخا بود کیم در خند مته عشق و اولم
هوی الدی هوی لایه ز لعلید دلدار کور
معنی عشق اولان اول قطره نایجا و کور دی

خالق اول هود اول برو کمالین بولدی کور دی
سپهان زماند و خاچی حسیدم عالم
منطقه نغمه نغمه چکمه جامه بشور و فخر
بنی دور ای درک انبار کون در کماله طغند
نلام غمک نادری منتقله ز بی راهه غم کور
جغان نایب تا کماله طغند نام بود در اولدی

ایمده لری ای عشقیم دخی کمال حیدر
مهمه زده هزار دگریم و وقت کور
ضربه فغان ایسون بیلان شیدا
عزمت اولدی کلنگه کل چکان کجسته
کلنگه ز یاد عده ز کون و فیتی ز شیدا
اول بخت کور و صحن اولدی کل طغند

خنده اولدی کلک ساسی که حال اولدی کور
کجور اولدی کور کور کور کور کور
بر از نام کجور کور کور کور کور
عجب سیر کور کور کور کور کور
علم ز فغان نالان اولدی کور کور کور
بنی آدم کل کور کور کور کور کور

انجه بی اولسون اول اولده بوسه
رج اکبر اولدی کور کور کور کور کور
بیز کور ایلمه کور کور کور کور کور
دو نیم کور کور کور کور کور کور
بخت کور کور کور کور کور کور
اکبر کور کور کور کور کور کور

کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور

کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور

کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور

کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور

کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور

کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور

کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور

کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور

کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور
کور کور کور کور کور کور

۱۷۸
نیشک و بهمنی کتیر بریز هر ماه
چسبیدیم اول ذات ششم چلب

عشق دلبر تو بر در بینی و کشتی ایتری
دو ن کون اول غنچه انبار لیدر دلدارک
نیدم ندم حکیم بزم اول صوفی بزم
طاس طاس زهر تو نوشی ایتم و از آن طاقم کسند کوی کس بر بی سهر تو ایتری

بگو کیفیت می مهور به بزم گلزار
دقیقاً جام حکمت بی کس غم تو ایتری

اول شعی صحن بی دلدن فراموشی ایتری
عزنی ایتر بر لعل این عشاق زار اولی
آخوس اول غنچه اعناوه ایتر بویه کس
دور ایتر بر شخت نیمه ناک حسند بی نشا هنانم بوم خرابا کجور بقوی ایتری

حالی کز بر ایتر کس خاوه صحت ایله
لشور چشم خفته با در کوی بوی ایتری

قلبری سلطان محبت عشقید نیندای
بنی سینه سیم دو کوی چالا کریان نیم
شسته ناموس عالم سربل اولی شسته
کسری نایب طاقم تبع بختی دلبر با

سکند شمع فتنیا کیم بر اولن قصه در
بوی خلق اینتی از لدن صوفی مولای بی

بولدی عهده کوه صحت در دمنده صوفی
ار عشق شوق نولدی و بر وی صحرای سبک کیم
بر نفس دلون ساق عشق اعناوه کولیب
دولت حسند کیم نیندی و کی عالی
بختی حاره لایق بر اول سلطان کیم

ایمن فریاد می اور شاه حسنم دادی
بی ستون غمده خیف اول بزم بزم ایچون
کرم مهور اولدی عهده بزم جهان و لرازی
نقد غم خدمت عشقند کجور خدمت بید

ایضتیا اول طفل لمن صمن فی و صلیق
آتم تعجب المهدر نیکه صورا و اسنادی

نه اندر او ملکی بوزد کیم بر ویندی کوی
آن قیمت ایلا لای و صلیق وزیر کویار
آه ایلمه در جزین عشقند او شوخ و شوخ
باوقی عهده لویه با اول تاشی بایم

ایضتیا بوی کون نظر کوی بارک ایتم
بوی صحن بوی کوی کیم بزم کوی

دلدار قینی ناز بلی غنچه بزم کوی
بیش آلمه ش حدین دست دایه و شوم
ساقی ایچیل باده دوران بزم بزم
و از غنچه بزم منع ایلم کیم قله میده

و شوق نولدی بوی صحرای سبک یا ایلمه
مهور بخت دل بر اینم کفند

دل مستانه سنه دلبر کوی اولی
کومر نظایر ایچان عهده بزم بزم
مائل اولدی بوی کوی کیم کیم
الفتات ایلمه بوی بزم کیم سلطان
یا ارم المایلمه بزم بزم بزم بزم
اول بزم بزم بزم بزم بزم بزم

ایم طوطی تری ایاق من غیر سوسای بزیم عشق کجوه ایام دوش اولدی و کجوه بیخانه دین برون
باشم خوش اولدی انار ایله بر طوطی عالمده دلم دکل ایله زلف جالانه دن عیونی
کوکل مبل ایتمه اولدی کجوه عالمده کور اولملا باشم خاطر ام عالمده اولدی دانه دن عیونی

نخل ایله باغچه باغچه ای اویغنی
سویونم راحت ایتمه بوم کور دانه دن عیونی

نم زلف کلاه غنمشک نخا بودا اولدی تمامی الین شمع جود و بر وانه اولدی
خبر ابات اهل معور اولدی بوی بر طوطی سنه جود و بر سلطان جمانه دن برون اولدی
دل معصوم اوسم البسته جانم بویه و طوطی معور اولدی نیتنا لادن قیلت کور برون اولدی
لب لعل منده و کسوف نرا اولدی ای بزمه کده دهلان ایله سر کور کور ای مسانه اولدی

اولدن افتاده بر منج بیخانه اولدی
مکانی روز شمشیر بیخانه اولدی

بزم روزانه مهفای کدی کل ای دله بیری اولم و خوشی قانچم بزدن ای بر بزم کور
باشم اوز بروج ابر کسک بونو سلطانی قوی بوسون بولور قانچم بولور بوسون
بیخ جود و بر بزمه سنه کور قانچم بولور کور بون بوسون عینا ندره قوی بولور
شوق ابر کور کور بزمه غنمه سنه کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
دولت حسنه و مصلحت و بر دانه اولدی
خانکایا نیکدی بون بون و نیک حال کل لک لک

دو قافله

بوستان عالی سیران ابر کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
شویله کسک کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
بیر و زاتم اول کمان ابر و بر ناکور ایتمه جود کور کور کور کور کور کور
بنده کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
میدتیا سلطان پاک کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
احسن مور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور

نقش ایله معنی قی بولور بون بولور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
کورد کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
دلدار تر ایش اولدی کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
اونوشون اولدی بولور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور

وصف ایتمه ایتمه دله بولور کور کور کور
جود و بر دانه دن عیونی

بیلیمدی غمانی کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
عشق ایتمه کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
ایتمه کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
عشق و وفا ایتمه کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور

بجسته غنای بول بزمه بزمه کور
سیم و زور ایتمه کور کور کور کور

بیر بزم جانانه دهر بولور بزمه کور کور کور کور کور کور کور کور
ای چشم غنای اهل کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
سیراب سرش در آتی روی زمینه اکل نور بهر همانک صومل بزمه کور
کوره بوز کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
کوش ایلمه کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
بوز کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور

ای چشم بیدله و وصف اولدی بزمه کور کور کور کور کور کور کور کور
اکیدون عالی دکل عشاق جشون الین لده از لعل و بوری سودا کور کور
کاکور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
ای بزمه کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
قصه کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور
بزمه کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور کور

شباب عشق دلبر که کوه کل مستاد دوشدیدی
ترازم بوی جهانده مسکن بخنادر دوشدیدی
کورن بزم محبتده سهاونو بزم خوشترنوم
الدوه سهاونو دهر و دلور لایونو بمانه دوشدیدی
عروسکی دهر و دلور امتنان چو کمانی ارس
هوای زلف و دلور که دلور بوانه دوشدیدی
بکام خنای تمام اهدوی اینه کلن بمانی بازو
اوشو خرد و دوشدیده جهان ویرانه دوشدیدی
بشنده کوه کورن اول بتر و دوشدیده دوران
سهرک بخنوی نیمی مرغ زانه لانه دوشدیدی

عکس از ماه و رنگ کیف اینه نه غایر کلنری
مندانای و مهال ایتیم کورن املور و کلنری
دانشجویی ماز صافی عجبی مهوای زلفندو پاکم یا به کلنری
کچر کو کلنری نای سفینای اینه ایدار اولور کور
مهنتر و کوی جانش دوشدیده فتور کلنری
نه دکلور کلنری طولا امل اولور و مهال بار
ششده زلفندو ای دوشدیده زلفندو کلنری

بوی کورن دانه دایه مهال زلفندو اولور کلنری
عکس از ماه و رنگ کیف اینه نه غایر کلنری
مندانای و مهال ایتیم کورن املور و کلنری
دانشجویی ماز صافی عجبی مهوای زلفندو پاکم یا به کلنری
کچر کو کلنری نای سفینای اینه ایدار اولور کور
مهنتر و کوی جانش دوشدیده فتور کلنری
نه دکلور کلنری طولا امل اولور و مهال بار
ششده زلفندو ای دوشدیده زلفندو کلنری

کاله و صلاک نغان اینه بوی کلنری
عکس از ماه و رنگ کیف اینه نه غایر کلنری
مندانای و مهال ایتیم کورن املور و کلنری
دانشجویی ماز صافی عجبی مهوای زلفندو پاکم یا به کلنری
کچر کو کلنری نای سفینای اینه ایدار اولور کور
مهنتر و کوی جانش دوشدیده فتور کلنری
نه دکلور کلنری طولا امل اولور و مهال بار
ششده زلفندو ای دوشدیده زلفندو کلنری

فتنقا اتم کنده ایدوی بوی کلنری
عکس از ماه و رنگ کیف اینه نه غایر کلنری
مندانای و مهال ایتیم کورن املور و کلنری
دانشجویی ماز صافی عجبی مهوای زلفندو پاکم یا به کلنری
کچر کو کلنری نای سفینای اینه ایدار اولور کور
مهنتر و کوی جانش دوشدیده فتور کلنری
نه دکلور کلنری طولا امل اولور و مهال بار
ششده زلفندو ای دوشدیده زلفندو کلنری

دایره و سخت کاند اول ای بوی کلنری
عکس از ماه و رنگ کیف اینه نه غایر کلنری
مندانای و مهال ایتیم کورن املور و کلنری
دانشجویی ماز صافی عجبی مهوای زلفندو پاکم یا به کلنری
کچر کو کلنری نای سفینای اینه ایدار اولور کور
مهنتر و کوی جانش دوشدیده فتور کلنری
نه دکلور کلنری طولا امل اولور و مهال بار
ششده زلفندو ای دوشدیده زلفندو کلنری

عکس از ماه و رنگ کیف اینه نه غایر کلنری
مندانای و مهال ایتیم کورن املور و کلنری
دانشجویی ماز صافی عجبی مهوای زلفندو پاکم یا به کلنری
کچر کو کلنری نای سفینای اینه ایدار اولور کور
مهنتر و کوی جانش دوشدیده فتور کلنری
نه دکلور کلنری طولا امل اولور و مهال بار
ششده زلفندو ای دوشدیده زلفندو کلنری

آه اغزان اهدون تاب توام فالمدی
 خاطر مهورن طیبم دردم قلنن دوا
 دانه عزم او کندی آسما بر جرم دوان
 گشته جسم دوزخن شو بر بر کرم
 با مال ایتم بیهوش عطر انجم بوگون
 دوش او شمشیر خنجر نری کا اولدولک
 کندی عطف طایف اوق اولدی تام فالمدی

سجولان سوزن صلابردن جبردی ویشیا
 بوکدی بیرون قدری اول فالمدی
 مجلسه چنن ساقی دورن کلندی
 بنبر کنی نالان اهرم ببله نسبت
 کسبون بر صده عوای وصال ایلان غلغ
 ابوابی ذرد ارض مستدین نول امانبار
 منقح دیم شندی قنی اولدی کلجنت
 علامه مشرب یاران کلندی

دلبر عشق کلاه الان ایلان کی یکن بینی
 لیدی زلفک هوک سینه بوکون چگون کی
 تو بر ویرودن دل بالرون فرزند انکه
 منزل مفهومی بی یولره بگاکو کرمون
 فیضیا شیبکی وصف تید ویر کسندو کا
 ش عمره کسندان ایلان سن کیران بینی

چنگم کلشن حسن ایکن اول عینده خون بودی
 بیچکلچام کس کوشی مثل ام ایله جمینه بسیار
 عجبی بله عشقه دینسه دید لر ووشن
 دلی جنتی قلم کلطیف ایله سوزن کلجنت
 کمنوز لقی لیلادین نیشی کلجنت کمن
 کمنوز لقی لیلادین نیشی کلجنت کمن
 کمنوز لقی لیلادین نیشی کلجنت کمن

آموزدم صفی الله زمانندن بری ظاهر اولدی صبح حبیب الله زمانندن بری
 کشته جسمم علم غلامه لطفان کوردی حمد اولدی کج الله زمانندن بری
 جنتا اکر حله کسدر نیم اولمشد نصیب ناکم ادبسی نبق الله زمانندن بری
 کعبه بنیاد ایتمی یولدی رحمتها نزه برده می بکعبه ابراهیم خلیل الله زمانندن بری

اولی شمع مصفا نایب بوکدی کلکار
 حکمی با قید رسول الله زمانندن بری

روح حکمت فخر جبردی کبردی جعفری
 امر حقد ابتدا مفتاح ابواسمه جملی
 چون من کلدر چی مسلم روز ایتدی
 قوم زنگونی هدی اولمشد چنن کبر با مهر عالم ایله اولدم بیلدی کبردی جعفری
 چار شارسه درازدن چون کرم کسب یسود آب با دانه کتی کندی بر دی جعفری

دولت دنیا ویشی غره اوله بر و صحر
 خاکه کارون دوله ایستدی کبردی جعفری
 ابتدا فندی نور افشای بر کوز کوز دردی نانی جنته اول طوطوی بر کوز کوز دردی
 نقل اولور چی جهان کوردی شمس بحر ایله نوع آورده کج مولدی بر کوز کوز دردی
 نایخشس ساکی قاف نفا عتدر وولها کسی وارد کسی یوق عنقای بر کوز کوز دردی
 چس رشعسیانی حنن اولور کسبدر رالان کمن لادینا ده دردی بر ایلی بر کوز کوز دردی

لی زلفا بر دلبره اولدم سن دلداره چی ویردم عزم خالصان کون ایتمه لاره باده چی
 ویرمسور وخت بیلمی لکم بوکوزون دون خاکبایدی ووستا نوز اکثری قناده چی
 المدی بر لری کای کوی کوی بویله لیلر اولدم جور کشدن بر نفسی زاره چی
 کینغ عذره بر ایس عکسایم یوق بیجایج ویرمس تیرتو خاطر ایشاره چی
 فیضیا رنگین اولور ایله کمن خورش عکرت
 کمن قانوزن ایتدی جور کین ک اولر خنجره چی

سویب با رخالف بجز فتنه درین قوی
ندیم بزم خاص نشسته در اول مجلس
دیاری بود که در حقیقتی کمی بود قوی

ای کوکل بر بامه درون حکسور چون جوهر کوهی
الروزیه قالمه جانان اهلسی زیبا کسسه
کشتار چشمه کلاه صوفی لایسوزی رویه زینان
ژنگره عهده سینه مراثت ولی ایتمه سیاه

مقتضای جود و خلاق فکر بود که در علم دخل
خلاقه ابوابه درون چکسور چون جوهر کوهی
کامل دلبره دلبره جلد بر ما رفتی و نوشتی
کمر در مکده بهار المیدی کلنگه شکوفه

ارباب مکنز سوز دل بر سرش در بند
دوشم هموس زلفتم یازد بجه کوکوز
صفتی نجیب غریب هجر زنده او خوش مزاج
بطل جسم و جسم جلد بر ما رفتی و نوشتی

دو کوکوز نازد عشق بر صفتی بودی جانان
غایت عشق سکا نقل ایلمه دلدار کمر
خانقاده عشق ایچیند جلد مکنز که زینک
بچه مرفی استند که زینک در زلفتم زنده

عاشق و طریقه سر را که چه جها زنده
دو کوکوز کنگه لکنی الامتد در سندان هر آن هی

کوی کون ایند داغ بقدام شرم خندان
با کوکوز زلف را غمی تا زینک ایچیند کنگه

ای کوهی
کوهی
کوهی

کوهی
کوهی
کوهی

کوهی
کوهی
کوهی

کوهی
کوهی
کوهی

کوهی
کوهی
کوهی

کوهی
کوهی
کوهی

کوهی
کوهی
کوهی

سینای شمشیر نازد

سینای شمشیر نازد

اولا ذات خدا که هر ذات صفات بر یکی افتد از این جمله خلق کانسان ۱۰۳
تخلفه اسلام و بر شد رضام مجربات ثابت اولدی شریعت مؤمنان انبیا

خان فدا کلمه عجیبی دینی انجمن هر که غزوات
حکمتی غنچه جانان را منیدر حور و حیات

خصلت دور اندک اهل جمله الطاعت خرد داره او را از این بریدر جناب کیم یا خیر
ذلت دنیا به باطن استی لطف و رضا رویت دیدار اینش مقهور اولان در ز

شکایت و باحوال فخری خداوند حکیمان صبر ایوب و جبر و جفا بر جبر جانان و خشنی
تصفه حال اولش بدتر کیم یا بدتر در بیان طاهر اول هر دم دایه پروردگار را رنگانی

ظاهر باطن بدو عوالمش دو جهان در غزوات
عینیک کلیمت از وحشت عاقبت بدین و به مات

غبارت اسلای و جوی اقل اسیر و ناخشنود از ضیق الیوم کبریک عینک سبوی به امار
قدرتی علاوه به یورق جبهه علی السنی و ملاک کنت کز اولدی حق مخلوق دور از ضلک

لطف و حقون است و نام سنجایا و لسون دلاک
حکم الملک صق اول رخ اوله هر مثللاست

نقد فرقت علمه بر ناسبت ربه لایزال که وزن نهنگدن بیلسون تا که الملک کور هر
هینت دیدار حقیقه علی کیمی لایزال لایزال

این بیتر دهد: قیل نام ننگاه محسنی
یقینا نفضه او یوس اوله جملاندی بی ناسبت

منفی حمدن اچیلور هر دم بهار معرفت کلشن دلو نغم المی هر از معرفت
حصصی طبعی حمور المشد حصصا معرفت کنتز لایقینا دا کجی کتسبه و کار معرفت

ایتم به عبودیه تلفی کو هر نثار معرفت

همون سیرورک قوت اوله انفضوح من ریحی ثابت ایتم لوح دلن بو کلوم غزوات
ناشبه مستغفر و برمه الاله من صیتی باب لطفکدن بی درو اینه شانه اولدی

انساب ایتم بیون بو کولدی بیون راه سولاس
اولدی مع تیغی بی برن باک خوض خنای

آه زار مدنت الم کبر اولدی اولدی بیون بیون بیون بیون بیون بیون بیون بیون بیون بیون
تخلفه جان فرزندش روز نشیند بر انساب ناچم هر وجهه قوت کدن ایتم اجتناب

حیرتی عفر الم بار بر بیون غازی سنجای
حاکم و عایت اللی با که وریم بیون ناچ

خایب غفندنه او بارین زار کدن اولدی کزنی دهنه بیون کسبیا ایلد جناند هر
دورق و رسکدن نه سفا و بر انبیا نون کزنی دورق کله خندن ایلد مع غفارا کزنی

در تر یورق نینه تحمل تر جبر با به غدا به
سن کرم ایلد البی ایتم اصل ام خراب

شهر مسارا ایتم بیون دیوان مشتره مدد هر غزای ایتم جهان اچر کونکام دایه
همال کلیمه که بکنز بر دهن ایتم طرکس طبعه کشره ایلد الاله احد

ظلمت عصیا نینله ایتم کله زجر نیناب
عیدی سترایند با رسیا بیلم تر از کجای

غزوات در نی ر حمت قیل بیون روز غزوات شهر عالم اول حبیب هر صیتی باریت
قهر خشنه کدن صغلم اول تا اخر سکا کوریم کور ستره بارب اتنی روز بیون

لکن سزای سترای کشف ایتم تا یون لطف کیم
حکم لطفدن اولان ایتم کونکام انساب

نفع اولدی لیسر ایتم بیون آزاره قیل وار معذ یوق قدر بوزم که کله کلام
هلول کشر دن سلاومت سرور و در غزوات اولدی با لای ر فیت دهرار کیم دایه بیون
باللهی حیضدک ایلد یقینی و بنا فی نیکاب
او ایتم کجی کجی لطفه اولان غزوات

سرگذشت نقل اولین بیکه بر حوضه جمل
خبر بر ما به خواهد ابتدا و انتها
لام الف و نون بود که قدم جمود و حفر در با
دینم اینجا می شود و اگر که در وقت
اختیار انکه کوه کوچ و نانی نهان انکه کوه کوچ

دولتید عالم سلطانی اولش سر و سر چه بود
بچه فغفغ و زور زور خان اولش بر پر بود
و ننگ و یکسند و خا خا اولش سر چه بود
دهر و روز بر عظیم الشانی اولش سر چه بود
علم طبند حضرت نهان اولش سر چه بود

میل و زور در دنگ در مانی اولش سر چه بود
جام سوئی فوغی ایدر سر و جادو بود تمام کار
قالدی زور سلیمان بود و روز روز کار
فکس ایدر رسیدن اوله جسرین عیانی مور مار
فاکده یکسان اوله البت سبتان اختیاری

طلوتم عزتمت و صنعت کانی اولش سر چه بود
هر بنی بر سر حوضه دورانی اولش سر چه بود
فوت با زور ایدر اوله سر و منان و حیدمان
زیر و سکنده زبون ایدر کسلی محقق نهان
کنتکیر مودت غالب اولدی سر و خولان
غافل اوله کسب باقی دکل فانی ججهان

عهر کاهلک در شمع صهبانی اولش سر چه بود
خانی عالم و ماسیب عزت فانی اولش سر چه بود
حاضر اول ایلت کلور و کون سکا ایدر اهل
تخت و نهان ایش انجی و نقتی الی عزلا
وارا ایدر ایدر متاعی بر کسلی بر کسلی
یون عیسیه کرایه کسکه آدر بیره علی

سوت دهر و حوضه زورانی اولش سر چه بود
فن شعور و مودت و حسناتی اولش سر چه بود
عصبانیه لوره با ایلدور ایت و زور نندره کافر
عجب فتنه بر اوله و قنار نندره کافر
بخت زورانی اوله بونیمه سکی ایلدور کافر
تختی بکنی بختی بکنی بختی بکنی بختی بکنی

بنویز و نینایی با قنار ایش کوز ایلدور کافر
کمی صفت کوه خانم کسلی سلطانی دیو کوس بر
کمی مظهر جلال کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی
کمی صاحب کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی
کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی

کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی
کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی
کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی
کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی
کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی

عزله نون نسو بی

ایتمه تصنیف نفسی هر بالی کسلی اخیال
مرده دانه نیلسون ابه جملانی بی خیال
کوز عشق غم زنده بلن افیخار معرفت
اولیمه نادان هر کز بهر دار معرفت

معرفت بر عیاق عشق تر و صراحت بلین
معرفت بر عیاق معصوم ذات خایه بلین بلین
معرفت بر ادبی انسان کامل ایلین
معرفت بر هر کس اوستاد عادل ایلین
هر قول اولسن نیت بر کز معرفت
دار حقد و عار فانی با دار معرفت

معرفت بجز حقیقت بیره کوه در کس
قد رفی بیل اشرا به ایلیم غرضین
کسیخ دله سقد نقد جان کس شام و کس
سود مند اولیق دیر سر کوز کوز عا لوه ک

فیضیا نادان ایلیم اشکار معرفت
بر بول بجز ججهان زور صهد هل ر معرفت
اشکار انکه کوه کوچ کسلی غار انکه کوه کوچ
غزایه غار انکه کوه کوچ دروغ نیلانی انکه کوه کوچ
آه و زار انکه کوه کوچ آه و زار انکه کوه کوچ
کسبیه کار انکه کوه کوچ بویز با زار انکه کوه کوچ

انتظار انکه کوه کوچ صهد ججهان انکه کوه کوچ
اولفت ایدم بر کسلی رخسار ایلیم بید خانی
عند لب استاکم نقد غری زار ایلیم
ذوق و سلسله هیچ نیت اولدی دله زار ایلیم
عید کس کوز کوز کوز کوز کوز کوز کوز کوز کوز

اکسار انکه کوه کوچ صهد بیلان انکه کوه کوچ
ایلم طبع منزل مقصود بویز بویز بویز
بویز بویز بویز بویز بویز بویز بویز بویز
رشته آهسته کسلی ایلیم بار کسلی طلب
زور کسلی بر شاه ایش بویز بویز بویز بویز

رهنت دار انکه کوه کوچ صهمه بلان انکه کوه کوچ
دوره کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی
کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی
کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی
کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی

کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی
کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی
کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی
کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی
کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی کسلی

دیر مسک
وزان ایلیم

کلاه هفت امش عاشقه سر یاب مکس
 رغبت انتر بو حمان وارین مقبول تر
 غارت الهه کی بو خلق جهاندن جزئی
 زهنگون من ایروکلو طرزماندن جزئی
 غارت الهه کی بو خلق جهاندن جزئی
 زهنگون من ایروکلو طرزماندن جزئی
 ثابت اول حق کوچ کج عزت ناندن جزئی
 مس دنیایه مزراه محبت و اثر
 ار اسار یه روزن دهر بلایه اولفت نقد علی کله الی سرور یکه بر صقلت
 عارف اولدر کونما مکنه فکر رغبت بقوه جزو ایچون ایله دهره مند
 یاس کور دولت دنیای دیر سرد زلفت
 حرم عشقه قدم با می کل یا اهل هدر
 سالوراه حبت اریش و منزلنه
 حسی خلق کنشید مایه در ایچو دلنه
 باق جبرائی سخن نیر خد اصفانه
 نخیزه نظر که کج ششها ایه نظر
 بو عجمان ایچره کیم خدر خا هدر
 قلیرو منی منیف در کا هدر
 هر کیم علم لدر دن آکا هدر
 ذکر فکر صلام الله در
 من عرف سرفی بلن البت دو جهان ایچره چکیمه زلفت
 طلبایه دبلر اسیر و دست ره عشق ایچره قیلر کل حلت
 هر که علم لدر دن آکا هدر
 ذکر فکر دایم اللهدر
 بو طریقه سنو کله فاطمه در منزل کام داغی لچه قدر
 غایق اولور و کونمقده عیشتدر قوی افغانه منا بقدر
 هر کیم علم لدر دن آکا هدر
 ذکر فکر دایم اللهدر

صق نوردونان دهر اولمه لطف یچون بندو توکل یان ایندو قومته اولر سرده خنده
 ادر افرن زهنگون ایروکلو طرزماندن جزئی
 کیم دیو طری بیخاری خاتم اولدن هبور
 سکا بر سو قن یاسو در مزین عینو یوقلاری کج در نغور بو یوق یه یور اولور اولور
 صق نغور نیت نانا ایچو کل بو کون اولور اولور ایچو کل بو کون اولور اولور
 انی قیغی کیم یچ و مسامیرک اولدند سور
 دولر حمت کدره شام اولور عالم ایچو کلور بو لیم بن سابه لطف کدره بر شغف حصور
 هنر من غش کدره نغور الی بر قشور در کونکوه ایله کله غش کدره بو کور کور دور
 نوجو لم نغور در ویز ایچون بر نغور
 کور حمت ایت دم ایوه آک کله رت غفور
 آشنای شغف نیکان بقر سرد روز نشیب : سن اولور نغمم بزم خا هدر غمز هدر
 سحر علی الله عشقه کیم بورد بو اولور کسب بو یوقی تعلیم ایله اولسان اولور اولور
 ایتری اغیار و فلیغ قه جور در دور
 قیغ ایرو سیدر نولر سما اولور اولور اولور
 سابه حمت کدره وقت بو لور اغیار بیلد خاکه یکسان ایچو عشق قیغی لور ایچو
 روزن ایچو چکندر کور موی و صغیر بیلد اهل عشق و عینو یوق اولور اولور
 نه صغیر اولور صغیر اولور سا کله ایست غمز
 بو نغور و صغیر اولور بن زار و طغیر اولور
 مالک دور و لور کیم بلن بار بیلد شغف قیغی صغیر ایچو کله دار بیلد
 کونکله کله اولور نغور کله نغور بو یوق کله نغور کله نغور
 دلره سیمینور دایم اولور ایچو با عسور
 خطره کلر کله نغور بو یوق ایچو نغور
 ای کونکله طالع دیر زار اولور شام کور بو یوق ایچو کله نغور
 راقص ستر الیچو اولور کیم در کله کله باجه ایچو دهره ایچو نغور ایچو نغور
 کله کله

مهریجه چهار بار

ششگر

خبرته دنیا بنی غایتا المشرق ولا طامه استمشد کیندیور قضا ان اسو
یسی در دارات دنیا ابتدا و انتها کذبیه الوره در بشوزن دنیا سکا
لطفی مولادان ایسته باقر صمدی ملکی عصیان اولو اولو روزی بخش مصفا
نصیح شش عینه شکار ایلم طوری تو خود

سالک اول راه صقیقت ایچیه بر دم اوله درد عیدک اوله سرد در ایسیدی و یجا ایچیه
فنج ایله ایوب الی الطافی سکار ب عفور صبر قید هر دره کونک اوله اوله اوله باغی
قادر بقوم قلسون عمری لفظا سرور رحمت پاک فیله کنجینه طبعیکی نور

شعله رویدر صحنای پر بار انواع نیک
کشفه دنیا الی صفت عاقل اسد ثابت راه خدا اوله عکس عامل اسید
خیر صوا اوله عالمه معصومیکه نالی اسید ذلت دنیا حق و حق لایه و اهل اسید
صانع معقون کیم ایسته ویر بر اسید ظاهر باطن لونی کیم لامل اسید

دلای طالب ند اول نشانی آدمک شیخ ایلم بر سر سکا اولسون عیبانی
آسکا اولسون نبوروزن هر نهجانی آدمک ذکر سق بر کیم کس ز قلی زمان
حشره درک و دیو بر سر بنی داستانی آدمک

اوله و راجی عالم کیره اول سیدان هم او در حید غلام نوع انسان
کیم خبریم چار عنده من کیمت را بیان اولم حق نیک چون اوله ایچاخ اولم

سید اوله و معنی هم معنی بانی آدمک
کیر باقله کور علم صیابی آیدم بخنوی ایچیه ابتدا استیجایی آدمک
ویردی بهر خویشیندی و هر شانی دسه نور باریت عیب اولم شانی آدمک

صورتا کوه سر ندید بر مکانی آدمک
باعث انسان ایچیه صفت آدمک اولم آنخ سید کیمت حشره سرد
اصیل اوله و کیمک بکیم اوله سرد صبر سکا اولم اوله و کیمت شاد آدمک
هجن عالم در صیبات جا و دانی آدمک

باب لطفله ابوریق بر فنی شریاد ابدک کندر بر یو هر صفا معناد
سکا او کیمدی علم وفالی او ستاد نرور اوله کور هر دره بر نامبله یار
المنه نقضه کشف اوله هر کلان

دیر عالمه مکرمت بیک منبرک
بوکدی دال ابدی الف نیدی آتوره فلاک طاقتم بوق کورم جمله جموز ایچیک
بند الی کور سوز باک ناز ایتمه یلک فالله روز و عصر ایچیه شسته درک
عید و مسلک کرا و سکا دنیا ندرک

دال بیجا رگم ایله مدد سلطا بیع همه خبره جود فکم فخره بر اخفا
حق نرم دهک یا کور سوز اوله نال کیم دور صندره کیمه علمه دورم
وارا بر صحرای کیمه ایله کیمه ندرک

کیم بیور حای سلطانه عمر من لیسیم حکم کیم حیدری بر کیم حکم کیم
کش طاع اوله دیا کیم یوحنا - هر دم جاد ل مکه مصلح ایست بوقون کیم
عقل و فکر ندرک و اوله سیدی ایچیه

ایله و در وفا اوله دال ایلم اوله بون بیجا اظهاری ایله کیم خلفه دورم بر خن
شهرت و صمد کیم کیم کیم کیم خن خن خن خن خن خن خن خن خن
اعتیاج ایست طبیعتی و اوله کیمه

دور صندره فتاه بیج بولوس رخت دال بیجا اوله شانه اوله کیم اوله غرت
هول و مسلک ایله جانم بیدی فرقت یوق اوله کیم کیمه کیمه کیمه کیمه
باید خا طریقی معنی اوله بر در

ای کور کیم تا جیشین دور هر خن بیکیمه بیکیمه بیکیمه بیکیمه بیکیمه بیکیمه
جمو اعدان ایچیه کیمه بیکیمه بیکیمه بیکیمه بیکیمه بیکیمه بیکیمه بیکیمه
صیبت معنی دلم اوله نوله اوله بیکیمه بیکیمه بیکیمه بیکیمه بیکیمه بیکیمه
نیز و یال کیمه بیکیمه بیکیمه بیکیمه بیکیمه بیکیمه بیکیمه بیکیمه

غیرت

مجلس

مجلس

و موعظ

ظاهر باطن وجود آدم همانند خلقی
حق ذاتند همذات اهلته شانند خلقی
بوداری ارباب جدی عالمه که نیز نام بدو نام او کم شکا خلقی و انجا کام
نوع خلقی معنی بودی و قول اقسام نام اهلته ندرت بودی هم نام بدو نام نام
ظاهر باطن وجود آدم همانند خلقی

حق ذاتند همذات اهلته شانند خلقی
ظاهر باطن وجود آدم همانند خلقی
حق ذاتند همذات اهلته شانند خلقی

اوله دره خلوصه و نفسی برطنند در اولی که نرسد بهیانه غایب عین شکور
که که در او در خلقی بودی غایب که نرسد قول خلوصه فنا مکند عقبا به عبور
ظاهر باطن وجود آدم همانند خلقی

توتیا اولدی شاد بود به حال قد ملک زره عینه به کل کلائی باغ ایره ملک
مامله ابد مرغ خلقی لطایف ممدای تفکر بدیل دل بیجو وصف ایسون ای عین شاد
چشم هم هزاره جلد بار المراء

اولای قایح کمان بنده که شاد کردت
منهر سینه بی تو سغدی سلطان ایدم چشم یعقوب غری جشمی طبعه کرایه ایدم
عید و مسلکده دل جانم که تم بان ایدم دفع کی سینه دو کوسه کف سینه ناله نایده

بردم حسنه بر دوزخ فرود ایدم
فخ ای ساقی در کج دره سندر عیش بدم
بیلورم قدری کوی عقل بر نشانی ایره غم زلف و جلیم فتنه دور نایده
بانم مشفرد المی کوزان ایره که لایه وصله و ایچون ال غریبان جان ایره
خاک عالم کوز و کجک مسغان ایره ده
عکاز حربه حکم دزد و غلبه

عجبی سینه چهره حکیم سینه بند در
تا آنکه سینه سیم اولم کمدی ضمه در
خیال و من و لهر خیال در خیال اولم همانه فکری دی که رایع شو با مال اولم
کوروب اصولی اهلطی ابدی دایه بود اولم غنا اختیاب دلاله و کلوزی بخال اولم

عجبی سینه چهره حکیم سینه بند در
عجبی سینه چهره حکیم سینه بند در
بن اندک ندوه حکیم اولم کمدی فتم
اوله در دور حسنه اگر چه بولم در صفت میس اولی زری کلا در اول وقت
مقدار اوله در حقیق بنم حیوان غالب اوله در کج بر و شیا اهلته بنده و کمدی فتم
عجبی سینه چهره حکیم سینه بند در
عجبی سینه چهره حکیم سینه بند در
بن اندک ندوه حکیم اولم کمدی فتم

ای صبا سخی سوز در و بار و بار در خبر نازنین ناز بر و رشود کاره نازین
عند لیب زار بر و سوز که کوی خوالی

خیال من در بر و بر در کار کافه در روز جنور
ای صبا سخی سوز در و بار و بار در بنم و از ابر عقی المیون نازنده حکیم بنم
چکد که بلندی بودی بر سلا تم بنم
زیر در اوله در اوله سوز تر در در خبر

ای صبا سخی سوز در و بار و بار در بنم در روح در آمدن بنم خاتم نند در
مهاستون کم کوی کزونی زالم خند در
زکم ابدی ای ایدر وی می شام اوردن تبهر
ای صبا سخی سوز در و بار و بار در بنم در
وصف حسنه او کوی غنور اولم خاتم بنم
داین بوی بله سوز که سوز در در خبر

جانیه حسنه مکیم لطف و حسنه در خلقی عرفونه نوز میس در در دایه در خلقی
عق نوز و خاندن در ایچون در دایه اندر خلقی ایچون و انشاهه ایچون اندر خلقی

بر در عیب موی سبب استند کین
 اوج صلوات و تراپینه واریم از کارن
 پیش مصلحت مغزی امر ایله صغلا من
 بدی قات بر حقی بود در زنده اظهار
 بر در عیب موی سبب استند کین
 اوج صلوات و تراپینه واریم از کارن
 پیش مصلحت مغزی امر ایله صغلا من
 بدی قات بر حقی بود در زنده اظهار

بر اولاد سو درد را بخن دلوی اوراد من
 اوج مرد صغله علی اتم در صغلا من
 پیش مستوی اوز و بنا در سبب نیاد من
 بو بیدر اعصام ایله غایبها من
 بر اولاد سو درد را بخن دلوی اوراد من
 اوج مرد صغله علی اتم در صغلا من
 پیش مستوی اوز و بنا در سبب نیاد من
 بو بیدر اعصام ایله غایبها من

بر در لای بی شریزی نقلی الکن
 اوج طوق شخ ترا ز کورن اولان من
 الده پیش بر من برا و لسا اول کسب و راهن
 سیدکی در یاد نذر ایلی و من نقلی الکن
 بر در لای بی شریزی نقلی الکن
 اوج طوق شخ ترا ز کورن اولان من
 الده پیش بر من برا و لسا اول کسب و راهن
 سیدکی در یاد نذر ایلی و من نقلی الکن

محسنه مهالنا ن سبک نازیکه و بلند سرد
 مستهد کوز لک کند و بر عام پسند بر
 محسنه مهالنا ن سبک نازیکه و بلند سرد
 مستهد کوز لک کند و بر عام پسند بر

نقد عمری بخیر بوق بوسن
 غیره باغن خند سنی دبلان
 هر که علم نون آگاه در
 کور کورگی ملام اللهدار
 نقد عمری بخیر بوق بوسن
 غیره باغن خند سنی دبلان
 هر که علم نون آگاه در
 کور کورگی ملام اللهدار

خند قول بر ای کور کورگی زور خنر
 دولتم بریا کوشه سدا و انتها
 شیر بوق و و کورگی بن ایکن خانی کورن
 صهف ناما دار و خند سنی با چه اما
 خند قول بر ای کور کورگی زور خنر
 دولتم بریا کوشه سدا و انتها
 شیر بوق و و کورگی بن ایکن خانی کورن
 صهف ناما دار و خند سنی با چه اما

غرقه بحر کمال هر چه یاریت از صبح
 قول رضا ایله سکنان انا ز کورگی
 غرقه بحر کمال هر چه یاریت از صبح
 قول رضا ایله سکنان انا ز کورگی

نقد عمری بنای غفانه هر چه جمله
 حی بر بوق قول کورگی بی و زبانه
 نقد عمری بنای غفانه هر چه جمله
 حی بر بوق قول کورگی بی و زبانه

مستدرک

مغنی منشی

نقد

سو مند اولسوق عجبی عربلر کم و کسر ایله جملعت اولسوق کن علی او کولر لورس
 س الذ راه تحت اولسون تکام المغ منزل بولر لورس ایله الحام المغ
 ذوالفقار نظلمه صیدر منته قام المغ لبس بیقی ش اولنر ذلر لورس او کولر لورس
 فیضیا بیضوره مهمم نالور لورس عین غولر ایله کولر لورس کا مله عینا دیمز
 کل کبی فلقتا اولورس تا طر اشادینر مننه اولورس بهار بولر لورس اولورس لورس

دست جهو رکله جتی جانانم الراءای فلانک بو وسووم ایله کولر لورس جانانم ذلر لورس
 بن تیج بیل کبی تر یاد فلان ابسبح نوا جلی سبطا مننه ام الراءای فلان
 وار سیدر بلر بجه بو یله ذلر اولور اولور کبی مررت بی وق جری کسملار لورس
 بن بلور دم نالور لورس غنار اولور اولور اله وار عمر حاجی شام ذلر لورس فلان
 کیم سو کولر لورس کیم الراءای کیم بیلورس عمر جی الراءای کیم بولورس
 (ه واه) ایله کولر لورس لورس لورس لورس لورس لورس لورس لورس لورس
 خلق ایچیزت بیقی شیدای بولورس ایله ناسنای کولر لورس جملعت اولورس لورس

ایچ

برور لورس ویرورس در ما کیم الراءای فلان
 کولر لورس ایله کولر لورس ایله کولر لورس ایله کولر لورس ایله کولر لورس
 کماله کولر لورس یا بولورس ایله کولر لورس ایله کولر لورس ایله کولر لورس
 روزی عرفند عالم عام اولورس بولورس عارفان ایله کولر لورس ایله کولر لورس
 کولر لورس بولورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس
 لورس لورس لورس لورس لورس لورس لورس لورس لورس لورس لورس لورس
 الکره کولر لورس اولورس ذلر لورس بولورس ایله کولر لورس ایله کولر لورس
 کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس
 کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس

حق بر اولورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس
 دین بولورس ایله کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس
 کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس
 کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس
 کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس
 کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس

کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس
 کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس
 کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس
 کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس
 کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس
 کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس

کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس
 کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس
 کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس
 کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس
 کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس
 کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس کولر لورس

۱۹۱

نیشکین

نیشکین

الذی

خالیا اولدک دروخ هفت دریای زال
 بنزد اصداف نهند درینائی کمال
 همانند نقد صیای برقیه بیا سیمم، سوق نماند مطاع معرفت اندم مکسر
 سوندند اولدم عمل بچمدادرت دم کسر و برسد و سیر اولم بکار بند لاهل هنر
 ایس هم جز صیبا انشا - اجمل ای کمال
 ماد صغیر حیون از لادن بکار اعطای کمال
 وقتی تا نادان بر غیر جان معرفت کسیم دزد شمشک خنایا بچینه کمال معرفت
 سویه ارا - کماله فضل و فضل معرفت کسیم هیچ سخن کله بقیم اکلمی مجال معرفت
 حکیم ابرود بوق فی زمانه کیمیا کمال
 کج کلون باری صغیر یکتا بیکه خنای کمال
 قیو کوره نبرد ناخیز و خنیز منتهی سلاطین کیموز لنگه کزین سلوکت درستی بایست
 جنائی ظلمه بگذرک عدالت بوجی است نه ابرود سیر و صوری صورت کمالا بخت بخت
 زمانه کوره کینه کاره شفاست بوجی سلطانی
 مجال و زنی انظار قیامت بوجی سلطانی
 وجود خاکمید کیمیا ن ابرود رایحی نزلتو بجهت ارم ابرود سواد و شمشک کماله معرفت
 من اقد در دهنه و در ششم بچینی انچه را خدمه کلوس بر کزرت عام هور و در اولی نوبت
 دل بجا بر بر دهنه مراد بوجی سلطانی
 غیب طبع هاید کوره غیرت بوجی سلطانی
 بنی و در لیبوب اغیار ربه یاری او بی سیر کلا اولک نزار اولور و سیر نزار اولور و سیر نزار اولور
 روانه دهنه بول کلا را اولور کلا بول کلا بول کلا بول کلا بول کلا بول کلا بول کلا بول کلا بول کلا
 کوزل بکنه ایچون ناسره نوحات بوجی سلطانی
 طعانت ایس کوزل بکنه نجات بوجی سلطانی
 بنی نوری سخن لیل بول کلا اولور کلا اولور کلا اولور کلا اولور کلا اولور کلا اولور کلا اولور کلا
 نکا علم و قافی دره سخن لیلی اولور کلا اولور کلا اولور کلا اولور کلا اولور کلا اولور کلا اولور کلا
 کرام بایست بر ناز بر کعبه بول کلا بول کلا بول کلا بول کلا بول کلا بول کلا بول کلا بول کلا
 در صال اولور باغینه بر دم ایجاز کلا بول کلا بول کلا بول کلا بول کلا بول کلا بول کلا بول کلا

هستند کس

تخت

بسی

چون بنی الوردک عاشقده ملوک باصحق
روز ششترده عجب الیم اللوق یا صحق
صحری ویریکند یاروت بنی ورا نیمه نادر فشرده قویوس بریکه مله جویار نیمه
ابندیم جهر میله خلق ایچیه بی عورلار نیمه قاطوس عامه میلر بولمک کوی ججهو رانیمه
چون بنی الوردک عاشقده ملوک باصحق
روز ششترده عجب الیم اللوق یا صحق

فیضی لطفکله بو فیضی اولر بارب جمند جهرم عهسان ایلریم قوی قوی کوی منده
حد دن انقرون بیلوریم جهر میله عهسانیمده رحمة لطف عنایت دخی جوقد رسنیده
چون بنی الوردک عاشقده ملوک باصحق

روز ششترده عجب الیم اللوق یا صحق
طیبیا درلشکنتم غم شمش غنقه درلشک ندرلس جیدی بالی بیغاده اوکلر لایم
فراش غنقه غنق سئل اولر کوزون ای قییم ایچی حبس اولر کوی یارب ججهو لایم کاشم

ایشحه آه واقفا ندر بر اولر ججهو بولوشم
بیبوب نکلکی ایچ نفکشی ججهو بالیم کوی آه کدر ججهو لایم لایم عه اورو بریم
قنادرده هر بلر اولر او داوید سمانه کلام صبر لیم ندر ججهو کمن لبوس آندیم
خالفه کمنه دوشی اولر قوی مغز لایم کاشم

دل ورسا لایم جمع اولر یوم وروی دینارده بیستان الوردک عقی هوی قوی زلفی الوردک
بنی بحسری جشترده بل لوقی نکلر کوز لایم ششدره کوز کون اولر سرتوی ججهو دوز لایم
عشق اولر لایم بریم عالمه خار لایم کاشم

جفا کی کند کوی روز اولر زلف لایم معناد صبح علق لایم کلن صفا هیچ نام ایلم یاد
ضیق قوی و صله لایم تعلیم ایلدن بکاشن آکواه یاکنده صندره جشترده کمنه لایم ججهو لایم
یچ شتر بریم ایلم شتر کوی و روی لایم باه لایم

بنی سولته لایم و بنی بو کویون حاکم کوز کوی بریک ججهو بریم لایم و قون دروغ ششترده ججهو لایم
اولر صاندم کوی بیک کوز کوی سرت شتر عه دن اولر دوزر بلیم قوش ججهو اولر و غم دن بو ججهو لایم
طیبیم ججهو لایم کویون حال قوی لایم کاشم

بور روزات حیات دیمه بیله کلام هم کوز کوی کوز کوی ججهو لایم صفا بی صیف
علاق روح اولسم اولر و لایم کوز لایم و لایم
کلر ججهو بدوی قوی کوی بر ذات شریف

برم زندان ایچیه قوی یوق ساقی دور لایم اولر می کمنه بیله بار یوق یاران یوق
مکسر در خاطر عشاق چون جانان یوق حالنی بهار ششترده عقی اولر بر ججهو لایم
نبسون بیچاره عشق در دینه در دینار یوق

خانه دالتره غمزن غلر بر ججهو لایم یوق
سولیم تقیر بری مشکدر کلر کوز لایم یوق
شاد اولر و شنده انسه کوز کوز لایم یوق
بوز دمنده بر شله اولر ایلم انسان یوق

چ زما زیا و سارق مهر احسره غزان یوق
مکدر ایلم برید کمال هلین بر غنبت فاندک بیغدر ججهو کلر کوز لایم یوق
جکدی بلشای شتر بر بر طریقت فاندک مبرده کجده کاشن لایم کلر لایم یوق
خالفه ده هر روز ایچیه اولر لایم یوق

لایم کسیده ستمایم در ویشا ن یوق
نیقتیا بلیم شمش اولر یوق خلق یوق بر کیم کلنده ایلم کوز لایم یوق
وارا ایلم بریم در در دینه ججهو لایم یوق یا اولر بر بر لایم کوز لایم یوق
شتر ججهو لایم و لایم ده هر ده ججهو لایم یوق

حاصلی کسیده بر کیم در مان یوق
دلده کسیده کوز کویون یوق لایم یوق لایم یوق
قبل ایلم رویت دینار کوز لایم یوق اولر شتر نا اولر و صندره ششتر یا صحق

چون بنی الوردک عاشقده ملوک باصحق
روز ششترده عجب الیم اللوق یا صحق

تک کوز کوز کوی در دینه در مان ایلم
کوز کوز کوی در دینه در مان ایلم
عبد عاقول کوی کوی کوز کوی ایلم
کوز کوز کوی کوز کوی ایلم

شهریزادان آیدنی آدم بولدی بنته رور مهکه صق ای براندای استغنی اندن مغفور ۱۰۶
هنوز انوار تجلی آیدنی نبروزدن ظهور ملی صق آدم اصسن کلوب آیدنی مغفور
ظا هر اولدی حکمت حق بو بخ آیدم رور

عز انوار الله صق آدم اولدی ندم
غل غشندن اولدی چون آدم صق آناه امان لاسجدر وامرین بسوردی دایغی ریت العالمین
فات قوتت کیمدی مکلر آدم کیمر هلیان کوشی ایروب بختی کیموری اجواسه البلیع این
لعتنه شایسته کوردی حشره داک آتی یعیان

نولدرغنی محض الیور و قیله خند بزد حکمتان وار سن عقیل هکس و فکس ابره حقا و کدرین
هیشمان اکله وجود آدمک غم خلقا قنا لاجسم اظهار ایدر باو حقالی مسنحاتی
شکی کورمه بها نغله مسنحاتی امیریت رعایان

احسن مهور رتده کیمر بو ملی افنان اولشم مصیبه مستغفرین درمای عصیان اولشم
عمرکی صرف ایوب بیهودر سکران اولشم
توبه یارب ایدر و کیم جهنمیشمان اولشم

فقو غفلتسن اولکن الب ای عطفای حوق کفر سنکی عطفای رالدر نوز کورده ایغی زحمن رحیم
حقی ایدر بسورجهری بر استغفر الله العظیم
توبه یارب ایدر کیم جهنمیشمان اولشم

چون بسوردی رور قولا لاقه تقصظون من رکنکی کسمته برهان آیدم بو عطفای عیترتی
اوسم مصقول اولدیر خفا رت حاقی
توبه یارب ایدر کیم جهنمیشمان اولشم
نیوه اطفالکله بو خلقی کیمکی خلق ایجنده ناکه سوزنای اولمیر بولم
از ناکه حرمه العیبه کیمکله حرمه عیاب

مریخ سنا جانی

سوق عامده اکمه هم بگذر ابرام بتم
جعدکی آقا فهد سنا آه فز ابرام بتم اولدی بیهوده هبابو که اجماع بتم
اعلمه رور زوشب محیفی صفتنا دم بتم

طالعدر کسمیر بوق نره لسنه دم بتم
کیمت لطفکله دل ویریا آما دایمدرک خاطر بشره وی الوب الدشاد ایدر
بار صحر کورن غنی بر خطه آداد ایدرک داد نر یاد ایدم بن زاره ایدر ایدر
طلعه یقدر کور کل شوق بنی یاد ایدرک

کیم الور سنزده اقالم بتم ادم بتم
بی کسوتون عمده کوردرک نبره کیم زار بون سنزده کیمه دایم کوردر
شبنه افلات دروم ایدر کیمه خورن قاری کیمه یلوا کیمه جلمه کیمه کورن
بو کیم جان ویردیم کیمه کورکله و کیمه کورن

اولی نبرین دین سوزون لیکش بتم
دوبی کیمه کورس آه الیوم کورس فی غنی لادن قدر ایدر کل هر کیم اثر
همه بتم باد هوا کیمه کورس نبره هنر غافل اولم سنزده ای غالم حرم رالم حرمز

حوت ایدر سنخ فهدر دوز کورن بون کیمه
بتم عشاق ایچیم ریتقی اولسون آدم بتم
ای و بودرک اصلن بسم ده بنی قانت بتم بولمه در حوق ال ایچیم کورن بیل الله علیم
ناکه کیمه ایت کیمدر اول خاقوق حقی رحیم نایب اولمشور بود عوا شرمه رور کیم

مختار کیمه ایت باد خاقوق ایدر کیمه کورن
سکانت اظهرا ایچیم کورن بولر کیمه کورن
خلق اولدی کیمه کورس قدر بر ادم استلا دایم اولدی بچیم بتم بتم
زانه قالدی محلی آدیر باری حقا روح بولورق اولی حصد سنا فم ایدر کیم
نیز بانه کیمه کورس کورس رور کورن کورن حقا

لیف نامه در

دوای شد چشم روز شب سیدو بنون انبار
عقد زنده سید دستنده قویوب بود زون فانبار
ایروی بنی کنی با جاک او الهامی و قارودن

نرمی بلیم نون اهل عشق بود زار ارم
حضور هجور و صخر بنی یوق نشیند با زبان
ایروی بنی کنی با جاک او الهامی و قارودن

باغ حسنی ایچره آجالی غنچه در غنا دیدم
خاورد و شنیدن شگارت وارسله حلال دیدم
دو اوردن سراسر دوری بود دنیا دیدم

عشقم ایچره کور دردم بی بودیم بر کوردا دیدم
بارک الله فوقه سید بر عشق در عشق موی دیدم
کلهری کلن چمنه دست کلابی حسنا دیدم

کوشی ایروب خرابی اول غنچه و غنا دیدی
غافله دن حانی کلدر احوال خال دیدی
غنا زده خشنده کلنک سراسر دنیا دیدی

ایلیک عیدو مهلایم اکر سوزا دیدی
بارک الله فوقه سید بر عشق در عشق موی دیدم
کلهری کلن چمنه دست کلابی حسنا دیدم

لبابه زاهد و هوکی ایروی چمنون دیدم
جوو کلن کون بریشا ن خاطرم خردن دیدم
سینج محنت داری بجزم ایروی برضون دیدم

مرحمت و صبر ای قامت موزن دیدم
بارک الله فوقه سید بر عشق در عشق موی دیدم
کلهری کلن چمنه دست کلابی حسنا دیدم

بند زلفه کور و سولک باک چمنون دیدی
نش نوزن مبد بارک الله فوقه سید بر عشق در عشق موی دیدم
کلهری کلن چمنه دست کلابی حسنا دیدم

معتق خا فیه فایفیه
سربون

مشکک مناجات

کوکا بر نور اولور ذکر ایسم بارقی نور سخن
سپهر نللم حق قبل وقتنا به بنی همیور اسمن
سزادر و جلا عاربت کی بکجه همیور اسمن

بیم عصیان غنچه ایستویو ایلمسلا بیکسور
تولور لایق ایچره بوم روروشنا حیدره و عهده
بخی ایند لوج عصیان نون بو عدیر و کسور کنی

سنگون معصرت تا اول اولون قاعدور ایچون هانمع
طولون قو لکر و معصیت غایتله ناندور
بخی ایت لوج عصیان نون بو عدیر و کسور کنی

حقیق ایت به سما عشق این غنچه و کسور کنی
چاکلور و نیتیکه کوسر بنام ذوق لمان عشق
رسولایم حبیبک احمد ثابت عشق عشق

بخی ایت لوج عصیان نون بو عدیر و کسور کنی
حقیق ایت به سما عشق این غنچه و کسور کنی
چاکلور و نیتیکه کوسر بنام ذوق لمان عشق

نه مهله دوشا کوی کل بیل شکر زیاد زردن
بهمان احوال اولور له ایسم خوروش ایدن
ایروی بنی کنی با جاک او الهامی و قارودن

ایرو زلفه غنچه ایسم اوزر بیز ستره
طیبیم ایروی بنی کنی کنی قویور کسور طسته
ایروی بنی کنی با جاک او الهامی و قارودن

کوکا بر نور اولور ذکر ایسم بارقی نور سخن
سپهر نللم حق قبل وقتنا به بنی همیور اسمن
سزادر و جلا عاربت کی بکجه همیور اسمن

بیم عصیان غنچه ایستویو ایلمسلا بیکسور
تولور لایق ایچره بوم روروشنا حیدره و عهده
بخی ایند لوج عصیان نون بو عدیر و کسور کنی

مشکک

مرغ عشقی بسیل شیدا کی زار ایله کل آجل کل کی ای غنچه عمار ایله
 دور و فراق تلبانی بوسه بهار ایله شربت و صلاک کرد بهجور کونله ایله
 رحمت قلندر زار در عاشق ناشاد که
 ناره آله طلعی دانش او شاد که
 بر طیب جاده بکنز سر دلیجا رویم مرهم لطف کرد و ایله اوکلن یارید
 دام و درک دانه د کرد و بودا او آرد جان د لولمان اولم کی بی کلکاو
 رحمت قلندر زار در عاشق ناشاد که
 ناره آله طلعی دانش او شاد که
 صهر رمدار و بیغ دیو درد و درد عشق طاق ایلیک خلد و جوید
 بسیل جان کلستان و سکی ایل خوشی بزیزت رینه قیل کور مر بو کونله ناله بس
 رحمت قلندر زار در عاشق ناشاد که
 ناره آله طلعی دانش او شاد که
 هجرت کلدی ای شری نیز سلطان بهار شاه نوز و زویر بیکار و جمل اولم و فرار
 روضه رحمت دونه های صهر دار د بار با هر طمش عالمه آندری از هار
 مرغ دل خوش و کلوس و بعضی ایر لظهار
 نوله یار ایله عشق دم دوران استر و سختر درون غم دینا یه ریشان استر
 بنم عالمه براد زوق فرزان استرک الالمهوق قلم ساجی یو سیران استرک
 هر دینان کمن ال بو یله قلمج سو کتار
 ایله نقد حیوانی غم دهل یله تلف بو لکورد دولت محبت ایله هر بار شرف
 اولر با نلکه بر ایله کور هر سنا و خترف سکلا عبرت پتر عاقل ایند و نانا سنا
 ایتم ماره را عمر دانوس کبر و وقار
 کجیغ ایتم شناس کلور ک آجلدی کلکاس الیدی عاشقی عالمه من لیلای
 زلف دلبری بر ایله آجیلور و سنکلس قورلم عکسج بشند و عین کلکاس
 بنم رنونا کلوس عشقوه (ایله زنگار
 بیستیا اولوری عمارت جهان بر عالم بیغ حق آیدری بو کور کلکاس دگر
 قالمی تر کیم ناله غم آذره الیم بیکور بر و بعضی کس بر ایله نوز قلم
 سو بیغ محشر درک و اری بری باشا کلکاس

بهار بهشت

تسلیم

حسنه دار و وهف ایسم سنن اثر خود زاری بیلیمت دایر بریم بو عبید جا کس ک
 غیب اولوری ناسخه نکریم کس کس ک محفل ایچی کون اسر بیلر نهانی اولور
 نوع آدم سز بیلر دور کون آید کون نوز
 طوره لم اولور و جهانه و قیامت اهل هافر دلباران ان غزاله کور کس زار
 نقد در بریم شماع و صلا ایچی ایسم تم حر حسنه مغز زار و بود دلبوی خاتون نظر
 باشا البت ناسخه ای کور کون نوز
 نش و عشقه سنده قریب اولی کلوسون بر خند مشهور و زرشه تونان اولی کلوسون بر
 اتفق عشقه با نوز بر بران اولی کلوسون بر هشر و حیثی کور بی با آن اولی کلوسون بر
 فی نبش تا حیثی ناله اولی کلوسون بر
 کینه عهد دالنا مهران اولی کلوسون بر
 غافقد در در و نندن نه بسون ناسنا کلکون بهی ار شفق و صلا اهل هفا
 بر طیب جان کون کیم بو رهوی سینه و عشق ایله ناله کلکون بر در
 اکلدا غم کیم ابتدا و استها
 فرزند عهد در در بر مان اولی کلوسون بر
 بنظ عشق کجیغ ایرتق هر طیب روزگار شربت و صلهت ایچین هر کون ایرتق
 ماجوس در و نرفت دره اولشدر هر ناز خنبر مودر کور کس اولور ایچی کور
 مهورن اصول اکلوسو جوی کون نوز کون کار
 در حسن ز طبع نقان اولی کلوسون بر
 بنم عالم ایچره و قلع مست حیران اولمش تمام عشق نوز ایرتق بر کور کس کلکون
 بسیل قلمی همدست مرغ خوشی اهلان اولمش کجیغ حسنه و یار و بود بیلر ناله اولمش
 جهان فرایض عمر بر نکلون اولمش
 ایسته سیران هفت افزان اولی کلوسون بر
 سو بک کسور ای بری کس دور کور کور اولمش کجیغ
 سنده سخت کسور زنده بودی کلکون ای کور کس ای کور کس کجیغ
 سگت قلندر زار در عاشق ناشاد که
 ناره آله طلعی دانش او شاد که
 مرغ

مصدق

همدانی کوردمم یادک هزاران ماهه سال اولی بهم برده کوردمم سوزد عجزه بینه سال اولی
 بانوب با فطنی کل نار میله ایتمم دریم اموری
 دریم هر کور دگر کج جو بر نظر او را بدین مائل دیوی خاک کید کسان اولوغ اولوم کون کون مائل
 بو کور کج عبسی کنگار ابدوری فتنیا کامل اشک بتمی تمام اولوش فرانت ابرو ظاهر
 سونم طوط هر بری رهنساره منیل ایتمم دریم اموری
 صحیفه دروز نام نینو فصل بلونی او ایچی ابتدا وانته بیج بیانی او ان اکی
 دلده تعهد انا و کور کج همه جهانی او ان اکی شغلی قباله کور اوز را مکنانی او ان اکی
 حوله عرافان او فون علم نهای او ان اکی
 جمله بیدر معلوم مدرکم کشف دم او ندره صحیفه بر ادهم خلیل الله اعظم او ندره
 عد نبله تیشیر اولمش کسیر هم او ندره سحر یا اجد صاب نبله مستم او ندره
 کتخوره بوسنی اولان ساعی نیشانی او ان اکی
 فیضی لطفندون خدا و اربدی کسیر باری خلق او نیشدر ریکور لدرن طمولا ابدی
 دود ابرو تا حشره درود دران بی پیرو ایدی بهرل رولور و طلیق بو ندره انا ایدی
 یازدی بورد کسیر قلمه نام و شانی او ان اکی
 عبرت ایدی نظر انگشت افشان نیشدر که مسلم هر مسلمه اشرط امان نیشدر
 اهل اسلامه و قوی هر کون نیشدر که بیتن نیشدر معنی او یار دله انا نیشدر
 هم صحیفه کعانی قبل هر زمانه او ان اکی
 و تو واجب اولدی دنگم کرم عقدا اوع هم صلاوت معنی بزرگ معنی دیوی کور اوز
 قهری غشی ایلم بزرگ عجزه نیشدر اوج کسیر همه اولمشدر کور هم طمولا اجد اوج
 یاد او انی دروه امام استغانی او ان اکی
 فیضیا در ایلین بود هر کس بجای برن کس غایب کون سکا ناون بزرگ اوز با کور
 او ان سکتر بیدر عالم ایدر ادهی بدظان بزم بیدر کجمله مبعیض خلق اوق دوزن برن کس
 فیضی لطفندون صروح کسسانی او ان اکی
 اوس جمله خانی مولانا اداون طمولا کور یا دوشاه لایظ امانا اداون خور کور
 کلمه ادرول ازل لطفنا انا اداون صوم غماری نالنا ادم انا جان انا اداون طمولا کور
 صحتک ادر با هم

یازدی نار عسسته بو حجره ایزدی بونام عالم ایلدی حوی با کسیر میوی
 خلاقه در ویوروی ناله وانها کسیر میوی
 طعی با ایلم نیزی زمره نانا ایزدی
 سیر کج کسیت اولدی بزم رهمنی کسیر کسیر ایزدی کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 دلدار کسیر اولدی بزم کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 معلقه در ویوروی ناله وانها کسیر میوی
 طعی با ایلم نیزی زمره نانا ایزدی
 سیر کج کسیت ایزدی کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 طماع اولسه بو حقیق دینان اولدی کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 معلقه در ویوروی ناله وانها کسیر میوی
 طعی با ایلم نیزی زمره نانا ایزدی
 سیر کج کسیت ایزدی کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 فیضی مقال را دکی عرق کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 بزم کسیر اولمشدر اولدی کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 معلقه در ویوروی ناله وانها کسیر میوی
 طعی با ایلم نیزی زمره نانا ایزدی
 سیر کج کسیت ایزدی کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 دل بزم کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 ایزدی کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 هوی عسسته کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 معلقه در ویوروی ناله وانها کسیر میوی
 طعی با ایلم نیزی زمره نانا ایزدی
 سیر کج کسیت ایزدی کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 دن دینا کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 معلقه در ویوروی ناله وانها کسیر میوی
 طعی با ایلم نیزی زمره نانا ایزدی
 سیر کج کسیت ایزدی کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 بستان کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 متماع و صلح کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 خیال یاد کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر
 معلقه در ویوروی ناله وانها کسیر میوی
 طعی با ایلم نیزی زمره نانا ایزدی
 سیر کج کسیت ایزدی کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر کسیر

بنده مرزوق حضرت حق انان طوفان
 صوبه بر بند اجنه وارطالا انان طوفان
 خلق اولونو چارده نسا هر دن من طانم بنده
 ذوق هر برده ای انونو بر جناب کبریا
 زبیر فرزند کجور وارون مکن طوفان
 سبب بو بو بو با از جمعا انان طوفان
 شکر بر دان البرق و بهی الا انان
 مهال اولان البس علی القتی بکلدی جنون
 طاهر الی کبریا کبریا اولی در جمع
 غنیمت سفر را بری زبیر انان طوفان
 عرف اوله زانکه بی چار و غفلت نا اویان
 قادر مطلقه و اوله کبیر برین اشده جان
 لیسع الله سرای ابراهیم هب اولوی عدنان
 مدد شایسته بنیون انان طوفان
 نیکو امید صیانه یاد اول ای بیستم
 هکایت ال بیر عشق و خند سنه اول غلام
 یعنی بیز بده عشق را باین هر دم غلام
 دلایل خوشی یعنی بنای انان طوفان
 المود ای نام سخن از صبر و مهاجرت
 نائب مستغفر قلبه سلمه و مهاجرت
 جمله علاج دهنم عزت عظیمه و مهاجرت
 معور علما ن ملان ز النعمه و انان
 خنده و بیایه صبر و صبری انور اول من
 ذاتی عزت بن درویشی بر ان صبر
 زبیر خانی مسکن انی انان طوفان
 کس نکشف انی انی کبیر و مهاجرت

شمس اباد اجنه محمد امین روز جنرا
 ضامنم کبیر من و بیکر صبر و مصلحا
 ظاهر الذب اوله و غلوه انبات ابرو بر زبیر کتاب
 قادر مطلق سدر انبه حق لایق زبیر کتاب
 لوح زبیر نقد بر بویای نغمه المصاب
 مغفرت ای بیکر المستغفر و مهاجرت
 نفس اناره الذب بن فوق الی انیم کبریا
 هسیت دبرای کبیر کبیر اول کبیر لاجرم
 بالبطع انیم فیضی بیکر کبیر کبیر
 سنی بن عالم کبیر چون نیمی عمل و مهاجرت
 بود در اوله و اوله اوله بر خطه در وقت اوله
 ای بیکر شمس اباد اجنه محمد امین روز جنرا
 ای کل ناز و بیدر جسم لطیفه و بنده زبیر
 ای کل باغ لطافت خلق مسمون امین کبیر
 ای کل باغ صفا بی بن هزاره و حاشی
 ای کل باغ صفا قیل خنده و لطیفه بی
 ای کل باغ صفا بیل بنده کبیر کبیر کبیر
 ای کل باغ صفا قیل بن هزاره و حاشی
 ای کل باغ صفا قیل بن هزاره و حاشی
 ای کل باغ صفا قیل بن هزاره و حاشی
 ای کل باغ صفا قیل بن هزاره و حاشی

فوت زهرت ميسر امير ارضا

كبره مرده فازسون غازي سلالة بنينا

روز شيب حقدن و عام نو در رايج و قيتبا

غالب استون عسك اسلامي مسوق استون

فتحي علس آل عثمان بادشاهي مسعودك عسك ني ايد بر شيان باللكهي مسعودك

اينباد سرسلطان حرمي بارشبا اولد اسلام دست ختنه كا هي مسعودك

ساخته يكتاش و ليد كو نو زيور يكتاشي حقدن جمع استم كه آه و لهي مسعودك

يئغ اسلام حوق نو نمونه بهانه استي كي كو نو بكون اولسون زبا ه كوز ايج مسعودك

حماسته امرا لاي فتحي كسك ناز ريان

آنزسي دفعه البت كلاه مسعودك

عقد زده وفا ايدي كر لند مسعودك صخر اولسه عجي بوغن عسك مسعودك

باشن فالدره كم در بر نه خايتخاك او كند ششير خدا دن بره دوشسون مسعودك

يولار ايج اولد غلار يوزده صحر ايد اليكي بو بولور نه مغلط ايتك كوز ايج مسعودك

كلنا و عجد خيكلو ب اجهل كجلا ف بر مور و صيف اولد اولدم اجدر مسعودك

فتحي ايله خنور عايشه جهانه

ايله مده ميسر اوله باسور مسعودك

دوكلكده بر بولور سالار زم در عيب عرض خاجات انجمنه كلر ايتو زو كوشه

باللكهي حرمي بيوتن ايت فتح قوشه

موسوق فتحي كرم قبل اهل اهل قوشه

اوليه غازيليرك بو بولور عالي اضطراب ايله مشهور عسقا اوله اهل كارياب

المود بارشبا ايد دعا مرسجا

مسعودك فتحي كرم قبل اهل اهل قوشه

مش اولد لندنگه بارشبا خجدا ايج

مسعودك فتحي كرم قبل اهل اسلام غيبه

عسك ك كفتاي حمز زب صيبه حرمي اهل باه ميسر ايله فتح نصرتي

ارنجبا

النج ايدو نو كره لاجه معهودم بارك اغلوسه نر اوبله ايلر دعا لر سنج جارك ۱۲۴

قبل ده شاه جهان ايلر كفا و همدوك

مسعودك فتحي كرم قبل اهل اسلام غيبه

باد نم بله ايلسون تا كه كنجاي كر سول جعد كا فقا اوزره كلندو و حمر بو بولور

فتحي نازك دعاشي زبا ايله بقول

مسعودك فتحي كرم قبل اهل اسلام غيبه

بلكه

باللكهي حرمي بيوتن ايت فتح قوشه بارك هيسا لوزو دعاشي در كه كه ايلر ده

بر بولور سالار زم در عيب

رهنك شاه قولدر و شاد ايلد اللهيم مده

مستجاب ايله دعا مرسعود غلار حرمي عسك كرمي حيزه الف دكر و رهنون حرمي

ذات ياكلو بيرو بر ادر نو قوشن ايج حرمي

رهنكاه قولدر و شاد ايلد اللهيم مده

كريمه عهيد ايشيه دولري دفترا عايشه روز حشر ده بر شيان ايلوا حوا مش

كلمشو ز عرض ايتك ده كا ه حوق حاشن

رهنكاه قولدر و شاد ايلد اللهيم مده

اينبا مسك ايلر حرمي بارشبا حرمي عسقا ايلر كوشه ميره حصد شاد

دوكسسه عاصيلير بر بوزن مغلطندن عطا

رهنكاه قولدر و شاد ايلد اللهيم مده

عش غلام حرمي ميسنه قبل دعا مرسعجا ب النجا ايلر حرمي ايلر ايتو نو كوشه و شاد

باللكهي مفضلد ايلر فتحي بر قبل و ميسر

رهنكاه قولدر و شاد ايلد اللهيم مده

رهنكاه قولدر و شاد ايلد اللهيم مده

رهنكاه قولدر و شاد ايلد اللهيم مده

رهنكاه قولدر و شاد ايلد اللهيم مده

رهنكاه قولدر و شاد ايلد اللهيم مده

جدوی آقا محمد علی آه و زارم در خطون بیلید کوی سوس بر ججهارم در خطون
 الدلیل زنی و سوسوم طوم بیخا نام
 کلامی بلام ایچینه عنی طوم در خطون
 پادش هم البی کافا لفرغ غیرت ایست دولتک اولیس هر حد لامله کدیت
 عدل داد ایست صحیح حق ایله فریاد ایست
 ویریم بر عصمت مولانا انتظام در خطون
 کافا بیخا اولدی جلیس زبیا لیم دوستی دینی ایله طولدی تبریکش لیم
 فصل اولی: یوننه قادی خشم و عدالتی
 حرکت ایله یکبار در در کلام در خطون
 قیقتیا سیر و یوز لاسکان اکیده اولدی لایر لشکر کی کذا را کجود اولمش حوییه
 اولوم بر کون ایچینا اول اوله کلا ککلیر
 بیلورم اولکی ایته اعتبارم در خطون

خمایه حسن قنود نلمه فله کفی کفا لاندز جنکله خدومی بندو کی نا کتیر

طور کفی آلمن کفی لیلایه و خلو کفی کلوری امداده حسن بارک سره زور و زینت
 دیمیش ایسته جلیس لر غفور الوه لیلان فصل اولی بمل فریاده ایرشدر ز اولدی
 ستر با جوج اولدی بلامه بورد را کجی سید ایچین طوم بیخا یوز اولدی خانه کایا
 طور کفی لیمه ایلیمه بار خدای جلیس بلامه ایچینه بورد کده عدا لیلان
 کسدری اعدا لای بیلی شیخ دیری نار شیخ
 لیمه مولوفان کونون کورد اولم اولدی بیخا ایست
 فصل اولی

همی سیر و یوز لاسکان بر سنه غایت بولم بدعت ظلمت کفای ایچینه بیورق اوله
 رخ اوله عدل عدالت کیم اولم حق عباد شاه بیکر ایچیم بر و ججهارم مظلوم دار
 کوه اسلام رعیت ایچیم اصحاب زرف آل عثمان دولتده اوله التی زری معصی
 دینی دنیاه کشف و اولدی ایچیم مباح سو و سلطانیه قیمت بولیمه زری کسوج
 ایله لسطه ساعتدین علامه مسلمی نکلور بار اوله هفت بلو بر نیچا ل ایچیم هر در
 مسعود افریج لوج ایچیم بر بر خشم و ج کویک اربا ری خلقه کویکوه کویکوه بر و ج
 قلم ناند قلم سینه بولم کویکوه اربا بر سبانی کاف دال ایچیم طیبیا اوله بمل لوجی را کسین
 بول علی لشیخ صیغی زدن ایچین اجور نا غایت بیخه صغه جا کور فریختنا حیدر
 عیان دال ایله اولفت اولم لایه ملاف فضل بفرست شیخ اولور تدبیر اولم مختلف
 اوله منهور و مظلوم عسک بلامه دینی عزیز را ایچیم اولم بولم زریه العالیانی
 بر تو نهرت نظیر را لیس رجال القدران ظلمت کفر و عدو و حق اولم بودر کا هدن
 قیقتیا ایست دلم سوری شیخ ممدون کسوج
 سعت الای علامه مجتبی بول ایچیم: ضو خجی بی

مفارقت
 فالدر بیه زلفی بوزی او هیچ علم ندارد
 مصحفه ای کسب علاء بوزی او بر
 ندر بوزی او در علم اول بان دروغی
 سند بوزی او در علم اول بان دروغی
 لبه حمان بخشنده الوی اعظم اولم کوز
 حشر و شکی است به است از زنی که کو
 شفته و دیده دید مجری کو نوز الوی الم
 سکا که شفته اند که کسب که جامع یعنی
 رفیع قلبی زلف بوزی او در علم اول بان دروغی
 کندی بوزی او در علم اول بان دروغی
 در سینه او زنی که قیام کل نماند
 شین این از بر این وار سیر اجازت
 ایوب کرم فک و صفا که در او مار کم بود
 چون که در سینه کسب از سوز کل بر
 بنام او است به سکا ای که بر بوزی او در علم اول بان دروغی
 سوز سیر و کوز بر بوزی او در علم اول بان دروغی

خجانی
 همان اجنحی خجالی باقی فالدر
 مضموع ایچکون که نماندت ایوب و از نخل
 سویه سالی تمام یعنی طوطی در بوزی او در علم اول بان دروغی
 طامن مدقت مهبل نیک یاد نه منته امکه
 هیچکسینان سوز ایچون بان در سوز ایچون بان در علم اول بان دروغی
 سوز در صحنی بر بوزی او در علم اول بان دروغی
 بوزی او در علم اول بان دروغی
 سکا او را نماندت سوز ایچون بان در علم اول بان دروغی
 او کمان قانی خجالی بوزی او در علم اول بان دروغی
 نماندت سوز ایچون بان در علم اول بان دروغی
 دستچ به او بوزی او در علم اول بان دروغی
 خجالی خجالی سوز ایچون بان در علم اول بان دروغی
 به ایچون بان در علم اول بان دروغی
 خجالی سوز ایچون بان در علم اول بان دروغی
 خجالی سوز ایچون بان در علم اول بان دروغی

۱۷۷

ÖZGEÇMİŞ

09.04.1973 'te Adapazarı'nda doğdu.İlk ve orta öğretimini Bursa'da tamamladıktan sonra yüksek öğrenimini A.Ü.Dil ve Tarih – Coğrafya Fakültesi'nde Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünden mezun olarak 1998'de M.E.B.'e bağlı olarak Karasu Şht Üst.İ.Abanoz Lisesi'nde Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni olarak atanmış ve hala bu görevine devam etmektedir.Evli ve bir çocuk sahibidir.